

ஸ்ரீ ஸந்தானி.

(பிரதம மாதிரி 2005)

Printed by T. Tholasilinga
Chetty & Co., The Gyana
Press, 18A, Mint Street
Madras.

ஸ்ரீமண்ணைய நம:.

ஸ்ரீதேவதாஸவாரிஷ்டாஜகாவாருவருவடெய்யாஹு
விஜ்ஞானபூர்ண ஸ்ரீதேவதாஸனுயொழிவருகுகு

மீர் மெர் டர் டர் டர் டர் டர்

ததுர்வுர் ஹாவ்வுக்ராயிகர்

ஸகதுரூபக்ஷுஜெநாபகாரக

தலைவராய்வுகாணிகா

பன்னாசுரர் வரையொழிநீ ஐராவியலாவாயுழிவெனா.

தகதிவடாமாடி பொதுவா? மாமா? கே வாவ

மீதம் வரம்புபாசனா விகிதம்

த த கரணவாராயுடைய காமிகா. த து த
வ

சூரிய தாதா வரஹித கதா வரஹித வெஷவ

ஸ்ரீராமாசுவரீ மகிஜ்யாஸூத்ர நாம னெ கவுகாதி கா:.

விதாது வநவாரி ஸ்ரீநிவாஸநாவவாஹரெண

உயரநாயகர் திருவாணி மொவிதலாஜ்யாவு

உரவிடவிடாஷா உபாஸிஷுதா:

வெண்பாடி ஜூன் ௧௮௮௮ சூன் ௧௮௮௮

வெள்ளாறு, திருச்சி, திருச்சி, வெள்ளாறு

[illegible]

விஜயநகர அரசர்

PRINTED BY

T. THOLASILINGA CHETTY & CO.

THE GYANA SAGARA PRESS, 187. MINT STREET,

Madras.

1005.

Copy-Right and Right of Translation are Reserved.

பிரம்மபுரீ, பூராமலிங்க
பிரம்மானந்தயதீசுவரஸ்வாமிகள்.

மு க வு தை .

ஸ்ரீ ராமலிங்க பிர்மானந்த குருவேரமம்.

நேரிசை வெண்பா.

சீர்பூத்த செல்வத் திருவாலவாயதனில்
தார்பூத்த ராமலிங்கத் தற்பரனம்— ஏர்பூத்த
ஞான வடிவாகி நன்மையுறு நற்குருவா
மானவன் றண்ணருளினால்.

சகலமான ஜகத்திற்குதிட்டானமாயும் நித்திய நிரஞ்சன நின்மல வடிவமா
யும் சர்வ வியாபகமாயும் ஸ்வகதஸஜாதீய விஜாதீய பேதமற்றதான ஏகமே
வாத் துவிதீய சத்வஸ்துமாத்திரமாயுமிருக்கிற பிர்மம் கிருட்டிக்குமுன் பிர
காசித்தது. அனாதிகாலமாயிருக்கிற அவித்தியாவாசனையாற் கட்டுண்ட ஜீவ
ர்கள் கற்பாந்தத்தில் சகல வாசனைகளுடன் மெழுதருண்டையில் சொர்ன
இரேணுக்கள் அடங்குவனபோல் லயமாயிருந்தார்கள். முற்பிறப்பிற்செய்
த புண்ணியகன்ம விசேடத்தாலும், மாயாசக்தியின் விசித்திரத்தாலும், பழு
தையிற் பாம்புபோல் சமாய பிர்மத்தில் இச்சகம் முதலான சகல கற்பனைகள்
உண்டாயின. முன்னுரைத்த சக்தியின் மகிமையால் அட்சர உருவான ஈ
சனிடத்திருந்து மூச்சுக்காற்றுக்கால்போல் இருக்கு, எசர், சாமம், அதர்வ
ணம் என்கிற நான்மறைகளுண்டாயின. இருக்கு உக (21) சாகையுடனும்,
எசர் ஈக (109) சாகையுடனும், சாமம் து (1000) சாகையுடனும், அதர்வண
ம் நு (50) சாகையுடனும் விரிவாகி யொவ்வொரு சாகைக்கும் ஒவ்வொரு
உபநிடதமேற்பட்டது, அவைகளிலிருந்து சக்கரவர்த்தித் திருமகனான ஸ்ரீ
ராமபிரான் மகாபுத்திமானாயும் சர்வசாத்திர சம்பன்னனாயும் நவவியாகரணி
யாயும் இராமகாரிய துரந்தரனாயுமிருந்த அஞ்சனகுமரனனுமானுக்கு அவ்
வுபநிடதசாரார்த்தங்களை “ஈசாவாசியம்” முதல் “முத்திகோ” உபநிடதம்
றாய் ஈஅ (108) உபநிடதங்களாய் முன் விரித்துரைத்தனர். அதின் சாரமநி
ய சக்தியற்றவர்களாயும், சமுசார சாகரத்தில் மூழ்கிக்கரையேற வல்லமைய
ற்றவர்களாயுமிருக்கிற சகல மாணுக்கர்களும் பவக்கடனீங்கிப் பாக்கியராக
யுரு (15) பிரகரணங்கடங்கிய பஞ்சதசி யென்கிற நன்னூலை வடமொழியி
ல் மகாதயாளுவாயும், சர்வலோக பூஜ்பராயும், பழமறை பாஷியருமான ஸ்ரீ
வித்தியாரண்ணியமாமுனிவரா வியற்றப்பட்டது. அன்னோர் சீடகோடிகளி
லொருவரான ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண வித்வானால் வடமொழியிலேயே வியாக்கி
யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதைக்கற்றோரன்றி மற்றோர் தெற்றெனவறித
ல் கிரமசாத்தியமானதால், கல்வி, யறிவு, ஒழுக்கம் மூன்றுமொருங்கே பெற்ற
வரான ஸ்ரீ ராமலிங்க சாஸ்திரிகளென்ற பிரமானந்த எதிகளால் பூர்வ ஆர்சி

ரமத்திலேயே மேற்கூறிய நூலிற்குத் தெளிவான பதவுரையும், அன்வயரூபமான பொருளும், அவ்விடங்களுக்கேற்ப புத்திக்கெட்டாத சமயோசித யுத்திகளும், மற்றையமேற்கோள்களும் வேண்டியமட்டில் சேர்த்து எழுதிவைத்த பிரதியைக்கொண்டு அன்னோர் ஜேஷ்ட புத்திரான யான் நன்கு சோதித்து ம், அத்துடன் என்னால் இயற்றப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு பிரகரணத்திற்கு முன் அப்பிரகரணசாராம்சத்தை சங்கிரமாக தொகுத்து நல்ல செந்தமிழ்நடையிலெழுதிச்சேர்த்தும், நம்குருவைபவமான ஸ்ரீ ராமலிங்க விஜமென்ற சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களும், அதினர்த்தம் தமிழ்நடையில் என்னாலெழுதிச்சேர்க்கப்பட்ட புத்தகத்தையும் சம்ஸ்கிருத வித்துவானான ஸ்ரீநிவாசாரியாளான தமிழ் புலவரான மதுரை தெற்கு ஆவணி. மூலவீதி ஸ்கூல்மாஸ்டர். எம். கோவிந்தசாமி ஐயராலும் நன்கு பரிசோதிக்கச்செய்து சுலோகங்களை தேவநாகர எழுத்துகளிலும், கிரந்த எழுத்துகளிலும், மேற்கூறியவைகளை ஒரே புத்தகமாக சுத்தப்பதிப்பிலும் அச்சிட்டு நல்ல காலிகோபயின்டிலும் பயண்டு செய்து விலைக்கி தயாராய் வைத்திருக்கிறேன். இப்புத்தகம் ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்டுடன் கூடியிருப்பதால் தபால் சார்ஜ் நீங்களாக இதின் விலை ரூபா. 3-8-0. இப்புத்தகத்திற்கு முன் பணம் வெகு பேர்கள் கொடுத்திருப்பதாலும் சாபிகள் சொல்பமாய் போட்டிருப்பதாலும் ஜாக்கிரதையாய் அடியிற்கண்டவிலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம். புத்தகம் துரிதமாக அச்சு போட்டமையால் அதில் என்னை யறியாமல் சில பிழைகள் ஏற்படகூடும். அதை பெரியோர்கள் மன்னித்து குற்றம் நீக்கக்குணத்தைக்கைக்கொள்வீர்களாக. இப்புத்தகம் நம்பிதாவால் சுமார் (26) வருடத்திற்கு முன் எழுதியிருந்தது. மதுரை. ம-ா-ா-ஸ்ரீ. நா. கி. நா. குப்பப்பரவர்கள். சோமுலிங்கா. வெங்கிடகுருஷ்ணய்யவவர்கள் முதலான பக்த சிகாமணிகள் சிரமமெடுத்துக்கொண்டு தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய புத்தகங்களுக்கு முன்பணம் கொடுத்தும் ஷெகுப்பப்பரவர்கள் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் ஜாஸ்தி புத்தகங்களுக்குப்பணம் கொடுத்ததுமன்றி; புத்தகம் முடிவு பெறமார்க்கமில்லாதிருந்ததைக்குறித்து என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி பைண்டுமுதலான சகல சிலவுக்கு வேண்டிய ரூபாபை தடையன்றியில் கொடுத்து முடிக்கச்செய்து அழியாத தர்மத்தைக்கைக்குக் கொண்ட அவர்களின் வம்சபாரபரியமா யிப்போதிருக்கும் செல்வத்திருக்கதிகமாய் ரீழி காலம் வரை சுகமாய் வாழக்கடவர்களென நம்தேவனை வணங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன், ஞானசாகர முத்திராக்ஷரசாலாதிபரான, தி. துளசிலிங்கஞ்செட்டி யவர்கள் விரைவில் ரெம்பசிரமமெடுத்து முடித்து கொடுத்ததைப்பற்றி மிக்க நன்றி பாருட்டுகின்றேன்.

தங்களன்புள்ள நேசன்,

எம். ஆர். கந்தராம சாஸ்திரிகள்,

நெம்பர் 4, கணபதி அக்கிரகாரம், மதுரை.

ஸ்ரீராமம்.

ஸ்ரீமணையாய நம:.

ஸ்ரீராமமஹிமவ்யாநதமுரவெ நம:.

ஸ்ரீராமமஹிமவ்யாநதமுரவெ நம:.

வநெ மணவதி நெவா வநெ நீநவிறொவநா' | வநெ ஸுநா
நாயனா வநெ ஸுநா தாணவ | க || ஸ்ரீஜீவநவிறொ லிநிகு
ஜயவாஸொ துக்கா பூணதா வரதாபுடனா | ஸ்ரீவிபுநெஸுர
உநெவாநிஸாஸுவதிஜாஸ்ரீஜயாநாமுரவபுடனா நம: || 2 ||
சுஸுஸுய தீநுநெஸிகவரம் ஸ்ரீவாவதீஸுவியம் ஸ்ரீவாணாதி
விஸெஷவதிஜிதவதம் ஸ்ரீஸாணவிதம் விஸு | ஸ்ரீஜதாணவ வதி
ணபுரதிவசுநாநொடாகுமஸவபுடா வநெஸுநா தாணவாலிய
ஜயம் ஸ்ரீஸொயஸிநாமம் சிவ | க || நிதும் நிபுந ஜிதீய ஜயம்
ஜெநாதிஸுரதிவம் சிவ ஜயாகாயு விஹீந ஜயவதம் ஸாஸா
கொவாநது | ஸதும் விஹீந ஜயவதம் ஜயம் ஸ்ரீராமமஹிம
ஸுஸுநாநதமுரம் ஸாஸாநதம் ஹியொ நவஸு ஜய | ச ||
வநெநெஸிகநெஸிகாஸுய நதம் வநெஜயகூநாதிபுதம் வநெஸுய
ஜயாஸுய வரதம் வநெ வரம் ஸாஸுத | வநெ ஸவபுசுநாஸு
கதிதததி வநெ ஸுமதிஜயபுடா வநெ வாவவிநாஸகா ஸுநாமு
ரம் வநெ விஸாநெகூண | ௫ || ஸஜிதாநதநதிவாயஜெநாதிஷா
வதயெநம: | ஸவபுசுணநகூணாய ஸுஸுநாநதாயதெநம: || ௬ ||
ஸ்ரீகெநாஸஜஹாநிஸாஸு திஸிஸ ஸுளவணபுடொஸிதா ஸ்ரீ
விஷாதிஸுரளவவதிதவதம் நெஜிஷாநம் சிவ | நகவாஸுயதீ
நுநெஸிகவரம்ஸெஸுஸுநாதி அலொ: ஸுஸுநாநதயதீநுநெஸு
விஸவா கிணிததாஜயபுட: || ௭ || கதாநிநாநநொ யொநீ கநுஸெ
ஸுஸுநாநுவ | ஸவபுஷாநபூணிநாங்கஷா வீகூஷெஸாஸுய
கூவந || ௮ || ஸாஸாமகூபஜயபுடா ஜீவதம்வா வுஜிஜயவ |
கெநொவாயெநஸாஸாநா நுஸுஜெ ஸொதாநாநெ || ௯ || உதி
விஜாவித ஸுத பூதிஜா கெநொ ஹிவ: | சுஸுநாவிஸுவிஷாதி
துதாஸாகாநவிதெ || ௧௦ || ஜயாஸாஸுஸுநாநெஸுதிவாஸா
ஸிஸுஸுஸு | ஸஸுஸாதி வநுஸுஸு ஸாஸுநா ஜெகூஸி

ஸராயி உவரொகூதா துதுரொகூதா ஸ்ரஹயுகூணா | ப்ரஜூநா
 ஸ்ரஹவாகூயயா டீஹேதானமுகத ஸூதா || ௫௨ || சுஹாஸ்ரஹா
 ஸிவாகூயயா யஜுஹேதாஹேதவாவா | தசவஸூதி வாகூய
 யயா மாதொமொவநிஷ்டத | ௫௩ || சுயதாதா ஸ்ரஹததி ஹூய
 வுணாவஹேதவ | வாகூயயுணாவாகூயஹயுகூணாவேதவ ||
 ௫௪ || சுஜஹயுகூணாநிதூ ஜஹ ஜஹயுகூணா | ஸாதநாயி
 கரணாது விஸேஷண விஸேஷக | ௫௫ || மகூயுகூணாவாஸ
 நாயிவிபகா ரஸூரதிவக | ஸவிகுதுநிவிபகது டிஸூஸவாநா
 விபக | ௫௬ || சுஜஹயுகூணாநாஸதிவது வஹிஸூஸாநாவிபக |
 ஸராயிஷ்வியாவேதவ விபகி வரிசீதிபக | ௫௭ || சுஜநாஸதி
 சிந்தூயி ஜூநாஸதிசுதூயா | வடாகாஸஹாகாஸ ஜயாகாஸா
 ஸவாயா || ௫௮ || சுதிஸூஸுஹனெராவாதயாஜீவெஸயா
 ரவ | வெதவதூதி ரதிவது வதேஹ தூய நாயக | ௫௯ ||
 உஹாகதூய உஹாவாகூய உஹாதூயிவிஸேஷக | உயாவிபூஸ
 ரதிவது வதுவதித ஸூரதிவக | ௬௦ || ஜீவநூதி ஸூரதிவது
 ரதிவநாஸநவேதவ | விதேஹயுகூணாவஹாஸா ரதிவநாஸ வர
 விபக || ௬௧ || வாயாடிஷி ஸூயடிஷி விவாயாவண டிஷி
 க | ஸூயடிஷி வதிணடிஷி வாயாவாரநாவேதவ || ௬௨ ||
 ஸீதேஹாவாகூண ஸூயநாஸதிதேதவா | மூரதிவதேஸவா
 கூண ஸாகூதாராயூரதிவக || ௬௩ || ப்ரதூஷாதிபூதானது
 ப்ரதூக் ஸ்ரஹாதூரதிவக | ஸ்ரஹாநதாதிவிபூதா உஷக வெத
 ஸாஜித | ௬௪ || சுடிவகாதி ஸநூவா ஜாவாதாதி ஸூதள
 ஸூத | ஸீதூரஹாவாநா டீயாதிநாகூதாயா || ௬௫ || யொ
 காயதாதி ஸாவூதா ஜீவவிஸூதா மகூணா | தூணாவகாதி
 யொமாத ஸூரலூதா மகூணா || ௬௬ || ஸாவார வகூலுணா
 காதூயிதகாரணா | ஸாவார தாரணாவாயஜூநாவேதவ
 ராத | ௬௭ || வ்வாதிநகாநிகூதாணிவவநாவாநா
 வெருஸாயவவூதாவெயாயாவாவாநா || ௬௮ || மகூவ
 நமாயவகூதாரஜிதாயா | உவதிளஜு ஸூதிவவடி
 ஷானாவேதவ || ௬௯ || சூகாஸதாவிதாயவகூஸவவூதொய
 யா | வகூவாவெதூயலூதிஸூதாணாவாவாவவவ || ௭௦ ||
 ஸஸஸூமாயாஸூதாநாஸூமாதவெவஹி | உதூதிவவடி
 ஷானாவெதூயவிவாநிரணா || ௭௧ || சுஸூஸாவாவா

வதிஜஸ்ரிஷ்ணாணாஹகிவ்ரகயெ | மொககாயபாயபுஷிநாகுத
 வாநிஸ்ரபெநவஹ || ௪௨ || துயமொகீதாஸ்யாநி துஸ்யாஸ்யஸ்ரஹ
 நிஷயா | வெதாநெஷுநஹஸ்யாபுஷாஹபிபக் லாதிவவபுதா ||
 ததெவவனுகாஹிகாரவொயயிசுபாவலாஹித | வபுஷபுஷிதாஹி
 நாலதிதொவநம்புநாநாபிபாயக் || ௪௩ || ஸரீரவொவிவாதநெ
 துநீரெஸ்ரிதொநிஸ | விகாரவொவிவாசெஷுஷநிவிபுகாரெ
 ஸிவெஸ்ரித | ௪௪ || சலாபுதெநிஷுமெநெபுநிவிபுக
 கதுமெஷ | ஸுஜவிமெதஸவபுமெஜெவஹவொவொயுஸாபுதா ||
 வவெபுஷாநாஸுலாவனபுராபுஸாஹுக்ரவாகர | ஸுஷாந
 தெநிஜெவஸிஷுஸுபுஸிஷுகா || ௪௫ || மெஷுஷாநதஸிஷு
 ஸுதெதெவெபுநாநஸாஸய | ஐதிமொகெஷுவிவாதிமெநெபு
 ஸிக | ௪௬ || னதெவவவவெஷாஷிஷுஜெநாநபுஸாஸயா |
 ஹிமொகாமதவாநுதெவ | ஸுஷாஸதிமெபுஷாபுநி || ௪௭ ||
 நாநபுஷுபுவாவெபுமஸுநாநகாஸிபாவய | மொதொநாஸதி
 ஸீஸுலகிமெபுபாமிரா || ௪௮ || நெவெபெவதெவஸநெவெகா
 ணாகர | நெவெவவிதாநாநநெவெஜமதாபதெ || ௪௯ || நெவெ
 கரணாயிநநெவெபுகிதாயக் | நெவெவரகாஸநெவெஸுஷ
 லாவந || ௫௦ || நெவெபுநிஸாபுதிமநெவெலகதாநவ | நெவெ
 மஸுவயெபுநநெவெஜநவாஸ || ௫௧ || நெவெஜநிநாஸு
 ஷநெவெவொயகபுய | னவபிநுநெகாநிவொதாணிவபு
 ரயநு || ௫௨ || னகாநெவெபுவாவெபுவதிவபுதாத்வொயந |
 யநிதிதெவபுதாநகாஸபுலாவமொஹிவதி || ௫௩ || நெபு
 நாபுஸாஸுஸிதாபுநாநஸாஸய | னதாஸுபுராகுதொலா
 வபுதாஜெவிஸெஷ | ௫௪ || ஸுஷாநபுஷுஷிஸகபாஸு
 ரஜதாவய | மெஷவபுக்ஷவகாணபுபுஷாஸவநித | ௫௫ ||
 வதிவபுக்ஷபுராயபுநாநாநாஸுஸாஸாயபுவிமெஷ | யசு
 வாதிநுஷணியசுஷணதா வரஸாயதாநு || ௫௬ || கசுபாநெ
 தவ்வாநனுகாநாயபுஸா | தயாகுபுராயபுதெவிகுதா
 வியிவபு || ௫௭ || ஸாஸவாகுஸுஸாஸுதா ஸுஷாந
 பூபவாநுநி | ஸுஷாநபுஷுபுதெவமெஷவபுபுதாஸு
 ரநு || ௫௮ || ஜீவநுதஸிதிநகாநிஸுதெவவநொயயா | விதெ
 புகாநெவகாபவாநிஸுபாஸ || ௫௯ || ஹகாதிபுஷுநஸீ
 வவிதாநபுஷுண | ஸுஷாநவொபுஷாநெவொகாநு

தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு.

சு

ஸஹ | உமஹ விஹுஸாய ஸாவஹுஸாய உமஹ || கக ||
ஸ்ரீஉஹஸதஸுஸாகா ராஜவிமஹஸ்யவணபுந || யெஹஜனினஹா துந
ஸுஸயானிவரஹவஹ || கக ||

ராஜவிமஹஸ்ய வஸ்வஹுணபு.

சுயம்பிரகாசரான கணேசனையும், ஸ்ரீ மீனாக்ஷியையும், சுந்தரேசுவர
ரையும், சுந்தரதாண்டவஞானசபாநாயகரையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். சகல சம்
பத்தும் பொருந்தின மதுவனசேஷத்திரமென்னும் கோவிலூரில் வசித்துக்
கொண்டிருந்தவராயும், சாதனசதுஷ்டயத்துடன் கூடின மாணக்கர்களுக்கு
தொர்த்தமான பரமத்தும ஞானத்தை ஈன்றருளுகின்றவராயும், அசுவத்த
நாதர் முதலான சீடகோடிகளா லெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டவராய் மிருக்
கிற ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க குருசிரோஷ்டை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். பரம
சிவனுக் கதிகப் பிரியராயும், லக்ஷ்மீ சரஸ்வதி முதலானவர்களினால் பூஜிக்
கப்படுகிறவராயும், சாந்தமான மனதுடன் கூடினவராயும், எப்பொழுது மா
னந்த நடனம் புரியு மன்பனிடத்தில் மனதைச் செலுத்தி பிர்மானந்தத் தி
ருப்தி யுடையவராயும், ஞானக்கடலாயும், சர்வவியாபகராய்மிருக்கிற அசுவத்
தேச யதீந்திரருக்கு வந்தனம் புரிகின்றேன். அழியாதவராயும், மும்மலங்க
ளற்றவராயும், இரண்டற்றவராயும், மூப்பற்றவராயும், அறிவுருபராயும், மா
யாகாரியமற்றவராயும், சிவனாயும், நாசமற்ற பதத்தி லிருப்பவராயும், கோப
மற்றவராயும், மூன்றுகாலங்களிலுமிருப்பவராயும், அறிவுக்கட்டியாயும், இம்
மாம்சக் கண்ணு லறியுத்தகாதவராயும், மாயைக் கப்புறப்பட்டவராயும், ஸ்ரீ
ராமலிங்கொன்ற பெயரையுடையவராயும், சரணாகதியடைய யோக்கியராய்
மிருக்கிற பிர்மானந்தகுருவை அடிக்கடி நான் எப்பொழுதும்பூஜிக்கின்றேன்.
உலகத்திலுள்ள குருக்களுக்குக் குருவாயும், சுரர்களால் துதிக்கப்படுகிறவரா
யும், மாலால் பூஜிக்கப்பட்டவராயும், தன்னையடைந்த நண்பர்களுக்கிருப்பிட
ராயும், வேண்டும் வரத்தை அளிக்கிறவராயும், சிரோஷ்டராயும், அழிவில்லாத
வராயும், சகலகலைகளையும், சாஸ்திரங்களை யு மறியும் புத்தியைக் கொடுப்பவ
ராயும், ரகசியார்த்தங்களைத் தெரிவிக்கிறவராயும், பாபத்தைப் போக்க வல்
லமை யுடையவராயும், தேவகுருவாயும், விசாலமான நேத்திர வீக்ஷிண்ணிய
முடையவராய்மிருக்கிற குருவை அடிக்கடி வணங்குகின்றேன். சச்சிதானந்த
ருபராயும், உலகத்திலுள்ள சூரியாதி அஷ்டப்பிரகாசங்களுக் கப்புறப்பட்ட
சுவயம்பிரகாசராயும், அனேகவிதலக்ஷியராய்மிருக்கிற பிர்மானந்த குருவின்
பொருட்டு ஸ்துதி செய்கின்றேன். சகல நீர்வளமும், நிலவளமும், அஷ்டை
சுவரியங்களும் பொருந்திய கைலையங்கிரியின்கண் வேதாந்தமாகிற நவரத்தின

பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவராயும், விஷ்ணுமுதலான தேவக்கூட்டங்
கள் வணங்கும் பாதகமலங்களை யுடையவராயும், சுவப்பிரகாசராயு மிருக்கிற
பரமசிவனை வணங்கியும்; பரமகுருவான அசுவத்தேச யஜ்ஞீரனாயும் நமஸ்க
ரித்து சர்வவியாபியான ஈசனனுக்கிரகத்தினால் பிர்மானந்த சரித்திரத்தை பா
லனாகிய நான் தெறிந்தமட்டி லுடைக்கின்றேன். பூர்வத்திலொருக்கால் நாரத
மகா முனிவர் சகல லோகங்களிலும்- தெய்வானுக்கிரகத்தால் சஞ்சரித்துக்
கொண்டு, இக்கலியுகத்தில் பூலோகமடைந்து, இப்புவிபில் சம்சார துன்பந்
தால் வருந்துகின்ற தன் சகோதரர்களான பிராணிகளின் துக்கத்தைக்கண்டு
சகிக்கமாட்டாதவராய் வெள்ளியங்கிரியில் விளங்குகிற பரமசிவனை யடைந்து
தன்னுறவினர்கள் படுந் துயரத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஏ தேவா எவ்வித
உபாயத்தால் என்னுடன் பிறந்தோர் சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவார்க
ளோ, அவ்வித உபாயத்தை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று கேட்ட பிர்மகுமா
ரனுக்கு விடை அளிக்கின்றார். ஏ நாரதர, அச்சீவர்கள் உப்யும்வண்ணம் யா
னவதரித்து இரக்ஷிக்கின்றேன், இதில் கிஞ்சிற்றேனும் சந்தேகமில்லை யென்று
சொன்ன ஈசன் வார்த்தையைச் செவியுற்ற நாரதர் தாமவதரிக்கின்ற ஸ்தா
னத்தை வினவ, பரமசிவன் யான் ஜீவன் முக்தி புரமென்கிற மதுநாமாநகரின்
கண் மறைபவர்குலத்தில் ஆத்திரோய கோத்திரமாகிற சமுத்திரத்திற்கு கவுஸ்
துபொத்திமைய நல்லோர்களுக்கு முக்தி சித்திக்கும்பொருட்டு இந்த சுவ
யம்புவான ஜோதிர்லிங்கத்திலிருந்து ஆவிர்பாவமாய் திரும்பவும் ஜடிதியில்
இதில் லீனத்தையடைகிறேனென்ற சிவவாக்கியத்தை செவியுறக்கேட்ட அம்
முனியானவர் அனேகவிதமான வேததோத்திரங்களினால், பக்திபரவசத்தால்
அரணைத் துதித்து மகரிஷிகளால் வணங்கப்பெற்ற நாரதரானவர் நாம் வந்த
காரியம் முடிவுபெற்றதென்ற சந்தோஷத்தினால் அத்தருணமே சத்தியலோ
கம் சார்ந்தனர். பிறகு சிலனாட்சென்று தயாளுவானதேவன் தன்னன்பனான
நாரதவாக்கியத்தை யுணர்ந்து, விகாரிவருஷம் தைமாதம் குருசந்திரர்கள்
நல்லராசியில் சஞ்சாரகாலமான சுவாதிநக்ஷத்திரமும் கூடின் சோமவாரத்தில்
சுபலக்கினத்தில் பிராமணகுலத்தில் பிர்மசாக்ஷாத்காரத்தை யடைந்த ராம
சுவாமிசாஸ்திரிகளின்மனை வி மீனாகியினுடைய கருப்பகோளத்தில் ஜகன்னாத
ராயும், மனிதர்களா லெளிநிலறியக்கூடாதவராயும், சந்திரகலையை தரித்தவ
ராயு மிருக்கிற பகவான் மாயாமானுஷ விக்ரகத்துட னாவிர்பாவமானார்.
அது எதுபோலவென்றால், நீரே ஆலங்கட்டியாய் தரித்ததுபோலும், உருக்
கின நெய்யே கடின நெய்யானதுபோலவும், சமஸ்தமான ஐசவரியங்களுக்
கும், பராக்கிரமங்களுக்கும், கீர்த்திகளுக்கும், அஷ்டலக்ஷ மிகளுக்கும், ஞா
னத்திற்கும், வைராக்கியத்திற்கும் காரணராய் விளங்குகிற யாதொருபகவா
னுண்டோ அவரே மூடஜனங்க ளெளிதில் ஞானத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்
பொருட்டு மாணிக்காட்டி மாணைப்பிடிப்பதுபோல், மாணிடைகதத்தை விளை

தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு.

கக

யாட்டினு லந்த பரமசிவனடைந்தார். அப்பரமசிவன் பாலபாவத்தையடைந்து பாலகீடையுடன் கூடினவராயிருந்து ஐந்துவயதுசென்றபின்னர் வித்தியாப் பியாசம் செய்து, பிறகு பிர்மசரியாச்சிரமமான முதலாவதாச்சிரமம்வகித்து அதின்பின்னர் வேதாத்தியயனங்களின் கலையை யடைந்தவராயும், சகலமா ன சாஸ்திரங்களை யு மதினுண்மையையும் கற்றவராயும், உலகவிவகார ஞானங் களுணர்ந்தவராயும், வைதீக ஆசாரத்தையுடையவராயும், எப்பொழுதும் சந் தோஷமான மனதுடையவராயும், பிறருக்குப் போதிக்கிறதில் சமர்த்தராயும், ஆத்துமாராமராயும், அனவரதம் மெளனியாயும், குருவிசுவாசத்துடன் கூடிக் கொண்டிருக்கிற அந்த சிவனானவர் இரண்டாவதான கிரகஸ்தாசிரமபாவத் தையடைந்து மூடர்கள்போல் இல்வாழ்க்கையிலிருந்து ராமலிங்கசாஸ்திரி யென்னும் நாமகாணம்பூண்டு புத்திரர்களை யுண்பெண்ணியும், வேதத்தினர்த் தத்தை யுணர்ந்தவர்களாயும், லோககுருவாயுமிருக்கிற பகவத்பூச்சிய பாதா ளான சங்கரதேசிகர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கிற விவேகசூடாமணியென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், ஷை குருவா லியற்றப்பட்டிருக்கிற சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகமென்கிற கிரந்தத்திற்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வாஸுதேவயதியினுற்செய்யப்பட்டிருக்கிற தெக்ஷிணமூர்த்தி வீசுஷா விலாசமென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வித்தியா ரண்ணிய மாமுனியினுற் செய்யப்பட்ட பஞ்சதசியென்கிற கிரந்தத்திற்குப் பதயோஜனி யென்கிற தமிழர்த்தமொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீராமலிங்கசாஸ்திரிய ளென்கிற குருவானவருண்பெண்ணி சுந்தரமூர்த்தன தன்மூத்தமைந்தனுக்கு தன்பிர்மகுலம் விருத்தி யடையவேண்டி மேற்கூறிய புஸ்தகங்களைக் கொடுக் து, சுந்தரம் முதலான அனேகசிஷியகோடிகளுடன் தன்குடும்பத்திலெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்து அச்சிவனான நம்மாசான் காலம்கழித்து நாடகத்தில் வேஷதாரிபோல் குடும்ப பாரத்தைவகித்து யெநார்த்தத்தில் சம்பந்த மற்றவராய் விளங்கினார். மற்றிதா மாணுக்கர்க ளுய்யும்வண்ணம் தான்தானே வைராக்கியம் நிறைந்தவராயும், சாஸ்திரத்திற் சொன்ன சற்குணங்களுள்ளவ ராயுமிருக்கிற அசுவத்த யதீந்திர குருவை இத்துவாதசாந்த ஷேத்திரத்தில் குருவாய் தானே பாவனைசெய்தனர். அனேகசீடலர்க்கத்துடன் பிர்மநிஷ்ட சிரோஷ்டரான அம்மகான் சிறிதுகாலம் சென்றபின்னர், (1) வதான வானப் பிரஸ்தாசிரமத்தை யடைந்து அனேகதேசங்களில் சஞ்சரித்து அங்கங்கிருக் கும் பக்தஜனங்களுக்கு தன்னுத்துமனானத்தையருளி, அக்குருவானவர் நடே சன் விசுவனாதனென்ற பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதமகரிஷிகளுக்குச் சமானமா ன யிந்த (2) சிஷியர்களுடனும் வேலைக்காரனான சங்கரன் முதலானவர்களை யும் கூட்டிக்கொண்டு மோக்ஷபூமியான வாரணசியை யடைந்து விசுவனாத னாரும், விசாலாகுதியையும், விஷ்ணுவையும், மீண்டிவினாயகனாயும், தெண்ட பாணியையும், பைரவனாயும், பாபநாசம்செய்கிற மகேசுவரனாயும், காசியை

யும், சுத்தகங்கைமையும், குகையையும், மணிநர்ணிகையும் விதிப்படி பூஜை செய்து, மறுபடியும் பிரயாகையை யடைந்து பிதிர்க்கள்முதலானவர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்து சந்தோஷ சித்தராய் சிறிதுகாலம் அவ்விடத்தில் வாசம் செய்தனர். மத்தியிலிருக்கிற அனேகசேஷத்திரங்களைத் தெரிசித்தும், தீர்த்தங்களாடியும், அங்கங்குள்ள மாணுக்கர்களுக் கணுக்கிரகம்செய்து அத்து வைதமார்க்கத்தையும் நிலை நிறுத்தி ஹாலாசிய சேஷத்திரம் வந்தடைந்தார். வைராக்கியத்துடன் நிறைந்தவராகி (4) நான்காவதான பரமஹம்சாசிரமம் பூண்டு பிர்மானந்தாசிரமி யென்னும் மகிமையான கீர்த்தியைப் பெற்று மது ராதேசத்திலிருக்கிற சிஷியவர்க்கங்களுடன்கூடியம்முனிசிளோஷ்டர் நித்தியா னித்தியவிவேகம் முதலான நான்குசாதனங்களின் சவ்ருபத்தையும், சம்பந்தம், விஷயம், பிரயோசனம், அதிகாரிகளுடைய விவரணங்களையும், பழுதையிற் பாம்புபோல் ஜீவேசுவர ஜகத்து கற்பனையாய்த் தோன்றியிருக்கிற வத்தியாரோபக் கிரமத்தையும், அதிபவாதத்தையும், ஜாக்கிர சொப்பன சுழப்திகளின் சவ்ருபத்தையும், அவைகளில் ஆத்துமாசாக்ஷியாய் விளங்குந்தன்மையையும், மாயிகமலம், ஆணவமலம், காயிகமலங்களின் லக்ஷணங்களையும், அவைகளின்நாசத்தையும், ஈச ஜீவ ஜகத்பேதங்களின்சம்சாரத்தையும், காண் பூன் காக்ஷி பொரு ளிவைகளின் லக்ஷணங்களையும், சஞ்சித, ஆகாமி, பிராரப்த கர்மங்களின் விசாரத்தையும், முக்தியடையு முபாயத்தையும், சுவர்க்கம், அந்தரிஷ்டம், பாதாளமென்கிற லோகங்களி லுண்டாகிற துக்கங்களையும், ரேசக பூரக கும்பகங்களி னப்பியாசத்தையும், ஜீவன் சம்சாரத்திற்கட்டுண்டு பெண், பணம், மைந்தன் முதலான விஷயங்களில் திரியும் விசேஷத்தையும், பூதப்பிரதிபந்தம், பவிஷியத்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப்பிரதிபந்தங்களின் குணங்களையும், சமஷ்டி விஷஷ்டி பாவங்களையும், காரியகாரணங்களின் சவ்ருபத்தையும், சென்றகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலங்களின் தன்மையும், மன்ம தன் வல்லமையும், காலங்களுக் கப்புறப்பட்ட வஸ்துவின் லக்ஷணத்தையும், காமிகம் முதலிய ஆகமபேதங்களையும், ஸச்சிதானந்தலக்ஷணத்தையும், அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விசேஷம், பரோக்ஷம், அபரோக்ஷம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாத்திகளின் விசேஷத்தையும், ஜீவத்தோற்றத்தையும், ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரணசரீர லக்ஷணங்களையும், ஆப்தம், அங்கம், ஸ்தானம், சத்பாவங்களென்ற நான்குவிதபணிவிடையின் விசேஷத்தையும், அன்பஞ்சான் சவ்ருபங்களையும், அன்னமயப் பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமய ஆனந்தமய கோசங்களின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளிலாத்துமா சாக்ஷியாய்ப் பிரகாசிக் குந்தன்மையையும், அறியாமை நான் எனது காமம் குரோதம் இவைகளான பஞ்சகிலேச சவ்ருபங்களையும், தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாஸ்திரவாசனைகளின் குணங்களையும், அவைகளின் நிவர்த்திருபமான தத்துவஞான வாசனா ஶ்ய மனோநாசங்களின் சவ்ருபத்தையும், உபக்ரீரம உபசம்மாரம் அப்பியா

தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு.

சுரு

சம் அபூர்வதை பலம் அர்த்தவாதம் திருஷ்டாந்தம் சொல்வது முதலான ஆறுவிதத்துடன் குருமுகமாய் விசாரம்செய்கிறதே சிவனமென்றும், அதின் பின்னர் அச்சிரவணத்தையே தனித்திருந்துச் சிந்திப்பதே மனனமென்றும், அச்சிரவண மனனங்களினால் நிராக்ஷேபணையா யிருக்கிற பிர்மவஸ்துவில் தடையில்லாத சுவானுபவ பிரவாஹரூபமே நிதித்தியாசனமென்றும், தியானம் செய்தவன் தியானம் செய்த விருத்தி இந்த இரண்டுமற்று திபேயமாத்திரமான வஸ்துவில், காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்திருக்கிற தீபம்போல் சித்த மசைவற்றிருப்பதே சமாதியென்றும், பரோக்ஷ ஞானலக்ஷணமும், அபரோக்ஷ ஞானலக்ஷணமும். நுக்குவேதசம்பந்தமான ஐகோயோபநிஷத்தின் முடிவான பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்றப்பியாசமகாவாக்கியார்த்தத்தையும், எஜுர்வேத சம்பந்தமான பிரஹதாரண்ணியோபநிஷத்தின் முடிவான அஹம் பிர்மாஸ்மி என்றனுபவ மகாவாக்கியார்த்தத்தையும், சாமவேத சம்பந்தமான சாந்தோக்கியோபநிஷத்தின் முடிவான தத்துவமலி யென்ற உபதேச மகாவாக்கியார்த்தத்தையும், அதர்வணவேதசம்பந்தமான நிருசிம்ம உத்தரதாபனீய உபநிஷத்தின் முடிவான அயமாத்துமா பிர்ம என்கிற சாக்ஷாத்கார மகாவாக்கியத்தி னர்த்தத்தையும், விட்ட லக்ஷணையும், விடாத லக்ஷணையும், விட்டுவிடாதலக்ஷணையினால் மாயாவித்தியாஜீவேசவர வாச்சியங்களை த்தள்ளி லக்ஷியார்த்தமான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு பேசுபாவத்தையும், மகான்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தர் திருசியானுவித்தம், அந்தர் சப்தானுவித்தம், பகர் திருசியானுவித்தம், பகர் சப்தானுவித்தம், சவிகற்பம், நிர்விகற்பம், இவ்வித ஆறுவித சமாதிகளின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளின் சுவானுபவத்தையும், பிந்து, பிந்துஜாக்கிரம், மகாஜாக்கிரம், ஜாக்கிரசொப்பனம், சொப்பனம், சொப்பனஜாக்கிரம், சுஷுப்தியென்றஞ்ஞானபூமிகளின் லக்ஷணத்தையும், சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்தபாவணை, துரீயமென்ற ஞானபூமிகளின் மகிமையும், அவைகளின் விசேஷணங்களையும், கடாகாச மகாகாச ஜலாகாச மேகாகாச சுவரூபங்களையும், அவைகளின் தன்மையான கூடஸ்த பிர்ம ஜீவ ஈசவரபாவங்களையும், துவைத விருத்தி, சாக்ஷிவிருத்தி, அகண்டாகாரவிருத்தி, அகண்டைகரசவிருத்தி, இவைகளின் தர்மங்களையும், அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதபாவங்களின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளின் நிவர்த்திக் குபாயத்தையும், மகாகர்த்தா, மகாபோக்த்தா, மகாத்தியாகியான ஜீவன்முகத்தர்களின் விசேஷணங்களையும், மாயாவித்தியாசவரூபத்தையும், ஆகாசாதி பஞ்சபூதசவரூபத்தையும், ஜீவன்முகத்தி லக்ஷணத்தையும், விதேகமுகத்தி லக்ஷணத்தையும், ரூபநாசத்தையும், அரூபநாசத்தையும், பாதாதிருஷ்டியும், சொப்பன திருஷ்டியும், மித்தியாதிருஷ்டியும், தன்மயதிருஷ்டியும், லக்ஷணவாக்கியத்தையும், சுவானுபூதிவாக்கியத்தையும், குருவரால் சொல்லப்படுகிற உபதேசவாக்கியத்தையும், சாக்ஷாத்காரவாச்

கச

தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு.

பெய்ததையும், பிரத்தியக்ஷம் முதலிய எண்விதப்பிரமாணங்களையும், பிரத்திய
காத்துமபரமாத்மம், ஐக்கியத்தையும், பிரவர்த்தியின் மகிமையும், ஜாபாலம்
முதலான உபநிஷத்தில் சொல்லுந் குடசகாதி நான்குவித சன்னிபாசந்தை
யும், ரிபுமுதலான பரமஹம்சர்களின் வைபவங்களையும், லோகாயதன் முத
ல் சாங்கியனீறு யிருக்கிற ஜீவப்பிராந்தர்களின் லக்ஷணத்தையும் துரும்பை
பூஜிக்கிரவன் முதல் ஈசுவர பூஜகரீறுயிருக்கிற ஈசுவரப்பிராந்தர்களையும், கா
மிகாதி ஆசிருதர்களையும், சம்சார சக்கரத்தின் மயக்கத்தையும், அதின் நிவர்
த்தியைச் செய்யும் மேலான ஞானோபாயத்தையும், இவை முதலான அனேக
கிரமங்களையும், தூங்கி விழித்தது முதல் மறுபடியும் தூங்கும் வரை அடிக்க
டி நம் குருவானவர் தினந்தோறும் அன்பான சீடருக் கணுக்கிரகம்செய்துப
தேசித்து வந்தனர். கந்தர்வ நகர் போலவும், கிளிஞ்சி வெள்ளி போலவும்,
கானல் நீர் போலவும், கனாலூர் போலவும், வானமை போலவும், கயற்றிற் பா
ம்பு போலவும், மலடிசேய் போலவும், தரிபு மான் போலவும், முயலின் கோ
டு போலவும், மனிதக் கொம்பு போலவும், ஷச்சகந்தானது சுத்தப் பொய்யெ
ன்று இவை முதலிய திஷ்டாந்தங்களாலே அனுதினமும், அப்பயனருளிச் செ
ய்தனர், மாணுக்கர்களுக்கு பக்தி விர்த்தியின் நிமித்தம் தானும் தன் குரு
வான் அசுவத்தேசயதீந்திரரை பூஜை செய்து, தன் சுபானுபவ நிச்சயத்தால்
லோகோபகாரமாய், துரியாதீதா சிரமமடைந்து வேத முடிவின் ரகசியார்த்த
ங்களை வஞ்சனையற்று சுவானுபூதிபையும், சொப்பன திருஷ்டியும், அனைவர
தம் அன்புடனறைந்தனர், சரீரத்துடன் கூடினவராயிருந்தாலும், அசரீர
ராயும், விகாரியாய்த் தோற்றினாலும், நிர்விகாரியாயும், சாக்ஷிபாயிருக்கிற சி
வத்தில் அமைதி பெற்றனர். கணக்கற்ற மாணுக்கர்களுடன் கூடியவர்களுக்
கு குருபாவத்தையும், தானடைந்து பிர்மானந்தத்தில் மூழ்கி பேச்சற்ற நிலை
யில், அவ்வன்பர்களையும் அமைந்திருக்கும்படி செய்து எவர்கள் பிர்மானந்த
சீடர்களோ அவர்களை ஜீவன் முக்தர்களாகச் செய்து மிவவுலகில் மேலான்
கிர்த்தியை நம்மாசானடைந்தனர். அவ்வைபவத்தை, ஞானநோக்காலுணர்
ந்த நாரதமுனிவர் பூலோகமடைந்து நமதய்யனான யீசனை வணங்கி துதிக்கி
ன்றனர். தேவாதி தேவனே போற்றி, கருணாகரனே போற்றி, ஸச்சிதானந்
த ரூபனே போற்றி, பூர்ணவானே போற்றி, பிர்மபாவனனே போற்றி, முனி
கள் பூஜிதனே போற்றி, அன்பர்கள் மனவாசனே போற்றி, குருகுதனேபோ
ற்றி; ஞானபாரகனே போற்றி, போதகப்பிரியனே போற்றி, ஞானிகள்வரனே
போற்றி, யென்றிவ்விதம் வேதஸ்தோத்திரங்களினால் முறையிட்டனர். பின்
னர் அக்குருவினேகாந்தஞ் சென்று தபோதனரான நாரதமகாரிஷ்யானவா
ஏ, அய்யனே யாதுபற்றி யிவ்விடம் பெழுந்தருளினீயோ, அக்காரியம் முடி
வு பெற்றது. துவாதசாந்த வாசிகளான என்னுடன் பிறந்தோர், தங்களனுக்
கிரகத்தால் ஜீவன் முக்தர்களாகுமாக்களிதற் சந்தேஹமய்யமில்லை அன்னலே,

சமீப மொழிபெயர்ப்பு.

கரு

இனி இம்மானிடவேடம் விடுத்து தங்கள் வாசஸ்தலமான கைலாயம் கிரிமே
 வி பூர்வ ரூபமான ஈசுவரஸடிவத்தை யடைவீராகவென யிவ்வாறேறுகினர்.
 இம்முறையைக் கேட்ட அவ்விசைப்புன் சிரிப்புடன் கூடினவராகி, முன்னிந்த
 கலியுகத்தில் உன்வேண்டுகோளின்படி சங்கராசாரியரென்றும் நாமம்பூண்டு
 காணுபத்தியம் முதலான ஆறுமதவாதிகளையும் கண்டித்து, இக்கலியில், அத்து
 வைதமதஸ்தாபனம் செய்து, முன்னிந்த நீலகண்டப்ரமேசுவரனென்னு மா
 த்துமலிங்கத்தில்தான் முன்னெப்படி அந்தர்த்தானம் செய்தேனோ, அவ்விதமி
 னிச்செய்கின்றேனென்று, பிரமகுமாரனான நாரதரைநோக்கிக்கூறினர். இம்
 மொழியை யுணர்ந்த விதிமைந்தனும் தனதிருப்பிடமேகினர். நமதாசான் பிர்
 மானந்ததேசிகன் நாரதனுக்குரைத்தவாக்கிய முணர்ந்து சலனமற்றபவனன்
 போல் ஜீவன் முக்திவிரதத்தைவிட்டு, அத்தேவன் விதேகமுக்தி பரவமடைந்த
 னர். பக்தர்களின் பிடைகளைப்போக்கடிக்கத்தக்கவராயும், ஸச்சிதானந்தரூப
 னாயும் பிர்மரூபனாயும் லோகானுக்கிரகமூர்த்தியாயும், லக்ஷுமிநாயகனுக்கு தி
 கப்பியிராயும், சுவயம் பிரகாசராயுமிருக்கிற அம்பகாதேவரான பிர்மானந்த
 தேசிகன் துன்முகிவருடம் சித்திரைமாதம் சுக்கிலபக்ஷத்துவாதசிசுக்கிரவாரம்
 உத்திர நக்ஷத்திரமும்கூடின சுபதினத்தில் பிர்ம முகூர்த்தத்தில் விதேககை
 வல்லியமேகினர். இந்திரன் தேவகோடிகள் நாரதர்முதலான ரிஷிக்கூட்டங்க
 ளால் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்ட பாதாரளிந்தங்களுடன்கூடின அக்கருணைக்கட
 லானவிசன் மூற்கூறிய ஜோதிர் லிங்கத்தில் சமுத்திரத்தில் அலை லீனமாவது
 போல் லீனமடைந்தனர், கர்பூரஜோதிபோல் நிர்விகற்பவஸ்துவில் ஐக்கியமா
 யினர். உலையிரும்புண்டநீர்போல் அச்சுருக்ஷுமதேகம் சிவசுவரூபத்தில் அடங்
 கிற்று. அம்மகாத்துமாவினுடைய ஆத்தம ஞானவிசேஷத்தையும், சிரேஷ்ட
 மான அப்ரோக்ஷ ஞானசாமர்தியத்தையும் யுக்திசாரங்களுடன் நிறைந்தசுவா
 லுபவவினோதத்தையும் தேவசிரேஷ்டனான ஆதிசேடனைத்தவிர யெவன்சொ
 ல்ல இவ்வுலகில் வல்லவனாவன் அவ்வாதிசேடனும் பிர்மானந்த மகாமென
 னிவைப்பவத்தை முன்னுரானோக்காலுணர்ந்ததினாலன்றோ இரண்டாயிரம்நா
 லையுடைய நம்மால்சொல்ல முடியாதென்று கருதியன்னிமித்தமே பாதாள
 லோகமப்பவேயடைந்தான். அவ்வபாரகருணமூர்த்தியின் வைபவத்தையிப்பு
 வியில் யானுரைக்கத்தகமையுள்ளனோ அப்படியாயினும் பிர்மானந்தாவிர்ப்பாவ
 முதலேக்கிய பீறுபுள்ள திவ்வியசிசரித்திரத்தை யக்குருநாதன் கிருபாவச
 த்தால்அற்புத்தியுடன் கூடியயான் ஒருவாறறையலுற்றேன். சர்வசங்கடங்கலை
 யும் போக்கடிக்கக் கூடியதாயுமிருக்கிற அத்திவ்விய சரித்திரம் ஸ்ரீராமலிங்
 கவிஜயமென்றும், நாமகரணம் பூண்டு இப்பாரில் குருநாதன் தயானோக்கால்
 ஸர்வோக்கருஷமான கீர்த்தியை யடைபட்டும். அசுவத்தயதீந்திர தேசிககு
 ருகிருபாவசத்தால். பிர்மஞானிகள் திருப்தியையடையும் பொருட்டும், சகல
 மான அநிகாரிகள் துதிக்கும் பொருட்டும்சம்சாரசாகரத்தில் மூழ்கினவரை

கரையேற்றிவைக்கும் பொருட்டும், நம்குருப்பிரீதியின் பொருட்டும், இத்திவ்
விய ராமலிங்கவிஜய சரித்திரமானது அவர்முக்கிய சீடனானயென்னால் நன்றா
யுரைக்கப்பட்டது. அச்சரிதைக் கொப்புயர்வு இவ்வுலகிலில்லை அதிற் சற்றே
னுமையமுற்றச். குருபத்தியுடன் கூடினவர்களாயும் வேதவேதாங்களின்கறை
கண்டவர்களாயும், சிரவனாதிதர்மங்கள் பூர்ணமாயடைந்தவர்களாயும், பிர்ம
ஞான முணர்ந்தவர்களாயும், கோபமாகிற வியாதியற்றவர்களாயும், நமக்கு
சமானமாயிருக்கக் கூடாதென்ற மாத்ஸரியகுணங்கள்ற்றவர்களாயும், தன்பிர்
ம பிரயோஜனமே மேலென்று கருதினவர்களாயு மிருக்கிறம் காங்களான வர்
கள் இந்த திவ்விய விஜயத்தை பார்வையிட்டுச்சந்தோஷிக்கக்கூடவர்கள். இச்ச
ரிதையையன்புடன் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் மோக்ஷமடைவதற் கை
யமில்லை குருமுதலியபணைவருக்கும் மங்களம் செய்து சாஸ்திரத்தை முடித்
தனம்.

ஸ்ரீ ராமலிங்கவிஜயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஸு ஹா நமதுவனூந து ||

[illegible]

(௩)—தத்துவவிவேகப்பிரகரணசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இந்நூலாசிரியராகிய வித்தியாரண்ணியமுனி சுவர்கள், வேதார்த்தங்
களையும், உபநிஷதார்த்தங்களையும், வெளியிடவிரும்பி, தாபனீய உபநிஷத்
தில் தெரிவித்திருக்கிற சச்சிதானந்தபதங்களின், தாற்பரியத்தை அனைவரும்
எளிதில் அறிந்து, சம்சாரசமுத்திரத்திலிருந்து களாயேறி, நித்தியதிருப்தர்க
ளாய் வாழக்கடவர்களென்று, அறிந்த அம்மகாத்துமா (சத்) என்ற சப்தார்த
த்திற்கு, விவேகபஞ்சகத்தையும், (சித்து) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு,
தீபிகாபஞ்சகத்தையும், (ஆனந்தம்) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, ஆனந்த
பஞ்சகத்தையும், ஒன்றுசேர்த்து (பஞ்சதசி) என்கிற (15) ந்து பிரகரணத்
தில், (1) வது பிரகரணமான பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்தை உரைக்கின்றார்.

இந்தப் பிரகரணமானது, வேதார்த்தப் பிரகரணமான படியினால், முதல்
முதல் அனுபந்தசதுஷ்டயமென்கிற, நான்குலட்சணம் தெரிவித்ததன்பிறகே
சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவேண்டியதென்று பெரியோர்களின் சம்மதப்பிரகாரம்,
அந்நான்கையும் இந்நூலாசிரியர் (1-2) சுலோகங்களினால் வெளியிட்டனர்.
எவ்விதம் வெளியிட்டனொனில், முதல் சுலோகம் பூர்வார்த்த உத்தரார்த்த
நால் குருவணக்கம் தெரிவித்ததின்மேல் முறையிட்ட அனுபந்தசதுஷ்டயத்
தில், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திருபமான பிரயோசனமென்ற (1) வது
லட்சணமும், கூடஸ்தபிரமைக்கியரூபமான விஷயமென்கிற (2) வது லட்சண
மும், (2) வது சுலோகம் பூர்வார்த்தத்தில் குருவுக்கும், சிஷ்யனுக்கும், சாஸ்
திரத்திற்கும், பிரமத்திற்கும், ஐக்கியரூபமான (3) வது லட்சணமும், நித்தியா
நித்தியவிவேகம், இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிஷ்டகம், முமுட்
சுத்துவமென்கிற, அதிகாரரூபமான (4) வது லட்சணமும் சொன்னதாய்க்
கருதி, தன் குருவான சங்கரானந்தசுவாமிகளின் பாதகமலங்கள், ஜீவேசுவர
ஜகத் காரியங்களோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மகா மோகரூபமான மூலா
ஞானமாகிற முதனையை விழுங்குகிறதில் முக்கியமான வியாபாரத்தையுடைய
தாயும், சகலசம்பத்துக்கள்நிறைந்த ஸ்ரீ சங்கரானந்தகுரு பாதகமலங்களின்
பொருட்டு வந்தனம்கூறி, அக்கமலங்களைப் பூஜித்து, நிர்மலமான மனதை
யுடையவர்களுக்கு, இப் பிரத்தியக் தத்துவவிவேகமென்கிற முதலாவது பிர
கரணம் கூறுகின்றனர். (35) ந்து தத்துவத்தோடே கூடியிருக்கின்ற ஜாக்
கிரர்வஸ்தையில் சப்தாதிவிஷயங்கள் நானாவாயும், அவைகளையறிந்த அறிவு
ஒன்றாயும், அவ்விதமே (24) தத்துவத்துடன் கலந்த சொப்பனவஸ்தைகள்
பலவாயும், அதை யறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், ஜாக்கிர சொப்பனங்கள்
ஸ்திரா ஸ்திர பேதங்களுடன் கலந்தனவன்றி, வேரு விசேஷமொன்றில்லை
யென்று விரித்துக் காட்டினர். அவ்வொழுங்காய் (4) தத்துவங்களுடன் கூ
டின சுஷுப்தியவஸ்தையில், அஞ்ஞானவிஷயத்தையும் அறிந்த அறிவு ஏக
மாயும், அஞ்ஞானவிஷயத்தால், தானான அறிவு, அறியப்படாததாயும், சு
ஷுப்திகாலத்திலிருந்த அறிவினனுபவம், அச்சுஷுப்திவிட் டெழுந்தோ

பிரகரணசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

னுக்கு, இதுகாலம்வரையில் ஒன்றும் தெரியாமற் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்கிற அஞ்ஞானனுபவமும், அறிவின் ஏகத்தன்மையும், தினம் ஒரோபடித்தாய் எல்லாஜீவர்களுக்கும் அபேதமாய் அறியப்படுகிறபடியால், மூன்றவஸ்தைகளிலும் காண்கின்ற அறிவு ஒன்றென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அம்முறையே மறு தினத்திலும், மறு பக்ஷங்களிலும், மறு மாசங்களிலும், மறு வருஷங்களிலும்; மறுயுகங்களிலும்; மறுகற்பங்களிலும் அறிவு ஒன்றென்று யுத்தியினால் சத்வஸ்துவின் சொரூபம் சாதித்தனர். அவ்வாறு எந்த அறிவானது உதயமும், நாசமுமற்ற சுவப்பிரகாசவடிவமோ, அதுவே சித்வஸ்துவின் சுவரூபம். லோகத்தில் மனவிழுதலான சுகலமானவஸ்துக்களில் வைக்கும் பிரியம் யாதோ, அதுவே ஆனந்தவஸ்துவின் சொரூபம். ஒருபிராணிக்காவது நாமெப்போதும் மறிக்கக்கூடாது, கிரஞ்சிவியாயிருக்கவேண்டுமென்கிற அடிகப் பிரியமானது தானான அறிவினிடத்தில், எக்காலும் பார்க்கப்பட்டு தன் சுகத்திற் கனுகுணமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தில் பிரியமும், அதற்கு விருத்தம் செய்கிற ஜீவர்களிடத்தில் கோபமு முண்டாய், சர்வானுபவசித்தமான அடிகப் பிரியமானது இந்த அறிவினிடத்தில் பார்க்கப்படுகின்றது. அவ்வித வேதுவால், தானே, ஆனந்தசொரூபமென்று அறைந்தனர். இவ்விதமுறைத்த ஆசானை வணங்கி, என் அண்ணலே, தாம், சச்சிதானந்தபதங்களுக்கு ஒன்றாயிருக்கும் தன்மையை தன்னாவினால் யுக்தியாலுரைத்ததன்றி, வேறு சுருதி பிரமாணம் யான் கண்டிலேன். அஃது யானறியும்வண்ணம் அன்புடனருள் வாயாகவென, ஆனந்தபாஷ்பமலரினாலுருச்சித்த அன்பனைநோக்கி யையனருளிகின்றனர். எமதன்புடை மைந்தா கேளாய், நீகேட்டவினாவுக்கு சுகல உபநிடதமும், வேதங்களும் கூறினதையானிங்கருளிச்செய்கின்றனம், சாந்தோக்ஷிய உபநிஷத்திலும், கைவல்லியோபநிஷத்திலும், இன்னும் மற்றுமுள்ள சுருதிகளிலும் தத்துவம் பதார்த்தரான கூடஸ்தரோ லக்ஷியார்த்ததொன்றும், சச்சிதானந்தரூபமென்றும், அவரோ நித்தியமென்றும் கூறுகின்ற சுருதியி னர்த்தத்தை மனதில் நிச்சயித்தும் மேல் அனேகவிடங்களில் சுருதியின் தாற்பரியத்தையே நன்றாய் வெளியிடப்போகிறபடியால், இங்கு சுருக்கிக் கூறினம். நீர்சொன்னபடியிருக்கட்டும், ஆத்துமா பரமானந்தரூபமென்று கூறினதில் நான் ஆகேஷ்பணைசெய்கிறேன், அதாவது, தங்களால் சொல்லப்பட்ட ஆத்துமா விளங்குகிறாரா, அல்லது, விளங்கவில்லையாவென்று ஆகேஷ்பணைசெய்து விளங்கும்பட்சத்தில், அழிந்துபோகிறதாயும், அற்பமாய் மிருக்கிற விஷய சுகத்திலாசைவரமாட்டாதே, விளங்காததாயிருக்கும்பட்சத்தில் பரமானந்த சொரூபம் கெட்டுப்போய்விடுமே, இதற்கென்னசமாதானம் கூறுகின்றீரெனக் கேட்ட அன்பனுக் கனுக்கிரகம் செய்கின்றனர். ஏ அன்பா, இவ்வாத்தம சொரூபம் விளங்கியும் விளங்காமையுமா யிருக்கின்றது. அக்காரணத்தால் பரமானந்தரூபம் விளங்கவில்லை. அது எதுபோலவெனில், தன்பிள்ளையும்;

பிரகரணசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

௩

அத்தியயனம் செய்கிற அனேகம் பிள்ளைகளுடைய கூட்டத்திலிருந்து வே
தாத்தியயனம் செய்கிற குரல் விளங்கியும் விளங்காமையா யிருப்பதுபோல
இவ்வறிவும் விளங்கியும், விளங்காமையாய் மிருக்கின்றது. அவ்வேதுபற்றி
யாம் பரமானந்தசொருபமெனக் கூறினம். அதை விரித்துரைக்கின்றனர்,
திருஷ்டாந்தத்தில் மைந்தன் குரலறியாமைக்கு அம்மாணுக்கர்கள் பிரதிபந்த
மாயிருப்பதுபோலிவ்விடத்தில் வஸ்துவில்லை, வஸ்துவிளங்கவில்லையென்கிற
ரூபமாயிருக்கிற ஆவரணசக்தியே பிரதிபந்தகமாயிருந்து வஸ்துவில்லை வஸ்து
விளங்கவில்லையென்ற அனுபவரூபமாய் மறைப்பதே மேலான பிரதிபந்தக
மென்று இங்கனம் முறையிட்டனம். அவ்வாவரணசக்திக்குக் காரணமான
மூலபிரகிருதியைத் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்விடத்தில், அனாதியா யிருக்கிற
மகாமாயையே மூலப் பிரகிருதியென்றும், அது பிரம பிரதிபலனத்துடன்
கூடியிருக்கிறதென்றும், சத்துவ ரஜஸ்தமோகுணங்களுடன்சேர்ந்திருக்கின்
றனவென்றும், சுத்தசத்துவகுணமான மாயையிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுவரன்
அம்மாயையைச் சுவாதீனம்செய்து சர்வஞ்ஞையும், சர்வேசுவரனாயும், சர்வ
சக்திமானாயும், அதைத்தானே சமஷ்டிகாரணசரீரமாய் அபிமானித்து விளங்
குக்கின்றனர். அவ்விஜோகுணமான மலினசத்துவ அவித்தையில் பிரதிப
லித்து, அவ்வவித்தை வெகுவிதமாயிருப்பதால் அதிற் பிரதிபலித்த ஜீவர்கள்
அனேகர்களாகவிருந்து அவ்வவித்தியாசுவாதீனர்களாய் வியஷ்டியான அக்
காரணசரீரத்திலேயே அபிமானியாய், பிராஞ்ஞன் என்ற நாமம்பூண்டு விளங்
குக்கின்றனர். மீதியான அத்தமோகுணத்தை பிராஞ்ஞர்களின் போகானு
பவத்திற்காக அவ்விசன், ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமி, இப்பஞ்ச
பூதங்களைச் சிருஷ்டித்தனர். அக்காரணகுணம் ஐம்பூதங்களிலும் கலந்திருத்
தல்பற்றி, சத்துவகுணவியஷ்டியில் சுரோத்திராதி ஞானகருவிகளைந்தும்,
சத்துவகுணசமஷ்டியில் மனம் புத்தி யிரண்டும், ரஜோகுணவியஷ்டியில் வாக்
காதி தொழிற்கருவிகளைந்தும், ரஜோகுணசமஷ்டியில் பிராணதிபஞ்சவாயுக்
களுமுண்டாய் இப்பதினேழும் சேர்ந்து சூக்ஷ்மசரீரமென்றும், அவ்வி
யஷ்டி சூக்ஷ்மசரீரத்தில் அப்பிராஞ்ஞன ஜீவன் தைஜசனென்றும் பே
வைகித்தும், அவ்விசன் அச்சமஷ்டி சூக்ஷ்மசரீரத்தில் இரணியகருப்ப
ொன்றும் நாமம்பூண்டு விளங்குகின்றனர். அச்சிவர்களின் போகபலானுப
வத்திற்கேதுவாய் அவ்விசன் அவ்வைம்பூதங்களையும் மீதியான தமோகுணத்
தால் பஞ்சீகரணம் செய்தனர். பஞ்சீகரணமாவன, அவ்வாகாசாதி யைம்பூ
தங்களை ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகச் செய்து அவ்வொவ்வொன்றை நான்
காக்கி, அந்நான்கை அவ்விதரபூதங்களுடன் சேர்த்து ஒருமித்து இத்துல
சரீரத்தை யிவ்விதம் பஞ்சீகரணம் செய்தனர், அதின்பின்னர் அச்சமஷ்டி
ஸ்தூலவுடலில் அவ்விரணியகர்ப்பர், அபிமானிக்குங்காலையில் விராட்டென்ற
நாமம்பூண்டனர். இவ்வியஷ்டி ஸ்தூலவுடலில் அக் தைஜசன் அபிமானிக்

கும் சமயத்தில் விசுவனென்றும் பேரையடைந்து விளங்குகின்றனன். அவை களிலிருந்து. அண்டமும், ஈரோழுலோகங்களும் போக்கியவஸ்துக்களும் போ கலட்சணங்களும், ஜராயு ஜாதி நான்குவிதசரீரங்களும், அவைகளுணவும் ஈசன் உண்பெண்ணினார். அச்சீவர்கள் புண்ணியமிசிரபாபகர்மத்தால் தேவ மணிதத் திரியக்காதி சரீரங்களையடைந்து வெளிதிருஷ்டியான விஷயநோக்க முள்ளவர்களாய், அந்தரங்கமான ஆத்துமதத்துவஞானத்தை ஒருக்காலு மறியாதவர்களாய், உண்டதே உறுதி, கண்டதே காஹியென்றுநினைத்து சதா துக்கிகளாய் கர்மம்செய்து போகமருந்தி காமிகளாய் மூடர்கள் விளங்குகின் றனர். நதியிற் சுழியில்விழுந்து அவஸ்தையுறும் புழுப்போல சுகமற்றதா யிருக்குங்காலை முன்ஜனனத்திற்செய்த தவத்தால் தயாளுவான புருஷன் அந்நதிக்களையை யடைந்து, அப்புழுவையெடுத்து அத்தீர மரத்தினடியில் வைத்து, அதுசுகிப்பதுபோல், இச்சீவர்களும் பிரவிக்கடலிலமிழ்ந்து, அனே கசரீரங்களாகிற் சுழியில்விழ்ந்து துக்கிகளாய் வருந்துங்காலை யிச்சீவர்கள் முற்பிரப்பிற்செய்த சுகருமபுண்ணியவிசேஷத்தால் மகாதயாளுவாயும், வே தசாஸ்திரங் கற்றவராயும், தத்துவசொருபத்தை நன்றாய்க் ககாகண்டவரா யும், பிர்மவித்தாயுமிருக்கிற ஆசாரியரால் இம்மாணுக்கர்கள் பஞ்சகோச வி வேகத்தால் மேலான மோக்ஷசுகத்தை அடையவேண்டியதுதான் ஜன்மமெ டுத்தபலனென்று கூறினர். இவ்விதமறைந்த அம்மொழியைக் கேட்டவன் பின், இருதாள்வணங்கி, என் தெய்வமே, பஞ்சகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அதையடைந்து அதின்வழியாய் ஜீவாத்துமா ப்ந்தப்பட்டிருப்பதையும் அதி னிவர்த்தியும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன மொழியைச் செவி யுற்ற ஆசானானவர் மறுபடியும் கூறுகின்றனர். பஞ்சீகரணபூதத்திலுண்டான அன்னமயரூபமென்ன, வாக்காதீர்திரியமும், பிராணனும்சேர்ந்த பிராணமய ரூபமென்ன, ஞானேந்திரியத்தோடேகூடின மனோமயரூபமென்ன, அவ்விந் திரியங்களுடன்கூடின விஞ்ஞானமயரூபமென்ன, பிரிய, மோத, பிரமோதா திவிருத்தியுடன்கூடின ஆனந்தமயரூபமென்ன, இவ்வைங்கோசங்களில் ஆத் துமா, அத்தியாசத்தையடைந்து அந்தந்தகோசங்களின் தன்மையில் மூழ் கித் தன்னுடைய சச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை மறந்தவராய், பெருத்தே னி னைத்தேனென்று அன்னமயகோசாத்தியாசத்தையும், பசிதாகத்துடன் கூடி- னபிராணமயகோசாத்தியாசத்தையும், சங்கற்பம் விகற்பம் செய்தேனென்ற மனோமயகோசாத்தியாசத்தையும், கருத்தாவான விஞ்ஞானமயகோசாத்தி யாசத்தையும், நான் போக்தாவென்ற ஆனந்தமயாத்தியாசத்தையும் அடைந் து அந்தந்த கோசரூபமும் சம்சாரத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றார். இவ்வா அன் வய வியதினோகயுக்தியான பஞ்சகோசவிவேகத்தால் பிரித்தறிந்து சம்சார ச முத்திரத்திலிருந்து கணாபேற்றி மேலான பிரமஸ்வரூபத்தை அடையும்படி செய்வேண்டியது. அன்வயவியதினோகலட்சணங்கூறல், ஸ்தூலசரீரம்தோன்

பிரகரணசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

௫

ஈத சொப்பனாவஸ்தையில் ஆத்துமாவாகிய தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம் இத்தூலவுடல் தோன்றாமையே வியதினோகம். அவ்வாறு சூக்குமசரீரம் தோன்றாத சுஷுப்தியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். இச்சூக்குமவுடல்தோன்றாமையே வியதினோகம். இது வியதினோகத்தால் பிராணதிமூன்று கோசங்களும் நேதிசெய்ததாய் ஆய்விட்டது. அவ்விதமாய் சமூப்திதோன்றாத நிர்விகற்பசமாதியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். தான் தோன்றினும் இக்காரணவுடல் தோன்றாமையே வியதினோகம். ஆற்றங்கனையிலிருக்கிற நானாலின் மேல் இதழ்களைக் களைந்து, நடுக்கதினாக் கொள்வதுபோல், இப்பஞ்சகோசங்களாகிற மேல் இதழ்களை மேற்சொன்ன அன்வய வியதினோக யுக்தியால் அத்தியாசத்தைக் களைந்து, ஹிருதயமாயிருக்கிற நடுவில் விளங்குகின்ற சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான தத்துவம்பதலக்ஷியார்த்த பிரமஸ்வரூபத்தை பிரித்தறிந்தவன் பிரம்மமாயாவன். இம்மொழியினாலே கூடஸ்த பிரமங்களுக்கைக்கியமானது யுக்தியால் சம்பவித்திருக்கிறது. அவ்விதமே சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து ஆராவதத்தியாயத்தில் சுவேதகேதுவான நன்மைந்தனுக்கு, உத்தாலகமகரிஷியானவர் உபதேசவாக்கியமென்கிற (3) வதான (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தால் அனுக்கிரகம்செய்து, விட்டுவிடாதலட்சணியினால் லக்ஷியார்த்தத்தைக் காண்பித்திருக்கிற மகாவாக்கியார்த்தத்தின் தாற்பரியத்தையிந்நூலாசான் இங்கு விரித்துவைக்கின்றனர். யாதொரு பிரம்மானது தமோகுணமான மாயையைக் கிரகித்து ஜகத்துக் குபாதானமாயும், சுத்தசத்துவமான மாயையைக் கிரகித்து, ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயுமிருக்கிற பிரமம் (தத்) என்கிறபதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. அப்பிரமமே எப்போ, காம கர்மாதிகளுடன்கூடின ரஜோகுணமான மலினசத்துவத்தை கிரகிந்தாரோ அப்போ (துவம்) என்ற பதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. மூன்றுகளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதங்களாயிருப்பதால் அவைகளைத் தள்ளி, பூரணமாயும், சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிற பிரமத்தை (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தினால் லக்ஷியார்த்தமாக விளக்கிவைக்கின்றார். அவனே இந்த (தேவதத்தன்) என்கிற வாக்கியத்தில் அவனிவன் என்கிற வாக்கியத்தைத் தள்ளி, விட்டுவிடாத லக்ஷணியால் தேவதத்தன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, இங்கும், ஜீவேசுவரர்களுக் குபாதிபான, அவித்தியா மாயைகளைத் தள்ளி, அகண்ட சச்சிதானந்த தத்பந் லக்ஷியார்த்தமான பிரமத்திற்கும், சச்சிதானந்தத் துவம்பத கூடஸ்தருக்கும், பாகத்தியாகலக்ஷணியினால் (அசி) என்றபதம் ஐக்கியம் செய்கின்றது. நீர்சொன்ன லக்ஷியத்தன்மை, சகவிற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்காவென்று சீடன் ஆசேஷப்பணைசெய்து, இரண்டாவதாசேஷபரூபமான நிர்விகற்பவஸ்துவுக்கு லக்ஷியத்தன்மை யொருக்காலும் பார்க்கமுடியாது, ஓரிடத்திலும் சம்பவிக்கவுமாட்டாதென் நிவ்வித முறைத்த சிஷியனைநோக்கி, குரு அவனையே கேழ்க்கிறார். நீசெய்த இந்த

பிரகரணசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

ஆசேஷபணையானது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, சொல், முதல்பக்ஷத்திற்கு, உன்னாலே, கூடாதென்றாசேஷபணை சொல்லிவிட்டாய், இரண்டாவதுபக்ஷத்திற்கென் றுரைப்பையையானால், விவஸ்தையில் லாத அனவஸ்தாதோஷமும், அனேகாத்துமாகாரணமென்ற ஆத்துமாசிரய. தோஷமும், வண்டிச்சக்கிரம்போல், எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற சக் கிரகாப்திமுதலான இன்னுமனேகதோஷங்கள்வந்துசேரும். இவ் விசேஷங் கள் இதரசாஸ்திரங்களில் விரிவாய் காணப்படுகின்றன. அவ்வேதுவைப்பற் றியும், கிரந்தம் விரிவாகுமென்றகருத்தைப்பற்றியும், இந்நூலாசான் சுருக்கி யுரைத்தனர். நீசெய்தவிகற்பங்களிலும், அவைகளினபாவங்களிலும் சம்பந் தப்படாத, ஆத்துமவஸ்துவில் விகற்பத்தன்மையும், லக்ஷியத்தன்மையும், இ வைமுதலான சகலசம்பந்தங்களும் சுத்தகற்பிதம், இதிற் சற்றேனுமையமு றுமல் ஆறுவிதலிங்கத்தோடும், குருமுகமாய் அதின் தாற்பரியத்தை விசா ரிப்பது கிரவணமெனப்படும். தான் கிரவணம்பண்ணின அர்த்தத்தை மறவா மல் தனித்திருந்து அனுசந்தானம்செய்கிறது மனனமென்றுகூறப்படும். கிர வணத்தினாலும், மனனத்தினாலுமுண்டாயிருக்கிற திடவிருத்தியினாலே நான் அகண்டன், சின்மர்த்திரன் என்றபாவனை இடைவிடாத அனுசந்தானமே நிதித்தியாசனமெனப்படும். தியானம்பண்ணின, சுத்தஜீவனும், சுத்தவிருத் தியும், தியேயமாத்திரமாயிருக்கிற பிரமவஸ்துமாத்திரமே மீதமாகி, காற்றற்ற விடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் அச்சுத்தவிருத்தி உப்பிரமவஸ்துவில், இதர துவைதசலனமின்றி சமமாயிருப்பதே சமாதியெனக் கூறினர். அந்நிர்விகற்ப சமாதியில் ஆத்துமாவையே யனுசரித்த அச்சுத்தவிருத்தி யிருக்கிறதென்று அச்சமயம் தெரியாவிடினும், அந்நிர்விகற்பசமாதியிலிருந்து எழுந்தோனுக்கு நானிதுகாலபரியந்தம் சுகமாய்ப் பிரமானுபவம் செய்தேனென்ற ஸ்மரணம் வருவதால், அச்சமயத்தில் அச்சுத்தவிருத்தி இருந்ததென அறிந்துகொள் ளக்கடவது. அச்சமாதியில் அச்சுத்தவிருத்தி இருப்பானேனெனில், இவன் நிர்விகற்பசமாதிக்குப் போகுமுன் செய்த பிரயத்தினத்தாலும், பார்க்கப்படாத புண்ணியவிசேஷத்தாலும் முன் அடிக்கடிசெய்த பிரமாப்பியாச விசே ஷபழக்கத்தாலும், அச்சுத்துவவிருத்தி யிருந்ததென அங்கீகரிக்கத்தக்கது. காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் நிர்விகற்பசமாதியில் விருத்தியிருந்த தென, சர்வலோகசரணியரான கிருஷ்ணபகவான் கீதையில் அருச்சுனனுக்கு இவ்விதமே உரைத்திருக்கின்றனர். இச்சமாதியே தர்மமேகமென்றுமேலோர் வெளியிட்டனர். இவ்விதம் குருமுகமாய் தெரிந்துகொண்ட பரோக்ஷ ஞா னாக்கினியானது மனதறிந்த பாபத்தையும் தகிக்கிறது. சம்சாரகாரணமான அஞ்ஞானமாகிற இருட்டுக்கு மத்தியான்ன சூரியன்போ லெரிப்பது அப ரோக்ஷஞானமென்று கூறி முடித்தனர்.

முற்றிற்று.

காரியசமூகத்தோடே கூடியிருக்கிற
 லாஞானமான முதலையை விழுந்
 குகிறதே முக்கியவேலையாயிருக்கிற
 சர்வசம்பத்தினாலே சிஷ்யாளுக்கும் உ
 லகத்திற்கும் ஆனந்தத்தை கொடுக்
 கிறசங்கரானந்த குருவின் பாதகம
 லத்தின்பொருட்டு
 நமஸ்காரம் செய்யக்கடவது.

அ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

பதசாரம். சுகத்தைச் செய்கிறவர் சங்கரர் சுகல ஜகத்திற்கும் ஆனந்தத்
தைச் செய்கிறவரான பரமாத்மா, இவனோ ஆனந்தத்தை பண்ணிவிக்கிறான்
கிற சுருதியாலாக. ஆனந்தனென்கிற சொல்லுக்கு நிரதிசயமான பிரீதிக்கு
இருப்பிடமென்று அர்த்தமானதால் பரமானந்தரூபமான பிரத்யகாத்மா சங்
கரானந்தனென்பதற்கு பிரத்யகபின்னபரமாத்மா, அவனோருரு, இதற்குதார
ணம். யாதொருபுருடனுக்கு பரிபக்குவமாய் சித்தம் நிர்மலமாயிருக்கிறதோ
அவனுக்கு பந்தரூபமான பாபத்தை நிவர்த்திக்கிறதற்கு ஹேதுவாயிருக்கிற
குருநாதனுடையகடாக்ஷவீக்ஷண்யரூபமான தீக்ஷயால் சக்திபாதம்வந்து,
மாயை நஷ்டமானவுடன் பரதத்வத்தில் இவர்களை. யெவர் சேர்த்துவைக்கி
றாரோ அவனோ குருவென்று ஆகமத்தில் சொல்லியிருப்பதாலும், ஸ்ரீமானென்
பதற்கு அணிமாதி அஷ்டைசுவரியத்வமும் குருவுக்கு இருக்கிறதாக குறிப்
பிவிக்கப்பட்டது. இன்னும், ஸ்ரீயினாலே ஆனந்தத்தைச்செய்விக்கிறான்
றும், அந்தரங்க இஷ்டராயிருக்கிற குருவே வள்ளலென்றும், மேலானமோ
க்ஷரூபியென்றும் சொல்லாநின்ற சுருதிவாக்கியத்தால் சிஷியர்களுடைய இஷ்
டத்தை நிறைவேற்றுவதில் குருவுக்கு வல்லமையிருக்கிறதென்பதும் குறிப்பி
விக்கப்பட்டது. அக்குருவிற்பாதங்களே கமலம், அதின்பொருட்டு வணக்
கம், அப்பாதம் எவ்விதமாயிருக்கிறதென்றால், நாமரூபாத்மகமான காரிய ச
முகத்தோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மஹாமோஹமென்கிற மூலாஞானமா
கிற முதனையானது தன்கையிலகப்பட்டவர்களை மிகவும் பிடிப்பதால்; இது
மகாகெட்டதென்று நினைத்து அதை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையா யிருக்
கிறது. (இதின்விசேஷம்) இதில் சங்கரானந்தனென்கிற இரண்டுபதங்களின்
சமானாதிகரணத்தால் கூடஸ்தபிரமத்திற்கு ஏகத்துவமே விஷயம். கூடஸ்த
ருக்குப் பூரணபிரமரூபமான அபரிச்சின்னசுகோதயமே பிரயோஜனம். மா
யையை விழுங்குகிறதென்பதால், அத்தியந்த துக்கநிவர்த்திரூபமான பிரயோ
ஜனம் நிவளிப்படைபாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குயுக்தி. இருளுக்குச் சூரியனும், கள்ளனுக்குக் காவலனும், வியா
திக்கிச் சித்தனும், தரித்திரத்திற்குச் சந்தாமணியும், பேய்க்கு மந்திரவாதியும்
போல குருவிற்பாதம் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்றறி.

அ-கை. இப்போ அவாந்திர பிரயோஜனத்தோடே கிரந்தாரம்பம் செய்
கிறார்.

तत्पादांबुरुहद्वन्द्वसेवानिर्मलचेतसाम् ।

सुखबोधायतत्त्वस्याविवेकोयं विधीयते ॥

ததூடாம்புரஹத்வந்த்வசேவானிர்மலசேதஸாம் ।

ஸுஹவொயாததத்வஸ்யாவிவெகொயம் விधीயதெ ॥ ௨ ॥

அந்தகுருவின் பாதங்களாகிற உபயகம
லங்களுடைய நமஸ்காரஸ்துதி மு
தலான பணிவிடையினாலேயே இ
ராகத்வேஷாதி மலரகிதமனதோ
டேகூடியிருக்கிறபேர்களுக்கு

வாஷ்டெயாய = அனாசமாத தத்துவஞ்ஞான முண்டாகிறதென்பொருட்டு
 கக்ஷஸு = சொல்லப்போகிற அனாரோபிதமாயிருக்கிற, தத்துவத்தினுடைய
 சுயம் = இந்த, விவெகம் = விவேகமானது, வியீயகெ = விதிக்கப்படுகிறது.

ப-ம். தத்துவவிவேகமென்பதற்கு அர்த்தம். ஆரோபமான பஞ்சகோசாதிஜெகதில்நின்றும், ஆத்மாவுக்கு பிரித்தல் சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. வெள்ளாவியில்வைக்கப்பட்ட வஸ்திரத்திற்கு குசம்பாச்சாயமேற்
றுவதுபோலும், உரம்வைத்த நிலம் நன்றாய் விளைவதுபோலும், சுத்தகண்ணா
டியில் முகம் நன்றாய் விளங்குவதுபோலும், வாழைமரத்திலிருக்கிற மேல்மட
டையைப் பிரித்துத் தண்டையெடுப்பதுபோலுமென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜீவப்பிரம்மைக்கியமாகிறவிஷயம் சம்பவிக்கிறதன்பொருட்டு ஜீவனுக்கு தன்னுடைய சச்சிதானந்தம் முதலான லக்ஷணத்தை காண்பிவிக்கிறதில் வாஞ்சையுடையவராயுமிருக்கிற இவர் ஆதியில் அவஸ்தாத்திரயத்திலும் அறிவினபேதச்சொல்லால், நித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்கிறார். அதில் ஜாக்கிரத்தில் அறிவு ஒன்றாயிருப்பதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

शब्दस्पर्शादयोवेद्या वैचित्र्याज्जागरेष्टथक् ।

ततोविभक्तातत्संविदैकरूप्यान्नाभिद्यते ॥

ததொவிஹதாதகம்விஹெகராவ்யாநவிஜ்ஜெத || ௩ ||

ஜா ய்ரெ

മെഴുതി

ശബരശാസ്താജ്യം

வெளித் தூதர் = (பசு, குதிரை முதலானவை போல) விசித்திரமாயிருப்பதால்
 வெளித் தூதர் வேறு வேறாயிருக்கின்றன தகல் அவைகளினின்று

விலகா வேளாயும்

வெகா-குஷாச=ஒன்றுபிடுப்பதால் ந லிடி தெ பேதமடையவில்லை.

(சகலேந்திரியங்களைனாலேயும் சகலவி
ஷயஞானமுடைய) ஜாக்கிரதையில்
அறியயோக்கியங்களாயிருக்கிற
சப்தஸ்பரிசுஷ்பரசுகந்தங்கள்

த த்விசு = ஆவைக ள்றியு மறிவான தா

, ப-ம். சப்தஸ்பரிசாதிசுகளென்றதால் அந்தகுணங்களுக் காதாரமான ஆகா சாதிபூதங்களும் வேறுவேறென்று சொன்னதாயிற்று. இதில் ஒரு அனுமாதம் காண்பிப்பிக்கொள். விவாதத்திலிருக்கிற அறிவானது ஸ்வபாவபேதங்கள்

னியமாய் இருத்தற்கு யோக்கியமாய் இருக்கத்தக்கது, அதுவே பிரதிக்கினை. உபாதி அன்றியில் பேதம் சம்பவியாமையே ஹேது, ஆகாசம்போலென்பது திருஷ்டாந்தம். சப்தத்தை அறிகிற அறிவானது ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவைக்காட்டிலும் அறிவு அன்னியமற்றிருப்பதால் வேறன்று. ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவுபோலே ஒன்றாயிருக்கிற அறிவுக்கு ஆகாசத்தைப்போல உபாதிபேதத்தினாலேயே பேதவிவகாரம் கூடுமொகையால் வாஸ்தவமாக பேதம் கற்பிக்கும்பக்கத்தில் பெரிதானவிரோதம் ஊஹிக்கத்தக்கதாய்வரும்.

இ-தி. இராஜன் ஒருவனாயும் படைகள் அநேகமாயும் யுத்தத்தில் காணப் படுவதுபோலும், பஞ்சவர்ணங்களோடேகூடின கண்ணாடி வீட்டுக்குள்ளிருக்கிற புருஷனொருவனாயும், பிரதிபலிக்கிறதோற்றங்களநேகமாயும் தோற்றுவது போலும், சுவர் ஒன்றாயும் சித்திரம் பலவாயும், கண் ஒன்றாயும் ரூபம் பலவாயும் தோற்றுவதுபோலுமென்றறி.

அ-கை. இப்போதுசொன்னநியாயத்தை ஸ்வப்பனத்திலுமறிவிக்கிறார்.

तथास्वप्नवेद्यन्तु नस्थिरं जागरेस्थिरम् ।

तद्देदोतस्तयोस्संविदेकरूपानभिद्यते ॥

தயாவ்ஷெவெது நஸ்திரம் ஜாஹ்ரெஸ்திரம் ।

தஹெதொததயொஸ்ச்விதேகரூபாநபித்யதே ॥ ௪ ॥

வ்ஷெது ஸ்வப்னாவஸ்தையிலும்
தயா அப்படியே
சுது இந்தஸ்வப்பனத்தில்
வெது அறியப்படுகிறவிஷயமானது
ந ஸ்திரம் ஸ்திரமன்றியிலிருக்கிறது
ஜாஹ்ரெ ஜாக்கிரத்தில்
(வெது) காண்கிறவிஷயமானது

ஸ்திரம் } (காலாந்திரத்திலும்) பார்க்க
யோக்கியமாயிருக்கிறது
தஹெதொ அவைகளின்பேதமிவளவே
சுதஹெ ஆகையினாலே
தயொ அந்தஜாக்கிரஸ்வப்பனங்களை
ஸாவிச அறிகிற அறிவானது
வனகரூபா (வதீ) ஏகரூபமானதால்
ந வித்யதே பேதமன்றியிலிருக்கிறது.

ப-ம். ஜாக்கிரத்தில் விசித்திரஸ்வபாவமாயிருப்பதால் விஷயங்களுக்கு பேதமும் ஒன்றாயிருப்பதால் அறிவு பேதமில்லாமையும் எப்படியிருக்கின்றனவோ அப்பிரகாரமே கரணவியாபாரமற்ற ஸ்வப்பனத்தில், ஜாக்கிரத்தில் இடைவிடாது பழகினதினாலுண்டானவிஷயமானது ஸ்வப்பனமென்று சொல்லப்படும். இப்போதுசொன்ன ஸ்வப்னாவஸ்தையிலும் விஷயங்கள் பேதமுள்ளவாயும், அறிவு ஒன்றாயுமிருக்கிறது.

சங்கை. ஜாக்கிரஸ்வப்பனங்கள் இரண்டிலும் அறிவு அபேதமாயும் விஷயங்கள் பேதமாயும் இருக்குமேயானால் அப்போது இது ஸ்வப்பனமென்றும், இது ஜாக்கிரமென்றும் பேதம் வரக்காரணமென்னவென்கிற சங்கைக்கு இந்

ப-ம். நித்திரையிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு அந்த சுஷுப்தியிலே இருந்த அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவு இருந்ததற்கு ஒன்றும் அறியேனென்று வருகிறஸ்மரணம், அடையாளமே தவிர அனுபவமில்லை. அது எதினாலெனில், அனுபவவே ஹதுவாயிருக்கிற பாக்கியார்த்தர்களான இந்திரிய சன்னிதான வியா

ப்திலிங்காதிகளுடைய அபாவத்தாலென்றறிக. அதனால் அதிலென்னவாயிற்
றென்றால் அந்த ஸ்மிருதியானது அந்த அஞ்ஞானவிஷயத்தை அறிந்ததாயி
ற்று. உலகத்தில் எதெது ஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ, அதெல்லாம் அனுபவபூர்வமா
கவே இருக்கிறது. அதிலென்னவாயிற்றென்றால் அந்த ஹேதுவால் சுஷு
ப்தியிலிருக்கிற அஞ்ஞானம் அறியப்பட்டதாயிற்று. இதற்கு அனுமானம்
காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற ஒன்றும் அறியேனென்கிற அறிவா
னது ஸ்மிருதிருபமாயிருப்பதால் அனுபவபூர்வமாக இருக்க யோக்கியமாக
இருக்கிறது. (அவள் என் தாயென்று ஸ்மரணம் வருவதுபோல) யுத்தி யா
தொருவன் தீயால் தாபமடைந்தானே அவனே ஜலத்தில் மூழ்கி எழுந்து கு
ளிர்ச்சியாய் ஒன்றையுமின்னேரம் அறியாமலிருந்தேனென்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்த அனுபவத்தால் தனக்கு விஷயமான அஞ்ஞானத்திற்கு
தான் வேறென்பதையும் அந்த அறிவுக்கு இந்த அறிவு அபேதமென்பதை
யும் சொல்லுகிறார்.

सोधोविषयाद्विज्ञो नबोधात्स्वप्नबोधवत् ॥

ஸவொயொவிஷயஜ்ஞோ நவொயா துவவொயவசு ॥ ௫௨ ॥

ஊம்	அந்த	வொயாசு	அறிவைக்காட்டிலும்.
வொயம்	அறிவானது	ந விந்	வேற்று.
விஷயாசு	அறியாமையைக்காட்டிலும்	ஹ்யூவொயவசு	{ ஸ்வப்னத்தை அ றிந்த அறிவைப் போல.
விந்	வேறு		

வி-ம். அனுமானம் அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவானது அறிவாயிரு
ப்பதால் அஞ்ஞானத்திற்கு வேறாயி ருக்கத்தக்கது. கெடத்தை அறிந்த
அறிவு கெடத்திற்கு வேறாயிருப்பதுபோல அனுமானம் சுஷுப்தியை அறி
ந்த அறிவானது ஜாக்கிரத்தை அறிந்த அறிவைக்காட்டிலும் வேறாயிருப்ப
தால் அறிவு அபேதமாயிருக்கத்தக்கது. ஸ்வப்னத்தை அறிந்த அறி
வுபோல.

இ-தி. சூரியனையும் தீபத்தையும் இருட்டையும் அறிந்த கண் ஒன்றாயி
ருப்பதுபோலென்றறி

அ-கை. இப்போது சொல்லப்பட்ட நியாயபடிக்கி மற்றகாலங்களிலுமறி
வு ஒன்றென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवंस्थानत्रयेप्येकासंवित्तद्विनिान्तरे ।

मासाब्दयुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा ॥

ஊவஹ்யாநசூயெவெகாஸாவிதூஅஜ்நானோரெ ।

ஶாலாஸயம்மகஹ்யேஷு மதாமஹேஷு நெகயா ॥ ௬௨ ॥

வனவா	இந்தப்பிரகாரம்	மோவாஸ்யம்	மாச, வருஷ, யுக,
ஸூக்யே	அவஸ்தாத் திரயத்தி	கலௌஷம்	கற்பங்களிலும்,
சுவி	லும்	மகாஹுஷம்	பூத பௌஷ்யத் காலங்க
ஸாஸி	அறிவு ஒன்றா யிருப்	ஷம்	ளிலும்
வனகா க்ஷி	பதுபோல	சுமேக்யா	அனேகவிதமாக கால
பிநாஹொ	மருநாளிலும்		மேகழ்ந்துவருகிறது

வி-ம். ஒரு தினத்தில் வருகிற ஜாக்கிரஸ்வப்பன் சுஷுப்தி மூன்றிலேயும் அறிவு ஒன்றாகவேயிருந்ததுபோல, மறு தினத்திலும் அறிவு அபேதமென்பதையும் அப்படியே மாசந்தோரும் யுகந்தோரும் கற்பந்தோரும் பூதபௌஷ்யத் காலங்களிலும் அறிவு ஒன்றாகவே இருக்கிறது. யுக்தி. ஒருநாளில் தன்னூரிலும், வெளியே போகிறகாலத்திலும், மாமனார் ஊரிலும், பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற கண் என்றென்றைக்கும் ஒன்றாயிருப்பதுபோல எப்போதும் அறிவு ஒன்றென்றறி.

அ-கை. அறிவு ஒன்றென்று, சாதித்ததற்கு பிரயோஜனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

नोदेतिनास्तमेत्येका संविदेषास्वयंप्रभा ॥

மொடெதிநாஸ்தமெத்யேகா ஸம்விடேஷாஸ்யம்ப்ரஹா ॥ ௭ ॥

வனகா	ஒன்றாயிருக்கிற	வனஷா	இந்த
ஸாஸி	அறிவானது	ந உடேகி	உதயமாகிறதுமில்லை
ஸ்யம்ப்ரஹா	சுயம்பிரகாசமாயிருப்	சுஸூ	அஸ்தமனம்
(ஸதீ)	பதினாலே	ந வனகி	ஆகிறதுமில்லை

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் அறிவு ஒன்றே. அந்த ஹேதுவால் அறிவுக்கு உற்பத்தியுமில்லை அவருடைய உற்பத்திநாசத்திற்கு அவரைத்தவிர வேறு சாக்ஷியில்லாத்தினால், உற்பத்திநாசம் சித்திக்காது. தன்னுடைய உற்பத்திநாசம் தானாயிருக்கிற அறிவால் கிரஹிக்கமுடியாதாகையாலும், வேறே அறிவில்லாமையாலும், அறிவுக்கு எப்பொழுது முற்பத்திநாசமில்லை.

ச-கை. இந்த அறிவுக்கு வேறே அறிவில்லாவிட்டால் இதை கிரகிக்கிறவன் வேறே யில்லாமல் போகும்போது அந்த அறிவு விளங்காதே. அப்போது ஜகத்திற்கு தோற்றமெவ்நுவிடுமேயெனில், இதற்குச் சமாதானமாக ஒரு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார், அறியப்படாத வபரோக்ஷமாகையால், அறிவு சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிறது. ஜடமாயும் அப்பிரகாசமாயிருக்கிற கடம்போல் அறிவு விளங்கவில்லை. அப்ரோக்ஷமென்கிற இந்த ஹேதுவில் அறியப்படாதென்கிற விசேஷணம் சித்தியாதென்று சங்கக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், இந்த அறிவு தன்னாலே அறியப்படுமென்றால் கருத்ருத்துவமும் விஷயத்துவமும், ஒருவஸ்துவுக்கு கூடாதாகையாலும், வேறென்றினால் அறியப்படுமெ

கச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ன்றால் அனவஸ்தை வருவதாலும் அறிவுக்கு மேற்சொன்ன விசேஷணம் சித்தித்திருக்கின்றன, ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த அறிவுக்கு சர்வத்தையும் விளக்கவைத்தல் கூடுமாகையால் ஜகத்து விளங்காமல் போகுமென்று நீ சொன்ன ஆசேஷணைகூடாது.

இ-தி. எல்லாவற்றையும் காண்பிவிக்கிற கண் வேறே ஒரு கண்ணையபேக்ஷியாமல் பிரத்தியக்ஷமாய்தான் விளங்குவதுபோலும், ரத்னசூரியாதிகளைப் போலுமென்றறி.

அ-கை. அறிவுக்கு நித்தியத்துவமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமுமிருக்கட்டும் அதினாலென்ன ஆயிற்றென்றால் சொல்லுகிறார்.

इयमात्मापरानन्दः परमैश्वर्यदयतः ।

உயமா தூவராநந்ஃ வரபுஷாஸ்யதஃ || எ ||

உயம்	இந்த	வரபுஷாஸ்யதஃ } மேலானப்பிரீதிக் கிரு ப்பிடமோ
சூ-தூ	ஆத்துமாவானது	
யதஃ	யாதொருகாரணத்தினால்	ததஃ அந்தக்காரணத்தினாலே வராமந்ஃ=பரமானந்தராயிருக்கிறார்

வி-ம். அனுமானம் நித்தியமாயிருக்கிற ஸ்வப்பிரகாசமானதால், இந்த அறிவான ஆத்துமா தானாகவே இருக்கின்றது, எது தானாகவிருக்கவில்லையோ, அது நித்தியமாயும் ஸ்வப்பிரகாசமாயுமாகாது. (கடம்போல)

இ-தி. இரத்தினத்தையும், அது வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கிற பாத்திரத்தையும்போலவறி. ஆத்துமாவுக்கு நித்தியத்துவமும், சித்துருபத்துவமும், சாதித்தாயிற்று. நித்தியத்துவத்திற்கு வேறாக, சத்தியத்துவமில்லாமையால் நித்தியத்துவம் சத்தியத்துவம் இரண்டும் ஆத்துமாவுக்கு இருக்கின்றனவென்று வாசஸ்பதிமச்சிராள் சொல்லியிருப்பதால், ஆத்துமாவுக்கு சத்தும், சித்தும், சித்தித்தன, அதுபோல, ஆனந்தத்தையும் சாதிக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் ஒரு அனுமானம், இந்த ஆத்துமா மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடமாகையால் பரமானந்த ரூபராயிருக்க யோக்கியர். யாதொன்றானது பரமானந்தமாயிருக்கவில்லையோ, அது மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடமாக ஆகாது. (கடம்போல) இ-தி. மாப்பிள்ளையையும் மாப்பிள்ளைத்தோழனையும்போல

ச-கை. என்னைச்சுடவேண்டுமென்று தன்னிடத்தில் துவேஷம் காணப்படுகையால், பிரேமாஸ்பதமே சித்திக்காதபோது, பரபிரேமாஸ்பதம் எப்படி சித்திக்கும். இ-தி. பெண் ருதுவாகாதபோது பிள்ளைபெறுவாளா, பிராமணனென்பதே சந்தேகமாயிருக்கும்போது பவுண்டரீகராவானா, கட்டிக்கத்துணியில்லாதவனை குபேரனாவானவென்று கேட்கவேண்டியதில்லாததுபோலிருக்கிறதெனில், நீ சொன்ன அந்த அனுபவமாவது சுகரூபனான தனக்கு துக்கசம்மந்தமேற்பட்டதினால், வெறுப்புக்காணப்படுகிறதேயொழிய உண்மையி

தத் துவவிவேகம்.

கரு

லில்லை. பிரீதியானது எல்லவருக்கும் தன்னிடத்தில் அனுபவ சித்தமாயிருப்பதாலும், நீ சொன்னது கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமாய் பரிகரிக்கிறார் அதாவது, ஜலத்திற்கு வந்திருக்கிற உஷ்ணமானது அன்னியமான அக்கினியின் சம்பந்தத்தால் சித்திப்பதுபோலவும், குளிர்ச்சியானது வாஸ்தவமான அனுபவ சித்தமாயிருப்பதுபோலுமறி, இன்னம் படிக்கத்தில் வர்ணம் சேர்க்கையால் காணப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनीक्ष्यते ॥

நாமவொவ்ஹிஹையாவசிதிஹேநாத்மீக்ஷ்யதே ॥ அ ॥

(சுஹம்)	நான்	ஹி	யாதொருகாரணத்தினால்
நா ஹ்வா	} இல்லாமல் போகவேண்டாம்	சூதூநி	தன்னிடத்தில்
ந		ஹே	பிரீதியானது
ஹ்வாவா	(சதா) இருக்கவேண்டும்	ஹேநாத்மீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறதோ	
ஐதி	யென்று		

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் நானில்லாமல் இருக்கிறவனன்று எனக்கு ஒருக்காலுமில்லாமைவேண்டாம் எப்போதும் இருக்கவேண்டுமென்று இவ்விதமான பிரீதிசகலருக்கும் ஆத்துமாவில் அனுபவமாகவே காணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் பிரேமையில்லையென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஹேதுவில் சொன்ன பிரேமை ஆத்துமாவிலிருக்கட்டும் மேலான பிரியரென்பதில் பிரமாணம் காணப்படாமையால் அந்த விசேஷணம் கூடாதெனில்.

तत्प्रेमात्मार्थमन्यत्रनैवमन्यार्थमात्मनि ।

अतस्तत्परमंतेनपरमानन्दतात्मनः ॥

ததே துநாத்மாத்மந்யத்ரநைவமன்யாத்மாநி ।

அதஸ்தத்பரம்தேநபரமானந்தாத்மநஃ ॥ கூ ॥

சுநாத்	{ (அன்னியமான) புத்திரா	ந ணவா	இல்லவேயில்லை
		சுதஃ	அந்தக்காரணத்தினாலே
தகஹே	} திகளிடத்தில் காண்கிற	தக	அந்தப் பிரீதியானது
சூதூநி		வாஃ	மேலானது
சூதூநி	தன்னிமித்தம்	தெந	ஆகையால்
ஹே	தன்னிடத்தில் (காண்கிற)	சூதூநி	தனக்கு [ருக்கிறது
ஹே	பிரீதியானது	வாநாத்மநாத்	பரமானந்தத்துவமி
சுநாத்	அவைகளினிமித்தமாக		

வி-ம். தனக்குவேறையிருக்கிற புத்திராதிகளிடத்தில் யாதொரு பிரீதி காணப்படுகிறதோ அது தன்னிமித்தமேதனிர அவைகளினிமித்தமல்ல.

கக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்

இ-தி. தேன்வைத்தபாணையில் காணப்படுகிற தித்திப்பு தேனைச் சேர்ந்த துபோலும், ராஜனுடைய படைகளுக்கு விருந்துசெய்வது ராஜன் நிமித்தம் போலுமறி. தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற பிரீதி அவைகளின் நிமித்தியமல்ல, தன்னிமித்தமே. இ-தி. தேனில்காணப்பட்ட தித்திப்பு பாணையைச் சேர்ந்த தல்லாததுபோலும், ராஜனுக்குசெய்கிற உபசாரம் படைகள்நிமித்தமில்லாத துபோலுமறி. ஆகையால் தானே நிருபாதிக நிரதிசயமான பரப்பிரம்மரூபனாகையால் பரமானந்தனென்றறி.

அ-கை. ஆகையால் யிர்த ஏழு சுலோகத்தால் சொன்ன அர்த்தத்தைச் சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

इत्थंसच्चित्परानन्द आत्मायुक्त्या तथाविधम् ।

परब्रह्मतयोश्चैक्यं श्रुत्यन्तेषूपदिश्यते ॥

ஐத்யஸ்ச்சித்பரானந்த ஆத்மாயுக்யாததாவிதம் ।

பரவ்ரஹ்தயொஷ்சைக்யம் ஸ்ருத்யந்தேஷூபதிச்யதே ॥ ௧௦॥

ஐத்ய இப்பேர்கொத்த

யுக்யா யுக்தியினால்

ஸ்தா ஆத்துமாவானவர்

வஹிதரா } சச்சிதானந்த ரூபமொன்
மஹே } றுசொல்லப்பட்டார்

ததாவிதம் அப்படி சச்சிதானந்தமொன்

வரவ்ரஹ பரப்பிரமத்தையும் கூறி

தயோஷை அக்கூடஸ்தபிரமங்களுக்கு

னெக்யம் ஐக்கியமானது

ஸ்ருத்யன்தேஷு வேதாந்தங்களில்

உபதிச்யதே உபதேசிக்கப்படுகிறது.

வி ம். (3) வது சுலோகமுதல் (6½) சுலோகம்வரையில் அறிவுக்கு நித்தியமான சத்தின்தன்மையும், (½) சுலோகத்தால் அறிவுக்கு உற்பத்திநாசமற்ற சுயம்பிரகாசமான சித்தின்தன்மையும், (8-9) வது சுலோகங்களால் ஆத்துமாவுக்கு பரமானந்தரூபமான ஆனந்தத்தன்மையும் சித்தித்தது. அவ்வேதுவால் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரான ஆத்துமாவே சச்சிதானந்தரூபமொன்று யுக்தியால் சாதித்தனர்.

ச-கை. இப்போ ஆத்துமாவுக்கு தங்களால் சொல்லப்பட்ட லக்ஷணமானது யுக்தியினால் சித்திக்கப்பட்டிருக்கிறதே அன்றி, உபநிஷத்து பிரமாணமில்லையெயினில், நம்மால் யுக்தியால் ஆத்துமாவுக்கு சச்சிதானந்தலக்ஷணம் சொன்னபடியே சாந்தோக்கிய ஆளுவது அத்தியாயத்திலும், தன்புத்திரனான சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகரிஷி சச்சிதானந்தரூபமே தத்பதலக்ஷியார்த்தபிரமமென்றும், அதுவே துவம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தொன்றும், வாச்சியங்களான ஜீவேசுவரர்கள்முதலான விசேஷணங்களை அசி என்றபதத்தால் நீக்கி, தத்பத லக்ஷியார்த்தமே துவம்பத லக்ஷியார்த்தமான அகண்டைகரச பிரமகூடஸ்தரான நீயே தத்துவமசி யென்று சொன்னதுபோல, அனேக வேதாந்தசுருதிகளில்கோஷிக்கப்பட்டிருக்கும்போது பிரமாணமில்லையென்று

சொல்லக்கூடாது: இ-தி. சக்கிரவர்த்தியே சிமையைத் தட்டி ஆளுகிறவனென்று சட்டத்தில் சொன்ன இலக்கணம் இவனிடத்தி ளிருப்பதும் இவன் அவன் என்றசொல் ஒருவனைக் காண்பிப்பதுபோலவந்.

அ-கை... ஆத்துமாவின் பரமானந்தரூபத்தை ஆட்சேபிக்கிறான்.

अभावे नपरं प्रेम भावेन विषये स्पृहा ।

சுலாபெ ந பவா னெவ்ர ஸாபெ ந விஷயெ ஸ்ரஹா || ௧௦௨ ||

சுலாபெ	}	ஆத்துமா விளங்காதபட்சு	}	ஸாபெ (ஸதி) விளங்கும்பட்சுத்தில்
(ஸதி)				
பவா		மேலான		விஷயெ விஷயத்தில்
வெரே ந		பிரியராகார்		ஸ்ரஹா ந ஆசையுண்டாகக்கூடாது

வி-ம்: ஆத்துமாவின் பரமானந்தமானது, விளங்கவில்லையா, விளங்குகிறதா, விளங்காதபட்சத்தில் பரமமானபிரீதிக்கி விஷயமாகார், உலகத்திலே ஒருவிஷயத்தின் சொந்தரியானும் உண்டாகியல்லவோ அதில் பிரீதிவுண்டாகும், ஆனதால் பரமானந்தரன்று,

இ-தி. தாசியின்றிப்பலாவண்பங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்த்தல்லவோ பரமானந்தம்ஜனிக்கவேண்டுமென்பதுபோலவும் ஆத்துமாவிற்கும், பட்சுத்தில்ககசாதனமான மாலேமுதலாயுள்ள விஷயத்திலும் அதிலுண்டாகிய சுகத்திலும் யாருக்கும் இட்சைவரக்கூடாது, அதெப்படியென்றால் பலபிராப்தியானது யாருக்கும் லபித்திருக்கும்பட்சத்தில் அதற்குச்சாதனத்திலிச்சை யுண்டாகிரதென்கிற நியாயத்தால்நித்தியநிரதிசயபிர மானந்தலாபம் விளங்கும்போதுக்ஷணமிருப்பதாயும் சாதனங்களின் அபேக்ஷயால்பராதீனம் முதலானதோஷங்களினால் தூஷிக்கப்பட்டதாய் மிருக்கிறவிஷயத்திலிச்சை கூடாதாகையாலும் ஆத்துமாபரமானந்தரூபானது.

இ-தி. சித்தகுணிகையால் திருப்தியடைந்த சித்தனப்பசியால் பிசசைச்சித்திண்டாவோனா என்பதுபோலும், அரசனாபின் அடிமைக்காசைப்படுவனா என்பதுபோலும், நீதியதிபதியானபின் அரைக்கிராமணியந்திரகு ஆசைப்படுவனாவென்பதுபோலுமாம்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் பிரகாரந்தரமாய் கூடுகையால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

अतोभावे प्यभातासौ परमानन्दतात्मनः ॥

அதொலாபெ நவ்ய ஸா தாஸளவரஹா நநு தா து நம் || ௧௦௩ ||

சுதம்	ஆகையினாலே	}	சுலாதா விளங்கப்படாமலிருக்கிறார்
ஸாபெ	விளங்கிக் கொண்டிருந்		
சுவி	தும்	}	சூதநம் ஆத்துமாவிற்கு
சுலா	இவர்		
		}	வரஹாநநு பரமானந்தத்துவ மிருக்கிறது

கஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வி-ம். யாதொருகாரணத்தால் விளங்குகிறது விளங்காமைஇரண்டுபக்கங் களிலும் தோஷமிருக்கிறதாங் நீசொன்னையோ, அந்தவேறுதுவினாலேயே ஆத் துமாபரமானந்தரூபர் விளங்கிக்கொண்டே யிருந்தும் விளங்காம விருக்கிற ரல்லவா.

ச-கை. ஒன்றுக்குத்தானே ஒரேகாலத்தில்விளங்கி விளங்காமைகூடாதெ னில், இதுயென்ன அயுக்தம்சொல் இப்படி அனுபவம் காணப்படவில்லை யென்றுசொல்லுகிறாயா, அல்லது திருஷ்டாந்தரஹிதமென்று சொல்லுகிற யா வென்றாகேற்பித்து,முதல்சங்கைக்குச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

अद्वयेतृवर्गमद्वयस्थ पुत्राच्चयनशब्दवत् ।

भानप्यभानं भानस्य प्रतिबन्धेनयुज्यते ॥

சுமெயுத்யவம-புஃபுலுஸ வா-தூப்ய நஸஸுவக் ।

வா-மவ்யவா-ந-வா-நவ்யவ-பு-திவநெ-நய-யு-தெ||க2||

அத்தியயனம்பண்ணுகிற பிள்ளைகளு டைய கூட்டத்தின்மத்தியில் தோ ன்றுகிற தன்பிள்ளையினுடைய வே தபாடத்தின் குரல் தகப்பனுக்குக் கேட்பதுபோல

சுமெயுத்யவம-புஃபுலுஸ வா-தூப்ய
நஸஸுவக்

வா-மெ } விளங்கிக்கொண்டிருந்
சுவி } தாலும்
சு-வா-ந } விளங்கவில்லை

வா-மவ்ய } விளக்கத்தின்தோற்றம்
பு-திவநெ-ந } பிரதிபந்தத்தோடே
யு-யு-தெ } கூடிக்கொண்டிருக்கிறது

வி-ம். அத்தியயனம்பண்ணுகிறபிள்ளைகளுடைய கூட்டத்தில்உண்டாயிரு க்கிற,நன்பிள்ளையின் சப்தமானது வெளியிலிருக்கிறபிதாவுக்கு சாமானியமாய் விளங்கினாலும் இதுதான், நமது பிள்ளையின்குரலென்று யெப்படித்தெரியவி ல்லையோ அப்படிதன்னானந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருந்தும் பிரதிபந்தத்தோ டேசோந்திருப்பதால்விளங்காமலிருக்கிறது,ஆத்துமாபிள்ளை,அதின்விளக்கம் பிள்ளையின்குரல்,மனமுதலிய தத்துவங்கள்,கூடஅத்தியயனம்பண்ணுகிறபி ண்கள், அவைகளின்விவகாரங்கள், அந்தப் பிள்ளைகளுடையகுரல்கள், அவை களால் இந்த ஆத்துமாவினுடையதோற்றம்தோன்றியும்தோற்றவில்லை,இரண் டாவதுசங்கைக்குத்திரம் விளங்கினாலும் விளங்காமைக்குஇதில்சொல்லியபிர திபந்தமே காரணமானதால் சாமான்னியமாய், விளங்கியும் விசேஷமாய்விள க்காமைகூடும், அதுயெவ்விதபிரதிபந்தமெனில் சொல்லுகிறார்.

प्रतिबन्धोस्तिभातीति व्यवहाराह्वस्तुनि ।

तन्निरस्यविरुद्धस्य तस्योत्पादनमुच्यते ॥

புதிவனொலிவா தீதிவ்வஹாராஹுவுவூநி |
தநூரஸுவிருஹஸுதஸுரூதூடிநஹுதெ || ௧௯ ||

சுஹஸுதீதிவ்வஹாராஹுவுவூநி

இருக்கிறது விளங்குகிறது யென்று
வியவஹரிக்க யோக்கியமான ஆத்
துமவஸ்துவில்

தச நிரஸு அதைத்தள்ளிவிட்டு

தஸு அதற்கு

விருஹஸு { விருத்தமான இல்லை வி
ளங்கவில்லை யென்பதை

உதூடிநஹுதெபத்திசெய்கிறதுயாதோ

புதிவனஃ அதுவேபிரதிபந்தமென

உஹுதெ சொல்லப்படுகிறது.

வி-ம், சகலசம்சாரத்திற்கு மூலகாரணம் ஆவரணசக்தியென்று சகலசுரு
திகளிலும் சொல்லியிருப்பதால், அந்தஆவரணம் அசத்தாவரணம் அபானு
வரணமென்று இரண்டுவிதங்களாயிருந்து, சகலரையும்ஆத்துமாயில்லை, விளங்
கவில்லையென்று சொல்லும்படிசெய்கிறதை இங்கேயிவர் பிரதிபந்தமென்று
சொன்னார்.

அ-கை. இப்போதுசொன்னபிரதிபந்தத்திற்குக் காரணத்தைதிருஷ்டாந்
த தாஷ்டாந்தங்களிலும் கிரமமாகக் காண்பிவிக்கிறார்.

तस्यहेतुस्समानाभिहारः पुत्रध्वनिश्रुतौ ।

इहानादिरविद्यैव व्यामोहैकनिबन्धनम् ॥

தஸுஹெதுஸஸாநாலிஹாரஃபுத்ருநிசுருதௌ |

உஹாநாடிரவிதெஷுவவூரொஹெகநிவநநஃ || ௧௯ ||

புத்ருநி } புத்திரனுடைய குரல்
சுருதௌ } கேட்பதில்

தஸு அதற்குத்தடையான

ஸாநாவி } வெகுபேர்களுடன்கூடி
ஹாரஃ } யிருக்கிறசப்தமே

ஹெதுஃ காரணமாயிருப்பதுபோல்

உஹ தாஷ்டாந்தத்தில்

வூரொஹெக } மோகத்திற்கு முக்
நிவநநஃ } கிய காரணமாயும்

ஸாநாவி? அனாதியாயிருக்கிற

ஸவிஷ்ணவ அவித்தைதான்

தா-ம். பிள்ளையின்குரல்விளங்காமைக்கு மற்றவர்களுடையசப்தம் கார
ணமாயிருந்ததுபோல், இவ்விடத்தில்விபீதஞானங்களுக்கு முக்கியகாரணமா
னஅவித்தையே, தன்னுடைய ஸ்வரூபம் தனக்கு நன்றாய் விளங்காமைக்கு
முக்கியகாரணமென்றறி.

இ-தி. பிராமணனுக்கு தன்னிலமைதெரியாமல் மயங்கி உளறிக்கொண்டு
கிடப்பதற்கு ஒருபொட்டிசாராயமே காரணமாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது பிரதிபந்தஹதுவான அவித்தையைச் சொல்லுவதற்கு அதற்குமுல்காரணமான பிரகிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

चिदानन्दमयब्रह्म प्रतिविक्समन्विता ।

तमोरजस्तत्त्वगुणा प्रकृतिर्द्विविधाचसा ॥

விஜாநந்நயஸுஹஸு திஸிவ்வஸஹிதா ।

தஜொர்ஜஸ்தத்வமுணாபுக்ருதிர்ஹிவிதாஅஸா ॥ கரு ॥

விஜாநந்நயஸுஹ ஸுஹிவிவ்வஸஹிதா சச்சிதானந்தப் பிரமத்தின் பிரதிபிம்
பத்தோடே கூடியதாயும்

தஜொர்ஜஸ்தத்வமுணா

சத்வரஜஸ்தமோகுணங்களையு டைய
தாயு மிருக்கிற

புக்ருதி: மூலப்பிரகிருதி யென்றறி ஸா அ அதுவும்
அவிதா இரண்டு விதங்களாகிறது

(அ) யென்கிறசொல்லால் சொல்லப்போகிறதா யிருக்கிற பிரகாராரந்தர
த்தைக்குறிப்பிக்கிறார்.

இ-தி. ஒருமழைஜலந்தானே இரண்டுவிதமாயாவதுபோலவறி.

அ-கை. காரணத்தோடும் அவ்விரண்டுவிதங்களையுங்காண்பிக்கிறார்.

सत्त्वशुद्धचविशुद्धिभ्यां मायाविद्येचतेमते ॥

ஸகஸுஹுவிஸுவிஸுஹாஹாவிஷெஹததெ ॥ கரு ॥

ஸகஸுஹு விஸுவிஸுஹா

சத்வசுத்தியா யிருப்பதாலும் அ
சுத்தத்தோடே கலந்திருப்பதி ன
லும்

ஸாயாவிஷெ { மாயையென்றும் அவி தெ அவைகள்
வ { த்தையென்றும் ஶதெ சொல்லப்படுகின்றன.

வி.ம். பிரகாசரூபமானசத்வகுணத்திற்கு, சுத்தியெதினலென்றால் குணந்
திரங்களினால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கிறதினலென்றறி, ரஜோகுணத்திற்குஅ
சுத்தியெதினலெனில், குணந்திரங்களினால் கெடுக்கப்படுகிறதாலென்றறி, அந்
தசுத்தாசத் தங்களால் மாயை யென்றும் அவித்தை யென்றும் சொல்லப்
பட்டன.

இ-தி. ராஜாவின் அரண்மனைக்குள் விருக்கிறகுளம் சுத்தமாயும், மந்தையி
லிருக்கிறகுளம் அசுத்தமாயுமிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தமாக சுத்தசத்வம் மாயையென்றும் மலினசத்வம்
அவித்தையென்றும் பிரித்தல்சொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுது காண்
பிவிக்கிறார்.

मायाविबोवशीकृत्य तांस्यात्सर्वज्ञेश्वरः ।

अविद्यावशगस्त्वन्य स्तद्वैचित्र्यादनेकधा ॥

காயாவிவோவஸீக்ய துதாஸ்யா த்வ-ஜ்ஞாஸ்யாஸி |

அவிடியாவஸ்வந்யஸ்தவ்வைவித்ருதாநெகதா || கசு ௨ ||

காயாஸி } மாயையிலே பிரதிபிம்பத்
வ் } த சைதன்யமானது

தா அந்த மாயையை

வஸீக்ய } ஸ்வாதீனம் பண்ணிக்
} கொண்டிருப்பதால்

வவ-ஜ்ஞா } சர்வத்தையு மறிகிறவரு
} யிருக்கிற

ஸ்யாஸி : ஈசனாக

வஸீக்ய இருக்கிறார்

கசு ௨ } அவருக்கு அன்யனாய் அவி
த- } த்தையில் பிரதிபலித்த சை
தன்யமான ஜீவனோவென்றால்

கவீடியாவ } அந்த அவித்தைக்கு
ஸம்-வாந } வசமாக

தவ்வைவி } அவைகளின் விசித்திரத்
த்ருதா } தால்

கநெகதா வெகுவிதமாக ஆனான்.

இ-தி. தீரனாவன் தன்ஸ்தீரீயை தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்வதந்திர மாயிருப்பதுபோலும் தைரியமற்றவன் தன்மனைவிசேற்படி நடப்பதுபோலும் இன்னம் இராஜன் ஒருவராயிருப்பதுபோலும் குடிகள் பலவாராயிருப்பதுபோலும் அமிருதமுண்டவன் தெளிவுள்ளவனாயும், மதுஉண்டவன் மயங்குவதுபோலுமறி.

அ-கை. பின்னாலேயே சரீரத்திரயத்திலின்றும் ஆத்தமாவைவேற்றுத்தும் பொருட்டு முந்திசரீரத்திரயத்தையும் ஜீவனுடையஸ்வ ரூபத்தையும் கிரமமாகநிரூபிக்கிறார்.

साकारणशरीरंस्या त्राज्ञस्तत्ताभिमानवान् ॥

ஸாகாரணஸரீரஸ்யா த்ராஜ்ஞஸ்தாவிமானவாந || கசு ௩ ||

ஸா அந்த வித்தையே
காரணஸரீரம் காரணதேகமாக

வஸீக்ய ஆகிறது

தசு அந்த காரணதேகத்தில்

கவீதாநவாந அபிமானிக்கிறவனாய்

வஸீக்ய பிராஞ்ஞனாக ஆகிறான்

வி-ம். அந்த அவித்தையை காரணசரீரமென்பது யெதினாலெனில் சர்வ காரணமானமூலப்பிரகிருதியின் அவஸ்தாவிசேஷ மானதால் காரணசரீரத்தில் தாதாத்மியாத்மியாசத்தால் நானென்று அபிமானியான ஜீவன்பிராஞ்ஞனும் எதினாலெனில் யாதொருத்தருடைய பிரஞ்ஞனானது நாசமன்றியிலிருக்கிறதோ அவன்பிராஞ்ஞன் அந்தப்பிராஞ்ஞனே பிராஞ்ஞன்.

அ-கை. கிரமப்பிராப்தமான சூக்குமசரீரத்தையும் அவ்வுபாதிக ஜீவனையும் சொல்லுகிறதற்காக அந்தசூக்குமசரீரத்திற்குக் காரணமான ஆகாசாதிகளின் கிருஷ்டி சொல்லுகிறார்.

तमःप्रधानप्रकृते स्तत्भोगायेश्वराज्ञया ।

वियत्पवनतेजोबु भुवोभूतानिजाज्ञिरे ॥

தஃப்ரபாநவ்யகூதெ ஹஜைஹாயெஸாராஜ்யா ।

வியதூவநதெதஜொஂஸுஹுவொலலிதாநிஜஜிரெ॥சஅ॥

தஜைஹாய	} அந்தப் பிராஞர்களின் போகத்தின் பொருட்டு	ஸாராஜ்யா	} ஈசனாஞ்ஞையால் வியதூவநதெ ஜொஃஹுவஃ	} வான் காற்று தீ நீர் பூமிகளான
தஃப்ரபாந வ்யகூதெஃ		ஐகத்திற்கு காரண மான தமோகுண மாயையி னின்று		

வி-ம். ஈ சுவராஞ்ஞையாலென்பது நியமனாதிசக்திகளுடன் கூடியிருக்கிற ஈசுவரன்சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடே கூடியபார்வையே நிமித்தகாரணமா யிருக்கிறது.

இ-தி. பிரபுவானவன் ஏழைகளுக்கு அன்னம்போடும்நிமித்தம் ஸ்திரீயை ப்பார்த்தமாத்நிரத்தில் பஞ்சபக்ஷணங்களுடன் அவள் அன்னம் அளிப்பது போலவாம்.

அ-கை. பூதசிருஷ்டியைச்சொல்லி பௌதிகசிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறதற் காகமுதலில் ஞானேந்திரியசிருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார்.

सत्वांशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमाद्यद्विर्तान्द्रियपञ्चकम् ।

श्रोत्रत्वगाक्षिरसन घ्राणख्यमुपजायते ॥

ஸக்வாஂஸௌஃவணுவிஹ்வாஂ சூராக்ந்ரீயவணுகம் ।

ஸ்ரோசூக்ஷமக்ஷிரஸநவ்யாணாவ்யுஃவஜாயதெ॥கக॥

தெஷாஂ	} அப்பூதங்களினுடைய ஸக்வா ஸௌஃ	} சத்வகுணத்தின் பாகங்க ளான ஐந்தினுலே	சூராக்	} கிரமமாக ஸ்ரோசூக்ஷமக்ஷி ரஸநவ்யா ணாவ்யுஃ	} செவி த்வக்கு கண் நாக்கு மூக்கென்ற நாமங்க ளடைந்து
யீந்ரீயவணுகம்			உவஜாயதெ		

இ-தி. தேன்முதலான வஸ்துக்கள் தனித்தனியே வைத்ததுபோலும் ஒவ்வொருபாஷைமட்டம்தெரிந்த ஒவ்வொருதேசத்தி லுள்ளவன்போலுமறி.

அ-கை. ஆகாசாதிகளின் சத்துவகுணங்களினுடைய வியஷ்டசிருஷ்டியைச் சொல்லிசமஷ்டி சிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறார்.

तैरन्तःकरणसर्वै वृत्तिभेदेनतद्विधा ।

मनोविमर्शरूपस्यात् बुद्धिस्स्यान्निश्चयात्मिका ॥

தொன்குரணவெவ்வுத்திலெழெந்ததய்யா !

நெனாவியுரவெவ்வுத்திலெழெந்ததய்யா திகா || 20 ||

வெவ்வுத் சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற
தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே
சுன்குரண அந்தக்கரணம்

உவஜாயதே பிறந்தது

வெவ்வுத் சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே

தய்யா இரண்டுவிதமாயிற்று

வெவ்வுத் சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற
(வசு) } ஆலோசனை ரூபமா
யிருப்பதுபற்றி

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே

வெவ்வுத் சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே
(வசு) } நிச்சயரூபமாயிருப்ப
தைப்பற்றி

வெவ்வுத் சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே

இ-தி. பஞ்சாமிர்தம் சேர்த்தது போலும் ஐந்துபாஷையுங் கற்றவன்போ
லாமறி, அது இரண்டாயிருப்பதற்குயுத்தி, ஒருகரும்புரசம் காய்ச்சம்போது
பாகென்றும், கட்டியாகும்போதுவெல்ல அச்சயென்றும் சொல்லப்படுகிறது
போலாமறி.

அ-கை. இப்படிமுறைமுறையேயான ரஜோகுணங்களுடைய வியஷ்டிகாரி
யத்தைச்சொல்லுகிறார்.

रजोऽपि पञ्चभिस्तेषां क्रमात्कर्मेन्द्रियाणितु ।

वाक्पाणिपादपायू पस्थाभिधानानिजज्ञिरे ॥

ரஜோஹிஸுவனுவிவெவ்வுத்திலெழெந்ததய்யா திகா || 20 ||

வாக்பாணிவாடிவாயுவெவ்வுத்திலெழெந்ததய்யா திகா || 20 ||

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே

வெவ்வுத் சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே
தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே
தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே
தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே

தென்குரண அந்த சத்துவாமிசங்களினுலே

இ-தி. ஒவ்வொருகரியைத்தனித்தனியே பாகம்பண்ணிவைத்தது போலும்
தச்சன்முதலான தொழிலாளிகள் ஒவ்வொருதொழில்மட்டும் கற்றிருப்பது
போலாமறி.

அ-கை. ரஜோகுணசமஷ்டி காரியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

तैस्सर्वैस्सहितैः प्राणो वृत्तिभेदात्सपञ्चधा ।

प्राणोपानससमानाश्चो दानव्यानौचतेपुनः ॥

தென்குரணவெவ்வுத்திலெழெந்ததய்யா திகா || 20 ||

வாக்பாணிவாடிவாயுவெவ்வுத்திலெழெந்ததய்யா திகா || 20 ||

வெவ்வுடல் சமஸ்தங்களை யிருக்கிற

வாழ்விடுகெல் ராஜஸாம்சம்கலந்த

டுகெல் அவைகளினாலே

பூணம் பிராணவாயுவும் உண்டாயின

வருத்திலே ஊசுதொழிலின் பேதத்தால்

வல் அந்தப்பிராணவாயுவே

வாநம். உ. மறுபடியும்

பூணம் பிராணனென்றும்

சுவாநம் அபானனென்றும்

வாநம் சமானனென்றும்

உதாநவ்யா } உதானனென்றும் வி

யாந } யானனென்றும்

தெ அவைகள்

வணுயா } ஐந்துவிதங்களாக ஆகின்

வ } நன

இ-தி. ஐந்துகரியை ஒன்றுசேர்த்து கூட்டுக்கரியைப்போலவும் ஐந்துதொழிலுக்குமாதாரமானமேஸ்திரியைப்போலுமறி; அதுஐந்துவிதமானதற்குயுக்திலிருவள் ஓரவசரத்தில் பாடுகிறவளாயும், வேலைசெய்கிறவளாயும் ஆடுகிறவளாயும் அசங்கியமுள்ளவளாயும் போகத்திற் கிடங்கொடுப்பவளாயுமாவது போலும்வெ ளியிலடிக்கிறகாற்றே கீழ்காற்றென்றும் தென்றல்காற்றென்றும் மேல்காற்றென்றும் வாடைகாற்றென்றும் சுழல்காற்றென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தம் ஆகாசமுதல் பிராணன்வரை சிருஷ்டிசொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுதுகாண்பிவிக்கோர்.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राण पञ्चकैर्मनसाधिया ।

शरीरंसप्तद्राभिः स्सूक्ष्मं तल्लिङ्गमुच्यते ॥

வாசிகவெட்டி யபூரணவனுக்கெட்டவலாயியா ।

ஸரீரம்ஸப்தஉஸலிஸுலிசூக்ஷ்ணலிங்கமவ்யுதெ|| ௨௩||

வாசிகவெட்டி யபூரண வ. னுக்கெல்

நிலவா மனதோடேயும்

யியா புத்தியோடேயும் சேர்ந்ததான

வசு உஸலி } இப்பதினேழும் கூடி
யது யாதோ

ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய பிராணதி

களுடைய ஐந்தைந்துகளோடேயும்

கலிாமம் அது லிங்கசரீரமென்றும்

வசுக்ஷம் சூக்கும

ஸரீரம் சரீரமென்றும்

உவ்யுதெ சொல்லப்படுகிறது

வி-ம். சப்தாதிகளையறிகிற சுருத்தராதிரூானேந்திரியங்களென்ன, வசுனாதிகளைச் செய்கிறவகாதிகருமேந்திரியங்களென்ன, உச்சவாச நிச்சவாதிகளைச் செய்கிற பிராணதிவாயுகளென்ன, சஞ்சலமாயும் நிச்சலமாயிருக்கிறமனோ புத்திகளென்ன, இந்தப்பதினேழுகளும் ஒன்று சேர்ந்ததால் சூக்குமசரீரமென்றும், லிங்கசரீரமென்றும் சொல்லப்படும்.

இ-தி. கணக்குவழக்கையறிகிற ஐவகைப்புத்திரார்களும் வேலைசெய்கிறஐவகைமந்தர்களும் சமயல் முதலானவைசெய்கிற ஐவகைபரிசாரகர்களும்

அலைந்துகொண்டிருக்கிற அமங்கலப்பெண்ணும் விட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறவா
மும்பெண்ணும் சேர்ந்து குடும்பமாயிருப்பது போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் சூக்குமசரீரத்தைச்சொல்லி பிராஞ்ஞேசுவரர்க
ளுக்கு இந்தசூக்குமசரீராபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेनैतैजसत्त्वंप्रपद्यते ।

हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥

பிராஜ்ஞ தூவிராபிமானமெதஜஸகூவபுஷ்டிதே ।

ஹிரணுமஹதாமிச ஸயொவ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா ॥ ௨௪ ॥

பிராஜ்ஞ { சஷுப்தியை யபிமானித்
த பிராஞ்ஞனைவன்
தது அந்த சூக்குமசரீரத்தில் [ல்
சுவிசாநெந தாதாத்தியாபிமானத்தா
மெதஜஸகூவைஜசனென்றபெயரை
புஷ்டிதே அடைகிறான்

பாஸம் மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன்
ஹிரணும { இதில் அபிமானத்தால்
ஹதா { இரணியகர்பனாகிறார்
தயொ { அவ்விருவர்களுக்கும் பே
{ தமெதினாலெனில்.
வ்யுஷ்டிஸ { வியஷ்டிசமஷ்டிகளை பே
ஷ்டிதா { தங்கள்

இ-தி. குடிகளையும்ராஜனையும்போலும் பிரம்சாரியான வித்தியார்த்தியும்
கிரஹஸ்தனும்போலுமறி.

அ-கை. ஈசுவரன்சமஷ்டியென்பதிலும் ஜீவன்வியஷ்டியென்பதிலும் அனு
பவமென்னவென்றால் சொல்லுகிறார்.

समष्टिरिशस्वेषांस्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।

सदभावान्ततो न्येतुकथ्यन्तेव्यष्टिसंज्ञया ॥

ஸமஷ்டிரீஸஸவெஷாஸ ஸாதூதாடாதுவெஷநாஸ ।

ததவாவாதுதொநெதுசு கசுஷுனெவ்யுஷ்டிஸம்ஜயா ॥ ௨௫ ॥

வெவெஷு { ஸமஸ்தங்கனையும் தானாய்
ஷா { பார்க்கிற
ஸாதூதாடா { ஏகத்துவஞானத்தி
ஷு { னிலை
பாஸம் ஈசுவரனைவர்
வ்யுஷ்டி சமஷ்டி அபிமானியாகஆனார்

ததம் அவனைக்காட்டிலும்
சுமெது { அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவன்
சு { கனோவென்றால்
ததவாவா { அந்த சர்வாபிமான மில்
சு { லாமையால் [ராவே
வ்யுஷ்டிஸம்ஜயா { வியஷ்டியென்றபெய
கசுஷுனெ { சொல்லப்படுகிறார்கள்

இ-தி. சூரியனையும் கண்ணையும்போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் லிங்கசரீரத்தையும் அதை அபிமானிக்கிறவர்க
ளானதை ஜசஇரணிய கர்ப்பங்களையும்சொல்லி, ஸ்தூலசரீரம்முதலானதின்,
உற்பத்திக்குத்திக்கும்பொருட்டு, பஞ்சிகரணத்தை நிரூபிக்கிறார்.

तद्भोगायपुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।

पञ्चीकरोतिभगवान्प्रत्येकं वियदादिकम् ॥

தஹோ மாயவாநவெபாநு ஹோ மாய தநஜநுநெ ।

வணீகரொ திலவவாநு ஸுதெதுகம்வியடாஅிகம்॥ ௨௬॥

புநஃ மறுபடியும்

தஹோ } அந்த ஜீவானின் போகத்தி
மாய } ன்பொருட்டு

ஹோமாயதநஜநுநெ

போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீ
ரங்கள் உற்பத்தியின்பொருட்டு

சமஸ்த செல்வமும், எல்லா
வல்லமையும், சகலகீர்த்
தியும், சர்வசக்தியும், வை
ராக்கியமும், அபரோக்ச
ஞானமும் நிறைந்தவீசன்

வியடாஅிகம் ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை
ஸுதெதுகம் ஒன்றொன்றையும்
வணீகரொகி பஞ்சீகரணம்செய்தார்

இ-தி. குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகவும் சாப்பிடுவதற்காகவும் தாயா
னவள் அரிசினெய் முதலானவைகளை ஒன்றுசேர்த்து பசுணம்பண்ணிக்கொடு
ப்பதுபோலும், இன்னும்பெண்களுக்கு பிதாவானவன் உபயோகிக்கவேண்டி
யவஸ்துகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. எப்படி ஒன்றொன்றையும் ஐந்தைந்தாகசெய்தாரெனில்.

द्विधाविधायचैकैकंचतुर्थीप्रथमपुनः ।

स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योननात्पञ्चपञ्चते ॥

அியாவியாயவெவெகெகம்உதுசுலபூபூபூஃபுநஃ ।

ஸுஸுதாஅ தீயாஃஸெயெபூஜநா துணுவணுதெ॥௨௭॥

வனெகெகா.உ. ஒவ்வொன்றையும்
அியாவியா } இரண்டிரண்டாகச்செ
ய } ய்து

புநஃ மறுபடி.

பூபூஃ முதலாவதுபாகத்தை

உதுசுலபூ நாலுநாலாகச்செய்து

ஸுஸுதாஅ தீயா } தன் தன் பாகத்துக்க
ஸெஃ } ன்னியங்களான யிர
ண்டு பாகங்களோடு

யொஜநாசு சேர்த்தபடியினால்

கெ அந்த பஞ்சபூதங்கள்

வணுவணு ஐந்தைந்தாக ஆயின

இ-தி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை கொ
ண்டுபோனவர்கள், தங்கள் தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகம்செய்து ஒருபா
கத்தை தங்கள் தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நாலாகப்
பிரித்து ஒவ்வொருவரும்மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சர
சபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பஞ்சீகரணம் சொல்லி அவைகளிலுண்டான காரியவர்க்குத் தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

தெராணஸ்து ஸுவநஹொஸ்தொமாஸு யொஹ்வஃ || ௨௭ ||

தெஃ { அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே
சுணஃ அண்டமானது உண்டாயிற்று
தது அந்த பிரம்மாண்டத்தில்
ஸுவநஹொஸ்தொமாஸு யொஹ்வஃ
மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான ஏழு

லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதி ஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கபோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினால் உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர் முதலானவைகளே சேர்த்து விசித்திரமான பொம்மைகள் முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில் முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्सूक्ष्मिन्देहैवैश्वानरोभवेत् ।

तैजसाविधतांयातादेवातिर्यङ्नरादयः ॥

ஹிரணுமஸுஸூக்ஷ்மிந்ஹைவெவையாநரொஹவெசு |

தெஜஸாவியுதாயாதா டெவதியு-ஜ்நராடியஃ || ௨௮ ||

ஹிரணுமஸுஃ ஹிரணியகர்ப்பர்
சுஸூக்ஷ்மி இந்த
ஸூக்ஷ்மெஹை { ஸ்தூலதேகத்திலபிமா
ஹை. } னத்தால்
ஹெவையாநரஃ { வைசவானரனென்க
ற பேராக
ஹவெசு ஆகிறார்
தெஜஸாஃ தைஜசர்கள்

வியுதாந யாதாஃ விசவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானத்தாலடைகிறார்கள் அதற்குள்ளே அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து டெவதியு-ஜ்நராடிய { தேவதிரயக் நராதிக
ஜ்நராடிய { னென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்று ஒரு மனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசவனென்று சொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறநிதத்தை இரண்டு கலோகத்தினால் சொல்லுகிறார்.

तेपरादर्शिनःप्रत्यक्तत्वबोधविवर्जिताः ।

कुर्वतेकर्मभोगायकर्मकर्तुंचभुंजते ॥

नद्यांकीटाइवावर्तीदावर्तीन्तरमाश्रुते ॥

व्रजन्तेजन्मनोजन्मलभन्तेनैवनिर्वृतिम् ॥

தெவராழ் ஸ்ரீபுருஷ தூதூகுவெவாயவிவஜிபுதாஃ ।

குவபுதெகஉஹொமாயகஉக்தபுஃவலுஃஜதெ ॥

நடிபாஃகீடாஃவாவதபாஃவதபாஃதாஃபாஸுதெ ।

வ்ருஜனெஜநுநொஜநுலனெநெவநிவ்ருபுதிபு ॥ ௩௦௮ ॥

பராஜ் } பகர்முகாளாக வெளிநாட்

ஸ்ரீபுருஷ } டத்தையுடைவராயிருக்கிற

தெ அந்த தேவாதிகளான ஜீவர்கள்

புருஷகுவெவாயவிவஜிபுதாஃ

பங்கோசசாக்ஷித்துவஞான மில்லாத

வர்களாய்

ஹொமாய போகத்தின்பொருட்டு

கஉப உழவாதிதொழில்களை

குவபுதெ செய்கிறார்கள்

கஉபகதபுஃ உதொழில்செய்வதற்கே

லுஃஜதெ புஜிக்கிறார்கள்

நடிபா நதியில்

கீடாஃ புழுக்கள்

சுவதபாஃ ஒருசுழியில் நின்றும்

சுவதபாஃ மற்றொருசுழியை

சுபுஃ விவேகமாக

வ்ருஜனெ ஈவ அடைகின்றனபோல்

தெ அந்த ஜீவர்கள்

ஜநுஃ ஒருஜன்மத்தைவிட்டு

ஜநு மறுஜன்மத்தை யடைகிறார்கள்

ந்வ்ருபுதி மோக்ஷசுகத்தை

லுஃஜதெ

ஊவந } அடைகிறார்களே யில்லை

வி-ம். சுருதியும் ஈசுவரன், மனம்முதலியகரணங்களை வெளிநாட்டமாக வேஉண்டுபண்ணினதால் இந்தஜீவர்களும் வெளிநாட்டமாகவே யிருக்கிறார்கள் தவிர அந்தராத்துமாவை பார்க்கிறார்களில்லையென்று சொல்லுகிறது.

இ-தி. குழந்தைகள் வீட்டிலுள்ள அலுவலைப்பாராமல் வெளியில்விளையாடாடிப்போவதுபோலவாம்.

ச-கை தார்க்கீகர்முதலானவர்கள் தேகத்திற்குவேறாக ஆத்துமாவை அறிந்திருக்கிறார்களேயென்றால் அவர்கள்ப்படி யறிந்தபோதிலும் சுருதிசித்தமான அந்தரங்கஆத்துமாவை அறியவில்லையென்ற அபிப்பிராயத்தால், ஒருவரும் அந்தரங்க ஆத்துமஞானத்தை யடையவில்லையென்று சொல்லப்பட்டது, விஷயசுகாதிகளை யனுபவிக்கும்பொருட்டு மனுஷியாதீசரீரத்தை யெடுத்து அந்தரீரத்திற்குகிதமான கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள் மறுபடி தேவாதிபோகத்தைபுஜிப்பது யேனென்றால் மறுபடி கர்மத்தை செய்வதற்காக வென்றறி, பலா னுபவமில்லாவிடில் அச்சுகங்களிச்சை உண்டாகாது அதற்குசாதனுவட்டானங்களு மில்லாமற்போம்.

இ-தி. தினம்தோரும்சகலரும் வேலைசெய்வது சாப்பிடுவதற்கும் சாப்பிடுவது வேலைசெய்வதற்கும்போலவறி.

அ-கை. இப்படிசம்சாரத்தின் வரவானகற்பனையைச்சொல்லி அதுநிவர்த்திக்குபாயத்தை காண்பிவிக்கும்பொருட்டு திருஷ்டார்தம் சொல்லுகிறார்.

सत्कर्मपरिपाकात्तेकरुणानिधिनोद्धृताः ।

प्रप्यातीरतरुछन्नायांविश्राम्यन्तियथासुखम् ॥

ஸத்கர்மபரிபாகாதே கருணாநிதியிநொடியுதாஃ ।

புராவூதீர தரஹாயாவிஸ்ராம்யந்தியயாஸுவா || கூற ||

தெ அந்த புழுக்களானவை

ஸத்கர்மபரிபாகாஸ } முற்பிறப்பிற்செய்த பு
வாகாஸ } ண்ணியப்பேற்றால்

கருணாநி } தயாளுவான புருஷன
யிநா } லே

உயுதாஃ } அற்றண்ணீரிவிருந்து உய
(ஸஹ?) } ரயெடுக்கப்பட்டு

தீரகருஹா } களையிலிருக்கிற மரத்
யா } தின் நிழலை

புராவூ அடைந்து

யயா எப்படி

ஸுவா } சுமாயிருக்கவேண்டுமோ

விஸ்ராம்யா } கிரமபரிகாரம் பண்ணிக்
கி } கொண்டிருக்கின்றன

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டால், அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

उपदेशमवाप्यैवमाचार्यात्तत्त्वदर्शिनः ।

पञ्चकोशविवेकेनलभन्तेनिर्वृतिपराम् ॥

உவபேசமவாவையேவமாசார்யாத் தத் தவடர்ஸிநஃ ।

வனுகொஸவிலெகெநநலநெநிவ்யுதிவரா || கூற ||

ஸவா } இப்படி சற்கருமபரிபாகம் வ
ந்தவுடனே

உவபேசமஃ } கூடஸ்த பிரமைக்கிய
ஞானத்தை யுடையவரா யிருக்கிற
சூராயாஸ சற்குருவினிடத்தினின்று

உவபேசா } (தத்வமஸ்யாதி மகாவா
க்கிய) உபதேசமாகிற
கிரவணத்தை

ஸவாவூ அடைந்து

வனுகொஸ } அன்னமயாதி பஞ்ச
விலெகெ } கோசங்களுடையவி
ந } வேகத்தினாலே

வரா. நிவ்யுதி பரமோக்ஷத்தை

வலநெ அடைகிறார்கள்

இ-தி. ஐந்துகோட்டைக்குள் வைத்திருக்கிறநிதியை இஷ்டன்கொடுத்த திரவுகோலால் அதைத்திரந்து அந்தநிதியையெடுத்து நித்தியசுகியாய் வாழ் வதுபோலவறி.

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டால் அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

அந்நாணோமனோவூதிராநந்தஸ்திபஞ்சதே ।

கோசாஸ்திராவூதஸ்தாவிஸ்த்யாஸஸ்திபஞ்சதே ॥

கூநூபூரணோ உநோவூதி ராநநூபூ திவனுதே । கொஸா
நெஸுராவுதவூதூவிவூதூவூஸூதிவூஜெகூ ॥ ௯௯ ॥

தே அவைகள்

கூநூ அன்னமயமென்றும்

பூரணம் பிராணமயமென்றும்

கூநூ மனோமயமென்றும்

வூதி விஞ்ஞானமயமென்றும்

கூநூ. உ ஆனந்தமயமென்றும்

உதி. வனு இப்படி ஐந்துகளான

கொஸா: { கோசங்களென்று சொல்
லப்பட்டிருக்கின்றன

வூதூ (சாக்ஷியாகிய) ஆத்துமா

நெக: அந்த பஞ்சகோசங்களினாலே

சூவூக: (வூ) மறைக்கப்பட்டவராக

விவூதூ { (தன் சாக்ஷித்வஞானத்
தின்) மறதியினாலே

வூவூகிஜனனமரணதிதுன்பத்தை

வூஜெகூ அடைகிறார்

வி-ம். ஆத்துமாதன்னுண்டாக்கப்பட்ட கோசங்களால் அத்வைதானந்
தனானதான் மறைக்கப்படுவதால் அதற்குகோசமென்றுபெயர் ஏற்பட்டது.

இ-தி. உலகத்தில் கோசகாரமென்ற பட்டுப்பூச்சி தன்னுண்டிபண்ணப்
பட்டநூலடைந்து தானேதுக்கப்படுவதுபோலும், ஜலமானது தன்னுண்டி
டாக்கப்பட்ட பாசியால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும், அக்கினியானதுதன்னி
டத்திலுண்டான சாம்பலால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும் ஆகாசமானதுதன்
னிடத்திலுண்டான மேகத்தால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும்.

ச-கை. அந்தகோசங்களின் சுவரூபத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

ஸாத்பஞ்சகூதமூதோதேஹஸ்தூலோநஸஞ்சிக: ।

லிங்கேதுராஜஸை:பிராணை:கர்மேந்நித்யேஸஹ ॥

ஸாத்விகேதீந்நித்யேஸாக்விமர்ஸாத்மாமனோமய: ।

தீரேவஸாக்விஜ்ஞானமயோதீநிந்நித்யாத்மிகா ।

காரணேஸ்த்வமானந்தமயோமோதாதீவூதிபி: ॥

வூதூநூகூதவூதேதாக்கோதேஹஸ்தூலோநஸூஜிக: ।

லிங்கேதுராஜநெஸு:பூரணெ:பூரணை:கூதேபூதிநெய்ஸூஹ ॥

வூகூகிநெய்பூதிநெய்ஸூகூ விஸூபூதூஉநோமய: ।

நெதரேவஸாக்விஜ்ஞான உயோதீநிபூஸூயாதிகா ।

காரணேஸ்த்வகூதூநூஉயோரோதாதிவூதிவி: ॥ ௯௯ ॥

வணிகூதவூதேதூதூ

பஞ்சகூருதபூதத்தில் நின்று உண்டா
னதாயும்

தத் துவவிவேகம்.

நக

ஸூத்ரம்: ஸ்தூலமாயுமிருக்கிற

பெஷம்: தேகமானது

சூநஸுஜீகம் அன்னமயகோசமாக

ஸூச ஆகிறது

லிம்மெ. துருக்குமசரீரத்திலும்

ராஜமெஷம் { ரஜோகுணசமஷ்டியிய
ஷ்டியிலுண்டான

புராமெஷம் பிராணங்களோடும்

கரோஜி, மெஷம் { கர்மேந்திரியங்க
லஹ { னோடுங்கடி

புரணம் பிராணமயகோசமாகிறது

லாக்ஷமெஷம் { சத்துவகுணத்தினாலு
ண்டாயிருக்கிறயீந்ரிமெஷம் { ஞானேந்திரியங்களோ
லாக்ஷம் { டேகடி [பே

விஜயாநா. ஆலோசனையானநினைப்

பெஷம்: மனோமயகோசமாகிறது

மெஷம்: { அந்த ஞானேந்திரியங்க
ல { னோடுகடியேநிஸ்யாதி { நிச்சியவடிவமாயிருக்கிற
கா யி { புத்தி, விருத்தியானது

விஞ்ஞாநியம் விஞ்ஞானமயகோசம்

காரணம் காரணசரீரத்திலிருக்கிற

லாக்ஷம் மலினசத்துவமானது

ஜோஜாஜிவ் { பிரியமோதபிரமோத
திவி { விருத்திகளினாலேசூநஸுஜீகம் { ஆனந்தமயகோசமாக ஆ
ஸூச { கிறது.

அ-கை இப்படிஸ்தூலதேகாதிகளை அன்னமயாதி கோசமென்று ஜடமா
ய்சொன்னால் சுருதியால் அன்னமயர் அதற்குள் பிராணமயர் அதற்குள் ம
னோமயர் அதற்குள் விஞ்ஞானமயர் அதற்குள் ஆனந்தமயரென்று ஆத்துமா
வாகச்சொல்லி யிருக்கும்பொழுது நீங்கள் அவைகளை ஜடமாகப்படி சொல்
லக்கூடுமெனில்.

तत्तत्कोशैस्तुतादात्म्यादात्मातत्तन्मयोभवेत् ॥

ததுதெகூதாஸெஷம் தாஜா தூஜா தூத ததுநயொலவெஷம்

சூதா. து ஆத்துமாவும் (ல்

ததுதெகூதாஸெஷம் அந்தந்த கோசங்களி

தாஜா தூஜா நானென்ற தன்மையால்

ததுநயம்: அந்தந்த கோசமயராக

லவெஷம் பவிக்கறார்

வி-ம். (து) யென்றசப்தத்தால் ஆத்துமாவுக்கு கோச விலக்ஷணத்துவம்கு
றிப்பிக்கப்படுகிறது.

இ-தி. ராஜன் நீசஸ்திரீயை வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொண்டதால்சே
வுகன் அம்மாவென்று அழைக்கும்படி நேரிடுவதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போது இவ்விதமாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு பிரமத்வமெப்படி
சித்திக்குமெனில் கோசவிவேகத்தால் சித்திக்குமென்று சொல்லுகிறார்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यां पञ्चकोशविवेकतः ।

स्वात्मानंततउद्धृत्य परं ब्रह्म प्रपद्यते ॥

व्यतिरेकस्तु तद्भानो लिंगस्याभानमुच्यते ॥

தத் துவவிவேகம்.

நக

விமலா மெவஸுஷுஷுளஸுடா துநொலா நஉநயம் |

வுகிரெகஸுத லாமெலிம்ஸுடா லா நஉஸுதெ || நகமா ||

விமலாமெ லிங்கதேகம்தோற்றது

ஸுஷுஷுள சுஷுப்தியில்

சூதம் அன்மாவிற்கு

லாமுஷுப்திசாக்ஷியான வினக்கம்

சுநயஸுடா அதுவிருத்திருக்கிறது

உலாமெ-
கூ

{ ஆத்துமவினக்க மப்போ

{ திருக்கும்போது

லிம்ஸு

{ லிங்கதேகத்திற்கு

சுலாமெ

{ வினங்காமையே

வுகிரெகம்

{ வியாவிர்த்தியென்று

உஸுதெ

{ சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. கண்ணாட்டியில்லாதபோது முகமிருக்கிறதும் முகமிருக்கும்போது தெல்லாம் அதின்மைபோலுமாம்.

அ-கை. பஞ்சகாசவிவேகத்தை ஆரம்பிவித்து லிங்கதேக விவேகஞ்செய்தது, பிரகிருதவிஜோதமேயெனில், பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமயங்கள் மூன்றும்லிங்கதேகத்தில் அந்தர்ப்பாவமானதால், பிரகிருதவிஜோதமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

இ-தி. பன்னிரண்டுமரக்கால் என்பதற்கும் ஒருகலமென்பதற்கும் பேதமில்லாததுபோலவும் ஸ்திரீபுருஷ நபும்ஸகனென்கிற மூன்றுசொல்லும் மனிதரென்கிறசொல்லுக்குள் அடங்கியிருப்பதுபோலுமென்று சொல்லுகிறார்.

तद्विवेकाद्विविक्तास्युःकोशाःप्राणमनोधियः ॥

தவிவெகா விவிதாஸுஷுக்ஷாஸாப்ராணமெநாயியம் || சம் ||

தவிவெகாசு { அந்தலிங்கதேகவிவேகத்தினால்

கொஸாஃ கோசங்கானவை

ப்ராணமெநாயியம் { பிராணமயமனோமய விஞ்ஞானமயங்கள்

விவிதாஃ பிரிக்கப்பட்டவைகளாக

ஸுஷுஃ ஆகின்றன

அ-கை. அது எதினாலெனில்.

तेहितज्ञगुणावस्थामेदमावाप्यक्ताः ॥

தெஹிதஞ்ஞாணாவஸ்தாவொடா துதாப்யக்தாஃ || சா ||

தெ.ஹி அந்த மூன்று கோசங்களும்

கது அந்த லிங்கதேகத்தில்

மண்ணாவஸ்தாவொடா { முக்குணங்களின்

உதா தாசு { பேதத்தினால்

வ்யக்தாஃ

{ தெழில்களின் பேதமாத்தி

{ எத்தால் வேறுகச்சொல்

{ லப்படுகின்றன

இ-தி. ஒருஸ்தாலதேகத்தில் கண்டத்திற்குமேல் உத்தமமென்றும், இந்நிபுவரைமத்தியமென்றும், அதற்குக்கீழே அதமமென்றும் சொல்லப்படுவது போலவழி.

கூச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. இப்போதுகாரணசரீரவிவேக உபாயம் சொல்லுகிறார்.

சுபுஸ்சயானேபானந்தஸமாஸாதாஸநோஸ்வய: ।

வ்யதிரேகஸ்வாஸ்தமானே சுபுஸ்சயநவபாஸநமூ ॥

ஸுஷுப்தஸூலாநெஸாநஸுஸஸாயாஸூதநாஸூய: ।

வ்யுதிரேகஸூலாநெ ஸுஷுப்தஸூலாஸாஸநம் ॥ சக ௨ ॥

ஸுஷுப்தஸூலாநெ } சுஷுப்திவிளங்காத

சூதூலாநெ } ஆன்மானினுடைய விளக்க

வஜாயஸ சமாஸிதில்

சூதூயம் ஆன்மானினுடைய

ஸாநம் து விளக்கமே

ஸூயம் அனுவிருத்தித்திருக்கிறது

ஸுஷுப்தஸூலாநெ } சுஷுப்திஎன்ற ஒன்று

நவஸாஸ } மதியாமை யில்லா

நாது } மையானதே

வ்யுதிரேகம் நிவர்த்தித்துப்போனது

வி-ம். இதிலொரு அனுமானம், பிரத்தியகாத்துமா கோசங்களுக்கு வேறாக யிருக்கத்தக்கவர், அவைகள் ஒன்றிலொன்றில்லாம விருந்தும், தான் அப்படிப் போகாமல், எப்போதுமிருக்கிறபடியால் யாதொன்று போய்க்கொண்டிருந்தாலும் யாதொன்றுபோகவில்லையோ, அது அவைகளுக்குவேறு, எப்படிபுஷ்பங்களுக்கு நார்வேறாகுமோ, பசுவின்வெளுப்பு நிறம்முதலானது ஒருநிறத்தில் ஒருநிறமில்லாமல் கண்டமாயிருந்தாலும் பசுவென்றஜாதினல்லாநிறங்களிலும் அகண்டமாயெப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகங்களினுலே பஞ்சகோசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஆத்துமாவிற்கு பிரமத்துவம் சித்திக்குமென்று, சொன்னதற்குபிரமாணமாக அப்படிச்சொல்லுகிற கடவல்லிஉபநிஷத்தின் வாக்கியத்தை நிரூபிக்கிறார்

யதாமுஜாதிபிகேவமாஸ்யுஸ்யாஸமுதூ: ।

சாரீரதயாஹ்நை:பரம்ஹேவஜாயதே ॥

யதாமுஜாதிபிகேவமாஸ்யுஸ்யாஸமுதூ: ।

சாரீரதயாஹ்நை:பரம்ஹேவஜாயதே ॥ சக ௨ ॥

யதாமுஜாதிபிகேவமாஸ்யுஸ்யா

முஞ்சிப்புல்லிலிருந்து நடுவிலிருக்கிற ஆணியானது எப்படி யெடுக்கப்படுகிறதோ

ஸாஸ அப்படிப்போல இவ்விதமாக

சாரீரதயாஹ்நை: } ஸ்தூலகுக்குபகாரணதேகயாஸ } கத்திலிருந்து

யதாமுஜாதிபிகேவமாஸ்யுஸ்யாஸமுதூ: ।

சூதூயம் } ஆன்மானவர் அன்வயவியயுதூயம் } திரேகயுக்தியால்

வஜாயதே } நன்றாக கரையெற்றப் (வஹு) } பட்டவராய்

வஜாயதே } ஸ்வபாப்பிரமமாகவே ஜாயதே அகற்றி

தா-ம். சிதானந்தரூபமான லக்ஷணம்கூட ஸ்தபிரம்ங்களிரண்டிடத்திலும் சமானமென்பதே பிரம்ஞானம்.

இ-தி. கிணறுகீதர்ண்டினபிறகு தோன்றுகிற ஆகாசமே எங்குமெப்பொழுதுமிருக்கிற மஹாகாசமாய் விளங்குவதுபோலவறி.

அ-கை. இதுவரையில்சொன்ன கிருந்தத்தால் சபலமான தத்துவஞானம் நிரூபிக்கப்பட்டதால் (மேல்கிரந்தம்-ஆரம்பிவிக்கவேண்டுவதில்லையே) எனில் அந்தஆரம்பம் சித்திக்குப்பொருட்டுஇப்போதுசொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை யனுசரித்து மேல்கிரந்ததாற் பரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

परापरात्मनोरेव्युक्त्यासंभावितैकता ।

तत्त्वमस्यादिवाक्यैस्साभागत्यागेनलक्ष्यते ॥

வராவரா த்நொரெ வயுக்யாவண்லாவிநெ.தகதா ।

தகூலவ்யாஜிவாகெக்யூலாமத்யாமெ.நலக்ஷ்யதெ|| சசும||

வராவரா }
த்நொஃ } கூடஸ்தபிரம்ங்களுக்கு
வனவா இப்படி
யுக்யா யுக்தியினாலே
வனகதா ஏகத்துவமானது
வண்லாவிதா சம்பவிக்கப்பட்டதோ

வா எந்த ஏகத்வமானது
தகூலவ்யாஜிவா } தத்துவமஸ்யாதீவா
கெக்யூ } க்கியங்களால்
லாமத்யா } விட்டுவிடாத லக்ஷணையி
மெந } னால்
லக்ஷ்யதெ காண்பிவிக்கப்படுகிறது

இ-தி. யுக்தியினால்புகைவண்டி யேற்ப்படுத்தப்பட்ட விதமே சித்தநூல்களிலும், அப்படிபஞ்சபூதங்களினுடைய சேர்க்கையினாலேயே (வேகமாதிகளுண்டாகுமென்று சொல்லும்.)

அ-கை: (தத்துவமசியென்ற)வாக்கியார்த்த ஞானத்திற்கு(தத்) என்கிறபதம் முந்தியிருப்பதால் (தத்) என்றபதத்தின் வாச்சியார்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगतोयदुपादानमायामादायतामसीम् ।

निमित्तंशुद्धसत्त्वांतामुच्यतेब्रह्मताद्विरा ॥

ஜமதொயஹுவாஹாநாலயாஹாயதாஹீஃ ।

நிதி.தும்ஸாஹஸக்யாந்தாஹுதெவ்ருஹதஜிரா|| சசும||

யக } யாதொரு பிரம்சைதன்னி
வ்ருஹ } யமானது [க்கிற
தாஹீஃதமோகுணப்பிரதானமாயிரு
தாயா மாயாசக்தியை
சூடிய கிரகித்து
ஜமதஃ ஜகத்திற்கு

உவாஹா:உபாதரனகாரணமாகவும்
ஸாஹஸக்யாந்தத்தசத்துவபிரதானமா
தா அந்த மாயாசக்தியை [ன
(சூடிய) கிரகித்து
(ஜமதஃ) ஜகத்திற்கு

௩௬

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

நீதிதா நிமித்த காரணமாயிருக்கிற | சக மிரா தத் என்ற சொல்லினால்
சக ஸ்ர ஹ அந்தபிரம்சைதன்னியமே | உய்யெச சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. படைகளையும் ஆஞ்ஞையுமுடையவன் அரசுன்னென்று சொல்லப்படுவதுபோலும் தோல்(சக்கை) ரசங்க னோடே கூடியதை கரும்பு என்பது போலுமறி.

அ-கை. துவம்பதவாச்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यदामलिनसत्त्वान्तांकामकर्मादिदूषिताम् ।

आदत्तेतत्परब्रह्मत्वंपदेनतदोच्यते ॥

யதாமலிநஸத்வான்தாங்காமகர்மாதிடூஷிதாம் ।

ஆதத்தேதத் பரஹ்மத்வம் பதேந ததோச்யதே || சரு ||

பரஹ்ம பரப்பிரமமானது

யதா எப்போது

காமகர்மாதிடூஷிதாம்

ஆசையென்ற தமோகுணத்தாலும் கர்மமென்ற ரஜோகுணத்தாலும் தூஷிக்கப்பட்டு கெட்டதாயும்

இந்நவ } அதினால் மலினப்பட்ட
கூர் } தாயுமிருக்கிற

சுரா அந்த அவித்தியாசக்தியை

சூடிதே கிளிக்கிறதோ

சக அந்தபிரமமானது

கூவெசுந த்வம்பதவாச்சியமாக

சதா அப்போது

உய்யெச சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. மட்டைகொட்டாங்கச்சி ரசங்கனோடே கூடியதேங்காய்போலும் சகதியில்கிடக்கிற வெல்லக்கட்டிபோலும் நிகருஷ்டமானவேலைக்கு ஒப்புக் கொண்ட கூலிக்காரன்போலுமறி.

அ-கை. இப்படித்தப்பதத்துவம் பதார்த்தங்களைச் சொல்லி வாக்கியார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

त्रितयामपितामुक्त्वापरस्परविरोधिनीम् ।

अखण्डसच्चिदानन्दमहावाक्येनलक्ष्यते ॥

த்ரிதயீமபிதாமுக்த்வாபரஸ்பரவிரோதிநீம் ।

அகவணம்ஸவ்விதாநந்ஹவாக்யேநலக்ஷ்யதே || சக ||

வாஸ்பாவி } ஒன்றுக்கொன்று வி
ரோயிநீ } ரோதியாயும் [கிற
த்ரிதயீமபி } முக்குணங்களுமாயிருக்
தாம் அந்த மூலப்பிரகிருதியை

மூகூ விட்டு [காவாக்கியத்தினாலே
மஹாவாக்யேந தத்துவமவியென்ற ம
அகவணம் } தேசகால வஸ்துக்களால்
கண்டிக்கப்படாததாயும்

வஹிஷா } சச்சிதானந்தமாயு மிருக்கி | லக்ஷ்மெத } ஸக்ஷணையினால் போதிக்க
படி } ற (பிரம்மானது) | ப்படுகிறது

இ-தி. கரும்பிலும் தேங்காயிலுமிருக்கிற அரசங்களைத் தள்ளி ரசமான இரண்டுபாலையும் ஒன்றும் சேர்ப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிவிட்டுவிடாத ஸக்ஷணையினால் வாக்கியார்த்தஞான மெங்கேபார்க்கப்பட்டதெனில்.

सोयमित्यादिवाक्येषुविरोधात्तदिदन्तयोः ।

त्यागेनभागयोरैकआश्रयोलक्ष्यतेयथा ॥

வெளயலித் தூழிவாகெழுஷுவினொயா துழிஷுயொஃ ।

தூமெநவா மயொரெகூநுஸு ரொயுக்ஷுதெயயா || சௌ ||

வஃ சுயா ஐ தூழிவாகெழுஷு

சோயம் தேவதத்தனென்கிற இதுமு
தான வாக்கியங்களில்

தழிஷாத } அந்த இந்த தேசகாலாதி
யொஃ } களுக்கு [லே
வினொயாசு விரோதமாயிருப்பதின
வாமயொஃ அந்த விருத்தாம்சங்களின்
தூமெந பரித்தியாகத்தினால்

வனக் } விருத்த மன்னியிலிருக்கிற
சூருய் } இரண்டுக்குமாதாரமான
தேவதத்தன் ஒருவனே
யயா எப்படி
லக்ஷ்மெத காண்பிக்கப்படுகிறதே

இ-தி. அந்தாஜனே இந்தபரிசாரகனென்ற சொல்லில் விருத்தமானபடைகளையும் ஆஞ்ஞையும் கரித்துணியையும் கரண்டியையும்விட்டு ஆனே ஒருவனாகக்காட்டுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்படிதிருஷ்டாந்தம்சொல்லி தாஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

मायाविद्येविहायैवमुपाधीपरजिवयोः ।

अखण्डसच्चिदानन्दपरब्रह्मैवलक्ष्यते ॥

மாயாவிஷ்டேவிஹாயெவமூபாஹீபரஜீவயொஃ ।

அவண்ணம்வஹிஷாநநாவாஸுஹெவயுக்ஷுதெ || சௌ ||

பாஜீவ } ஈசுவரத்துவத்திற்கும் ஜீவ
யொஃ } த்துவத்திற்கும்
உவாய் உபாதிகளாயிருக்கிற
மாயாவிஷ்டே மாயாவித்தைகளை
விஹாய ணவ தள்ளித்தானே

அவண்ணம் அகண்டமாயும்
வஹிஷாநநா சச்சிதானந்தமாயும்
பரா சரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
ஐவ்ஷு ணவ பிரம்மே [படுகிறது
லக்ஷ்மெத ஸக்ஷணையினாலேபோதிக்கப்

இ-தி. மலைபோலையும் புனைகுட்டிபோலையும், எடுத்த வடிவத்தைவிட்ட அனுமார், ஒருவனாகவேவிளங்கினதுபோலவறி.

அ-கை. மஹாவாக்கியத்தினால் லக்ஷிப்பிக்கப்படுகிறவஸ்து, சவிகற்பம்மா நிர்விகற்பம்மாவென்று விகற்பிவித்து பிரதமபக்ஷத்தில் பூர்வபக்ஷி (தோஷம் சொல்லுகிறான்.)

सविकल्पस्यलक्ष्यत्वेलक्ष्यस्यादवस्तुता ॥

ஸவிக்ஷு ஸ்வுருக்ஷுக்ஷெருக்ஷுஸ்வஸூரூபவஸ்துதா || சக ||

ஸவிக்ஷு	{	ஜாத்யாதீபதங்கனோடே	{	உக்ஷுஸ்வ	{	அந்த லக்ஷியத்திற்கு
ஸ்வ		கூடியதுசவிகற்பம் (அது)		சுவஸ்துதா		மித்தியாத் துவமானது
உக்ஷுக்ஷெ	{	மஹாவாக்கியத்தினால்	{	ஸ்வாக்ஷு	{	உண்டாய்விடும் (ஆகையால்
(வஸ்தி)		லக்ஷிப்பிக்கப்படுமானால்				முதலாவதுபக்ஷங்கூடாது

இ-தி. சொப்பனத்தில் கற்பிதமான வஸ்துக்களைப்போலபொய்யாய்விடும்

அ-கை. இரண்டாவதுபக்ஷத்திலும் அவன்தோஷம் சொல்லுகிறான்.

निर्विकल्पस्यलक्ष्यत्वंनद्रष्टृनचसंभवी ॥

நிவிக்ஷு ஸ்வுருக்ஷுக்ஷம் ந ட்ரஸ்ட்ரம் ந வஸம் ஹவீ || சக ||

நிவிக்ஷு	{	நாமஜாதியாதிரகித நிர்	{	ந. ட்ரஸ்ட்ரம்	{	காணப்படவில்லை
ஸ்வ		விகற்பத்திற்கு		ந. வ		ஒருக்காலும் சம்பவிக்கமா
உக்ஷுக்ஷம்	{	லக்ஷிப்பமாயிருத்தல்	{	வஹவீ	{	ட்டாது

இ-தி. சஷுப்தியில் நிர்விகற்பம்மான ஸ்வபாவம் ஒருவராலும் காணப்படாததுபோலவாம்.

அ-கை. சித்தாந்திசொல்லுகிறார் நீகேட்டசங்கையிலேயே, அதற்குத்தர மிருப்பதாலிந்த ஆகேஷம்செய்யக் கூடாதென்று, விகற்பபூர்வமாக தோஷம்சொல்லுகிறார்.

विकल्पोनिर्विकल्पस्यसविकल्पस्यावाभवेत् ।

आद्येव्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः ॥

விகல்போ நிர்விகல்பஸ்ய சவிகல்பஸ்யாவாபவெத் ।

சூரேவ்யாஹதிரந்யத்ரானவஸ்தாட்மாசூரயாதயஃ || ௫௦ ||

நிவிக்ஷு	{	நிர்விகற்பவஸ்துவைக்	{	சூரேவ்யா	{	நிர்விகற்பமென்கிறமுதலாவ
ஸ்வ		குறித்தா				துபக்ஷத்தில்
ஸவிக்ஷு	{	சவிகற்பத்தைக்குறித்தா	{	வ்யாஹதிஃ	{	உன்னாலேயேஅதுஆகேஷ
ஸ்வ						பிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விகல்பம்	{	நீ செய்த விகற்பமானது	{	சுந்ய	{	சவிகற்பமென்கிறஇரண்டாவ
ஹவெச		பளிக்கக்கூடியது				துபக்ஷத்திலேயேயாவென்றால்

தத் துவவிவேகம்.

நக

சுநவஸூதாஸ்யாடியம்

அனவஸ்தை என்ன, ஆத்துமாசிரய
மென்ன; இவைமுதலான தோஷங்
களெல்லாம் உண்டாகின்றன

வி-ம். அதுபெய்யெனில், சவிகற்பத்தைக்குறித்து விகற்பிக்கும்படித்
ததில், சவிகற்பமென்னும்போது விகற்பத்தோடே கூடியதல்லவா, இதிஸிரு
க்கிறமூன்றாம் வேற்றுமையோடே கூடியிருக்கிற விகற்பத்தினாலும், முதலாவ
துவேற்றுமையோடே கூடியிருக்கிற, விகற்பத்தினாலும், ஒரேவிகற்பம்சொல்
லப்படுகிறதா, அல்லது இரண்டா, ஒன்றையென்றால் விகற்பமாகியதான் ஒன்
றுதானே, விகற்பாசிரயவிசேஷணமாக இருக்கையால், ஆசிரயமாயிருக்கிறது.
அதை ஆசிரயமான விகற்பமென்றால், அப்போது ஆன்மாசிரயதோஷம்வரும்
இரண்டென்றால் அப்போது மூன்றாம்வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்
பமும் சவிகற்பரூபமாகையால், அதினாசிரயமான விகற்பமும் சவிகற்பமான
தால், அதற்குவிசேஷணபூதமான விகற்பமானதுமுதலாவது வேற்றுமையால்
சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அந்தஇரண்டுகளுக்குமன்னியமா, முத
லாவதான மூன்றாம்வேற்றுமையால், சொல்லப்பட்ட விகற்பமென்னும்படித்
தில், அன்னியோன்னியாசிரயதோஷம் வருகிறது, இரண்டாவதில் தர்மவி
சேஷணபூதமானவிகற்பமானது முதலாவதுவேற்றுமையால், சொல்லப்படு
கிறவிகற்பமா, அல்லது அதுவேறுமுதலில் சக்கிரகாபத்திதோஷம்வரும், இரண்
டாவதில் அதற்கும்வேறு, அதற்கும்வேறென்று அனவஸ்தாதோஷம்வரும்.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தூஷணம் இவ்விடத்தில்மாத்திரமன்று பின்னை
யோவென்றால், எல்லாவிடங்களிலும் இவ்விதவிகற்பபூர்வகதூஷணம்வருமெ
ன்று சொல்லுகிறார்.

इदं गुणक्रियाजातिद्रव्यसंबन्धवस्तुषु ।

समन्तेन स्वरूपस्य सर्वमेतदितीप्यताम् ॥

ஐஃமூணகிரியாஜாதிரவ்யஸம்பந்வஸ்துஷு ।

ஸமந்தெநஸ்வரூபஸ்யஸர்வமெததிதீப்யதாம் ॥ ருகம॥

ஐஃ இந்த தூஷணமானது

குணமானது நிற்குணத்திலா அல்லது
குணத்திலா கிரியையானது கிரியி
யையற்றதிலா அல்லது கிரியையி
லா, ஜாதியானது மப்படியே, திரிவி
யமானது மப்படியே, சம்பந்தவஸ்
துவுமப்படியே ஊக்கத்தக்கது

மூண கிரியா ஜாதி ரவ்யஸம்பந
வஸ்துஷு

ஸமந்தெந சமானமாகையால்

| ஸதக ஸவஃ இந்த சமஸ்தமும்

வா-டுவ } அந்தந்த குணதிகளின் சு
வ்யு-தி } வருபத்திற்கென்று | ஐஷு-காஃ அங்கீகரிக்கத்தக்கது

வி-ம். இதில் யென்னதோஷமென்றால், குணரகிதமென்ற முதலாவதில், குணமில்லவேயில்லையென்ற, தோஷமிருக்கிறது, இரண்டாவதில் ஆன்மாசிரயம் முதலானதோஷமிருக்கிறது.

ச-கை. இது அசத்தான சமாதானமானால், சத்தான சமாதான மெப்படியென்று சங்கித்ததற்கு பதில்கொல்லுகிறார். ஆகையாலிப்படிச் செப்கிற விகற்பமானது அசங்கதமானதால் இந்த குணதிகள் சமஸ்தமும் அந்தந்த வஸ்துவின் சவரூபத்திலேயே இருக்கின்றனவென்றறி.

அ-கை. மற்றவிடங்களிலு மிப்போது நீர் சொன்னபடி இருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் என்ன ஆயிற்றெனில்.

विकल्पतदभावाम्यामसंसृष्टात्मवस्तुनि ।

विकल्पितत्वक्षयत्वसंस्थाद्यास्तु कल्पिताः ॥

விகலு ததவாவாலு அஸஸ்யுஷ்டா துவஸு நி ।

விகலி தகவகஷ்யகவஸஸ்வஸாடியாஸு கலு தாஃ || 62 ம||

விகலு ததவாவாலு

விகற்பமென்ன விகற்பமற்ற தன்மை

யென்ன இந்த இரண்டிலும்

கவஸஸ்யுஷ்டா துவஸு நி

சம்பந்தப்பட்டாத பரமாத் துமவஸ்துவில்

விகற்பதன்மை என்ன, லக்ஷியத்தன்

விகலி தகவகஷ்யகவஸஸ்வஸாடியா

மைஎன்ன, சம்பந்தமுதலானவை

கொன்ன

கலு தாஃ. து இவைகள் கற்பிதங்களே

வி-ம். அசங்கரான ஆன்மாவில், நிகேட்டதானசகலமும் கற்பிதமென்றறி, அது எப்படியென்றால், இந்த ஆன்மா, சவிகற்பவிஷயமா, நிர்விகற்பவிஷயமா, லக்ஷியமா, அலக்ஷியமா, சமயோகசம்பந்தமா, சமவாயசம்பந்தமா, ஆதிசப்தத்தால்திரவ்யாதிகளும் கிரகிக்கப்படுகின்றன அதில்திரவ்யமென்பது குணங்களுக்கு, ஆசிரமாயிருப்பது, இதைநார்க்கொள், சமவாயகாரணம் திரவ்யமென்பார்கள், கர்மமன்றியில் ஜாதிமாத்திரத்தை ஆசிரயித்திருக்கப்பட்டது குணமெனப்படும், நித்தியம் ஏகம் அனேகவிர்த்திசாமான்னியமென்று காண்பிக்கப்படுகிறது ஜாதியெனப்படும் சமயோக விபோகங்களில் அசம்வாயகாரணம் கர்மமென்று கிரியையானது காண்பிக்கப்பட்டது இப்போது சொன்னசகலமும் சவரூபத்தில் கற்பிதங்களென்றறி.

இ-தி. சாஷியான தன்னிடத்தில் நித்திரா சக்தியால் அனந்த விதமான சொப்பனம்கற்பிவிக்கப் படுவதுபோலும், ஆகாசத்தில் நிலாதிவர்ணம்கற்பிதம்போலவறி, (து) என்று சொல்கற்பிதமென்றதை யுறுதிப்படுத்துகிறது.

தத் துவவிவேகம்.

சக

அ-கை. இதுவரையில் சொல்லிவந்தகிரந்தத்தினால், என்னமுடிவாயிற்ற தெனில், அதைச்சொல்லுகிறார்.

इत्थंवाक्यैस्तदर्थानुसन्धानंश्रवणंभवेत् ।

युक्त्यासंभावितत्वानुसन्धानंमननंतुतत् ॥

ஐத்யாவாக்யைஸ்ததர்த்யானுஸந்நாந்ஸ்ரவணம்பவெத் ।

யுக்த்யாஸாவாவிதக்யாநுஸந்நாநாநமனன்துதத் ॥ ருநா||

ஐத்யா இப்படி-

வாக்யை மகாவாக்யங்களினால்
தத்யை-நுஸந்நாநா

அந்த பிரம்த்தினுடைய சச்சிதானந்
தாதி அர்த்தத்தினுடைய அனுசந்
தானமே

ஸு-வணா, ஹவெஸ்சிரவணமாக ஆகிறது

யுக்த்யா யுக்தியினால்

ஸாவாவித க்யாநுஸந்நாநா

அந்த பிரம்த்துவம் சம்பவிக்கும்படி-
யான அனுசந்தானம் யாதோ

தக, ருநா- அது மனனமென்று

த- சொல்லப்படும்

வி-ம். இப்படி-ஐகத்துபாதான காரணமென்று ஆரம்பவித்துசொன்னப்பி ரகாரத்தால் மஹாவாக்யங்களினாலேயும் அந்தவாக்யங்களின் அர்த்தமா னஜீவபிரம்மையிக்கருபமான சுருதிசம்மந்தானு சந்தானமே சிரவணமெனப்ப டும், சப்தஸ்பரிசாதிகள் வேத்யங்களென்றும் அறிவே அவஸ்தாத்திரயத்தில் நித்தியமாயிருக்கிறதென்றும் அன்வயவியதிரேகங்களால் பஞ்சகோசவிலே கத்தால் முஞ்சிப்புல்லைத்தள்ளி நடுவிலிருக்கிற ஆணியை எடுக்கிறதுபோல கோசங்களைத்தள்ளி, தன்னைப்பரபிரம்மாக காணும்படியாய்ச் சொன்ன ஆ லோசனை ரூபமானயுக்திசம்மந்த ஞானமேமனன மானதால் இந்தமனனம் ஆத்துமசவரூபம் நானென்றுசந்தேகமன்றியில் விளங்குவதைசெய்யதக்கது அ-கை. இப்போதுரிதித்தியாசனம் சொல்லுகிறார்

ताभ्यानिर्विचिकित्सेयैचेतसस्स्थापितस्ययत् ।

एकतानत्वमेतद्विनिदिद्ध्यासनमुच्यते ॥

தாலூாநிவிஹிக்கிதெதெயெவெதஸஸ்தாபிதஸ்யயத் ।

வனகதாநகுவெதெலிநிஹ்யாஸநமூதெ|| ருசா||

தாலூா அந்தசிரவணமனனங்களால்
நிவிஹிக்கிதெ நிச்சயமாயிருக்கிற
கயெயு { சாக்ஷியாயிருக்கிறதன்னிட-
த்தில்

ஸ்தாபிதஸ்ய வைக்கப்பட்டிருக்கிற

வெதஸு மனதிற்கு

யச யாதொரு

வனகதா { ஏகாகாரவிருத்திப்பிரவாக
நகூ { முண்டாவதான

வனகசு-ஹி இதுவே

நிஹ்யா { நிதித்தியாசனமென்று

வம { (யோகசாஸ்திரத்தில்)

உயுகெ சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வெல்லத்தின்பாகானது முடிவில் வெல்லக்கட்டியாவதுபோலவாம்.
 அ-கை. அந்தநிதித்தியாசனத்தின்பரிபாகமானசமாதியைச்சொல்லுகிறார்.

ध्यातृध्यानेपरित्यज्यक्रमाद्धचैयैकगोचरम् ।

निवातदीपवच्चित्तंसामाधिरभिधीयते ॥

புறாத் புறமெவாசி துஜுகூராகெயெகமொவரம் ।

நிவாததீவவலி துண்டாபிரவியீயதெ || ௫௫ ||

புறாத் { தியானம் பண்ணுகிறவன் தி
 புறமெ. { யானம் இரண்டையும்
 வரிதுஜு தள்ளி
 கூராக கிரமமாக

நிவாத { காற்றில்லாதவிடத்தில் வை
 தீவவச { த்த தீபம்போல்

யெயெக { தியானிக்கப்படுகிறவ
 மொவரம் { ஸ்துமாத்திரமான
 விது சித்தமே [அ
 ஸாபித்திருபடியற்றசமாதியென்
 ஸவியதெ சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வேடர்களோடேசேர்ந்து வேடனென்றுநினைத்திருந்த ராஜகுமாரனோஸ்யர்மூலமாய் நீயிராஜகுமாரனென்று சொன்னலக்ஷணத்தைக்கேள் விப்பட்டு, நம்பினதேசிரவணம், அதையுத்தியுடன் மனனத்தினால் தான்ராஜாவென்று ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டதேமனனம், முன்பழக்கத்தால் நான் வேடனென்றுவருவதை நான் அரசனென்று ததாகாரவிர்த்தியா யிருப்பதே நிதித்தியாசனம், ராஜனென்ற நினைப்பும்லயித்து ராஜனாயிருப்பதேசமாதி.

அ-கை. சமாதியில்விருத்திகள் காணப்படாமையால் பிர்மகோசரமான சித்தமிருக்கிறதாக நிச்சயம்செய்யக்கூடாதே யெனில், விருத்தியிருப்பது அனுமானத்தால் அறியத்தக்கதா யிருப்பதால் நீ ஆக்ஷேபித்தது கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तयस्तुतदानीमज्ञाताअप्यात्मगोचराः ।

स्मरणादनुमीयन्तेव्युत्थितस्यसमुद्धितात् ॥

வ்ருத்யஸ்து ததானிமஜ்ஞாதாஸ்யாத்மகோசராஃ ।

ஸுரணாநுமீயன்தெவ்யுத்திதஸ்யஸமுத்திதாட் || ௫௬ ||

ததானி அந்தசமாதிகாலத்தில்
 சுத்யோ { அன்மா வை விஷயகரித்
 வராஃ { துண்டாகிற

வ்ருத்யம் து விருத்திகளானவை
 சுஜாதாஃ { அறியப்படாதவைகளா
 ஸவி { க இருந்தாலும்

வ்யுத்தி { சமாதியிலிருந்து எழுந்தல்
 உவ்யு { னுக்து

வ்யுத்திகாச

இதுவரையில் நிர்விகற்பமாய் சுநமாக சமாதியிலிருந்தேனென்றுண்டாகிற

ஸுர { ஸ்மரணத்தினாலே அக்காலத்
 ணாச { திலேவிருத்தி இருந்ததாகவே
 சுநமீ { அனுமானம் பண்ணப்படுகி
 யனெ { ன்றன

தத் துவவிவேகம்.

சுந

இ-தி. தூங்கிவிழித்தவன் சுழுந்திசுகத்தை ஸ்மிர்ப்பதுபோலும், ஒரு சன்னியாசிமுன்னனுபவித்தஸ்திரீயின் சுகத்தையினைத்துப் புலம்பினான் என்றி, எதுவெதுஸ்மிரிக்கப்படுகிறதோ அது அனுபவிக்கப்பட்டதென்பது லோகத்தில்பிரசித்தமாயிருப்பதைப்பார்த்துக்கொள்.

அ-கை. அப்போவிருத்தி உண்டாகிறதற்கு புருஷபிரயத்தின மில்லையே விருத்தியின் அனுவிருத்தி எப்படிக்கூடுமெனில் அதற்குக் காரணத்துடன் விருத்திசமாதியிலிருக்கக் கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तुप्रयत्नात्प्रथमादपि ।

अदृष्टासकृदभ्याससंस्कारसचिवाद्भवेत् ॥

வ்ருத்தீநாமனுவ்ருத்திஸ்துப்ரயத்நாத்ரத்யமாதிபி ।

அட்ருஸக்ருதம்ப்ரயாஸஸம்ஸ்காரஸசசிவாஃபவெத் ॥ ௫௭௮ ॥

புறோக { முதலில் செய்யப்பட்டிருக்கிற

புறயத்நாஸக்ருதி பிரயத்தினத்தாலும்
சுட்ருஷா ஸக்ருஷா ஸஸம்ஸ்காரஸ
விவாஸ

அதிர்ஷ்டமென்று சொல்லப்படுகிற

வி-ம். பதஞ்சலிமகாரிஷியோகருத்திரத்தில் யோகிகளுக்கு சுக்லகிருஷ்ணமென்கிறபுண்ணிய கர்மமும் மற்றவர்களுக்கு மூன்றுகர்மமு மிருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கிறார்.

இ-தி. புண்ணியசாலிகளுக்கு அந்தரத்தில்விமானங்களுடன் சஞ்சரிக்கும் படியான மகிமையிருப்பதுபோலவாம், இன்னம் ஒருயுக்தி புனைவண்டிஒடுவதற்குமுன் ஒட்டுகிறவன் திரிகனவசையின் வேகத்தாலும் தண்டவாளத்தின் சன்னத்தினாலும் பின்வண்டிகள்வந்து முட்டுவதாலும் எப்படிதற்காலத்தில் ஒட்டுகிறவன் தூங்கினாலும் புனைவண்டி ஒடுவதுபோலவறி.

அ-கை. நீர்சொன்னசமாதி பூர்வாசாரியாள் நிரூபிக்கவில்லை யெனில் சர்வகுருவாயிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கிதையில்சொல்லியிருக்கிறார்.

यथादीपोनिवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा ।

भगवानिममेवार्थमर्जुनायन्यरूपयत् ॥

யயாஃஃவொநிவா தஸ்துஸ்தாஃலிநமெகயா ।

ஹவாநிமெவாஃஜ்ஜுநாயந்ரூபயஸ ॥ ௫௮௮ ॥

கிவாக { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற
ஹ்ரு {
ஃவ் { தீபமானது

யயா { எப்படியோ அப்படி விருத்தி
அனைவற்றிருக்குமென்று.

சச

பஞ்சதரப்பிரகரணம்.

ஐதாஜிஹி } இவை முதலானவைக
 ஹிநாலே
 ஹமவாநு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுவர்
 ஐஃ சுபுஃ ஸவ

இந்த நாம் சொன்ன விருத்தியின்
 அ-கை. இந்தசமாதிக்ரு அவாந்தரபலம் சொல்லுகிறார்.

अनादाविहसंसारेसञ्चिताःकर्मकोटयः ।

अनेनविलयंयान्तिशुद्धोधर्मोविवर्धते ॥

சுநாஜாவிஹஸஃஸாரொஸவணிதாஃகஜுகொடியஃ ।

சுநெநவிநுய்யாநிஸுஹொயஜெபுவிவயுகெத||ருகம||

சுநாஜா அனாதியாயிருக்கிற

ஐஹ இந்த

ஸாவாரொ சமுசாரத்தில்

வாணிதாஃ சஞ்சிதங்களான

கஜுகொடியஃகன்மகோடிகளெல்லாம்

சுநெந இந்த சமாதியினாலே

வியா குறைவற்றலயத்தை

யாணி அடைகின்றன

ஸஃ பரிசுத்தமான

யஜஃ } ஆத்துமசாஷாத்தகாரத்துக்
 } குச்சாதனமானதர்மமானது

விவயுகெ விருத்தியடைகிறது

வி-ம். ஞானத்தினாலே சகலகர்மங்களும் பஞ்சப்பொதியில் தீவைத்தது போலவெந்துபோமென்றும்,காரியவர்க்கத்தோடேகூடிய அவிந்தியாநிவர்த்தியும் இரவியைக்கண்டிருள் எப்படிநிவர்த்தியாகுமோ அப்படிஞானத்தினால் அவைகளுக்கு நாசமுண்டாகுமென்றும் சுருதிஸ்மிருதிகள் அறைகின்றன. அ-கை. இப்படிசொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

धर्ममेघमिमंप्राहुस्समाधियोगवित्तमाः ।

वर्षत्येषयतोधर्माभूतधारास्सहस्रशः ॥

யஜுகெவஜிஜாஹுஹுஜாயியொமவிதூஃ ।

வஷுகெதூஷயதெதாயஜாஜதயாராஹுஹுஸஃ || சுஃ ||

யொமவி } பிர்மசாஷாத்தகாரத்தைய
 தூஃ } டையயோகிகள்

ஐஃ இந்த

வஜாயி நிர்விகற்பசமாதியை

யஜுகெவஃ } தர்மமேகமென்றும்
 } சொல்லுகிறார்கள்

யதஃ ண } யாதொருகாரணத்தினாலே
 ஷஃ } இந்தசமாதியானது

கஜுகெயா } கீழேசொன்ன தர்மங்க
 ராஃ } ளாகிறஅமிர்தகா
 } ரைகளை [க

ஸஹஸுஃ அனேகப்பிரகாரங்களா
 வஷுகி வருஷிக்கின்றன

வி-ம். சுருதியும்ஷ்ணகாலம் செய்கிறசமாதிக்ரு அனேகயாகபலங்களும் டாகாதென்று சொல்லுகிறது. இ-தி. கடைந்தெடுத்த அமிர்தமானது சாப்

பிட்டவர்களுடைய பசிகளையும், வியாதிகளையும், ஜராமரணத்தையும், போக் கடித்து சகிக்கப்பண்ணுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது சமாதிக் குபரமபிரயோஜனம் சொல்லுகிறார்.

अमुनावासनाजालेनिश्शेषप्रविलापिते ।

समूलोन्मूलितेषु पुण्यपापाख्येकर्मसञ्चये ॥

वाक्यमप्रतिबद्धं सत्प्राक्परोक्षावभासिते ।

करामलकवद्बोधमपरोक्षं प्रसूयते ॥

சுஃநா வாவா நாஜா நெ நிஸ்ஸஷா ஸ்ர வி ரா வி தெ ।

ஸஃஹொ நூ ஹி தெ வு ணு வா வா வெ புக ஷ ஸு யெ ॥

வாக்ய ஸ்ர தி வ ஷ ஸ த் ராக் ரொக்ஷாவ ஹா வி தெ ।

கராஹுகவ ஷ் ரா ஸ ஸ ரொக்ஷா ஸ்ர ஸ ஹி தெ ॥ சுஃம ॥

சுஃநா இந்த சமாதியினால்
வாஸநாஜாஹெ

அகந்தா, மமதா, கருத்ருத்துவாதி
அபிமானங்களுக்கு ஹேதுக்களா
யும் ஞான விரோதிகளாயுமிருக்கி
ற வாசனாக்கூட்டங்கள்
நிஸ்ஸஷா மீதமில்லாமல் [ம்

ஸ்ரவிஹெ தெ அற்றுப்போவதாலு

வஃணு { புண்ணியபாபங்களென்
வாவா { ற பெயரை உடையதா
வெ { யுமிருக்கிற

கஷுஸுனுயெ சஞ்சிதகர்மங்கள்

ஸஃஹொ { வேரோடேபிடுங்கப்பட்ட
நூஹி தெ { டுப்போனதாலும்
ஸ்ராக் ரொக்ஷாவ ஹா வி தெ

இந்த நிர்விகற்ப சமாதிக் கு முன்பு
ரோக்ஷமாக விளங்கப்பட்டிருந்த
வாக்யம் { நீயே பிர்மமென்கிற வாக்கி
யமானது

ஸ்ர தி வ { வாசனா கர்மங்களன்றி
ஷா (ஸு) { யில் [போல்

கராஹுகவஸ கையின் நெல்லிக்கனி
ஸ்ர ரொக்ஷம். { அபரோக்ஷஞானத்
வொயா { தை

ஸ்ர ஸ ஹி தெ உண்டுபண்ணுகிறது

அ-கை. இப்போது பரோக்ஷஞானத்திற்கு பலன் சொல்லுகிறார்.

परोक्षब्रह्मविज्ञानं शाब्दो देशिकपूर्वकम् ।

बुद्धिपूर्वकृतं पापं किं त्स न दहति वहि वत् ॥

பரொக்ஷா ஸ்ர ஹ வி ஜ்ஞா நா ஸா ஷா ஷெ ஸிக வ ஹி வு க்ஷு ।

ஸு ஷி வ ஹி வு க்ஷு த ஸ்வா வாக்ஷி ஸ்ர த ஹி வ ஹி வ ஷ ॥ சுஃந ॥

ஷெ ஸிக வ ஹி வு { குருமுகமாய்வந்த
கம் { தாயும் .

ஸ்ர ஷம் { நீயே பிர்மமென்கிற சப்
தஞானமாயும்

சுசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வெரொக்ஷா பரோக்ஷமாயமுண்டான	கருதநம் சமஸ்தமான
வூஷவிஜோ { பிர்வவிஞ்ஞானமான	வாவம் பாபத்தை
நா { து	
வூஷிவஞவ { புத்தியோடேசெய்	வஹிவக்ஷ மஹாக்கினியானதுபோல
கருத { யபட்டதாயிருக்கிற	உஹதி தஹிக்கிறது

அ-கை. அபரோக்ஷஞானத்துக்குபலன் சொல்லுகிறார்.

अपरोक्षात्मविज्ञानंशाब्देशिकपूर्वकम् ।

ससारकारणाज्ञानतमसश्चण्डभास्करः ॥

சுவரொக்ஷா தூவிஜ்ஞாநஸாஷாஹெஸிகவலுவகா ।

ஸாவாரகாரணாஜ்ஞாநதஉஸாஸாஹவஸாஸா|| சுசம||

ஜெஸிகவலு { குருமுகமாய்கேட்கப்	ஸாவாரகாரணாஜ்ஞாநதஉஸா
வகா { பட்டதாயும்	
ஸாஸா { அஞ்ஞானசந்தேகவிபரீத	ஜனனமரணசம்சாரத்திற்குக் காரண
மன்றியில் நான் பிர்மமென்கிற உப	மாயிருந்த அஞ்ஞானந்த காரத்
தேசத்தா லுண்டாயிருக்கிற	திற்கு
சுவரொக்ஷா { சாக்ஷாத்கார ஆத்து	உணவாஸா { மத்தியானசூரியனை
தூவிஜ்ஞாந { மஞ்ஞானமானது	ரா { சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. அரிவானினால் கிளைகள் வெட்டுப்படுவதும், தீயினால் வேர்த ஹிக்கப் படுவதும், தடியால் வீட்டிலுள்ளதேன் முதலானதுகளிறப்பதும், நெறுப்பால் வீடுமுதலானதும், அநிலுள்ளசகலதார்த்தமும் பஸ்மமாய்ப் போம்.

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பிபாசம் பண்ணுகிறதற்கு பலன் சொல்லுகிறார்.

इत्यंतत्वविवेकंविधायविधिवन्मनस्समाधाय ।

विगलितसंस्तुतिबन्धःप्राप्नोतिपरंपदनरोनचिरात् ॥

ஐக்ஸந்தகவலிவெகாவியாயவியிவநநஸாஸாயாய ।

விமலிதஸாவஸுதிஸாஸாஸாஸாவிவராவஹநரொநவிராச||

உஜ்ஜ இப்போதுசொன்னபிரகாரம்	நாஸ மனிதனுனவன்
தகவலிவெகா பஞ்சகோசத்திலிருந்து	விசுஷிதஸா ஸுசுக்ஷிணநா
வேறுபடுத்தினபிர்மத்தை	நமுவப்பட்டிருக்கிறதுக்கருபமானச
வியிவக்ஷ குருமுகமாக	ம்சாரபந்தத்தையுடையவனாகி
வியாய சிரவணாதிகளாலறிந்து	வராவ { மேலானநிரதிசயானந்தச
உஜ்ஜ மனதை	ஹ { வருபத்தை
ஸாஸாய { சுவருபத்தில்ஸ்திரம்பண்	ந.விராச சிக்கரமாக
ணின	ஸாஸாஸா அடைகிறான்

பிரக்தியக்தத்துவவிவேகம்-சம்பூரணம்.

(உ)வது பஞ்சபூதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

சௌ

சாமவேதசம்மந்தமானசாந்தோக்கியஉபநிஷத்தில், சிருட்டிக்குமுன்னகமே வாத்துவிதீயமான (சத்து) மாத்திரமிருந்ததென்று சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தையறிவதற்கு, (தத்) பதவிசாரத்தால் வெளியாகுமென்றுநினைத்து பஞ்சபூதவிவேகத்தைப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்.

ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிரதிவிபென்ற பஞ்சபூதங்கள்சப்தஸ்பரிசுருபரசுகந்தங்களாகிற குணங்களுடன் ஆகாசாதிபூதங்கள்க்கிரமமாய், ஒன்று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து குணங்களுடன் விளங்குகின்றன. ஆகாசத்தில் எதிரொலிசுப்பமான சப்தகுணமும், வாயுவில் (பீஸ்-பீஸ் என்கிறசப்தமும், சீதோஷ்ணமன்றியி லிருக்கிற ஸ்பரிசமும், அக்கினியில் (புகு-புகு) என்றசப்தகுணமும், உஷ்ணமான ஸ்பரிசமும், பிரகாசரூபமும், அப்புவில் (சலசல)வென்றசப்தமும், குளிர்ச்சியானஸ் பரிசமும், வெண்மையான ரூபமும், மதுரமானரசமும், புவியில்(கடகட)வென்றசப்தமும், கடினமானஸ்பரிசமும் நீலநிறம்முதலானரூபமும், மதுரம்முதலான ஆறுரசங்களும், நற்கந்ததுற்கந்தங்கள் இவைகளுடன் கலந்திருக்கின்றன. சுரோத்திராதிரூனகருவிகளான இந்திரியங்களால் சூக்ஷ்மங்களாய் ஏகதேசத்தில் சரீரத்திற்கு உள்ளிலும் வெகுவாய்வெளியிலும், அனுபவிக்கப்படுகின்றன அவ்வாறுவாக்காதிதொழிற்கருவிகளும், அவையின்தொழில்களை முகாதிஸ்தானங்களிலிருந்து செய்கின்றன, இந்திரியங்களுக்கு ஏஜமானனாய், இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மனதானது உள்ளிலும் வெளியிலும் இந்திரியங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விஷயங்களைகிரகித்து அவைகளின் குணதோஷங்களை யாராய்ந்துகொண்டும், தன் சொந்தகுணங்களானசத்துவரஜஸ் தம்ஸ்களுடன்கூடி சத்துவகுணதர்மமான வைராக்கியம்பொறுமை, முதலானவைகளுடனும், ரஜோகுணதர்மமானகாமக்குரோதாதிபுடனும், தமோகுணதர்மமானசேம்பல் கொட்டாவிமுதலானதுடனும், சாத்துவீககுணபலமான புண்ணியத்தையும், ரஜோகுணபலமான பாவத்தையும், தமோகுணபலமான மேற்சொன்ன இரண்டுமற்ற ஆயுள்வீணப்போவதையும் உடைத்தாயிருக்கிறது, இவைகளில் நானென்கிறஅபிமானத்தோடேகூடி ஜீவன்கர்த்தாவாய் விளங்குகின்றனன்(11) வகையானகருவிகளினாலும், யுக்திகளினாலும், சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களுடன்கூடி பூதசம்மந்தமான விகாரமுண்டென்று அங்கிகரித்ததே சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற (இதம்)என்றபதத்திற்கு அர்த்தம்சொன்னதாயிற்று (இதம்)என்றபதத்தினால் விளங்குகிற இச்சகம்சிருஷ்டிக்குமுன் நிலம்மல் ஏகமேவாத்து விதீயமான (சத்) மாத்திரமிருந்ததென்றும் நாமரூபமில்லையென்றும் சாந்தோக்கியஉபநிடதமுரைக்கின்றது யாதுபற்றி இம்மூவகைவிசேடனம் கூற்றெனில், இவ்வுலகில் ஒருமரத்தில்தோன்றுகிற பத்திரம்புஷ்பம்முதலானஸ்வகத பேதங்களும், ஆலமரத்திற்கு மாமரம்முதலான ஸஜாதீயபேதங்களும், மரத்திற்குக்கல்முதலானவிஜாதீய பேதங்களும், காண்பாடுவனபொல், அவ்விதம்(இச்சத்து)

சஅ

பஞ்சபூதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

வஸ்துனிற்குமேற்கூறிய சுவகதபேதம்முதலான மூவகைபேதங்க ளில்லைபென் றுகாட்ட முறையாய் (ஏகம் ஏவ அத்துவிதீய)மென்று மூன்றுபதங்கள்மொ ழியப்பட்டன. மேற்கூறியபேதங்கள் நிருபிக்கக்கூடாமையால் சத்தினுடைய அவயவங்களாக சங்கிக்கத்தக்கதன்று நாமரூபங்களும் சத்தினவயவமென்று சொல்லாமெனில் நாமரூபங்கள் சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாத்தினாலும் நாமரூ பங்களுண்டான தற்கே சிருஷ்டியென்று சொல்லப்படுவதாலும், ஆகாசம் போல்(சத்து)நிரமுகமானதால்சுவகதபேதமற்றது,சத்துக்குமறுசத்துவில்சுந ணம்ற்றதாலும், நாமரூபத்தில்பேதமே யொழிய சத்தில்பேத மில்லாமையால், ஸஜாதீயபேதமற்றது, சத்திற்குளதிரியான அச்சத்தானஹ்ச்சகம் முயற்கொம் புபோலும்,மனிதக்கொம்புபோலும்காணப்படாமையால் விஜாதீயபேதமுமில் லைஆகையால்(சத்து)வஸ்துவுக்கு (ஏகமேவாத்துவிதீய)மென்று சொன்னது சித்தமாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் சிலவாதிகள்சிருட்டிக்குமுன் அசத்துஇருந் ததென்று சொல்லுகின்றனர் யாதுபற்றியெனில், மயக்கமாகிறசமுத்திரத்தில் கரணங்களுடன்புத்தியும் மூழ்கினவறாகி அகண்டைகரசவடிவமான சத்து வஸ்துவைக்கேட்டு அதைச்சங்கிகாத வர்களாய் பயத்தை யடைகின்றனர், அதற்குமேற் கோளாகசங்கராசாரியாளுடைய பரமகுருவான கௌடபாதா சாரியாரவர்கள், நிர்விகற்பசமாதியில், ரூபமானவஸ்துவை உபாசிக்கிறயோகி கள், மிகவும்பயப்படுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் எந்தவாக்கியத் தினுலென்றால், அவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வார்த்திகத்தில் தெரிவித் திருக்கிறதை காண்பிவிக்கின்றனர் இச்சத்துவஸ்து, நிர்விகற்பசமாதியோகத் தில்அன்னியமாய்க்காணப்படாமையால்,அஸ்பரிசயோகமென்றும் சகலசாகா ரயோகிகளால் பார்க்கத்தகாதென்றும், பயமற்றவஸ்துவில் பயத்தைபார்க்கி றார்களென்றும், தெரிவித்திருக்கின்றனர். அவ்வாறுபகவத் பூச்சியபாதாரும் கூறினர். சிருஷ்டிக்குமுன்னே சத்தாயிருந்ததென்று சுருதिसொல்வதில் சத் தும் இருப்பும் ஒரேஅர்த்தமானதால் இரண்டெவந்துவிட்டதே,சத்தும் இருப் பும் ஒன்றென்றால் கூறியதுகூறலென்னும், குற்றம் வந்துவிட்டதே யெனில், லோகத்திலிவ்விதமனுபவ மிருப்பதால் தோஷமில்லை, செய்யவேண்டியதுசெ ய்யப்பட்டதென்றும், சொல்லவேண்டியது சொல்லப்பட்டதென்றும்,தரிக்க கவேண்டியது தரிக்கப்பட்டதென்றும் இவைமுதலான வாக்கியங்களாலுதக ரிக்கிறஜீவர்களைக்குறித்து அவ்வேதம்சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாயிருந்ததென்று கூறினதாவிரண்டுசத்தல்ல, அவ்வஸ்துவில், காலமும், இல்லாதபோது (புரா) என்றசொல் எப்படிக்கூடுமெனில், காலவாசனையுடன் கூடினசிஷியனைக்குறித் தேயொழிய இரண்டிருக்கிறதென்று சங்கிக்கத்தக்கதில்லை, ஆகேசுபணையும் சமாதானமும், துவைதவார்த்தையிலேயே யொழிய அத்துவைதவார்த்தையி லிவ்விதிரண்டுமில்லை இவ்வாறுகூறுகின்றவாசிஷ்ட ராமாயணத்தில் சொல்லியி ருக்கிற மேற்கோளையிங்கெடுத்தியம்புகின்றார். யாதொருவஸ்துவானது, நிற்

பஞ்சபூதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

சுக்

சலமாயும். மனதினால்கிரகிக்கமுடியாததாயும், வெளிச்சமில்லாததாயும், இரு
ளில்லாததாயும், விஸ்தாரமாயும், பேரற்றதாயும், உருவமற்றதாயுமிருக்கிற
(சத்து)வஸ்துமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறது பூமிமுதலானநான்கு பூதங்களும்
நாசமாகின்றதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன் அதிசூட்சுமமான ஆகாசமு
மில்லையென்று எவ்வாறு உம்புத்தியில் ஏற்றிறெனில், தோற்றமற்றஆகாசம்,
எவ்விதம்கிருஷ்டிக்குமுன் இருந்ததென்று உன்புத்தியில் ஏறினதோ அவ்வா
று ஆகாசமுமில்லையென்று நம்புத்தியில் ஏன்தோன்றக்கூடாது. தங்களுக்கு
சத்துத்தியும் வேண்டாமேயெனில், சத்துசயம்பிரகாசமா யிருப்பதால்வ்வித
புத்தியும்வேண்டாம், மனதற்றசாக்ஷியாயிருப்பதால் சத்துமாத்திரம்போதும்
மனதற்றகாலத்திலிந்த சத்துவஸ்துவானசாக்ஷி யெவ்வாறு நாமரூபமற்றிருக்
கிறதோ அவ்வொழுங்காய், மாயையின் தோற்றத்திற்குமுன், நாமரூபமற்று
சத்துமாத்திரமிருந்தது, மாயாசக்திபானது இருப்பில்லாதிருந்ததாலும் அக்கி
னியின் உஷ்ணசக்திபோல்காரியத்தினாலறியத்தக்கது, காரியத்திற்குமுன் அச்
சக்தியறியப்படவில்லை, அக்கினிக் கன்னியமா யுஷ்ணசக்தி யில்லாததுபோல
சத்துவஸ்துக்கன்னியமாய் மாயாசக்தியில்லை, அச்சக்தி அச்சத்துவஸ்துவில்,
ஏகதேசத்திலிருக்கிறதா அல்லது பூராவாயிருக்கிறதாவெனில், அச்சக்தி ஏக
தேசத்திலிருக்கிறதென்று புருஷசூக்தசருதியினாலும், பூமியில்நல்லமண்ணு
னதுஏகதேசத்தில் காணப்படுகையுத்தியினாலும், ஸ்மிருதியானபகவத்கீதையி
லும் அர்ஜுனனுக்கு, மாயாசக்திஏகதேசமென்று சொல்லி யிருப்பதினாலும்
(விகாராவர்த்தி)என்கிற சூத்திரத்திலும் வேதவியாசமகரிஷியினால் சக்திக்கு
ஏகதேசநவம் தெரிவித்திருக்கின்றதை யுணர்ந்து உண்மையிலாகாசமும்சக்தி
யுமில்லையென்றுசந்திக்கக்கடவாய் ஆகாசத்தினைகதேசமானவாயுவையும்அதி
னைகதேசமான வக்கினியையும் முன்போலேபொய்யெனத்தள்ளி, அவ்விதமே
அப்புவையும் பூமியையும் பிரமாண்டங்களையும் பதினான்கு லோகங்களையும்
தேகங்களையும் அம்முறையே பொய்யெனஉணர்ந்தாயேயானால் இரண்டற்ற
சத்துவஸ்துமாத்திரம் எப்பொழுதும் பிரகாசிப்பதில் தடையில்லை. இந்தபிரம்
சம்மந்தமான ஸ்திதியையடைந்தவன் மறுபடியும்சம்சார மோகமுறான், இப்
பிரமநிஷ்டைசரீர வியோககாலத்தி லுணர்ந்தாலும் மோகத்தைவல்லியத்தை
அடைகுவன் அந்தியகால மென்பது சத்தாயிருக்கிற அத்துவைதத்திற்கும்
பொய்யாயிருக்கிற துவைதத்திற்குமுண்டாயிருக்கிறபேதபுத்தியைநிவர்த்திப்
பதே அந்தியகாலமென்றுணர வேண்டுமேயொழிய, பிராணவியோகமந்தியகா
லமல்ல, அன்றியில்போனாலும் பிராணவியோகமே அந்தியகாலமானாலும் அந்
தக்காலத்திலும் மயக்கமான சம்சாரநிவர்த்திவந்தாலும் மறுபடியும்பிறக்க
மாட்டான், அந்தியகாலத்தில் வியாதியற்றவனானாலும் உட்கார்ந்திருந்தாலும்
வியாதிக்காரனானாலும் பூமியில்பிரண்டுகொண் டிருந்தாலும் மூர்ச்சையடைந்
திருந்தாலும், இந்தஞானிபிராணுகளைவிடட்டும் அதினால்எப்பொழுதும்பி

௫௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ராணதிகளுக்கு மயக்கமேதவிர ஆத்துமாவுக்கில்லை தினந்தோறும் சொப்பனசுஷுப்தியில் இவன்ஜாக்கிரத்திலத்தியயனம் செய்தவேதபாடமானதுமற்ற திருந்தபோதிலும் மறுதினத்தில் அத்தியயனம் பண்ணுதவனாய் எப்படியாக மாட்டானோ, அப்படிப்போல் இந்தஞானியின் பிர்மஞ்ஞானம் ஒருக்காலும் கெடமாட்டாது. மோகசுகத்தை யடைவானென்பதற் சற்றேனுமையமில்லை முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீமணையாநமஃ.

ஸ்ரீநாடயிம்மஸுஹாநநமஸுநமஸுநமஸு.

வணுவதிதவிவெகஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविचारण्यमुनीश्वरौ ।

पञ्चभूतविवेकस्यव्याख्यानंक्रियतेमया ॥

நகவாஸ்ரீலாரதீதீயுவிஷாரணுஹீஸ்வரள ।

வணுவதிதவிவெகஸுஷுவாஷுநமஸுநமஸுநமஸு ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்களை, வந்தனம்செய்து பஞ்சபூத விவேகத்திற்கு வியாக்கியானம்.செய்கிறேன்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ஏகமேவாத்துவிதியமான) சத்துமாத்திரமிருந்ததென்று, சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அந்த(சத்) சுவரூபமானஜகத்காரணபரபிர்மம்வாக்கு மனதிற்குஅகோசரமா யிருப்பதாலும்நேரே அறிய முடியாதாகையாலும் பிர்மகாரியமாயும் அந்தஅறிவினுபாதி வடிவமாய்மிருக்கிற பஞ்சபூதவிவேகத்தின்வழியாக, அந்தபிர்மத்தை அறியும்பொருட்டு சாதனமானபஞ்சபூத விவேகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सदैतंश्रुतंयत्तत्पञ्चभूतविवेकतः ।

बोद्धुंशक्यंततोभूतपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

ஸடெதெதம்ஸுதம்யதுதுணுவதிதவிவெகதஃ ।

வொஹுஸக்யந்ததொவதிதவணுகம்புவிவிவ்யதெ ॥ க॥

பச யாதொரு

ஸச சத்துவஸ்துவானது

சுடுதெதம் இரண்டற்றிருந்ததென்று

ஸுதம் கேட்கப்படுகிறதோ

சச அந்தபிர்மமானது

வணுவது { சொல்லப்போகிற பஞ்
விவெகக் } சபூத விவேகத்தினாலே
ஸோஷம் அறிவதற்கு
ஸக்ய முடியும்

ததஃ ஆகையினாலே
வகுதவணுக பஞ்சபூதமானது
பூவி
விவெக } நன்றாய்பிரிக்கப்படுகிறது

அ-கை. அந்தப்பூத விவேகத்திலேயோ வென்றால், ஆகாசாதி பூதங்களை
அவைகளின் குணத்தினாலேயே பிரித்தறியும்பொருட்டு அவைகளின் குணங்
களைச் சொல்லுகிறார்.

शब्दस्पर्शरूपरसगन्धोभूतगुणाश्च ।

एकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणव्योमादिषुकमात् ॥

ஸஷ்ஷஸுபுளரூபரஸள மனொலுத மூணாஊடு ।

வனகலி த்ரி உதஃவணு மூணாவொலுதாஹிஷுகூடாஃ॥௨॥

ஸஷ்ஷஸுபுள சப்தஸ்பரிச
ரூபரஸள ரூபரச
மநஃ கந்தங்களான

ஊடு இவைகளே
வகுதமூணஃ பூதகுணங்கள்

அ-கை. இந்தகுணங்களைந்தும் எல்லாத்திற்குமா அல்லது ஒவ்வொன்றுக்
கும் ஒவ்வொன்றுவெனில், அவ்விரண்டுவிதமுமில்லை பின்னையெப்படியென்றால்
வேறேவிதமென்று சொல்லுகிறார்.

மூணஃ சப்தாதி குணங்கள்
வொலுதாஹிஷு ஆகாசாதிகளில்

கூடாஃ கிரமமாக
வனகலி த்ரி } ஒன்றிரண்டுமூன்றுநா
உதஃவணு } லைந்தாயிருக்கின்றன

இ-தி. நீதியதிபதி, கிரஸ்தார், ஜமாமுனிஷி, ராயசக்காரன்சேவகன் இவ்வை
வர்களின்கையெழுத்து ஒன்றுமுதல்ஐந்துவரை கானுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைநன்றாகக்காண்பிவிக்கிறார்-

प्रतिध्वनिर्वियच्छब्दोवायौभीसितिशब्दनम् ।

अनुष्णाशीतस्पर्शोविहौभुगुभुगुध्वनिः ॥

उष्णस्पर्शःप्रभारूपंजलेबुबुबुध्वनिः ।

शीतस्पर्शश्शुक्लरूपंसोमाधुर्यमीरितम् ॥

भूमौकटकटाशब्दःकाठिन्यंस्पर्शइष्यते ।

नीलादिकंचित्ररूपंमधुराम्लादिकोरसः ॥

सुरभीतरगन्धौद्रौगुणास्सम्यग्विवेचिताः ।

புதிஐமிவிபுபஹுஸோவாயளலீலிதிஸஷ்ஷநடி ।

சுநுஷாஸீ தவஃவணுஸொலுவஹுள ஹுமூஹுமூஐமிஃ॥௩॥

௫௨

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

உஷஸுபுஹாரதிவம்ஜமெவாஹுஸுபுஹி |
 ஸீதஸுபுஸுருகரதிவாரஸொலாயுபுஹித | ||ச||
 ஹதிளகடகடாஸஸ்காரிநுஸுபுஹிதெ |
 நீராழிகுவித்ருரதிவாயுராஜிகொரஸு ||ரு||
 ஸுரலீதரமஸுளஅளமுணாஸுபுஹிவெவிதா ||ரும||

வியச ஆகாசத்தின்
 ஸஸு சப்தகுணமானது
 புகிபுதி எதிரோசையேயாம்
 வாயள வாயுவில்
 ஹிஸுஸும பிசென்றசப்தமும்
 சுமஸுஸுத } சீதோஷ்ணமற்ற ஸப
 ஸுஸுபு } ரிசமும்
 வஹுள அக்கினியில்
 ஸுஸுஸு } புகுபுகுவென்றசப்த
 ஸுமி } மும்
 உஷஸுபு உஷ்ணஸ்பரிசமும்
 பூலாருவம் பிரபாருபமும்
 ஜல ஜலத்தில்
 ஸுஸுஸு } சலசலவென்ற சப
 ஸுமி } தமும்
 ஸீதஸுபு சீதஸ்பரிசமும்
 ஸுருருவம் வெண்மைருபமும்

இ-தி. சாதத்தில்ஒருசமும், பருப்பும்சேர்ந்தால் இரண்டுசமும் உப்பும்
 சேர்ந்தால்மூன்றுசமும் காரமும்சேர்ந்தால் நான்குசமும், புளிப்பும்சேர்
 ந்தால் ஐந்துசமும் காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் குணத்தின்பேதத்தைச் சொல்லிகாரியத்தினால்
 அவைகளின்பேதம் தெரியும்பொருட்டு ஞானேந்திரியங்களைச் சொல்லுகிறார்.

श्रोतृत्वक्षुप्रीजिह्वाघ्राणचन्द्रियपञ्चकम्॥

ஸுராத்ருக்சுபுஹிஜிஹ்வாஹ்ரானஞ்ஞுந்ரியவணுக ||சு||

ஸுராத்ரு செளி
 க்சுத் தோல்
 உஷுஹ் கண்

ரஸம் ரசமானது
 ஸாயுபுஹம் மதுரமாயும்
 ஸுஸுரிதா சொல்லப்படுகிறது
 ஸுஸுள பூமியில் [மும்
 கடகடாஸுஸு கடகடவென்ற சப்த
 காரிநுஸு கடினமானஸ்பரிசமும்
 நீராழிகு } நீலம் முதலான அழ
 வித்ருரதிவம் } கானருபமும்
 ஸுஸுஸுபு } தித்திப்பு புளிப்புமு
 ரஸம் } தலான ஆறுவித
 ரசங்களும்
 ஸுரலீதர } நற்கந்த துற்கந்தங்கள்
 மஸுள }
 அள இரண்டுவிதங்களாக
 ஹிதெ அங்குகரித்த
 முணாஹித குணங்கள்
 ஸுபுஹி நன்றாய்
 விவெவிதாஹி பிரிக்கப்பட்டன

ஜிஹ்வா நாவு
 ஹ்ரானம் உ மூக்கும்
 ஹ்ருயவ } ஞானேந்திரியபஞ்சகங்க
 ஹுகா } ளெனப்படும்

அ-கை. அவைகளின் ஸ்தானங்களையும், தொழில்களையும் காண்பிவிக்கிறார்

कर्णादिगोळकस्थंतच्छद्वादिग्राहकक्रमात् ।

கணபூழிமொஹகலூம் தஹபூழிமூஹகங்குராக் || சும ||

தக	அந்த ஞானேந்திரியமைந்தும்	குராக்	கிரமமாக
கணபூழிமொ	{ காது முதலான ஸ்தானங்களிலிருந்து	ஹபூழி	{ சப்தம் முதலான விஷயங்களைகிரகிப்பதேயனுபவம்
ஹகலூம்		மூஹ	

அ-கை. அந்தந்தஇந்திரியங்கள் அந்தந்தஸ்தானங்களி லிருப்பதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

सौक्ष्म्यात्कार्यानुमेयं तत्प्रायोधावेद्वहिर्मुखम् ॥

ஸௌக்ஷ்மாத் கார்யானுமேயம் தத் தூயொயாவேஹிஹ்முகம் || எ ||

ஸௌக்ஷ்மாத்	குக்குமமாயிருப்பதினாலே	கார்யானுமே	{ காரியத்தினால் அனுமானம் பண்ணத்தக்கது
தக	அந்த இந்திரியம்	முகம்	

வி-ம். அனுமானமேதென்றால் ரூபாதிஞானமானது, கண்முதலான இந்திரியத்தால் உண்டுபண்ணத்தக்கது, அறிகிறகிரியையாயிருப்பதால், சேதிக்கிரகிரியைப்போல, இப்படியே எல்லாவிந்திரியத்துக்கும்பார்த்துக்கொள்ளத்தக்கது அபஞ்சீகிருதபஞ்சபூதகாரியமான குக்குமமானதால், அனுமானத்தால் அறியவேண்டிற்று, நம்முடைய தாய்தந்தையர்கள் சங்கமத்தை நம்முடையதேகத்தால் அனுமானிப்பது போலவாம்.

அ-கை. அவைகளின் சுவபாவமென்னவென்றால்,

பூயம்	அநேகமாய்	ஹ்மிஹ்முகம்	பகிர்முகமாகவே
		யாவெசு	ஒடிக்கொண்டிருக்கும்

வி-ம். ஈசுவரானுவர் இந்திரியங்களை, பகிர்முகமாகவே உண்டுபண்ணினாரென்று கடவல்லிசுருதியில் சொல்லி இருப்பதால் அவ்விந்திரியங்கள் வெளிநாட்டமுள்ளவைகளாகவே யிருக்கின்றன.

இ-தி. வைதீகாள் அநேகமாய்வெளியிலேயே உண்பதுபோலவறி.

அ-கை. அநேகமாய் வெளிநாட்டமென்று குறிப்பித்ததால்; ஒருக்கால் உள்விஷயநாட்டமு முண்டென்று காண்பிவிக்கிறார்.

कदाचित्पिहितेकर्णेश्रूयतशब्दान्तरः ।

प्राणवायौजाठराशौजलपानेन्नभक्षणे ॥

व्यज्यन्तेह्यान्तरास्पर्शमीलनेचान्तरंतमः ।

उद्गारेरसगन्धौचेत्यक्षाणामान्तरग्रहः ॥

௫௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கடாவிதிஹிதெகணெயுயதெதஸஸுசூனாஃ ।
 ப்ராணவாயளஜாஂரா மூளஜலுவாநெநூலக்ஷணெ ॥
 வுஜுனெஹுரானாஸஸுபாஜீமநெவானாந்தஃ ।
 உஹாரெஸவமஸுளவெதூக்ஷாணாநானாமுஹம் ॥ கூ ॥

கடாவிச ஒருக்கால்
 கணெ- காதை
 விஹிதெ முடிக்கொண்டால்
 சூனாஃ உள்ளிலிருக்கிற
 ஸஸு ஒலி
 ஸுயதெ கேட்கப்படுகிறது
 ப்ராணவாயள பிராணவாயுவிலேயும்
 ஜாஂரா } ஜாடராக்கணியிலேயு முள்
 மூள } ளசப்தமும்
 ஜலுவாநெ ஜலபானத்திலும்
 சுநூலக்ஷணெ அன்னபக்ஷணத்திலும்
 சூனாஃ ஆந்தரங்களான

ஸுபாஜீ : ஸ்பரிசங்களும்
 வுஜுனெ காணப்படுவதிலும்
 ஜீவநெ உகண்ணெமுடினகாலத்திலும்
 சூனாஃ } உள்ளிருட்டுக் காணப்படுவ
 தஃ } தாலும்
 உஹாரெ வாரந்திபண்ணும்போது
 ரஸமமூள } ரசகந்தங்கள் காணப்படு
 வ } வதாலும்
 சுக்ஷாணா } இந்திரியங்களுக்கு இப்
 ஐதி } படி
 சூனா } உள்நாட்டமு முண்டெ
 முஹம் } ன்றறியத்தக்கது

இ-தி. கொண்டிமாடு முதலானவைகள் சொந்தவீட்டிலுள்ள தீனியை ஏ
 கதேசமாய் புஜிப்பதுபோல்வறி.

அ-கை. இனிகர்மேந்திரியங்க ளில்லையென்கிறவாதிக்கு அதுண்டென்று
 நிருபிக்கும்பொருட்டு அதின்தொழில்களைச் சொல்லுகிறார்.

पञ्चोक्त्यादानगमनविसर्गानन्दकाःक्रियाः ।

வனெனாது டாநாநமஜநவிஸுமூநநகாஃகியாஃ ॥கூற ॥

உதூநாநமஜந விஸும-பாநநகாஃ
 வசனதானகமன விசர்கானந்தங்களா
 யிருக்கிற

வன } ஐந்து தொழில்கள் பிரசித்
 கியாஃ } தங்கள்

இ-தி. நாடகத்தில் பாட்டு தாளம் நடனம் முதலானதொழில்களை தனித்
 தனியே செய்வதைக் காண்க.

அ-கை. உழுதல்முதலான அனேகம்தொழி லிருக்கும்போது ஐந்துதொ
 ழிலென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

क्रिपिवाणिज्यसेवाद्याःपञ्चस्वन्तर्भवन्तिहि ॥

கிருவிவாணிஜ்யஸெவாடியாஃவனுவஸுனவஸுவனிஹி ॥க௦॥

கிருவிவாணி } உழுதல், செட்டு, உத்
 ஜ்யஸெவா } தியோகம் முதலான
 டியாஃ } தொழில்களெல்லாம்

வனுவஸு இந்த ஐந்தினுள்ளேயே
 சுனவ-வனி அந்தர்பூதங்கள்
 ஹி அன்றோ

அ-கை. அப்படிக்கிரியைப்பண்ணுகிற இந்திரியங்களாயாவையெனில்,

वाक्पाणिपादपायूपस्थैरक्षैस्तिक्रियानिः ।

வாக்பாணிபாடிபாயுபஸ்தைரக்ஷைஸ்திக்ரியானிஃ || க௮ ||

வாக்பாணிபாடிபாயுபஸ்தைரக்ஷைஸ்திக்ரியானிஃ	கக்ஷை	கர்மேந்திரியங்களால்
வாக்கு, பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்தங்	சக்சு க்ரியா	} அந்த ஐந்து தொழில்களாக
களாகிற	ஜயிம்	

வி-ம். ஒரு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார் வார்த்தையானது கிரியையானதால் வாக்கிந்திரியத்தால் உச்சரிக்கத்தக்கது (சேதிக்கிறகிரியைபோல)

அ-கை. அந்தகர்மேந்திரியங்களின் ஸ்தானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

मुखादिगोळकृष्वास्तेतत्कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥

உமொடிமொஹகெஷ்வாஸ்தைதத்கர்மேந்திரியபஞ்சகம் || கக ||

தத்கர்மேந்திரியபஞ்சகம்	} அந்த ஐந்து கர்மேந்திரியங்களை	உமொடி	} முககரசரணகுதகுஷி
		மொஹகெஷ்வா	
		கஷி	இருக்கின்றன

அ-கை. இப்போதுபத்து இந்திரியங்களுக்கும் பிரேரகமானமனத்தின்தொழிலையும் அதின்ஸ்தானத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मनोदशेन्द्रियाध्यक्षं हृत्पद्मगोळकेस्थितम् ।

உமொடிசெந்திரியாடியக்ஷஹ்ருத்பதமமொஹகெஷ்விதம் || கக௮ ||

உமொடிசெந்திரியாடியக்ஷஹ்ருத்பதமமொஹகெஷ்விதம்	} தசேந்திரியங்களுக்கு மெஜமானனான	ஹ்ருத்பதம	} இருதயகமலமாகிற
		மொஹகெஷ்விகம்	

இ-தி. கொத்தனானவன் பத்துசித்தான்களுக்கு எஜமானனாய் மத்தியஸ்தானத்திலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்தமனது அந்தரேந்திரியமென்பதைச் சொல்லுகிறார்.

तच्छान्तःकरणं ब्रह्मस्वातंत्र्येन्द्रियैः ॥

தசுசாந்தக்ரணம் ப்ரஹ்ஸ்வாதந்த்ரையைஃ || க௨ ||

தசு. சுசுக்ரணம். உ	அந்தமனதும்	ப்ரஹ்ஸ்வாத	} வெளிவிஷயத்தில் செல்வதற்கு
இந்திரியம்	} இந்திரியங்கள் அன்றி யிலே	சுசுதா	
விநா			த்யா

இ-தி. அரசன் சேவகர்களைன்றியில் வெளியேறக்கூடாதுபோலவறி.

அ-கை. மனதுபத்து இந்திரியங்களுக்கும் மேலென்பதை பிரகாசமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

अक्षेयार्थापित्वेतदुणदोषविचारकम् ॥

சுக்ஷேஷ்டுபாவிபுதெஷ்டுதூண்ஷொஷவிவாரகசு||கஉ||

சுக்ஷேஷ்டு இந்திரியங்கள்

வந்தசு இந்தமனது

சுபாவிபு } விஷயங்களை கிரகித்த
தெஷ்டு } மாத்திரத்தில்

மூண்ஷொஷ } இது நல்லது கெட்ட
விவாரகசு } தென்றறிய வலிமை
யுள்ளது

இ-தி. குழந்தைகள்நகை பழம்முதலானவைகளை கிரகித்தமாத்திரத்தில், தகப்பன்அதிலுள்ள குணதோஷங்களை விசாரித்தறிவதுபோலவறி.

வி-ம். ஜீவன்பிரமாதிருநுபனய் சகலஞானங்களுக்கும் பொதுவானமத்தி யஸ்தன்போலிருப்பதாலும், கண்முதலான இந்திரியங்கள்ருபாதி ஞானமுண்டானமாத்திரத்தில் அமைதியடைவதாலும், அந்தவிஷயத்திலுள்ளகுணதோஷங்களைவிசாரிக்க, அவ்விரண்டுகளுக்கும், கூடாமையாலும் ஜீவனுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் வேறாய் குணதோஷவிசாரத்திற்கு காரணமாகமனது ஒன்றிருக்கிறதாக அறியத்தக்கது.

இ-தி. ராஜாவுக்கும் சேவகர்களுக்கும் பதார்த்தங்களுடைய குணதோஷங்களை யறியக்கூடாதிருப்பதாலும் அதற்குயோக்கியமான மந்திரியொருவன் வேண்டியிருப்பதுபோலவறி-

அ-கை. அந்தமனது வைராக்கியாதி அனேகவிதவிருத்திகளுடன் கூடியிருப்பதால், அந்தப்பிரகாரத்தை தெரிவிக்கும்பொருட்டு சத்துவாதிமூன்றுகுணத்தோடேகூடி யிருத்தலைக்காண்பிவிக்கிறார்.

सत्वरजस्तमश्वास्यगुणाविक्रियतेहितैः ॥

ஸகவாரஜஸ்தமஸ்யாஸ்யமூணாவிக்ரிபதெஹிதெதஃ||கங||

சுஸ்யு இந்தமனதிற்கு

மூணாஃ முக்குணங்களுண்டு

ஸகவ. ரஜஃ சத்துவம்; ரஜசு;

தெதஃ அந்த குணங்களாலே

கஜஃ. உ தமசென்றும்

விக்ரிபதெஹி விகாரப்படுகிறதன்றோ

வி-ம். மனதுமுக்குணங்களுடன்கூடி அந்தமுக்குணங்களின் விகாரத்தையடைகிறதென்று இவ்விடத்தில்கொல்லி யிருக்கிறதைக்காண்பித்தனர், சிலசாஸ்திரங்களில் மனதிற்குசத்துவமே வடிவமென்றும் மற்றிரண்டும்வந்து கலந்திருக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதை அறிவிக்கிறார்.

இ-தி. ஜலத்திற்குசதிரீரமலங்கள் சுவபாவமாயும் தீயின்சம்மந்தத்தால்உஷ்ணமாயும், மண்ணின்சம்மந்தத்தால் சேராயும்போவதுபோலவாம்.

அ-கை. அந்தமனது அக்குணங்களினால் விகாரத்தையடைவதைவிரிக்கிறார்

பஞ்சபூதவிவேகம்.

௩௭

வैराग्यशान्तिरौदार्यमित्याद्यास्तत्त्वसंभवाः ।

कामक्रोधौलोभयत्नावित्याद्यारजसोत्थिताः ॥

आलस्यभ्रान्तितंत्याद्याविकारास्तमसोत्थिताः ॥

வெராஹ்யக்ஷாணி ராஜாடியூதித்ராஜாஸ்த்வஸாலவாஃ ।

காமக்ரோடௌலோபயத்நாவித்ராஜாரஜஸௌகஸிதாஃ ॥ கச ॥

ஆலஸ்யஹ்ரான்திதாத்ராஜாவிக்காராஸ்தமஸௌகஸிதாஃ ॥ கச ॥

வெராஹ்ய வைராக்கியமென்ன

க்ஷாணி பொறுமையென்ன

ராஜாடியூத உதாரமென்ன

உத்ராஜாஹ்ய இவை முதலானவை

வாஸ்த்வஸாலவாஃ { சத்வகுணத்திலுண்

காமக்ரோடௌ ராகத்துவேஷங்களெ

லோபயத்நாளோபந்தனங்களென்ன

உத்ராஜாஹ்ய இவைமுதலானவை

ரஜஸௌகஸிதாஃ { ரஜோகுணத்திலுண்டாகி

சூரஸ்யஹ்ரான்தி சத்வாஜாஹ்ய

சோம்பல் மயக்கம் கொட்டாவி, நித்

திரைமுதலான

விகாராஃ விகாரங்கள்

தமஸௌகஸிதாஃ { தமோகுணத்திலுண்

தாஃ { டாகின்றன

இ-தி. காமதேனுவில் பால் தயிர் நெய், முதலானவைகளும் மனிதர்தேகத்தில்மலமுத்திரம் கோழைவியர்வைபாதிகளும், இருட்டில்பேய் பிசாசாதிகளும் உண்டாவதுபோலவறி.

ஆ-கை. இவைகளின்பலனைப்பிரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

सात्विकैः पुण्यनिष्पत्तिः पापोत्पत्तिश्च राजसैः ।

तामसैर्नोभयं किन्तु ब्रवायुः क्षणं भवेत् ॥

ஸாஸ்விகைபுண்யநிஸ்பத்திஃ பாபௌத்பத்திஸ்சராகஸைஃ ।

தாமஸைர்நோபயம் கிந்துவாயுஃ க்ஷணம் பவேத் ॥ கரு ॥

ஸாஸ்விகைசாந்தவிககுணங்களினாலே

புண்யநி { புண்ணியத்தின்விளைவு

ஹ்ரான்தி { ம்

ராஜஸௌகஸி ரஜோகுணங்களாலே

பாவொத்ததி. உபாபத்தின்விளைவும்

தாமஸௌகஸி தாமசகுணங்களாலே

உலயா, த. { புண்ணியபாபங்களிற்

கிந்து பின்னையோவென்றால்

வயா வீணாக

சூயஸ்க்ஷணம் ஆயுளின்கழிவு

ஹ்ரான்தி உண்டாகிறது

இ-தி. கற்பகவிதை எட்டிவிதைபோட்டபூமியில் சுபலதுஷ்டபலமுண்டாவதும் தரிசுபூமியில் நிஷ்பலமாவதுபோலவறி.

ஆ-கை. இந்தகுணங்களெல்லாம் அந்தக்கரணத்திலிருப்பதால் அந்தசகலகுணங்களுக்கும் நாயகனைச்சாண்பிவிக்கிறார்.

இ.தி. அக்கினியைப்போலேபூதம் புகையைப்போலே இந்திரியங்கள் அக்கினியைக்கேயுண்டோ அன்னிடத்தில்புகையுண்டு அப்படிபூதம் எங்கேயுண்டோ அங்கே இந்திரியமுண்டு பூதமில்லையோ இந்திரியமில்லையென்பதுபோலும் ஈ

சுவரனுண்டென்று சொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தினாலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினாலும் ஈசுவரனையுண்டென் றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படி பூதபௌதிகங்களைப் பிரித்து காண்பித்து சிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமா யிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசருதிக்கு அர்த்தம் செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இத) மென்கிற பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैयुक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।

यावत्किञ्चित्भवेदितिदंशब्दोदिदंजगत् ॥

ஊகா ஷெந்திரியெயுக்த்யா ஷாஸ்த்ரெணாவ்யவமய்தே ।

யாவத் கிஞ்சித் பவெதெதிதம் ஷாஸ்த்ரெணாவ்யவமய்சு ॥ கஅ ॥

ஊகா ஷெந்திரியெய்

பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்
திபாதி யாலும், பதினொரு இந்திரிய
ங்களாலும்

யுக்த்யா யுக்தியினாலும் [யும்
ஸாஸ்த்ரெண. சாஸ்த்திரத்தினாலே

யாவசு எவ்வளவு

இ-தி. சகல இந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொம்மைக்கூத்தை நாடகமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது (இதம்) சப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லி இந்தசருதியின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदं सर्वपुरासृष्टेरैकमेवाद्वितीयकम् ।

सदेवासीन्नामरूपेनास्नामित्यारुणर्वचः ॥

ஐதம் சர்வபுராஸுஸ்ட்ரெரெகமெவா த்விதீயகம் ।

ஸதேவாஸீந்நாமரூபேநாஸ்நாமித்யாருணேர்வஃ ॥ கக ॥

ஐதா (தோன்றப்பட்ட) இந்த

ஸவஸு சமஸ்தமும்

ஸுஷ்டிஃ } சிருஷ்டிக்குமுன்னே
புரா

ஊகஸேவா { ஏகமேவா த்வீதீயமென்
அதீயகம் { ற(ஸ்வகதஸஜாதீயவிஜா
தீயபேதமற்றிருக்கிறது)

ஸசு. ஊவ சத்துமாத்திரமாகவே

கிணிக நாமரூபங்கள்

சுவமயுதே அடையப்படுகின்றனவோ

ஊதசு அந்த இதுவே

ஐதம்ஸுஷ்டி } இந்மென்கிற சப்தத்
திகம் } தால் சொல்லப்படுகிற

ஜமசு ஜகத்தாக

ஊவசு பவிக்கிறது

சூலீச இருந்தது

நாஸ்த்ரெவ நாமரூபங்கள்

ந. சலூஸ. உகி இல்லையென்று

சூரமணம் வஃ

அருணா லுடைய பிள்ளையான உத்தா
லகரிஷியினுடைய, சொல்லென்று

சருதி சொல்லுகிறது

இ-தி. இந்தவிடுகாடுமுதலானசகலமும் முன்ஸஜாதியாதிபேதத் திரயமற் றபூமிமாத்திரமாயிருந்ததுபோலவாம்.

அ-கை. சுருதிவகமேவாத்வீதீயமென்றமூன்றுபதத்தினால் மூன்றுபேத மும் சத்வஸ்துவிலில்லையென்று சொன்னதினால் உலகத்திலுள்ள நாமரூபாதி வஸ்துக்களில் அந்தமூன்றுபேதமிருப்பதையுங் கான்பிவிக்கிறார்.

वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्पफलादिभिः ।

वृक्षान्नरात्सजातीयोविजातीयश्शिलादितः ॥

வൃக்ஷஸ்யஸ்வமதொலெஃபத்ருவாஸ்யமநாபிவிஃ ।

வൃக்ஷாந்நராஜாதிவீஜாதீயவீஜாதீயஸ்ஸரிவாபிதிஃ ॥ ௨௦ ॥

வൃக்ஷஸ்ய விருக்ஷத்திற்கு

பத்ருவாஸ்ய } பத்திரபுஷ்பபலாதி
மநாபிவிஃ } களால்

ஸ்வமதொலெஃ ஸ்வகதபேதமும்

வൃக்ஷாந்நராஜ மறுவிருக்ஷத்தால்

வஜாதீயஸஜாதியபேதமும்

ஸ்ரிவாபிதிஃ சிலாதிகளினாலே

வீஜாதீயஃ } வீஜாதியபேதமும்அனாத்
துமாவிலிருப்பதுபோல

அ-கை, அப்படி ஆத்துமாவிலும் மூன்றுபேதமும்மிருப்பதாக நினைப்பார்க ளென்று மூன்றுபதத்தினால் மூன்றுபேதமில்லையென்று சுருதிகாதிக்கிறது.

तथासद्वस्तुनोभेदत्रयंप्राप्तनिवार्यते ।

एक्यावधारणद्वैतप्रतिषेधैस्त्रिभिःक्रमात् ॥

தயாவஸ்தவஸ்துநொலெஃபத்ருவாஸ்யமநிவாயபுதெ ।

வெனக்ஷாவயாரணநெதவ்ருதிஷெநெயெஸிவிஃக்ருதாஸ ॥ ௨௧ ॥

தயா அப்படி

வஸ்தவஸ்து சத்வஸ்துவிற்கு

வெனக்ஷாவயாரணநெதவ்ருதிஷெ
நெயெ

க்ருதிஃ மூன்றுபதங்களினாலே

க்ருதாஸ கிரமமாக

வ்ருதாஸ்ய அடையப்பட்டிருக்கிற

லெஃபத்ருவம் மூன்றுபேதத்தையும்

வகமென்றும் ஏவாயென்றும் த்வை
த மற்றதென்றும் சொல்லியவைக
ளான

நிவாயபுதெ சுருதிதடுத்திருக்கிறது

இ-தி. அயோக்கியர்களிடத்தில் திருட்டுப்பிடிட்டுருட்டு காணப்படுவது போல யோக்கியனிடத்திலும் அந்தசந்தேகம்வருவதை தடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. நிரவயமான ஆத்துமாவைக்கு ஸ்வகதபேதமில்லையென்று சொல் லுகிறார்.

सतोनावयवाश्चक्र्यास्तदंशस्यानिरूपणात् ।

ஸதோநாவயவாஸாஶுக்ஷாஸுஶஸாஸாநீரூவணாசு || ௨௧ ||

வகை { அவயவமுள்ளதற்கு ஸ்வகத பேதமிருப்பதுபோல சத் வஸ்துவிற்கு சுவயவர் அவயவங்கள்	ந.ஸுக்ஷுர் சங்சித்தத்தக்கவைகளல்ல தஉ-ஸவ் அந்தசத்திற்கவயவமானது சுநீரூவணாசு { நிரூபிக்கப்படாமையா ல்
--	---

தா-ம். நானென்ற அறிவுக்கு ரூபமில்லாதினால் வடிவமில்லாததுபோலவறி.
சங்-கை. நாமரூபங்களைச்சத்தின் அவயவங்களாக ஏன்சொல்லக் கூடா
தெனில்.

नामरूपेन तस्यांशौ तयोरादावनुद्धवात् ||

நாமரூபென தவ்யாஸாஸ தயொராடாவனுஹ்வாசு || ௨௨ ||

நாமரூபென நாமரூபங்கள் தவ்யு அந்தசத்வஸ்துவிற்கு சுஸாஸ. ந அவயவங்களாகமாட்டா	சூஶு. சிருஷ்டிக்குமுன்னே சுநுஹ்வாசு { அந்த நாமரூபங்கள் உண் டாகாமையால்
--	--

தா-ம். அந்த அறிவுக்கு நினைப்பேவடிவமாகச் சொல்லக்கூடாது முன்னில்
லாமையா லென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. நாமரூபங்கள் சிருஷ்டிக்குமுன்னே எதினாலில்லையென்றால் குலால
ணுண்டுபண்ணுவதற்கு முன்னமேமண்ணில் கடாதிகளிருந்தால் அவன்செய்
தகாரியமென்ன சொல்லென்று பரிகரிக்கிறார்.

नामरूपोद्धवस्यैव स्राष्टित्वात् स्राष्टितः पुरा ।

नतयोरुद्धवस्तस्मात्सत्त्वरंशं यथावियत् ||

நாமரூபொஹ்வஸ்யைவஸ்யஸ்துஷ்டித்வாத்ஸுஷ்டிதஃபுரா ।

நதயொரூஹ்வஸ்தநிராஸாயயாவியசு || ௨௩ ||

நாமரூபென { நாமரூபத்தினுடைய ஹ்வஸ்யஸ்துஷ்டி { உற்பத்திதானே ஸுஷ்டித்வாத் சிருஷ்டியானதால் ஸுஷ்டிதஃ { சிருஷ்டிக்குமுன்னே புரா { தயொஃ (இந்த) நாமரூபங்களுடைய உஹ்வஸ்து உற்பத்தியானது ந இல்லை	தவ்யாசு ஆகையினாலே யுரா எப்படி வியசு ஆகாசமானது நிராஸா அவயவமற்றதோ தயா அப்படி வசு சத்வஸ்துவும் (நிராஸா) வடிவமற்றது
--	--

வி-ம். அனுமானம்காண்பிவிக்கிறார் சத்தானது ஆகாசம்போல நிரவயவ
மானதால் ஸ்வகதபேதநுநிரியமா யிருக்கக்கூடாது.

கூஉ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

இ-தி. நினைப்புண்டாவதே ஜாக்கிரஸ்வப்னமாக ஆவதால் சஷுப்தியில்வடிவமற்று அறிவுமாத் திரமா யிருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்வேண்டாம் ஸஜாதியபேத மெப்படியில்லையெனில்.

सदन्तरं सजातीयं न वै लक्षणवर्जनात् ।

வடினாராவஜாதீயாநவெலகண்ணுவஜாநாசு || ௨௬ ||

வெலகண்ணுவஜாநாசு	(சத்துக்குவேறுசத்து) ல	வடினாரா	சத்துக்குவேறுசத்தான
	கண்ணபேதமன்றியி லி	வஜாதீயம்	ஸஜாதியபேதம்
	ருப்பதால்	ந	இல்லை

இ-தி. அக்கினிக்குமறு அக்கினிலகண்ணபேதமன்றியிலிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. கடமிருக்கிறது, படமிருக்கிறதுமென்று சத்துக்கு பேதமிருக்கிறதேயெனில்.

नामरूपोपाधिभेदं विनानैव सतो भिदा ॥

நாமரூபொபாதிஹேதம்விநானைவஸதொஹிதா || ௨௭ ||

நாமரூபொபாதிஹேதம். விநா | நாமரூபங்களாகிற உபாதிபேதத்தை விட்டு

ஸதம் சத்வஸ்துவிற்கு | ந. ணவ. ஹிதா பேதமில்லை

இ-தி. கடாகாசம்மடாகாசமென்னும்போது அந்தகூடமட உபாதியைவிட்டு, ஆகாசத்திற்குபேதமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்ஸஜாதியபேதமில்லாமற் போனாலும்போகட்டும்ஜகத்தைக்குறித்தாவது விஜாதியபேதமெப்படியில்லையெனில்.

विजातीयमसत्तु न खल्वस्तीति गम्यते ।

नास्यातः प्रतियोगित्वं विजातियाद्भिदा कुतः ॥

விஜாதீயஸததுநவஸ்துதிமஜுதெ ।

நாஸ்யாதம்வ்ரத்யொயிஸாவிஜாதியாஹிதாசுதம் || ௨௮ ||

விஜாதீயா	சத்துக்குவிஜாதிபமானது	சுதம்	ஆகையினாலே
சுதம்	இல்லாததாயிற்று	சுதம்	இந்தஸத்வஸ்துவிற்கு
சுதம்	அந்தஇல்லாததற்கு	வ்ரத்யொயிஸா	யெதிரி
ந.வஸு	{ இல்லையென்றே அர்த்த	ந.	இல்லை
ஷி. ஐகி		மானதால்	விஜாதீயாசு
மஜுதெ	{ (இல்லையென்று) அங்குகரி	ஹிதா	பேதமென்பது
		ககத்தக்கது	சுதம்

இ-தி. நிஜமானபிள்ளைக்கு மலடிபிள்ளை யெதிரியாகமாட்டா நென்பது போலவறி.

அ-கை. தீர்மானம்சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयसत्सिद्धमवतुकेचन ।

विह्वलासदेवेदंपुरासीदित्यवर्णयन् ॥

வனகலெவா லிதீயம்ஸதுஜதூதுகெவந ।

விஹ்வலாஸவடெவெவம்புராஸீதித்யவணயந ॥ ௨௬ ॥

வனகா ஸ்வகதபேதரகிதமாயும்
வனவ ஸஜாதீயபேதரகிதமாயும்
சுலிதீயா விஜாதியபேதமுமற்ற

வாசு } சத்வஸ்துவானது இருந்ததா
லிவா } கத்தீர்மானமாயிற்று

தா-ம். நானென்ற அறிவேமூன்றுபேதமற்ற வஸ்துவென்று சித்தமானது.

அ-கை. இப்போது ஸ்துணிகளை நியாயத்தால் சத்வஸ்துவே இருந்து

தென்றதை திடம்பண்ணுவதற்கு பூர்வபக்சம் சொல்லுகிறார்.

சுத். ௨௦ இந்த விஷயத்திலும்

கெவந சிலபேர்கள்

விஹ்வலா தளதளத்தபேர்களாக

புரா சிருஷ்டிக்குமுன்னே

௨௦ இந்த ஜகத்தானது

சுவசு வனவ அசத்தாகவே

சூலீச. ௨௧ இருந்ததென்று

சுவணயபவ சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. சூனியவாதிசஷுப்தியில் இந்த அறிவை யில்லையென்று மயக்கத்தால் சொல்லுகிறார்.

அ-கை. அப்படி கலங்குவதில் திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

मग्गस्याव्यौयथाक्षाणिविह्वलानितथास्यधीः ।

अखण्डैकरसंश्रुत्वानिप्रचाराविभेत्यतः ॥

உழவ்யாஸ்யாயாக்ஷாணிவிஹ்வலாநிதயாவ்யாயீஃ ।

சுவகெணைகரஸம்ஸுக்ஷாநிஷ வாராவிலெத்யுதஃ ॥ ௨௭ ॥

சுஸ்ய சமுத்திரத்தில்

உழவ்ய முழுனைவனுடைய

சுக்ஷாணி இந்திரியங்கள்

யயா எப்படி

விஹ்வலா கலக்கமுடையவைகளாக

தயா அப்படி

[மோ

சுத்யுஃ } (இந்த வாதியினுடைய) பு
த்தியானது [னசத்தை

சுவகெணைகரஸம் அகண்டைகரசமா

ஸுக்ஷா கேட்டு

நிஹ்வாரா வியாபிக்கமுடியாததாகி

சுதஃ } அதிலேறின்று பயப்படு

வெகி } கிறது

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தில் கௌடபாதாசாரியாளுடைய வசனத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

गौडाचार्यानिर्विकल्पेसमाधान्ययोगिनाम् ।

साकारब्रह्मनिष्ठानामत्यन्तंभयमूचिरे ॥

சூச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

மளபாலாயநாநிவிபுகனெஹ்வலாயாவந்யொயிநாடி |

வாகாரவ்யஹநிஷாநாஉத்யுணஹயஉதிவிரெ || ௨௮ ||

நிவிபுகனெஹ்வலாயௌ	{	நிர்நிகற்பமானசமாதியில்	{	சுந்யொயிநாடி துனிதயோகிகளுக்கு
வாகாரவ்யஹநிஷாமா	{	ஆகாரத்தேநாடேசு	{	ஹய. பயத்தை
		டிய பிரம்நிஷ்டை		
		புடையவர்களான		ஹவிரெ சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அப்படி எந்தவாக்கியத்தினால் சொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

अस्पर्शयोगोनामैषदुर्दर्शस्सर्वयोगिभिः ।

योगिनोविभ्यतिह्यस्मादभयेभ्यदर्शिनः ॥

சுஹ்யொயொமொநாமெஷஹுஹுஸுஹ்வயொயிலிஃ |

யொயிநெநாவிஹுதிஹுவாஹயெஹயஹிஹுஃ || ௨௯ ||

சுஹ்யொயொயொ	{	அஸ்பர்சயோகமென்று	{	சுஹ்யொயொ	{	இந்தசமாதியில்நின்று
யொயொ		சொல்லுகிற [னது		யிஹு		கிழேசொன்னயோகிக
ஹவஃ. நாடி		இந்தநிர்நிகற்பசமாதியா		சுஹயெபயரகிதமானபிரம்த்தில் (ள்		
ஹவஃயொ	{	சம்ஸ்த்தமானசாகாரத்	{	ஹயஹிஹுஃ	{	பயத்தைப்பார்த்து
யிலிஃ		திபானிகளாலே				விஹுதி. ஹி
ஹுஹுஹுஃ		பார்க்கமுடியவில்லை				

இ-தி. குழந்தைகள் இரண்டாவது ஜனமில்லாததேசத்தில் பயப்படுவது போலவறி.

அ-கை. ஆசாரியானும் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

भगवत्पूज्यपादाश्चर्यकृतकंपटनमून् ।

आहुर्माध्यमिकान्भ्रान्तानचिन्त्येस्मिन्सदात्मनि ॥

ஹவத்யுதிஜ்வாஹாஸாஸுதகடவடதமஉதிநு |

சுஹுஹுயுதி காநுஹாநாநவிஹுவீநுஹதாத்மி || ௩௦ ||

ஹவத்யுதிஜ்வாஹா.	ஹ	சங்கராசாரிபாரும்
ஸாஸுதகடவடதநு	கடிதநு	வெறும் தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களான
		(சருதி அனுபவமற்ற) இந்த

ஸாப. கி	{	மாத்தியமிகாளென்கிறவாதி	{	ஹதாத்மி	{	சத்தான ஆந்தாமாவில்
காநு		களை				
சுஹிஹு		சுந்திக்கக்கூடாதாயிருக்கிற		ஹாநாநு		பைத்தியக்காரர்களென்று
சுஹிநு		இந்த		சுஹுஹு		சொல்லியிருக்கிறார்கள்

பஞ்சபூதவிவேகம்.

கூரு

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अनादृत्यश्रुतिमौख्यादिमेवौद्धास्तमस्विनः ।

आपेदिरेनिरात्मत्वमनुमानैकचक्षुषः ॥

சுமஜு துஸூகிண்டளவுபாடினெவளகாவலவ்விநம் ।

சூவெலிரெகிராதுகவநுமாரெநகவக்சுஷம் ॥ நக ॥

சுஜீவிநம் அஞ்ஞானவிருளுடன்கூடி
 ஐவெ இந்த [ன
 வளகாம் பெளத்தவாதிகள் [யால்
 லெவ்யாச (தங்கள்) மூர்க்கபுத்தி
 ஸூகி சுருதியை
 சுமஜுது அனாதரவுபண்ணி

சுமஜாமெக { யுக்தியே முக்கியகண்
 வக்சுஷம் } ணய்வைத்துக்கொ
 ண்டு
 நிராது { ஆத்தமா இல்லையென்றரு
 கூ } ன்னியத்துவத்தை
 சூவெலிரெ சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. குருடர்கள் பகலில் இஷ்டர்களுடைய வாக்கியத்தை நம்பக்கண்ணி
 ல்லாததினால்தன்புத்திக்கித் தோன்றுகிறபடியே இருட்டுத்தானிருக்கிறதென்
 று சொல்வது போலவறி.

அ-கை. இப்போது (அசத்துவாதியை) ஆசேஷித்து துஷிக்கிறார்.

शून्यमासीदिति श्रूषेसद्योग्वासदात्मताम् ।

शून्यस्य न तु तद्युक्तमुभयं व्याहतत्वतः ॥

ஸூநுமாவீதிதிஸ்ருஷெஸத்யொமவாஸதாதூதா ॥

ஸூநுஸூநதததூதூதூலயம்வூஹதகூதம் ॥ ந2 ॥

ஸூநுமூ குன்னியமானது
 சூஸீச.ஐகி இருந்ததென்று
 ஸூஷெ சொல்லுகிறாயோ
 வடெஜாம { அதுசத்தோடேசேர்ந்
 வா } திருந்ததா [தா
 வடாதூதா சத்ருபமாகவே இருந்த

ஸூநுஸூ குன்னியத்திற்கு
 தஜூலயம்.தூ அவ்விரண்டுகளும்
 வூஹதகூதம் ஸிரோதிகளானதால்
 யூதூ } அப்படிச்சொல்வது ஞாயம
 ந } ன்று

அ-கை. அந்தவிரோதத்தை திருஷ்டாந்தத்தினால் திடப்படுத்துகிறார்-

नयुक्तस्तमसासूर्योनापिचासौतमोमयः ।

सच्चून्ययोर्विरोधित्वाच्छून्यमासीत्कथं वद ॥

நயுகூஸலஸாவஸூயெபூநாவிலாவளதரெயம் ।

வஹூநூயொவிபுரொலிக்வாஹூநூவாவீதூய்வடி ॥ நக ॥

வஹூயம் சூரியன்
 தலவா இருட்டோடே
 யூதூ.ந சேரவுமாட்டார்

சுவள இந்தச்சூரியன்
 தலெஜாயம். { இருட்டுநுபனாயுமாகா
 சுவி.வ.ந } ன்

தோய்யா மாபையினாலே
 வஸுவிக நன்றாப்தறிக்கப்பட்டிரு
 லிமெத } க்கின்றன

ல் கற்பிதமாகட்டுமென்று சொன்னால்
விராஜ்வ) நீகிரஞ்சீவியாயிருக்கக்
தூ) கடவாய்

ஐதி. வடி கற்பிதஞ்சொல் .
 நிரயிஷாந } அதிஷ்டான மன்றியி
 ஐரீம் } ல் ஆரோபமானது
 கூவிச ஓரிடத்திலும்
 ந ாபகஷ்டெ காணப்படவில்லை

அ-கை- உலகத்தில் இவ்விதமாக விவகரிப்பதில் புனருத்தேதாஷ்டியில்லையென்பது எவ்வுடத்தில்காணப்படுகிறதெனில்.

காஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

कर्तव्यंकुरुतेवाक्यंभूतेधार्यस्यधारणम् ।

इत्यादिवासनाविष्टं प्रत्यासृत्सदितीरणम् ॥

கதவுக் காரைத் தவாக்ஷம் உதெயாய்வு யாரணம் !

உதாஜிவாவ நாவிஷ்டம் பூதாஜி தீரணம் ॥ ௩௭ ॥

கதவுக் செய்யவேண்டியது

காரைத் செய்யப்பட்டது

வாக்ஷம் சொல்லவேண்டியது

ஹ்ருதே சொல்லப்பட்டது

யாய்வு. உ தரிக்கவேண்டியதும்

யாரணம் தரிக்கப்பட்டது

அ-கை. உலகானுபவம் அப்படி இருக்கட்டும் சுருதிசொன்னதற்கு இதனென்ன ஆயிற்றெனில்.

உதாஜிவாவ } இது முதலான வாச

நாவிஷ்டம். } னைகளுடன்கூடிய பு

பூதி } ருஷணைக்குறித்து

வச.கூலீச

உதி.

ஈரணம்

இருக்கிறது மாத்திரமே

இருந்ததென்று (சுரு

திசொல்லிற்று

இ-தி. அம்மாளுக்குடியானவனிடத்தில் அவன் வழக்கம்போல் பேசுவது போலவறி.

அ-கை. அத்தைவதவஸ்துவில் பூதகாலமில்லாமையால் சிருஷ்டிக்குமுன்னிருந்ததென்றசொல் எப்படிச் சொல்லக்கூடுமெனில், அப்படிச் சொல்லும்போது ஜகத்தென்ற ஒருவஸ்து உற்பத்திநாசவத்தாய், ஆத்துமாவுக்குத் தவத்ததை உண்டுபண்ணுமெனெனில்.

कालाभावेपुस्त्युक्तिःकालवासनयायुतम् ।

शिव्यप्रत्येवतेनात्रद्वितीयं न हि संक्यते ॥

காலாவைபுரெதுக்தி காலவாவ நயாயுதம்

ஸிஷ்டம் பூதெதுவதெநா து. உ. தீபம் நவமிஸங்குதெ ॥ ௩௮ ॥

காலாவ } முக்காலமில்லாத வஸ்துவில்

வெ } துவில்

வாரா.உதி முன் என்ற [ன்றல்]

உதும் சொல்(எப்படிச் சொல்லக்கூடுமெ

காலவாவந } கால வாசனையோடே

யாயுதம் } கூடின

ஸிஷ்டம் பூ

தி.ஈனவ

தெ.உ.சு.ஆகையினால் இந்த அத்தை

அத்யா இரண்டாவது [ரே

ந.ஸங்குதெ.ஹி சங்கிக்கப்படாதன்

இ-தி. ஏகமாயிருக்கிறதாம்பிரபர்ணிஜலத்தில், தீர்த்தவிசேஷங்களைச் சொல்லியது, அந்தவாசனைகளுடன்கூடியவர்களுக்காகச் சொல்வது போலவறி.

அ-கை. இப்போது சித்தாந்தரகசியம் சொல்லுகிறார்.

चोद्यंवापरिहारोवाक्रियतां द्वैभाषया ।

अद्वैतभाषयाचोद्यं नास्ति नापितदुत्तरम् ॥

பஞ்சபூதவிவேகம்.

சூக

வொடிவாவரிஹாரொவாகிய தாண்டெலாஷயா|

சுமெதலாஷயாவொடிவாநாவிநாவிதடிதூரம்|| நக||

வொடிவா ஆசேபமும்
வாரிஹாரவா பரிஹாரமும்
மெதலா { த்வைதவார்த்தையின
ஷயா { லே
கியதா பண்ணத்தக்கது

சுமெத { அத்வைத பாஷையின
லாஷயா { லே
வொடிவாநாவி ஆசேபமில்லை
சு.உ.தூரம், சுவி. அதற்கு உத்தரமும்
ந இல்லை

இ-தி. நாடகத்தில் சண்டை முதலானவை வேஷத்திலேயே தவிர நிஜத்திலி
ல்லாதது போலவறி.

அ-கை. அப்படிப் பரமார்த்தத்தில், ததுவைதமில்லையென்பதில், வாசுஷ்ட
ஸ்மிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

तदास्तिमितगंभीरं न ते जो न तमस्ततम् ।

अनाख्यमनभिव्यक्तं सत्किञ्चिदवशिष्यते ॥

ததாஸ்தி தமஹீரம் ந தெஜோ ந தமஸ்தம்|

சு.நாவு உமவிவ்யக்தம் சத்விஷ்ணுவஸிஷ்டெ த||.ச||

ததா அந்தப்பிரளயத்தில் [மாயும்
ஸ்தி தமஹீரம் சலனமன்றியில்கம்பிர
ந.தெஜஃ பிரகாசமன்றியிலும்
ந கஃ இருட்டுமன்றியிலும்
ததா விஸ்தாரமாயும்

சு.நாவு சொல்லுவதற்குப் பேரில்லா
ததாயும் [ற
சு.நவிவ்யக்தம் ரூபமில்லாததாயுமிருக்கி
லச.கிண்ச சத்துமாத்திரமே
சுவஸிஷ்டெ இருக்கிறது

இ-தி. இப்போது தோன்றப்பட்ட நாமரூபங்கள் சஷுப்தியில் இல்லாதது
போலவறி.

ச-கை. சிஷ்யன்பிரளயத்தில், ஆகாசமுமில்லையென்று சொன்னதப்ப
ற்றிச் சங்கிக்கிறான்.

ननुभूम्यादिकं माभूत्परमाण्वन्तनाशतः ।

कथं ते विद्यतो सत्त्वं बुद्धिमारोहतीति चेत् ॥

ந.ந.வ.உஜாடிகாஹாஹி தூரஜாணனாஸாத்|

கயம் தெவிய தொலகும் வுவிஜாஹாஹி தீதிவெச|| சக

ந.ந. சிஷன் ஆசேபிக்கிறான்
பரஜாணனாஸாத் பரமானுவா

யமுடிவில் நாசமாய்ப் போவதால்
ஹிஜாடிகம் பூமிஜலம் தீவாயுவரை
ஜா ஹிச { பிரளயத்தில் இல்லாமல்,
போகட்டும்

தெ. வு.வி. உம்முடையபுத்தியில்
வியத் ஆகாசத்திற்குக் கூட
சுவகும் இல்லாமையானது
கயம் எப்படி
சுரோஹி. உதி வெச ஏறிற்றெ
ன்று கேட்பாயாகில்

இ-தி. நினைப்பில்லாத தமானஸ்வப்பனம் பொய்யானாலும், நினைப்பு எப்படியில்லாமல் போய் என்பது போலவாம்.

அ-கை. அவன் சொன்னதைக் கொண்டு அவனுக்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

अत्यन्तं निर्गद्यो मयथो तद्विमाश्रितम् ।

तथैव सन्निराकाशं कुतो नाश्रयते मतिम् ॥

சுத்யுனா நிஜமெவ்நாடியோதெவஸுவிஜாபிரதம் ।

தமெவஸநிராகாஸங்குதோநாஸ்யதெததி ॥ ௪௨ ॥

சுத்யுனா மிகவும்

நிஜமஸ ஜகத்தன்றியிலிருக்கிற

வொரூ (ஆகாசமானது இருக்கிறதாக)

யோ எப்படி

தெ உன்னுடைய

வஸஸி புத்தியை

சுத்யுனா ஆசிரியத்திருக்கிறதோ

தயா. வஸ அப்படியே

நிராகாஸ ஆகாசமில்லாததான

வஸ சத்து

[புத்தியை]

குகி ரகி யெதினலே நம்முடைய

ந. சுத்யுதெ ஆசிரியிக்கமாட்டாது

வி-ம். மிகவும் சூன்னியமாயிருக்கிற நினைப்பு இருக்கிறதாக, உன்புத்தியில் பட்டதுபோல் நிர்சங்கமான அறிவு, நம்முடைய புத்தியிலேன்படமாட்டாது.

அ-கை. பிரத்தியக்ஷமாய் கண்டதையிலையென்பது கூடாதென்கிறாராய் ததை, தமுவிக்கேட்டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

निर्गद्यो मदृष्टं चेत्प्रकारात्मसीविना ।

कदृष्टं किञ्चित्पक्षेन प्रत्यक्षं वियतत्खलु ॥

நிஜமெவ்நாடியோஷ்டெவஸு காரதஸவீவிநா ।

கட்யுஷ்டசிணுதெவகெஷநஸு துக்ஷாவியதும ॥ ௪௩ ॥

நிஜமஸ நாமருபரகிதமான

வொரூ ஆகாசமானது [தேயெனில்

டிஷ்டெவெக் பார்க்கப்பட்டிருக்கிற

வகாஸகஸி } வெளிச்சமிருட்டன்

விநா } றியில் [து

கூடிஷ்டெ எவடத்தில் பார்க்கப்பட்ட

கி. வ. இதுவுமன்றியில்

தெ உன்னுடைய

வகெஷ மதத்தில்

வியக் ஆகாசமானது

வகுஷ்டெ } பிரத்தியக்ஷமாகக்கூ

ந. வஸ } டாதன்றே

தா-ம். ஆகையால் ஆகாசம்பார்க்கப்பட்டதாகச் சொன்ன சொல்லீண்.

இ-தி. நினைப்புகாணப்படுகிறதென்பது சுத்தப்பொய்போலவாம்.

சங்கை. அப்படி பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கக்கூடாமையானது சத்வஸ்துவ லும் சமானம்தானே நீர் இருக்கிறதாகச் சொல்லுகிற, சத்வஸ்துவை பெப்போ துகண்டரெனில்.

அ-கை. இப்படி தூஷணி ம்பூதாவஸ்தையில் நிஷ்பிரபஞ்சமான சாக்ஷியின் விளக்கத்தைக் காண்பித்து, இந்த நியாயப்படி சிருஷ்டிக்குமுன்னும், சத்திருந்ததாக அறியக்கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

मनोजृम्भणराहित्येयथासाक्षीनिराकुलः ।

मायाजृम्भणतःपूर्वसत्तथैवनिराकुलम् ॥

உநொஜூலணராஹிதேயதாஸாக்ஷீநிராகுலம் ।

உயாஜூலண தஃவடுவடுவ துமேவநிராகுலம் ॥ ௪௬ ॥

உநொஜூலணராஹிதேய மனோவி

யாபாரமற்ற தூஷணீம் பூதாவஸ்
தையில்

வாக்ஷீ சாக்ஷியான ஆன்மா

யா எப்படி.

நிராகுலம் சலனமற்றிருக்கிறாரோ

தயா. ணவ அப்படியே

உயாஜூல { மாயை வெளியாவதற்கு
ணதம் } [னது

வடுவடும், வாத முன் சத்வஸ்துவா

நிராகுலம் { சலனமற்றதாகவே இரு
ந்தது

இ-தி. இந்தபூமியில்செடிகொடி அற்றபோது பூமிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல, காடுண்டாவதற்குமுன்னும், பூமிமாத்திரமென்றறியவும்.

அ-கை. மாபாசக்திக்குலக்ஷணமேதெனில்.

निस्तत्वाकार्यगम्यास्यशक्तिर्मयाशिशक्तिवत् ॥

निष्कृत्वाकार्यगम्यास्यशक्तिर्मयाशिशक्तिवत् ॥ ௪௭ ॥

சுஷூ இந்த ஆன்மாவின்னுடைய

உயாஸக்தி மாயையின்சக்தியானது

கூழிஸக்திவச { அக்கினியி னுஷ்ணசக்தி
தபோல

நிஷ்கூ வேறு ஸ்வரூபமற்றது

காய- { காரியத்தினால்மாத்திரம்அறி
யததக்கது

வி-ம். மாயாசக்தியானது, ஜகத்காரணமானசத்வஸ்துவைவிட்டு, வேறாய் ஸ்வரூபமில்லாமையால், நிஸ்தத்வமென்றும், ஆகாசாதிபிரபஞ்சத்தைக்கற்பிக் கையால்காரியத்தால் அறியத்தக்கதென்றும்சொல்லப்படும், சத்திலிருக்கிறஇ ந்தமாயாசக்தி, அந்தசத்ஸ்வரூபத்திற்கு வேறாகஇருப்பதில், திருஷ்டாந்தமே தெனில், எப்படி அக்கினியிலிருக்கிற உஷ்ணசக்தி அதற்கு வேறுகயிருந்து பொரிகள்முதலான அடையாளத்தால் சக்தியுண்டென்றறியப்படுகிறதோ, அப் படிப்போலவென்றறியத்தக்கது.

இ-தி. இந்திரஜாலிகனிடத்திலிருக்கிறசக்திபோலவறி.

அ-கை. காரியலிங்கத்தால், சக்தியுண்டென்றறிவதற்கு வியதிரேகமுகத் தால்திடம்பண்ணுகிறார்.

नहिशक्तिःकचित्काचित्सुद्वयतेकार्यतःपुरा ॥

नहिशक्तिःकचित्काचित्सुद्वयतेकार्यतःपुरा ॥ ௪௮ ॥

காலிச ஒருவஸ்துவின்

ஸக்தி ஒருசக்தியும்

கூலித ஓரிடத்திலும்

காய-கம், காரியமுண்டாவதற்கு

வாரா. ஹி முன்னேயும்

ந ஸுஷூதே அறியப்படவில்லை

இ-தி. முன்னுறைந்தஇந்திரஜாலசக்தி, காரியோர்ப்பத்திக்குமுன்னறியப் படாததுபோலவறி.

அ-கை. இப்படிசக்தியானது காரியத்தினுலறியப்படுமென்றுசொல்லி, நிஸ் தத்வஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறார்.

नमद्वस्तुसतश्चाकिर्नहिवन्हेःस्वशक्तिता ॥

நமதுவஸ்துஸதஸ்கிநஹிவந்ஹேஃஸ்வஸக்திதா || ச௪௩ ||

ஸதஃ. ஸக்திஃ சத்தின் சக்தியானது

ஸதுவஸ்து ந சத்வஸ்து ஆகாது

வந்ஹேஃ அக்கினியினுடைய

ஸஸக்திதா தனதக்கிறசக்தி

ந. ஹி அக்கினியைவிட்டன்னியமன்

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் இன்னமொருவிசாரங் காண்பிவிக்கிறார், சத்தி ஷிருக்கிறசக்திசத்தாஅல்லது, அசத்தாசத்தெனில் சத்துக்கபின்னமானதால், சத்தின்சக்தியென்றுசொல்லக்கூடாது, அசத்தென்றால் முயல்கொம்புக்குச்சு மானமாஅல்லது, சத்விலக்ஷணமாசொல்லென்று கேழ்க்கிறார்.

सद्विलक्षणतायान्तुशक्तेःकित्वमुच्यताम् ॥

ஸதுவிலக்ஷணதாயான்துஸக்திஃ கித்வமுச்யதாம் || ச௪௪ ||

ஸதுவிலக்ஷண } சத்திற் கன்னியமென்

தாயாம். து } ரூல்

ஸக்திஃ சக்திக்கு

கிம் .யென்ன

தகூ ஸ்வரூபமிருக்கிறது

உவ்யதாம் அது சொல்லத்தக்கது

தா-ம். அந்தசக்தியவ்னுக்குவிலக்ஷணமென்றால்அதற்குவடிவமேதுகொல்

அ-கை. முதல்பக்ஷமானகுனிபமாகட்டுமேயெனில்.

शून्यत्वमित्येच्छून्यमायाकार्यमितीरितम् ॥

ஸூந்யத்வமித்யேசூந்யமாயாகார்யமிதீரீரீதம் || ச௪௫ ||

ஸூந்யத்வம். இ-தி. குனியமென்று

வெசு சொல்வாயானால்

மாயாகாயம் மாயாகாரியமான இகத்

தானது

இ-தி. நித்திராசக்தியைப்போலவறி.

அ-கை. பின்அந்தசக்தியையென்னமாகத்தான் சொலுகிறதெனில்.

नशून्यनापिसद्याद्वक्ताद्वक्तत्वमिहेप्यताम् ॥

நஸூந்யநாபிஸத்யாத்வக்தாத்வக்தத்வமிஹேப்யதாம் || ச௪௬ ||

ந. ஸூந்யம் குனியமுமில்லை

வசு. சூந்யம். ந. சத்துமில்லை

யாத்வசு இப்படிப்பட்ட யாதொரு

ஸ்வரூபமுண்டோ

எசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

காஷ்யப { அப்படி இத்தகைத்தென் | ஐஹ இந்தமாயையினிடத்தில்
 ஸகூம் இருப்பானது | ஐஷ்யூதா அங்கீகரிக்கத்தக்கது

இ-தி. நித்திராசக்திசூனியமும்சத்தும் இல்லாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தைசுருதியுஞ்சொல்லுகின்றது.

நாசடாசிநிசடாசித்தடானிகீவ்மூதம: ||

நாஸாஹவீநாஸாஹவீ தூதாநீஃகிஃகவலுதி தூதீ || சகூம ||

சுவஸ,ந. { அசத்தாகவும்இருக்கவில் | கி.கூ பிள்ளப்படி இருக்கிறதென்
 சுவஸ { லை [ல்லை | றால்
 ஸகூமநாஸூஸி.சத்தாகவும்இருக்கவில் | தகீ.கூ { தமசென்றபேராக இருந்த
 தூதாநீ அப்போது | லுசு { து

இ-தி. இருட்டானதுசத்துஅசத்துயென்றுசொல்லப்பட்டதுபோலவாம்

அ-கை. என்னத்தினுலிப்படி அநிர்வசனீயமான தமசென்ற பேராயிருந்ததென்று சொல்லப்படுகிறதெனில்.

சயோகாத்தமஸஸ்தவ்நஸ்வஸ்தநிஷேணா ||

வடெய்யாநா தூதஸவஸகூம்நவ தவ தூதநிஷேயணா || ௫௦ ||

வடெய்யா { சத்தோடே சேர்ந்திருப்ப | தந்நிஷேய { அந்தசத்தைவிட்டுபிரிக்
 நாச { தால் | நாச { கும்போது
 தகீஸம் மாயைக்கு [கிறது | ஸகூம்ந ஸ்வபாவத்தினுல்லுரிருப்பு
 ஸகூம் இருப்புத்தன்மைசொல்லப்படு | மில்லை

இ-தி. நித்திராசக்திதன்னோடே சேர்ந்திருப்பதா லிருத்தலுக்கும்தான்விழித்தால்அதில்லாமையால் அசத்துதன்மையும்காணப்படுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படியாவதுஒருசக்தியை...அங்கீகரித்தநால்தவைதம் வந்துவிட்டதேயெனில், யாதொருகாரணத்தினால் மாயைக்குசதாவாய் சத்தில்லையோ அந்தகாரணத்தினுல்லையென்று சொல்லுகிறார்.

அதஃவஃதீயத்வ்நஸ்வஸ்தநிஷேணா ||

சுதவனவஅதீயகூம்ஸூதிநவநவநிஷேணா || ௫௦ ||

சுத. வனவ ஆகையினுலேதானே | அதீயகூ { அப்படி-இதுவுமிரண்டா
 ஸூதி { சூனியமெப்படி சத்துக்கு | யிருத்தல் [தன்றோ
 வச { எதிரியாகமாட்டாதோ | ந.வணுதெ.வி என்னப்படமாட்டா

இ-தி. நித்திராசக்திதனக்குயெதிரியாக ஆகமாட்டாததுபோலவாம்.

அ-கை. பொய்யாயிருக்கிறசக்தியால் சத்துக்குதுவிதத்வம் வாராதென்பதிற்குதிருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

நலோகேவ்நஸ்வஸ்தநிஷேணா ||

பஞ்சபூதவிவேகம்.

௭௫

நனொகெவெதுதஹுதெஜீவிதஹிவெதவ்யுக் ||
 ஹொகெ உலகத்தில் உய்யுக். ஜீவிதஹி வேறான தன்மை
 நெததஹுதெஜீவிதஹி ஒவியம்எழுது | ந.விவெதெ { காணப்படாததுபோல்
 ஹொனுக்கும் அவன் சக்திக்கும் வறி
 ச-கை. அதிகசக்திஉள்ளவிடத்தில்சக்திக்குஜீவிதமிருக்குமெனில்.

शक्त्याधिक्येजीवितेद्धेतव्यमिद्विकृत ।

नशक्तिःकिन्तुतत्कार्ययुद्धकृत्यादिकंतथा ॥

सर्वधाशक्तिमात्रस्यनष्ट्यगणनाक्वचित् ॥

ஹத்யூயிகெஜீவிதஹிவெததஹுவிவிகுசு |
 ஹத்யூயிகெஜீவிதஹிவெததஹுவிவிகுசு || ௫௨ ||
 ஹவ்யூயாஹத்யூயிவெததஹுவிவிகுசு || ௫௨ ||

ஹத்யூயிகெஜீவிதஹிவெததஹுவிவிகுசு |
 ஜீவிதஹி. ஜீவிதஹிவெததஹுவிவிகுசு [தில்
 வய்யூயெவெசு செய்யுமெனில்
 தத்யூ அந்தவிடத்தில்
 வியூயிகுசு விருத்தியைச்செய்கிறது
 ஹத்யூ.ந சக்தியன்று
 கி.தஹு பின்னையோவென்றால் [து
 தத்யூய்யூஅந்த சக்தியின் காரியமான
 ச-கை. சத்துக்குசக்தியால்தவைதம்வேண்டாம் சக்திகாரியத்தால்தவைத
 ம்வரட்டுமெனில்.

शक्तिकार्यन्तुनेवास्तिद्वितीयंशक्यतेकथम् ॥

ஹத்யூய்யூஅஹுதஹிவெததஹுவிவிகுசு || ௫௩ ||

ஹத்யூய்யூ.தஹு சக்தியின்காரியம்[லை | தித்யா இரண்டாவதை
 ந.வனவ.கூஷி அத்தியந்தமில்லவேயில் | கத்யூ.ஹத்யூய்யூஅஹுதஹிவெததஹுவிவிகுசு

இ-தி. மகோதரமுள்ளவருக்கேபின்னையிலையென்றால் அதின்காரியமான
 ஜலஸ்பரிசாதிதினால்தவருக்குப் பின்னையிலையென்பதில், கேட்கவேண்டா
 ததுபோலசக்தியினாலேயே ஆத்துமாவுக்குதுவைதத்வம்வாராமலிருக்கும்போ
 துஅதன்காரியத்தால் தவைதத்வம்எப்படிவரும், இன்னம்நித்திராசக்தியேத்
 வைதத்தையுண்டுபண்ணாதபோது, அதன்காரியமானசொப்பனம் தனக்கெதி
 ரிபாகளப்படியாகும்.

அ-கை. சத்தின்சக்தியானது சத்துள்ளவிடமெல்லாம் இருக்கிறதாஅல்ல
 துவகதேசத்திலிருக்கிறதாவென்று ஆகேஷித்துமுக்கதானாலேஅடையத்தக்

எகா.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கதான, நிர்மாயபிரமத்திற்கு அபாவம்வருவதால்முதல்பக்ஷங்கூடாது நிறம்ச
த்துக்குவிரோதம்வருவதால், ஏகதேசத்திலிருக்குமென்பதுங் கூடாதெனில்,
முதலாவதுபக்ஷத்தைத்தள்ளி திருஷ்டாந்தத்துடன் இரண்டாவதுபக்ஷத்தி
ற்குபரிகாரஞ்சொல்லுகிறார்.

नकुत्सनब्रह्मवृत्तिसाशक्तिः किं त्वेकदेशभाक् ।

घटशक्तिर्यथाभूमौस्निग्धमृद्येववर्तते ॥

நகூத்ஸநப்ரஹ்மவூத்ஸிஸாஸக்திஃகித்வேகதேசபாக் ।

வடஸக்தியபூமௌஸநிஃக்ஷமூத்யேவவர்ததே ॥ ௫௪ ॥

ஊஞ்சள் பூமியிலிருக்கிற

வடஸக்தி: { கடத்தை யுண்டுபண்ணு
கிறசக்தியானது [ரம்

ஹிஸுஜி. ஸ்வ நல்லமண்ணில்மாத்தி

யபாவத்து { எப்படி யிருக்கிறதோ
தெ { அப்படி

அ-கை. இதற்குப்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

पादोस्यसर्वाभूतानितिपादस्तिस्वयंप्रभः ।

इत्येकदेशात्रितित्वामायायावदतिश्रुतिः ॥

வாடொஸ்யஸ்வபூஹதிதாநித்ரிவாடிஸ்திஸ்யயம்ப்ரஹ: ।

ஐதேதுகதேஸவ்ரிதிக்ஷம்ஜாயாயாவததிஸூதி: ॥ ௫௫ ॥

ஸ்வபூஹதிதாநி சகலபூதங்களும்

சவ்ய { இந்தஆத்துமாவின்னுடைய ஓ
வாடி: { ருபாதமாயிருக்கிறது[து

ஸ்யயம்ப்ரஹ:ஸ்வயம்பிரகாசமான சத்

த்ரிவாடிஸ்தி { மூன்றுபாதமாயிருக்கி,
ஐதி { றதென்றும்

அ-கை. இப்படிஸ்மிருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

ஜாயாயா: மாயைக்கு

ஸனகதேஸவ்ரி { ஏகதேசமாயிருக்கு
திக்ஷம் { ம் தன்மையை

ஸூதி: வேதமானது

வடிதி சொல்லுகிறது

विष्टम्याहमिदंकुत्समेकांशेनस्थितोजगत् ।

इतिकृष्णोर्जुनायाहजगतस्त्वेकदेशताम् ॥

விஷ்டம்யாஹமிதங்கூத்ஸமேகாங்க்ஷேநஸ்திதஜகத் ।

ஐதிக்ரூஷ்ணோர்ஜுநாயாஹஜகதஸ்த்வேகதேசதாம் ॥ ௫௬ ॥

கூத்ஸம் சமஸ்தமான

ஐ.டி.ஜி.ஸ இந்த ஜகத்தை

ஸனகாஸுந.விஷ்டம்ய ஒரு அம்சத்

தினாலே வியாபித்து ன்று

சுஹ்.ஸூதி:ஐதி நானிருக்கிறேனெ

கூத்ஸம் கிருஷ்ணபகவானும்

சுஜகூநாய அர்ஜுனன்பொருட்டு | வனகஷஸ்தா ஏகதேசமாயிருத்தலை
ஜமகம் ஜகத்துக்கு | சூஹ சொன்னார்

இ-தி. ஆகாசத்தில்நீலாதிவர்ணம் ஏகதேசமாய்தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுமாயாரசுகிதமானஸ்வ ரூபமிருப்பதில் இன்னும்பிரமா
ணஞ்சொல்லுகிறார்.

सभूमिविधतोभूत्वाह्यत्यतिष्ठद्दशांगुलम् ।

विकारावतिचात्रास्तिश्रुतिसूत्रकृतोवचः ॥

வவகுலிவிஸூதெ தாவுகவாஹுதுதிஷ்டஷாங்குலம் ।

விகாராவ திசுதா தூவரிஸூதிவஸிதூகூதெ தாவவம் ॥ ௫௪ ॥

ஸஃ அந்த ஆத்துமாவானவர்

விஸூசஃ நாலுவாக்கிலும்

வகுலி ஜகத்தை

வகூ வியாபிந்து

ஷாங்குலம் பந்துப்பங்கு

சுதுதிஷ்ட. ஹி அதிக்ரமித்து இ.

ருக்கிரான்றே

அ-கை. அப்போது இந்தசருதிகளால், நிறம்சத்திலிந்தசக்திஏகதேசமா
யிருந்தால், அம்சகற்பனைவருமென்ற விரோதத்திற்கு யென்னபரிகாரமாயிற்
றெனில், இப்படிசொன்னசருதியின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

விகாராவ { விகாரத்தை அதிக்ரமித்
தி.வ { திருக்கிரான்றும்

சுது இந்த விஷயத்தில்

ஸூதிவகுதூகூதெஃ சருதியினு

டையவும்குத்திரக்காரருடையவும

வவஃ.சுஹி ஆஞ்ஞையிருக்கிறது

निरंशेप्यंशमारोप्यकत्सौंशेवेतिप्रच्छतः ।

तत्पाषयोत्तरं ब्रूते श्रुतिश्चोक्तहितैषिणी ॥

நிரன்ஸெப்யன்ஸாரொவூகூதென்ஸெவெதிபுச்சுதஃ ।

ததூஷயொதூர்வூதெதூஸூதிஸூதூஹிதெஷிணீ ॥ ௫௫ ॥

நிரன்ஸெஷவி நிறம்சவஸ்துவினும்

கஸ்ஸூகூ { அம்சத்தை கற்பிவித்து
ரொவூ }

கூதென்ஸெவா சக்தி முழுமையும்

ருக்கிறதா ஏகதேசமாயிருக்கிறதா

வென்று

வசுதஃ கேட்டவனுக்கு

ஸூதூஹி { கேட்கிறவனுக்குஹித
தெஷணீ } த்தைச்சொல்லுகிற

ஸூகிஃ வேதமானது

சதூஷயாஅவன் வார்த்தையினாலே

உதூரம் சமாதானத்தை

ஸூதெதெ சொல்லுகிறது

இ-தி. தாயினிடத்தில்குழந்தைவந்து அம்மாஆகாசபுருஷன் கட்டெடும்
புவா ஹனத்திலேறிவாறானமே, அந்தளரும்புஅந்தப்புருஷனளவுள்ளதா சிரி
நாவென்றுகேட்டதை, அவன் அனுசரித்து, சிரிநென்றுசொல்லுவதுபோலும்

௭௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

குழந்தைக்குதாய்ஸ்வாமிவந்துசாதத்தை சாப்பிடுமென்றுசொன்னதற்குகுழந்தை அவ்வளவுசாதத்தையும் சாப்பிடுமா,யெனக்கு சாப்பிடச்சிறிதும்மீதம்வைக்குமாவென்று, சொன்னதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருகாரணத்தால் ஐகத்துண்டாகிறநிமித்தம் சத்தில்சக்தியைச்சாதித்தாரோ, அதுசெய்கிறகற்பணையைஇப்போது திருஷ்டாந்தமூலமாய்பரிகரிக்கிறார்.

सत्त्वमाश्रिताशक्तिः कल्पयेत्सतिविक्रियाः ।

वर्णाभित्तिगताभित्तौचित्रंनानाविधंयथा ॥

வதுகுவோஸி-தாஸகி-கலுயெதுதிவிக்ரி-யாஃ ।

வண-பா-வி-தி-ம-தா-வி-து-ள-வி-து-ம-நா-நா-வி-ய-ய-ய-பா- ॥ருக॥

வதுகுவ- சத்வஸ்துவை

சுஸி-தா- { ஆசிரியத்திருக்கிற சக்தி
ஸக்தி- { யானது

வகி-விக்ரி- { சத்தில் நானாவிதமான
யா- { விகாரத்தை

கலுயெச- கற்பிக்கிறது

வி-தி-ம-தா- சுவரைஆசிரியித்த

வண-பா- வர்ணங்களானவை

வி-து-ள- சுவரில்

நா-நா-வி-ய- நானாவிதமான

வி-து-ம- சித்திரத்தை

ய-பா- எப்படி கற்பிக்கிறதோ

அ-கை. அதில்முதலில்உண்டாகிற காரியத்தையும்அதுசக்தியின் காரியமென்பதற்குஹதுவையும் காண்பிக்கிறார்.

आद्योविकारआकाशसोवकाशस्वरूपवान् ।

आशोस्तीतिसत्त्वमाकाशेप्यनुगच्छति ॥

சுஷோவிகாரசுகாஸஸோவகாஸஸுஸு-உவவாநு ।

சுஸோஸி-தி-வ-து-குவோகாஸெஸு-ம-உ-தி- ॥ சு- ॥

சுஷோ-விகார-முதலாவதுவிகாரமான

சுகாஸ- ஆகாசம் (து

ஸ- அது

சுவகாஸஸுஸு- { இடைவெளி வடிவு
உவவாநு { ள்ளது

வதுகுவ- சத்தின் தன்மை

சுகாஸ-சு { ஆகாசம் இருக்கிறதெ
ஸி-உ-தி { ன்று

சுகாஸெ-சுவி ஆகாசத்திலும்

சு-ம-உ-தி அனுசரித்திருக்கிறது

இ-தி மண்ணின்ஸ்வபாவம்குதிரிலும்காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைவிபரித்துச்சொல்லுகிறார்.

एकस्वभावंसत्त्वमाकाशोद्विस्वभावकः ।

अवकाशसतिव्योम्निसचैपोपिद्वयंस्थितम् ॥

வகஸு-வாவ-வதுகுவோகாஸோ-வி-வாவக- ॥

சுவகாஸஸு-தி-வோ-தி-வ-வோ-வி-அ-ய-ஸு-தி- ॥ சு-க- ॥

பஞ்சபூதவிவேகம்.

எசு

வசுதஸ்வம் { சத்தத்வமானது இருக்கி
நதென்கிற
வனகஸுலாவஹுருஸ்வபாவமுடையது
சூகாஸ் ஆகாசமானது
அலுலா { இரண்டு ஸ்வபாவமுடைய
வகம் { து

வசுதஸ்வகாஸ் சத்தில் இடைவெளி
ந இல்லை.
வெய்யாதி. அகாசத்தில் அந்த இருப்பு
த்தன்மையும்
வனகம். சுவி இந்த அவகாசமும்
அயம். ஸ்ரீகந்திரண்டும் இருக்கின்றன

இ-தி- ஒருபுருஷன் ஸ்திரீவேடம்போட்டு வேடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறச
மயத்தில் இரண்டுசுவபாவமும் மற்றசமயத்தில் ஒருஸ்வபாவம் காணப்படுவது
போலவாம்.

அ-கை சத்து ஆகாசமிரண்டிற்கு ஒன்றிரண்டுஸ்வபாவத்தை வேறேஒருபி
ரகாத்தினாலும் சொல்லுகிறார்.

यद्वाप्रतिद्वनिर्व्योमो गुणो नासौ सतीक्ष्यते ।

व्योमिद्वாசद्वனி तेन सदेकं द्विगुणं विद्यत ॥

யஅவாதிஜநிவெய்யோமொணாநாவளவசீக்ஷ்யதெ ।

வெய்யாதி அளவவஜநீதெ நவசெகம் அமணம் வியசு ॥ ௬௨ ॥

யஅ இன்னமொரு பசுமாவது
வெய்யாதி ஆகாசத்தினுடைய
வாதிஜநி எதிரொலியான
சுவள. மணம் இந்தசப்தகுணமானது
வசுதி. சத்தில்
ந. ஸ்ரீகந்திரண்டும் காணப்படவில்லை
வெய்யாதி ஆகாசத்தில்

வசு சத்தம்
வஜநீ சப்தமும்
அள இரண்டுமிருக்கிறது
தெந ஆகையினாலே
வசு. வனகம் சத்து ஒரு குணமுடையது
வியசு ஆகாசம்
அமணம் இரண்டு குணமுடையது

அ-கை. ஆகாசம் சத்தின்காரியமானால் ஆகாசகாரியம் சத்தென்று தோன்
றகாரணமே தெனில்.

याशक्तिः कल्पयेद्व्योमसासद्व्योमो रभिन्नताम् ।

आपाद्यधर्मधर्माभित्वं व्यत्ययेनावकल्पयेत् ॥

யாஸக்திஃ கலுயெவெய்யோமஸாசத்வ்யோமொரபிந்நதாம் ।

சூபாடியபத்யபித்யவ்யுத்யெநாவகலுயெசு ॥ ௬௩ ॥

யாஸக்தி யாதொருமாயாசக்தியானது
வெய்யாதி (சத்தில்) ஆகாசத்ஸத
கலுயெசு கற்பிவித்ததோ
வா. வசுதஸ்வம் அது முத்தலில் ச
த்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும்

சுவிநூலம் அபேதத்தை
சூபாடிய உண்டுபண்ணி (பின்)
பத்யபித்ய காரியகாரணங்களையும்
வ்யுத்யெந மாறுபாடாக
சுவகலுயெசு கற்பித்தது

இ-தி. நித்திராசக்தியானது, ஒருஜகத்தைகற்பித்துதன்னோடே அத்தியாசப்படுத்தித் தர்மதர்மிவத்தையும் மாறுபாடாகச்செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. மாயையாலிந்த விபரீதம் பண்ணக் காரணமேதெனில்.

सतोव्योमत्वमापन्नं व्योम्नस्सत्तांतुलौकिकाः ।

तार्किकाश्चावगच्छन्ति मायाया उचितं हितम् ॥

வதொவ்யோமத்வமாவந்வொம்ஸ்தாந்துலௌகிகாஃ ।

தார்க்கிகாஸ்சாவுக்ச்சந்திமாயாயா உசிதம் ஹிதம் ॥ கூச ॥

உள்கீகாஃ. தா { லௌகிகர்களும் தார்
கீ-காஃ. வ { கீகர்களும்

வகி (காரணமான) சத்வஸ்துவிற்கும்

வ்யோமகூகாரியமான ஆகாசத்வத்தை

சூவதம் அடையப்பட்டதாகவும்

வ்யோமகூ (காரியமன) ஆகாசத்திற்கு

வதாந்தம் காரணமான சத்துத்தன்
மை யடையப்பட்டதாகவும்

சுவமஹ்னி அறிகுறர்கள்

தக ஜாயாயாம் அப்படி விபரீதமாக செ

ய்விப்பதுமாயைக்கு

உவிதம் ஹி யோக்கியமன்றே

இ-தி- குழந்தைகள் விசித்திரமான இந்திரஜாலம் முதலானதை ஒன்றாய்ப்பா
ர்ப்பதும் அந்த யிந்திரஜாலம் முதலானதை யுண்டுபண்ணுகிற அந்த சக்தி அப்ப
டித்தோற்றிவிப்பதும் சகஜமாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. மாயைவிபரீதமான தோற்றத்தைச் செய்வது பிரசித்தமென்பதை
க்காண்பிவிக்கிறார்.

यद्यथावर्तते तस्य तथा त्वं भाति मानतः ।

अन्यथा त्वं भ्रमेण तिन्यायो यं सार्वलौकिकः ॥

யடியாவர்ததேதஸ்யதாத்வம் பாதிமானதஃ ।

அந்யாத்வம் ப்ரமேண தின்யாயோ யம் சார்வலௌகிகஃ ॥ கூரு ॥

யதஃ யாதொருசிப்பிமுதலானது

யயோ எப்படிசிப்பிமுதலான ரூபமாய்

வத-தெ இருக்கிறதோ

தவ்யு அந்தசிப்பிமுதலானதற்கு

ஜாமதஃ (விசார)ப்பிரமானத்தால்

தயோகூ அந்தசிப்பிமுதலானதன்மை

லாகி விளங்குகிறது

ஹ்மெண மயக்கத்தினால்

சத்யோகூ அதற்குவிபரீதமானவெ

ள்ளிமுதலான ரூபமானதோற்

றம்ஸ்வபாவம்

உதி இந்தப்பிரகாரம்

சயம். நியாயம் இந்தநியாயமானது

வாவ-ஹ்மெ { சர்வலோக பிரசித்தமா

கிகஃ { யிருக்கிறது

அ-கை. இப்படிமயக்கத்தால் விபரீததோற்றத்தைகாண்பித்து அதுநிவர்
த்தியாகிறதற்கு உபாயம்சொல்லுகிறார்.

एवंश्रुतिविचारात्प्राग्यथायद्वस्तुभासते ।

विचारेण विपर्येतितस्तच्चित्यतां विवृतम् ॥

இ-தி. மாம்பழம்முதலான திரவியமானது ரூபரசகந்தாதிகளில்வியாபித்திருக்கிறது, அந்தரூபரசகந்தாதிகள் அப்படி வியாபியாதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போதுகடத்துக்கு வேறானரூபம்எப்படிவாஸ்தவமோ அப்படிசத்துக்குவேறான ஆகாசமும் வாஸ்தவமாகுமேயெனில்.

धियासतःप्रयत्कारेर्ब्रह्मिव्योमकिमात्मकम् ॥

யியாவஸதஃப்ரஃயதூரௌவ்ரஃபுவிவ்யோமகிமாத்மகம் ॥ கூஅ ॥

யியா புத்தியால்

வஸதஃ சத்தைவிட்டு

வ்யோம ஆகாசத்தை

வ்யூதூரௌ பிரித்தால் (கடத்தைவிட்டு) வ்ரஃபுவி சொல்

ட்டு ரூபம் வேறாயில்லாததுபோல்)

ஸ்தூக்ஸு { ஆகாசமென்னரூபமாயிருக்கிறது

வ்ரஃபுவி சொல்

அ-கை. ஆகாசத்திற்குரூபமில்லையென்று சொன்னதுகூடாதெனில்.

अवकाशात्मकतच्चेदसत्तदितिचिन्त्यताम् ॥

அவகாஸாத்மகதக்தெஹதததிசிவ்யதாம் ॥ கூஅற ॥

தக அந்தஆகாசமானது

தக அந்தஇடவெளியானது

அவகாஸாத் { இடவெளிரூபமாயிருக்க

அவக இதி அசத்து என்று

கூ.வெச { கிறதேயென்றால்

வினூதாம் சிந்திக்கத்தக்கது

இ-தி. புருஷனுக்குவேறாகத்தோன்றுகிற நிழலெப்படிபொய்யோஅப்படிசத்துக்குவேறாகத்தோன்றுகிற ஆகாசம்பொய்யென்றறி.

அ-கை. சத்துக்குவேறாகத் தோன்றுகிறஆகாசத்தை, அசத்தென்றுசொல்லக்கூடாதெனில்.

भिन्नसतोसच्चनेतिवक्षिचेद्व्याहतिस्तव ॥

விந்நஸதௌசசுச்சநேதிவக்ஷிவெவ்யாஹதிவஸ்து ॥ கூகூ ॥

வஸதஃ சத்துக்கு

வக்ஷிவெச சொல்லுவையேயானால்

விந்ந ஆகாசம் பின்னமென்றும்

தவ உன்னுடைய (சொல்)

கூவஸ. உ அசத்தாகவும்

வ்யாஹதிஃ கெடுதலடையும்

ந, உதி இல்லையென்று

இ-தி. மலடிதன்பிள்ளைக்கும் பாகம்வேண்டுமென்று கேட்பதுபோலவாம்

அ-கை. ஆகாசம் அசத்தானால்விண்மலர்போல்தோன்றக்கூடாதேயெனில் குனியலக்ஷணமில்லாமல் கானல்ஜலம்போலஅற்புதோற்றமானதால் தோன்றலாமென்றுசொல்லுகிறார்.

. भातीतिचेत्मातुनामभूषणंमायिकस्यतत् ॥

ஹாதீதிவெதூதாநாமபூஷணம்மாயிகஸ்யதத ॥ கூகூபீ ॥

ஹாதி. உதி { ஆகாசந்தோன்றுகிற

ஹாதூ. நாஃ தோன்றட்டும் (தே

வெச { தேயென்றால்

தக அப்படிஇல்லாமல் தோற்றுகிற

பஞ்சபூதவிவேகம்.

அந்

போயிகஸ்ய மாயாகாரியத்திற்கு | ஹ்ருஷணா அலங்காரம்

அ-கை. அப்படிப்பொய்யாய்த் தோற்றுவதால் ஹ்ரோதமில்லையென்பதைத்
ருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

यदसत्मासमानंतन्मिथ्यास्वप्नजादिवत् ॥

யதஸ தூஸமாநம் தந்மியூஸவ்நஜாடிவஸ ॥ ௭௦ ॥

யசு யாதொருவஸ்துவானது

சுஸூகாவஸ { ஸ்வரூபமில்லாமல் தோன்
போம { றுகிறதோ

தசு. அது

ஸவ்நஜா { ஸ்வப்னத்தில் கண்ட யா
வடிவம் { னை முதலானதுபோல

ஜியூ பொய்யென்றறி

ச-கை. எப்போதுஞ்சேர்ந்திருக்கிறசத்துக்கும் ஆகாசத்திற்கும்பேதங்கா
ன்கிறதெப்படியெனில்.

जातिव्यक्तीदेहिदेहौगुणद्रव्येयथापृथक् ।

वियत्सतोस्तथैवस्तुपार्थक्यंकोत्रविस्मयः ॥

ஜாதிவ்யக்தீதேஹிதேஹௌ மூண உவ்யயயாவ்யயக் ।

வியத்ஸதஸ்தேவஸ்துபார்க்யய்க்யங்கோத்ரவிஸ்யயஃ ॥ ௭௧ ॥

ஜாதிவ்யக்தீ ஜாதியும்ஸ்வரூபமும்

தேஹி.தேஹௌ உயிரும்உடலும் [ம்

மூணஉவ்ய குணம்குணதர்மங்களு

யயாவ்ய எப்படி

வ்யயக் வேறாயிருக்கின்றனவோ

தயா. ணவ. அப்படியே

வியத்ஸதோ வானிற்கும் சத்திற்கும்

வ்யயக்ய வேறாயிருக்குந் தன்மை

யானது

சுஸூ இருக்கிறது

சுத்ரு இந்தவிஷயத்தில் [றது

விஸ்யயஃ. கஃ அதிசயம் என்ன இருக்கி

அ-கை. சதாகாசங்களுக்கு பேதந்தெரிந்தாலும் நிச்சயப்படவில்லையென்
றசங்கைக்குஉத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बुद्धोपिभेदो नोचितो निरूढिंयातिचेत्तदा ।

अनेकाग्रचात्संशयाद्धारूढ्यभावोस्यतेवद ॥

வூஹோபிஹேதொநொவிதேதூநிரூஹிணியாதிசேதடா ।

அநேகாஹ்ராதுஸயாஹாரஹ்யூஹாவொஸ்யதேவட ॥ ௭௨ ॥

ஹேஃ { (சதாகாசங்களுக்கு)ப் பேத
மானது

வூஹஃ சுவிஅறியப்பட்டிருந்தாலும்

விதேதூ சித்தத்தில்

நிரூஹி திடத்தை

நொ. யாதி அடையவில்லையே

ஹேசு யென்றால்

தடா அப்போ

[மையாலா

சுநேகாஹ்ராசு ஒருமித்த மனதின்

வூஸயாசு { அல்லது சமுசயத்தினு

வா { லையா

சுஸ்யூ,தே இந்த உனக்கு

அச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ரா-ஓய ஹாவஃ திடமில்லாமையாயிருக்கிறது | வடி சொல்லு
அ-கை. அந்த இரண்டுக்கும் பரிசாரம் சொல்லுகிறார்.

அபிரமதோபவத்யானாடாஸிஸ்மிந்விவேசனம் |

கुरुமாமுனியுத்தியாந்தரூபதமோபவேத் ||

சுபுரெதூலவயூநாடாடெஷ்ஷிநீவெவநடி |

கூரூவூரணயுகூலூர்ததெதாரூபததொலவெசு || எக ||

சூடெஷ் முதலாவதான ஒரு மித்தம்
னதின்மை இருக்கும்படித்தில்

யூநாசு பிரமத்தியானத்தினால்

சுபுரெதூ சாவநானமாய்

வெ இரு

சுபுரெஷ் { இரண்டாவதான சமுசயமி
ந { ருக்கும்படித்தில்

அ-கை. அவைகளினாலேயென்ன முடிவாயிற்றெனில்.

பூரணயுகூலூர்த { (குருமுகமாய்) சாஸ்தி
திலூர்த { ரவிசாரத்தாலும் யு
க்தியாலும்

விவெவநடி விவேகத்தை

கூரூ பண்ணு

தகஃ அவைகளினாலே

ரா-ஓயகஃ அத்தியந்தரூபதிடமானது

வெவெசு உண்டாகும்

த்யானாந்மானாதுக்திபிரூபேபேவியதஸ்தோ:

நகடாசித்தியதஸ்த்யஸ்துதிவநச ||

யூநாநாநாடாஷுகூலூர்ததொலவெவநடிவியதூதொ:

நகடாவிவியதூதூவவவூமிடிவநவ || எச ||

யூநாசு பிரம்மத்தியானத்தினாலும்

நாநாசு ஆந்துமாவினின்று வானு

ண்டாயிற்றென்ற சருதியாலும்

யுகூதஃசுவி வாயுவாதிகளில் சத்து

அனுசரித்திருக்கின்ற யுக்தியாலும்

வியதூதொஃ ஆகாசத்திற்கும் சத்தி

ற்கும்

வெவெசு பேதமானது

ரா-ஓய திடமாகும்படித்தில்

வியச ஆகாசமானது

கடாலிச ஒருக்காலும்

வதூ சத்தியம்

ந ஆகாது

வவவூ சத்துவஸ்து

விடிவச ஆகாசம்போலே

ந. வ மித்தையாகாது

இ-தி. சுவரையும் சித்திரத்தையும், பிரித்துக்கண்டவனுக்கு, சித்திரம்பொ
ய்யாகவும் சுவர் சத்தியமாகவும், விளங்குவது போலவாம்.

அ-கை. இந்த விவேகத்திற்குப் பிரயோஜனமே தெனில்.

ज्ञस्यभातिवैसाव्योमनिस्तत्वोल्लेखपूर्वकम्

सदस्त्वपिविभात्यस्यनिच्छिदत्वपुरस्सरम् ||

ஜகஷுலா திஸுடாவொநிஸுக்ஷொஜ்ஜுவவடவபுகு |

ஸ அஸுவிவிஸா துஷுநிஹிஹுக்ஷவாஸுஸா | ௭௫ ||

ஜகஷு இப்படி அறிந்த ஞானிக்கு
நீஷுக்ஷொஜ்ஜுவவடவபுகு: சவரூபமி
ல்லாமல் பெர்ய்யாகத் தோன் றுகிற
வொஸு ஆகாசமானது
ஸுடா எப்போதும்.

லாகி விளங்கும்
ஸ அஸு கவி சத்துவஸ்துவம்
க்ஷு இந்தஞானிக்கு
நீஹிஹுக்ஷவாஸுஸா நிராகாசமாக
விஸா தி விளங்கும்

இ-தி. தங்கத்தையறிந்தசெட்டிக்கு எந்தநகையும்பொருளாய்த் தோன்று
மல்தங்கமாத்திரம், பொருளாய்த்தோன் றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படிபிரித்தறிந்தவனுக் கடையாளமேதெனில்.

वासनायांप्रवृद्धायां वियत्सत्यत्वादिनम् ।

सन्मात्राबोधयुक्तञ्च दृष्ट्वा विस्मयते बुधः ॥

வாஸநாயாஹ்ருவ்யூபாயாஹ்வியத் துக்ஷவாடிநம் |

ஸந்நாத்ராஹ்வோயயுக்தஞ்சுடாவிஸ்யதெஸுய: || ௭௬ ||

வாஸநாயா இந்தப்பழக்கமானது
ஹ்ருவ்யூபா { விசேஷமாக விருத்தியா
யா } யிருக்கும்படித்தில்
வியத் துக்ஷவாடிநா ஆகாசம் சத்தி
யமென்றுசொல்லுகிறவாதியையும்
ஸந்நாத்ராஹ்வோயயுக்தம் உ. சத்து

மாத்திரம் உள்ளதென்றறியாதது
ஞ்ஞானியையும்

ஹ்ருவ்யூபா கண்டு

ஸுய: ஞானி

விஸ்யதெ. ஆச்சரியப்படுவன்

அ-கை. இந்தஞாயத்தைமற்றபூதங்களிலும் காண்பிவிக்கிறார்.

एवमाकाशमिथ्यात्वे सत्सत्यत्वे च वासिते ।

न्यायेनानेन वाखादेः सद्द्वस्तु प्रविच्यतां ॥

ஹவகாஸாஸிஸுக்ஷவஸ்துத்வவவாஸிதெ |

நாயெநாநெநவாயாஹ்ருவ்யூபாயிவிஸுதா | ௭௭ ||

ஹவா இப்படி
ஸுக்ஷாஸிஸுக்ஷ: ஆகாசம்பொய்யெ
ன்றும்
ஸுத்வஸ்துக்ஷவஸ்துசத்தியமென்றும்
வாஸிதெதிடப்பழக்கமானபிற்பாடு

க்ஷுநெ இந்த
நாயெந நியாயத்தினாலே [ன்று
வாயுஹ்ருவ்யூபாயி: வாயுமுதலானபூதங்களினி
ஸ அஸு சத்துவஸ்துவானது [கது
ஹ்ருவியிஸுதா விவேகம்பண்ணத்தக்

அ-கை. ஆகாசகாரியமானவாயுவுக்கு ஆகாரணமானசத்தோடே தாதாத்
மயம்கூடாமையால் வாயுவாதிகளினின்றுசத்தைப் பிரிப்பானெனினில்நேரே
சம்மந்தமில்லா திருந்தாலும் பரம்பராசம்பந்தமிருக்கிறதென்றுசொல்லுகிறார்

அக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

सदस्तुन्येकदेशस्थामायातत्रैकदेशगम् ।

वियत्तत्राप्येकदेशगतोवायुःप्रकल्पितः ॥

ஹ அஸ்துந்யேகதேசஸ்தாமாயாததிரைகதேசம |

வியத் ததிரைகதேசமதொவாயம் புகலிதம் || ௭௮ ||

ஹ அஸ்துநி சத்வஸ்துவில்

தோயா மாயையானது

ஹகதேசஸ்தா ஏகதேசத்திலிருக்கிற

தத்ரு அந்தமாயையிலே

வியச ஆகாசம்

ஹகதேசம. ஏகதேசமாயிருக்கிறது

தத்ரு.சுவி ஆகாசத்திலும் [தாக

ஹகதேசமதம் ஏகதேசத்திலிருக்கிற

வாயம் வாயுவானது

புகலிதம். கல்பிக்கப்படுகிறது

அ-கை. சத்துக்கும்வாயுவுக்கும்பேதத்தைகாட்டி அவைகளின் தர்மங்களை
க்காண்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शागतिर्वैगोवायुधर्माश्चमेमताः ।

अयस्स्वभावस्सन्मायाव्योम्नायितोपेवायुगाः ॥

சொஷஸ்ப்ஷா அகதிவெஹொவாயுயஜாஹரெத தாஃ |

அயஸ்வஹாஸநாயாவொஹொயெதவிவாயுமாஃ || ௭௯ ||

சொஷஸ்ப்ஷா உலர்த்தலும்ஸ்பர்ச

மதிஃ கமனமும்

வெம். வேகமும்

ஹரெ இவைகள்

வாயுயஜாஃ வாயுதர்மங்களாக

ததாஃ சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

ஹ. தோயா சத்தினுடையவும் மாயை

யினுடையவும்

வொஹா ஆகாசத்தினுடையவும்

யெ யாதொரு [ண்டோ

த்யவஹாவாஃ மூன்றுஸ்வபாவங்களு

தெ { அவைகளும்வாயுவுக்குதாரண

சுவி { மானதால் [ன

வாயுமாஃ வாயுவினிடத்திலிருக்கின்ற

அ-கை. வாயுவினிர்தகுணங்களைப் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

वायुरस्तीतिसत्भावस्ततोवायौपृथक्कृते ।

निस्तत्वरूपतामायास्वभावोव्योमगोद्धृतिः ॥

வாயுரஸ்தீதீஸ்தாவஸ்தொவாயளவ்யுக்ருதெ |

நிஸ்தவரூபதாமாயாஸ்வஹாவொவொஹொஹிதிஃ || ௮௦ ||

வாயம் வாயுவானது

சுஹிதி இருக்கிறதென்றுசொல்ல

ஹாவம் சத்தின் ஸ்வபாவம்

ஹதீ.வாயளசத்திலின்று வாயுவான

ப்யுக்ருதெ. பிரிக்கப்பட்டளவில்

நிஸ்தவரூபம் { ஸ்வரூபமில்லாமல் போ

வதா { தலானது

தோயாவஹாவம் மாயையின்ஸ்வபாவம்

ஹிதி சப்தமானது

வொஹிதி ஆகாசத்தின்ஸ்வபாவம்

பஞ்சபூதவிவேகம்.

௮௭

அ-கை. முன்னொன்னதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதென்றுசங்கிக்கிறான்.

सतोनुवृत्तिस्सर्वत्रव्योम्नोनेतिपुरेरितम् ।

व्योमानुवृत्तिरधुनाकथंनव्याहत्वंचः ॥

ஸதொநுவுத்திஸ்வபூதுவொஹொதெதிவஹொரிதஃ ।

வொஹொநுவுத்திரயநாகயஹவொஹதஹவஃ ॥ ௮௧ ॥

வவபூது சர்வபூதத்திலும்

ஸதஃ சத்துக்கு

ஸநுவுத்திஃ அனுசரிப்பிருக்கிறதென்

வொஹஃ ஆகாசத்திற்கு

ந. { அப்படி அனுசரிப்பில்லை யென்

ஐதி } றும் [பட்டது

வஹொஹொரிதஃ முன்னேசொல்லப்

அ-கை. முன்னேசொன்னஅர்த்தந்தெரியாமல் சொல்லுகிறாயென்றுசொல்லுகிறார்.

छिद्रानुवृत्तिर्नेतीतिपूर्वोक्तिरधुनात्वयम् ।

शब्दानुवृत्तिरेवोक्तावचसोव्याहतिःकुतः ॥

ஹிஹொநுவுத்திநெதீதிபூர்வஹொவபூதுதிரயநாகவியஃ ।

ஸஹொநுவுத்திரொவொகாவவவொஹொஹதிஃகூதஃ ॥ ௮௨ ॥

ஹிஹொநு { ஆகாசத்திற்கு அனுவிர்

வுத்திஃ } த்தியானது

ந, ஐதி இல்லையென்று [டது

வஹொஹொஹதிஃ முன்னேசொல்லப்பட்ட

ஸயஹொ.தஃ இப்பவொவென்றால்

ஐயா இந்த

ஸஹொநுவுத்திஃ. னவசப்தானுவிருத்தியே

உதா சொல்லப்பட்டது

வஹஃ (நம்முடைய) வார்த்தைக்கு

கூதஃ யென்னகாரணத்தினாலே

வொஹதிஃ கெடுதல் வந்ததுசொல்

அ-கை. வாயுமாயாமயமென்று சொல்வதுகூடாது, அதுசத்துலக்ஷணமாயிருப்பதால் மாயாமயமென்றால், தோற்றமலிருக்கவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

ननुसहस्तुपार्थक्यादसत्त्वंचेत्तदाकथम् ।

अव्यक्तमायावैषम्यादमायामयतापिनो ॥

நநுஸஹஸ்துபார்த்தக்யாஹஸவஹொஹதாஹகயஃ ।

ஸவ்யக்தமாயாவெஹொஹதாயாமயதாவிஹொ ॥ ௮௩ ॥

நநு ஆஸேஷிக்கிறான்

ஸவ்யஹொஹொஹதாஹகய சத்வஸ்துவிலி

ருந்துவாயுவைப்பிறித்த மாத்திரத்தில்

அஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கூணகூர் { வாயுஇல்லாமல்பேகும்பசுஷ் | ல்லாமலிருக்கிறமாயைக்குவித்தியா
 வெத { த்தில் | சமிருப்பதால் [வுக்கும்
 தடா அப்போது | கூலாயாபியதா.கூவி சத்ருபத்வம்வாயு
 கூவுதூயாபெவெஷிதூச தோற்றமி | கூல.நோ எப்படியில்லை

அ-கை. அதர்க்குப்பிரிகாரஞ் சொல்லுகிறார்.

निस्तत्वरूपतैवात्रमायात्वस्यप्रयोजिका ।

साशक्तिकार्ययोस्तुल्याव्यक्ताव्यक्तत्वभेदिनोः ॥

நிஸ்த்வரூபதெவாத்ரமாயாத்வஸ்யபுரயோஜிகா ।

ஸாஸ்திகார்யயோஸ்துல்யாவ்யக்தாவ்யக்தத்வபேதினோ: ॥ அச ॥

கூது இந்த வேதாந்தத்தில் லாயாகூவு மாயா மயமென்பதற்கு அர்த்தம் தோற்றமலிருக்கிறதல்ல நிருபிக்குமிடத்தில்அதற்கு நிவகூரூவ { தத்துவமில்லாமலிரு தானவ { த்தலை புயோஜிகா பிரயோஜனமெனப்படும்	லா அந்த தத்துவமற்றருபமானது வுதூவுகூவெலிநோ: வியக்த மெ ன்றுமவ்யக்தமென்றும் பேதத்தை யுடையவைகளான ஸகூரூய-யோ: சக்தியானமாயைக் கும் காரியமான பூதங்களுக்கும் க-லூ சமான்மாயிருக்கிறது
--	---

அ-கை. காரியகாரணங்களிரண்டிலும், நிஸ்தத்வருபம்சமானமானால்வியக் தாவியக்தபேதமெதினெனில்.

सदसत्वीवैकस्यप्रस्तुतत्वात्साचिन्त्यताम् ।

असतोवान्तरोभेदस्तांतच्चिन्तयात्रकिम् ॥

ஸதஸகூவிகேகஸ்யபுஸ்தூதூவாஸூவீனூதா: ।

கூவெதாவானூரோவெஷிதூவா: தூவீனூயா: தூகி: ॥ அரு ॥

ஸதஸகூவிகேகஸ்ய சத்திது அசத் திதுவென்று பிரித்துப்பார்க்கிற வி வேகமானது [னூலே புஸூஉகூவாச பிரகிருதமானபடியி லு: அந்தவிவேகமே வினூதா: சந்திக்கத்தக்கது கூவாத: { அசத்துக்குள்ளேதோற்றம் { தோன்றாமையென்கிற	கூவானூ: அவாந்திரமான வெஷி: பேதமானது கூலூ: இருக்கட்டும் தக அந்த அசத்பேதங்களுடைய வினூயா சந்தையால் கூது இந்த இடத்தில் கி: என்னபிரயோஜனம்
--	---

இ.தி. துவைதிகளைப்போலிருக்கிற ஸ்திரீகள்வேண்டுமானால்நகைகளினால் லக்ஷணாலக்ஷணங்களைப்பார்க்கட்டும், தங்கத்தைப்பார்க்கிறசெட்டிபோலிருக் கிற நமக்கு த்வைதருபத்தைப்பார்க்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம்சொல்லுகிறார்.

सदस्तुब्रह्मशिष्टोवायुर्मिथ्यायथावियत् ।

वासयित्वाचिरंवायोर्मिथ्यात्वमरुतं त्यजेत् ॥

வசுதஸ்து வுஷஸிஷ்டோவாயுர்மித்யாயதாவியத் !

வாஸயித்வாஅசிரம்வாயுர்மித்யாத்வமரூதம் த்யஜேத் ॥ அக ॥

வசுதஸ்து வுஷ வாயுவினிருக்கிறதா

னசத்வஸ்துபிரம்மம் [யதான

ஸிஷ்டோஸம் மற்றஅம்சத்தையுடை

வாயும் வாயுவானது

யதா எப்படி

வியச ஆகாசம்

விஷா பொய்யோஅப்படிப்பொய்

வாஸ்யம் வாயுவுக்கு

விஷாக்ஷா பொய்யாயிருத்தல் (விவே

கத்தினாலும் தியானத்தினாலும்)

விரா.வாஸயித்வா. வெகுநாலம்பழி

ரோதா வாயுவைஇல்லையென்று

த்யஜேத். தள்ளவேண்டியது

அ-கை. வாயினிற்சொன்னவிசாரத்தை அக்கினியிலுங்காண்பிக்கிறார்.

चिन्तयेद्ब्रह्मिण्येवंमरुतोऽन्यूनवर्तिनम् ।

विज्ञेयं ब्रह्मविज्ञेयं ब्रह्मविज्ञेयं ब्रह्मविज्ञेयं ॥ अक ॥

வசுத இப்படி

ரோதம் வாயுவினும்

நுஞ்நவதிருந் குறைவாயிருக்கிற

வசுதம் அக்கினியையும்.

விஞ்ஞேய. சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. சத்தில்கதேசம்மாயை மாயையிலேகதேசமாகாசம், ஆகாசத் திலேகதேசம்வாயு, வாய்விலேகதேசம்அக்கினியென்று சொன்னபடிஜகத்தி லெவ்விடத்திலுங் காணப்படவில்லைபேயெனில்,

ब्रह्मांडावरणेष्वन्यूनानाधिकविचारणा ॥

ब्रह्माण्डावरणेष्वन्यूनानाधिकविचारणा ॥ अक ॥

வசுத இந்த

நுஞ்நாயிக { குறைதல்கடுதலானவி
விசாரணா. } சாரணையானது

வசுதாண வசுதாணம் பிரமாண்

டங்களாகிற ஆவரணங்களிலேயுமிருக்கிறது

அ-கை. அக்கினிவாயுவினவ்வளவு அமுசங்குறைந்ததெனில்.

वायोर्दिशांशतोऽन्यूनोवह्निर्वयौप्रकल्पितः ।

वायोर्दिशांशतोऽन्यूनोवह्निर्वयौप्रकल्पितः ॥

வசுதம் அக்கினியானது

வாஸ்யம் வாயுவின

விசாரணம் பத்திலொருபாகமாக

நுஞ்நம் குறைவாக.

வாயு வாயுவின

வசுதம் கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. இந்த அதிகக்குறைவு உம்முடையவாக்கால் கற்பிக்கிரேனில்.

पुराणोक्तं तारतम्यं दशांशैर्भूतपञ्चके ॥

புராணோக்தாநதஜ்ஞபாஸெஹபுதவனுக் || ௮௮ ||

வடுவனுகெ	பஞ்சபூதங்களில்	தாநகரீம்	தாரதம்மியமானது
ஐஸ்ராவெஸெ	ஒன்றிற்கொன்று பத்	வாஹாரணா	புராணங்களாலேசொ ல்லப்படுகிறது
து பங்கு குறைதலான		கூப	

அ-கை. இனி அக்கினியின் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறார்.

वाहिनरुणः प्रकाशात्मां पूर्वनुगतिरत्र च ।

अस्तिवाह्मिस्सनिस्तत्त्वशशब्द्वान्स्पर्शवानपि ॥

வண்ண ருஷி புகாஸா தாவடுவா நாமதிர குவ ।

சுவமிவுண்ணிஸ் நிவகஸஸ்வாநுஸஸுபாநவ || அக ||

வஹிஃ. தீயானது

உஷ்டி. புகாஸா தா உஷ்ணம்பிரகா

சம்படிவமுள்ளது

வெற்றிச்சுவி தீயிருக்கிறதென்பதும்.

ஸஃநிஸுக்ஃ. அந்தநிஸ்தத் துவமும்

ஸஸ்வாங். சப்தகுணமும்

அ-கை. தீர்மானஞ்சொல்லுகிறார்.

ஹஸ்தவாங்.கூவி ஸ்பரிசகுணமும்

சு.த.வ. இந்தத்தீயிலும்

வஞ்சுநாநு மதிஃ முந்திய காரண

நங்களின் குணங்கள் அனுசரித்திருக்கின்றன

सन्मायाव्योमवाय्वंशैर्युक्तस्याग्नेर्निजोगुणः ।

रूपंतत्त्वसतस्सर्वमन्यद्बुध्याविविच्यताम् ॥

ஸநாயாவெவாபாஸெயுகஸாபெந்நிபுஜோமுணா: |

நடுவாதகுலதஸவஃநுஜபுரவிவிவதாடி || கூ ||

ஸநாதாபெவ்யாஜிவாப்யாபெஸாஃ

சத்துமாயை ஆகாசம்வாடி இவைக

ஞடைய ஸ்வபாவகுணங்களோடே

யாதுவது) கூடிக்கொண்டிருக்கிற

சுமெற்றி. அக்கினிக்கு

நிஜம் சொந்த

முணர். குணமானது

நடுபாடு ரூபம்

தகு அனைவர்களில்

ஸத: { இருக்கிறதென்ற ஸ்வபாவ
ததைக்காட்டிலும்

கூடுக. } மற்ற சமஸ்து: குணங்களும்
வலவ-2 } பொய்யென்று

ஸூரியா விவேகபுத்தியால்

விவிவகுதாஃ பரித்தறியத்தக்கது

அ-கை. இப்படியே அப்புவையும் பித்தையென்று சுந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

सतोविवेचितेवह्नामिथ्यात्वेसतिवासिते ।

आपोद्गशांशतो न्यूनः कल्पिता इति चिन्तयेत् ॥

வினியோக அந்நித்தந்தக்கது

அ-கை. அந்தப் பூமியைப்பொய்யென்று கிந்திக்கிறதற்காக, அதின் குணங்களைப்பிரிக்கிறார்.

अस्तिभूस्तत्त्वशून्यास्यांशब्दस्पर्शोसरूपकौ ।

रसश्चपरतोगन्धोनैजस्सत्ताविविच्यताम् ॥

पृथक्कृतायांसत्तायांभूमिर्मिथ्यावशिष्यते ।

சுவாமி ஹ்ருவிஷ்ணுபதி நாராயணம் வஸுவஸுபுளவஸரதிவகள |

ரவஸுவரதொழுகொடுநஜலுதாவிவிழுதாடி ||

வ்யாக்ரதரயாஸ்தரயாஸ்துதிநிபுயாவஸிஷுதெ|| கூசு||

சுவாமி இந்தப்பூமியில்

ஊழி: { பூமி இருக்கிறதென்பதுசத்
சூழி { தின்ஞ்ணம்

தகவலுந் சத்தைப்பிரித்தாலில்

லாமல் போவதுமாயை யின் குணம்

சுஷ்ருஸுஸுஸுஸுஸுஸு சப்தஸ்பரிசங்கள் ஆ

காசவாயுக்களின் குணம்

ஊரகூபைகள் ரூபம் அக்கினியின் குண

நவீன ரசம் அப்புவின் குணம்

பொருள் { இவைகள் அன்னியத்தால்
வந்த குணங்கள்

நெருஜிச் சொந்தமான குணமானது

மநஃ கந்தமென்றறிந்து

ஸ்தா இவளவிலும் சத்ருப்மானது

விவிஷ்ணுதாம் பிரிக்கத்தக்கது

ஸ்தாயாம் சத்துருபமானது [ல்

வெய்துதாயாம்பிரிக்கப்பட்டது

ஊடுஃ பூமியானது [முது

சிறுநீரில் உப்புகள் அதிகமாக இருப்பதைக் கண்டறிந்தால், அந்த நோயாளியை உப்பின் அளவைக் குறைக்க உதவிக்கின்ற உணவுகளை உணர்த்துவதற்காக உணவுப் பட்டியலைக் கொடுக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுபௌதிகமான பிரமாண்டமுதலானவைகளில் சத்தைப் பிழிக்கிறதென்பொருட்டு அவைகளின்கிரமத்தைகாண்பிவிக்கிறார்.

भूमिर्दशांशतो न्यूनं ब्रह्माण्डं भूमिमध्यगम् ॥

ब्रह्मांडमध्येतिष्ठन्तिभूवनानिचतुर्दश ।

भुवनेषु वसन्त्येषु प्राणिदेहायथायथम् ॥

ब्रह्मांडलोकदेहेषुसद्वस्तुनिवृथक्कृते ।

असंतोन्डादयोभान्तुतद्धानेर्पाहकाक्षतिः ॥

ஹதிகேதபுராணதொகுதி மஹாஹாணாஹதிரிதபுக்ம் ।

ஸ்ரீஹாணஜெய்திஷ் ஸ்ரீஹவநாநிவடிபுஸ |

ஸுவநெநஷுவஸந்தெதுஷுபூணீநெஹாயயாயயே |

ஸூஹாணயொகதெஹஷுஸ அஸுநிவ்யுகதெ ।

சுவனொணாடியொலாஞு ததாநவீஹகாஷ்தி: || ௯௭ ||

ஊஞ்சென்: பூமியில்லின்று

உயாஸாதஃ பத்திலொருபங்கு

நிதி நல குறவான

ஸ்ரீ ஹர்ணஃ. பிரமாண்டமானது

பஞ்சபூதவிவேகம்.

சுரு

ஹ்ருதிஜம் பூமியின் நடுவிருக்கிறது
 ஸ்ரஹ்ண { அந்தப் பிரமாண்டத்தி
 றெஜ { ன் நடுவில்
 உத-உ-உ பதிநாலான
 ஹ்வநாநி உலகங்கள்
 கிஷ்ணி. இருக்கின்றன [ல்
 ஸ்ரஹ்ணஹ்வநெஷ் இந்தஉலகங்களி
 ஸ்ரஹ்ணெஷ் ஜீவாளின் தேகங்கள்
 யயா.யயா எப்படியெப்படி இருக்க

வேண்டுமோ
 வஸனி அப்படியப்படி இருக்கின்றன
 ஸ்ரஹ்ண ஹ்ருதிஜம் ஹ்வநெஷ்
 பிரமாண்டலோகத்தேகங்களில்
 ஹ்வநாநி சத்வஸ்துவானது [வில்
 ஹ்வநெஷ் தெபிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள
 ஸ்ரஹ்ண அண்டம்முதலானவைகள்
 ஹ்வநெஷ் அசத்துக்களாக
 ஹ்வநெஷ் விளங்குகின்றன

அ-கை. அப்படித்தோற்றலாமாவெனில்.

கஜாநெ, { அப்படி அவைகள் தோன்
 சுவி { றினாலும்

ஹ்வநெஷ் இவடத்திலுனகென்ன
 கஜாநெ குறைவு

அ-கை. கெடுதலில்லையென்பதை நன்றாய்காண்பிக்கிறார்.

भूतमौक्तिकमायानामसत्त्वेत्यतवासिते ।

सदस्त्वद्वैतमित्येषावीर्विपर्ययितिनकचित् ॥

ஹ்ருதிஜம் திகராயா நாவஸகெஷ் துஜாவாஸிதெ ।

ஹ்வநெஷ் உதஜெஷ் ஹ்வநெஷ் ஹ்வநெஷ் கிஷ்ணி || சுஅ ||

ஹ்ருதிஜம் திகராயா நாவஸகெஷ் துஜாவாஸிதெ ।
 பூதங்களும் பிரமாண்ட முதலான
 பெளதிகங்களும் காரணமான மா
 யையும் [ய்யென்று
 ஹ்வநெஷ் விவேகத்தியானங்களால்பொ
 க்ஷணவா { சித்தத்தில்திடப்பட்ட பி
 ஹ்ருதி { ற்பாடு

ஹ்வநெஷ் சத்வஸ்துமாத் திரம்
 ஹ்வநெஷ் ஹ்ருதி இரண்டற்றதாயிரு
 க்ஷணதென்கிற
 ஹ்வநெஷ் இந்த
 யீ ஞானமானது
 க்ஷண ஹ்ருதி
 ஹ்வநெஷ் மாறமாட்டாது

இ-தி. சித்திரம்பொய்யென்றும் சுவர்சத்தியமென்றும், தெரிந்தவனுக்கு
 சித்திரம்பலவிதமாய்த்தோன்றினாலும் சுவரின் ஞானம்பாதிக்கப்படாம லிருப்
 பதுபோலவறி.

அ-கை. பூமிமுதலானவைபொய்யென்றால் ஞானிக்குவிவகாரங்கூடாதெனி
 ல்விவேகத்தால்அதிலிருந்தசத்தியபுத்திமாத் திரம்கெட்டதேயல்லாமல் அவை
 களின்ஸ்வரூபங்கெடாமையால்விவகாரலோபமில்லையென்றுச்சொல்லுகிறார்.

सद्वैतात्पृथग्भूतद्वैतेभूम्यादिरूपिणि ।

तत्तदर्थक्रियालोक्यथादृष्टातथैवसा ॥

கூசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸுஹிதௌ தாவ்யஸுஹிதௌ தவஹிஜாஹிவிணி |

தத்யுகியாஹாகெயயாஹிஷா தவெவவா || கூசு ||

ஹிஜாஹிவிணி { பூமிமுதலான ரூபமா
வ்ணி { ன

ஹிதௌ துவைதமானது

ஸுஹிதௌ { சத்தான அந் துவைதத்தி
தாசு { ல்லின்று [வில்

வ்யஸுஹிதௌவேறுபடுத்தப்பட்டன

ஹாகெ உலகத்தில்

தத்யுகி அந்ததத்துவைதங்களின்

ஸுஹிதௌ { ஸ்வரூபங்களுந் தொழி
ல்களும்

யயா. முன்னே

ஹிஜா எதுளங்கேகாணப்பட்டதோ

வா அது [படும்

தயா.வனவ அங்கே அப்படியே காணப்

இ-தி. கல்லாணைபைப்பொய்யென்ற நிந்தவனுக்கும் அதின்கொம்புவால்முதலானது முன்போலேனது தோற்றக்கூடாது சொல்.

அ-கை. அத்துவைதமானது சத்தியமானால் சாங்கியன் முதலானவர்கள் சொல்லுகிறபேதத்தையேன்றீங்கள் தள்ளவில்லையெனில் விவகாரத்தில் ஜகத் பேதம்தோற்றுமென்பது நமக்குச் சம்மதமாகையால் அதைத்தள்ளுவதற்கு எத்தனிக்கவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

सांख्यकाणाद्वौद्धाद्यैर्जगद्भेदोयथायथा ।

उत्प्रेक्ष्यते नैकयुक्त्या भवत्वेष्टतथायथा ॥

ஸாங்க்யகாணாஹ்வனவாஹெஹிஜாஹிவிணிவ்யஸுஹிதௌயயா |

உஹிதௌ தவெவவாஹிஷா தவெவவா || கூசு ||

ஸாங்க்யகாணாஹ்வனவாஹெஹி

சாங்கியனென்ன பௌத்தனென்ன

காணாதென்ன இவர்கள் முதலா

னவர்களாலே

ஹிதௌயயா அனேகயுக்தியினாலே

ஹிஜாஹிவிணி ஜகத்தினுடையபேதமானது

யயா.யயா எப்படியெப்படி

உஹிதௌ தவருணிக்கப்படுகிறதோ

வ்ணி இந்த ஜகத்பேதமானது

தயா, தயா. அப்படி அப்படி

வவதி ஆகட்டும்

அ-கை இப்படி பிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கிற ஜகத்பேதத்தை அவமானம் பண்ணினால் தோஷமில்லையோவெனில்.

अवज्ञातंसदद्वैतं निश्चङ्कैरन्यवादिभिः ।

एवं काक्षति रस्माकं तद्वैतमवज्ञानताम् ॥

ஸவஜ்ஞா தாஸஹிதௌ தாஹிஜாஹிவிணிவ்யஸுஹிதௌயயா |

வனவாஹிஷா தவெவவா || கூசு ||

பஞ்சபூதவிவேகம்.

கூரு

சுநூவாழிஃ அன்யர்களான சாங்கி
யன் முதலான துவைதவாதிகளினு
லே

வடிவெனக் சுருதி சித்தமான சத்
தான அத்துவைதம்
நிஸ்தாபெனக், சங்கையிலாமலே
சுவஸ்தாஃ அவமானப்பண்ணப்ப
ட்டதாலவர்களுக்குக்குறையில்

இ-தி. அருந்ததியைவியபிசாரியென்றேபர்களுக்குப் பாபமில்லையென்றால்
தட்டுவானியைத்தட்டுவானியென்றவனுக்குப்பாபமெப்படிவரும்சொல்.

அ-கை. குழந்தைகள்வைதவர்களைப் பதில்வைவதுபோல துவைதத்தைய
வமானம்வீம்புக்குப் பண்ணுகிறீரேவெனில், மகத்தானபிரயோஜன மிருப்ப
தால் அப்படியில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

द्वैतावज्ञासुस्थिताचेदद्वैतेषीःस्थिराभवेत् ।

स्यैर्यतस्याःपुमानेषजीवन्मक्तइतीर्यते ॥

வென தாவஜ்ஞாஸுஸ்திதாசெததவீதேஸி:ஸ்திராபவெத் ।

வெஸ்யெயுதஸ்யாஃபுமானேஷஜீவன்மக்தஇதீரயதே || ௧௦௨ ||

வெனதா { துவைதத்தில்அவமதிப்
வஜ்ஞா { பானது
வ-ஸ்யா { நன்றாய்ஸ்திரமாயிறே
வெச { யானால்
சுவெனதே அத்துவைதத்தில்
யிஃ புத்தியானது
வ்யா,வெசஸ்திரமாகப்பவிக்கிறது

தஸ்யாஃ { அந்தஅத்துவைதபுத்தியா
னது
வ்யெ-ஸ்திரமாயிறேயானால்
வெஷஃ.வ-ஸ்யாஃ. இந்தப்புருஷன்
ஜீவன்முக்தனென்று
வாயு-வெ. சொல்லப்படுகிறான்

இ-தி. காமிக்குபொம்மையானஸ்திரோபத்தைப் பார்ப்பதில்அபேகைஸ்
திரப்படும்போது நிஜமானநன்ஸ்திரீயினிடத்தில், பிரியமதிகமாகஸ்திரப்படும்
அதினல்புத்திரவானாகிறதுபோலவறி.

அ-கை. ஜீவன்முத்திமாத்திரமன்று பின்னும்யாதெனில் விதேகமுத்தியும்
கடைக்குமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்

एषाब्राह्मीस्थितिःपार्थनैनांप्राप्यविमुह्यति ।

स्थित्वास्यामन्तकालेपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥

வாஷாஸ்யாஸ்திதி:பார்தநைநாஃபாப்யவிமுஹ்யதி ।

ஸ்திவாஸ்யாமன்தாகலேபிப்ரஹ்மநிர்வாணமூச்சதி || ௧௦௩ ||

ஹெவாஸு ஒருந்திபுத்திரா
 ஸ்ராவீஸிபிர்மஞான நிஷ்டை
 யானது [ருக்கிதது
 ஷ்ராவீ இதுவரைசொல்லிவந்ததாகவி
 ஷ்ராவீ இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையை
 ஷ்ராவீ அடைந்து
 ந.விஜயஹி சர்சார மோகத்தை
 முன்போல்) அடைகிறானில்லை

அ-கை. அந்தியகாலமென்றசொல்லினால், இந்ததேகம்கீழேவிழுகிறகால
 மென்றல்லவாசொல்லப்படுகிறதெனில், அதைநிவர்த்திக்கஅதின் அபிப்பிராய
 த்தைச்சொல்லுகிறார்.

सद्वैतैऽनृतद्वैतेयदन्योन्यैक्यविक्षणम् ।

तस्यांतकालस्तद्देवदुद्धिरेवनचेतरः ॥

வடிவெனதெனதுதெனதுவடிவெனதுநூலெனதுகூலீகண்ணா |

தவ்யாந்தகாலவடிவெனதுவடிவெனதுநூலெனதுதா || ௧௦௪ ||

வடிவென { சதாயிருக்கிறஅத்துவை
 தெ. { தத்திற்கும்
 கூடுதென { பொய்யாயிருக்கிறத்
 தெ { வைதத்திற்கும்
 கூடுதெனதுகூலீகண்ணா ஒன்றிற்
 கொன்றுபேதந்தெரியாமல் ஒன்று
 ய்ப்பார்ப்பது
 யச. எதுவுண்டோ

தவ்ய அந்தவஞ்ஞானப்பிரமைக்கு
 கூலீகாலம். அந்தியகாலமானது

தச { அவைகளுடையநிஜம்பொய்
 யென்கிற

வடிவெனவினவ பேதபுத்திதானே

ந.உ { இதரமானதேகத்தினுடை
 தா || { ய மரணகாலமன்று

அ-கை. இப்போதுஉலகத்தின் சித்தாந்தத்தை யங்கீகரித்தாலும்தோஷ
 மில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

यदांतकालः प्राणस्यवियोगोस्तुप्रासिद्धितः ।

तस्मिन्कालेपि न भ्रान्तेर्गतायाः पुनरागमः ॥

யதாந்தகாலஃபிராணவியொமாவூவியலிதஃ |

தவ்யநூலெனவினவூவியதாந்தகாலஃபுனராஃ || ௧௦௫ ||

யதா அன்றியிலேபோனால்
 கூலீகாலம். அந்தியகாலமானது
 பிராணவியு. பிராணனுடைய
 வியொம் போகிறதானது

புலிவிதிலகப்பிரசித்தமானதால்
 கூலீகாலம். இருக்கட்டும்
 தவ்ய. அந்த
 கூலீகாலம். காலத்திலாவது

பஞ்சபூதவிவேகம்.

கூள்

உதாயாஃ. ஞானத்தால்போனதாயிருக்கிற | ஸ்ராமெஃ அஞ்ஞானமயக்கத்திற்கு
 ம.வ.ப.ந.சூ.ம.மீ. மறுபடிவரத்திலே

அ-கை. சிலபேர்கள் பிராணன்போருங்காலத்தில் எதைநினைத்தானோ அது
 வேலுக்குவானென்கிற சீதாவசனப்படிஞானிக்கும் மரணகாலத்தில்ஸ்வரூபம்நி
 னைப்பில்லாமல்போனால் மருபடிஜன்மம்வருமென்று சொல்லுகிறார்களேயெ
 னில், அந்தசீதா வார்க்கியம் அஞ்ஞானியைக்குறித்துச்சொன்னது, சுருதியில்
 ஞானோதயகாலத்திலேயே, ஞானிவிதேகமுக்தனாய்விடுவானென்று சொல்லப்
 பட்டிருக்கிறது.

नीरोगउपविष्टो वारुणो वा विबुधन्भुवि ।

मूर्छितो वा त्यजत्वे प्रणान् भ्रान्तिर्न सर्वथा ॥

நீரொம உவவிஷ்டாவாருணோவாவிபுந்நுவி |

உவமிஷ்டொவா துஜசெவஷ்ப்ராணாநுப்ராந்திநுஸவபுயா ||

நீரொமஃ ரோகமில்லாமலாவது
 உவவிஷ்டஃ.வா. உட்கார்ந்தாவது
 ருமஃ.வா விபாதி யோடேயாவது
 ஸுவி பூமியில்
 விபுந்நு. உருண்டுக்கொண்டாவது
 உவமிஷ்டஃ.வா மூர்ச்சையையடைய
 ப்பட்டவனாகவாவது

ஸுஷஃ இந்தஞானி
 ப்ராணாநு பிராணன்களை
 துஜகம் விட்டும்
 ஸவபுயா சர்வவிதத்தினுலுமவனுக்கு
 ஸ்ரானிஃ { ஜன்மமேறுதுவான அஞ்ஞா
 னமயக்கம்
 ந. இல்லவேயில்லை

அ-கை. அப்படிமூர்ச்சை முதலானவைகளினாலே ஞானங்கெடமாட்டா
 தென்பதற்குதிருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

दिनेदिनेस्वप्नसुप्त्योरधीतेविस्मृतेप्ययम् ।

पर्युर्नानधीतस्यात्तद्वद्विद्याननश्यति ॥

ஹிநெஹிநெஸ்வபுஸுப்த்யோரஹிதேவிஸ்யுதெவ்யயம் |

வரெஹுநபுநயீதஸ்யுததுவாஹிநெநஸ்யுதி || கா ||

ஹிநெஹிநெதினந்தோரும்தினந்தோரு
 ஸ்யுதெ கற்றவேதசாஸ்திரங்கள் (ம்
 ஸுபுஸுபு) ஸ்வப்னகஷுப்திகளிலே
 விஸ்யுதெ.ஸுவி மறந்திருந்தாலும்
 ஸயம் இந்தப்புருஷனுனவன்
 வரெஹுஃ மறுநாள்

ஸுநயீசஃ வேதம்கற்காதவனாக
 ந.ஸ்யுச ஆகமாட்டான்
 த.ஸு அதுபோல மரணாவசரத்தில்
 ஸ்வரூபப்பிரஞான மறந்திருந்தா
 லும் அவனுக்கு வந்திருக்கிற
 விஹு. ஞானமானது
 ந.நஸ்யுதி நாசமாகாது

கூஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

இ-தி. சாணையில்பிடித்தாத்தனம்போன்ற ஞானம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தகாரத்திற்குச்சமானமான அஞ்ஞானம்வரகண்க்கில்லை.

அ-கை. ஞானங்கெடாதென்பதை உறுதிப்படுத்திச்சொல்லுகிறார்.

प्रमाणोत्पादिताविद्याप्रमाणं प्रबलं विना ।

ननश्यति न वेदांतात् प्रबलमानमीक्ष्यते ॥

புரானொத்தாதிதாவிடியாபுரணம்புலவமுவிநா ।

நநஸ்யதிநவெதாந்தாது வமொநமீக்ஷ்யதெ ॥ க௦அ ॥

புரானொத்தாதிதாவிடியா மகாவா	ந.நஸ்யதி நாசமாகாமாட்டாது [ம்
க்கியப் பிரமாணத்தினாலுண்டான	வெஜானாசுவேதாந்தத்தைக்காட்டிலு
ஞானமானது	புலவம { பிரபலமான பிரமாணமா
புலவம அதற்குமேலான	நாது } எனது
புரணாவிநா பிரமாணமன்றியில்	ந ாக்ஷ்யதெ. பார்க்கப்படவில்லை

இ-தி. சீமைத்தீர்ப்பு மாறவேண்டுமானால் அதற்குமேல்கோர்ட்டிலிருந்தா லதுமாரும்' அப்படியில்லாமையால் மாறாததுபோலவறி.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைமுடிக்கிறார்.

तस्माद्वेदांतसंसिद्धंसदद्वैतं न बाध्यते ।

अन्तर्कालेप्यतोभूतविवेकान्निर्वृतिस्स्थिता ॥

தவூவெஜாந்தவஸ்ஸவிக்ஷயதெநவாயுதெ ।

சாந்தகாலெப்யதொஹுதவிவெகாநிவ்ருதிஸ்திதா ॥ க௦க ॥

தவூச ஆகையினாலே	சுதஃ ஆகையினாலே [வது
வெஜானவஸ்ஸவிக்ஷயதெநவாயுதெ	சுனகாலெ.சுவி அந்தக்காலத்திலேயா
த்தாலுண்டான ஞானத்தால் சித்	வ்ருதவி { இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்
தித்திருக்கிற	வெகாசு } தால்
வச.சுலெ.உத்சத்தான அத்துவைதம்	நிவ்ருதிஃ மோக்ஷமானது
நவாயுதெ பாதிக்கப்படுகிறதில்லை	ஸ்திதா இருக்கிறது

இ-தி. புகைவண்டியில்முன்னமேபோய் சீட்டுவாங்கிப்போகாமல் வண்டி னிடும்சமயத்திலாவதுபோய் சீட்டுவாங்கியேறிப்போகிறவனுக்கு அன்றையத் தினம்வினாகாமல் சபலமாவதுபோலவறி.

பஞ்சபூதவிவேகம்சம்பூர்ணம்.

(க) — பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

தைத்தீரிய உபநிடதம் ஆனந்தவல்லியிற் சொல்லியிருக்கும் அர்த்தத்தை யிப்பஞ்சகோசவிவேகத்தால் வெளியாக்குகின்றனர்.

வேதங்களின் அங்கமான நியாயசாந்திரத்தில், சாகாசந்திரநியாயமும்ஸ் தூலாருந்தநிரியாயமும், மார்ஜாரநியாயமும், மர்க்கடநியாயமும், ஸ்தாலீபுலாகநியாயமும், ஸ்தூணநிகனநியாயமும், கைமுதிகநியாயமும், ஆக இவ்வேழுவகைநியாயங்கள் வேதாந்தசாந்திரத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, ஏனையநியாயங்கள் இவ்வேதாந்தத்தில் ஆன்றோர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டனவல்ல, சாகாசந்திரநியாயமாவது, ஸ்தூலமான மரத்தைக்காட்டி சூக்குமமான சந்திரனைக்காட்டுவதுபோல், ஸ்தூலமான பஞ்சகோச இலக்கணத்தைக்காட்டி சூக்குமமான ஆத்துமாவைக்காண்பிவிப்பதாம், தூலா இருந்தநிரியாயமாவது சூக்குமமான அருந்தநிரிசுத்திரத்துடன் கூடின இரண்டு ஸ்தூலநிசுத்திரங்களைக்காட்டி சூக்குமமான அருந்தநியை விவாகத்தில்தம்பதிகளுக்குக் காண்பிவிப்பதுபோல், கோசவிசாரத்தால் ஆத்துமாவைக் காண்பிவிப்பதாம் மார்ஜாரநியாயமாவது பூணைதன்மதலையை வலியுத்தமுவுவதுபோல் குருசீடனை வலியுட்கொள்ளுதலாம், குரங்கின் குட்டி தாயைவலுவேதேடுவதுபோல், சீடன்னைவராக்கியாதிசாதனத்துடன் நிறைந்தவனுப் ஆசானிடம் சென்று, அவனுல் ஸ்தூலாதிசார இலக்கணமுறுவதுமர்க்கட நியாயமெனப்படும், ஒருபாணேசோறுக்கொருபருக்கையைப்பார்த்துப் பக்குவமறிவதுபோல், பஞ்சகோசகுகையில் விளங்குநிறைசதன்னியத்தைத்தானென்றுணர்ந்தால் சச்சிதானந்தமான பிரம்மேதானென்றிவது ஸ்தாலீபுலாக நியாயமெனப்படும், மானிடரால் குழியில் நாட்டுகிறகம்பத்தை உரமுறக்குத்தியுறைப்பிக்குமுபாயம்போல், சமுசய அசம்பாவனாதிதோஷங்களை நிவர்த்தித்துப் பிரமசாசுநாத்காரத்தில் திடமுறசுத்தசத்துவவிருத்திவிளங்கி, பிரம்மாய்சேடிக்கிறதே ஸ்தூணநிகன நியாயமெனப்படும், கைமுதிகநியாயம் திருப்திதீபிகையில் விரிவாய்கூறப்படும் இவ்வேழுவகைநியாயங்களை இப்பிரகதணத்திலும் மற்றிரபிரகரணங்களிலும் ஆங்காங்குபயோகித்திருக்கின்றனர், மேற்கூறிய உபநிடத்தில் வெளியிட்டிருக்கிற (சுகா) அர்த்தத்தை விளக்கின்றனர் குகையிலிருக்கிற பிரம்மத்தைப் பஞ்சகோசவிவேகத்தினால் அறிவதற்கு முடியுமென்று சுருதி கூறியிருப்பதால் இங்கு பஞ்சகோசவிவேகத்தைத்தெரிவிக்கின்றனர், அன்னமயகோசம், பிரானமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம், ஒன்றினுள்ளொன்றடக்கமாயிருப்பதால் குகை எனப்படும் தகப்பன் வீரியத்தினுற்பத்தியாயும், அன்னத்தினால் விருத்தியடைந்தும், அன்னமில்லாவிட்டால் நாசத்தையடைவதாலும், முன்பின்னில்லாததாலுமிருக்கிற இவ்வன்னமயனாத்துமாவாகான் தேகத்திற்குப் பலம்கொடுக்கிறவனாயும், கர்மேந்திரியங்களையெவ்வொருமிருக்கிற இப்பிரானமயன் அறிவின்மையால், ஆனதுமாவாகான், தேகத்தில்கொள்ளும், விடுமுத

லியதையெனதென்றும் காமாதியவஸ்தைகளால், பைத்தியம்கொண்டவனான
மனோமயனுமாத்நுமாவாகான் சஷுப்தியில்லீனத்தையடைகிறவனாயும், ஜா
க்கிராவஸ்தையில்சிரசமுதல் இத்தேகத்தில்வியாபகனாயும், அறிவின்நிழலாயு
மிருக்கிற விஞ்ஞானமயனுமான்மாவாகான் எஜமானனாகருத்தாவாயிருப்ப
தால் விஞ்ஞானமயனென்றும் ஏவினதொழில்செய்வதால்மனோமயனென்றும்
கூறினர்ஜாக்கிரகாலத்தில்பிரியமோத பிரமோதாதிவிருத்திகளுடன்விடயானு
பவம்செய்து புண்ணியபோகம்சாந்தகாலத்தில் நித்திராருபாய் அஞ்ஞான வி
ருத்தியுடன் சஷுப்தியானந்தம் புஜிக்குமானந்தமயன் ஆத்துமாவாகமாட்டா
ன், இவ்வைங்கோசங்களுக்கிட்டானமான வஸ்துவே(ஆத்துமா)வென்றறி வ
ஸ்துவில்ஈசுவரத்துவமும், ஜீவத்வமும்மாயை அவித்தைகளால் சுற்பிவிக்கப்பட்ட
டனவேயொழியவாஸ்தவத்திலில்லை, அவ்வீச்சுவரசம்மந்தமான, மாயாசக்தியா
னது சகலவஸ்துக்களையும்ஏவுதல்செய்தும், ஆனந்தமயமுதல்சகலவஸ்துக்க
ளில் ரகசியமாய்பிரகாசித்தும் விளங்குகின்றது சத்தியில்லாவிடிந்ரபதியில்
லாகர்போல ஜகத்துவித்தியாசத்தை அடைந்துவிடும் அறிவின்சாயையுடன் கூ
டினசக்தி அறிவுபோலவிளங்குகின்றது, அச்சக்தியினுபாதிச்சேர்க்கையால் பி
ர்மமேஈசுவரத்துவத்தையடைந்தார் ஐங்கோசங்களுபாதியால் ஜீவபாவமெய்
தினர் ஒருபுருடனுக்குப்புத்திரனாஸ்தகப்பென்கிறசொல்லும், பேரனாஸ்பாட்
டனென்கிறசொல்லும், வந்தனபோல்மாயையாகிறபுத்திரனா ஈசனாகியதகப்
பென்கிறசொல்லும் அக்கோசோபாதியால்ஜீவனாகிய பாட்டனென்கின்ற
செல்லும், புத்திரனும்பேரனும்ற்றகாலத்தில் அச்சொற்கள்பொய்யாவதுபோ
ல் அப்பிர்மத்திற்குஇவ்வீச ஜீவபாவம்பொய்யாய் அறிவுமாத்நிரம் ஒன்றாய்ப்பி
ரகாசிக்கின்றது இவ்விதம்பிரமத்தையறிந்தவன் பிர்மமேயொழியபிரமவித்த
ல்ல, இஞ்ஞானிக்குஜன்மமில்லை இதற்கையமில்லை.

பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஹு.

ஸ்ரீமணேஸாய நமஃ.

ஸ்ரீராமஹிஹுஸுஹா நமஃ ஸுராவெ நமஃ.

வனுகொஸவிவெகஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நகவாஸ்ரீலாரகீதீயுவிஷாரணுஹுஸுரள ।

வாஹகொஸவிவெகஸுஹுவெஷுராவஸாஸதஃ ॥

பஞ்சகோசவிவேகம்.

க௦க

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனிஸ்வர்களைவந்தனம்செய்துபஞ்சகோசவிவேகத்திற்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை தைத்தீரீயஉபநிஷத்தின்தாற்பரிய வியாக்கியானமான இந்தபஞ்சகோசவிவேகமென்கிறபிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறஆசாரியர்அதில்கேட்கிறவர்களுக்குப் பிரவிருத்திசித்திக்கும்பொருட்டு பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கிறதென்று பிரத்தியக்ஷமாகஞ்சுனைபண்ணி கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितं ब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।

बोद्धुं शक्यं ततः कोशपञ्चकं प्रविविच्यते ॥

முஹாஹி தம்ஸுஷுய துது உகொஸவிவெகதஃ ।

வொஃஸக்யு ததஃகொஸவனுக்ஸுவிவிவ்யதெ ॥ க ॥

முஹாஹிதம் குகையிலிருக்கிற

யசு யாதொரு

ஸுஷு தசு பிரம்முண்டோ அதை

வனுகொஸவிவெகதஃ குகையென்

கிறசப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற ப

ஞ்சகோசவிவேகத்தால்

வொஃஸ அறிவதற்கு

ஸக்யம் முடியும்

ததஃ ஆகையினாலே

கொஸவ { அன்னமயாதி பஞ்சகோ
னுக் { சத்தை

புவிவிவ்யதெ சாக்ஷியாகியதனக்கு

வேறுகப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

இ-தி. தாமரைப்புஷ்பத்திற் குள்ளே இருக்கிற காயையெடுக்கவேண்டினவன் அதைமுடிக்கொண்டிருக்கிற மேல்இதழ்களைப்பிரித்துத் தள்ளி காயைக் கண்டுபிடிப்பதுபோலவறி.

அ-கை. குகையென்பதெது அதிலிருக்கிறபிரமம்என்னமாயறிகிறதெனில்.

देहादभ्यंतरः प्राणः प्राणादभ्यंतरमनः ।

ततः कर्ता ततो भोक्ता गुहासेयं परंपरा ॥

ஐஹாஹு தாஸ்ப்ராணஃப்ராணாஹுணாஸம் ॥ ௧ ॥

ததஃகதா ததொஹாகா முஹா லெயம்வரம்வரா ॥ ௨ ॥

ஐஹாஸ { அன்னமய கோசத்தைக்
காட்டிலும்

ஸுஷுணாஸம் உள்ளே இருக்கிறது

ப்ராணஃ பிராணமயகோசம்

ப்ராணாஸ { பிராணமய கோசத்தைக்
காட்டிலும்

ஸுஷுணாஸம் உள்ளே இருக்கிறது

௨ம் மனோமயகோசம்

ததஃ அதைக்காட்டிலும்

கதா { உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞான
மயகோசம்

ததஃ அதைக்காட்டிலும் [கோசம்

ஹாகா உள்ளே இருக்கிறஆனந்தமய

ஸா அந்த

ஐயம் இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய

வரம்வரா கூட்டமானது

முஹா சுருதியில்குகையெனப்படும்

இ-தி. ஐந்தடுக்குப்போகணிஒன்றுக்குளொன்று அடங்கியிருப்பதுபோல
அ-கை. இப்போது அன்னமயகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அது அனாத்
துமாவென்பதையுங்காண்பிவிக்கிறார்.

पितृभुक्तान्नजाद्वीर्यजातोन्निवैववर्धते ।

देहस्सोन्नमयोनात्माप्राक्चोद्धृतदभावतः ॥

வித்யுலுதூநுஜாஜீய்யூஜாதொநுநெவவய்யுதெ ।

ஹெஹொநுநெயொநாதூபூதொஹுஹுததலாவதஃ ॥ ௩ ॥

ஹெஹஃ யாதொருதேகமானது

வய்யுதெ விருத்தியாகிறதோ

வித்யுலுதூநுஜாஜ தாய்தகப்பனால்

பூக்.உ முன்னும்

புஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தினாலுண்

ஹுஹு-ஹ பின்னும் [யால்

டான

ததலாவதஃ அந்த தேகமில்லாமை

வீய்யூஜ விரியத்தினின்றும்

லஃ அந்த

ஜாதஃ உண்டானதாயும்

சுநூயம் அன்னமயகோசமானது

சுநெந.ஹவ அன்னத்தினாலேயே

சுநாதூ ஆத்துமாவன்று

வி-ம். அனுமானம்இத்தேகமாத்துமாவன்று யெதனாலெனில்பிறக்குமுன்
னும்இறந்தபின்னும்இல்லாததினால் (கடாதிகள்போல) அதுஅனாத்துமா.

இ-தி. ஸ்திரீவேஷம்போட்டுக்கொண்டு ஆடுகிறவனுக்குஅந்த ஸ்திரீயின்
தன்மைமுன்னும்பின்னும்இல்லாமையால் அதுஅவனாகாததுபோலவறி.

ச-கை. தேகம்முன்னும்பின்னும்இல்லாமைபென்கிற ஏதுசரிதேகமாத்துமா
வல்லவென்றுசாதித்தது கூடாதென்கிறயென்பகூதத்தில் தோஷமின்மையால்
நீர்சொன்னஏதுபிரயோஜனமில்லையெனில்.

पूर्वजन्मन्यसन्नेतजन्मसंपादयेत्कथम् ।

भावजन्मन्यसन्कर्मनभुंजीतेहसंचितम् ॥

வடுவடிஜநநுஸநெநுதஜநுஸவாடியெதுதஃ ।

லாவிஜநநுஸநுநுலுஹுஜீதெஹவஹிதஃ ॥ ௪ ॥

வடுவடிஜநநி பூர்வஜன்மத்தில்

லாவிஜநநி வரப்போகிற ஜன்மத்தில்

சுலுச இல்லாத இந்த தேகமான

சுலுசஇல்லாதஇந்ததேகமானஆத்மா

ஆத்துமா

லுனிதஃ இப்போது சேர்க்கப்படுகிற

வநதச.ஜநு இந்த ஜென்மத்தை

கூடு கர்மத்தை

கூலஃ எப்படி

ஹ இவ்வுலகத்திலிருந்து

லுலாடியெச சம்பாதிக்கும்

ந. லுஹீத புஜிக்கக்கூடாது

வி-ம். அப்படிச்சொன்னால்செய்யாதபலம்வருவதும் செய்தபலம்நாசமா
ய்போவதுமென்கிற இரண்டுதோஷங்கள்வரும்.

அ-கை. இப்படி அன்னமயகோசம் னாத்துமாவென்று காண்பித்து பிராணமயன் அனாத்துமாவென்பதும் அவன் ஸ்வரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறார்.

पूर्णदेहैवल्यच्छन्नक्षणांयःप्रवर्तकः ।

वायुःप्राणमयोनासावात्माचैतन्यवर्जनात् ॥

வகுணெ ஶாஷெஹைவாயு ஶநக்ஷாணாயஃ ப்ரவதகஃ :

வாயுஃ ப்ராணமயோநாஸாவாத்மாசைதன்யவர்க்நாட் ॥ ௫ ॥

யஃ யாதொரு
வாயுஃ வாயுவானவன்
ஷெஹை இந்ததேகத்தில் [னாயும்
வகுணஃ (நகசிகபரியந்தம்) ப்ராண
ஸவ பலத்தை
யஶந கொடுக்கிறவனாயும்
க்ஷாணாஃ இந்திரியங்களை

ப்ரவதகஃ ஏவுகிறனாய் மிருக்கிற
க்ஷண அந்த இந்த [னே
ப்ராணமயஃ பிராணமயன்
ஷெதகந } (வெளியிலடிக்கிற காற்
வஜநாச } றுபோல) அறிவற்ற
ருப்பதால்
சூதா. ௩ ஆத்துமாவன்று

இ-தி. துருத்திசூள்புகுந்து வெளியில்வருகிறகாற்றானது புருஷனாகா.

அ-கை. இப்போதுமனோமயன் ஸ்வரூபத்தையும் அவன் னாத்துமாவென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

अहंताममतादेहेगोहादौचकरोति यः ।

कामाद्यवस्थयाभ्रान्तोनासावात्मामनोमयः ॥

ஶஹந்தாஃமதாதேஹேஶோஹாடௌசக்ரோதியஃ ।

காஶாடியவஸ்தயாப்ராஶ்நாநாஸாவாத்மாஶமனோமயஃ ॥ ௬ ॥

யஃ யாதொருவன்
ஷெஹை தேகத்தில் [யும்
க்ஷணாநாநென்கிற அகங்காரத்தை
மெஹாடௌசவீடுமுதலானதுகளிலு
ஶதா யெனதென்பதையும் (ம்
க்ரோதி பண்ணுகிறானே

காஷாடியவஸ்தயா காமாதி அவஸ்தை
கனிதலே
ஶாஶஃ மயக்கத்தை யுடையவனாக
க்ஷண அந்த இந்த
ஶமோமயஃ மனோமயன்
சூதா. ௩ ஆத்துமாவன்று

இ-தி. இராஜாதன்னரண்மனையும், வெளியிலுள்ளராஜ்யத்தையும் நான் எனதென்று அபிமானிக்கிறதைப்போலும், பைத்தியத்தால்பலவிதமாய்ப் புலம்பித்திவிக்கிறவன், அறிவுள்ளவனாகஆகாததுபோல்வறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன்குடும்பிபோல தாதாத்தியாத்தியாசத்தையுடையவனாயிருப்பதால் அவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் அவன் அனாத்துமாவென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

लीनासुप्तौवपूर्वोधेव्यासुयादानखाग्रगा ।

चिच्छायोपेतधीर्नात्माविज्ञानमयशब्दभाक् ॥

வினாஸுப்தௌவபூர்வோய்யாஸ்யாநவாஹா |

விஜ்ஞாநமயஸஸ்வஹாக் || ௭ ||

விஜ்ஞாயொவெதயீசைதாபாசனோடு

டியிருக்கறயாதொருபுத்தியானது

ஸுபூஸ சஷுப்தியில்

லீநா லபித்து

வொயெ { ஜாக்கிரத்தில் (தப்தாயபி
ண்டம்போலே)

சூதவா { நகை சிகை பரியந்தம் அ
ஹா { டைந்ததாகி

வபுஃ தேகத்தை

வ்யாஹ்யாஸ வியாபித்திருக்கிறதோ

விஜ்ஞாநமயஸஸ்வஹாக் அந்த இந்த

விஞ்ஞானமயன்

சூதா.ந ஆத்துமாவன்று

இ-தி. மின்னலானதுதோன்றித்தோன்றி மறைவதால்அதுசூரியனாகாதது போலவறி.

அ-கை. மனோபுத்திஇரண்டும் ஒர்அந்தக்கரணகாரியமாகையால் மனோமயனென்றும்விஞ்ஞானமயனென்றும் இரண்டுக்கோசங்களாகப்பிரித்தது கூடாதெனில்.

कर्तृत्वकरणत्वाभ्यां विक्रियतांतीन्द्रियम् ।

विज्ञानमनसीअन्तर्बहिर्धैतेपरस्परम् ॥

கத்யூக்ஷகரணகவாஹ்யாஹிசூயெதாந்தானிஹியல் |

விஜ்ஞாநமநஸீசன்தர்வஹிசெய்தெவரஸ்பரம் || ௮ ||

சுஜ்ஞாநியம் அந்தக்காரணமானது

கத்யூக்ஷகரணகவாஹ்யா கருத்ருத்

வருபமாயும் கரணங்களான சாத

னகருவிரூபங்களாயுமிருப்பதால்

சுஜ் உள்ளிலும்

ஸஹிஃவ புறம்பிலும்

விக்ரயெ { விகாரத்தை யடைந்து
க { கொண்டிருக்கிறது

எனதெ இவைகள்

வரஸ்பரம் { ஒன்றுக்கொன்று பேதமா
யிருப்பதால்

விஜ்ஞாநமநஸீ விஞ்ஞானமயமென்

றும் மனோமயமென்றும் (சொல்ல

ப்படுகிறார்கள்)

இ-தி ஒருவிறையின்விகாரமேவேரும் கிளைகளுமாயிருந்தாலும் வேராதா ரமாயும்பூமிக்குள்ளேவியாபித்து இருப்பதாயும், அசையாதிருப்பதாயும்கிளை கள்வெளியிருப்பதாயும், ஆதேயமாயும்சலிப்பதாயுமிருப்பதுபோலும்நியா திபதியும்சேவுகனும் ஒருஅரசனின்வேலைக்காரராயிருந்தாலும் பிரபுத்தன் னமயும், சேவுகத்தன்மையுமிருப்பதுபோலவறி.

பஞ்சகோசவிவேகம்.

கரு

அ-கை. போக்தாவென்று சொல்லப்பட்ட ஆனந்தமயன்ஸ்வரூபந்தையும் அவன் ஆனந்தமாவென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

काचिदंतर्मुखावृत्तिरानंदप्रतिबिम्बाक् ।

पुण्यभोगेभोगशांतौनिद्रारूपेणलीयते ॥

कादाचित्कत्वतोनात्मास्यादानंदमयोप्ययम् ।

காவிதிக்ஷேபாவாபு திராநதவ்ருதிவிம்வலாக் ।

வாணுலொமெலொமஸாணாநிஜாரூவெணலீயதெ ॥ க॥

காடாவிதக்ஷதொநாத்ராவூடாநத்யெயாவ்யய் । [ல்

வாணு { புண்ணியபலானுபவமான
லொமெ { போக காலத்தில்

காவிச ஒருக்கால்

சுநடிபுவா { அந்தர்முகமாகிற விரு
வ்ருதி { த்தியானது

சுநடிவ்ருதிவிம்வலாக் ஆத்துமா
னந்தப்பிரதிபிம்பத்தை அடைந்த
தாகி

இ-தி. ஆற்றில்ஊற்றுப்போட்டு இறைத்துத் தெளிந்த அவசரத்தில் கூண
காலம்தன்முகம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

ச-கை. அன்னமயாதி ஆனந்தமயன்வரை ஆத்துமாவல்லவென்று விளக்கி
னால்துத்துமாவே இல்லையென்று வருமேயெனில்.

बिम्बभूतोयआनन्दआत्मासौसर्वदास्थिते ॥

விம்வலூதொயசூநத்சூத்ராவளவவபூடாவூதெ ॥ க॥

விவ { ஆனந்தமயனுக்கு

லூதெ { மதிஷ்டானமான

யம் யாதொரு

சூநதெ ஆனந்தமுண்டோ (அது).

வவபூடா எப்போதும்

லூதெ இருகிறபடியால்

கவள அந்த இவரே

சூத்ரா ஆத்துமா

வி-ம். அனுமானம் நித்தியமாயிருப்பதால் ஆனந்தரூபியான, இவரே ஆத்
துமாயாதொருவர், ஆத்துமாவன்றோ அவர் நித்தியரன்று (தேகாதிகளைப்போல்)
ஆகாசாதிகளும் உற்பத்தியுடன்கூடி அநித்தியமாயிருப்பதால் அதிவிபாத்தி
தோஷமில்லை.

ननुदेहमुपक्रम्यनिद्रानन्दांतवस्तुपु ।

माभूदात्मत्वमन्यस्तुनकाश्चिदनुभूयते ॥

காசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

நநுஷெஹஸுவசுஜிஜாநநாநாவஸுஷு |

பாலுதிபா துக்ஷபநுஷு நகபுஜிநாலுதியதெ || ௧௧ ||

நநு. சங்குக்கிருன்	சு-தூஷா ஆத்துமத்வமானது
ஷெஹம் அன்னமயத்தை	பாலுதி. ஆகவேண்டாம் [கிற
உபசுஜி ஆரம்பபித்து	சுநுஜி இவைகளுக் கன்னியமாயிருக்
நிஜாநநாநாவஸுஷு ஆனந்தம	கபுஜி. து ஓராத்நாமாவும் [வில்லை
யன் வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில்	ந. சுநுஷுதியதெ அனுபவிக்கப்பட
நீர் சொன்ன எதுவால்	
தா-ம். அப்போதுசூனியமல்லவா சித்தித்ததென்ற அபிப்பிராயத்தால்சங்	
கித்தான்	

இ-தி. ஐந்துவாசஸ்தாண்டி உள்ளே போனவன் ஒன்றும் காணாது போலவாம்

அ-கை. அப்படி சூனியம் சம்பவிக்கவில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார்.

वाङ्निद्रादयस्सर्वेनुभूयन्तेनचेतरः ।

तथाप्येतेनुभूयन्तेनत்கोनिवारयेत् ॥

வாங்குநித்ராடியஸ்ஸர்வேனுபூயந்தெநசெதரஃ |

ததாப்யெதெநுபூயந்தெநத்கோநிவாரயெசு || ௧௨ ||

நிஜாடியஃ ஆனந்தமயன் முதலான	உதரஃ { வேரொன்றும் அனுபவிக்க
வஸெஷு சகலகோசங்கள் [றன	சு.வ { ப்படவில்லை யென்று
சுநுஷுதியதெ அனுபவிக்கப்படுகின்	வாங்கு நீ சொன்னது சரி

அ-கை. அப்போதே கோசங்களுக்குவேறாக ஆத்துமாவுண்டென்றெப்படி சொன்னீரெனில்.

தயா.சுஷி அப்படி இருந்தாலும்	தம் அந்த சைதன்னியத்தை
வஸெஷு இந்த கோசங்கள்	கஃ எவன்
யெஷு யாராவே [ன்றன	நிவாரயெசு தடுப்பன்
சுநுஷுதியதெ அனுபவிக்கப்படுகி	

இ-தி. முன்னே ஒன்றுங்காணப்படவில்லையென்று சொன்னவனிருப்பது போலவறி.

அ-கை. இப்போது கோசவிலக்ஷணமான ஆத்துமாவேறே இருந்தால் அப்போது காணப்படவேண்டும் அப்படி காணப்படாமையால் ஆத்துமாவில்லையெனில்.

स्वयमेवानुभूतिरिति तदनुभवता ।

ज्ञातृज्ञानांतराभावादज्ञेयो नत्वसत्तया ॥

ஸ்வயமெவானுபூதி ரிதி தநுபவதா |

ஜ்நாத்ரஜ்நாநாந்தராலாவாடஜ்ஞேயோநக்வஸத்யா || ௧௩ ||

ஸயம் } (இக்கோசங்களை அறிகிற) அ
வனவ } நிவாகிய தான்தானே

சுநுலகுதி } அனுபவரூபமா யிருப்
கூச } பதால் [ரூக

சுநுலாவுகா அனுபவிக்கப்படுகிறவ
ந. விஷுதெ ஆகமாட்டார்

ஜோது ஜோநாந்தராலாவாக அனா
யறிய வேறேகாண்பான் காசுகளி
ல்லாமையால்
சுஞ்சுயம் அறியப்படவில்லை
சுஸ்த்யாந. து முயல்கொம்புபா
வில்லாமையால் அறியப்படாமலிரு
க்கவில்லை

தா-ம். பஞ்சகோசங்களுக்கும், ஆத்துமாசாக்ஷி என்றும் அவைகள் அசத்
தென்றும்முன்னரே நிராகரிக்கப்பட்டதால் இவரையறிய சாக்ஷிமுதலானதில்
லாமையால், அறியப்படாதவரென்று சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அனுபவரூபராயிருக்கிற ஆத்துமாவுக்கு அனுபவிக்கப்படுதல், கூ
டாதென்பதையும் அறிவுசபாவமென்பதையும் திருஷ்டாந்தமலமாய் அறிவி
க்கிறார்.

மாधुर्यादिस्वभवानामन्यत्रस्वगुणार्पिणाम् ।

स्वस्मिन्तदर्पणापेक्षानो न चाऽस्त्यन्यदर्पकम् ॥

अर्पकान्तरराहित्येप्यस्त्येषां तत्स्वभवता ।

माभूत्तथानुभाव्यत्वं बोधात्मा तु न हीयते ॥

ஜாயுயபூஜிஷ்ணாவாநாஜநுதுஷ்ணமுணாவிஷுணாடி ।

ஸுஸ்மிந்தடர்பணாபேக்ஷானொநாநாஸ்த்யனயடர்பகம் ॥ கத ॥

அர்பகான்தரராஹித்யேப்யஸ்த்யேஷாநுதலாவதா ।

மாவூத்ததானுபாவ்யத்வம் போதாது ந ஹீயதெ ॥ கரு ॥

சுநுது கடிமுதலானவைகளில்

ஸுமுணாவிஷுணா தித்திப்புமுலான

குணங்களைகொடுக்கிறவைகளான

ஜாயுயபூஜிஷ்ணாவாநா தித்திப்புமு

தலான சபாவத்தை சக்கரை முத

லானவஸ்துக்களுக்கு

ஸுஸ்மிந் தன்னிடத்தில்

தடிவடணா } அது வேண்டுமென்ற

பெக்ஷா } அபேகைபுடையது

நொ இல்லை

சுநுதுஷுணம் வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்து

ந வ. சுஷ்ண இல்லவே இல்லை

சுவுஷுணாந்தரராஹித்யேப்யஸ்த்யே

வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடு

கிறவஸ்து வில்லாமலிருந்த போதி

லும் [துக்களுக்கு

ஊஷ்ணம் இந்த சக்கரைமுதலானவஸ்து

தலாவதா அந்த தித்திப்புமுதலான

சபாவமானது

சுஷ்ணம் இருக்கவே இருக்கிறது

அ-கை. தாஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

கௌ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கயா அப்படி

[ருக

வொயாதா. சூ அறிவான ஆத்துமா

கூடலாவது அனுபவிக்கப்படுகிறது

வும்

பாஷஞ்ச ஆகவேண்டாம்

ந. ஹியகெ கெடமாட்டார்

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்திற்குக்ருதிப்பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

स्वयंज्योतिर्भवत्येषுரோஸ்மாद्भासतोखिलात् ।

तमेवभान्तमन्वेतितद्भासाभास्यतेजगत् ॥

ஸ்யம்ஜ்யோதிலுவதேதுஷ்வரோஸ்மாடாஸதெவிவாஸ |

தமேவலாஹதெநூதித ஸ்மாஸாலாஸ்யதேஜமஸ || கக ||

வ்ணவஃ இந்த ஆத்துமா

ஸ்யம்ஜ்யோதில் சுயம்பிரகாசராக

லவதி இருக்கிறார்

கூஸாஸ இந்த

கூவிவாஸ சகலநாமரூபத்திற்கும்

புரஃ முன்னே

லாவதெ விளங்குகிறார்

லாாதம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற

கூ. வ்ணவ அவரையே

கூநூதி அனுசரித்துவிளங்குகிறது

கூ அவருடைய

லாவா பிரகாசத்தினாலேயே

ஜக ஜகத்தானது

லாவதெ விளங்கப்படுகிறது

இ-தி- சூரியப்பிரகாசத்தைபனுசரித்து உலகம்விளங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. இதற்காகமறுபடியும் சுருதிகளைக்காண்பிவிக்கிறார்.

येनदज्ञानतेसर्वतत्केनान्येनजानताम् ।

विज्ञानतारकेनविद्याच्छक्तंवेद्येतुसाधनम् ॥

யெநெஜ்ஞானதெசர்வதத்கேனான்யேனஜானதாம் |

விஜ்ஞானதாரகெநவிஜ்ஞாஹதவெஜ்ஞாஸாஸநம் || கக ||

யெந எந்த அறிவினாலே

ஜ்ஞாஸவஃ இந்த சமஸ்தத்தையும்

ஜாநதெ அறிகிறார்களோ

கூ அந்த அறிவாகிய தன்னை

கூநூந வேறே

கெந எவனாலே

ஜாநதாம் அறியக்கூடும்

விஜ்ஞா { சகலத்தோற்றத்தையு மறிகி

தாரம் { ற அறிவாகியதன்னை

கெநவிஜ்ஞாஸ யாராலே அறியக்கூடும்

லாஸநம். { விஷயஞ்ஞானசாதனமா

தூ { னமனதும்

வெஜ்ஞா விஷயத்திலச்செல்வதற்கு

ஸூதம் சாதனமல்லவா

தா-ம் ஆத்துமாவில்செல்வதற்குசமர்த்தமன்று வாக்ருமனதுகளுக்கு, எட்டாதென்றுசுருதியும் சொல்லுகிறதுஆத்துமாஅறியப்படும் பஷந்தில்கர்ம கர்த்திருத்துவவிரோதமும்வரும்.

இ-தி. காற்று, அக்கினி முதலானவை அசைப்பிவிப்பதில்சக்தமேதவிர ஆகாசத்தைபசைப்பிவிக்க முடியாததுபோலவறி.

அ-கை. இன்னும்சுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

सवेत्तिवेद्यन्तस्सर्वान्यस्तस्यास्तिवेदिता ।

विदिताविदिताभ्यान्तत्पृथग्बोधस्वरूपकम् ॥

ஸவெத்திவெடியுண்துவடாநாநுஷஸூவாஸிவெதிதா ।

விதிதாவிதிதாஸ்யாண்துபுயலெஸாயஸூர்வகக் ॥ கஅ ॥

ஸம் அந்த ஆத்துமா
வெடியும் அறியப்பட்டதான
தக ஸவடா அந்தசமஸ்தத்தையும்
வெத்தி அறிகிறார்
தஸ்ய அவரையறிய
சுநுஃ வேறாயிருக்கிற
வெதிதா அறிகிறவன்.

ந. சுலபி இல்லை
தக அந்தவஸ்துவானது
விதிதாவிதிதாஸ்யாம் அறியப்பட்டது
அறியப்படாதவைகளுக்கு
புயலுக் வேறான
ஸொயஸூரூபம் அறிவுவடிவம்

இ-தி. கண்ணாது அறியப்பட்டருபத்திற்கும் அறியப்படாதருபத்திற்கும் வேறாய் அறிவாயிருப்பதுபோல.

அ-கை. அறியப்பட்டது அறியப்படாதவைகளுக்கு அன்னியமாயிருக்கிற அறிவானது காணப்படவில்லையெனில், நீ சொன்ன படி ஓர் நிவல்லாவிட்டால் அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற, அனுபவமெப்படியுண்டாகும் இப்படிப்பட்டவனுக்கு எப்படிப்போதிக்கக்கூடுமென்று, பரிசுசத்தாடன்கொல்லுகிறார்.

बोधेप्यनुभवोयस्यनकथञ्चनजायते ।

तंकथंबोधयेच्छास्त्रंलोष्टंनरसमाकृतिम् ॥

ஸொயெஷுநாவஸொயஸூநகயணுநஜாயதெ ।

தகயணஸொயெஸூஸூஸொஷுநாஸஸாகுதி ॥ கக ॥

ஸொயெ. சுவி இப்படி அறிவுபிரதி
பகஷமாயிருந்தும்
யஸ்ய யாதொருவனுக்கு
கயா. உ என்னப்பிரயாசப்பட்டு [ம்
சுநாவஃ அறிவுதானென்ற அனுபவ
ந. ஜாயதெ உண்டாகவில்லையோ

ஸாவூ வேதாந்தசாஸ்திரமானது
நாஸஸாகுதி மனுஷியாகிருதிபோ
தம் அந்த (லிருக்கிற
ஸொஷு உருவாரத்தைப் பார்த்து
கயா. ஸொய { எப்படி. போதிக்கும்
யெச

இ-தி. மூட்டைபறிகொடுத்திராமணன், உருவாரத்தினிடத்தில்வந்து விடிய யனிடயதன் தாவந்தத்தைச் சொன்னகதைபோலவறி.

அ-கை. அறிவு அறியப்படவில்லை பென்பவனைப்பரிஹாசம் பண்ணுகிறார்.

जिह्वामेस्तिनवेत्युक्तिर्लज्जायैकवलयथा ।

ननुध्यतेमयावोधोबोद्धव्यइतितादृशी ॥

ஜிஹ்வாமெஸ்தி நவெத்யுக்திர்லஜ்ஜாயைகவலையதா ।

நனுடியுதேமயாவொயொவொவலவுஐதிதாடூஸீ ॥ ௨௦ ॥

ஜெ ஜிஹ்வா எனக்குநாவானது

சுஷி. வா இருக்கிறதா

ந. ஐதி இல்லையாவென்று

உக்தி சொல்லுகிறசொல்

ஜெயெ வெட்கத்தின் பொருட்டு

கெவலம் யோக்கியமாய்

யயா.யிபா எப்படியாகுமோஎன்னாலே

வொயஃ அறிவானது

ந. வுஃயுதெ அறியப்படவில்லை

வொவலவுஃ தாங்களேபோதிக்கத்தக்க

ஐதி என்றசொல் (து

தாடூஸீ அப்படிப்போலிருக்கிறது

இ-தி. எந்தாய்மலடியா பிரசவித்தவளாவென்று கேழ்கிறமுடன்போல
அ-கை. இப்படி அறிவிருந்தாலும், பிரகிருதமானபிர்மஞானத்திலென்ன
வாயிற்றெனில்.

यस्मिन्यस्मिन्नस्तिलोकेवोधस्तत्तदुपेक्षणे ।

यद्वोधमात्रं तद्ब्रह्मेत्येवंधीर्ब्रह्मनिश्चयः ॥

யஸ்திந்யஸ்திந்நஸ்திலோகேவோதஸ்தததுபேக்ஷணே ।

யத்வோதமாத்த்நத்ந்நஸ்தெய்வந்தீர்ந்நநிஸ்சயஃ ॥ ௨௧ ॥

வொகெ ஜகத்தில்

யஸ்திந் யஸ்திந் யாதொருயாதொரு ச

ப்தாதிவிஷயத்தில்

வொயஃ அறிகிறஅறிவானது

சுஷி இருக்கிறதோ

ததூசு அந்தந்தவிஷயம் [ம்

உபேக்ஷணே உபேக்ஷிக்கப்பட்டாலு

யசு யாதொரு

வொயஃயா தூ அறிவுமாத்நிரமழிவற்

நிருக்கிறதோ

தசு அதுவே

வூஹ. ஐதி பிர்மமென்கிற

ணவா இத்தகைய

யஃ ஞானமே

வூஹகிஸ்யஃபிர்மஞானத்தின்முடிவு

இ-தி. கண்ணால்பார்க்கப்படுகிறருபங்கள் அழிந்தாலும்கண் அழியாமலி
ருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. கடாதிவிஷயத்தை யுபேக்ஷிக்கிறதினாலே உண்டாகிறஅறிவுதா
னென்கிறஅனுபவமே பிர்மஞானமென்றால் அப்போது பஞ்சகோசவிவேகம்ப
ண்ணுவதுநிஷ்பிரயோஜன மாகுமேயெனில்பிரமத்தை பிரத்தியகாத்துமஸ்வ
ரூபமாகவறிகிறஞானம் வராமல்சம்சாரம்நீங்காததாகையால் அந்தஞானத்தி
ற்குஇந்தப்பஞ்சகோசவிவேகம் அவசியமுபயோகமானதால் வினல்லவென்
றுசொல்லுகிறார்.

पञ्चकोशपरित्यागिसाक्षिवोधावशेषतः ।

स्वस्वरूपंसएवस्याच्छून्यत्वंतस्यदुर्घटम् ॥

வனுகொஸவரிதூமெவொக்ஷிவொயாவஸெஷதஃ ।

வவ்வரூபம்வவ்வவவ்வூஹுதநுக்ஷம்தவவூஷுவபுடஃ ॥ ௨௨ ॥

வனுகொஸவரிதூமெ அன்னமயா

தானென்கிற அறிவு மாத்திரம் மீ
தமாகையால்

திபஞ்சகோசங்களை நேதிமார்க்கத்

வவ்வரூபம் தன்ஸ்வரூபம்

தால் பிரதியாகம்பண்ணினால்

வஃ.வனவ அதுவாகவே

வொக்ஷி வொயாவஸெஷதஃ சாக்ஷி

வ்யாச இருக்கிறது

அ-கை. அப்படி கோசத்தியாகத்தால் குனியத்வம்வருமேயெனில்.

ஸூக்ஷ்ம குனியமாயிருத்தலானது

உவபுடம் ஒருக்காலுங்கூடாது

தவவூ அந்த அறிவுக்கு

இ-தி. சீமைக்கெல்லாமிராஜனாயிருக்கிறவன் சிறையிலடைபட்டிருந்தால், சிறைச்சாலையைத்திறந்து உள்ளேபோய் அவனைகாணாமல் இஷ்டம்நிறைவேற்றாததுபோலும், ஐந்துகண்ணடிக்குவெனியில் தீபம்போலேதோற்றுவதால், அந்ததோற்றத்தால் யாகாதிகிரியைகளாகாமல் அந்தஐந்துகண்ணடியையும் திறந்து அதற்குள்ளிருக்கிற நிஜதீபத்தினாலேயே அத்தொழில்களெல்லாம்நடக்கவேண்டியதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. குனியத்வம்கூடாதென்பதைவற்புருத்திச் சொல்லுகிறார்.

अस्तितावत्स्वयंनमाविवादाविषयत्वतः ।

स्वस्मिन्नपिविवादश्चेत्प्रतिवाद्यत्रकोभवेत् ॥

சுஷி தாவதயம்நாவிவாடாவிஷயகூதஃ ।

வவ்வநுவிவிவாடிஸெது திவாடிசுகொலுவெசு ॥ ௨௩ ॥

தாவச சகலவாதிகளுக்கும்

சுஷி இருக்கிறான்

விவாடா விஷயகூதஃ தானிருப்பதி

வவ்வநு. சுவி தன்னிடத்திலும்

ல் யாதொரு விதமான ஆகேஷபமி

விவாடி.வெச விவாதம்வருமேயானால்

ன்மையால்

சுது இதில்

வயநூ8 தானெப்போதும்

பு.திவாடிஃ எதிரியானவன் எவன்

வெச. இருக்கிறான்

இ-தி. ஸ்வப்பனத்திலிருந்துவிழித்தவன் ஸ்வப்பனபதார்த்தம்போலேதானுமில்லையென்றுசொல்லுவதற்கு யெதிரியில்லாததுபோலவாம்.

அ-கை. அத்துமாவில்லையென்கிறவாதியே பிரதிவாதியாகட்டுமேயெனில்.

स्वाप्तत्वनकस्मैचिदोचतेविभ्रमांविना ।

கக2

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வூர்வஸ்தும்து நகுவெஸுவிஜெராவதெவிஸூராவநா ।

குவெஸுவிஸ யாருக்கும்

விஸூராவ. விநா மயக்கமன்றியில்

வூர்வஸ்தும்து } தன்னுடைய யில்லாமை
தந } யானது

ரொவதெ ருசுக்கமாட்டாது

இ-தி. மூடைகளானஸ்திரீகளுக்குக்கூட தானாகவிளங்குகின்றதேகம்அவ
லக்ஷணமென்றுசொல்வதி லிஷ்டமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. சுருதியுமாத் துமாவில்லையென்கிறவனுக்குக்கெடுதிகூறுகிறது.

அதௌவஸ்துதிவ்யாயாஸூராவதெவாஸ்துவாழிநம் ॥ ௨௪ ॥

சுதவனவஸூராவதிவ்யாயாஸூராவதெவாஸ்துவாழிநம் ॥ ௨௪ ॥

சுதம். ஸ்வ ஆகையினாலேயே

ஸூராவதி. வ சுருதியும்

சுவஸ்துவாழிநம் ஆத்துமாவை யில்லை

யென்றவாதிக்கு

வாயம் கெடுதலை

ஸூராவதெ சொல்லுகிறது

அ-கை. எந்தசுருதி அப்படிச்சொல்லுகிறதெனில், தைத்திரீயசுருதிஅப்
படிச்சொல்லுகிறது.

அசஹேதிசேதேதஸ்யமேவமவேதஸந் ।

அதௌவஸ்துதிவ்யாயாஸூராவதெவாஸ்துவாழிநம் ॥ ௨௪ ॥

சுவஸ்து ஹேதிவெதவெவஸ்யயவெவஸ்துவெவஸ்து ।

சுதௌவஸ்துதிவ்யாயாஸூராவதெவாஸ்துவாழிநம் ॥ ௨௪ ॥

ஸூராவதி பிர்மத்தை

சுவஸ்து யழி இல்லையென்று

வெதவெத. எவன் அறிகுறியை

வ்யாயம். ஸ்வ ஆகையினாலேயே

சுவஸ்து இல்லாதவனாக

வெதவெத ஆகிறது

சுதம் ஆகையினாலே

சுவஸ்து இந்த ஆத்துமாவுக்கு

வெதவெத அறியப்படுந்தன்மை.

ஸூராவதி உண்டாகவேண்டாம்

வ்யாயம். தன்னுடைய இருப்பை

சுவஸ்துபெயதா அங்கேகரிக்கவும்

இ-தி. எந்தசக்கிரவர்த்தியானவன், நானிச்சக்கிரவர்த்தி யில்லையென்கிற
னேஅவன்சக்கிரவர்த்தி யாகாததுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்று சாதிக்கக்கருத்துள்ள
இந்தகுருவானவர் ஆத்துமாஅறியப்படாமல்பாதிபகஷ்த்தில் யெத்தன்மை
யுடையவனென்று கேள்வியையுண்டுபண்ணி சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

கீர்தவஹீதிசேதேதஸ்யமேவமவேதஸந் ।

அதௌவஸ்துதிவ்யாயாஸூராவதெவாஸ்துவாழிநம் ॥ ௨௪ ॥

கீர்தவஹீதிசேதேதஸ்யமேவமவேதஸந் ।

யதௌவஸ்துதிவ்யாயாஸூராவதெவாஸ்துவாழிநம் ॥ ௨௪ ॥

பஞ்சகோசவிவேகம்.

ககந

தணி- அப்போது
கீழைக் கீழி எப்பேர்ப்பட்டவர் என்று
வெழுத்துக் கேட்கப்படுவரே யானா
யினுள் { ல் [தன்மை
பாடினது இப்பேர்ப்பட்டவரென்ற
தது அந்த ஸ்வரூபத்தில்
நாளை. இல்லையன்றோ

யசு யாதொன்றானது
கீழைக் இப்படிப்பட்டதும்
கீழைக் உ { அப்படிப்பட்டதுமில்
லவே
தசு அதுவே
வா-டுவம் ஸ்வரூபமாக
விநிஸ்து நிச்சயம்பண்ணு

வி-ம். இப்படிப்பட்டவரென்று சொல்லும்போது ஆத்துமாவக்குஜடத்து
வம்வருவதாலும் அப்படிப்பட்டவரென்று சொன்னால் சூனியத்துவம்வருவ
தாலும், இரண்டுபேரையும் கூடாதென்று சொன்னார்.

ச-கை. இப்படிச் சொன்னமாத் திரத்தினால்தானே, நீர் சொன்ன அர்த்தம்
சித்திக்குமோவெனில்.

अक्षणाविषयस्त्विद्वक्परोक्षस्तादृगुच्यते ।

विषयीनाक्षविषयःस्वत्वान्नास्यपरोक्षता ॥

சுக்ஷாணாம் விஷயஸ்வித்யக் பரோக்ஷஸ்தாத்ரகுச்யதே ।

விஷயீநாக்ஷவிஷயஸ்வ்வகாநாஸ்யபரோக்ஷதா ॥ ௨௭ ॥

சுக்ஷாணாம் சக்ஷுவாதிந்நிரியங்களு
விஷயம். து கடாதிவிஷயமே [க்கு
பாடினது இப்படிப்பட்டதென்று
சொல்லப்படுகிறது
வரோக்ஷம் பரோக்ஷமான புண்ணிய
பாவமுதலானவைகள்
தாடினது அப்படிப்பட்டதென்று
உவ்வுதே சொல்லப்படுகின்றன.

விஷயீ விஷயங்களை அறிகிறதான
சுக்ஷவிஷயம் இந்திரியங்களுக்கு விஷ
ய ஆகார் (யமாக
சுக்ஷ இந்த ஆத்துமா
வசுவாச தானாகவிருப்பதால்
வரோக்ஷதா பரோக்ஷமாகவும்
ய ஆகார்

தா-ம். ஆகையாலாத்துமா இப்பேர்கொத்தவர் அப்பேர்கொத்தவரென்று
சொல்லப்படார்.

அ-கை. அப்போது ஆத்துமா அறியப்படாததால் சூன்யமென்கிற இரண்
டாம்பக்ஷத்தை பலதரிசனவியாஜத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

अवेद्योप्यपरोक्षोःस्वप्रकाशोभवत्ययम् ।

சுவெத்யோப்யவரோக்ஷாத்ஸ்வபுரோகாஸாவத்யயம் ॥ ௨௮ ॥

சுவெத்யோ. சுவி ஆத்துமா ஒன்றினு
லுமறியப்படாதவராயிருந்தாலும்
சுவரோக்ஷம் நானென்ற பிரத்திய
க்ஷமாயிருக்கிறார்

சுதம் ஆகையினாலே
சுயம் இந்த ஆத்துமா
ஸ்வபுரோகாஸம் ஸ்வப்பிரகாசமாக
வவதி ஆகிறார்

௧௧௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வி-ம். கர்மமன்றியல் அபரோஷமாயிருப்பதால் இந்த ஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசமான அறிவாயிருக்கத்தக்கவர், (ஞானம்போலே) இந்த ஹேதுவுக்குச் சொன்ன விசேஷணம் சித்திக்கவில்லையென்று சங்கியாதே அத்துமாவுக்கு அறிகறையாயிருக்கிற கர்மம் இருக்கிறதென்றால் கர்மகருத்ருபாவங்களுக்கு ஒன்றுக்கொன்று விரோதமிருப்பதால் கூடாது.

ச-கை. ஆத்துமாவுக்கு ஸ்வரூபத்தினாலே கர்த்தருத்வமும் விசிஷ்டரூபத்தால்கர்மத்துவமும் சொன்னால் கர்மகர்த்தருபாவங்களுக்கு விரோதமில்லையே கமணக்கிரியையிலேயும் ஒருவனுக்குத்தானே ஸ்வரூபத்தினால் கர்த்தருத்வமும் விசிஷ்டரூபத்தினால் கர்மத்துவமும், இருக்கிறதே என்றால், அதிபிரசங்கமானதால், அப்படிச் சொல்லக்கூடாது நீ சொன்ன திருஷ்டாந்தமானது சாதனமில்லாமலே இருக்கிறது ஞானத்திற்கு ஞானந்தரத்தை அபேக்ஷித்தால், அனவஸ்தாதோஷம்வரும், தர்க்கமதத்தில் கடஞ்ஞானமிருந்தால்கடம்விளங்குகிறது, அந்தகடஞ்ஞானமும் அனுவிவசாயஞ்ஞானத்தினாலே விளங்குகிறதான சம்வேதனஞ்ஞானம்போல், ஸ்வப்பிரகாசத்திலே திருஷ்டாந்தமானது சாதனமில்லாம இருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது, சித்தாந்தமான நம்முடைய மதத்திலிருக்கிற ஞானமானது ஞானந்திரத்தினால் விளங்குகிறதென்பதில்லாமையால் இந்த ஆத்துமா சாதனமன்றியில் ஸ்வயமாய் விளங்குகிறது.

அ-கை. இந்த ஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசமென்று சிந்தித்தாலும் பிரமலக்ஷணம் சித்திக்கவில்லையெயினில், பிரம்மலக்ஷணத்தை ஆத்துமாயிற்சுருதி மூலமாய் காண்பிக்கிறது.

सत्यज्ञानमनन्तचैत्यस्तीह ब्रह्मलक्षणम् ॥

ஸத்யஞ்ஞானமநன்தசைத்யஸ்தீஹப்ரஹ்மலக்ஷணம் ॥ ௨௮ ॥

புறஹ்மலக்ஷணம் பிரம்மலக்ஷணமானது

சு.ந.ஊ.அ. அனந்தமென்ன [ர

ஸத்யம் சந்தியமென்ன

ஐ.தி இப்படி சொல்லப்பட்டதெதுவே

ஞானம் ஞானமென்ன

ஐ.ஹ அது இந்தசாக்ஷியினிடத்தில்

கூலி இருக்கிறது

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு சத்தியலக்ஷணம் யெப்படியெனில்.

सत्यत्वाधराहित्यजगद्वोधैकसाक्षिणः

वाधः किं साक्षिको ब्रह्मिन्त्वसाक्षिक इष्यते ॥

ஸத்யத்வா வாயநாஹித்யஜகத்வோஹைகஸாக்ஷிணஃ |

வாயஃகிவாஸாக்ஷிகொவ்ரஹிநக்வவாஸாக்ஷிகஹஷ்யதெ || ௨௯ ||

வாயநா { காலந்திரயத்திலுங்கே
ஹித்ய { டாமலிருப்பதே

ஐ.ஹ ஹைகஸாக்ஷிணம் சமாதிக்ஷுப்திமூர்ச்சைகளில் ஸ்தூலகுக் குமாதிக்ஷுப்தாந்நது தோன்றும்

ஸத்யம் சத்தியத்தன்மை

பஞ்சகோசவிவேகம்.

ககரு

போவதையறிகிற சாக்ஷியினுடைய
வாயில் இல்லாமையை

கூட. வாக்ஷிக் அறிகிறசாக்ஷியார்

வா-ஓவ் சொல்

சுவாக்ஷிக். து அப்படி சாக்ஷி இல்லா
மல்

ந. ஐஷு } பாதையான தங்கிகரிக்கப்
தெ. } படமாட்டாது

வி-ம் பாதையற்றதுசத்தியமென்றும், பாதையுள்ளது மித்தையென்றும்,
பூர்வாசாரியார்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்-

இ-தி- சாக்ஷியில்லாமல் உலகத்தில்யாரும் ஒருவியாச்சியஞ்செய்து, தீர்ப்
புலாங்கினர்களுையானால், மேற்கூறியதுகூடும்.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தினால் விளக்கவைக்கிறார்-

अपनीतेषुमूर्तेषुह्यमूर्तेशिष्यतेवियत् ।

शक्येषुवाधितेष्वंतेशिष्यतेयत्तदेवतत् ॥

சுவநீதெஷுமூர்தெஷுஹ்யமூர்தெஷுரிஷுதெவியசு ।

ஸக்யேஷுவாபிதெஷ்வந்தெஸரிஷுதெயதூதெவதசு ॥ ௩௦ ॥

தெஷுமூர்தெஷு வீட்டிலுள்ளரூபமான

கடபடாதிகளை

சுவநீதெஷு பாக்கியன்னியில் வெ

ளிபேற்றினாலும்

[பமான

சுதெஷு வெளியேற்றப்படாத அரு

வியசு ஆகாசமானது

[அப்படி

ஸரிஷுதெ. னி மீதமாயிருக்கிறதோ

வாயிடெஷு தேகாதிஜகத்து நேதி

வாக்கியத்தால் தள்ள

ஸக்யேஷு யோக்கியங்களாயிருந்தா

கூடு முடிவில்

[லும்

யசு யாதொருசாக்ஷிமாத்திரம்

ஸரிஷுதெ. மீதப்படுகிறதோ

தசு ணவ அந்த சாக்ஷிதானே

தசு. பிரமம்

அ-கை. தோன்றப்பட்ட சகலநாமரூபத்தையும் பாதித்தபிற்பாடு. ஒன்
றும்மீதமில்லையென்கிற சங்கைக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सर्वाधेनकिञ्चिच्चेद्यन्नकिञ्चित्देवतत् ।

வவபுவாயெநகிஓவ்ஷெடியநகிஓவ்ஷெவதசு ॥ ௩௦, ௩ ॥

வவபுவாயெ எல்லவற்றையும்பாதித்

தபிறகு

ந கிண்ச. வெசு. ஒன்றுமில்லை என்று

உன்சொல் எப்படி சித்திக்கும்

அ-கை. சர்வாபாவத்தைஅறிகிற அறிவுஅவசியம்வெண்டியிருப்பதால், அ
ந்தஅறிவேளங்களுக்கு ஆத்துமசொரூபமென்கிற அபிப்பிராயத்தால் பரி
ஹரிக்கிறார்.

யசு யாதொரு

ந. கிணி } சிறிதுமில்லையென்கிறசொ

சு } ல்லை யெது யறிகிறதோ

தசு. ணவ அந்தஅறிவே

தசு. பிரமம்

அ-கை. சிறுதுமில்லையென்கிறசொல், குணியத்தைக்காட்டுமேதவிர, சை
தன்னியரூபந்தென்று எப்படி சொல்லப்படுமெனில், இல்லையென்றசொல் கு

ககக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

னியமானாலும் ; சொல்லுகிறவனெப்படி, இல்லாமல்போகவில்லையோ, அப்படி இல்லையென்பதையறியசாக்ஷி, அவசியம் வேண்டியிருப்பதால் உண்டென்றபரிஹரிக்கோர்.

भाषाएवात्रमिद्यंतोनिर्वाधंतावदास्तिहि ॥

ஹாஷாவாவா துவிஷ்டெதநிவபூயந்தாவடிஹி ॥ ௩௧ ॥

சுத்ரு இந்த பாதைக்கி சாக்ஷியான	விஷ்டெ பாதிக்கப்படுகின்றன
ஆத்துமாவில்	தாவச அப்பேற்பட்டசாக்ஷியானது
ஹாஷா சிறிதுமில்லையென்கிற சொல்	நிவபூயம் பாதையற்றதாக
ணவ மாத்திரமே	சுஷ்டிஹி இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்திற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிவிக்கோர்.

अतएवश्रुतिर्वाध्यंवाधित्वशेषयत्यदः ।

सएषनेतिनेत्यात्मैत्यतद्व्यावृत्तिरूपतः ॥

சுதவணவஸுத்ரிவபூயம்பாயிசுபாஸெஷயதுஷ்டி ।

வணஷ்டெதநெதூதெதுததுததுவாஸுதிராவதம் ॥ ௩௨ ॥

சுதவேணவ யாதொருகாரணத்தினால்	சுததுவாஸுதி ராவதம் அன்னம்
அறிவு மீதப்பட்டதோ, அந்த காரணத்தினாலேயே	யாதிகளான அனாத்துமாக்களை தள்ளுகிற வழியினாலே
ஸு-கிஃ சுருதியானது	வாஷ்டம் பாதிக்கக்கூடியதை
வஸ்டிஃ அந்த இந்த [பெல்லாம்	வாயிசுபா பாதித்து
சு-தூ ஆத்துமாவைத்தவிரமற்றவை	சுஷ்டி இந்த ஆத்துமாவையே
நெதிநெதி. இதி இல்லைஇல்லை என்று	பெஷ்டிஃ.இதி. மீதமாகப்பண்ணுகிறது

அ-கை. அதில் தள்ளக்கூடிய வஸ்துவின் சொரூபமென்ன, தள்ளக்கூடாத சொரூபமென்னவெனில்,

इदंरूपंतुयद्यावत्तत्त्यक्तुंशक्यतेखिलम् ।

अशक्योह्यनिदंरूपस्सआत्मावाधवर्जितः ॥

ஐதாராவதாயதுவதுதுகூஸாகுதெவிஷ்டி ।

சுஸகோஹுமிதாராவஸுசுதாவாயவஜிஷ்டிஃ ॥ ௩௩ ॥

ஐதாராவது { இதுவென்று திரிசியமா	ஸாகுதெ யோக்கியமாயிருக்கிறது
வஸ { யனுபவிக்கப்படுகிறது	சுநிஷ்ட ராவது { இதமென்கிற ரூபமில்
யசு. யாவ { யாதொன்று யாதொன்று	வஸ. { லாதவராயும்
சு-தூ { றுண்டோ	சுஸாகுதெ தள்ள யோக்கியமில்லாதவ
தசு. சுவிலா அந்தசமஸ்தமும்	ராயுமிருக்கிற
துகூஸ தள்ளுவதற்கு	வஸ்டி நானென்கிற அந்த

வாயுவளி- { பாதிக்கப் படாதவரன்
தஃஹி } னே

அ-கை. ஆத்துமா பாதையன்றியிலிருக்கக்கூடும், பிரகிருதத்தில் என்ன வாயிற்றெனில்,

स्वयमेवानुभूतित्वादित्यादिवचनैस्स्फुटम् ॥

வாய்மொவா நுலுதிசுவாழி தூழிவவநெல்லுட்டி ||௩௪||

சுந-உ-குதி } அனுபவரூபமாயிருப்
சுராக } பதாவென்கிற

சுபாசு .) பதாளென்கிற

உத்யாஜிவஹமெந். இதுமுதலானவச
னங்களினால்

வென்றால்

புரா முன்னமே

ஸ்யம் ஸ்வ தான் தானே

ஜோநகூஞானத் துவமான து[ட்டது
ஹுடும்பாளிதம். நன்றாக சொல்லப்ப

அ-கை. இதின்மேல் அனந்ததன்மையின் இயற்கையைச் சாதிக்கூறார்.

नव्यापित्वाद्देशतो नित्यत्वान्नापिकालतः ।

नवस्तुतोपिसार्वत्म्यादानंत्यंब्रह्माणित्रिधा ॥

நவராவிக்காஷெஸ்தொதொநிதுக்ஷாநாவிக்காயுதம் |

நவஸுமெதாவிஸாவபூதூதாநம்துஸுஹணித்ரயா || ௩௫ ||

வழுவிக்ஷாக் இவர் சர்வவியாபகரான

பெயர்த் தேசத்தினாலும் [தால்

சு.ந.இஃ.ந முடிவில்லை [யராகையால்

நித்யாகூ. எப்போது மழிவற்றநிதி

காமதீ.சுவி காலத்தினாலும்

ந அழிவிட்டே

ஸவ-பா-த்யூ-பா-சர்வாத்-தூ-ம-சுவரூ-ப-ரா

வழுவதஃசுவிவஸ் துவினாலும்(னதால்

நாசுமில்லை

திரியா இந்த மூன்று ஏதுக்களாலும்

ஸ்ரீஹ்ணி பிரமத்தில்

கூறும்பு அனந்தலக்ஷணம்சித்தித்தது

வி-ம். இந்த ஆத்துமா சத்து, சித்து, அனந்தம், நித்தியம், ஏகம், சூக்கு மம், ஆனந்தம், சேதனம், சுத்தம் இவை முதலான அனைக குணங்களுடன் கூடினவரென்று தைத்திரீயம், பிரகதாரண்ணியம், தாபநீய உபநிஷத்து இவைமுதலான சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை இங்ஙனம் விரித்துணைக் கின்றார். மேலேசொன்னவகூணங்களை ஏன் கூறிற்றெனில், பஞ்சகோசங்க ளைப்போல இவர் அசத்தாகாமையால், சத்தென்றும், அவைகள் அப்பிரகாச மாயிருப்பதுபோலிவரில்லாமல், உற்பத்திநாசமற்ற சுவயம்பிரகாசவஸ்துவா ன சித்தென்றும், ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் அதிகவியாபகமா யிருப்பதால்

ககஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

தேசபேதத்தினால் இவர்க்கு நாசமில்லையென்றும் காலங்களைப்போலிவர் அழியாமல் நித்தியராயிருப்பதினால் காலத்தினாலும் நாசமில்லையென்றும், எல்லா நாமருபங்களிலும் அனுசரித்து அறிவாய்விளங்குவதால் வஸ்துபேதத்தினால் நாசமில்லையென்றும் இப்படி மூன்றுபரிச்சேதமற்றவர் யெவரோ அவரோ பஞ்சகோசங்கள் நாசமுறுவதுபோல் இவருறாதவராயிருப்பதால் அனந்தரென்றும், அவைகளானித்தியமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் நித்தியமென அவைகளனைகமா யிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஏகமென்றும், அவைகள் ஸ்தூலமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் சூக்குமமென்றும், அவைகள் துக்கமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஆனந்தமென்றும், அவைகள் ஜடமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் சேதனமென்றும், அவைகள் சுத்தமாயிருப்பதுபோலிவருறாததால் சுத்தமென்றும், இவ்வொன்பதுவிதலக்ஷணங்களுடன் யெந்த ஆத்தமா விளங்குகின்றனரோ அவரோ பிரமமென்றும், அவரோ பஞ்சகோச சாக்ஷியென்றும், சீடர்களுளிலிறியும்வண்ணம் இந்நூலாசிரியரின் கருத்தை இங்ஙனம் வெளியிட்டனர்.

அ-கை. யுக்தியினாலும் அனந்தவத்தைச்சாதிக்கிறார்.

देशकालान्यवस्तूनांकल्पितत्वाच्चमायया ।

नदेशादिकृतोन्तोस्तिब्रह्मानन्यस्फुटंततः ॥

• டெஸகாலாந்யவஸ்தூநாங்கல்பிதக்வாஹ்மாயயா ।

நடெஸாடிக்ருதொன்டொஸ்திவ்ரஹ்மாநந்தொஹ்ஸ்புடந்ததஃ॥ ககஅ ॥

டெஸகாலாந்யவஸ்தூநா தேச கால
முதலானவைகளும் அதர்கன்ய
மான கடப்படாதிவஸ்துக்களும்
ராயயா(ஆத்துமாவில்)மாயையினாலே
கல்பிதக்வாஹ்ம கற்பிதமானதால்
டெஸாடிக்ருதம் தேசகாலவஸ்துக்களா
லுண்டாகப்பட்ட

கூடக் கெடுதல்
ந. க்ஷுணி ஆத்துமாவுக்கில்லை
ததஃ ஆகையினாலே
வ்ரஹ்ம பிரமமானது
ஹ்ஸ்புடம் நன்றாக
கநந்தம் அந்தமற்றதாயிற்று

வி-ம். ஆகாசத்தில் கந்தர்வநகரம்முதலானவைகற்பிக்கப்பட்டாலும் ஆகாசத்திற்குப் பரிச்சேதமில்லாததுபோல, சகலபரிச்சேதமற்ற, இந்தஆத்துமாவே, பிரமம், பிரமமேநானென்பதில் சிறிதுஞ்சந்தேகப்படத்தக்கதன்றென்று நரசிம்மஉத்திரதாபனி முதலானசுருதிகளாலும் மேற்கூறியயுக்திநாளாமுணர்ந்துநானேபிரமமென்று அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜடமானஜகம் பிரமத்திலாரோபமானதால் அதினால்பிரமத்திற்குப்பரிச்சேதமில்லாமல் போனாலும் சேதனர்களான ஜீவசுவர்களுக்கு அஃது இல்லாமையால் அவர்களைப்பற்றிய பரிச்சேதம் பிரமத்திற்கு எப்படியில்

சுநெய் நயுடையாங்கய ஞாநியெவெதஜமுதுமு || நக ||

தா-ம் அப்படிக்கோசோபாதியால்தீவனென்றும் மாயோபாதியால் ஈச
வரனென்றும் பி்ரமம் ஒரேகாலத்தில் சொல்லப்படும்.

பஞ்சகோசவிவேகம்.

கஉக

அ-கை. யதார்த்தமாகப்பிரமத்திற்கு ஜீவத்துவமும் ஈசுவரத்வமுமில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

புत्रादरविवक्षायांनपितानपितामहः ।

तद्वन्नैशानापिजीवःशक्तिकोशाविवक्षणे ॥

வா தூரெரவிவக்ஷாயாநவிதாநவிதாஹஃ ।

ததுநெஸாநாவிஜீவஃஸக்திகொஸாவிவக்ஷணெ॥ சஉ ॥

வா தூரெஃ பின்னேபேரன்

கவிவக்ஷா { இல்லாமல்போகும்பக்ஷ
யா { த்தில்

விதாந தகப்பனுமில்லை

விதாஹஃ.ந பாட்டனுமில்லை

ததுக அதுபோல

ஸக்திகொஸா { மாயாசக்திபஞ்சகோ
விவக்ஷணெ { சங்களின்நிவர்த்தியில்

ாஹஃ.ந ஈசுவரனுமில்லை

ஜீவஃ கவி.ந ஜீவனுமில்லை.

அ-கை. இப்போது சொன்னஞானத்தின்பலன் சொல்லுகிறார்.

यएवंब्रह्मवेदैषब्रह्मैवभवतिस्वयम् ।

யவநவஃஸ்ரஹ்வெவெஐஷஸ்ரஹ்வெவலவதிஸ்வயம்॥ சஉ௨ ॥

யஃ யாதொருவன்சாதனசதுஷ்டயச

ம்பன்னனாய்

வநவா இப்போதுசொன்ன பிரகாரங்

குருமுகமாய்

ஸ்ரஹ பஞ்சகோசவிவேகபூர்வகமாய்

பிரமமே

வெஐ நானென்று அறிந்தானே

வநஷஃ அந்த இவன் தானே பிரமத்

தையறிந்தவன் பிரமமாவானென்று

சுருதியின்படி.

ஸ்வயா தானே

ஸ்ரஹ வநவ பிரமமாக

வவகி ஆகிறான்.

அ-கை. அதினுலென்னபிரயோஜனம்முடிவாயிற்றெனில்.

ब्रह्मणोनास्तिजन्मातःपुनरेषनजायते ॥

ஸ்ரஹணொநாஸ்திஜந்மா தஃபுநரெஷநஜாயதெ॥ சஉ௩ ॥

ஜந் ஜன்மம்

நாஸ்தி இல்லையோ

கதஃ அந்த ஹேதுவால்

வநஷஃ அந்த ஞானியும்பிரமமாய் வி

வாநஃ மறுபடி [ட்டதால்

ந ஜாயதெ பிறப்பில்லை

தா-ம். இவனுக்கு வேதமும் புனரானிருத்தியில்லையென்று சொல்லுகிறது.

பஞ்சகோசவிவேகம் சம்பூரணம்.

(ச) — துவைதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவைதமானது ஈசுவரதுவைதமென்றும், ஜீவதுவைதமென்றும் இருவகையாயிருப்பதில், ஈசதுவைதம் பந்தமில்லையென்றும், ஜீவதுவைதம் பந்தவேறுதுவானதாலதைத் தள்ளக்கடவது. மாயையே பிரகிருதிபென்றும், மாபாவியானவீசனே இத்துவைதத்தைச் சிருஷ்டித்தவொன்று. சுவேதாசுவதரசாகைக்காரர்கள் கூறுகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் ஆன்மமாத்திரமிருந்து பிறகு மாயையுடன்கூடி வெகுவிதமான பிரஜைகளாவோமென்று நினைத்து இவ்வுலகங்களை உண்டுபண்ணினொன்று இருக்குவேதசாகைக்காரர்கள் இயம்புகின்றனர். மாயாசம்பந்தமான பிரமத்தினிடத்தினின்று ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்கள் உண்டாயினவென்றும், வெகுவிதபிராணிகளாவோமெனக்கருதி சகலஜகத்து மவ்வீசனும் கற்பிக்கப்பட்டதென தித்திரிசாகைக்காரர்களுறைக்கின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் (சத்து) மாத்திரமானவஸ்து மாயையுடன் சேர்ந்து ஈசனாய் அக்கினி முதலிய வஸ்துக்களைக் கற்பிவித்ததென சாமவேதசாகைக்காரர்கள் சாற்றுகின்றனர். அக்கினியிற் பொரிகள்தோன்றுவனபோல இவ்வுலகம் மாயாசம்பந்தமான ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்டதென அதர்வணவேதசாகைக்காரர்கள் அறைகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் நர்மரூபமற்று பிறகு மாயாசக்திசம்பந்தவேவனால் விராட்முதல் எறும்பு ஈறாயுள்ள ஜகத்தைத்தோற்றுவித்தாரொன பிரகதர்ரண்ணியசாகைக்காரர்கள் பேசுகின்றனர். அவ்வீசன் தானே ஜீவரூபமாப் இவ்வுடலில் பிரவேசித்தாரொன வேதம் விளம்புகின்றது. அதிஷ்டானமான சைதன்னியமும், சூக்குமதேகமும் அறிவினிழலும் கூடினதே ஜீவனெனக்கூறப்படுகின்றது. மகேசனுக்குக் காரணமான மாயையும், ஜகத்துற்பத்திக்குக் காரணமாயுமிருக்கிற அம்மாயாசக்தியே மோகசக்தியால் இச்சீவர்களை மோகிடுகச்செய்கின்றது. அம்மோகசக்தியினால் அவ்வீசனே ஈசத்தன்மையை யிழந்து இச்சரீரத்தில் மோகத்துடன் விசனிக்கிறார். ஈசுவரசிருஷ்டியான சகலமும் கூறிமுடிந்தன. பிரகதாரண்ணிய உபநிடதம் (7) வது பிராம்மணத்தில் ஜீவசிருஷ்டி கூறினதை இங்குரைக்கின்றனம். நெல்முதலான மனிதான்னமொன்று. அமாவாசை பெளர்ணமைகரமித்தபின் செய்யப்படுகிற இஷ்டிசுனான தேவான்னம் இரண்டு. பால், மனது, வாக்கு, பிராணன் இந்நான்குசுளான பசுக்களன்னம் நான்கு. இவ்வேழுதனும் அன்னங்களொன கூறுகின்றது. ஈசநிருமிதமான, ஞானகர்மங்களால் ஜீவன் இவ்வேழு அன்னங்களை தன்போசத்திக்குபயோகப்படுத்தி, தகப்பனாலுண்டுபண்ணப்பட்டபெண்ணை மருமகனனுபவிப்பதுபோல, ஈசஜகத்தைஜீவனுனமருமகன்புலிக்கிறான். ஈசசிருஷ்டியான ஒருஸ்திரீயே பெண்சாதியென்றும், மருமகனென்றும், நாத்தனென்றும் மதினியென்றும், தாயென்றும், இவ்விதவிவகாரமானது புத்தியின்பேதத்தால் காணப்படுவதன்றி அச்சரீரத்தில்பேதமில்லை. ஆகையால் ஜீவசிருஷ்டிபந்தம், ஈசசிருஷ்டிபந்தமில்லை. ஐயா ஜீவத்துவைதமெத்தனை கிதமெனில், சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், இருவகையுடன்

கூடினது. ஆத்துமத்தவவிசாரமான சாஸ்திரீயப்பிரபஞ்சம் இவனுக்கு பிர்மசாஷ்நாத்காரம்வரும்வரை கொள்ளத்தக்கது. வந்தபின்னர் அதுவும்விடத்தக்கதென்று சுருதிகூறுகின்றது. அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சம் தீவிரமென்றும், மந்தமென்றும் இருவகையுடன் கூடியது. காமக்குரோதாதி தீவிரப்பிரபஞ்சம். மனோராச்சியம் மந்தப்பிரபஞ்சம். இவ்விரண்டுகள் விவேகக்கு ஞானம்சித்திக்கும்பொருட்டு, தத்துவஞானம்வருமுன்னே, சமாதிகளுடன்கூடின விவேகி நிவர்த்திக்கவேண்டியதென்று சுருதிசொல்லியிருக்கிறது. அவ்வாறு அர்ச்சுனனுக்கு, பகவான் கீதையிலுறைத்திருக்கின்றனர். மந்தபிரபஞ்சமெப்படி நிவர்த்திக்கிறதெனில், சவிகற்பசமாதியால் நன்றாய்ப்பழகியிருக்கிற நிர்விகற்பசமாதியாலதை நிவர்த்திக்கக்கூடும்; அப்படியில்லாவிட்டால் ஏகாந்தத்திலிருந்து தீர்க்கமானபிரணவஉச்சாரணத்தால் அந்தமனோராச்சியம்நிவர்த்திசெய்யத்தக்கது. போகசிந்தையால் மனதுஏகதேசத்திலாவது பிரவர்த்தித்தால், மறுபடிநிர்விகற்பசமதிப்பழக்கத்தாலதை நிவர்த்திக்கவேண்டும். யாதொருவனுக்கு விசேஷபயில்லையோ, அவன்பிரமமேயொழிய, பிரமவித்தில்லைபென்று வசிஷ்டர்முதலான முனிகள்கூறியிருக்கின்றனர்.

துவைதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீ மணையாநகரம்.

ஸ்ரீராமலிங்கபுராணம்.

தெவதவிவேகம்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविचारण्यमुनीश्वरौ ।

मयाद्वैतवितेकस्यक्रियतेपदयोजना ॥

நகவாஸ்ரீஹார கீதீயுவிஷாரணம் ஸ்ரீராமன் ।

உயாடுதெவதவிவேகவ்யாக்யனெதவடியொஜநா ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனிசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணிக்கொண்டு துவைதவிவேகத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்.

அ-கை. பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் பூரணமாகும்பொருட்டு தனக்கபிமதமான தேவதாஸ்மரணஸக்ஷணமான மங்களாசரணம்செய்து இந்தகிரந்தம் வேதாந்தப்பிரகரணமானதால், இச்சாஸ்த்திரத்திற்குள்ள அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாகவே கருதிக் கிரந்தாரம்பம் செய்கிறார்.

ईश्वरेणापिजीविनसृष्टद्वैतविविच्यते ॥

ஐஸ்வரேணாபிஜீவெநஸூஷ்டதெவதவிவிவிக்யதே ॥ २ ॥

கஉச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

பாஸுரொண (காரணோபாதிகனா)

ஈசுவரனாலும்

ஜீவெந.சுவி காரியோபாதிகனாஜீ

வனாலும்

வஸுதேஃ சிருஷ்டிக்கப்பட்ட

வெவகம் துவைதமானது

விவிஷுதெ (விசாரணையால்) பிரிக்கப்

பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தைச் செய்வது காக்கையின்பல்லை யெண்ணிப்பார்ப்பதுபோல நிஷ்பிரயோஜனமெனில்.

विवेकसतिर्जीवेनहेयोवन्धःस्फुटीभवेत् ॥

விவெகெஸு திஜீவெநஹெயொவ்ஸ்யஃஸுஹுடிஹவெஸு ॥ க ॥

விவெகெ. } அந்தஇரண்டின் விவேக

ஸுதி } ம்செய்யும் பகஷத்தில்

ஜீவெந ஜீவனாலே

ஸங்ஃ சிருஷ்டித்த துவைதம் பந்தமெ

வெய்திதள்ளத்தக்கதென்றும்)ன்றும்

ஹுடி. ஹவெஸு பிரகாசமாக ஆகும். .!

அ-கை. ஜீவர்களே அதிர்ஷ்டவிசேஷத்தால் ஜகத்காரனானென்று வாதிக்கச்சொல்வதால், ஈசுவரசிருஷ்டி உண்டென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில், வெருசுருதிகளுக்கு விரோதம்வருவதால் இந்த ஆசேஷம் செய்யக்கூடாதென்று சொல்லி முதலில் சுவேதாசுவதர உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

मायांतुप्रकृतिविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।

समायिसृजतीत्याहुःश्वेताश्वतरशाखिनः ॥

மாயாந்துபுக்ருதிவிஷ்டாநாயினந்துமஹேஸ்வரஃ ।

ஸமாயீஸுஜதீத்யாஹுஃஸ்வெதாஸுதரஸாவிநஃ ॥ ௨ ॥

மாயாந்து மாயையே

புக்ருதி மூலப்பிரகிருதியென்று

விஷ்டாசு அறியவேண்டியது

மாயிநம். து மாயாவியே

மஹேஸ்வரம் மஹேசுவரனென்றறி

ஸம். மாயீ அந்த ஈசுவரனே

ஸுஜதி, ஐதி சிருஷ்டிக்கிறார் என்று

ஸ்வெதாஸுதரஸாவிநஃ சுவேதாசுவ

தரசாகைக்கார்கள்

ஸ்வஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஐதரேய உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

आत्मावाइदमग्रेभूत्सईक्षतसृजाइति ।

संकल्पेनासृजलोकान्सएतानितिब्रह्मवाः ॥

ஆதூவாஐதமகுஹேஹுஸாஸ்க்ஷதஸுஜாஐதி ।

ஸங்கலுபேநாஸுஜலோகானஸஏதானிதிவ்ஹுவாஃ ॥ க ॥

ஐதம் தோற்றப்பட்ட இந்தசமஸ்தமு

சுமே சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ம்

சூதா, வா ஆந்துமாமாத்திரமாகவே

ஸவஸு இருந்தது

ஸுஜாம், ஐதி சிருஷ்டிப்போமென்று

ஸம் அவரே

ஶாங்குத பார்த்தார்

ஸம் அவரே

ஶனதாநு லொகாநு இந்த உலகங்களை

ஸாகடு லுந தன்சங்கற்பத்தினுலே

ஶஸ்யஜஸகி உண்டுபண்ணினாரென்று

ஶஹுதாஃ இருக்குவேதத்தையறிந்த

வர்கள் இயம்புகின்றனர்.

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

खंवायमिजलौर्व्योषध्यन्नदेहाः क्रमादमी ।

संभूताब्रह्मणस्तस्मादेतस्मादात्मनोखिलाः ॥

बहुस्यामहमेवातः प्रजायेयेतिकामतः ।

तपस्तप्त्वासृजत्सर्वजगदित्याहतिचिरिः ॥

ஸ்வாயுநிஜலொவெய்யாஷ்யுநுதெஹாஃக்ரூபாஜீ ।

ஸஹுதாஸுஹணஸுஸாஜெதஸாஜாதுநொவிதாஃ || ௪ ||

ஶஹுஸ்யாஹெவாதஃப்ராஜாயெயெதிகாதஃ ।

தவஸுஸாஸுஜதுவஃஜமஜிதூஹகிதிரிஃ || ௫ ||

தஸாசு அந்த

ஶனதஸாசு இந்த மாயாசக்திசம்மந்த

ஶுஹணஃ பிரமமான

க்ரூதஃ ஆக்துமாவில் நின்று

ஶவிதாஃ சமஸ்தங்களான

ஸ்வாயுநிஜலொவெய்யாஷ்யுநுதெ

ஹாஃ ஆகாசவாயுவு அக்கினி ஜலம்

பூமிஷுதிகள் அன்னம் தேகம்

வரையிலுள்ள

ஶரீ இவைகள்

க்ரூபாசு முறையே

ஸஹுதாஃ உண்டாயின

ஶதஃ ஆகையினுலே

ஶஹா. ஶனவ நானே

ஶஹுஸ்யா வெகுவான

ப்ராஜாயெய பிரஜைகளாக

ஸ்யாஃ இகி ஆவோமென்று

காஜகஃ இச்சையினுலே

தவஃ தஃப்ரா ஆலோசனைரூபமான த

பசைப்பண்ணி

ஸவஃ ஜமசு சகலஜகத்தையும் [று

ஶஸ்யஜஸ இகி உண்டுபண்ணினாரென்

கிதிரிஃ தைத்திரீயசுருதி

க்ரூஹகுகின்றது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

इदमग्रेसदेवासीद्ब्रह्मत्वायतदैक्षत ।

तेजोब्रान्णज्जादीनिससर्जेतिचसामगाः ॥

ஐதமௌசுதெவாஸீத்ஶ்ரஹ்மத்வாயததெக்ஷத ।

தெதஜாஸநாணஜாஜீதிஸஸஜெதிஸஸாஜமாஃ || ௬ ||

ஐதஃ இந்தஜகத்தானது

ஶமௌ சிருஷ்டிக்குமுன்

ஸச ஶனவ சத்துயாதத்திரமாகவே

க்ரூஹசு இருந்தது

கஉக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கஉ அந்தப்பிரமமே [ட்டு லம், பூமி, அண்டஜம், சுவேதஜம்,
 ஹைமஸ்ய வெகுவிதமாகும்பொரு ஐரயுஜம், உத்பிஜங்களை
 வெண்குத பார்த்தார் ஸவஜம் சிருஷ்டிபண்ணினாரென்று
 தென்குத தூண்காழீழி அக்கினி, ஜ ஸாமினா சாமகர்கள் சாற்றுகின்றனர்
 அ-கை. முண்டகோபநிஷத்தின்வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

विष्णुर्लगायथावहेर्जायन्तेऽक्षरतस्तथा ।

विविधाश्चिजडाभावाइत्याधर्वाणिकीश्रुतिः ॥

விஷ்ணுமாயையாவஹேஜாயந்தேஃக்ஷரதஸ்யா ।

விவிதாஸ்சிஜடாபாவாத்யாஹ்வாணிகீஸூதிஃ॥ ௭ ॥

வஹே அக்கினியிலிருந்து விவியாஃ. நானாவிதங்களாயிருக்கிற
 விஷ்ணுமாயாஃ தீப்பொரிகள் விஜயாவாஃ, சேதன சேதனங்கள்
 யா எப்படி உண்டாகின்றனவோ ஜாயஹேதி உண்டாகின்றனவென்று
 தயா அப்படி சுயவ-ணிகீ } அதர்வணவேதமறை
 சுக்ஷரதம் பிரமத்தில் நின்று ுதிஃ. } கின்றது

அ-கை. பிரகதாரண்யமும் அங்ஙனேபேசுகின்றது.

जगदव्याकृतपूर्वमासीद्व्याक्रियताधुना ।

दृश्याभ्यानामरूपाभ्यांविराडादिषुतेस्फुटे ॥

विराण्मनुर्नरोगावःखराश्वाजावयस्तथा ।

पिपीलिकावाधिद्वन्द्वमितिवाजसनेयिनः ॥

ஜமதவ்யாக்ரதவ்வபூவஸீ அராக்ரியதாயநா ।

தூஸ்யாவ்யாநாஜரவாவ்யாவிராடாதிஸுதேஃ ॥ அ ॥

விராணநுநரொகாவஃவராஸாஜாவயஸ்யா ।

பிபிலிகாவாதித்வந்த்வமதிவாஜசனேயினஃ ॥ கூ ॥

ஜமத ஜகத்தானது விநாபாதி } விராட்டுமுதலானவைக
 வவ்வம் சிருஷ்டிக்கமுன் ஷம். } ளிலே
 சுவ்யாக்ரதம் நாமரூபாகிதமாய் தெ அவைகள்
 சூலீச இருந்தது ஹுடு பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன
 சுயமநா. இப்போது விராடீ. விராட்புருஷனென்ன
 தூஸ்யாவ்யா திரிசியங்களாயிருக்கிற ரீநம் மனுவென்ன
 நாஜரவா } நாமரூபங்களாக (அந் நரம் மனிதர்களைன்ன
 வ்யா } தசசுவரன்) மாவ பசுக்களைன்ன
 வ்யாக்ரியத தோற்றிவித்தார்

வராஸா { கமுதை, குதிரை, ஆடு,
ஜாவய் } பசுதிகள்

கடா அப்படியே

விவிலிகாவயிஅம்அம்.இதி எரும்பு

வரைஇரட்டை இரட்டையாகஉண்
டாயினவென்று

வாஜவநெ } பிரதமசாகைக்காரர்கள்
யிற் } பகருகின்றனர்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிகள் துவைதசிருஷ்டியைச் சொன்னதி
ன் பிறகுஇனிபிரம்மேஜ்வரூபமாய் அதில்பிரவேசித்ததென்று சொல்லுகின்றன.

क्त्वारूपान्तरं जैवदेहे प्राविशदीश्वरः ।

इतिताः श्रुतयः प्राहुर्जीवत्वं प्राणधारणात् ॥

கூகூராவாணாரம்ஜெவம்ஜெஹவூராவிஸஹாரஃ ।

உதிதாஸூதயஃபூரஹஜீவகூவூரணயாரணாஃ || ௧௦ ||

தாஃ அந்த

ஸூதயஃ சுருதிகள்

ராவூரஃ ஈசுவரன்

ராவாணாரம் வேறேரூபமான

ஜெவம் ஜீவரூபத்தை

கூகூர பண்ணி

ஜெஹ தேகத்தில்

பூராவிஸஹஜீவ பிரவேசித்தாரென்று

பூரஹஃ சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஜீவத்துவம் எதினால் வந்ததெனில்.

பூரணயாரணாஃ பிராணன்முத

லானவைகளையேஷுவதாலும் அவை

களுக்குளஜமானனாயிருப்பதாலும்

ஜீவகூம் ஜீவத்தன்மை(வந்தது.)

இ-தி. அனுமார்இலங்கையில் பிரவேசிக்கும்போது பூணைக்குட்டிரூபமாய்
பிரவேசித்ததுபோலவாம்.

அ-கை. எதெதுசேர்ந்து ஜீவனாகிறுமெனில்.

चैतन्यं यदधिष्ठानं लिङ्गदेहश्च यः पुनः ।

चिच्छायालिङ्गदेहस्यातत्संयोजिवउच्यते ॥

செதந்யம்யதயிஷ்டாநம்லிம்மஜெஹஸூயஃபுநஃ ।

விஹாயாலிம்மஜெஹஸூதஸூவொஜீவஉஹதெ || ௧௧ ||

யச யாதொரு

சுயிஷ்டாநம் அதிஷ்டானமான

செதந்யம் கூடஸ்தசைதன்னியமே

யஃ யாதொரு

லிம்மஜெஹஃ.உ குக்குமதேகமென்ன

புநஃ இன்னும்

[க்கிறதான

லிம்மஜெஹஸூர இலிங்கதேகத்திலிரு

விஹாயாசைதன்னியச்சாயையென்ன

தஸூயஃஅவைகளுடையகூட்டமா

ஜீவஃ ஜீவமென்று

(னது

உஹதெ சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. ஈசுவரன்ஜீவரூபமாய்பிரவேசித்தால் ஜீவனுக்கு கிஞ்சிக்கியத்து
வம் எதினாலெனில்.

கஉஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

माहेश्वरीतुयामायातस्यानिर्माणशक्तिवत् ।

विद्यतेमोहशक्तिश्चतन्जीवमोहयत्यसौ ॥

ஜெஹஸூரீ துயாஜாயாதவ்யாநிஜாணஸக்திவஸு ।

விடியாதெஜோஹஸக்திஸ்தஹ்வீவமோஹயத்யஸௌ ॥ கஉ ॥

ஜெஹஸூரீ மஜேஹசசம்பந்தமாயிருக்

யா யாதொரு

[கிற

ஜாயா.தஹ் அமோககாரிணியானமா

யையுண்டோ

கவ்யாஹ் அதற்கு (ஜகத்தை)

நிஜாணஸக்திவஸு கிருஷ்டிபண்ணுகிற

சக்திபோல

[ன்று

ஜெஹஸக்திஹ் மயக்குகிறசக்தியுமொ

விடியாத இருக்கின்றது

கவள இந்தமோகசக்தியானது

தஹ் அந்த

ஜீவா ஜீவனை

ஜெஹஸக்தி மோகம்பண்ணிவிக்கிறது.

இ-தி. பிரமமே ஈசுவர ஜீவனாதற்கு யுக்தி, தீக்குச்சிக்குள்ளிருந்த தீ பகல்வத்தியில் சம்பந்தப்பட்டு சர்வபிரகாசமாயும், அதுவே அழுக்குத்திரியி லேத்தினமாத்நிரத்தில் மங்கலா யிருப்பதுபோலும், சித்தகுளிகை புத்தியை தெளிவிப்பதுபோலும், கஞ்சாமுதலானது புத்தியை மயக்குவதுபோலும், ஒருகண்ணைத்தானே சூரியன் விளக்கவைப்பதுபோலும், இருட்டுமறைப்பது போலும், ஒருதாயின் உதரத்தில் பிறந்த பசுளிகளுக்கு நீசன் முனிகளுடைய சகவாசத்தினால் தோஷமும் குணமும் காணப்பட்டதுபோலும், கும்பகர்ண னும் விபீஷணனும்போலும், வியாசருடைய ஓர்வீரியந்தானே அவிவேகிகளான திருதராஷ்டிரபாண்டுவாயும், விவேகியான விதுரராயுமானதுபோலவரம்.

அ-கை. அதினுலென்னவாயிற்றெனில்,

मोहादनीशतांप्राप्यमशोवपुषिशोचति ॥

ஜெஹாஜீஸதாஹ்ராவூஜெஹாவவஹிஸோவதி ॥ கஉற ॥

ஜெஹாஸ மயக்கத்தினாலே

கஜீஸதாஹ்ராவூ அனீசுவரத்துவத்

தையடைந்து

வவஹி சரீரத்தில்நானென்றபிரா

னித்து

ஜீஹ் மூழ்கிப்போய்

ஸோவதி துக்கிக்கொள்.

வி-ம். அப்படியே சுருதியும் சமானமானவிருகூத்தில் ஜீவன் மூழ்கி அனீ சுவரத்துவத்தால் மோகித்து துக்கிக்கொள்ளென்றசொல்லுகிறது.

இ-தி வேடருடன்சேர்ந்த இராஜகுமாரன் வேடனாய் துக்கிப்பதுபோல

அ-கை. ஜீவகிருஷ்டியைக் காண்பிவிக்க ஈசுவரகிருஷ்டியைமுடிக்கிறார்.

ईशसृष्टिमिदं द्वैतं सर्वमुक्तं समासतः ॥

ஈஸஸூஸ்டிமிதஹ் துவைதஹ் சர்வமுக்தஹ் சமாஸதஹ் ॥ கஹ ॥

துவைதவிவேகம்.

சுஉகம்.

ஶ்ரீஸங்கரே { ஶ்ரீஸங்கரேஷ்டிதகப்ப
ஷ்டி { ட்ட
வவ-ம் சமஸ்தமான
ஐ-ம் இந்த

வெதம் துவைதம்
வலாவதம் சுருக்கத்தால்
உதம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி ஜீவசிருஷ்டியான் துவைதத்திற்கு பிரமாணமேதெனில்,

समानब्राह्मणैर्देतं जीवसृष्टं प्रपञ्चितम् ।

अन्नानि सप्तज्ञानेन कर्मणा जनयत्पिता ॥

வவாநஸுராவணெவெதம்ஜீவஸுஷ்டிவ்வவ்விதம் ।

சுநாநிவவஜ்ஞானெநககடணாஜநயதிதா ॥ கச ॥

வவாநஸுராவணெ பிரகதாரண்
ணியஉபநிஷத்திலிருக்கிற சப்தான்
னபிராம்மணத்தில் [ட்ட

ஜீவஸுஷ்டி ஜீவனாலேசிருஷ்டிக்கப்ப

வெதம் துவைதமானது [து

வ்வனிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற

விதா ஜீவனாகியதகப்பன்

ஜ்ஞானெந ஞானத்தினாலும்

ககடணா கர்மத்தினாலும்

சுநாநி அன்னங்களை [ண்ணினான்

வவவகஜநயச ஏழுவிதமாக உண்டு

அ-கை. அந்த ஏழுக்கும் வினியோகமென்னவெனில்,

मर्त्यान्ममेकन्देवान्देवैपश्चान्नचतुर्थकम् ।

अन्नत्रितयमात्मार्थमन्नानां विनियोजनम् ॥

ब्रह्मादिकं दर्शपूर्णमासौ क्षीरन्तथामनः ।

वाक्प्राणाश्चित्सप्तत्वमन्नानामवगम्यताम् ॥

உதுபாநுநெகெவாநெவெவாநாநாதுதாயுதம் ।

சுநாநி தயயா தாயுதநாநாநாவிநியொஜநம் ॥ கரு ॥

வீஹாஜிகுஷ்டபுவனபுவனாவளக்ஷீரந்தயாநம் ।

வாக் ப்ராணாஸுதிவவகஜநாநாநவமஜுதா ॥ கசு ॥

உதுபாநா மனிதர்களுக்கன்னம்

வனம் ஒன்று

கெவாநெநுதேவதைகளுக்கன்னங்கள்

வெ இரண்டுகள்

வவாநா குழந்தைகளுக்கு

உதாயுதகாநான்குவிதமான அன்னம்

சுதாயுத தன்னிமித்தியம்

சுநாநி தயா மூன்று அன்னமாக

சுநாநா அன்னங்களுக்கு

விநியொஜனம் பிரிவுசொல்லப்பட்டது

வீஹாஜி { இதில் மனிதர்களுக்கு நெ

கம் { ல்லுமுதலானவைகளும்

உதாயுதபுவனபுவனாவள தேவர்களுக்

குதரிசபூர்ணமைகவிற்பெய்கிற இ

ஷ்டிகளும்

க்ஷீரம் (குழந்தைகளுக்கு) பாலும்

கநம்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

தயா அப்படியே

உநம் (தனக்கு) மனதும்

வாக வாகும்.

[ம்

புராணாஃ.உகி.உ பிராணங்களென்று

சுநாநாம் அன்னங்களுடையபேதமா

வஹுஃ ஏழுகிதமென்று [னது

சுவமயோகாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான ஜகத்துக்குள்ளிருக்கிற இந்த ஏழுகளை ஜீவ சிருஷ்டியென்று எப்படிச் சொல்லுகிறதெனில்,

ईशेनयद्यप्येतानिनिर्मितानिस्वरूपतः ।

तथापिज्ञानकर्मभ्यांजीवोकार्षीत्तद्वताम् ॥

ஈரம்ஸொநயடியெவெதாநிநிதிபுதாநிவ்ஹாஸுவதஃ ।

தயாவ்ஜூநகஉலூஂஜீவொகாஷீபுததநுதாஃ ॥ கஎ ॥

ஊதாநி இந்த ஏழன்னங்களும்

வ்ஹாஸுவ { அதனதனுடைய ஸ்வரூ
தஃ { பங்களும்

ஈரம்ஸொந ஈசுவரனாலே

நிதிபுதாநி நிர்மிக்கப்பட்டவைகளாக

யடியுவி அங்கீகரித்தோம்

தயா.சுவி அப்படி இருந்தாலும்

ஜீவஃ ஜீவன்

ஜூநகஉலூஂ ஞானகர்மங்களினால்

ததநு { அவைகளை புதிக்கயோக்கிய
தாம் { மாக

சுகாஷீபு பண்ணிக்கொள்ளுகிறான்

அ-கை. இதனாலென்னவாயிற்றெனில்,

ईशकार्यजीवभोग्यजगाद्भ्यांसमन्वितम् ।

ஈரம்ஸகார்யஜீவஹொம்யஜமஜூலூஂஸமந்விதஃ ॥ கஎ ॥

ஜமக ஜகத்தானது

ஈரம்ஸகாயபஃ ஈசுவரகாரியமாயும் [ம்

ஜீவஹொம்ய ஜீவனுக்குபோக்கியமாயு

ஜூலூஂ இப்படி இரண்டுகளோடே

வஜீநீகம் கூடியிருக்கிறது.

அ-கை. ஒன்றுக் கிரண்டுசம்பந்தமுள்ளதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்,

पितृजन्याभर्तृभोग्यायथायोपित्तथेष्टताम् ॥

விதூஜநூலதூஃஹொமூயயாயொஷிதூயெஷுதாஃ ॥ கஅ ॥

யொஷிச ஸ்திரீயானவன்

விதூஜநூ பிதாவினாலுண்டுபண்ண

ப்பட்டவளாயும்

வதூஃஹொமூ பர்த்தாவினாலுப

விக்கப்பட்டவளாயும்

யயா எப்படி இருக்கிறாளோ

தயா அப்படி

ஐஷுதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஈசுவரன் காரியரூபமான துவைதத்தையும், ஜீவன் போக்கியரூபமான துவைதத்தையும் உண்டுபண்ண சாதனங்கள் என்னவெனில்,

मायावृत्त्यात्मकोहीशसङ्कल्पस्साधनजनौ ।

मनोवृत्त्यात्मकोजीवसङ्कल्पोभोगसाधनम् ॥

ஜாயாவு தூதகொஹீஸஸங்குலாயநாஜநள |

ஜெநாவு தூதகொஜீவஸங்குலொலொமலாயநா||கக||

ஜாயாவு தூதகம் மாயா விருத்திவடி
வமான

ஔஸஸங்குலஃ ஈசசங்கற்பமானது
ஜநள சிருஷ்டியிலே
லாயநாஹி சாதனமன்றே

ஜெநாவு தூதகம் மனோவிருத்திவடிவ
தகம் மான

ஜீவஸங்குலஃ ஜீவசங்கற்பமானது
லொமலாய } போகசாதனமாயிருக்
நா } கிறது.

அ-கை. ஈசவரசிருஷ்டியான வஸ்துவைத் தவிர ஜீவசிருஷ்டியான வஸ்து
வேறே இருப்பதற்கு அடையாளமேதெனில்,

ईशानिर्मितमण्यादौवस्तुन्येकविधेस्थिते ।

भोक्तृधीवृत्तिनातात्वात्तद्भोगोवहुधेयते ॥

ஔஸஸங்குலஃ தஜெணாஈளவஸ்துமெநுகவியெஹிதெ ।

லொகூயீவுதிநாநாக்வாதுஜெஹொவஹுயெஷுதெ||௨௦||

ஔஸஸங்குலஃ தஜெணாஈள ஈசவரனாஸ்சி

ருஷ்டிக்கப்பட்டரத்தினாதியான
வஸ்துமீ வஸ்துவானது

வனகவியெ ஒரேவிதமாக

ஹிதெ இருந்துள்ளளவில்

லொகூயீவுதிநாநாக்வாது புசிக்கி

றவர்களுடையபுத்திவிருத்திகளின்
நானவிதத்தால்

தக அவைகளுடைய

லொமம் போகமானது

வஹுயா வெகுப்பிரகாரமாக

ஐஷுதெ காணப்படுகிறது.

அ-கை. விஷயபேதமிருந்தாலல்லவா போகபேதமுண்டு, விஷயமொன்றா
யிருக்கும்போது போகபேதமெப்படியெனில்,

ह्यत्येकोमणिलब्धाकृत्यत्यन्योह्यलाभतः ।

पश्यत्येवविरक्तोत्रह्यतिनकुप्यति ॥

ஹுஷுதெகொஜணிஹுஸாகூயுதுமெநாஹுலாதஃ|

வஸுதெவவிரக்தோகூநஹுஷுகிநகூவுதி || ௨௧ ||

வனகஃ ஒருவன்

ஜணி இரத்தினத்தை

ஹுஸா அடைந்து

ஹுஷுகி சந்தோஷிக்கிறான்

கூநம் மற்றொருவன்

கலாஹதஃ இரத்தினமகப்படாமையா

கூவுதி கோபிக்கிறான்

கூது இந்தரத்தினத்தில்

விரக்தஃ விரக்தன்

வஸுகி. வனவ பார்த்துக்கொண்டே

ந. ஹுஷுகி சந்தோஷிக்கவுமில்லை

ந. கூவுதி. ஹி கோபிக்கவு மில்லை

யன்றே.

சுதாரம்.து வடிவமோவென்றால்

துவைதவிவேகம்.

கருநா

ந.விஷ்டெ பேதிக்கப்படவில்லை [ல்
யொஷிதவபுஷி ஸ்திரீயின்வடிவத்தி
ஜீவநிதிதஃ ஜீவனாலேநிர்மிக்கப்பட்ட
[யே
[மஹிஷி: ஒன்றுங்காணப்படவில்லை.

அ-கை. ஞானபேதமானதுஞேயபேதமன்றியி லிருக்கமாட்டாதாகையா
ல் ஞேயபேதமங்கீகரிக்கத்தக்கதென்று பரிகரிக்கிறார்.

மैवंमांसमयीयोषित्काचिदन्यामनोमयी ।

मांसमय्याभेदेपिभिद्यतेहिमनोमयी ॥

மெவம்மாஸமயீயொஷிதகாவிதந்யாமனோமயீ ।

மாஸமய்யாபேதெபிபித்யதேஹிமனோமயீ ॥ ௨௫ ॥

மெவம் நீ சொன்னபடியன்று
மாஸமயீ ஒரு பெண் வடிவத்திலி
ண்டுதன்மை இருக்கிறது மாம்சவ
டிவமான [த்துக்கு
யொஷித ஒருஸ்திரீயும் (அந்தவடிவ
சுத்யா அன்னியமான
காவித ஒரு ஸ்திரீயானவள்

மெனாமி (அவ்வடிவத்திலேயே) ம
னோவிதகாவடிவமாக இருக்கிறாள்
மாஸமய்யா: { மாம்சவடிவமான பெ
ண்ணுக்கு
கவெதெ கவி அபேதமிருந்தாலும்
மெனாமி மனோவிதவமானபெண்
விஷ்டெ { அவரவர்களுக்கு பேதமா
ணி { யிருக்கிறான்றோ.

அ-கை. சாக்கிரத்தில்மனோமயப்பிரபஞ்சம் கூடாதென்றுசங்கிக்கிறான்.

भ्रान्तिस्वप्नमनोराज्यसृष्टिष्वस्तुमनोमयम् ।

जाग्रन्मानेनमेयस्यनमनोमयतेतिचेत् ॥

ஹ்ரான்திஸ்வபநமனோராஜ்யஸ்துஸ்திஷ்வஸ்துமனோமயம் ।

ஜாஹ்ரந்மானேனமேயஸ்யநமனோமயதேதிசேத் ॥ ௨௬ ॥

ஹ்ரான்திஸ்வபநமனோராஜ்யஸ்துஸ்திஷ்
பைத்தியமென்ன சுவப்பனமென்ன
மனோராச்சியமென்ன இவைகளின்
ஸ்மரணங்களில்
மெனாமி மனோமயப்பிரபஞ்சம்
சுஸ்து இருக்கட்டும்

ஜாஹ்ர ஜாக்கிரத்தில் [டே
மாநெந இந்திரியப்பிரமாணங்களோ
ரெயஸு கூடினவிஷயத்திற்கு
மெனாமிதா மனோமயத்துவமானது
ந உதிவெச கூடாதென்று சொல்லு
வயேயானால்

தா-ம். ஜாக்கிரத்தில்விஷயத்தின் இருப்பைஅங்கீகரிக்கப்படுவதாலாகட்டும்

ச-கை. அப்போதுஜாக்கிரத்துவவிஷயத்திற்கு மனோமயத்துவம் எப்படி
சொன்னீரெனில், ஜாக்கிரத்திலும்தேனோமயப்பிரபஞ்சத்தின் இருப்பை(வாஸ
திகி) என்றசொல்லாலங்கீகரிக்கிறார்.

கநசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

बाढमानेतुमेयेनयोगात्स्याद्विषयाकृतिः ।

भाष्यवार्तिककाराभ्यामयमर्थउदीरितः ॥

வாஹோநெ துமெயெ நயொ மாதூ லாவிஷயாக்ருதிஃ ।

வாஷுவாக்ருககாராலுமயமயுஉதீரிக்ருதிஃ ॥ ௨௭ ॥

வாஹ அங்கீகாரந்தான்

வோமெந ஜாக்கிரத்தில் மனோமயப்பிர

பஞ்சத்திற்கு இந்திரியங்களால்றிய
ப்படுகிற

மெயெந ஈசுவரப்பிரபஞ்சத்தின்

யொமாசு சேர்க்கையினாலே

விஷயாக்ருதிஃ விஷயாகாரமானது

வ்யாச உண்டாகிறது.

அ-கை. இதுஉம்முடையவாயால் கற்பிதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

வாஷுவாக்ருககாராலும சங்கரா

சாரியாளாலும் வார்திகா சாரியா

ளாலும்

சுயம் இந்த

சுய-ஃ அர்த்தமானது

ஂரஂரித் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தா-ம். ஆகையால்நாம்சொன்னது பிரமாணபுரஸ்ஸரமென்றறிக.

அ-கை. அதில்பாஷியக்காரருடைய வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मूषासिक्तंयथाताम्रन्तन्निभंजायतेतथा ।

रूपादिन्यासुवच्छिस्तन्निभन्दस्यतेध्रुवम् ॥

உவிஷாஸிக்தம்யதாதாஂ தந்நிலம்ஜாயதெதயா ।

ரூபவாஹீநுவாஹுவஹித் தந்நிலம்ஜஸ்யதெயுஂவஃ ॥ ௨௮ ॥

உவிஷாஸிக்தம் கருவிலேவிழுந்த

தாஂ உருக்கின தாம்பிரமானது

தந்நிலம் அந்த கருவின் வடிவமாக

யதா எப்படி

ஜாயதெ உண்டாகிறதோ

சயா அப்படி

ரூபவாஹீநு ரூபாதிவிஷயங்களை

வாஹுவஃ வியாபித்திருக்கிற

வித் து மனமானது

தந்நிலம் அந்தவிஷயவடிவமாக

ஜஸ்யதெ காணப்படுகிறது

யுஂவம் நிச்சயம்.

அ-கை. மூர்த்தமானசெம்புமுதலானவை அக்கினிசம்பந்தத்தாலுருகிகரு
வில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதுசரி, அமூர்த்தமானபுத்தியானதுவி
ஷயத்தில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதெப்படியெனில், வேறேதிருஷ்
டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

व्यञ्जकोवायथालोकोव्यंग्यस्याकारतामियात् ।

सर्वार्थव्यंजकत्वाद्धिरर्थाकाराप्रदृश्यते ॥

வ்யஞ்கொவாயதாலொகொவ்யங்யஸ்யாகாரதாயியாசு ।

ஸர்வார்த்தவ்யங்கத்வாத்திரர்थाகாராப்ரஹ்மதெ ॥ ௨௯ ॥

துவைதவிவேகம்.

கநரு

வ்யுஜகி பிரகாசமான
 சூனொகி.வா வெய்யிலும்
 வ்யுய்யு விஷயத்தினுடைய
 சூகாரதாம் வடிவமாயிருத்தலை
 யயா எப்படி
 ஐயாச அடைகிறதோ

யி (அப்படி) புத்தியானது
 வாவ்யுய்யுஜககூச சகல விஷய
 ங்களையும் விளக்கவைத்து
 சுயூகாரா: விஷயாகாரமாக
 ப்ரஹ்மனெ. காணப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுவார்த்திகாசாரியாளுடையவசனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मातुर्मानाभिनिष्पत्तिर्निष्पन्नमेयमेतितत् ।

मेयाभिसङ्गतन्तच्चमेयाभित्वंप्रपद्यते ॥

உதா. உதா. நாவியிவ்யுதி நிஷ்டுந்நெயெதிதசு ।

நெயாவியஸம்மதம் தஜநெயாவசுவம் ப்ரவஹ்யெ. ॥ ௧௦ ॥

உதா. ஜீவனிடத்திருந்துகற்பிதமான
 உதா. நாவியிஷ்டுதிவிருத்திரானமானது
 நிஷ்டுந் உண்டானதான
 தசு அந்த
 நெயம் கடாதி விஷயத்தை

வனதி அடைகிறது.
 தசு. உ அந்த ஞானமும் [ந்ததாகி
 நெயாவியஸம்மதம் நெயத்தோடேசேர்
 நெயாவசுவம் விஷயாகாரத்தை
 ப்ரவஹ்யெ அடைகிறது.

அ-கை. துவைதஞானலட்சணமானது இப்படியாகட்டும்; பிரகிருதத்தில்
 என்னவாயிற்றெனில்.

सत्येवंप्रियौद्वैस्तोषटौमृन्मयधीमयौ ।

வதெதுவம்விஷயள அளவொவ்யுடளஜநயயேயள ॥ ௧௦௨ ॥

வனவம்.வனதி இப்படிருந்துள்ளனில்
 விஷயள விஷயங்களான
 வடள கடங்கள்

ஜுணயயி { மண்மயமாயும் அபிமான
 யள { ரூபமானபுத்திமயமாயும்
 அளவூ இரண்டுகளாக இருக்கின்றன

அ-கை. மண்மயமானகடம்மண்ணினுலறியலாம், மனோமயகடம். மனதின
 லறியக்கூடாதாகையாலும், வேறே அறிகிறவனில்லாமையாலும், மனோமயகட
 முண்டென்பதெப்படியெனில்.

मृन्मयोमानमेयः स्यात्साक्षिभास्यस्तुधीमयः ॥

ஜுந்யொஉநெயம்வ்யுதூகக்ஷிவாவ்யுதூயேயம் ॥ ௧௦௩ ॥

ஜுணயம் மண்மயமானகடம்
 உதா. நெயம் மனோசம்பந்தமான இந்
 திரியத்தாலறியப்படுவதுபோல

யேயம். து மனோமயமான கடமும்
 வாக்ஷிவா { சாட்சியினாலே விளங்கப்
 வ்யு { படுவதாக [னை
 வ்யூச ஆகிறது ஆகையால்தோஷமில்

கருள்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. இப்படி இரண்டுவித துவைதமிருக்கட்டும் இதில்தள்ளவேண்டியது கொள்ளவேண்டியதெதுவெனில்.

अन्यव्यतिरेकाभ्यां धीमयो जीवन्धकुत् ।

सत्यस्मिन्सुखदुःखेस्तस्मात्सिन्नसातिनद्वयम् ॥

சுநயவுகிரொகாஹ்யாஃயேயொஜீவவ்யக்ஞாஃ ।

ஸதுஷ்ணிநுஸம்வஃஃவெஸுஸாஸிநுஸதிகநயபு ॥ ௩௨ ॥

சுநயவுகிரொகாஹ்யா அன்வய விய சுஸகி இல்லாதிருந்துள்ளளவில்
திரேகங்களாலே பார்க்கும்போது உயா இரண்டுகளும்
சுஸிவ { இந்த மனோமய பிரபஞ்சமு ன இல்லை (ஆகையால்)
ஸகி { ள்ளளவில். [கின்றன யீதயஃ மனோமயதுவைதமானது
ஸம்வஃஃவெஸுஸஃசுகதுக்கங்களிருக் ஜீவஸு { ஜீவ பந்தத்தைச் செய்கிற
தஸிவ { அது க்ஞாஃ து.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் ஈசுவரசிருஷ்டியான பாக்யவிஷயத்திலும் ஏன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

असत्यपि च बाह्यार्थे स्वप्नादौ बध्यते नरः ।

समाधिसुसिर्मासु सत्यप्यस्मिन्नबध्यते ॥

சுஸதுவிவஸாஹ்யாஃயேஸுஸாஹ்யாஹ்யதெநாஃ ।

ஸமாதியஸுஸிர்மஸுஸத்யப்யஸிந்நவ்யதே ॥ ௩௩ ॥

ஸாஹ்யாஃயே பாக்யதுவைதமானது
சுஸகி { இல்லாதிருந்துள்ளளவிலும்
ஸவி {
ஸுஸாஹ்யாஹ்ய சொப்பனாதிகளிலும்
நாஃ புருஷனானவன்
ஸயுதே பந்தப்படுகிறான்

ஸமாதிய ஸுஸிர்மஸுஸாஹ்யாஹ்ய சமாதி
சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளில்
சுஸிவ.ஸகி சுவி. இந்த ஈசுவர து
வைதமானது இருந்தும் மனதில்
லாமையால்
ந.ஸயுதே பந்தப்படவில்லை.

இ-தி. ஈசுவரத்து வைதமான யோக்கியனுடைய தொழிலில்லாமையான சொப்பனாதிகளில் ஜீவத்துவைதமான திருடனிருந்ததினால் சுகதுக்கமான திருட்டு நடப்பதினாலும், சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில், ஈசுவரதுவைதமான யோக்கியனிருந்தும் ஜீவத்துவைதமான அயோக்கியனில்லாமையால்பந்தமான அந்தத் திருட்டு காணப்படாமையாலும், ஜீவத்துவைதமான திருடனையே அவசியமாய் தள்ளவேண்டியது. இதற்குசாஷி ஞானிக்கு ஈசுவரதுவைதம் தோன்றியும், ஜீவத்துவைதம்கெட்டுப்போனதால் பந்தமில்லாததைக் கண்டுகொள்ளத்தக்கது சொப்பனாதிகளில் மனோவிபாபாரமிருந்தும் பாக்கியதுவைதவியவகாரமின்மையைப்பற்றி அவைகளில் ஈசுவரத்துவைதமில்லையென்றும் சமாதிமுதலான

துவைதவிவேகம்.

கருவ

வைகளில் மனோநாசமானதுபோல பாக்கியபிரபஞ்சத்தின்ஸ்வரூபநாசமின்மைபயப்பற்றி, அந்தச்சமாதிமுதலானவைகளில் ஈசுவரத்துவைதம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. மனோமயபிரபஞ்சமே பந்தமென்று இன்னமொருயுக்தியால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

दूरदेशङ्गतेपुत्रेजीवत्येवाततत्पिता ।

विप्रलम्भकवाक्येनमृतम्மत्वाप्ररोदिति ॥

मृतेपितास्मिन्वार्तायामश्रुतायांनरोदिनि ।

ஐரோஷ்யஹுதெவஹுஜீவஹுதவாஹுததீதா ।

விபுலஹகவாக்யேநமர்தம்மத்வாப்ரோடிதி ॥ ௩௪ ॥

மூர்தேவிதஸிநுவாந்தாயாமஸ்ருதாயாநரோடிதி ।

ஹுதே புத்திரனாவன்
ஐரோஷ்ய. தாநேசத்திற்கு
மதே போய் [தும்
ஜீவதி. ஹவ ஜீவித்துக்கொண்டிருந்
சுத்ரு இந்த விடத்தில்
ததீதா அவன் பிதாவானவன்
விபுலஹ { வஞ்சகனுடையவாக்கிய
கவாக்யேந } த்தினால்

தூதம். ஷீகா இறந்தானென்றுநினைத்து
ஹுரோடிதி அழுதான்
கஷிந. அந்தப்புத்திரன்
மூதே. சுவி இறந்திருந்தாலும்
வாதா { அந்த இறந்தவார்த்தையா
யாம் } னது [போது
கஸ்ருஹாயா கேட்கப்படாதிருந்த
ந. ரோடிதி துக்கப்படவில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம் சொல்லுகிறார்.

अतस्सर्वस्यजीवस्यबन्धकृन्मानसजगत् ॥

சுதஸ்யவஸ்யஜீவஸ்யவஸ்யகூநாமஸஜகம் ॥ ௩௫ ॥

சுதஃ ஆகையினாலே

வஸ்யவஸ்ய சகல

ஜீவஸ்ய ஜீவர்களுக்கும்

ஜாமஸம் ஜமஸமானச பிரபஞ்சமே

வஸ்யகூச பந்தத்தைச்செய்கிறது.

அ-கை. இப்படிசொன்னதினாலும்சித்தாந்தம்கெட்டதெனசங்கிக்கிறான்.

विज्ञानवादोवाह्यार्थवैयर्थ्यात्स्यादिहेतिचेत् ।

नह्यकारमाधातुंवाह्यस्यापोक्षितत्वतः ॥

விஜ்ஞாநவாஹ்வாஹ்யார்த்தவையையுஹ்வாஹ்வெகிவெசு ।

நஹ்யகாரமாஹ்யாதும்வாஹ்வாஹ்வெக்ஷிதகவதஃ ॥ ௩௬ ॥

ஹ இவ்விடத்தில்

வாஹ்யார்த்தவையையுஹ்வெளிபிர

பஞ்சத்திற்கு பிரயோசனமின்மை

ஒப்புக்கொண்டால்

ககஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

விஜாநவாஃ பெளத்தவாதமானது

ஸூரஃ ஆகிறது

உதி என்று

வெஃ சொல்வையேயானால்

ந } அதுகூடாது மனதே பந்தது
வானாலும்

ஹுஜாஃ மானசபிரபஞ்சாகாரம்

சூடாதா ஆவதற்கு

வாஹுஸூபாக்கியப்பிரபஞ்சமானது

சுவெஃதவதம் அபேஃதக்கப்பட்ட

தினால் விஞ்ஞான வாதம் நமக்கு
வரவில்லை.

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமுண்டாவதற்கு பாகியபிரபஞ்சாபேட்சைவே
ண்டுவதில்லை, பூர்வபூர்வமானச சம்சாரமே, உத்தரோத்தரமானபிரபஞ்சத்தி
ற்கு வதுவாகலாமேயெனில், பிரௌடவாதத்தாலதை அங்கீகரிக்கிறார்.

वैयर्थ्यमस्तुवाचाहंनवारायितुमीरमहे ।

வெய்யு-வவஸூவாவாஹு-நவாரயி து-ஃஸூஹெ || ௩௬ ||

வாஹு- பாக்கியபிரபஞ்சமானது

வெய்யு-ஃ. வா வியர்த்தமானாலும்

ஸூ- ஆகட்டும்,

அ-கை. அப்போதுபௌத்தவாதத்திற்கும், அத்துவைதவாதத்திற்கும், பே
தமென்னவாயிற்றெனில், அந்தபௌத்தாளானருன்னியவாதிகள் பாக்கியபிர
பஞ்சமேஇல்லையென்கிறார்கள், நாமவ்விதம்சொல்லவில்லை.

வாரயித- அந்த பாக்கியபிரபஞ்சத்

ந. ஃஸூஹெ இச்சிக்கவில்லை.

தை நாம் தள்ளுவதற்கு

அ-கை. பிரயோஜனருன்னியமான அந்தபாக்கியபிரபஞ்சத்தை அங்கீக
ரிப்பதுபிரயமில்லையெனில்.

प्रयोजनमपेक्षन्तेनमानानीतिहिस्थितिः ॥

பு-யொஜ-நவெஃஷா-தெ-ந-நா-நா-நீ-தி-ஹி-ஸ்தி-திஃ || ௩௭ ||

நா-நா-நி விருத்திஞானத்துடன் கூடி

யவிந்திரியங்கள்

பு-யொஜ-ந- பிரயோசனத்த

ந.சுவெஃஷ-அபேஃதக்கவில்லை

உதி என்கிற

[தன்றோ.

ஸூ-நி-ஹி உலகஸ்திதி காணப்படுகிற

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமேபந்தமேதுவென்றால் மனோநிக்ரகமேபோ
துமென்றுசங்கிக்கிறான்.

बन्धश्चन्मानसन्दैतन्तद्धीरोधेनशाम्यति ।

अभ्यसेयोगमेवातोब्रह्मज्ञानेनकिंवद ॥

வா-ய-ஸூ-நா-நவஸா-வெ-த-த-ந-ஃ-ரோ-யெ-ந-ஸா-ஃ-தி ।

ஸ-ஸூ-வெ-ஸூ-ந-வெ-வா-தெ-ஸூ-ஹ-ஹ-ந-ந-ஃ-வ-தி || ௩௮ ||

நா-நவஸா மானசப்பிரபஞ்சமான

வெ-த-ந- துவைதமானது

வெ-ஸூ- வெ-ஸூ- பந்தமானால்

த-த- அ-கை

துவைதவிவேகம்.

சுரு சூ

ஃரோபெந மனோநிக்ரகத்தினால்
ஸாஜுகி சமனம்பண்ணலாமே
சுதஃ ஆகையால்
யொமா. ஷ்வ யோகத்தையே

சுஷுஸைக பழகினல்போதும்
ஸுஷுஜோநெந பிரஞானத்தினால்
கிஃ என்னப்பிரயோஜனம்
வடி. சொல்லும்.

அ-கை. யோகத்தால்பானசத்துவைதநிவர்த்திதாத்காலேகமா ஆத்தியந்தித
மாவென்றுநிகற்பிவித்துமுந்தினதை ஒப்புக்கொண்டுபிந்தினதை தூவிக்கொள்.

तात्कालिकद्वैतशांतावप्यागामिजनिसयः ।

ब्रह्मज्ञानं विना न स्यादिति वेदान्तडिडिमः ॥

தாதூலிகனென தஸாஞாவவூ மாஜ்ஜநிக்ஷயஃ ।

ஸுஷுஜோநாவிநா. நஸூஜி திவெஜாநாவிஃ ॥ ௩௯ ॥

தாதூலிகனென தஸாஞள. சுவிதற்கா
லத்தில் துவைதத்தோற்றம் இல்லா
மலிருந்தாலும்
[தி
சூமாஜ்ஜநிக்ஷயஃ மறுபடிஜன்மநிவர்த்த

ஸுஷுஜோநா. விநா பிரமஞானமன்
றியில்
நஸூஜ. ஐகி உண்டாகாதென்று
வெஜாநாவிஃ வேதாந்தநிளம்பரம்
அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வி-ம். அதாவது, ஆத்துமாவையறிந்தவனுக்கே சகலபாசங்களும்கூடும்
சிவத்தையறிந்தவன் மிகவும்கார்த்தியடைகிறான், எப்போதுபுருஷன் ஆகாசத்
தைத்தோலைப்போல போர்த்திக்கொள்வானேயானால், அப்போதுசிவத்தைய
றியாமல் துக்கநிவர்த்தியுண்டாகும், இவைமுதலானசுருதிகளின் என்வயவியநி
ரேகங்களால் பிரமஞானத்தினாலேயே பந்தநிவர்த்திசொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மாம்பழம்முதலானவஸ்துக்கள் எதிரிவிருப்பதால் குழந்தைகள்
அழுகின்றன, அவைகளாகாணுமல்பண்ணினபிறகே குழந்தைகளைசமாதானம்
பண்ணவேண்டியிருப்பதுபோல, பாகியத்துவைதநிவர்த்தியன்றியில் அத்து
வைதபிரமஞானம் வாராகெனில்.

अनिवृत्तेपीशसृष्टेर्द्वैतेतस्यमृधात्मताम् ।

बुध्वाब्रह्माद्वयम्बोद्धुंशक्यं वस्त्वैक्यवादिनः ॥

சுநிவ்யுததவீஸஸூஷெனெனதெ தஸூஜுஷாதூதா ॥

ஸுஸூஸுஷாஅயம்பொஃஸகூவெஸூகூவாஜிநஃ ॥ ௪௦ ॥

ஸஸூஷெஃ ஈசுவரகிருஷ்டியான்
னெனதெ துவைதமானது
சுநிவ்யுதே. சுவி நிவர்த்திக்கப்படா
திருந்தாலும்

ஸுஸூ அறிந்து
சுஅயாஸூஷ அத்துவைதபிரமத்தை
வெஸூகூவாஜிநஃ கூடஸ்த பிரமை
க்கியவாதிக்கு
ஸகூ முடியும்.

தஸூ அதற்கு
ஜுஷாதூதா பொய்யாயிருக்குந்தன்

கச௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. ஜகத்துப்பொய்யென் றறிந்தமாத் திரத்தால் பிர்மஞானமுண்டா
காது, ஈசுவரதுவைத்தையொழிக்கவேண்டுமென்று துரபிமானமாய்ச்சொ
ல்லுகிறவனுக்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

प्रलयेतन्निवृत्तौतुगुरुशास्त्राद्यभावतः ।

विरोधिद्वैताभावेऽपिनशक्यं बोद्धुमद्वयम् ॥

புலயெதந்நிவ்ருதூ துமாருஸாஸூரஹாவதஃ ।

விரொயிடுவெதாலாவெவ்விநஸக்யம்வொஹுஉயதஃ ॥ சக ॥

புலயெ பிரளயத்தில்

கந்நிவ்ருதூ து ஈசுத்துவைத மில்லா
மலிருந்தும்

மாருஸாஸூரஹாவதஃ ஞானோப

தேசம்செய்கிற சற்குருசற்சாத்திர
முதலான தினபாவத்தினால்

அ-கை. அப்படி இருந்தாலும் ஈசுவரத்துவைதம்தோன்றுகையில் அத்து
வைதஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

अबाधकंसाधकञ्चद्वैतमश्विरानिर्मितम् ।

अपनेतुमशक्यञ्चेत्याप्तान्तद्वेष्यतेकुतः ॥

சுவாபகம்ஸாபகம்வெததீஸாரநிபிபுததஃ ।

சுவமெத துமஸக்யஞ்சூரஹானுஷ்டேஷுதெகூதஃ ॥ ச2 ॥

சுவாபகம் பாதகமன்றியிலிருப்பதா

ஸாபகம்வ சாதகமாயிருக்கிற (யும்

மாருஸாஸூரஹாவதஃ ஈசுனாலுண்டுபண்ண

டுவெதம் துவைதத்தை [ப்பட்ட

சுவமெதம் காணாமல் செவ்வதற்கு

சுஸக்யம்வ முடியாமலும்

ஐகி இருக்கும்போது

சூலாம் அத்துவைதம்தோன்றட்டும்

கூ அது (உன்னால்)

கூதஃ என்னகாரணத்தினாலே

வெஷ்டெத துவேஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது ஜீவத்துவைதமே பந்தப்படுத்துவதானால் அது எத்தனை
விதமாயிருக்குமெனில்.

जीवद्वैतन्तुशास्त्रीयमशास्त्रीयमितिद्विधा ।

ஜீவவெததஞுஸாஸூரஹுயஸாஸூரஹிதிவிதா ।

ஜீவவெதம். து ஜீவத்துவைதமோ

வென்றால்

ஸாஸூரஹ சாத்திரியமென்றும்

சுஸாஸூரஹிதி அசாத்திரியமென்றும்

விதா இரண்டுவிதம்,

அ-கை. இரண்டையும் எப்போதும் தன்னவேண்டியதா அல்லவாவெனில்.

उपाददीतशास्त्रीयमातत्त्वस्यावबोधनात् ॥

உவாடிதீதஸாஸ்திரீயமாதத்வஸ்யாவபொநாத் || சந ||

சூகக்ஷஸ்ய கூடஸ்தபிரமைக்கியமான | ஸாஸ்திரீயபிரபஞ்சத்தை
கவவொயநாச தத்துவமறியும்வரை | உவாடிதீத கிரகிக்கவேண்டியது.

அ-கை. அதற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

आत्मब्रह्मविचारख्यंशास्त्रीयमानसंजगत् ।

சூதஸ்வஹவிவாஸாஸ்திரீயமானஸஜகத் |

சூதஸ்வஹவிவாஸாஸ்திரீயமான | ஸாஸ்திரீயமான
ங்கள்நிறைந்தவிவேகசிரவணதிரா | ஸாஸ்திரீயமான
ல்செய்கிற கூடஸ்தபிரமவிசாரமே | ஸாஸ்திரீயமான
தா-ம். இதுபிரமஞானம்வரும்வரை இருக்கவேண்டியது.

அ-கை. பிரமஞானம்வரும்வரையில், இதுவேண்டுமென்றுசொன்னதுகூடாது, சுஷுப்திமரணம்வரை சதா சிந்திக்கவேண்டுமென்று சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्धेतत्वेतच्चहेयमिति श्रुत्यनुशासनम् ॥

வூடுதத்வேதச்சஹேயமிதிசூத்யநுஸாஸநம் || சச ||

தடுவ தத்துவமானது [வம்] ஹேயம். அதி தள்ளத்தக்கதென்று
வூடுத.சச வ அறிந்தபின்னர் அது | ஸாஸ்திரீயமானது சுருதியிந்தீர்ப்பு

வி-ம். அப்போதுசுஷுப்திமரணம்வரையில் சிந்திக்கவேண்டுமென்றசுருதிக்கபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதற்குட்பர்வவாக்கியத்தில், கர்மாதிகளுக்குசுருதுமிடங்கொடுக்கக் கூடாதென்று சொல்லியிருப்பதால், அதுவைராக்கியப்பிரகரணமானதால், இதற்குவிருத்தமில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிறகுசாஸ்திரீய பிரபஞ்சத்தையும் கைவிடச் சொல்லுகிறசுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

शास्त्राण्यदीत्यमेधाविभ्यस्यचपुनःपुनः ।

परमंब्रह्मविज्ञायउल्कावत्तान्यथोत्सृजेत् ॥

ग्रन्थमभ्यस्यमेधाविज्ञानविज्ञानतत्परः ।

पलालमिवधान्यार्थीत्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥

तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।

नानुध्यायाद्ब्रह्मशब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

तमेवैकंविज्ञानीथह्यन्यावाचोर्मुच्यते ।

यच्छेद्ब्राह्मणसंप्राज्ञइत्याद्याःश्रुतयःस्फुटाः ॥

1. பா ஸ்ரீ ஸ்ரீ துரையா வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் நம் வம் நம் |
 2. வர ஸ்ரீ ஹ்ருஷ்ய வம் துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் நம் வம் நம் || ௪௫ ||
 3. துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் நம் வம் நம் |
 4. வர ஸ்ரீ ஹ்ருஷ்ய வம் துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் நம் வம் நம் || ௪௬ ||
 5. துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் நம் வம் நம் |
 6. வர ஸ்ரீ ஹ்ருஷ்ய வம் துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் நம் வம் நம் || ௪௭ ||
 7. துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் நம் வம் நம் |
 8. வர ஸ்ரீ ஹ்ருஷ்ய வம் துரைய வீசு ஹ்ருஷ்ய வம் நம் வம் நம் || ௪௮ ||

தெய்வம் மேதாவியானவன்
 பாலுண்ணி ஆத்துமசாஸ்திரங்களை
 சுயத்து அத்தியயனம்பண்ணி
 வாமம் வாமம் அடிக்கடி
 சுஷுஷு உ அப்பியாசம்பண்ணியும்
 வருஷம் வருஷம் பரப்பிரமத்தை
 விஞ்ஞாபு அறிந்து
 சுயநகையெடுத்தபிற்பாடு [ல்
 உலாவசு கொள்ளிக்கட்டையைப்போ
 தாமி அந்தசாஸ்திரங்களை
 உத்தமஞ்சை தள்ளவேண்டியது
 ஞானவிஞ்ஞானதந்தரம் ஞான விஞ்ஞா
 னங்களில் சிரந்த

ரெபாவீ மேதாவிபானவன்
 மூரூ கிரந்தத்தை
 சுஜுஷு அப்பியாசம்செய்து
 யாநூயீ-3 நெல்லை கிரகித்தவன்
 வலாலம் இவ வைக்கோலைப்போல்
 சுசுஷுதம் மீதமில்லாமல்
 மூரூ கிரந்தத்தை
 சூஜெசு தள்ளவேண்டியது
 யீரம் தீர்னா
 ஸூரூணம் பிராமணனானவன்
 கா. ஸுவ அவரையேகாநென்று

வினாய அறிந்து
 பூசை அந்தப்பிரஞ்ஞையை
 கூவித்த பண்ணவேண்டியது
 வஹகுந வெகு
 மஹாந சப்தங்களை
 சுநக்யாயெசு.ந. கற்கவேண்டாம்
 சசு அது
 வாஹி வாக்குக்கு
 விபூஷண.ஹி வலிமாத்திரமே
 வணகம் ஒன்றான
 ச.வனவ அவரைத்தானே
 விஜாநீய அறிபுங்கள்
 சுந்யா. அன்னியமான
 வாஹி வார்த்தைகளை
 விஜ்ஞா.ஹி விட்டுவிடுங்கள்
 வாஹி வாக்கை
 சுவாமி மனதில்
 பூசை: ஞானியானவன்
 யவெசு அடக்கவேண்டியது
 ஐதி என்று
 சுந்யா இவைமுதலான
 முக்யம் சுருதிகள்
 ஸாஹி பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன

அ.நக. 'ஆர்-கீ'யிரபஞ்சமெக்தனை விதமெனில்.

अशास्त्रीयमपिद्वैतं त्रिमन्दमितिद्विधा ।

कामक्रोधादिकन्तं त्रिमनोराज्यं तथेतरत् ॥

காமாஹூயமபிவெதெதம் தீவ்ரம் த்ரிமநாஜ்யம் திவிதா ।

காமக்ரோதாடிகம் தீவ்ரம் த்ரிமநாராஜ்யம் ததேதரத் || சசு ||

காமாஹூயம் அசாஸ்திரீயமான

வெதெதம். சுவி துவைதமும்

தீவ்ரம் தீவிரமென்றும்

த்ரிமநாஜ்யம் மந்தமென்றும்

திவா இரண்டுவிதம்

காமக்ரோதாடிகம் காமக்ரோதாதிகள்

தீவ்ரம் தீவிரமெனப்படும்.

த்ரிமநாராஜ்யம் மனோராச்சியமானது

சயா அப்படி

இதரம் மந்தமெனப்படும்.

அ-கை. இந்த இரண்டுபிரபஞ்சமும் எப்போதுவிடத்தக்கதெனில்.

उभयन्तत्त्वबोधात्प्राङ्निवार्यबोधसिद्धये ।

உஹயன்தத்வவொயா துாழிவாயுாவொயவிலயெ ।

தகவொயாசு தத்துவஞானம்

பாக வருமன்

உஹயம் அவ்விரண்டையும்

வொயவில { ஞானசித்தியின் பொரு

வெய } ட்டு

நிவாயு-ம் தடுக்கத்தக்கது.

இ-தி. பெர்யயைகுருவுக்குதத்தம்பண்ணினவனுக்கு மந்திரிவேலைகடைத் தகதைபோலவாம்.

அ-கை. ஞானப்பியாசத்திற்குமுன்னமே இந்த இரண்டும்விடச்சொன்ன ரே அதற்குப்பிரமாணமேதெனில்.

शमस्समाहितत्वञ्चसाधनेषुश्रुतंततः ॥

ஸமஸுஸாஹிதத்வஞ்ஸாஸாஹணேஸுஸுரூதன்தத் || ௫௦ ||

ஸாமஸுஸாஹிதத்வஞ்ஸாஸாஹணேஸுஸுரூதன்தத்தில்

ஸமம் மனோநிக்கிரகமும்

ஸாமாஹிதஸம் தமமும் [றது

ஸாமம் முக்கியமென்று கூறியிருக்கி

ததம் ஆகையினாலே அவசியம் இந்த

அசாஸ்திரீய பிரபஞ்சமிரண்டையு

ம்விடத்தக்கது.

அ-கை. ஞானத்திற்குமுன்விடத்தக்கதென்று சொன்னதால் பிற்பாடு கிரகிக்கலாமோவெனில்.

बोधादूर्ध्वचतुर्द्वेयज्ञविन्मुक्तिप्राप्तये !

வொயாடிஹூதன்தவெயம் ஜீவநுதீவ்ரவிலயெ ।

வொயாசு. ஞானம்

உஹூ-ம் வந்தபிறதும்

ஜீவநுதீவ்ரவிலயெ ஜீவன்முத்தி

கம்சித்திக்கும்பொருட்டு

தக அது

வெயம் தன்னத்தக்கதே.

அ-கை. அந்தஅர்த்தத்தைவியதிரேகத்தால் திடம்பண்ணுகொள்.

காரை ஜிசெய்வெந நயங்குவா' நஹிமுக்தா || ருக் ||

கா.பிரதீபேஸ்வரி { காமாதிக்கலைசமாகுற
வெருந { பந்தத்தோடே

யாதுவூ கூடினவனுக்கு
சூதா ஜீவன்முத்தத்துவமானது
ந. ஹி இல்லையன்றோ.

ஜீவநுத்திரியம் லாஜநா லாவெகவஹாகுதீ ।

உயம் இந்த	ஜநூலா	{	ஞானத்நால்ஜன்மமில்லாம
ஜீவநூலுக் சிவன்முக்திசுகம்	வெந்து		ல் போவதால்
ஜாஹடுஷ வேண்டாம்	சுஹடகூடீ		நான்கிருதகிருத்தியன்

அ-கை. இகலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால் ஜீவன்முக்திவேண்டாமென்கிற உனக்கு வேதாந்தசிரவணத்தால் சுவர்க்கம்கிடைப்பதால் பரலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால்விதேகமுக்தியும் உனக்குவேண்டுவதில்லைசுவர்க்கமாத்திரபலத்தால் கிருதகிருத்தியனாகிவொயென்று எதிர்முறையாகபரிகாரம்சொல்லுகிறார்.

தஹிபுஜநாவிதெஸுவஸுமபூதாதுதீலவாநு || ௫௨ ||

கவியு அப்போ	ஹவாநு நீ	[த்தால்
கெ உனக்கு		
ஜந்.சுவி ஜனனமும்	ஹம-ஜா தூசுசுவர்க்கானுபவமாத்திர	
சுஷி.வனவ இருக்கவே இருக்கிறது	சுபீக் கருதார்த்தனாபிவிவாய்.	

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தவிமோசனம் பண்ணுகிறசங்கையும், அதற்குச்ச மாதானமும் சொல்லுகிறார்.

स्वयंदोषतमात्मायं कामादिः किं न हीयते ॥

கூடிய திசையொரெண்ணுமொடுஹையொயதா ததா ।

ஸ்யாஷாஷ-தா-தாயாகாஜிஃகி-நஹீயதெ || ௫௯ ||

சுடியா திசுயபொஷண அந்த சுவ ர்க்கம்நாசம்முதலான அனேக விதா ஷங்கள் நிறைந்திருப்பதால்	ஹமீ ஏகதேசதுக்கமான சுவர்க்கம் யடா எப்போ (உன்னாலேவெறுத்து) ஹமீ தள்ளப்பட்டதோ
---	---

தஜா அப்போ

ஸ்யம் தானேசகலதுக்ககாரணமாயும்

ஷோஷதஜாதா தோஷவடிவமாயுமிரு

க்கிற

கூயம் இந்த

காரிஜி காமாதிபானது

கிம் ஏன்

ந... ஹீயகெ நன்றும்விடக்கூடாது.

அ-கை. வைராக்கியாதிசாதனத்தால் மகாதுக்களதுவானகாமாதிவாசனை களைவிடுகிறேன் விஷ்பானுபவநிமித்தம் காமாதிவிருத்தி இருந்ததினாலென்ன தோஷமெனில்.

तत्तुब्धापिकामादीन्निशेषंनजहासिचैत् ।

यथेष्टाचरणंतेस्यात्कर्मशास्त्रातिलिखिनः ॥

தகூவஸ்யூவிகாரஜீநிஸ்ஸஷம் நஜஹாவியெசு ।

யயெஷ்டாஅரணம் தெவ்யூ துஷ்யூவ்யூ தியம்விநம் ॥ ௫௪ ॥

தகூ ஆத்துமதத்துவத்தை

வஸ்யூ.கவி அறிந்திருந்தும்

காரிஜி காமாதிகளை

நிஸ்ஸஷம் நிற்சேஷமாய்

ந.ஜஹாவியெசு விடாமற்போனால்

கஜீஸூவ்யூ தியம்விநம். கர்மசாத்தி

ரத்தைக்கடந்த

கெ உனக்குகடிவாளம் அறுபட்ட

குதிரைபோல்

யயெஷ்டாஅரணம் எப்படி யெப்படி

இச்சையோ

[ம்

வ்யூசுஅப்படியப்படியநடக்கும்படி வரு

அ-கை. அப்படி இருக்கட்டும், அதினால் என்னதோஷமெனில், அது அனீஷ்டமென்றுசொன்ன சுரேசுவராசாரியார் வசனத்தையுட்கரிக்கிறார்.

बुद्धाद्वैतसुतत्वस्ययथेष्टाचरणंयदि ।

शुनान्तत्वदशांचैवकोभेदोऽशुचिभक्षणे ॥

ஸூலாவெதவஸு தகூவஸ்யயயெஷ்டாஅரணம்யஜி ।

ஸூநாந்தகூஷ்யூஸாஹெவகொஹெஷ்டாஸூவிலகூஷணை ॥ ௫௫ ॥

வஸூலாவெதவஸு தகூவஸு அத்து

வைதபிரம்மேநானென்று நன்றாய்

நிந்தவனுக்கு

யயெஷ்டாஅரணம்யஜி இஷ்டமெப்

படியோ அப்படி நடக்கிறதாய் வி

ட்டதானால்

ஸூநாநாய்களுக்கும் [கும்

தகூஷ்யூஸாஹ தத்துவ ஞானிசளுக்

கூஸூவில { அசுத்தபட்சனம்.செய்

கூஷணை } வதில்

கம் என்ன

ஹேஷ்டம் வஸவீபகமிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படியவந்ததினால் என்ன அனிஷ்டம்வந்ததெனில், பரிகாசத்துடன் தத்தம்சொல்லுகிறார்.

बोधात्पुरामनोमात्रदोषात्क्लेशास्यथायुना ।

अशेषलोकनिन्दाचेत्यहोतेचोयैवैभवः ॥

கச்சு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வொயாதுராஜெநாஜாதுஷொஷாதிஸாஸ்யஸாஸுநா |

சுஸொஷொகநிநாபெதுஹொதெவொயவெஹவஃ || ௫௬ ||

வொயாசுபிர்மஞானமுண்டாவதற்கு

புரா முன்னமே

நொஜாதுஷொஷாச மனோவியாபா

ரமான காமாதி தோஷத்தினால்

மாத்திரம்

கிராஸி துக்கப்பட்டாய்

சுப இப்போ

சுபுநா ஞானம்வந்தபிறகு

அ-கை. இப்போதென்னசெய்யத்தக்கதெனில்.

சுஸொஷொகநிநா. உ உதி இவன்கற்

றஞானமென்ன இவன்செய்யும்கி

ருத்தியமென்னவென்று சகலலோ

கநிர்தை பெறுவாயாகல்

தெ உன்னுடைய

[து

வொயவெஹவஃ ஞானவைபவமான

சுஹொ ஆச்சாரியம்.

विद्वराहादितुल्यत्वंमाकांक्षीत्तत्त्वविद्वान् ।

सर्वधीदोषसन्त्यागालोकैःपूज्यश्रदेववत् ॥

விவ்ராஹாதிதுல்யத்வமாக்காங்க்ஷீதுக்ஷவிஜ் வானு |

வவபுயீஷொஷஸஞ்ஜாமாஹொகெஃவஜிஜ்ஜுஷொஷவவச || ௫௭ ||

தக்ஷவிச (சர்வோத்திருஷ்ட ஏதுவா

ன) ஞானமடைந்த

வவானு நீ

விவ்ராஹாதிதுல்யா பீப்பன்றி முத

லானவைகளுக்குச் சமானமாக

ஜாகாங்க்ஷிச சர்வநிகிர்ஷ்டமான காமா

திகளை இச்சியாதே

அ-கை. அதைதியாகம்செய்யஉபாயமேதெனில்.

வவபுயீஷொஷஸஞ்ஜாமாச புத்தியினி

ருக்கிற சகல காமாதிதோஷங்களு

டைய தியாகத்தால்

ஹொகெஃ உ லோகங்களாலும்

ஷொஷச மகாதேவர்போலே

வஜிஜ்ஜு பூச்சியனாவாய்.

काम्यादिदोषदृष्ट्याद्याःकामादित्यागहेतवः ।

प्रसिद्धामोक्षशस्त्रेषुतानन्विष्यसुखीभव ॥

காம்யாதிஷொஷதூஷ்ட்யாஃகாமாதித்யாஹெதவஃ |

புஸிஹொஷஸாஹொஷுஷுதாநந்ஷிஷுஸுலீஹவ || ௫௮ ||

காம்யாதிஷொஷதூஷ்ட்யாஃ இச்சிக்

கத்தக்கநான வணிதாதிஷிஷயங்க

ளில் அசத்தாதிதோஷதிருஷ்டி மு

ச-கை. அத்தோஷங்களையெப்படி பார்க்கிறதெனில்.

ஷொஷஸாஹொஷுஷு வாகிஷ்டம் முத

லான மோக்ஷசாத்திரங்களில்

தலானவைகளே

காம்யாதிஷொஷதவஃ காமாதிகளை

தியாகம்பண்ண ஏதுக்களாம்.

புஸிஹொ அஷ்விஷயதோஷங்கள் பி

ரகித்தமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறன

துவைதவிவேகம்.

கசுள

காது அவைகளை
கூநிஷ்டு தேடி

ஸுவீ ஊவ சுகமாயிருக்கக்கடவாய்

அ-கை. இன்னமொருசங்கை

त्यज्यतामेषकामादिर्मनोराज्येतुकाक्षतिः ।

துஜ்யதாமிஷகாமாதிர்மனோராஜ்யேதுகாக்கூதிஃ ।

வனஷஃ இந்த

காஜாஃ காமாதியானது

துஜ்யதா தியாகம் பண்ணத்தக்கது

மனோராஜ்ய மனோராச்சியத்தில்

கூதிஃ

காது } என்னகெடுதலிருக்கிறது

அ-கை. அந்தமந்தபிரபஞ்சமானது நேரே துக்கவதுவில்லாதிருந்தாலும் பரம்பரையாய் அனர்த்தவதுவானதால் அதையுந் தள்ளவேண்டுமென்கிறார்.

अशेषदोषबीजत्वात्सातिर्भगवतेरिता ॥

சுசெஷதொஷஸீஜசுவாது கிலபுவதெரிதா ॥ ரூக ॥

சுசெஷதொஷஸீஜசுவாது இந்தமனோ

ராச்சியம் காமாதிகளான சமஸ்த

தொஷங்களுக்கும் காரணமாயிருப்பதால்

ஊவதா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினாலே

கூதிஃ இந்த மனோ ராச்சியத்தால்

கெடிகியென்று

சாரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

இ-தி. கூனியானவள் ஸ்ரீராமமூர்த்தியை நேரே காட்டுக்குப்போகச்சொல்லாவிட்டாலும் பரம்பரைக்குக் காரணமாயிருந்ததுபோலவாம், பாம்புமுட்டைகருவேலின்விதைகாஞ்சனம்விதை முதலானவைகள் போலவாம்.

அ-கை. ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தை உதகரிக்கிறார்.

ध्यायतोविषयान्पुंससंस्रग्तेषूपजायते ।

संगात्संजायतेकामःकामात्क्रोधोभिजायते ॥

யூயதொவிஷயாநுபுஸஸங்க்ரெஷுபஜாயதெ ।

ஸாங்காதுஜாயதெகாஃகாஜாதொபொவிஜாயதெ ॥ கூஃ ॥

விஷயாநு விஷயங்களை

யூயதஃ நினைக்கிற

புஸஸு புருஷனுக்கு

தெஷு அவைகளிலே

ஸாமஃ சம்மந்தமானது

உபஜாயதெ உண்டாகிறது

ஸாமாசு அந்தசங்கத்தினால்

காஃ ஆசை

ஜாயதெ உண்டாகிறது

காஜாசு ஆசையினால்

தெஜாபஃ கோபமானது

சுவிஜாயதெ உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தமனோராச்சியம்போக உபாயமேதெனில்,

शक्यं जेतुं मनोराज्यं निर्विकल्पसमाधितः !

ஸக்யம்ஜெதுமனோராஜ்யம்நிர்விகல்பசமாதிதஃ ।

கசஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

நிலிபுக ஸலாயிகம் நிர்விகற்பசமா | ஜெதஸ ஜயிக்க
 தியினுலே | ஸக்யோ போக்கியமாகும்.
 ஜெநாநாஜ்ய மனோராச்சியமானது |
 அ-கை. அது எதினால்சித்திக்குமெனில்.

सुसंपादः क्रमात्सोपिसविकल्पसमाधिना ॥

ஸுஸம்பாடிக் குராதோவிஸவிகலு ஸலாயிநா || கூக ||
 ஸம்சுவி அந்த நிர்விகற்பசமாதியும் | குராக கிரமமாக
 வலிகலு ஸலாயிநா சவிகற்பசமாதியி | ஸுஸம்பாடிக் சம்பாதிக்கத்தக்கது.
 னுலே
 அ-கை. அஷ்டாங்கயோகமுள்ளவனுக்கு அச்சமாதிகள் கூட்டட்டும், அதில்
 லாதவனுக்கு மனோராச்சியமெப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

बुद्धतत्त्वेनधीदोषशून्यैकान्तवासिना ।

दीर्घप्रणवमुच्चार्यमनोराज्यंविजयीते ॥

ஸுபதகெவநயீஷாஷஸுஞெநுநெநகாநாவாவிநா |
 ஶீவபூபுணவஜுஜாயபுஜெநாநாஜ்யவிஜீயதெ || கூஉ ||
 ஸுபதகெவ பிர்மம்தானென்றறிந் | ஶீவபு தெளிவாக
 தவனாயும் | புணவம் பிரணவத்தை
 யீஷாஷஸுஞெநு புத்தியில் காமா | உஜாயபு உச்சரிப்பதால்
 தீதோஷமில்லாதவனாயும் | ஜெநாநாஜ்ய மனோராச்சியமானது
 ணகாநாவாவிநா ஏகாந்தவாசியாயும் | விஜீயதெ ஜயிக்கப்படுகிறது.
 ருக்கிறவனுலே
 அ-கை. இந்தமனோராச்சியத்தால் என்னவாகிறதெனில்.

जिते तस्मिन्वृत्तिशून्यं मनसि तिष्ठति मूकवत् ।

ஜிதெதஸுநிநுதூதூஸுஞெநுநவநிஷுதிஉகவச || கூஉ௨ ||

தஸுநி அந்தமனோராச்சியம் | ஜெகவச ஊமையைப்போல்
 ஜிதெ ஜயிக்கப்பட்டதானால் | வுதூஸுஞெநு விருத்தியற்றா
 ஜெ மனசானது | திஸுதி, இருக்கிறது.

அ-கை. விருத்திகுன்னியமானமனதிற்கு பரமபுருஷார்த்தம் உண்டென்
 பதற்குப் பிரமானம் சொல்லுகிறார்.

एतत्पदं वासिष्ठेन रामाय बहुरितम् ॥

दृश्यं नास्तीति बोधेन मनसो दृश्यमार्जनम् ।

संपन्नं चेत्तदुत्पन्नापरा निर्वाननिर्वृतिः ॥

विचारितमलंशाखंचिरमुद्राहितंमिथः ।

सन्त्यक्तवासनान्मौनान्दतेनास्त्युत्तमपदम् ॥

ஊததுவவலிஷை நாராயணவஹுயெரிதல் || கூரு ||

உருயுநாஸி திவொயெநஉநவொஉருயுஜாஜுமல் ||

ஸாவநுயெததுதுநாவராநிவாபுணநிவபுகி || கூச ||

விவாரிததொஸாஸுஅநிஉஉரஹிதலிய ||

ஸதுகுவாஸநாநாநாஅதெநாஸுதுவவல் || கூரு ||

ஊதது இந்த

உருயு பதவியானது

வலிஷைந வசிஷ்டபகவானுலே

நாராய ஸ்ரீராமன்பொருட்டு

வஹுயா வெகுவிதமாக

அநாரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

உருயுதிரிசியமானது திருக்கைத்தவி

நாஸி வேறேயில்லை [ர

ஊதி என்ற

வொயெந ஞானத்தால்

உருவம் மனதிற்கு

உருயுஜாஜுமம் திருசியத்தினுடைய

ஒழிப்பானது [யானால்

ஸாவநு யெச உண்டாய்விட்டதே

உருயுது அந்த திருசியஒழிப்பினு

லுண்டானசுகமே

அ-கை. இப்படி இருக்கும்போது போகப்பிரதமானபிராப்தகன்மத்தால்
ஸித்தவிட்சேபம் உண்டாகுமேயெனில்.

विशिष्यतेकदाचिद्धिःकर्मणाभोगदायिना ।

पुनस्समाहितासास्यात्तदैवाभ्यासपाटवात् ॥

விஷிஷ்யதெகதாவிஷி:கருணாவொமறாயினா |

புனஸ்ஸமாஹிதாஸாஸ்யாதுதெவொஸாஸபாடவாஸ || கூசு ||

வொமறாயினா போகத்தைக்கொடுக்கி யீ புத்தியானது [தால்

கருணா கன்மத்தினுலே [ரதான விஷிஷ்யதெ விட்சேபத்தை யடைந்

கருவிச ஒருக்கால் வுநம் மறுபடி

வார மேலான

நிவாணநிவபுகி மோட்சசுகமா

குமென்றும்

லியம் ஒருவருக்கொருவர்

விரம் வெகுநூலம்

உஜாவிதம் கிரகிக்கப்பட்டதாயும்

விவாரிதம் விசாரிக்கப்பட்டதாயுமிரு

க்கிற

ஸாவம் இந்தவேதாந்தசாத்திரம்

கலம் போதும்

ஸதுகுவாஸநாஸ வாசனைகளுடை

யதியாகத்தினுலுண்டானதான

உளநாஸ நிர்விகற்பமானமௌனத்தை

விதெ தவிர

உருயு உருயு மேலானபதவி

நாஸி இல்லை

கரு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கடா னவ் அப்பவே [னவே | ஸா அந்தபுத்தி [டதாக
 சுவாஸவாடவாச அப்பியாசபலத்தி | ஸாஸ ஆகிவிடுகிறது-

அ-கை. இப்படி இருக்கிறவனைப் பிர்மனித்தென்பது உபசாரமென்று சொல்
 லுகிறார்.

विशेषोयस्यनास्त्यस्यब्रह्मवित्वंनमन्यते ।

ब्रह्मेवायमितिप्राहुर्मुनयःपारदर्शिनः ॥

விசேஷவொயஸ்ய நாவஸ்ய ஸ்ரஹ்விசுவம் நநநுதெ ।

ஸ்ரஹ்வவாயதி திபுராஹுமஹுமயவாராஹிபுமஃ ॥ கூஎ ॥

யவ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு | ஸவ்ய அந்த இவனை
 விசேஷம் விட்டேசபமானது | ஸ்ரஹ்விசுவம் பிர்மனித்தாக
 நாஹி இல்லையோ. | ந நநுதெ எண்ணுகிறார்களில்லை.

அ-கை. அப்படி யார் எண்ணுகிறார்களில்லையெனில்.
 வாராஹிபுமஃ கரை கண்டவர்களா | ஸ்ரஹ்வவ பிர்மமே
 மஹம் முனிசுவரர்கள் (யிருக்கிற | உதி என்று
 சுயா இவன் | ப்ராஹுமஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்திலேவசிஷ்டவாக்கியத்தை உதகரிக்கிறார்.

दर्शनादर्शनेहित्वास्वयंकेवलरूपतः ।

यास्तिष्ठतिसतुब्रह्मन्ब्रह्मनब्रह्मवित्स्वयम् ॥

டிஸ்டுநாடிஸ்டுநஹிசுவாய்யம்கெவரூபவதஃ ।

யவ்விஷ திவஸதுஸ்ரஹ்ந ஹநஸ்ரஹ்வித்யடி ॥ கூஅ ॥

ஸ்ரஹ்ந பிர்மஸ்வரூபியான ராமா | கெவரூபவதஃ கைவல்லியரூபனாக
 (ஆத்துமாவை) | திஷகி இருக்கிறானே
 டிஸ்டுநாடிஸ்டுந கண்டேன் காணவி | வம் து அவன்
 ல்லையென்ற | ஸ்ரஹ்விச ந பிர்மனித்தில்லை
 ஹிசுவா (இரண்டுகளையும்) விட்டு | ஸயம் தானே
 யம் எவன் | ஸ்ரஹ் பிர்மமாயிருக்கிறான்.
 ஸயம் தானே

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தின்பலம் சொல்லிமுடிக்கிறார்.

जीवन्मुक्तेःपराकाषाजीवद्वैतविवर्जनात् ।

लभ्यतेसावतोत्रेदमीशद्वैताद्विवेचितम् ॥

ஜீவநுமுக்தஃவராகாஷாஜீவவெதவவிவஜநாக |

லப்யதெவஸாவதொத்ரேதமீசவெதாதிவெவிதடி ॥ கூக ॥

மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

கரு

ஜீவனெதவிவாஜநாச சாந்திரீயம்

அசாத்திரீயமான ஜீவதுவைதவிவர-
த்தியால்

ஜீவநு-கூஃ ஜீவன்முக்கியினுடைய

சுவள இந்த

வாகாஹார் முடிவானபூமியானது

வலுதே அடையப்படுகிறது

சுகம் ஆகையினாலே

சுகது இந்த பிரகரணத்தில்

ஐஹ இந்த ஜீவத்துவைதமானது

வாஸனெதவிவாஜநாச சசத்துவைதத்திலே

நின்று

விவேகிதம் நன்றாய் பிரித்துச்சொ

ல்லப்பட்டது.

இ-தி. தேங்காயின்பாலைச் சாப்பிடுவதற்காக தென்னமரத்திலிருந்துதேங்
காயைப்பறித்து, அதின்மேல்மட்டையையும், கொட்டாங்கச்சியையும்தள்ளி,
அந்ததுருவினபூவினிருக்கிற பாலைமாத்திரம்பிழிந்துஎடுத்துச் சாப்பிடுவதுபோ
லஜீவன்முக்கியின்முடிந்த பூமியானதேங்காய்பாலையனுபவிக்க சசுவரசிருஷ்
டியானதென்னமரத்திலிருந்து ஜீவசிருஷ்டியானதேங்காயைப்பறித்து அதிலி
ருக்கிறதீவிரபிரபஞ்சமான வெளிமட்டையையும், மந்தப்பிரபஞ்சமானகொட்
டாங்கச்சியையும்தள்ளி, சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமான தேங்காய்பூவினிருக்கிற ஜீ
வன்முத்தியாகிற பாலைப்பிழிந்தெடுத்து அந்தசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமானசக்கை
யையும்தள்ளியபின் அந்தஜீவன்முத்தியாகிறபாலைமட்டும் புசித்து நித்தியதிரு
ப்தியாய் சகியாபிநுப்பதுபோலவாம்.

துவைதவிவேகம்-முற்றிற்று.

(ரு)—மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இருக்குவேதஉபநிடதமான ஐதரேய உபநிடதத்திற்கொல்லியிருக்கிறஅ
ப்பிராசவாக்கியமான(பிரஞ்ஞானபிரம்ம்) என்கிறமகாவாக்கியத்தி னர்த்தமா
வதுஎந்தஅறிவினாற்கண் உருவத்தைப் பார்த்துதோ எவ்வறிவாற்செனிசத்த
த்தைக்கேட்கிறதோ, எவ்வறிவால்நாசி கந்தத்தை துகருகிறதோஎவ்வறிவால்,
வாக்குவசனிக்கிறதோ அந்த அறிவே பிரஞ்ஞானையென்றுகூறப்படுகிறது.

பிரம்ம் என்றபதத்திற்கருத்தமாவது பிரமம் முதல்தம்பம்வரையிலுள்ளசக
லவஸ்துக்களிலும் யாதொருசைதன்னியம் விளங்குக்கொண்டிருக்கிறதோ அ
துவேஅக்காரணத்தினாலேநம்மிடத்திலேயிருக்கிறபிரஞ்ஞானையேபிரம்மென்றறி

எசர்வேத உபநிடதமான பிரகதாரண்ணிபத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறஅ
னுபவமகாவாக்கியமான (அகம்பிரமாஸ்மி) பென்கிறமுன்றுபதங்களில் அகம்
என்கிறசப்தத்திற்கருத்தம் கூறுகின்றனர். ஞானத்திற்கு யோக்கியமானஇந்த
மனிதசரீரத்தில் பரிபூரணமாயும், பரமத்துமாவாயும், புத்திக்குச்சாட்சியாயு
மிருந்து நானென்றவிளங்குகிறதே அகம் சப்தார்த்தம்.

கருஉ

பஞ்ச தசப்பிரகரணம்.

இயற்கையாய்ப் பூரணமாயிருக்கிற வஸ்துவே பிரம் சப்தார்த்தம்நானென் றவஸ்துவும் பிரம்மென்கிறவஸ்துவும் ஒன்றென்ஹக்கியஞ்செய்து தானேபி ரமமென்றனுபவிப்பதே அஸ்மி யென்றபதார்த்தமாம்.

சாமவேதஉபநிடதமான சாந்தோக்கியத்திற்சாற்றப்பட்டிருக்கிற வுபதேச மகாவாக்கியமான தத்துவமணி யென்றமூன்றுபதங்களில் தத் என்றபதத்திற் கருத்தம்பகருகின்றார். சிருட்டிக்குமுன் ஸ்வகத ஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்ற தான ஏகமேவாத்விதிமாயும், நாமரூபமற்றதாயும், விளங்குகின்றயாதொ ருவஸ்துவேயிப்பவும் அவ்விதமாய் விளங்குகிறதெதுவோ,அதுவே தத்என்ற சப்தத்திற்கருத்தம். கேட்கிறசீடனுடையசரீரத்திறயசாட்சியே துவம் என்ற சப்தார்த்தம். தத் பதத்திலிருக்கிற வாச்சியார்த்தமான மாயேசுவர்களைத்தள் னியும், துவம் பதத்திலிருக்கிறஅவித்தியாச் சீவர்களைத்தள்ளியும் பிரமகூடத் தர்களுக்கு ஏகமாய்விட்டுவிடாத இலக்கணயாலெக்கியஞ்செய்வதே (அலி) என்றபதத்தினருத்தம். அதர்வணவேத உபநிடதமானஉத்தரதாபனீயஉபநிட தத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சாட்சாத்காரமகாவாக்கியமான அயமாத்துமா பிரம் என்றமூன்றுபதங்களில் அயம் என்றபதார்த்தம்சயம்பிரகாசமாயும், பிர த்தியட்சமாயு மிருக்கிறவஸ்துவேயாம்.

அகங்காரமுதல்தேகமீராயுள்ள வஸ்துக்களில் நான் நான் என்று விளங்குகி ற அறிவே 'ஆக்தம்' பதத்திற்கார்த்தம் சகலமான நாமரூபமற்று சச்சிதானந் தமாத்நிரமாய்மீதப்படுகிறதே 'பிரம்' சப்தார்த்தம்.

இவ்விதம் நான்குமகா வாக்கியங்களினுண்மை குருபத்தியுள்ளவனுக்கு நன்றூப்வெளியாகும் இதற்கையமில்லை.

மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராவணம்.

ஸ்ரீ. மணையாய நம:.

ஸ்ரீராவணம் மஹாபலம் நம: மஹாபலம் நம:.

உஹாவாகுவிவெக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविचारण्यमुनीश्वरौ ।

महावाक्यविवेकस्यकुर्वेण्याख्यांसमाप्तः ॥

மகவா ஸ்ரீராவண தீ தீயுவிபூரணை உஹாவா ||

உஹாவாகுவிவெகஸ்யகுவேவ்யாவ்யாஸமாப்த: ||

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாண்ணிய முனிசுவர்களை வந்தனம்பண்ணிய ஹாவாக்கியவிவெகத்துக்கு சருக்தமாய்விவாக்கியானம் செப்கிறேன்.

அ-கை. முமுக்ஷுவுக்கு மோக்ஷசாதனமான பிரமத்தும ஐக்கியஞானம். சித்திக்கும்பொருட்டு பிரசித்தங்களான நான்கு மகா வாக்கியங்களுடைய அர்த்தத்தை கிரமமாக நிரூபிக்கிற பரமத்யாளுவான இந்நூலாசாரியர் முதலில் இருக்குவேதத்தில் ஐதரேயஉபநிஷத்திலிருக்கிற பிரஞ்ஞானம் பிரம்மென்கிற வாக்கியத்தில் (பிரஞ்ஞானமென்ற) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

येनेक्षते श्रुणोतीदं निघ्नति व्याकरोति च ।

स्वाह स्वाहू विज्ञानाति तत्प्रज्ञानमदीरितम् ॥

யெநெக்ஷதெ துஸூஹொணோதீஹிவ்ருதிவ்யாகரொதிசு ।

ஸ்வாஹஸ்வாஹூவிஜ்ஞானாகிதத் துஜ்ஞானமடீரிதம் ॥ க ॥

யெந யாதொரு (கண்வழியாக வெளியில் வருகிற)

ஐஹ இந்த (ரூபத்தை விருத்தியுடன் கூடியசைதன்னியத்தால்)

ஹொக்ஷதெ பார்க்கிறேனே (அப்படியே சப்தத்தை)

துஸூஹொகி கேட்கிறேனே

ஜீவ்ருதி கந்தத்தை யறிகிறேனே

வ்யாகரொகி (சப்தத்தை) பேசுகிறேனே

ஸ்வாஹஸ்வாஹூ ருசி. அருசிகளை (யறி கிறேனே

விஜ்ஞானாகி (அப்படியே சகலத்தையு ம்) அறிகிறேனே)

கசு அந்தச்சைதன்னியமானது

ஸ்வஜ்ஞானம் பிரஞ்ஞானமென்று

ஹொநிதம் சொல்லப்பட்டது.

வி-ம். இதிலே அந்த ஐதரேயத்தில், எதினிலே பார்க்கிறுமென்கிறதும் தல் இந்தசகலமும், பிரஞ்ஞானத்தினுடைய நாமதேயங்களென்கிற பரியந்தமுள்ள அவாந்திர வாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படி பிரஞ்ஞானசப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லி இனி (பிரம்) சப்தத்திற்கு கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

चतुर्मुखेन्द्रदेवेषु मनुष्याश्च गवादिषु ।

चैतन्यमेकं ब्रह्मातः प्रज्ञानं ब्रह्ममयपि ॥

வதுமுகுவெந்ருதெவெஷுமநுஷுஹுவவாஹிஷு ।

வெந்ருதநுதெகம்ஸ்வஹாதஹ்ஜ்ஞானம்ஸ்வஹமயபி ॥ ௨ ॥

வதுமுகுவெந்ருதெவெஷு (உத் தமர்களான) பிரமா இந்திரன் மு தலான நேவர்களிடத்திலேயும் .

தெஷுஹுவவாஹிஷு (மத்திமர்களா ன) மனிதர்கள் (அதமங்களான)

குதிரைகள், பசுக்கள் முதலானவை களிலேயும்

வெந்ருதநு அறிவான

வனகா அத்துவைதமான

ஸ்வஹ பிரம்மே (இருக்கிறது)

சுதம் ஆகையினிலே

தெயிசுவி என்னிடத்திலும் (இருக்கிற)

ஸ்வஜ்ஞானம் அறிவானது

ஸ்வஜ்ஞானம் பிரம்மென்று (அறியத்தக்கது)

கருசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வி-ம். இதிலே இவரேபிரமா, இவரே இந்திரனென்கிறவாக்கியமுதல் பிரஞ்ஞையே பிரதிஷ்டையாயிருக்கிறதென்ற வாக்கியம்வரையிலுள்ள, அவாந்தரவாக்கியங்களுடைய அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. ஆகாசாதிஜகத்துக்கும் காரணமான பிரம்மே அறிவென்றநிக.

அ-கை. இருக்குவேதமஹாவாக்கிபம்சொல்லி யஜுர்வேதத்தில் பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அஹம்பிரமாஸ்மி) என்கிற மகாவாக்கியத்தில் (அஹம்)பதத்திற்கருத்தம் சொல்லுகிறார்.

परिपूर्णः परात्मास्मिन् देहे विद्याधिकारिणि ।

बुद्धेः साक्षितया स्थित्वा स्फुरन्नहमितीर्यते ॥

வரிவகுணஃ பராத்மாவின் ஹெவிஷ்யாயிகாரிணி ।

வாஹெஸூக்ஷிதயாஸ்திவாஸ்புரந்நஹிமீரீயதே ॥ ௩ ॥

வரிவகுணஃ தேசகால வஸ்துக்களாலபரிச்சேதமாயிருக்கிற பராத்மா பரமாத்மாவின் விஷ்யாயிகாரிணி (மாயா கற்பிதமான இந்த ஜகத்தில் சமாதி சாதனங்களோடே) சிவன மனனாதிகார யோக்கியமான சுஷூஹெ.ஹெ இந்த மனித தேகத்திலிருக்கிற

வாஹெ புத்தி உபலக்ஷிதமான (லிங்க தேகத்திற்கு லக்ஷிதயா சாக்ஷியாக ஸ்ரீகூ இருந்து [ரே ஸ்பர்ஸ விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறவசுஹம் நான் ஐதி என்கிற (சப்தார்த்தமாக) ஸ்பர்ஸுதே சொல்லப்படுகிறார்,

அ-கை. (பிரம்)சப்தத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

स्वतः पूर्णः परात्मा ब्रह्मशब्देन वर्णितः ।

வ்வுதஃவகுணஃ பராத்மா த்ருவஹஸஹெஸ்வநவணீதஃ ॥ ௩ ॥

வ்வுதஃ சுபாவத்தினாலேயே பகுணஃ பூர்ணனான பராத்மா பரமாத்மாவே

சுத்ரு இந்த விடத்தில் [தினல் ஸ்ரஹெஸ்வந பிரம்மென்ற சப்தத்வணீதஃ வருணிக்கப்படுகிறார்.

அ-கை. இந்த அஹம் பிரம்மென்கிற இரண்டுபதத்திற்கும், ஐக்கியம்பண்ணுகிற (அஸ்மி) என்றபதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

अस्मीत्येक्यपरांशान्तेन ब्रह्मभवाम्यहम् ॥

சுஸ்மீதெக்யபரானுபாத்தெந்ந்ருவஹவாவஹம் ॥ ௪ ॥

சுஸ்மி இருக்கிறேன் ஐதி என்கிற பதத்தினால் ஹெக்யபரானுபாசுஸ்திபிரம்மைக்கியம் சொல்லி

தெந் அந்த ஹேதுவால் சுஹம் நான். ஸ்ரஹ.வாவீ பிரம்மமாகவே இருக்கிறேன்

அ-கை. இப்போது சாமவேதத்தில் சாந்தோக்ய உபநிஷத்திலிருக்கிற (தத்துவமசி)மகாவாக்கியத்தில் (தத்) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयसंज्ञामरूपविवर्जितम् ।

सृष्टेःपुराधुनाप्यस्यतादृक्तादितिर्निर्यते ॥

வனகரெவா ஹி தீயம்ஸ னாஜராவவிவஜிபுத்யு ।

ஸுரெஷ்டஃபுராபாபுநாவஸு தாடிசுஃதஜிதீயபுதெ ॥ ௫ ॥

ஸுரெஷ்டஃ சிருஷ்டிக்கு

புரா முன்னே [தாயும்

நாஜர-ரூபவிவஜிபுதம் நாமரூப மற்ற

வனகம் சுவகதபேதமற்றதாயும்

வனவ சஜாதீயபேதமற்றதாயும்

சுவிதீயம் விஜாதீய பேதமற்றதாயு

மிருக்கிற

வசு சத்து

சுபுநா சுவி இப்பவும் யாதொரு

சுஸு இந்த சத்துவஸ்துவக்கு

தாடிசுஃ அத்தன்மை இருக்கிறதோ

தசு தத்பதம்

(அது)

ஐதி என்று

ராயபுதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. (துவம்) பதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतंस्त्वत्रत्वंपदेरितम् ।

ஸ்ரோதாஹெஹாஹி யாதீதம்வஸுத்ருசுவ்வஹெரித்யு ॥ ௫ ॥

ஸ்ரோதாஹெஹி வணம் பன்னுகிறவனு

டைய

ஹெஹி யாதீதம் தேகேந்திரியங்

களுக்குக்கதீதமான

அ-கை. (அதி) என்றபதத்திற் கர்த்தம், சொல்லுகிறார்.

வஸு யாதொரு சாஷி வஸ்துவிருக்
கிறதோ

சுத்ரு (அது)இந்தமகாவாக்கியத்தில்

சுவ நீ (என்ற)

[கிறது

வஹெரிதம் பதத்தால் சொல்லப்படு

एकताग्राह्यतेऽसीतितैदक्यमनुभूयताम् ॥

வனகதாஹாஹுதெஹீதிதஹெஹுதஹுஹுதா ॥ ௬ ॥

சுவி.ஐதி இருக்கிறாய்பென்ற பதத்தி

னாலே

வனகதா (இந்த இரண்டு சைதன்னி

யங்களுக்கும்) ஐக்கியமானது

ஹாஹுதெ கிரகிக்கப்படுகிறதுஅகை

தசு (முமுசுசுக்களால்) அந்த [யால்

வெனகூ ஐக்கியமானது

சுஹுஹுதாஹு அனுபவிக்கத்தக்கது

அ-கை. கிரமமாய் அடையப்பட்டிருக்கிற அதர்வணவேதத்தில் உத்திர தாபநீய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அயமாந்நுமா பிர்ம) மென்கிற வாக்கியத்தில் (அயம் ஆக்துமா) என்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

கருக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितोमतम् ।

अहंकारादिदेहान्ताप्रत्यगात्मेतिगीयते ॥

ஹ்ருகாஸாவரொக்ஷ்வயித்யுக்திதொமத் ।

அஹ்ஹாஸாஹிதேஹாந்நாஹ்ருக்யுமாத்தேகியதெ ॥ ௭॥

ஹ்ருகாஸாவரொக்ஷ்வ சுவப்பிர

காசமாயும், அபரோட்சமாயும், இ

ருக்கிற யாதொரு அறிவுண்டோ

சுயா. ஐகி அந்த அறிவே இவரென்ற

உத்திக் சொல்லினால்

கேட சொல்லப்படுகிறார்.

தா-ம். சுவப்பிரகாசத்துவம்மாத்திரம் சொன்னால் அதிருஷ்டாதிகள் போல நித்தியபரோட்சத்துவம் வரும். அபரோட்சத்துவம் மாத்திரம் சொன்னால் கடாதிகள் போல திருகியத்துவம் வருமென்று இரண்டுவிசேஷணம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. தேகாதிகளிலும், ஆத்துமசப்தம் காணப்படுவதால் இதில் ஆத்துமாவென்று யாரைச் சொல்லுகிறதெனில்.

அஹ்ஹாஸாஹிதேஹாந்நாஹ்ருக்யுமாத்தேகியதெ

முதலித்தேகம்வரையிலுள்ளதத்

துவங்களுக்கு

ஹ்ருக வேறானவரே

ஹ்ருக ஆத்துமா

ஐகி என்று

கீயதெ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பிராமணதிகளையும் பிரம்மென்று சொல்லியிருப்பதால், அவைகளைத்தள்ளுகிறநிமித்தம் இந்தமகாவாக்கியத்திலிருக்கிற (பிரம்) சப்தத்திற்குர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

दृश्यमानस्यसर्वस्यजगतस्तत्त्वमीर्यते ।

ब्रह्मशब्देनतत्त्वस्यस्वप्रकाशात्मरूपकम् ॥

ஹ்ருகாஸாவரொக்ஷ்வயித்யுக்திதொமத் ।

ஹ்ருகாஸாவரொக்ஷ்வயித்யுக்திதொமத் ॥ ௮॥

ஹ்ருக பிரம்மென்கிற

ஹ்ருக சொல்லினாலே

ஹ்ருகாஸாவரொக்ஷ்வ காணப்படுவதான

ஹ்ருக. ஐகி சர்வஜகத்துக்கும்

(யாதொரு)

கூட தத்துவம்.

ஹ்ருக சொல்லப்படுகிறதோ

கூட அது

ஹ்ருகாஸாவரொக்ஷ்வ சுவப்பிரகா

சாபரோக்ஷமான பிரம்மென்றறிய

வேண்டியது.

தா-ம். இப்படியறிகிறதே பிரம்சாஷாத்காரம்.

மகாவாக்கியவிவேகபிரகரணம்-முற்றிற்று.

(சு)வது சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

எவ்வாறு சித்திரபடத்தில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றனவோ, அவ்வாறு பரமாத்ருமாவில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றன. வெளுத்தவஸ்திரமென்றும், பசையினால்பூசப்பட்டபடமென்றும், வர்ணங்களையுடையமான லாஞ்சிதபடமென்றும், வர்ணங்கள்நிறைந்த ரஞ்சிதபடமென்றும், இவ்விதமுரைப்பதுபோல் சுபாவமானசித்தென்றும், அந்தரியாமியான காரணசரீராபிமானியென்றும், சூத்திராத்துமாவான சூக்ஷ்மசரீராபிமானியென்றும், ஸ்தூலசிருஷ்டியினால் விராட்டென்றும் முன்கூறியமுறையே திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தமறி.

சித்திரப்படத்திலெழுதி யிருக்கிற உயர்வுதாமுமான உருவம்போல் பிர்மா முதலியபிராணிகள் உத்தம மத்தியம அதம பாவங்களுடன் விளங்குகின்றன. சித்திரங்களில் உருவங்களெழுதுகிற வஸ்திரம்போல், சிதாபாசர்கள்விளங்குகின்றனர். அனேகஉருவங்களுக்கனேகவஸ்திரங்கள்போல, அனேகசரீரங்களுக்கனேகஜீவர்கள்விளங்கி அதில் அத்தியாசத்தால் சம்சாரத்தை அடைகின்றனர். சித்திரவஸ்திரங்களை ஆதாரமான சித்திரபடத்தில் கற்பிவிப்பதுபோல ஜீவசம்சாரத்தை, அதிஷ்டானசித்தில் மூடர்கள் கற்பிக்கின்றனர். சித்திரத்திலிருக்கிற சிலாதிசுருக்கு வஸ்திரம் எழுதப்பட்டாததுபோல, சிருஷ்டி சமஸ்தமான மண் முதலியபூதங்களுக்கு, சிதாபாசகற்பணியில்லை. சம்சாரம் வாஸ்தவமென்றும், சித்திலிருக்கிறதாகவும், கற்பிவிக்கிற மயக்கமே அவித்தையென்றும், அது ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆத்துமகற்பிதமானஜீவனுக்கே சம்சாரம்ஆத்துமாவுக்கில்லையென்று அறிகிறஞானமே, விசாரத்தாலடையப்படுகிற ஞானமென்றுசொல்லுகிறார்கள். எப்பொழுதும் ஜகத் ஜீவபரமாத்ருமாக்களுக்கு விசாரம்செய்து ஜீவஜகத்பாவமற்று தான்மாத்ரும மீதமாயிருப்பதேயுண்மை. ஞானம் அப்படி இல்லாவிட்டால் சுஷுப்திமூர்ச்சைமுதலியவைகளில் ஜகத்துத்தோற்றமற்றதால், ஒருவிசாரமும்செய்யாமலே மோக்ஷமடையலாம். அதில்லாமையாலவ்வாறன்று. பரமாத்ருமாத்ரும மீதமாயிருக்கிறதென்றறிவதே ஞானம். ஜகத்துத்தோன்றாமல்போகிறதேஞானமென்றால், ஜீவன்முத்திசம்பவிக்கமாட்டாது. விசாரத்தாலுண்டாகிறஞானமானது பரோக்ஷமென்றும், அபரோக்ஷமென்று மிருவகைப்படும். குருவுபதேசத்தால் பிர்மமிருக்கிறதென்ற ஞானம் பரோக்ஷம். நான் பிர்மமென்கிற சாக்ஷாத்காரஞானம் அபரோக்ஷம். அந்த சாக்ஷாத்காரம்வரும்வரையில், ஆத்துமதத்துவம் விசாரிக்கக்கடவாய். அதினால் சகலசம்சாரபந்தமும் உடனே நாசமடைந்து விடுபடுகிறது. அஞ்ஞானி துக்கப்படுவான்.

ஞானி அஞ்ஞானிக்குப் பேதமேதெனில், அஞ்ஞானி ஜகத்து சத்தியமென்றும், ஞானி ஜகத்துப் பொய்யென்றும் கண்டிருப்பதேபேதம். எவ்வளவுகாலம் ஜகத்துப் பொய்யென்று விசாரிப்பதென்றால், இந்த துக்கத்தை துவைதத்

கருஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

தில்பண்ணு, சகலசங்கடங்களையும் துக்கங்களையும் நிவர்த்திக்கிறபிரமத்தில் இந்த துக்கத்தைச் செய்யாதே. ஐயா ஞானம்வந்தபின்னும் முன்போல பசிமுதலியது காணப்படுகிறதேயே துசெய்வேனெனில், பசிமுதலியவை அகங்காரியினிடத்தில் காணப்படட்டும். அதினால், நமக்கென்னகுறைவுசொல். அறிவினிடத்தில்மாத்திரம் கற்பிவிக்காதே. இவ்வாறு சிலர் வேதாந்தமறிந்தும் ஏன் திருப்தியடைபவிலையெனில், சார்வரக்கள் எவ்வாறு அறியவில்லையோ அவ்விதம் சாஸ்திரத்தின்கருத்தை இவர்களும் அறியவில்லை ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில் ஹிருதயத்திலிருக்கிற சகல இச்சைகளும் நிவர்த்தியாய்விடுமென்ற சுருதியின்பலம் இந்த ஞானியிடத்தில் காணப்படவில்லையெனில், ஆத்துமாவுக்கும் சரீராதிகளுக்கும் பேதந்தெரியாத ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பிராரப்ததோஷத்தால் இச்சைகளுண்டாகின்றன. மூடர்கள் சாஸ்திரத்தின் கருத்தையறியாமல் அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி புலம்புகின்றனர். மூடர்கள் சித்தாந்தமிருக்கட்டும், இங்கு நம் சித்தாந்தம் கூறுகின்றனம். வைராக்கியம் ஞானம் உபரதி இம்மூன்றுகள் ஹேதுஸ்வரூபகாரிய அவதிபலங்களுடன் கூடியிருக்கின்றன. வெகுவாய் இம்மூன்றும் ஒரு ஞானியிடத்திற்சேர்ந்திருக்கும். சிலர்களிடத்தில் ஒன்றிரண்டு குறைவாயிருக்கும். அவர்கள் பிராரப்த கர்மவசம் போல் விவகாரமிருந்தாலும் பிரம்மே நானென்ற ஞானம் ஒருக்காலுமவர்களுக்கு மறவாது, இந்த ஜகத்தாகிற சித்திரம் தானாகிற சைதன்னியத்தில், மாயையாகிற வருணத்தால் எவ்வளவுவேண்டுமோ அவ்வளவு கற்பிக்கட்டும். நாம் அதை உபேகைசெய்து சைதன்னியமான சுத்தவஸ்திரமாப் விளங்குகிறோம்.

இவ்வாறு சித்திரதீபம், யாவனனுசந்திப்பனோ அவன் ஜகத்தான சித்திரத்தை ப்பார்த்தாலும், முன்போல்மயங்கான்.

சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீமணையாய நமஃ.

ஸ்ரீராமலிம் ஸ்ரீஹா நமஃ ஸ்ரீராமலிம்.

விசுவவிக்.

यस्यस्मरणमात्रेणविघ्नादूरं प्रयान्तिहि ।

वन्देहन्दन्तिवक्रन्तंवाञ्छितार्थप्रदायकम् ॥

யவ்யஸுரணமாத்ருணவிஷாடிசாம்புயானிணி ।

வநெஹந்திவகர்த்வாஞ்சிதார்தபுராயகம் ॥

சு.

சித்திரதீபவிவேகம்.

கருக

தா-ம். யாதொருவருடைய ஸ்மரணத்தால் விக்கினங்கள் தூரப்போய்விடுகின்றனவோ, இச்சித்ததைகொடுக்கிறவராய் மிருக்கிற அந்த கஜமுகனை வந்த னஞ்செய்கிறேன்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविचारण्यमुनीश्वरौ ।

क्रियतेचित्रदीपस्यव्याख्यातात्पर्यबोधिनी ॥

நகவாஸீலாரதீதீயுவிஜாரணுஊகீஸுரள ।

கியதெவி துதீவஸுஸூவூதா துயுஸோயிநீ ॥

தா-ம். ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய. முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து சித்திரதீபத்திற்கு சங்கிரகமாய் வியாக்கியானஞ் செய்கிறேன்.

அ-கை- பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் நிறைவேறும்பொருட்டு பரமாத்துமாவென்ற பதத்தினு விஷ்டதேவதானுசந்தானலக்ஷணமான மங்களாசரணம்பண்ணி இந்தக்கிரந்தம் வேதரந்தப் பிரகரணமானதால் இதற்கு சம்மந்தமான அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாக சித்தித்ததென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு அத்தியாரோப அபவாதங்களால் ஜகத்தை நிர்ஜகத்தாப்ப்பண்ணுகிறநியாயத்தை யனுசரித்து பரமாத்துமாவி லாரோபிதமாய் ஜகத்தினிருப்பை சித்திரப்படதிருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाचित्रपटदृष्टमवस्थानाञ्चतुष्टयम् ।

परमात्मनिविज्ञेयतयावस्थाचतुष्टयम् ॥

யயாவி துவபெடிஷ்டவஸூநாஊததுஷ்டயம் ।

வரஜாதூநிவிஜ்ஞயாதயாவஸூவததுஷ்டயம் ॥ க ॥

யயா எப்படி

வி துவபெடி சித்திரப்படத்தில்

சுவஸூநாஊ அவஸ்த்தைகளுடைய

ததுஷ்டயம் நான்கானது

டிஷ்டம் காணப்பட்டதோ

தயா அப்படி

வரஜாதூநி பரமாத்துமாவில்

சுவஸூவததுஷ்டயம் நான்கவஸ்த்தையா

விஜ்ஞயம் அறியத்தக்கது [னது

அ-கை. அந்தநான்கவஸ்த்தையெதெனில், திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தங்களி ரண்டிலும் அவைகளை கிரமமாகக் குறிப்பாய் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाधौतोघटितश्चलांछितोराजितःपटः ।

चिदन्तर्यामिसूत्रात्माविराडात्मातर्येते ॥

யயாபளதெதாவபிதஸூத்ராஊமிதொராஜிதஃபடஃ ।

விஜ்ஞயயாபிஸுத்ரா தூவிராஜாதாதயெயுதெ ॥ ௨ ॥

யயா எப்படி

படஃ படமானது

யளதஃ வெளுத்தபடமென்றும்

வடிதஃ பசைப்படமென்றும்

ககூ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

லாஹிதஃ லாஞ்சிதப்படமென்றும்
ராஜிதஃ ரஞ்சிதப்படமென்றஞ் சொ
ல்லப்படுகிறதோ
கயா அப்படி

சூதா-லிச ஆத்துமாசித்தென்றும்
கனய-பாதி அந்தர்யாமியென்றும் [ம்
ஸஞ்ஞா-தூ சூத்திராத்துமாவென்று
விராடீ விராட்டென்றும்
பாய-புதெ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தி லிருக்கிற நான்கவஸ்தைகளின் ஸ்வரூபத்தை
காண்பிவிக்கிறார்.

स्वतश्शुभ्रोत्थौतस्याद्भितोन्नविलेपनात् ।

मप्याकरैर्लक्षितस्याद्भितोवर्णपूरणात् ॥

ஸுதஸூஹொதூயளதஸூபாஹிபுதொனவிலெபநாசு ।

மஷ்யாகரேர்லக்ஷிதஸ்யாஹிதோவரணபூரணாசு ॥

சூத்ரு இதில்

ஸுதஃ ஸ்வபாவத்தினால்

ஸூஹுஃ திரவியாந்தரசம்பந்தமன்றி

யில்வெளுத்தபடமாயிருக்கும்போது

யளதஃ தெளதப்படமென்றும்

ஸூபாசு ஆகிறது

சுநூலிலெபநாசு அன்னப்பூச்சினாலே

வடிகஃ கட்டிதப்படமென்றும்

மஷ்யாகரெஃ மையிகளினாலே

லாஹிதஃ லாஞ்சிதப்படமென்றும்

வண-புதொணாசு வர்ணம் பூரித்ததி

னாலே

ராஜிதஃ ரஞ்சிதப்படமென்றும்

ஸூபாசு ஆகிறதோ

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्वतश्चिदन्तर्यामीतुमायावीसूक्ष्मसृष्टिः ।

सूत्रात्मास्थूलसृष्टैवविराडित्युच्यतेपरः ॥

ஸுதஸூதிதனயபூதீதூமாயாவீஸூக்ஷ்மஸூஷ்டிதஃ ।

ஸூத்ராத்மாஸ்தூலஸூஷ்டைவவிராபித்யூச்யதேவரஃ ॥ ச॥

பரஃ பரமாத்துமா மாயாதத்காரிய

ஹிதராய்

ஸுதஃ ஸ்வபாவமாயிருக்கும்போது

லிச சித்தென்றும்

சூபாவீ. தூ மாயையோடே கூடினால்

கனய-பாதி அந்தர்யாமியென்றும்

ஸஞ்ஞாஸூஷ்டிதஃ சூக்ஞாசுருஷ்டியி

னாலே

ஸஞ்ஞா-தூ சூத்ராத்துமாவென்றும்

ஸூஞ்ஞாஸூஷ்டி ஸ்தூலசுருஷ்டியின

னாலே

வணஷஃ இவர்

விராடீ. ஐகி விராட்டென்றும்

உஷுதெ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பரமாத்துமாவே சித்திரப்படமானால் அதைப்பற்றிய சித்திரங்
கள் யாவையெனில்.

சித்திரதிபவிவேகம்.

ககக

ब्रह्माद्यास्तत्रपर्यन्ताः प्राणिनोऽत्रजडा अपि ।

उत्तमाधमभावेनवर्तन्तेपटाचितवत् ॥

ஸ்ரஹாஜாஹ்வாவயபுணாஃப்ராணிநொதுஜலாக்ஷி ।

உதுராயலாவெநவதபுனெவடவிதுவக்ஷ ॥ ௫ ॥

ஸ்ரஹாஜாஃ பிர்மன்முதல் [ஸ் ன
ஹ்வாவயபுணாஃ ஸ்தம்பம்வரையிலு

ப்ராணிநஃ க்ஷி பிராணிகளும்

ஜலாஃ பிருதிவிமுதலானஜடங்களும்.

க்சுரு இந்தஆத்மமாவில்

உதுராயலாவெந மேல்கோளானதன்

மையுடன்

படவிதுவக்ஷ படத்தில்கித்திரம்போ

வதபுனெ இருக்கின்றன.

அ-கை. பிர்மாதிகள் சேதனமாயிருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுவதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

चित्रार्पितमनुष्याणां वखाभासा पृथक्पृथक् ।

चित्राधारेण वखेण सदृशा इव कल्पिताः ॥

வித்ராவிபுதகநுஷாணாவவ்னூலாவாஃவ்யபுக்ஷபுக்ஷ ।

வித்ராயாரெணவவெஷுணவஷாநாஅவகலிதாஃ ॥ ௬ ॥

வித்ராவிபுதகநுஷாணாவ சித்திர
த்திலேயெழுதப்பட்டிருக்கிறமனி

தர்களுக்கு

வஷாஹாவாஃ ஆபாசவஸ்திரங்கள்

வ்யபுக்ஷவ்யபுக்ஷ வேறுவேறாக

வித்ராயாரெண சித்திரத்திற்காதாந

மாயிருக்கிற

வெஷுண வஸ்திரத்தோடே

வஷுஸா இவ சமானங்கள்போலே

கலிதாஃ கற்பித்திருக்கின்றனவோ

தா-ம். அவைகள் குளிர் முதலானவைகளை நிவர்த்திக்க போக்கியமின்மையால் ஆபாசவஸ்திரங்களேயாம்.

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

पृथक्पृथक्चिदाभासाश्चेतन्याध्यस्तदेहिनाम् ।

कल्प्यन्तेऽत्रिनामानोऽवहुधासंसरन्त्यमी ॥

வ்யபுக்ஷபுக்ஷ விதாலாவாரெஹதநூலுஷுஷெஹிநாஃ ॥

கல்யுனெஜீவநாஜாநொவஹுயாவாவாஸாஸுஜீ ॥ ௭ ॥

வெவதநூலுஷுஷெஹிநாஃ அறிவி

னிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற

தேகிகளுக்கு

ஜீவநாஜாஃ ஜீவனென்றபெயரையு

டையவர்களான

விதாலாவாஃ சிதாபாசர்கள்

வ்யபுக்ஷவ்யபுக்ஷ வேறுவேறாககற்

க்கப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. என்னத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்டார்கள் என்று.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவில் அஞ்ஞானத்தால் ஆரோபமாய் சம்சாரம் ஞானத்தினாலேயே நிவர்த்தியாவதால் அந்தசம்சாரத்திற்குக்காரணமான அவித்தையைச் சொல்லுகிறார்.

சித்திரதீபவிவேகம்.

ககாந

संसारः परमार्थोयंसलशस्वात्मवस्तुनि ।

इतिभ्रान्तिरविद्यास्याद्विद्यैषानिवर्तते ॥

ஸம்ஸாரஃ பரமார்த்தோயஸ்சலஸ்வாத்மவஸ்துநி ।

இதிஹ்ரான்திரவிடியாஸ்யாத்வியைஸானிவர்ததே ॥ க௦ ॥

சுயம் இந்த

ஸம்ஸாரஃ சம்சாரமானது

பரமார்த்தஃ யதார்த்தமாக

ஸ்வாத்மவஸ்துநி ஆத்துமவஸ்துவில்

ஸ்வாத்மஃ. இதி சம்மந்தப்பட்டிருக்கிற

தென்ற

ஹ்ரான்தி மயக்கமானது

சுவிடியா. ஸ்யாசு அஞ்ஞானமெனப்படு

விடியா ஞானத்தினாலேயே

பரமார்த்த இந்த அறித்தை

நிவர்த்திப்பதும்

அ-கை. ஞானமாவதேது அந்தஞானமடைவதற் குபாயமேதெனில்.

आत्माभासस्यजीवस्यसंसारोनात्मवस्तुनः ।

इतिबोधोभवेद्विद्यालभ्यतेसौविचारणात् ॥

சுதூலாவஸ்யஜீவஸ்யஸம்ஸாரொநாத்மவஸ்துநஃ ।

இதிஹ்ரான்திரவிடியாலப்யதேசௌவிசாரணாத் ॥ கக ॥

சுதூலாவஸ்ய சிதாபாசனா

ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கே

ஸம்ஸாரஃ சம்சாரம்

சுதூவஸ்துநஃ ஆத்துமாவக்கு

த.இதி இல்லையென்ற

ஹ்ரான்தி ஞானமே

விடியா வித்தையாக

ஹ்ரான்தி பவிக்கத்தக்கது

சுவஸ்ய இந்த அறித்தையானது

விசாரணாசு விசாரணையினாலேயே

ஹ்ரான்தி பெறத்தக்கது.

அ-கை. எந்தவிசாரத்தால் கிடைக்குமெனில்.

सदाविचारयेत्तस्मात्जगज्जीवपरात्मनः ।

ஸதாவிசாரயெத்ஸமாத்ஜஜீவபராத்மநஃ ॥ கக௧ ॥

தலாச ஆகையினாலே

ஜமஜீவ பராத்மநஃ ஜகத்தென்ன ஜீ

வென்ன பரமாத்மா வென்ன

இவர்களை

ஸதா குருசந்நிதியிலிருந்துசதா

விசாரயெசு விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. மோக்ஷாவஸ்தையில் பலமாகத்தங்கியிருக்கிற ஆத்துமாவைமா த்திரம் விசாரிக்கவேண்டியதேதவிர வந்தியாகதனைப்போலிருக்கிற ஜீவஜகத் துக்களை யெதற்காக விசாரிக்கவேண்டுமெனில்.

जीवभावजगद्भावधेस्वात्मैवशिष्यते ॥

ஜீவாவஜஜகத்வாவஸ்வாத்மவஸிஷ்யதே ॥ க௨ ॥

ககச

பஞ்ச தரப்பிரகரணம்.

ஜீவலாவஜமஜாவஸாயெ ஜீவபாவமெ
ன்னஜகத்பாவமென்ன இவைகளை
விசாரத்தால் பாதிக்கும்போது

வூர்தூணவ தானான ஆத்துமாவே
ஸிஷ்டெ மீதமாகுறார்.

அகை. விசாரத்தால் ஜீவஜகத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அவைகள் தோ
ற்றக்கூடாது, தோற்றுகின்றால் ஞானிகளுக்குவிவகாரங் கூடாதெனில்.

नाप्रतीतिस्तयोर्बाधः किंतु मिथ्या त्वनिश्चयः ।

नो चेत्सुषुप्तिमूर्च्छादौ मुच्येताय न तो जनः ॥

நாவூர்தீதிஷ்டயொஸாயு:கிணூலியூகவநிஸூய: ।

நொவெதுஷுவிஜெஹபாஜனஹெதுதாயதுதொஜந: ॥ கக ॥

உயொ: அந்தஜீவஜகத்துக்களுடைய
சுபூதீதி: தோற்றமையானது
ஸாய: ௩ பாதையென்றசப்தத்திற்க
ர்த்தமல்ல

கூ.து பின்னையோவென்றால்
ஜீயூகவநிஸூய: பொய்யென்ற நிச்சி
யமே அதற்குர்த்தம் [ஊல்
நொவெசு அப்படிச்சொல்லாமல்போ

வூஷுஷுவி ஜெஹபாஜன சுஷுப்தி
மூர்ச்சை இவை முதலானவைகளி
ல்சயமாகவேஜகத்துத்தோற்றமை
யால் தத்துவஞானஹேதுவான வி
சாரமன்றியிலேயே

ஜந: பிராணியானது
சுயதுத: யெத்தனமன்றியில்
ஜெவூக ஜோகூத்தைப்பெறலாம்.

அ-கை. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதப்படுவாரென்றதாய்ச் சொன்னீரே,
அதெப்படியெனில்.

परमात्मावशेषोपितत्सत्यत्वविनिश्चयः ।

न जगद्विस्मृतिर्नो चेत्त जीवन्मुक्तिर्न संभवेत् ॥

வரமாதூவஸெஷொவிததுதுகூவநிஸூய: ।

நஜமவிஸூதிநெபாவெஜீவநுதிநபுலாவெசு ॥

வரமாதூவஸெஷு:சுவி பரமாத்து
மாமாத்திரம் மீதமாகஇருப்பாரெ
ன்று சொன்னதின் கருத்து
கதுகூவநிஸூய: அவரே உண்மை
யென்ற நிச்சயமேதவிர
ஜமசு ஜகத்தை

விஸூதி: ௩ மறக்கிறது அல்ல
நொவெசு அப்படிஅர்த்தஞ்செய்யா
விடில்
ஜீவநுதி: ஜீவன் முக்தியென்றபத
வியானது
ஸாவெசு.௩ சம்பவிக்கமாட்டாது.

வி-ம். ஜீவன்முக்தியை யங்கிகரிக்காவிடில், குருசீஷன்முதலான கிரமமில்
லாமற்போவதால், உலகத்திலொருவருக்கும் தத்துவஞானமே உண்டாகாமல்
போகுமென்றறி.

அ-கை. எப்போதும் விசாரனை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதால்தே
கம்நிழும் வரையிலர், அல்லது மத்தியில் விசாரத்திற்கவதியுண்டோவெனில்

சித்திரதீபவிவேகம்.

ககாரு

परोक्षाचापरोक्षेतिविद्याद्वेषाविचारजा ।

तत्रापरोक्षविद्यासौविचारोयंसमाप्यते ॥

பெரொக்ஷா சாவரொக்ஷேதிவித்யா ட்வேஷாவிசாரஜா ।

தத்ராவரொக்ஷவித்யாஸௌவிசாராயம்ஸமாப்யதே ॥ கரு ॥

விசாரஜா விசாரத்தினாலுண்டான
வித்யா ஞானமானது
பெரொக்ஷா. உபரோக்ஷமென்றும்
சுபரொக்ஷா. இது அபரோக்ஷமென்
னெயா இரண்டுவிதம் (றும்
தத்ர அந்த இரண்டுகளில்

சுபரொக்ஷவித்யா ஓள அப்பிரதிபந்
தமான அபரோக்ஷஞானத்தின்பி
ராப்தியிலே
சுயம். விவாநம் இந்த விசாரமானது
ஸஜாப்யதே சமாப்தியாகிறது.

அ-கை. அவ்விரண்டுஞானங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

अस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदपरोक्षज्ञानमेवतत् ।

अहंब्रह्मेतिचेद्वेदसाक्षात्कारस्सउच्यते ॥

சுஹிஸ்ய ஹேதிவெதெ அஃசரொக்ஷஜ்ஞாநமேவதத் ।

சஹம்ஸ ஹேதிவெதெ அஃஸரொக்ஷா த்ஜாநஸ்ய உப்யதே ॥ ககா ॥

ஸஹ. சுஹ. இது பிரம்மே இருக்கிற
து என்று
வெதெ வெச அறிந்தானேயானால்
தக. ஸ்வவ அது தானே
பெரொக்ஷஜ்ஞாநம் பரோக்ஷஞானமே
ஸஹ பிரம்மே (னப்படும்

சஹம். இது நான் என்று இப்படி
வெதெ வெச உறுதியாகயறிந்தானே
ஸம் அதுவே (யானால்
ஸரொக்ஷா த்ஜாநம் அபரோக்ஷ ஞான
மென்று
உப்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தசரொக்ஷாத்காரத்திற்கு முக்கியகாரணமான விசாரத்தைக்கா
ண்பிவிக்கிறார்.

तत्साक्षात्कारसिद्धचर्यमात्मतत्त्वंविविच्यते ।

येनायंसर्वसंसारोत्सद्यएवविमुच्यते ॥

தத்ஜாக்ஷா த்ஜாநஸிஷ்யஸ்யுதா த் தசுவம்விவிவ்யதே ।

யெநாயம்ஸவஸ்யஸ்வாராஜ்யஜ்ஞானவவிமூக்யதே ॥ ககா ॥

தக. ஸரொக்ஷா த்ஜாநஸிஷ்யஸ்யுதம் அந்தப்
பிரம் சரொக்ஷாத்காரம் சித்தியாகும்
வரை
சூததகஸம் ஆத்தும ஸ்வரூபமானது
விவிவ்யதே விசாரணைப் பண்ணப்ப

டுகிறது [தால்
யெந யாதொரு அபரோக்ஷஞானத்
சுயம் இவன்
ஸவஸ்யஸ்வாராஜ சகல துன்பத்தில்
நின்றான்

ககக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வடிவ உடனே

| விசுவகோ விபுதிருன்.

அ-கை. ஆத்துமா பரமார்த்தமாக ஏகமென்பதை நிச்சயம்பண்ணுவதற்கு, விவஹாரதிசையில் தோற்றுகிறசைதன்னியபேதங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

கூடஸ்தோ ப்ரஹ்மஜீவீசாவிலேவாச்சிவதுவிதா ।

படாகாசமஹாகாசஜலாகாசாபுலேயதா ॥

கூடஸ்தோ ப்ரஹ்மஜீவீசாவிலேவாச்சிவதுவிதா ।

வடாகாசமஹாகாசஜலாகாசாபுலேயதா ॥ கஅ ॥

வடாகாச மஹாகாச ஜலாகாசா ஹ
வெ

ஓராகாசந்தானே கடாகாசமென்றும்
மஹாகாசமென்றும் ஜலாகாசமெ
ன்றும் மேகாகாசமென்றும்

பயா எப்படி காணப்படுகிறதோ
விசு அப்படி அறிவு ஒன்றுதானே
கூடஸ்தோ கூடஸ்தனென்றும்
ஹ்ம பிர்மமென்றும்
ஜீவஸுள ஐகி ஜீவனென்றும் ஈசுவர

னென்றும்

வனவம் இப்படி

வதுவிதாநான்குவிதமாகச் சொல்
லப்படும்.

அ-கை. கடாகாசம் மகாகாசம் பிரசித்தமானதால் அதைக்காண்பிவிக்காமல் ஜலாகாசத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

படாவச்சிவநீரயந்த்ரபிரதிவிதி: ।

சாப்ரநக்சுபாகாசஜலாகாசுதீரயதே ॥

வடாவஹ்மஜீவீசாவிலேவாச்சிவதுவிதா ।

வடாவஹ்மஜீவீசாவிலேவாச்சிவதுவிதா ॥ கக ॥

வடாவஹ்மஜீவீசாவிலேவாச்சிவதுவிதா
பிருக்கிற ஆகாசத்தில்
பக.நீரம் யாதொரு ஜலமுண்டோ
தது அதில்
புவிஸிஸிதம் பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட
பிருக்கிற

வடாவஹ்மஜீவீசாவிலேவாச்சிவதுவிதா
மேகத்தோ
டேயும் நக்சுத்திரங்களோடேயும்
கடிக்காணப்படுகிற ஆகாசமானது
ஜலாகாசம் ஜலாகாசமென்று
உதீயக்தே சொல்லப்படும்.

அ-கை. மேகாகாசத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

மஹாகாசஸ்யமபேயந்மேமணடலமீக்யதே ।

பிரதிவிதயாத்ரமேமணடலமீக்யதே ॥

மஹாகாசஸ்யமபேயந்மேமணடலமீக்யதே ।

புவிஸிஸிதயாத்ரமேமணடலமீக்யதே ॥ 20 ॥

உறுதெ சொல்லப்படுகிறார்

ககாஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. இனி. ஜீவன் சவருபத்தையும் அவன் கிருத்தியத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थकल्पिताबुद्धिस्तत्रचित्प्रतिबिंबकः ।

प्राणानान्धारणाज्जीवःसंसारेणसयुज्यते ॥

கூடுதலெல்லு கலு தாவாவிவ துவி து திவிவகஃ ।

புராணா நாநாரணா ஜீவஸாவாரெணவயுஜ்யதெ ॥ ௨௩ ॥

வாவிஃ அந்தக்கரணமானது

கூடுதலெல்லு கூடஸ்தரிடத்தில்

கலு தா கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது

கது அந்தபுத்தியில்

வி து திவிவகஃ பிரதிபிம்பித்ததிதா

பாசன்

புராணாநா பிராணங்களை

யாரணாக தரிப்பதால்

ஜீவஃ ஜீவனென்ற

வஃ அவனை

வாஸாரெண சம்சாரத்தோடே

யுஜ்யதெ சேர்க்கப்படுகிறான்.

அ-கை. ஜீவனைவிட கூடஸ்தார் வேறையிருந்தால் ஏன்தோற்றவில்லை யெனில்.

जलव्योम्नाप्रटाकाशोयथासर्वस्तिरोहितः ।

तथाज्विनकूटस्थसोन्योन्याध्यासउच्यते ॥

ஜலவ்யோ ம்னாபடாகாசோயதாஸர்வஸ்திரோஹிதஃ ।

தயாஜ்வெநகூடுதலெல்லாமொந்யாந்யாஹ்யாஸஉச்யதெ ॥ ௨௪ ॥

ஜலவ்யோம்னா ஜலாகாசத்தினால்

வடாகாஸஃ கடாகாசமானது

யுயா எப்படி

வவஃ முழுமையும்

கிரோஹிதஃ மறைபட்டிருக்கிறதோ

தயா அப்படி

ஜ்வெந ஜீவனாலே

கூடுதலஃ கூடஸ்தர்மறைபட்டிருக்கி

வஃ அந்தமறைப்பை

கமொந்யாந்யாஸஃ அன்னோன்னியா

த்தியாசமென்றுபாஷ்யாதிகளில்

உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இதுவே அத்கியாசமானால் இதற்குக் காரணமேதெனில்.

अयंजीवोनकूटस्थविविनक्तिकदाचन ।

अनादिरविवेकोयंमूलाविद्येतिगम्यताम् ॥

அயம் ஜீவொநகூடுதலாவிவிநக்டிகடாசன ।

அநாடிரவிகொயம்மூலாவித்யேதி கமயதாம் ॥ ௨௫ ॥

அயம் ஜீவஃ அந்தஜீவன்

கூடுதலஃ கூடஸ்தனை

கடாசன ஒருக்காலும்

நவிநக்டி பிரித்தறிகறதில்லை, அப்

படி பிரித்தறியாமலிருப்பதான

அயம் இந்த

கஎ௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

பிரயோஜன மாகாதபோது, அந்தஞானத்தை யுபதேசிக்கிற குருவும், வேதாந்தசாஸ்திரமும், நிஷ்ப்பிரயோஜனமாகுமேயெனில்.

स्वप्रकाशकृतोऽविद्यातांविनाकथमावृतिः ।

इत्यादितर्कजालानिस्वानुभूतिर्गुप्तस्यसौ ॥

ஸ்ரீபிரகாஸகூடதாவிஷ்ணுதாண்டிநாகயோகவ்யாதி: ।

உத்யூஜிதகஜாநாநிலாநாஸூதிமுத்யூஷத்யூஷ|| ௨௮ ||

ஸ்ரீபிரகாஸ சுவப்பிரகாசவஸ்துவில்
சுவிஷ்ணு அந்தகாரம்போன்றஅஞ்ஞா
னமானது

கூதம் என்னத்தினால்வந்தது
தாண்டிநா அஞ்ஞானமில்லையென்றால்
சூய்யூதி ஆவரணசக்தி

கூயம் யெப்படிஉண்டாயிற்று
உத்யூஜிதகஜாநாநிலா இவை முதலான
தர்க்கக்கூட்டங்களை
சுவஸா நான் அஞ்ஞானியென்றஇந்த
ஸ்ரீநாஸூதி அனுபவமானது
முத்யூஷி விழுங்குகிறது.

வி-ம். அனுபவங் கண்டபிறகு அதைக்குறித்துச் சங்கிக்கக்கூடாது.

அ-கை. அந்தஅனுபவமும் யுத்திக்கு விரோதமா யிருந்தால், அந்தஅனுபவம், ஆபாசமாய்ப்போம், அதனால்தத்துவநிச்சயம் வாராதெனில்.

स्वानुभूताविश्वसेतर्कस्याप्यनवस्थितेः ।

कथंवातार्किकस्तस्यतत्त्वनिश्चयमाप्नुयात् ॥

ஸ்ரீநாஸூதி தாவவிஸ்ராவெ தக்யூஷ்யூஷ நவஸ்திதே: ।

கயம்வா தாகிடுகவஸ்யூதகநிஸ்யயோஹ்யாச|| ௨௯ ||

ஸ்ரீநாஸூதி சுவாநுபவத்தில்
சுவிஸ்ராவெ அவநம்பிக்கை வரும் ப
கூதத்தில்

தவ்யூ அந்த
தக்யூஷ்யூசுவி தர்க்கமும் [ல்
சுநவஸ்திதே: அவ்விவஸ்தையானதா

தாகிடுகம் கேவலசஷ்கதர்க்கம்பண்
ணுகிறவன்

தகநிஸ்யயா சவருப நிச்சயத்தை

கயம்வா எப்படித்தான்

சூஹ்யாச அடையப்போகிறான்.

அ-கை. அனுபவத்தினாலே யேதத்துவநிச்சயம் வரவேண்டியிருந்தாலும் அன்னம்செல்ல, வெஞ்சினம் வேண்டுவதுபோல், அந்தஅனுபவம் புத்தியிலே நிதிடப்படும்பொருட்டு, யுத்திவேண்டி யிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्धचारोहायतर्कश्चदपेक्षेतथासति ।

स्वानुभूतानुसारेणतर्क्यतामाकुतर्क्यताम् ॥

ஸூஹாரோஹாய தக்யூஷ்யூஷவெகஷ்கததயாவஸ்தி ।

ஸ்ரீநாஸூதிநுநாஸாரண தக்யூதாண்டாகுதக்யூதா|| ௩௦ ||

சித்திரதிபவிவேகம்.

களக

ஸாஹாரொஹாய புத்தியிலே ஏறு
கிறதன்பொருட்டு
தக்ஷு யுக்தியானது
சுபெக்சேத்.௮௮ அபேக்ஷிக்கப்படு
மேயானால் [எளவில்
கயாவஸி அப்படிவேண்டியிருந்துள்

ஸாஹாஹுத்யுநாஸாரொண சுவானுப
வத்துக்கு அனுசரணையாக
தக்ஷுதா யுக்திபண்ணத்தக்கது
ஸாகுதக்ஷுதா குதர்க்கம் பண்ணத்
தக்கதன்று.

இ-தி. வியஞ்சிணம் அன்னத்திற்கு அதிகமாயிருக்கக் கூடாததுபோலும்
பல்லுவேண்டியிருந்தால் உதட்டிற்கு மிஞ்சியிருக்கக் கூடாததுபோலும், கு
ருவுக்குமிஞ்சியசீஷ னிருக்கக்கூடாதது போலும், காலினளவைப்பற்றி மிதி
யடியுண்டாக்க வேண்டுமேயன்றி மிதியடிக்காக காலவெட்டக்கூடாதென்கிற
பழமொழிபோலவு மென்றறிக.

அ-கை. அனுபவமாவதேது, அனுபவானுசாரமான தர்க்கமாவதேதெனில்.

स्वानुभूतिरविद्यामावृतौचप्रदर्शिता ।

अतःकूटस्थचैतन्यमविरोधीतितर्क्यताम् ॥

ஸாஹாஹுத்யுநாஸாரொண சுவானுபவமானது

சுதக்ஷுதா யுக்திபண்ணத்தக்கது ॥ ௩௧ ॥

சுவிஷ்ணாயாம் அஞ்ஞானத்திலும்
சூவ்யுதள வ ஆவரணசக்தியிலும்
ஸாஹாஹுத்யுநாஸாரொண சுவானுபவமானது
புஷ்ணுதா முன்தொரிவித்திருக்கிற
தக்ஷு ஆகையினாலே [து

சுடுடஸுமெவதந்யு கூடஸ்தசைதன்
னியமானது
சுவிஷ்ணாயிஹி அந்தஅஞ்ஞானதிகளு
க்கு விரோதமன்றென்று
தக்ஷுதா யுக்திபண்ணத்தக்கது.

அ-கை. அவித்தைக்கு விரோதியேது, அதைபெங்கே காணலாமெனில்.

तच्चैद्दिरोधिकेनेयमावृतिः ह्यनुभूयताम् ।

विवेकस्तुविरोधिस्यात्तत्त्वज्ञानिनिदृश्यताम् ॥

தவ்ஹுவிஷ்ணாயிகெநெயயாவது திஹுநாஹுத்யதாம் ।

விவெகஸ்துவிஷ்ணாயிஸ்யாத்த்வஜ்ஞானிநித்யதாம் ॥ ௩௨ ॥

கெந. தக்ஷு எதோடே அந்த
விஷ்ணாயி (அஞ்ஞானம்) விஷ்ணுதி
ஹம் இந்த
சூவ்யுதிக்ஷி ஆவரணமும்
சுஹாஹுத்யதாம் விஷ்ணுதிபென்றறிய
மெவ எனனால் [தத்தக்கது

விவெகம் து விவேகமே [து
விஷ்ணாயி: ஸ்ராவ விரோதியாகஆகிற
தக்ஷுதாஹி அதை, தத்துவஞானியி
[டத்தில்.
புஷ்ணுதா கண்டுகொள்ளத்தக்கது;

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களையும், அதின் நிவர்த்தியையும் சொல்லி, இ
னிவிஷ்ணுபாத்தியாசத்தை சொல்லுகிறார்.

अविद्यावृत्तिकूटस्थेदेहद्वययुताचितिः ।-

शुक्लैरूप्यवद्वस्ताविक्षेपाध्यासएवहि ॥

சுவிஜ்வாஸ்திகுகுட்டெஸ்டெஹ உயயுதாவிதிஃ ।

ஸுக்லாஸ்திவஸ்தவஸ்தாவிஷெபாடியாஸஏவஹி ॥ ௩௩ ॥

சுவிஜ்வாஸ்திகுகுட்டெஸ்டெ முன்சொன்

ன அஞ்ஞான வரணங்களுடன் கூ

டின, ஆத்துமாவிலாரோபிதமான

தெஹ உயயுதா ஸ்தூல சூக்ஷ்ம

தேகத்துடன் கூடின

விதிஃ சைதன்னியமான

ஸுக்ல கிளிஞ்சலில்

ரகுஸ்தவஸ்த வெள்ளிபோல

சுஜ்வஸ்த கற்பிக்கப்பட்டது

விஷெபாடியாஸஃ அதுவே விஷெபா

த்தியாசம்

வனவ ஹி என்றறியத்தக்கதன்றே.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் அப்பியாசசாமியம் காண்பிவிக்கிறார்.

इदमंशस्यसत्यत्वंशुक्तिगंरूप्यइष्यते ।

स्वयंत्वंवस्तुतात्रैव்வिक्षेपवीक्ष्यतेन्यगम् ॥

ஐதமஸஸ்யஸத்யத்வம்சுக்திமஸரஸ்துஐஷ்யதெ ।

ஸுயம்சுவஸ்துதாஸ்தெவஸ்தவிஷெபவீக்ஷ்யதெந்யமஃ ॥ ௩௪ ॥

ஸுக்திம கிளிஞ்சியை யடைந்ததாயி

ருக்கிற

ஐதம் இதுவென்ற

ஸஸஸ்து அம்சத்தினுடைய

ஸஸ்துஸ்த வாஸ்தவமானது

ரகுஸ்த வெள்ளியினிடத்தில்

ஐஷ்யதெ அங்கீகரிக்கப்படுகிறது

ஊவா இப்படி

சுக்திம சாக்ஷியைச் சேர்ந்ததான

ஸுயம் சுவ தானாயிருந்தலானதும்

வஸ்துதா வ வாஸ்தவமாயிருந்தலா

னதும்

விஷெபவீ விஷெபவென்ற ஜீவனி

டத்தில்

வீக்ஷ்யதெ காணப்படுகின்றன

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தமிரண்டிலும், சாமான்னியாம் சத்தோற்றத்தைக் காண்பிவித்து, விசேஷாம்சத்தின் தோற்றமையைக் காண்பிவிக்கிறார்

नीलपृष्ठत्रिकोणत्वंयथाशुक्लौतिरोहितम् ।

असंगानन्दताद्यैवंकूटस्थेपितिरोहितम् ॥

நீலபுஷ்டத்ரிகோணசூயயாஸுக்லதிரோஹிதா ।

அஸாங்காநந்ததாடியைவ்ஃகூடஸ்தேபிதிஃ ॥ ௩௫ ॥

ஸுக்ல கிளிஞ்சியிலிருக்கிறவிசேஷம்

நீலபுஷ்டத்ரிகோணசூ லீலிதத்தை

பின்புத்தினுடையதாயும்; மூன்றாக

னத்தோடே கூடியதாயிருக்கிற த

ன்மையானது

யா எப்படி (கற்பிதவெள்ளியில்)

சித்திரதீபவிவேகம்.

௧௭௩

கிரொஹிதம் மறைபட்டதோ

ஊவம் இப்படி

கடுடலு ஐத்துமாவினுள்ளவிசே
ஷாம்சமான

அ-கை. சாமியாந்தரம் காண்பிவிக்கிறார்.

கூலாபாநதாதிசுவி அசங்கதன்மை

ஆனந்ததன்மை இவை முதலானச
மஸ்தமும்கிரொஹிதம் (கற்பிதாசங்காரியிடத்
தில்) மறைப்பட்டிருக்கின்றன.

· आरोपितस्यदृष्टातेरूप्यनामयथातथा ।

कूटस्थाध्यस्तविक्षेपनामाहमितिनिश्चयः ॥

சூரொவிதவ்யுஷ்டாஹொவ்யுநாஹயாதயா ।

கூடஸ்தாடியஸ்தவிஷேபநாமாஹிதிநிஸ்யஃ॥ ௩௬ ॥

ஐஷ்டாஹே திருஷ்டாந்தத்தில்

சூரொவிதவ்யு ஆரோபிக்கப்பட்ட
வஸ்துவுக்கு

யயா எப்படி

நாஹொ வெள்ளியென்ற

நாஹே பேர் கற்பிக்கப்படுகிறதோ

தயா அப்படி

கூடஸ்தாடியஸ்தவிஷேபநாஹே கூடஸ்

தரிடத்திலாரோபிதமான விஷேப
த்துக்குப்பெயர் [க

கூலா.ஐகி நானென்று அகங்காரியா

நிஸ்யஃ நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்
கிறது.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் நேரேதோன்றுகிற கிள்குசிலில், அதற்குவே
றானவெள்ளி யெப்படி தோன்றுகிறதோ அப்படி தாஷ்டாந்தத்தில், ஆத்து
மாவவிட வேறேவஸ்து அபிமானிப்பதற்கு இல்லையெனில்.

इदमंशस्वतःपश्यत्तूरूप्यमित्यभिमन्यते ।

तथास्वंचस्वतःपश्यन्नहमित्यभिमन्यते ॥

ஐதமஸம்ஸுதஃபஸ்யநுநாஹயித்யுவிதக்யுதெ ।

தயாஸ்வஸ்துதஃபஸ்யநஹித்யுவிதக்யுதெ॥ ௩௭ ॥

ஐதம் இதுவென்கிற

கூலா அம்சத்தை

வூதஃ ஸ்வபாவத்தினாலே

பஸ்யநு பார்த்து (மயக்கத்தாலே)

நாஹொ ஐகி வெள்ளியென்ற

கஹிதக்யுதெ அபிமானிக்கிறானே

தயா அப்படி

வூத தன்னையும்

வூதஃஸ்வபாவத்தினாலே (தானென்று

பஸ்யநு பார்த்து

கூலா.ஐகிமுன்னுள்ளமயக்கத்தாலே

நானென்று

கஹிதக்யுதெ அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. தான், நானென்ற இரண்டுசப்தங்களும் ஒரு அர்த்தமாயிருக்கு
ம்போது, அதிஷ்டாநாரோபங்களான, சுத்திரஜிதங்களுக்கு, சாம்மியமாக(சு
வயம்) (அகம்) சப்தங்களை எப்படிச்சொல்லலாமெனில்.

इदन्त्वरूप्यतेभिन्नेस्वन्ताहंतेतथेष्यताम् ।

सामान्यञ्चविशेषश्चउभयत्रापिगम्यते ॥

ஐஊரூவுதெவினெவ்ஹொஹெதெஷெதாஃ ।

வாஜாநுவிசெஷஸுஉஹயத்ராவிமஜுதெ॥ ௩௮ ॥

ஐஊரூவுதெ இதுவென்றசா
மான்னியமும் வெள்ளியென்ற கற்
பிதமும் [கின்றனவோ
விநூ. (எப்படி) பின்னங்களாயிருக்
வூகாஹெத சாமான்னியமானதா
னென்கிறதன்மையும், கற்பிதவிசே
ஷமான நானென்கிற தன்மையும்

தயா அப்படி

ஐஷுகா அறியத்தக்கது

உஹயத்ரு கவி இரண்டிடத்திலும்

வாஜாநு உ சாமான்னியம்சமும்

விசெஷம் உ கற்பித விசேஷமும்

மஜுதெவி அடையப்படுகின்றனவ
ன்றோ

அ-கை. தான், என்கிறசொல் பொதுவென்பதை வெளிபண்ணும்பொரு
ட்டு, லெளகிகபிரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

देवदत्तस्वयंगश्चेत्वंक्षिस्वस्वयंतथा ।

अहंस्वयंनराकोमीत्येवंलोकेप्रयुज्यते ॥

தெவதத்ருவ்யம்மநெதுவ்ஷிஸுவ்யம்தயா ।

சஹஸ்வயம்நஸகோமீதேதுவம்லொகெப்யயுஜ்யதெ॥ ௩௯ ॥

தெவதத்ரு தேவதத்தன்

வ்யம் தான்

மநெது போகிறவன்

சஹவ்யம் நீ தான்

வ்ஷிஸு கண்டவன்

தயா அப்படி

சஹ நான்

வ்யம் தான்

நஸகோமீ சக்தனன்று

ஐகி ணவம் என்று இப்படி

லொகெ உலகத்தில்

ப்யயுஜ்யதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அப்படியிருக்கட்டும் இதனால் தானென்கிறசொல் சாமான்னிய
மென்ப தெப்படியெனில்.

इदंरूप्यमिदंस्त्रमितियद्वदिदंतथा ।

असौत्वमहमित्यादौस्वयमित्यनुगम्यते ॥

ஐஊரூவுலிஊவஹுலிதியஅலிஊதயா ।

சவ்ளசுவஹலித்ராஹவ்யலித்ருநாமஜுதெ॥ ௪௦ ॥

ஐஊ இது

நாமஜு வெள்ளி

ஐஊ இது

வஹு வஸ்திரம்

ஐஊ ஐகி இதுவிது வென்று

யஅஸ எப்படி காணப்படுகிறதோ

கயா அப்படி

கூலா இவன்

கூலா இவன் இவன்

கூலா முதலானதிலே

கூலா இவன் தானென்று [மது

கூலா இவன் தானென்று அனுசரித்துவிளங்குக

அ-கை. தான், நானென்கிறசொல் பேதமா யிருக்கட்டும், கூடஸ்தரிடத் திலுமக்கென்ன வாயிற்றெனில்.

अहंत्वाद्विद्यतांस्वत्वंकूटस्थेतेनाकितव ।

स्वयंराब्दार्थैवैषकूटस्थइतिमेभवेत् ॥

கூலா இவன் தானென்கிறசொல் பேதமா யிருக்கட்டும், கூடஸ்தரிடத்

திலுமக்கென்ன வாயிற்றெனில். || சக ||

கூலா இவன் தானென்கிற [கூட்டிலும்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

விடிகா வேறுயிருக்கட்டும்

தென அகிலே

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

தென அகிலே

கூலா இவன் தானென்கிற

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

விடிகா வேறுயிருக்கட்டும்

தென அகிலே

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

தென அகிலே

அ-கை. அது எப்படி ஆயிற்றென்றால்.

अन्यत्ववारकंस्वत्वमितिचेदन्यवारणम् ।

कूटस्थस्यात्मतांवक्तुरिष्टमेवाहितइवेत् ॥

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக் || ச2 ||

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

கூலா இவன் தானென்கிறதன்மையைக்

அ-கை. தானென்றும் ஆத்துமாவென்றும் வந்த இரண்டுசொற்களும், பசுகுதிரை முதலானதுபோல் வேறு-வேறு, அர்த்தமாயிருப்பதால், தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும், ஒன்றே என்ப தெப்படியெனில்.

स्वयमात्मेतिपर्यायैतेनलोकेतयोस्सह ।

प्रणोगोनास्त्यतःस्वत्वमात्मत्वंचान्यवारकम् ॥

கனக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வ்யயோகே துதிவ்யபுராயளதெ நநொகெ தயொவ்யஹ |

வ்யயொமொநாவ்யு தவ்யகூரீ தகூணூ நூவாரகடி || சந ||

வ்யயா தானென்கிறதும்

சூதா ஐகி ஆத்துமாவென்கிறதும்

வயபுராயள அஸ்தகராதிகளைப்போ

லே) பரியர்ப்பதங்கள்

தெந அதினாலே

வொகெ உலகத்தில்

தயொம் அந்த பதங்களுக்கும்

வ்யயா சேர்ந்ததான

வ்யயொம் பிரயோகம்

நாவ்ய இல்லை

சுதம் ஆகையினாலே

வ்யகூ தானென்கிற (சொல்லும்)

சூதகூ வ ஆத்துமாவென்கிற (சொல்லும்)

சுநூவாரகம் அன்னியத்தைதள்ளுகி

றதென்றறி.

அ-கை. தானென்கிறசொல், அசேதனமான கடாதிகளிலும் காணப்படலாமோவெனில்.

घटःस्वयंनजानातीत्येवंस्वत्वंघटादिषु ।

अचेतनेषुदृष्ट्वेद्दृश्यतामात्मसत्त्वतः ॥

வடவ்யயம் நஜாநாதீத்யுவ்வ்யகூவ்யடாடிஷு |

சுவெதநெஷு அசேதனங்களுள் அசூதா தவ்யகூதம் || சச ||

வடம் வ்யயம் கடம் தான் [ன்று

நஜாநாதீகி அறியாமலிருக்கிறதெ

வனவா இப்படி

வ்யகூ தானென்பதானது

சுவெதநெஷு அசேதனங்களான

வடாடிஷு கடபடாதிகளிலே

அசேதனவெச காணப்படுகிறதேளனில்

சூதவ்யகூதம் ஆத்துமா பரி பூர்ண

மாயிருப்பதால்

அசூதா காணப்படலாம்.

அ-கை. கடாதிகளிலும், ஆத்துமசைதன்னிய மிருந்தால் சேதனமசேதனமென்கிற பேதத்திற்கு காரணமென்னவெனில்.

चेतनाचेतनभिदाकूटस्थात्मकृतानहि ।

किंतुबुद्धिगताभासकृतैवेत्यवगम्यताम् ॥

வெதநாவெதநவிதாசூட்டஸ்தாத்தகூதாநஹி |

கிணுபூஜிமதாலாவகூதெதவெதவமஜூதா || சந ||

வெதநாவெதநவிதா சேதனம்அசே

தனமென்ற பேதமானது [னால்

சூட்டஸ்தாசூதா கடஸ்தாத்துமாவி

நஹி பண்ணப்படவில்லை

கிணு அன்றை எதினாலென்றால்

பூஜிமதா லாவகூதா எனவ புத்தி

யிலேபிரதிபிம்பிததஜ்வலையே

ஐகி இதுபண்ணப்பட்டதென்று

சுவமஜூதா அறியத்தக்கது

கனஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

தகஃ ஆதினாலே

கயொஃ அவைகளுக்கு [க்கு

வ்யூகாஹெஃநல்லது முதலானவைகளு

யொஃ எப்படி (ஆத்தமத்தன்மை

யில்லையோ

கனஅ அப்படி.

சூதகஃ ஆத்தமத்தன் மையானது

உவ்வவஃவ்யூ ஒருக்காலும் ச

ம்பலிக்குத்தக்கதன்று

அ-கை. இப்படிபிரசங்கத்தை சமாப்திபண்ணி பிரயோஜனத்தைக் காண்
பிவிக்கும்பொருட்டு லோகவிவகார சித்தமான அர்த்தத்தை யனுசரித்துச்
சொல்லுகிறார்.

तत्तेदन्तेस्वतान्यत्वेत्वत्ताहन्तेपरस्परम् ।

प्रतिद्वंद्वितया लोके प्रसिद्धे नास्ति संशयः ॥

ததெதஃநெஸ்வதான்யத்வேத்வத்தாஹந்தேபரஸ்பரம் ।

புத்திவஃவிதயாலொகேபுலிபெநாஸ்திஸம்ஸயஃ॥ சக ॥

கதெதஃநெ ஆது விது வென்பவை

களென்ன [ன்ன

கூதாஹநெ. நீநானென்பவைகளெ

வூதாந்யுநெ தானன்னியமென்பன

வைகளென்ன

வாஸ்யம் ஒன்றுக்கொன்று

புத்திவஃவிதயா எதிரியாக

லொகே உலகத்தில்

புலிபெ பிரசித்தமாயிருப்பதால்

ஸம்ஸயஃ ஆதில்சமிசயமே

நாஸ்தி இல்லை.

அ-கை. இப்படியிருக்கட்டும், பிரகிருத்தி லென்னவாயிற்றெனில்:

अन्यतायाःप्रतिद्वंद्वीस्वयंकूटस्थइष्यताम् ।

त्वंतायाःप्रतियोग्ये षोहमित्यात्मनिकल्पितः ॥

சுந்யதாயாஃபுத்திவஃவிஸ்யங்கூடஸ்தஃஷ்யதாம் ।

சுவநாயாஃபுத்தியொமொஷொஹிதூதூநிகலிதஃ॥ ரம் ॥

சுந்யதாயாஃ அன்னியத்திற்கு

புத்திவஃ எதிரியாக

ஸ்யா தானான

கூடஸ்தஃ கூடஸ்தர்

ஃஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கவர்

சுநாயாஃ நீ என்கிறதற்கு

புத்தியொமி எதிரியாக

ஸநஃ இந்த

சுஹா.ஹி நானென்று

சூதூநி கூடஸ்தரிடத்தில்

கலிதஃ கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்

அ-கை. இப்போதுசொன்னப் பிரகாரமாக ஜீவகூடஸ்தர்களுக்கு இப்ப
டி பேதமிருக்கும்போது சகலவாதிகளும்பிப்படிஏன்பிரித் தநியயில்லையெனில்.

अहंतास्वत्वयोर्भेदेरूप्यतेदन्तयोरिव ।

स्पष्टेपिमोहमापन्नाएकत्वंप्रतिपेदिरे ॥

சுஹஸ்ராஸ்சவயொஹைபுஷெரகியுதெததனயொரிவ |
ஸ்யெஷுவிஷொஹைவனாஹகஸவாபுதிவெழிரெ || ௫௧ ||

ஈடுவெத வெள்ளியென்பதும்
இடாகயொம் இவ இதுவென்பதும்

பேரல
சுஹஸ்ராஸ்சவயொம் நான்தானென்கி
ரவைதஞ்சு
வெஷு பேதமானது

ஸ்யெஷு சுவி பிரகாசமாயிருந்தாலும்
ஜோஷ மயக்கத்தை

சூவநூர் அடைந்திருக்கிற(வாதிகள்)
வணக்கம் தான் நானென்கிறதிரண்டு

எக்கும் ஒருதன்மையை
புகிவெழிரெ அடைகிறார்கள்.

அ-கை. இந்த ஸ்ரீவகூடஸ்தர்களை ஒன்றாகக்காண்கிற மயக்கத்திற்கு காரணமேதெனில்.

தாடாம்யாஸ்யாஸ்வாத்ரபூர்வீகாவித்யாகுத: ।

தாடா தூரஜாஸவனவா சூவதிவெபூதூவிஷ்யாகுத: || ௫௧ ||

சூத் இந்தஒன்றாய்ப்பார்க்கிற
தாடா தூரஜாஸவ அத்தியாச மயக்க
மானது

வதிவெபூதூ முன்சொல்லப்பட்ட
சுவிஷ்யாஸவ அஞ்ஞானத்தினால்
குதம் பண்ணப்பட்டது.

அ-கை. அந்தஅத்தியாச மெப்போ நிவர்த்தி யாகுமெனில்.

அவித்யாயாநிவ்ருத்தாயாத்கார்யவிநிவர்த்தெ ||

சுவிஷ்யாயாநிவ்ருத்தாயாத்கார்யபூவிநிவததெ || ௫௨ ||

சுவிஷ்யாயா அவித்தைபானது
நிவ்ருத்தாயா நிவர்த்தியாகும்பசுஷத்
தில்

ததூயபூ அதின்காரியமான(அத்தி
யாசமும்)
விநிவததெ நன்றாய்நிவர்த்தியாகும்

அ-கை. அத்தியாசமவித்தியாகாரிய மானதால். அவித்தியா நிவர்த்தி யாலத்தியாசநிவர்த்தியென்று சொன்னது கூடாது. பிர்மாத்துமைக்கியஞான முண்டாயும், அவித்தியாகாரியமான தேகாதிகள் காணப்படுகின்றனவெனில்.

அவித்யாவூதிதாடாம்யேவித்யேவவிநிவர்த்தெ: ।

விசேபஸ்யஸ்வரூபந்துபாரவ்ஷயமீகிதெ ||

சுவிஷ்யாவூதிதாடாஷூவிஷ்யெவவிநிவர்த்தெ: ।

விசேஷவஸ்வரூபந்துபாரவ்ஷயமீகிதெ || ௫௩ ||

சுவிஷ்யாவூதிதாடாஷூ அவித்தை
யே காரணமான அவரணமென்ன
அதினத்தியாசமென்ன

விஷ்யா. ஸவ இவ்விருந்தெனும் த
த்துவ ஞானத்தினால்
விநிவர்த்தம் நாசமாகின்றன

கஅ௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

விஷேஷவஸ்ய ஸ்ராவணம்.சு, கர்மச

சிதமான அவித்தியினுண்டாயி
ருக்கிற விசேஷ சக்தியின்ஸ்வரூப
மான தேகாதிதோற்றமோ வென்

அ-கை. பிராரப்தகர்மம், நிமித்தமாத்மிர மானதால், அதிருக்கிறதான லு
பாதான கார்ணமான அவித்த நஷ்டமாகியும், அதின்காரிய மிருப்பதென்
பதுகூடாதெனில்.

उपादानेविनिष्टेपिक्षणंकार्यप्रतीक्ष्यते ।

इत्याहुस्तार्किकास्तद्वदस्माकं किन्नसंभवेत् ॥

உவாஹநெவிநிஷ்டேபிக்ஷணங்கார்யபுரூபதீக்ஷ்யதே ।

ஐதூஹஸ்வாகிபுகாவஸு அஹ்ஸாகாங்கிநஸம்ஸவெசு || ௫௪ ||

உவாஹந உபாதான காரணமான
விநிஷ்டே.சுவி நூலானதுநஷ்டமாயி
ருந்தாலும்
கார்யபுரூப காரியமானவஸ்திரம்
க்ஷணா க்ஷணகாலம்
புரூபதீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது
ஐகி என்று

ரூப

ஸ்வாஸுக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின்

நாசத்தை

[றது

ஐராக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கி

தார்க்கிகா தார்க்கிகர்கள்

சூஹம் சொல்லுகிறார்கள்

தபிசு அது போல

சுஸூகா நமக்கும்

கிம் ஏன்

ந. ஸம்ஸவெசு சம்பவிக்கமாட்டாது

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் க்ஷணமாத்மிரம் காரியமிருக்குமென்று அங்கீகரி
த்தாரேதவிர, வெகுதூர மிருக்குமென்று அங்கீகரிக்க வில்லையெனில்.

तंतूनादिनसंख्यनान्तैस्तादृक्क्षणैरितः ।

भ्रमस्यासंख्यकल्पस्ययोग्यः क्षणइहेष्यताम् ॥

தந்தூநாஹிநஸம்ஸூநாஹெதஸூஹி க்ஷண ஐரானிதம்!

ஐஹஸூஸம்ஸூகலுஸ்யொமூக்ஷணஐஹெஷுதா || ௫௫ ||

தந்தூநா நூல்களால்

ஹிநஸம்ஸூநா இரண்டொரு நாள்
களிலுண்டான வஸ்திரங்கள் நஷ
டமாகியும்

நெஹி அந்த தார்க்கிகர்களாலே

தாஹிக் அப்படி

க்ஷணம் க்ஷணமிருந்தது

ஐரானிதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதானால்

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் அபுத்தம்

ஸ்ஸூகிரோவெனில்.

சுஸம்ஸூகலுஸ்ய எண்ணிக்கையில்

லாதகாலமாய் வந்திருக்கிற

ஐஹஸூ சம்சாரமயக்கம்போயும் அ
தின்காரியமான

யொமூம் விசேஷபம் பிராரப்தக்ஷயத்

தோடேபோமென்பது

க்ஷணம் அந்தக்ஷணத்திற்கும் [தக்கது

ஐஹஸூகா அற்ப மென்றறிய,

சொல்லுவதுபோல நீருமயுத்தம்சொ

சித்திரதீபவிவேகம்.

கஅக

विनाक्षौदक्षममानन्तैर्वृधापरिकल्प्यते ।

श्रुतियुक्त्यनुभूतिभ्योवदतां किन्नुदुस्सாகम् ॥

விநாக்ஷாடக்ஷமமானந்தைவ்ருதாபரிகல்ப்யதே ।

ஸ்ருதியுக்த்யனுபூதிப்யோவததாங்கிந்நுதுஸாகம் ॥ ௫௬ ॥

மெசும் அந்ததார்க்கிகர்களாலே
க்ஷாடக்ஷமே விசாரணையா லொப்பி

விக்கும்படியான

ஜாமா பிரமானம்

விநா அன்றியில்

வ்யூதா வீணைப்

வரிகல்ப்யதே கற்பிக்கப்படுகிறது

ஸ்ருதியுக்த்யனுபூதியிலும் கருதி

யென்ன, யுத்தியென்ன, அனுபவங்

கொன்ன, நிலைகளினாலே

வடிவம் சொல்லுகிற நபக்கு

உட்கூட கிந்து அசாத்தியமானது எ

ன்ன இருக்கிறது

வி-ம். ஞானிக்குபிராரப்தம்வரை தேகாதிஜகத்துத் தோன்றுமென்ற கரு
தியும், குலாலசக்கிரம்போல் சுற்றுமென்கிறயுக்தியும், ஜீவன்முத்தானான வசி
ஷ்டாதிகள் அனுபவங்களும் பிரமானங்க ளென்றறி.

அ-கை. பிரகிருதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आस्तादुस्ताकिं कैस्साकं विवादः प्रकृतं द्रुवे ।

स्वाहमोसिद्धमेकत्वं कूटस्थपरिणामिनोः ॥

சூஹாம்ஹாஸித்யுகேஹாஸாவிவாடிவ்யகூதாவஸுவே ।

ஸ்வாஹமொஸித்யேகேகத்வக் கூடஸ்தபரிணாமினோ ॥ ௫௭ ॥

ஹாஸித்யேகே குதர்க்கவாதிகளோடு
ஸாகம் கூட

விவாடி சண்டையானது

சூஹாம் இருக்கட்டும்

வ்யகூதம் பிரகிருதத்தை

வ்யுவே சொல்லுகிறேன்

கூட்டில் வரிணாதிமாம் நிர்விகார

ராயும், பரிணமியாயுமிருக்கிற

ஸ்வாஹமோ தனக்கும்அகங்காரிக்கும்

எனக்கூட ஒன்றான ஒருமையானது

ஸிவா (மயக்கத்தாலே) சித்தித்திரு

க்கிறது.

அ-கை. கூடஸ்தஜீவர்களின் ஏகத்துவ மயக்கத்தையாரும் ஏனறியவில்லை
யெனில், நன்றாககருதிதாற்பரியத்தைப் பரியாலோசனை பண்ணுத்தினாலென்ன
து சொல்லுகிறார்.

भ्राम्यन्ते पाण्डितं मन्यास्सर्वे लौकिकता र्किं काः ।

अनादृत्य श्रुतिमौख्यात्केवलं युक्तिमाश्रिताः ॥

ஹாஹ்யெவணீதாநதூஸாவேயுளகிகதாஹிகா ॥

கநாடித்யஸ்ருதிமௌக்யாத் கெவலம் யுக்திமாஸரிதா ॥ ௫௮ ॥

கஅஉ

பஞ்சதஸபிரகரணம்.

புளையுபாச தங்கள்முர்க்ககுணத்தா
ஸ்ரீகித வேதத்தை (வே
கூதாடிசு ஆனாதரபுரணினி
கெவாபயாதி கஷ்டமானயுக்தியை
மாத்திரம்
சுஸ்ரீகாஃ அடைந்த பேர்களாயும்
அகை. இப்படி கருதியினந்தம் தெரிந்தவர்களும் ஏன்மயங்கிக் கிடக்
கொடுக்கெனில்.

வணிகம்- நிகழா தாங்களை வித்து
வாங்களைன். தண்ணின் வர்களாயு
மிருக்கிற
வெடிகளாகிக் காசிகாஃ சகலமான
லோகத்தாரும் தார்க்கிகர்களும்
ஸ்ரீகிதே மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள்.

पूर्वापरपरामर्शविकलास्तत्रकेचन ।

वाक्याभासान्स्वस्वपक्षेयोनयन्त्यप्यलज्जया ॥

வடுவடாவரவராஜஸாபுலிகமாவஸு துகேவந ।

வாக்யாவாஸாநுஸுஸுபகஷ்யொஜயஜ்யபுயுஜ்யா ॥ ௫௯ ॥

கது
வடுவடாவரவராஜஸாபுலிகாஃ
கேவந சிவவாதிகள்
வாக்யாவாஸாநு பூர்வபகஷ்யவாக்கியங்
களையும்

அந்தவாதிகளிலே
முன்பின்னிருக்கிற அந்தவாஸையோ
சிக்கசக்தியற்றவர்களாயிருக்கிற
ஸுஸுபகஷ்ய தம்தம் பகஷத்தில்
கஜ்யா வெட்கமில்லாததினாலே
யொஜயஜி சேர்க்கிறார்கள்.

அகை. அந்த வாதிகளுக்குள்ளே அதில் ஸ்தூலபுத்தியாயிருக்கிற லோ
காயதர்களுடைய பகஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थादिशरीरांतसंवातस्यात्मतांजगुः ।

लोकायता.पामराश्चप्रत्यक्षाभासमाश्रिताः ॥

கூட்டஸ்தாடிஸரீராஜஸாவா தஸ்யா துதாஜமஃ ।

லொகாயதாஃபாஜராஸுபு துக்ஷாவாஸாஸு தாஃ ॥ ௬௦ ॥

புதுக்ஷாவாஸா சட்சராதி இந்தி
ரியங்களால் முன்னிலையிலையப்படு
கிறதேகாதிபை [கிற
ஸ்ரீகாஃ ஆசிரியித்தபேர்களாயிருக்
லொகாயதாஃலோகாயதமதஸ்தர்களு
வாஜராஃஉ முடர்களும் (ம்

கூட்டஸ்தாடிஸரீராஜஸாவா தஸ்யாகூட
ஸ்தர் முதல் சரீரம் வரையிலுள்ள
கூட்டத்துக்கு
சுதுகாஃ தானாயிருத்தல்
ஜமஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அகை. அவர்களும் தங்கள்மதம் கருதிசித்தமென்று காண்பிவிக்கிறார்கள்.

श्रौतिकिर्नुस्वपक्षन्तेकोशमत्रमयंतथा ।

विरोचनस्यमिद्वान्नंप्रमाणंप्रतिज्ञासिरे ॥

ஸ்ரீ ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வரூபக்ஷெனெகொஸ்ய உதயா தயா ;

விநொர வநஸ்ய விஜாநொபுரோணம் ப்ரதிஜஜ்ஞெ || கூக ||

தெ அந்த லோகாயதர்கள்

ஸ்பக்ஷம் தங்கள் பட்சத்தை

ஸ்ரீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணம் வேதோக்தமாகப்

பண்ணுவதற்கு

கூறுதல் அன்னமயம்

கொஸ்ய கோசமாந்தமாபென்ற (ச

ருதியையும்,

அ-கை. அதை இன்னமொருவாதி துவிக்கிறான்.

जीवात्मनिर्गमेदेहमरणस्यात्रदर्शनात् ।

देहातिरिक्तएवात्मत्याहुर्लोकாயताः परे ॥

தெஹாத் நிமுகெதெஹரணவ்யா துஷுநாஸி

தெஹாதிரிக்ஷணவாதே துஹுமெஷாகாயதாஃவரெ || கூஉ ||

வரெ மேலான

லொகாயதாஃ லோகாயதர்கள்

ஜீவாத் நிமுகெ ஜீவாத்துமாவெளி

யேறினமாத்திரத்தில்

கூது இவ்விடத்தில்

[மானது

தெஹரணவ்ய தேகத்துக்கு மரண

கூறு அப்படியே

விநொர வநஸ்ய விநொசனனுடைய

விஜாநொ சித்தாந்தத்தையும்.

புரோணம் பிரமாணமாக

புதிஜ்ஞெ பிரதிஞ்ஞெ பண்ணு

கிறார்கள்.

துஷுநாஸி காணப்படுகிறபடியினாலே

கூது ஆத்துமாவானவர்

தெஹாதிரிக்ஷண தேகத்துக்கு வேறாய்

ணவவகி இருப்பவரென்று

கூறும் சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஆத்துமா எப்படிப்பட்டவர், என்னபிரமாணத்தா லறியப்படுகிறாரெனில்.

प्रत्यक्षत्वेनाभिमताहं विदेहातिरेकिणम् ।

गमयेदिन्द्रियात्मानंवच्मीत्यादिप्रयोगतः ॥

ப்ரத்யக்ஷக்ஷெநாவிததாஹம் விதேஹாதிரெகிணம்

மயெயிந்த்ரியாத்மானவ்ம்மித்யாதிப்யோமதஃ || கூக ||

ப்ரத்யக்ஷக்ஷெந பிரத்தியட்சமாக

கஹம் விநொனென்கிறபுத்தியானது

கவிதா நாலுவாக்கிலும்சொல்லப்

படுகிறது

வ்ம்மித்யாதிப்யோமதஃ நான் பேசி

னெனென்றதுமுதலானசொல் உல

அ-கை. இந்திரியங்கள் ஜடமானதால் அவைகளுக்கு ஆத்துமத்துவமெப்

படிக்கடுமெனில்.

கத்தில்காணப்படுவதால்

தெஹாதிரெகிணம் தேகத்திற்குவே

றயிருக்கிற

இந்த்ரியாத்மானம் இந்திரியங்க ளாகிற

ஆத்துமாவை

மயெய அறியவேண்டியது.

கடிச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

वागादीनामिन्द्रियानांकलहःश्रुतिषुश्रुतः ।

तेनचैतन्यमेषामात्मत्वंततएवहि ॥

வாமாஜீநாஜிந்ரியாநாஸ்கலஹஸ்திஷுஸ்துதஃ ।

தெநசைதன்யமேஸாமாத்மத்வந்ததஏவஹி ॥ சுச ॥

வாமாஜீநாஸ்கலஹஸ்திஷுஸ்துதஃ
வாக்கு முகலாயிருக்கிற
இந்திரியங்களுடைய
கலஹம் சண்டையானது
ஸ்திஷு வேதங்களிலே
ஸ்துதஃ கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தெந ஆகையினாலே

வெதஷா இந்தஇந்திரியங்களுக்கு
வெதந்யம் சேதனத்துவம் காண
ப்படுகிறது
தகஃவனவ ஆகையினாலே அவைக
ளுக்கு [தன்றே
ஸ்துதஃ. ஹி ஆத்துமத்துவமிருக்கிற

அ-கை. வேறுமத்ததை யெடுத்துரைக்கிறார்.

हैरग्यगर्भाःप्राणात्मवादिनस्त्वेवमूचिरे ।

चक्षुराद्यक्षलोपेपिप्राणसत्त्वेतुजीवति ॥

ஹைரண்யமலபாஃபிராணாத்வாஜிநஸ்த்வேவமூச்சிரே ।

சக்ஷுராடியக்ஷலொபேபிபிராணஸத்வேதுஜீவதி ॥ சுரு ॥

ஹைரண்யமலபாஃ ஹிரணியகருப்ப
ர்களென்ற
பிராணாத்வாஜிநஃ.தஃ பிராணனேஆ
த்துமாவென்ற வாதிகளும்
வனவஃ ஊவிரோ இப்படிச்சொல்லுகி
றார்கள்

சக்ஷுராடியக்ஷலொபே.கவி கண் மு
தலான இந்திரியங்களுக்கு லோப
ம்வந்தகாலத்திலும்
பிராணஸத்வ.தஃ பிராணன்மாத
தியிருந்ததேயானால்
ஜீவதி ஜீவித்திருக்கிறான்.

அ-கை. பிராணன் ஆத்துமாவென்பதில்சுருதிப்பிரமாணம்காண்பிவிக்கிறார்.

प्राणोजागर्तिसुप्तेतिःप्राणश्रैष्ठ्यादिकंश्रुतम् ।

कोशःप्राणमयस्सम्यग्विस्तरेणप्रपञ्चितः ॥

பிராணோஜாமதிஸுஸ்திபிராணஸெஸுஷ்டாஜிகஸ்துதஃ ।

கோஸஃபிராணமயஸ்யவியஸ்தஸ்திஷுதஃ ॥ சுசு ॥

ஸுஸ்தி.கவி சுஷுப்தி யவஸ்தை
யிலும்
பிராணஃ பிராணன்
ஜாமதி- விழித்திருக்கிறான்
பிராணஸெஸுஷ்டிக இந்திரிய பி

ராணதிகளுடைய கலகத்தில் பிராண
னேபெரியவனென்று
ஸுஸ்து கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
பிராணமயஃகோஸஃ பிராணமய கோ
சமானது

சித்திரதீபவிவேகம்.

கஅரு

வசிக் நன்றாக (சுருதியில்)

விவரண விஸ்தாரமாக

புவணிகம் பிரித்துச் சொல்லப்பட்டி

ருக்கிறது.

அ-கை. பிராணனுக்கு முள்ளானமனைத ஆத்துமாவென்ற மதத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

மனஆத்மேதிமன்யந்தபாசனபராஜனா: ।

பாணஸ்யாபோக்தாஸ்யாபோக்த்வம்மனஸ்தத: ॥

உமசுருதேதிஉநுஜஉவாஸநவராஜநா: ।

புராணஸ்யுலொக்யதாஸ்யுஷுலொக்யசுவஉநவஸ்தத: ॥ சுள ॥

உவாஸநவராஜ உபாசனை பண்ணப்

பட்ட

ஜநா: ஜனங்கள்

உந: மனதே

சுதா.இதி ஆத்துமாவென்று

உநுஜெ எண்ணுகிறார்கள்

புராணஸ்யுபிராணனுக்குமையானது

சுவலொக்யதா புசிக்குந்தன்மையில்லா

ஸ்யுஷு பிரகாசமாயிருக்கிறது

தத: உநவஸ ஆகையால் மனதிற்கே

லொக்யசுவ புசிக்குந்தன்மையிருக்

கிறது

அ-கை. மனதை ஆத்துமாவென்பதில் யுத்தியைச் சொல்லுகிறசுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

மனஃவமநுப்யாணாகாரணவந்மோசயோ:

சுதோமனோமய:கோஸ்தேனாத்மேதிரிதம்மன: ॥

உமவனவஉநுஷுபாணாங்காரணவந்மோசயோ: ।

சுதொஉமொஉய:கொஸ்தேனாநாதேதீரிதம்உந: ॥ சுஅ ॥

உநுஷுபாணா மனிதர்களுக்கு [வே

வந்மோசயோ: பந்தமொசயங்கனி

உந:வனவ மனதே

காரணம் காரணம்

உமொஉய: மனோமய

கொஸ: கோசமானது

சுதா. பிராணனுக் கந்தராத்துமா

வென்றுசுருதியில்கேட்பப்பட்டிரு

க்கிறது

தெந உந: அதனால் மனதே

சுதா. இதி ஆத்துமாவென்று

ஸாஸித சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மனதிற்குமுன்னே யிருக்கிறபுத்தியை ஆத்துமாவென்கிற பெள த்தமதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

விஜ்ஞானமாத்மேதிபராஹு:சுணிகவாதின: ।

விஜ்ஞானமாநுதேதிவாஸுதவம்:சுணிகவாதிந: ॥ சுஅ ॥

வரொ மெலான

சுணிகவாதிந: சுணிகவாதிகள்

விஜ்ஞானம் விஞ்ஞானமயனை

சுதா.இதி ஆத்துமாவென்று

சுவம் சொல்லுகிறார்கள்.

௨௮௬

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆத்துமாவென்பதில் யுத்தி சொல்லுகிறான்.

यतोविज्ञानमूलत्वमनसोगम्यतेऽस्फुटम् ॥

யதொவிஜ்ஞாநமூலத்வமனஸோகமயதெஸுடம் ॥ ௬௯ ॥

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே

ரணத்தினால் அவனாத்துமாவென்

நிலம் மனதிற்கு

பது)

விஜ்ஞாநஸகம் விஞ்ஞான மயனே

ஹ்மம் பிரகாசமாய்

காரணமாயிருக்கிறதே (அந்த கா

மயோதே அறிபத்தக்கது.

அ-கை. அந்தக்கரணம் ஒன்றாயிருக்கும்போது, மனதென்றும் புத்தியென்றும் காரியகாரணமாகப் பிரித்தது என்னகாரணமாவெனில்.

अहंवृत्तिरिदंवृत्तिरित्यन्तःकरणद्विधा ।

विज्ञानंस्यादहंवृत्तिरिदंवृत्तिर्मनोभवेत् ॥

சஹவ்ருத்திரிஹ்வ்ருத்திரித்யந்தஃகரணம் திவா ।

விஜ்ஞாநம்ஸ்யாதஹ்வ்ருத்திரிஹ்வ்ருத்திரிமனாவெவஸு ॥ ௭௦ ॥

சஹ்வ்ருத்தி அந்தக்கரணமானது

சஹ்வ்ருத்தி அகம் விருத்தியானது

சஹ்வ்ருத்தி அகம்விருத்தியென்றும்

விஜ்ஞாநம் வ்யாச விஞ்ஞான மயனாக

ஹ்வ்ருத்திஃஃ இதம்விருத்தியென்

ஆகிறது

றும்

ஹ்வ்ருத்தி இதம் விருத்தியானது

திவா இரண்டுபிரகாரமாயிருக்கிறது

நமஃ ஹ்வஸ மனோமயனாக ஆகிறது.

அ-கை. அந்தபுத்தி சூனிகமென்பதில் அனுபவங் காண்பிக்கிறார்.

अहंप्रत्ययबीजत्वमिदंवृत्तिरितिःस्फुटम् ।

अविदित्वास्वमात्मानंवाह्येवेत्तिनतुक्चिन्त ॥

சஹ்வ்ருத்த்யுபயமீஜசவலிஹ்வ்ருத்திரிதிஃஸுடம் ।

சவிஹ்வஸவாஹ்வ்ருத்திரிஹ்வ்ருத்திரிதிஃ ॥ ௭௧ ॥

ஹ்வ்ருத்தி இதம் விருத்திக்கு

ஹ்வ்ருத்திஃ தானாயிருக்கிற ஆத்துமா

சஹ்வ்ருத்த்யுபயமீஜசா ஃகி நானே

சவிஹ்வஸ அறியாமல் [வை

ன்கிற ஞானமே காரணமாயிருக்கி

வாஹ்வ்ருத்தி பாகிய விஷயமும்

றதென்று

வஹ்வ்ருத்தித் தும்

ஹ்மம் விளங்குகிறது

கவெளி அநிக்ருணிக்கை.

அ-கை. அந்த விஞ்ஞானமயன் சூனிகமென்பதில் அனுபவம் அந்தக் காண்பிக்கிறார்.

क्षणक्षणेजन्मनाशावहंवृत्तेर्मितौयतः ।

विज्ञानंक्षणिकन्तेनस्वप्रकाशंस्वनोमिते ॥

சித்திரதீபவிவேகம்.

க அ ள

க்ஷணெக்ஷணெஜநநாஸாவஹாவுதேதிபுதளயதஃ ।

விஜ்ஞாநக்ஷணிகனௌநவ்ஸுபுக்ஸாஸ்வதொலிதெஃ||௭௨||

க்ஷணாவுதேதி அகம்விருத்திக்க

ஜநநாஸா உற்பத்திநாசங்கள்

க்ஷணெக்ஷணெ அடிக்கடி

யதஃ யாதொரு காரணத்தினாலே

விசள காணப்படுகின்றனவோ.

தெந ஆகையினாலே

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமானது

க்ஷணிகக்ஷணிகமெனப்படும்.

அ-கை. க்ஷணிகமென்பதைச் சொல்லி ஸ்வப்பிரகாச மென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

ஸ்வதஃ ஸ்வபாவமான ஞானமானது

லிதெஃ இவனுக்குப்பதினாலே (இவன்)

ஸ்வபுக்ஸாஸ்வஃ ஸ்வப்பிரகாசமும்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன், ஆத்துமாவென்பதற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमयकोशोयज्ञीवइत्यागमाजगुः ।

सर्वसंसारएतस्यजन्मनाशसुखादिकः ॥

விஜ்ஞாநமயகொஸொயம்ஜீவஹத்யாஜமாஜமஃ ।

ஸவபுஸாஸாரணதஸ்யஜநநாஸஸ்வாஹிகஃ||௭௩||

விஜ்ஞாநமயகொஸம் விஞ்ஞானமய

கோசனான

கயம் இந்த

ஜீவஃ இகி ஜீவனே ஆத்துமாவென்று

சூட்சுமஃ வேதங்கள்

ஜமஃ சொல்லுகின்றன

ணதஸ்ய இவனுக்கே

ஸவபுஸாஸாரஃ சமஸ்த சம்சாரமும்

ஜநநாஸஸ்வாஹிகஃ ஜனனமரணசக

துக்கங்களுமனுபவத்தில் காணப்ப

டுகின்றன.

அ-கை. பெளத்தர்களிலே அவாந்திரபேதமான சூன்னியவாதியின் மதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानंक्षणिकं नात्मा विद्युदभ्रनिमेषवत् ।

अन्यस्यानुपलब्धत्वाच्छून्यमाध्यमिकाजगुः ॥

விஜ்ஞாநக்ஷணிகனாநாதிஷுநிஷெஷவசு ।

க்ஷநுஸ்யாநஸ்வபுஸகாஹித்யாஜமஃ||௭௪||

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனானவன்

விஷுநிஷெஷவசு மின்னல்மே

கம், இமைக்கொட்டுதல்போல

க்ஷணிகக்ஷணிகத்தில் நசிப்பதால்

(இவன்)

சூட்சும ஆத்துமாவாக

ந ஆகான் (இவனைத்தவிர)

க்ஷநுஸ்ய அன்னியனானவன்

க்ஷநுஸ்வபுஸகாஹித்யாஜமஃ காணப்படாமை

யால்

கஅஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸூத்ரம் சூன்னியமே (ஆத்துமாவை | ஐயுதிகாஃ மாத்தியமிகாஸென்றவாதி
ன்று) | ஜமஃ சொல்லுகிறார்கள். (கர்

அ-கை. அதற்கு சுருதியைச் சொல்லுகிறான்.

असदेवेदमित्यादाविदमेवश्रुतंततः ।

சுவபெவெவெலி தூ டாவிடெவஸு தனதஃ || எசு ||

சூதிள சிருஷ்டிக்கமுன்னே

ஐய இந்தஜகத்து

சுவஸ. வனவ அசத்தாகவே

ஐதி இருந்ததென்று

ஸூத்ரம் சுருதியிலே கேட்கப்பட்டி

ருக்கிறது

தகஃ ஆகையினாலே [றி

ஐசுவனவ இது அசத்தத்தானென்ற

அ-கை. சூன்னியமே ஆத்துமாவானல் தோற்றுகிறஜகத்துக் கென்னகெ
தியென்றால்.

ज्ञानज्ञेयात्मकसर्वजगद्भ्रान्तिप्रकल्पितम् ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞேயா த்மகஸர்வஜகட்ப்ராநிப்ரகல்பிதம் || எரு ||

ஜ்ஞாநஜ்ஞேயாத்மக ஞானஞேயவடிவ

மான

வட்யு.ஜமக சகலமானஜகத்தும்

ப்ராநிப்ரகல்பிதம் அஞ்ஞான மயக்க

த்தால் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்த மதத்தை தூஷிக்கிறார்.

निरधिष्ठानविभ्रान्तेरभावादात्मनोऽसिता ।

நீரயிஷ்டாநவிஸ்தாநொரலாவாடா த்மனோஸிதா ||

நீரயிஷ்டாநவிஸ்தாநொரலாவாடா த்மனோஸிதா ||

ஸூத்ரம் ஸூத்ராவிலவஸாஸிஸ்வாடந்யுயாமொகூரஸுதெ || எசு ||

நீரயிஷ்டாநவிஸ்தாநொஃ நிஸ்தத்துவ

மாயிருக்கப்பட்ட சூன்னியத்துக்க

திஷ்டானத்துவம் கூடாமையால்,

அதிஷ்டானத்துவமன்றியில் மயக்

கமானது ஓரிடத்திலும்

சுவாவாச இல்லாமையால்

சூத்ரம் (ஜகத்கற்பனைக்கதிஷ்டான

மான) ஆத்துமாவுக்கு

சுஷிதா இருப்புத்தன்மைசொல்லவே

ஸூத்ரம்.சுவிசூன்னியமும் (ண்டும்

வவாஸிஸ்வாச சாஸிபுடனே சேர்ந்

திருக்கவேண்டியிருப்பதால்

சுந்யுயா அப்படியங்கிக்கரிக்காவிடில்

சுவ்யுதெ இந்தஉனக்கு

உகூஃ சூன்னியமிருந்ததென்றசொல்

ந சித்தியாது.

அ-கை. அப்போது ஆத்துமாயாரென்று கேட்பாயாகில் சொல்லுகிறார்.

अन्योविज्ञानमयतआनन्दमयआन्तरः ।

அஸ்தியிவோபலவ்யதீதீவீதிகடர்சனம் ||

சித்திரதிபவிவேகம்.

கஅசு

சுமெநூவிஜ்ஞாநமயதசூநநமயசூனாஃ |

சுஹிதெதுவொவயஸுஸூஹதிவெழிகடிஸூநடி || ௭௭ ||

விஜ்ஞாநமயதஃ விஞ்ஞானமயனைக் கா

ட்டி லும்

சுந்யம் அன்னியமாயும்

சூனாஃ ஆந்தரஸ்யமிருக்கிற

சூநநமயம் ஆனந்தமயன்

சுஹிததினவ இருக்கிறென்றே

உபலஸ்யவ்யம் அறியத்தக்கது

ஹதி இஃத

[ந்தம்

வெழிகடிஸூநடிவேதங்களின்சித்தா

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஸ்வரூபத்தில் விவாதத்தைக் காண்பித்து, அதின் பரிமாண விசேஷத்திலும் வாதிகளின் விவாதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

அனுமஹான்மயமோவேத்யேவந்தாபிவாதின: |

வஹுவிவதந்தேஹிசுதியுகிசமாசுயாந் ||

சுணாஃ உஹாநந்யுஜொவெதெதுவந்தசூவிவாதிந: |

வஹுயாவிவடினெஹிசூநதியுகிவஜாஸூயாசு || ௭௮ ||

சுணாஃ அணுவென்றும்

உஹாந மகானென்றும்

உஜ்யஃ. வா ஹி மத்தியமரென்றும்

தசூ அதிலும்

வஹு இப்படி (வாதிகளானவர்கள்)

சூநதியுகிவஜாஸூயாசு கருதியுத்தி

பை யாசிரயித்து

வஹுயா வெகுவிதமாக

விவடினெஹிசொல்லுகிறார்களன்றே

அ-கை. இதிலே அணுவாதியை காண்பிவிக்கிறார்.

அநுவதந்த்யாந்தராஸூக்ஷ்மநாடிபுச்சாரத: |

ரோமஸஹஸ்தபாஜனதுல்யாஸுபுச்சரத்யயம் ||

அநாரணியானேபோஸூக்ஷ்மாஸூக்ஷ்மதரந்திவதி |

அநுவதந்த்யாந்நாஸூக்ஷ்மநாடிபுச்சாரத: ||

சுணாஃ வடினாஹாஸூக்ஷ்மநாடிபுச்சாரத: |

ரோமஸஹஸ்தபாஜனதுல்யாஸுபுச்சாரத்யயம் ||

சுணாஃ ரணியானேபோஸூக்ஷ்மாஸூக்ஷ்மதரந்திவதி |

சுணாஃ வடினாஹாஸூக்ஷ்மநாடிபுச்சாரத்யயம் || ௮௦ ||

சுணாஃ அந்தரானர்களான வா
திகள்

ஸூக்ஷ்மநாடிபுச்சாரதஃ சூக்ஷ்ம

நாடியில்சஞ்சரிப்பதால்

சுணாஃ (ஆத்துமாவை) அணுவென்று

வடினி சொல்லுகிறார்கள்

சுயா இந்த ஆத்துமா

ரோமஸஹஸ்தபாஜனதுல்யா

ஸஹஸ்தபாஜனதுல்யா ஆயிரத்திலொருப

ங்கொடே

सूक्ष्मनाडीप्रचारस्तुसूक्ष्मैरवयवैर्भवेत् ।

स्थूलदेहस्यहस्ताभ्यांकंचुकप्रतिमोक्वत् ॥

ஸுகூக்ஷ்ணநாடிபுரவாஹஸுகூக்ஷ்ணரவயவெவஸுவெஸ |

ஸ்தூலதேஹஸ்யஹஸ்தாஸ்யாங்கஞ்சுகபுரதிரோகவஸ || அந ||

ஸுகூக்ஷ்ணநாடிபுரவாஹஃது ஆத்து

மாவுக்கு குக்குமநாடியில்சஞ்சார

மும்

ஸுகூக்ஷ்ணஃ குக்குமங்கநாடியிருக்கிற

சவயவெவெ அவயவங்களினாலே

ஹவெஸ பவிக்கக்கூடும் (அதெப்படி

யெனில்)

ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்தூலதேகத்தின்

ஹஸ்தாஸ்யா கைகளில்போடப்பட்டி

ருக்கிற

கணுக புரதிரோகவஸ சட்டைதே

கமுமுமையும் போட்டிருக்கிறதாக

உபசாரமாய்ச் சொல்லுவது போ

லவாம்.

அ-கை. ஆத்துமா நியத மத்தியமபரிமாணரானால், கர்மவசத்தால் ஏற்றச் குறைவான சரீரப்பிரவேசம் கூடாதெனில்.

न्यूनाधिकशरीरेपुप्रवेशोपिगमागमैः ।

आत्मांशानांभवेत्तेनमध्यमत्वंविनिश्चितम् ॥

ந்யூனாடிகசரீரெபுபுரவெஸோவிமராமதெஃ |

சூத்ராஸாநாஹவெதூநதஜூசவாவிநிஸ்தித || அச ||

ந்யூனாடிகசரீரெபு ஏற்ற குறை

வான் சரீரங்களிலே

புரவெஸஃ பிரவேசமும்

மராமதெஃ போக்குவரத்தோடே கூ

டியிருக்கிறதும்

சூத்ராஸாநாஹ ஆத்துமாவி னம்சங்க

ருக்கு

ஹவெஸ சம்பவிக்கும்

தெந ஆகையினாலே

தஜூசூ மத்தியம பரிமாணத்துவ

மென்பதே

விநிஸ்திதம் நிச்சயம்.

அ-கை. ஆத்துமா ரூபமுடையவரானால், அணித்தியமாப் போவாரென்றது, அதை தூஷிக்கிறார்.

सांशस्यघटवन्नाशोभवत्येवतथासति ।

कृतानाशाकृताभ्यागमयोःकोवारकोभवेत् ॥

ஸாஸவாஸ்யாபவவநாஸாஸவதேவதயாவஸதி |

கூதநாஸாகூதாஸ்யாமதெயாஃகோவாரகோஹவெஸ || அரு ||

ஸாஸவாஸ்ய ஆத்துமாம்சத்தோடே கூ

டினவரானால்

வாபவசு கடாதிசுப்போலே

நாஸ ஹவதி. ணவ நாசமாகவே போ

ய்விடுவார்

கயா.வாதி அப்படியேபோகும்படித்தில்

ஆ-கை. கூடமென்று சொல்லுகிறவாதினையக் காண்பிப்பிக்கிறது.

प्राभाकरास्तार्किकाश्चप्राहुरस्याचिदात्मताम् ।

आकाशवद्व्यमात्माशब्दवत्तद्वृणश्चितिः ॥

பிராபாகராஸ்தார்கிகாஸ்சபிராஹுரஸ்யாசிதாத்மதாம் ।

சூகாஸவத் து வுதாஸவத் து வுணாஸிதிஃ ॥ அஅ ॥

பிராபாகராஃ பிராபாகரரென்கிறவா

திகளும்

தார்கிகாஃ உதார்க்கிகர்களும்

சூதா ஆத்துமாவானவர்

சூகாஸவஸ ஆகாசம்போலே

உவ்யம் திரவியம்

ஸஸ்வஸ சப்தகுணம்போலே

தஜுணஃ ஆத்துமாவின் குணமானது

விகிஃ சைதன்யமென்று.

கஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு

கவிதா தூதா ஜடத்தன்மையை

புறஹஃ சொல்லுகிறார்கள்.

வி-ம். அனுமானம் ஆத்துமா பூமிமுதலானவைபோல் திரவியமெனத்தக்கவர். அறிவாகிய குணமுடையவரா யிருப்பதால், (ஆகாசம்போல) இன்னமொரு அனுமானம், ஆத்துமா பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறாயிருப்பவர் ஞானமுடையவரானதால், யாதொன்று பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறன்றோ. அது ஞானகுணமன்று. எப்படி பூமிமுதலானவைகளோ.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு இன்னும் விசேஷகுணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इच्छाद्वेषप्रयत्नाश्चधर्माधर्मौसुखासुखे ।

तत्संस्काराश्चतस्यैतैर्गुणाश्चितिवदीरिताः ॥

ஐஹாபெஷபுய தூஸ்யபுயபுளஸவாஸவெ

த துஸாராஸுதவெஸுதெ மண்ணாஸிதிவதீரிதாஃ ॥ அக ॥

ஐஹாபெஷபுயதாஃ உ இச்சையெ

ன்னத்வேஷமென்ன பிரயத்தினமெ

ன்ன

யபுயபுள புண்ணியபாபங்களென்

ஸவாஸவெ சுகதிக்கங்களென்ன

த துஸாராஃ உ அவைகளுடைய அட

க்கமென்ன

வனதெ மண்ணாஃ ஆதிப இந்த குணங்கள்

தஸ்ய அவருக்கு

விகிவஸ சைதன்னியகுணம்போலே

ஞானிதாஃ சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்த குணங்களின் உற்பத்தி நாசங்களுக்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

आत्मनोमनसायोगेस्वादृष्टवशतो गुणाः ।

जायन्तेथप्रलीयन्तेसुषुप्तेऽदृष्टसंक्षयात् ॥

சூ. துமெநாநஸாயொமெஸூபுஷு வஸதெ மண்ணாஃ ।

ஜாயநெதயபுலீயநெஸுஸுபுஷு வஸகஸ்யாஸ ॥ கூ ॥

சூ-தமஃ . ஆத்துமாவுக்கு

வூரூபிஷ்டவஸுதஃ தன்னுடையஅதிர்

ஷ்டவசத்தால்

உ-வஸ மனதோடே

யொமெ சேர்க்கைவரும்போது

ம-ணாஃ ஜாக்கிரதாதிகளில்இந்தகு

அ-கை. அசித்தானால் சேதனத்துவமெப்படி அங்கிகரிக்கலாமெனம்.

ணங்கள்

ஜாயமெண்டண்டாகின்றன

கூபஸு-ஷ்டவஸு பிற்பாடு சுஷுப்தி

அவஸ்தையில் [வால்

கூபிஷ்டவஸு-ஷ்டவஸு அதிர்ஷ்டகுறை

வீயமெ லபிக்கின்றன.

चितिमत्वाच्चेतनोयमिच्छाद्वेषप्रयत्नवान् ।

स्याद्धर्माधर्मयोःकर्ताभोक्तादुःखादिमत्त्वैः ॥

விகிஷ்வாவெ. தநெநாயலிவாவெஷுப்ய தவாநு ।

வூரூபிஷ்டவஸுதஃ தன்னுடையஅதிர்ஷ்டவசத்தால் || கக ||

விகிஷ்வாஸ அறிவானகுணத்தையு

டையவரானதால்

கூபம் வெதமஃ இவர் சைதன்யர்

உ-வூரூபிஷ்டவஸுதவாநு இச்சைத்

வேஷம் பிரபுத்தின முடையவரா

கையால்

யூரூபிஷ்டவஸுதஃ தர்மங்களுக்கு

கூப-வூரூபிஷ்டவஸு கர்த்தாவாக ஆகிறார்

உ-வூரூபிஷ்டவஸுதஃ கருக்கங்களைபுடை

யவராயிருப்பதால்

வூரூபிஷ்டவஸு புணிக்கிறவருமாகிறார்.

அ-கை. ஆத்துமாவிபுவானால் லோகாந்திர கமனாகமனாதிகள் எப்படி-க் கூடுமெனில்.

यथात्रकर्मवशतःकादाचित्कंसुखादिकम् ।

तथालोकान्तरेदेहेकर्मणेच्छादिजन्यते ॥

யதா-த்ரு-கூபவஸுதஃகூப-வூரூபிஷ்டவஸுதஃ

தயாவூரூபிஷ்டவஸுதஃகூப-வூரூபிஷ்டவஸுதஃ || கக ||

யதா (ஆத்துமாவுக்கு) எப்படி-

கூப-வூரூபிஷ்டவஸுதஃ கர்மவசத்தினால்

கூப-வஸுதஃ கர்மவசத்தினால்

வூரூபிஷ்டவஸுதஃ கர்மவசத்தினால்

கூப-வூரூபிஷ்டவஸுதஃ கர்மவசத்தினால்

நவைகளே

யதா அப்படி

வூரூபிஷ்டவஸுதஃ லோகாந்திரத்திலும்

வூரூபிஷ்டவஸுதஃ (உண்டாகிற) தேகத்தில்

கூப-வூரூபிஷ்டவஸுதஃ கர்மவசத்தால்

உ-வூரூபிஷ்டவஸுதஃ கர்மவசத்தால்

வூரூபிஷ்டவஸுதஃ உண்டாகின்றது.

வி-ம். இப்படியிருப்பதில் விபுவாயிருந்தாலும் ஆத்துமாவுக்குப் போக்கு வரத்துக்கடும் அது உபசாரம்.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குப் போக்குவரத்தும் கருந்துதல்களும் முன்னெதில்ந்ப பிரமணமேதெனின்.

एवंचसर्वगस्यापिसंभवेतांगमागमौ ।

कर्मकाण्डस्समग्रीत्रप्रमाणमितितेऽवदन् ॥.

வனவனுவவபுமவ்யூவிவஹவெதாஹமரமரன |

கஜகாணவ்யூவெதா குவ்யூவாணவிதிதெவவநு || கூக||

வனவா.வ இப்படியிருப்பதால்
வவபுமவ்யூ.கவி ஆத்துமா சர்வகத
ராணலும்
மராமரன போக்குவ த்துக்கள்
வாலவெதா சம்பவிக்கக்கூடியவை
சுதூ இந்த விஷயத்தில்

வஜமு: சகலமான
கஜகாணம் கர்மகாண்டமே
வ்யூவாணம். ஐதி பிரமாணமென்று
தெ அந்த வாதிகள்
சுவநு சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயனைக்காட்டிலும் ஆந்தரான ஆனந்தமயனே, ஆத்
துமாவென்று சொல்லி இப்போது இச்சாதிகுணங்களோடே கூடினவரெவ
ரோ அவரை யாத்துமாவென்று சொன்னது, முன்னுக்குப்பின் விரோதமா
யிருக்கிறதேயெனில்.

आनन्दमयकोशोयस्सुषुप्तौपरिशिष्यते ।

अस्पष्टचित्सआत्मैषापूर्वकोशोस्यतेगुणाः ॥

சூநநுஜயகொஸொயஸுஷுப்தவாரிஸிஷ்யுதெ |

சுஷுஷுவிதூசூதெதூஷாஹவஹகொஸொயஸுதெமுணா: || கூச ||

ய: யாதொரு
சூநநுஜயகொஸு ஆனந்தமயகோசன்
ஸுஷுஷுஷு சஷுப்தியிலே
வாரிஸிஷ்யுதெ மீதமாயிருக்கிறதே
சுஷுஷுவிச அஸ்பஷ்டமான சைந
ன்யமே

வ:சூதூ அந்த ஆத்துமா
வனஷா இந்த அன்னமயாதிகோசங்
களுக்கு [க்கிறான்
வஹகொஸுமுந்தினகோசவாயிரு
சுஷு இவனுக்கு
தெ.முணா: அவைகளின்குணங்கள்.

அ-கை. பாட்டான் ஆத்துமாவுக்கு சிந்ஜடரூபம் சொல்லுகிறார்கள்.

गूढैवैतन्यमुत्प्रेक्ष्यजडबोधस्वरूपताम् ।

आत्मनोब्रुवतेभाट्टाश्विदुत्प्रेक्षोत्थितस्मृतेः ॥

மஹவென்தநுஜுதெ கூஜவவொயஸுரஹவதாஹ |

சூதநொஸுவதெலாடாஸிஜுதெ கெநாகிதவ்யுதெ: கூரு ||

சூதந: ஆத்துமாவுக்கு
மஹம் ரகலியமாக
வெதநு சைநன்யத்தை

உதெகூஜ அனுமானித்து
ஜவவொயஸுரஹவதாஹ சிந்ஜடமா
ன இரண்டிவதத்தை

கூகூ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வாடா: பாட்டாள்

| ஸுவதெ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. எதினெனில்.

உத்தியுகெம் சுஷுப்தியிலிருந்து விஷுவெக்சா ரைதன்ய முண்டே
எழுந்தவனுடையஸ்மரணத்தினாலே | ன்று அனுமானிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அவ்வித்தையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

जडोभूत्वातदास्वाप्समितिजाड्यस्मृतिरतः ।

विनाजाड्यानुभूतिनकथञ्चिदुपपद्यते ॥

ஜலாலுக்ஷா தலாலாஸ்திஜாப்யஸ்திஜாப்யா ।

விநாஜாப்யா நாலுதிநகயணிகுவவஜுதெ || கூகூ ||

தலா அந்த சுஷுப்தியில்

ஜயம். லுக்ஷா ஜடமாய் போய்

சுலாலாஸ்தி தூங்கினென்று

ஜாப்யஸ்தி: எழுந்தவனுக்கு ஜடஸ்

மிருதியிருக்கிறது

இ-தி. மலையில்மழைபெய்யாதபகஷத்தில் நதியிலெப்படி பிரவாகம்வரும்.

அ-கை. சுஷுப்தியில், அறிவுக்குலோபமில்லையென்பதில் பிரமாணஞ்சொ
ல்லி தன்மதத்தை திருஷ்டாந்தமுலமாய் ரூபிக்கிறார்.

தலா அந்தக்காலத்தில்

ஜாப்யாநாலுதிந ஜாட்டியானுபவம்

விநா இல்லாமல் போனால்

கலாவிச ஒருக்காலுமந்தசிர்தனை

ந.உவவஜுதெ உண்டாகமாட்டாது

द्रष्टृदृष्टेरलोपश्चश्रुतस्सुप्तौततस्स्वयम् ।

अप्रकाशप्रकाशम्यामात्माखद्योतवद्युतः ॥

உருஷ்டுஉருஷ்டேரலொபசுசுருதஸுப்தௌததஸ்யம் ।

அபுக்ஷாபுக்ஷாஸாஸுரஜாதாவஜுதவஜுத: || கூகூ ||

ஸுப்தா சுஷுப்தியில்

உருஷ்டு: அறிவுனுடைய

உருஷ்டு: ஞானத்திற்கு

சுலொப: உலோபமின்மையால்

ஸுப்த: (பிரகதாரண்யத்தில்) கேட்

கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இந்தமதத்தை சாங்கியன் தூஷிக்கிறான்.

தக: ஆகையினாலே

ஸயம். சூதா தானான ஆத்துமா

உருஷ்டுதவச மின்மினிப்பூச்சிபோல

அபுக்ஷாபுக்ஷாஸாஸுரஜாப்யாபுத: பிர

காசாப்பிரகாசங்களோடே கூடியி

ருக்கிறார்.

निरंशस्योभयात्मत्वंनकथंचिद्वटिप्यते ।

तेनचिद्रूपएवात्मेत्याहुस्सांख्याविवेकिनः ॥

நிராஸஸுரஸமாதுக்ஷாநகயணிகுடிஷுதெ ।

தெநவிருவவவாஜுதஜாஸுரஜாவிவெகிந: || கூகூ ||

சித்திரதீபவிவேகம்.

ககௌ

நிராஸஸ்ய நிரம்சமான (ஆத்துமாவி
ற்கு)
உலயாதிக்ஷம் இரண்டுவிதமான தன்
மைபானது
கஸ்யுஷி எவ்வருத்தப்பட்டாலும்
ந.வடிஷ்யதே கூடமாட்டாது

தென ஆகையினால்
விவெகிக்ஷம் விவேகிகளான
வாஸ்யோ சாங்கியர்கள்
விஜ்ஞபிஷ்வ சித்ரூபரே
சூதா.இதி ஆத்துமாவென்று
சூஹம் சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஜாட்டியஸ்மிருதி யிருக்கிறதே அதற்கு என்னகதியெனில்.

जाड्यांशः प्रकृतेरूपविकारित्रिगुणंचतत् ।

चिदोभोगापवर्गार्थप्रकृतिसाप्रवर्तते ॥

ஜாப்யாஸம்ப்ரக்யதெரூபவிகாரித்ரிமுணஞ்சதஸு ।

விஜோபொறாவவமபாப்யபக்யதிஸாபுவதஸ்தே || ககௌ ||

ஜாப்யாஸம் ஜடமான அம்சமானது [ம்
புக்ருகெஃரூபம் பிரகருதியின்றப
கக.உ அந்தப்பிரகருதியின்றபமான
விகாரி விகாரியாயும் [து
த்ரிமுணம் திரிகுணமாயுமிருக்கிறது
விக் ஆத்துமாவுக்கு (அந்தப்பிரகரு

திகற்பணியின்பிரயோஜனமெதற்
கென்றால்)
வொறாவவமபாப்யம் ரோபகமோக்ஷ
நிமித்தியம்
வா.புக்ருகிம் அந்தப்பிரகருதியான
புவதஸ்தே பிரவிருத்திக்கிறது [து

அ-கை. அறிவு அசங்கமாயிருக்கும்போது ஜடமான பிரகருதியோடே
சம்மந்தங்கூடாதே, அப்படியிருக்கப் பிரகருதியானது புருஷனுக்குப் போக
மோக்ஷங்கொடுக்க எப்படிப்பிரவிருத்திக்கக் கூடுமெனில்.

असंगायाश्चिते बन्धमोक्षौ भेदाग्रहानमतौ ।

बन्धमुक्तिव्यवस्थार्थपूर्वपामिवचिद्भिदा ॥

அஸம்.மாயாஸ்திதெவபூகொக்ஷௌவெஜாமுஹாநூதள ।

வஸுஜுகிவ்யவஸ்தார்பூர்வபாமிவசித்திதா || ககௌ ||

வெஜாமுஹாஸ்பிரகருதிபுருஷவிலே
கமின்மையால்
வஸுமாயாம் அசங்கமான
விகெஃ சைதன்யத்திற்கு
வஸுஜொக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்கள்
கதள சொல்லப்படுகின்றன

வஸுஜுகிவ்யவஸ்தார்பூ பந்தமோக்ஷ
ங்களின் விவஸ்தைகளினுடைய நிமி
த்தம் [க்குப்போல
வருவெஷாம் இவ முந்தினவாதிகளு
விசுஇந்தசாங்கியர்களுக்கும் ஆத்துமா
விஜா அனேகமென்பதேசித்தாந்தம்

அ-கை. பிரகருதி புண்டென்பதிற்கும், புருஷன் அசங்கமென்பதற்கும்
சுருதி சொல்லுகிறது.

महतःपरमव्यक्तमितिप्रकृतिरुच्यते ।

श्रुतावमङ्गतातद्वदसङ्गोहीत्यतस्स्फुटा ॥

உறைதவரவெழுத்தின்புகுதிராவுகுதெ

ஸ்ரூதாவமங்கதாதவமாமொஹீகூதஸுட்டா || க௦க ||

ஸூதள சுருதியிலே

உறைதம் மகத்தத்வத்திற்கு

வரம் மேலான

கவசூதா. இது அவ்வியக்கமென்று

புகுதிக் மூலப்பிரகிருதியானது

உயுகெ சொல்லப்படுகிறது

கவசூதா அசங்கத்தன்மையும்

உயசு அதுபோல்

கவசூதம் அசங்கம்

இது இந்தப்புருஷனென்று

ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா

கூதம் ஆகையினாலே

ஹீதாசுருதியில்பிரகிருதிசக்தியென்

றும்ஆத்துமா அசங்கரென்றும்பிர

காசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி ஜீவவாதிகளின் பேதத்தைக்காண்பித்து ஈசுவரவாதிகளின் பேதத்தைக் காண்பிக்கிறதென்பொருட்டு ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

चित्सन्निधौप्रवृत्तायाःप्रकृतेर्हिनियामकम् ।

ईधरंब्रुवतेयोगास्सजिविभ्यःपरश्रुतः ॥

விதநித்யளவ்ருவூதாயாஃபுகுதெஹிபுநியாகம் ।

ஈதர்ஹ்ருவதெயொமாஹஜீவெஹிவரஸ்ரூதம் || க௦௨ ||

விதநித்ய அறிவின்சந்தியில்

வ்ருவூதாயாஃ பிரவிருத்தித்திருக்கிற

புகுதெஃ பிரகிருதிக்கு(எவர்)

நியாகம் நியாமகரோ (அவரை)

யொஹாஃ யோகிகள்

ஈதர்ஹ்ருஃ ஈசுவரனென்று

வ்ருவதெ சொல்லுகிறார்கள்

வர அந்த ஈசுவரன்

ஜீவெஹி ஜீவர்களைக்காட்டிலும்

வரம் மேலானவரென்று

ஸ்ரூதம்.ஹி சொல்லப்படுகிறாரன்றோ

அ-கை. பிரகிருதி புருஷானுக்கு ஈசன்மேலென்று சொல்லுகிற அந்தசுருதியேதெனில்.

प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशइतिहिश्रुतिः ।

आरण्यकेसंभ्रमेणवन्तर्याम्युपपादितः ॥

புராதனக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிமஹேஸ்வரஹிஸ்ரூதிஃ ।

சுராணிகேசம்ஹ்ருணேவந்தர்யாம்யுபபாதிதஃ || க௦௩ ||

ஸூகிஃ சுருதியானது

வ்யாபகௌ து ஜேவகிஃ ஹி முக்கு
ணங்களுமொருமித்திருக்கிற பிரதி
ருதிக்கும் ஜீவர்களுக்கும் நாபகரெ
ன்றும்
மூணெஸ் குணத்தலைவரென்றும்

வி-ம். பிரதானமென்பது குணசாய்வாவஸ்தை, சேஷத்திரஞ்ஞானென்ப
து ஜீவர்கள்.

அ-கை. இன்னு மந்தவா திகளின் ஆசேஷ பமான பேதத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

अत्रापिकलहायन्तेवादिनस्स्वयुक्तिभिः ।

वाक्यान्यपियथाप्रज्ञन्दाख्यायोदाहरन्तिहि ॥

சு தூவிகறுமொயனெவாடி நவஸயுத்திஃ ।

வாக்யாந்யபியதாபுஜ்நாஹாஜ்யபொபாஹாணாஹி ॥ காச ॥

வாஜிந் வா திகளானவர்கள்
சு. சுவி இந்தவிஷயத்திலும்
ஸயுத்திஃ தங்கள் தங்கள் யுத்திக
ளாலே

கலமொயனெ கலகம்பண்ணுகிறார்கள்

அ-கை. இப்போது பதஞ்சலிசொல்லியிருக்கிற ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக்கா
ண்பிக்கிறார்.

क्लेशकर्मविपाकैस्तदाशयैरप्यसंयुतः ।

पुंविशेषोभवेदिशो नविवत्सोप्यसंगाच्च ॥

கௌகரமவிபாகௌததாசயைரப்யஸயுதஃ ।

புன்விசேஷோபவேதிசோ நவவிவத்ஸோப்யஸங்காச்ச ॥ கட்டு ॥

கௌகரம விபாகௌ அவித்தைமு
தலான பஞ்சக்கலேச நுன்பமென்ன
கர்மமென்ன இவைகளுடைய பரி
பாகமுதலர்நவைகளோடும்
ததாஸஸயம் அவைகளின் சேர்க்கை
களோடும்

சுஸயுதஃ சேராதவராய்

சுவி இருந்தாலும்

உதி சொல்லுகிறது

கூரணுகே பிரதகாரண்ணிய உபநிஷ
வாஹுஜேண தெளிவாய் [ததில்
சுஜாஜி அந்தர்பாமியென்ற ஈசுவர்
உபவாதிதஃ ஹி சொல்லப்பட்டிருக்
கிறாரன்றோ.

வாக்யாந்யபியதாபுஜ்நாஹாணாஹி ॥ காச ॥
யாபுஜ்நாஹாணாஹி ॥ காச ॥
வரையில [ருட்டு
ஹாஜ்யபநங்கள் மதம் திடப்படுமெபொ
உஹாணாஹி. ஹி உதகரிக்கிறாரன்றோ

வாஸஸெஷஃ புருஷர்களுக்கொள்ளோ
சுரேஷ்டரான
ஹஸ். ஹவெச ஈசுவரனாக ஆகிறார்
ஜீவவச ஜீவர்கள் போலே
வஸ். சுவி அந்தஈசுவரனும்
சுஸயுதஃ அசங்க சைதன்னிய
மென்றறி.

வி.ம். பதஞ்சலிசூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற அவித்தை, அஸ்மிதை,

பாகம்துதிவெஷம், அபிநிவேசமென்கிறகிலேசபஞ்சகங்களென்ன, சுக்லகிருஷ்ண
கர்மங்களென்ன, இவைகள் கிலேசமென்றும், கர்மமென்றும் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இவர் அசங்கராணல் நியமனமெப்படிக்கூடுமெனில்.

तथापि पुंविशेषत्वाद्धृतेऽस्यनियंत्रिता ।

தயாவிவாஹிஸௌக்ஷாஹுடதெவஸுநியாத்திரதா|| கௌ||

தயா. சுவி அப்படியிருந்தாலும்	சுவா இவருக்கு
வாஹிஸௌக்ஷா புருஷன்சேஷரானதால்	நியத்திரதா நேமனமானது
வடிகெடும்.	

அ-கை. அவருக்குநியமனம் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில் தோஷஞ்சொல்லுகிறார்.

अव्यवस्थान्धमोक्षावापतेनामिहान्यथा ॥

சுவவஸ்தாவஸாஹோக்ஷாவாவதெதாலிஹாந்யதா|| கௌ||

உ. சுவா இவரிடத்திலெப்படி	சுவவஸ்தா விவஸ்தையில்
யில்லையென்றால்	[வை
வஸ்தோக்ஷா பந்தமோக்ஷங்களான	சுவதெதா ஆகவிடும்

அ-கை. அசங்கராயும் நியந்தாவாயு மிருக்கிறாரென்பதில் பிரமாணமே தெனில்.

भीषास्मादित्यवमादावसंगस्यपरात्मनः ।

श्रुतंतद्युक्तमप्यस्यक्लेशकर्माद्यसङ्गमात् ॥

வீஷாஸாஹித்யவமாடாவஸம்மஸ்யபராதுமஃ|

ஸ்ருதந்தத்யுக்தமப்யஸ்யக்லேசகர்மாடியசங்கமா|| கௌ||

வீஷாஸாஹித்யவமாடா இவரிடத்தி	சவாமஸ்ய அசங்கராயிருக்கிற [மை
ல்பயத்தினால்வாயுவாதிகள் சலிக்கி	வராதுமஃ பிரமத்திற்கேவுதல் தன்
றாரென்கிற இவைமுதலானவாக்கி	ஸ்ருதம் சுவி (வேதங்களில்) கேட்க
யத்தில்	ப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிக்கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், அபுத்தத்தை யெப்படி அங்கிரிக்கலாமெனில்.

கேஸாக்ஷிபாஹுஸம்மஸா முன்சொல்	தலானசேர்க்கையற்றிருந்தால்
ல்பட்ட கிலேசபஞ்சகமென்ன;	சுவா இவருக்கு
சுக்லகிருஷ்ணகர்மமென்ன இவைமு	ததுகா அதியோக்கியம்

அ-கை. இவர்களும் அசங்கசிக்ருபர்களானதால் இவர்களுக்கும் கிலேசாதிகளில்லையே, அப்படியிருக்கும்போது சசுவரனுக் கென்னவிசேஷமெனில்.

जीवानामप्यसङ्गत्वात्क्लेशादिर्नह्यथापिच ।

विवेकाग्रहःक्लेशकर्मादिप्रागुदीरितम् ॥

ஜீவாநாமஸ்யஸாஸவாதெஸாஹிதபுஷ்யஸாவிவ ।

விவெகாஹுஹதஃகௌகஸகபூஹிபூராமுஹீரிக்ஷ ॥ ௧௦௮ ॥

ஜீவாநாஃ சுவி ஜீவர்களும்

சுஸாமஸாஃ அசங்கரானதால்

கௌகஸகபூஹி கலைசாதிகளில்லை

சுய சுவிவ அப்படி யிருந்தபோதி

லும்

விவெகாஹுஹதஃ பிரகிருதிபுருஷன்

வேகமின்மையால்

கௌகஸகபூஹிகலைசகர்மம்முதலானது

பூகக்ஷீரிகம் முன்னேசொல்லப்ப

ட்டது.

அ-கை. தர்க்கவாதிகள் அசங்கராயிருக்கிறவர்க்கு பேஷதற்றொழி லுண் டென்றதைக் கேட்க சகிக்காதவர்களாய் ஜீவனுக்கு அவர்வேறாயிருத்தற்பொ ருட்டு ஞானதி முக்குணங்கள் எப்பொழுதும்ங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமென் றுசொல்லுகிறார்கள்.

नित्यज्ञानप्रयत्नेश्रृङ्गणानिशस्यमन्वते ।

असंगस्यनियंतृत्वमयुक्तमितितार्किकाः ॥

நித்யஜ்ஞாநபுரயதௌஹாமுணாஹீஸஸ்யஉநதெ ।

சுஸாமஸ்யநியமத்யக்ஷயமகூலிதிதாஹிகாஃ ॥ ௧௦௯ ॥

தாஹிகாஃ தார்க்கீகர்கள்

சுஸாமஸ்ய அசங்கருக்கு

நியமத்யக்ஷாநியமனச்செய்கையானது

சுயமகூலி நியாயமன்று என்று

நித்யஜ்ஞாந நித்தியமானஞானமென்ன

புரயதௌஹாமுணாஹுபிரயத்தினமெ

ன்ன இச்சையென்ன இந்தகுணங்
கள்

ஸாமஸ்ய ஈசவரனுக்கிருக்கிறதாக

உநதெ எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாதி குணமுடைய அவருக்கு ஜீவளிலகண்ணத்தன்மை யெப்ப் டிபெனில்.

पुंविशेषत्वमप्यस्यगुणैरेवनचान्यथा ।

सत्यकामसत्यसंकल्पइत्यादिश्रुतिर्जगौ ॥

புவிஸெஷத்வமப்யஸ்யகுணைரெவநவாநயா ।

ஸத்யகாமஸத்யஸங்கலபத்யாதிஸ்ருதிஜகௌ ॥ ௧௧௦ ॥

புவிஸெஷக்ஷா.சுவி. புருஷவிசே

சுவி இவருக்கு

[ஷத்வமும்

மெணம் ஸவ இந்தகுணங்களை

லேயேயன்றி

சுத்யா வேறேவிதத்தினாலே

ந.வ. இல்லை

அ-கை. குணங்கள் நித்தியமென்பதில் பிரமாணஞ் சொல்லுகிறார்.

ஸத்யகாமஸத்யகாமமென்றும்[றும்

ஸத்யஸங்கலப சத்தியசங்கற்பமென்

த்யாதி இவைமுதலானகுணங்களை

ஸூகிஃ கருதி

ஜகன சொல்லுகிறது.

அ-கை. அகிலுந் தோஷமிருப்பதால் வேறுபட்டிருந் தொல்லுகிறார்.

नित्यंज्ञानादिमत्त्वेस्यसृष्टिरेवसदाभवेत् ।

हिरण्यगर्भ ईशोऽतोलिङ्गदेहेन संयुतः ॥

நித்யஜ்ஞாநாடிமக்ஷெஸ்யஸ்யஸூஷ்டிரெவஸதாஹவெசு ।

ஹிரண்யமஹ-ஶாஸ்யோ-ததாஸ்ய-மஹேஹேநஸ்யுதம் || ககக ||

நித்யஜ்ஞாநாடிமக்ஷெ நித்தியமானஞா

ஸ்ததிகளையுடையவரானதால்

கூஸ்ய இவருக்கு

ஸூஷ்டிஃஸவ சிருஷ்டியே

ஹ-ஶ-ஹவெசு எப்போதும்பணிக்கும்

கூதம் ஆகையினாலே

ஹிரண்யமஹ-ஶ இரணியகருப்பரே

ஶாஸ்யம் ஈசுவரனெனப்படுகிறார்.

அ-கை. அவருக்கு பென்னருபமெனில்.

லி-மஹேஹேந லிங்கதேகத்தோடே | ஸ்யுதம் கூடிக்கொண்டிருக்கிறவர்

அ-கை. இரணியகர்ப்பன் ஈசனென்பதில் என்னபிரமாணமெனில்.

उद्गीथब्राह्मणेतस्यमाहात्म्यमिति विस्तृतम् ।

लिङ्गमत्त्वेपि जीवत्वं नास्य कर्मण्यभावतः ॥

உத்தியஸ்யாஹ்ணெதஸ்யமாஹாத்த்மயமिति விஸ்த்ரதம் ।

லி-மஹக்ஷெவிஜீவகூ-நாஸ்ய-கர்த்த-ஶ-ஸ்ய-ஹாவதம் || ககஉ ||

உத்தியஸ்யாஹ்ணெ உத்திதமென்கிறபி

ராமணத்தில்

கூஸ்ய அவருடைய

அ-கை. லிங்கதேக சம்பந்தமாகும்போது ஜீவனாகியுமே பெனில்.

கூஸ்ய அவருக்கு

லி-மஹக்ஷெ லிங்கதேகம்

கூவி இருந்தாலும்

ஶாஸ்யம் மான்மிபத்தை

உதி இந்நடப்பிரகாரம்

விஷ்ணுக்-விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கூ-ஶ-ஸ்ய-ஹாவதம் கர்மாதிகளில்லாம

யால்

ஜீவகூ-ந ஜீவத்வமில்லை.

அ-கை. லிங்கதேகம் ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு காணப்படாமையால் ஸ்தூலதேகசமஷ்டி யபிமானியான விராட்டே ஈசுவரனென்று சொல்லுகிறார்.

स्यूलदेहं विना लिङ्गदेहो न कापि दृश्यते ।

वैराजो देह ईशोऽनस्मर्वतो भस्तकादिमान् ॥

ஸ்யூதேஹ்விநாலிங்கதேஹோநகாபி-த்யதே ।

வெராஜோதேஹாஸ்யோ-தஸ்ய-வ-ததா-ஶ-ஸ்ய-காடி-ஶாநு || ககந ||

ஸ்யூதேஹ்வி ஸ்தூலதேகத்தை

விநா விட்டு

லி-மஹேஹே லிங்கதேகமானது

கூவி ஓட்டத்திலும்

ஶ-ஸ்யூதே காணப்படவில்லை

கூதம் ஆகையால்

ஹ-ஶ-ஶ-நாஸ்ய-ஶ-ஶ [பதான

ஶ-ஸ்யூதேஹ்வி ஶ-ஸ்யூதேஹ்வி ஶ-ஸ்யூதேஹ்வி

வெவராஜி. விராட்டுருஷனுடைய
 டெஹம் தேகமே

ராஜம் சசுவரன்.

அ-கை. அதிருப்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

सहस्रशीर्षेत्येवञ्चविश्वतश्चक्षुरित्यपि ।

श्रुतामित्याहुरनिशंविश्वरूपस्यचिन्तकाः ॥

வஹஸுஸீஷெதெதுவணுவியுததுக்ஷுஸிதூவி ।

ஸூததீதூஹுரநிஸாவியுரவவஸுவினுகாஃ || ககச ||

வியுரவவஸுவினுகாஃ விராட்டுபா
 சகர்கள்

வஹஸுஸீஷுடா.ஐதி ஆயிரம்சிரசு

டையவர் புருஷனென்ற [யும்

ணவம்.உ இதுமுதலானவாக்கியத்தை

வியுததுக்ஷுஃ எங்குங்கண்ணுடை

யவர்

ஐதி,சுவி என்றவாக்கியமும்

சுநிஸ சதா

ஸூதம் கேட்கப்படுகிறதென்று

ஐதி இவ்விதமாக

சூஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இதிலேயுந் தோஷஞ்சொல்லி மதாந்தரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सर्वतःपाणिपादत्वेकस्यादेरपिचेशता ।

ततश्चतुर्मुखोदेवएवेशोनेरतःपुमान् ॥

வவபுதஃவாணிவாடிசெவக்யூஜாஜெரவியெஸதா ।

தததுதபுஃவொடிவணவெஸொதெதரஃபுஃபாது || ககரு ||

வவபுதஃ நாலுவாக்கிலும்

வாணிவாடிசெ பாணிபாதமென்னு

ம் பதந்தில் [லான புழுக்களும்

கூஜூடிஃசுவிவ மவெட்டைமுத

பராஸதா சசுவரந்வமுண்டாகும்

ததஃ ஆகையினால்

உதபுஃபுஃ பிரமாவான

டிஃ,ணவ தேவரே

ராஃ சசுவரன்

ஐதரஃ மற்ற

பாஜாது புருஷர்

ந ஆன்று.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

पुत्रार्थतमुपासीनाएवमाहुःप्रजापतिः ।

प्रजाअसृजतेत्यादिश्रुतिश्चोदाहरन्त्यमी ॥

புத்ராஃபுணுவாவஸீநாவாவஹுஃபுஜாவதிஃ ।

புஜாசுஸுஜதெதூஃஸூசிஃவொடாஹரன்யமீ || ககசு ||

புத்ராஃ பிள்ளையின் நிமித்தியம்

கா அவரை

உபாஸீநாஃ.ணவ உபாசிக்கிறார்கள்

சூஹுஃ சொல்லுகிறார்கள் [என்று

208

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

புஜாவதி: பிர்மாவானவர்

புஜா: பிர்ஜைகளை

கவ்யஜை உண்டு பண்ணினாரு என்று

உத்யாஜிபுருகி.வ இது முதலான சு

ருதிவ்யயும்

கூரீ இந்தப்பிராஜாபத்யபாதிதர்

உத்யாஜிபுருகி.வ இது முதலான சு

அ-கை. பாகவதமதஞ் சொல்லுகிறார்.

विष्णोर्नाभेस्समुद्भूतः वेदाः कमलजस्ततः ।

विष्णोरेवेशइत्याहुर्लोकैर्भागवताजनाः ॥

விஷ்ணு நாபாவெழுந்த உதவெயா:கமலஜஸ்தத: |

விஷ்ணுரெவெஸஉத்யாஹு:மொகெலா மவதாஜ நா: || ககௌ ||

விஷ்ணு: விஷ்ணுவனுடைய

நாவெ: உந்திக்கமலத்திலிருந்து

வஸு:உருகி: உண்டானவராகையால்

கமலஜ: அக்கமலத்திலிருந்து பிறந்த

வராயிருக்கிற

வெயா: பிர்மா ஈசுவரனாகார்

தத: ஆகையினாலே

விஷ்ணு:வனவ விஷ்ணுவே

ரெஸு:உதி ஈசுவரனென்று

மொகெ லோகத்திலிருக்கிற

லாமவதா: பாகவதர்களான

ஜநா: ஜனங்கள் (சொல்லுகிறார்கள்.)

அ-கை. ஆகமாபிமானிகளான சைவமதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

शिवस्यपादावन्वेष्टुं शार्ङ्गचक्रस्ततश्शिवः ।

ईशोनविष्णुरित्याहुर्शैवा आगमामानिनः ॥

ஸிவஸ்யபாடாவந்வேஸ்டு:ஸா:ஜு:ஸகஸ்தஸிவ: |

ரெஸாநவிஷ்ணுரித்யாஹு:ஸைவாஅகமாமானின: || ககஅ ||

ஸிவஸ்ய.பாடௌ சிவனுடைய பாதங்

கந்வேஸ்டு: தேவெதற்கு (களை

ஸா:ஜு:கஸுத: விஷ்ணுவானவர் அ

தத: ஆகையினாலே (சக்தர்

ஸிவ: ரெஸு: சிவனே ஈசுவரன்

விஷ்ணு: விஷ்ணுவானவர்

ந உதி ஈசுவரனில்லையென்று

சுமஜிநிந: ஆகமாபிமானிகளான

ஸெவா: சைவர்களானவர்கள்

சுஹ: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. காண்பந்தியமதஞ் சொல்லுகிறார்.

पुत्रयसाधयितुं विघ्नेशसोप्यपूजयत् ।

विनायकंप्राहुरीशंगाणापत्यमतेरताः ॥

புராசுயஸாஹயிது:விநேஸோப்யபூஜயத் |

விநாயகாஹு:ரிஸாமாணாவத்யு:தொதா: || ககக ||

பூஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

புதிதெழுதின மயங்குகிறார்கள்.

एकैवप्रतिपत्तिस्स्यात्साप्यत्रस्फुटमुच्यते ॥

ஊர்கெவவுதிவதிவூரகாவடுதுவூட்டஊடுதெ|| க22 ||

பனகா, வனவ. அ/ த்வைதமான ஒரே

பெரிய பிரகாசமாக

உய்தெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தஞானத்தைக் காண்பிப்பதற்கு அதற்கனுமான சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

अस्यावयवभूतेस्तुव्याप्तंसर्वमिदंजगत् ॥

சுவஸ்யாவயவஸாநிதெதஸுவஸ்யாவஸவ்யுதிஜாஜமக||க2ந ||

ஜெஹ்ஸூரம் மகேசுவரனென்றும்

வழிவர வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ.கை. இந்தசூத்திரி னுதவியாலே ஈசவிஷயம் நிர்ணயிப்பது யுக்தமென்றசொல்லுகிறார்.

तथासत्याविरोधस्यात्स्थावरान्तेशवादिनाम् ॥

தயோவாதுவிரோயஸுரதாவராஜோவாழிநாடி || கஉச ||

தயோ.வாசி அப்படியிருந்துள்ளாவி

சுவாமிநாதர். ஷ்யாசு விஜேதமன் தியிலி

நுகற்றது.

அ-லக. ஐந்தகாரசுமான மரையம் தென்னாபுரமெனில்.

मायाचैयन्तमोरूपातापनीयेतदीरणात् ।

अनुभूतिन्तत्रमानंप्रतिज्ञेश्रुतिस्स्वयम् ॥

மாயாவையாந்தமோரூபாநாபநீயேததீரணாஊ |

சுநுலகுதிதகுதாநுலகுதிஜஜெஸுநுதிஸய || ௧௨௫ ||

உயா.பி.யா.வ. இந்தமாயையும் | தமோரூபமாயிருக்கிறது

அ-கை. எதினலெனில், பானது
காவநீயெ தாபநீயமென்றஉபநிஷ [ற
த்தில் அநுபவரூபமாயிருக்கி
ததீரணாஊ அப்படிச்சொல்லியிருக்கி
நபடியினாலே பிரமாநத்தைத்தானே
தகுநுநுக் அந்தவிஷயத்தில்சுருதி ப்ரகீர்த்தி. பிரதிஞ்சகுபண்ணியிரு
க்கிறது.

அ-கை. அந்தமாயை தமோரூபமென்பதில் என்ன அனுபவ மெனில்.

जडमोहात्मकंतचेत्यनुभावयतिश्रुतिः ।

आवालगोपस्पष्टत्वादानन्त्यंतस्यमात्रात् ॥

ஜலாமோஹாத்மகாந்தஜெத்யநுபாவயதிஸுநுதி ||

சூவாறுமொலொஸ்பஸ்தசுவாஹாநனூதவஸுலாஸுவீச || ௧௨௬ ||

ஸுநுதி சுருதியானது [றம்
கச.ஜலம். அந்தமாயையையுடமென்
மோஹாத்மகா.வ. மோகரூபமென்றும்
உதி இப்படி. [விக்கிறது
சுநுலாவயகி அனுபவமாகக்காண்பி
தவஸு அந்தமாயை

சூவாலொலொ குழந்தைமுதல்த்இ
தையன்வறையெல்லாருக்கும்
ஸ்பஸ்தசுவாஹா பிரகாசமானபடியினாலே
சூநனூ அந்தமாயையை அந்தமந்
நதென்றும் [றது
வா.சுஸுவீச அந்தசுருதிசொல்லுகி

அ-கை. மோகசத்தத்திற்கும் உடசத்தத்திற்கும் அந்தம் சொல்லுகிறார்.

अचिदात्मघटादीनायत्स्वरूपं न डं हितम् ।

यत्र कुंठी भवेत् बुद्धिस्समो ह इति लौकिकाः ॥

அசிதாத்ம஘டாதிநாயத்ஸ்வரூபம் ண டஹிதம் |

யத்ருகூர்ஹவெதுபுலிஸமொஹிதியளகிகா || ௧௨௭ ||

சுவிஹாத்மகாஹாநாய ஜடவடிவவமான
கடாதிகளுக்கு [ண்டோ
யச.ஸூரூபம் யாதொருஸ்வரூபமு
தச ஜலம்.ஹி அதுஜடமாயிருக்கிற
தன்றோ

வ-பி. புத்தியானது
யத்ரு எந்தமாயைநினைத்தில்
கூர்ஹவெசு (சத்தென்றாவது அசத்
தென்றாவதுநிச்சயிக்கமாட்டாமல்)
மழுங்கிப்போகிறதோ

204

பஞ்சாதசப்பிரகரணம்.

ஸஃ அதுவே

ஜோஷஃ. 2. தி. மோகமென்றும்

எளகிகாஃ. லோகத்தார் (சொல்லுகி

றார்கள்

அ.கை. சொன்னபிரகாரமாக இது சர்வானுபவசித்தமென்று காண்பி
விக்கிறார்.

इत्यलौकिकदृष्टैतत्सर्वैरप्यनुभूयते ।

ஐசுரானுளகிகுடிசெஷ்டுததுவெபுரவநுலயதெ|| 2௭௮||

2௭௯ இப்படி

ணதக. இந்தமாயாஸ்வரூபத்தை

எளகிகுடிசெஷ்டுர லோகதிருஷ்டியினால்

ஸவெ-ஃ. சுவி சகலர்களினாலேயும்

சுநுல-யதெ நிஜமென்றனுபவிக்க

ப்படுகிறது.

அ.கை. இப்படிமாயை கடாதினைப்போல சர்வானுபவ சித்தமானால் இ
தைஞானத்தினால் நிவர்த்திக்கக் கூடாதேயெனில்.

युक्तिदृष्ट्या त्वनिर्वाच्यं नासदासिद्धिः ।

नामदासिद्धिभातत्वाद्वासिद्ध्यासाञ्चवाचनात्॥

யுக்திடிசெஷ்டுர சுவநிவபுரவநுலயதாவீதிசுருதெஃ |

நாவதாவீதிலாதசுவநெநாவதாவீதிலாவபநாச|| ௧2௮௮ ||

யுக்திடிசெஷ்டுர. சுருதிநிருஷ்டியா
ஸ்பார்க்கும்போது

சுவநிவபுரவ. வாக்கால் சொல்லமுடி

யாததாயிடுக்கிற

நாவதாவீதி சந்தி அசத்தென்று

சொல்லக்கூடாதென்று

சுருதெஃ. சொல்லுகிறசுருதியினாலும்

விவாதசுவாச. லௌகிகர்களுக்கு தோ

ன்றுகிறபடியினாலே

சுவச. இல்லாததாகவும்

ந.சூலீச. ஆகாது.

அ.கை. துச்சத்துவத்தைச் சொல்லுகிறசுருதியை காண்பிக்கிறார்.

विद्यादृष्ट्याश्रुतं तु च तस्य नित्यनिवृत्तिः ॥

விடிசுடிசுடிசுருதாதுஹாதவநித்யநிவ்ருத்திஃ|| ௧2௯ ||

கவ்ய அந்நாராயணபமானது

விடிசுடிசுடிசுரு நானிகளினனுபவத்

தால்

நித்யநிவ்ருத்திஃ எப்போதுங்காணப்

படாமையால்

துஹம் துச்சமென்றுசொல்லப்

சுருக, பட்டது.

அ.கை. இப்போதுசொன்ன அந்தத்தை முடிக்கிறார்.

तुच्छानिर्वचनीयाचवास्तवीचेत्यसौत्रिधा ।

ज्ञेयामायात्रिभिर्वैश्वैतयौक्तिकलौकिकैः ॥

துஹம் 2 கிவபுரவநுலயவாவீதெதுவளசுருயா |

ஜ்ஞேயாமாயாசுருவிவெபுரவெஸுளதயளதிகுளகிகெஃ|| ௧௩0 ||

சுவளதிரியா இந்தமாயைமுவிதமாகு
 சியா மாயயானது (ம்
 ஸொடுபெஃ ஞானத்தினாலேயும்
 ஸுளதயளதிகுளகிடுகெஃ சுருதிசம்
 பந்தயுத்திகளா லும்டுளகிகர்ளா லும்
 திரிவிடுகியா மேலேசொன்னமுன்
 றுவிதங்களாலேயுறியத்தக்கது.

अस्य सत्त्वमसत्त्वं च जगतो दर्शयत्यसौ ।

प्रसारणाच्चसंकोचाद्यथाचित्रपटस्तथा ॥

சுவஸ்தி வசுவதி வசுவஜி மெதா டிஸ்யூ த்யஸா |

புலாரணா ஸ்லாகொவாடி யாவி துவடவ்யா || கருக ||

விதூஷகர்: சித்திரப்படமானது
 வுலாஸணாக. விரிப்பதினாலும்
 ஸாகோவாக. உ. சுருட்டுவதினாலும்
 யுடா எப்படி

கூடா. சித்திரத்தைத்தோற்றி மறைக்கின்றதோ (அப்படி)

அ-கை. சுருதியில்மாயை அஸ்வதந்திரை யென்றும் ஸ்வதந்திரையென்
றும் இருவிதமாய்ச் சொல்லக் காரணமேதெனில்.

சுவஸா இந்தமாயையானது (ஜாக்ஸ்
ரஸ்வப்பனத்தில்)
சுவஸா.ஜமகம். இந்தஜகத்திற்கு
வஸா. தோற்றத்தையும் [யும்
சுவஸா. உ. (சுவாப்தியில்) மறைப்பை
உஸாபதி. காண்பிக்கிறது.

अस्वतन्त्राहिमायास्यादप्रततिर्विनाचितिम् ।

स्वतंत्रापितैवस्यादसङ्गस्यान्यथाकृतेः ॥

சுவஸ்தம் தூணிபாயாஸ்யாஹுக் கீதவிபுநாவிதி |

ஸ்ரீராமாயணம்

விதிவிநா அறிவைவிட்டு
சுபுகீதே: கோற்றமைபால்
கோயா மாயையானது
சுலுதபுதாஸூச அஸ்வதந்திரை
யாயெப்படி இருக்கிறதோ

தயா எனவ அப்படியே
 சுலாசலு அசங்கரான ஆத்துமாவை
 சுநயாகடுகே வேறாயிருக்கிற ஜீவஜ
 கத்து ஈசர்களாகப் பண்ணுவதால்
 லுக்ஞாணி ஸ்வதந்திரையாயும்
 லுக்ஞாணி இருக்கிறது.

அ-கை. அசங்கராபிருக்கிற ஆத்துமாவை அன்னியதாவாகப் பண்ணுகிற தென்றதை ஸ்பப்டமாதக் காண்பிக்கிறார்.

தொழில் உத்தரவு

கூழநி கல்லில்

[மோ

வைக்கிறதும்

காஹி கடினமும் எப்படி ஸ்வபாவ

வாகு ஸ்வாபமாகவே

போயாயா அப்படி மாயையினிடத்தில்

விடக்கி சித்தித்திருக்கிறது

உவாட்டகூல கூடாததைக் கூட்டி

ந.சுநுதம் மற்றொன்றினால் வந்ததல்ல

அ-கை. மாணிக்கத்திஷ்டானந் தெரியும்வறை மாயாகாரியம் சத்தியம்போ
லவும் பிற்பாடு பொய்யென்று போகுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் கா
ண்பிவிக்கிறார்.

नवेत्ति लोके यावत्तं साक्षात्तावच्च मत्कृतिम् ।

धत्ते मनसि पश्चात्तु मायैषेत्युपशम्यति ॥

நவெத்திலொகெயாவ துண்டாக்ஷா தாவ ஹதூதி ॥

யதெது நவிலவஸா துஜாபெஷெ துண்டாஜுகி ॥ கருக ॥

வொகஃ ஜனமானது

சமத்காரத்தை வாஸ்த்தவமாகவே

கம் அந்த

நவில மனதில்

வாக்ஷாச இந்திரஜாலக்காரனைப்பிரத

யதெது தரிக்கிறார்

திபசுஷமாக

பஸாசுதம் அவனையறிந்தபிற்பாடோ

யாவசு எதுவரையிலும்

வென்றால்

நவெத்தி அறியவில்லையோ

வண்டா இது

காவசு அதுவரையிலும்

போய ஐகி மாயையென்று

ஹதூதி இந்திரஜாலமான அந்த

உவஸாஜுகி உபசாந்தியடைகிறார்.

அ-கை. இன்னும் ஜகத்தை சந்திப்பென்கிற நைய்யாயிகர்களான வாதி
களிடத்தில் சங்கைபண்ணு நம்மிடத்தில் பண்ணாதேயென்று சொல்லுகிறார்.

प्रसरति हि चोद्यानि जगत्सत्यत्ववादिषु ।

नचोदनीयं मायायां तस्याश्चैकरूपतः ॥

புலாணிஹிவொடிநாநிஜமதூதுக்ஷவாஹிஷம் ।

நவொடிநீயம் போயாயாந்தவஸாஸொஹெடிசுராவதம் ॥ கருக ॥

ஜமசு ஜகத்தை

[களிடத்தில்

புலாணிஹி பண்ணத்தக்கதன்றோ

வொதுக்ஷவாஹிஷம் நிஜமென்கிற வாதி

போயாயா மாயையினிடத்தில் [ன்று

வொடிநாநி ஆசேஷபணைகள்

நவொடிநீயம் ஆசேஷபிக்கத் தக்கத

அ-கை. அது எதினாலென்றால்.

தவஸாம். அந்தமாயைக்கு

வொஹெடிசுராவதம் ஆசேஷபமே

முக்கியவடிவமானதால்

அ-கை. மாயாவாதிகளான நம்மைக்குறித்து ஆசேஷபித்தால் அதிகப்பிர
சங்கம் வருமென்று சொல்லுகிறார்.

திறிநு நிச்சயம்பண்ணு
 லோகபுலிபிராயாஃ லோகப்பிரசி
 க்தமானுந்திரஜாலம்முதலானமா
 யைக்கு
 யசு உஷணம் தகீஷ்ஞா யாதொரு
 லசுஷணமுண்டோ அந்தலசுஷணம்
 மாயயில்பார்க்குத்க்குது.

அ-கை. இந்தமாயைக்கு லக்ஷணமேதெனில்.

निरूपयितुं शक्याविस्पष्टं भासते च यः ।

सामायेतीन्द्रजालादौ लोकास्संप्रतिपेदिरे ॥

நநிரூபயிதும் ஸக்யாவிஸ்ப்ஷ்டம் ஹாஸதெவயா ।

ஸாஜாயே தீந்ருஜாலாடௌ லோகாஸ்சம்ப்ரதிபேதிரே ॥ கசக ॥

யா யாதொன்று

நிரூபயிதும் ரூபித்ததற்கு

ந ஸக்யா முடியாததாயும்

விஸ்ப்ஷ்ட உ பிரகாசமாயும் [தோ

ஹாஸதெ தோன்றிக்கொண்டிருக்கிற

வா அது

ஜாயா உகி மாயையென்று

உத, ஜாலாடௌ இந்திரஜாலாதியில்

லோகா ஜனங்கள் [கள்.

ஸம்ப்ரதிபேதிரே நன்றாக அறிகிற

அ-கை. இனி தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्पष्टं भाति गच्छेदमशक्यं तन्निरूपणम् ।

मायामयं जगत्तस्मादीक्षस्वापक्षपाततः ॥

ஸ்ப்ஷ்டம் ஹாதிஜமஜெஷ்டஸக்யம் தந்நிரூபணம் ।

மாயாமயம் ஜம துஸாதிக்ஷஸ்வாபக்ஷவாததம் ॥ கசஉ ॥

உஉ இந்த

ஜம உ ஜகத்தும்

ஸ்ப்ஷ்ட பிரகாசமாக

ஹாதி தோன்றுகிறது [மானது

தந்நிரூபணம் அநினுடையநிருபண

ஸக்யம் அசத்தமாயிருக்கிறது

தஸாஷ ஆகையினாலே

ஸ்வபக்ஷவாததம் பக்ஷபாதமில்லாம

ஜம உ ஜகத்தை (வே

ஜாயாமயம் மாயாமயமென்றே

ஹாஷஸு பாரு.

அ-கை. ஜகத்தைநிரூபிக்கக்கூடாதெப்படியெனில்.

निरूपयितुं मारवे निखिलैरपि पंडितैः ।

अज्ञानं पुरतस्तेषां भातिकक्ष्यासु भाति चित् ॥

நிரூபயிதும் மாரவே நிவினெறாவிவணிரெதே ।

அஜ்ஞாநம் பூரதஸேஷாஹா திகக்ஷ்யாஸு ஹாதிசி ॥ கசந ॥

நிவினெறே சமஸ்தர்களான [னும்

பணிரெதே ஸவி வித்துவான்களா

நிரூபயிதும் ஜகத்தைநிருபணம்

செய்ததற்கு

நூரெஸு ஆரம்பித்ததுள்ளனில்

நெஷா அவர்களுடைய

காலுலிச ஒவ்வொரு விதங்களாயுள்

கக்ஷ்யாஸு கக்ஷிகளிலும் [ள்

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமே

பவரதஹாதிமுன்னர்விளங்குகிறது

அ-கை. ஜகத்தை நிரூபிக்கமுடியாதென்பதை உதாரணத்தால் விளக்குகின்றார்.

देहेन्द्रियादयोभावाःवीर्योत्पातिताःकथम् ।

कथंवातत्रचैतन्यमित्युक्तेतेकिमुत्तरम् ॥

ஹெந்ரி யாடியொலாவாஃவீயெயுணொ தூதி தாஃகயம் ।

கய்வா துதுவெதநுலி தும்கெதகிஉ துரடி ॥ கசச ॥

ஹெந்ரி யாடியஃ தேகேந்திரியம் மு

லாவாஃ பாவங்கள் (தலாய

வீயெயுண சுக்லத்தினுலே

கயம் எப்படி

உதூதிதாஃ உண்டுபண்ணப்பட்டன

தது அந்ததேகாதிகளில்

வெதநு சைதன்யமானது

கய்வாஹி எப்படிவந்ததென்றிப்படி

உகெத கேட்கப்படுவையேயானால்

தெ உனக்கு

உதூரம் சமாதானம்சொல்ல

கி என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. ஸ்வபாவவாதியினுடையசங்கையும் சமாதானமும்சொல்லுகிறார்

वीर्यस्यैषस्वभावश्चैतन्यतद्विदित्वया ।

अन्वयव्यतिरेकौयौभग्नौतौवध्यवीर्यतः ॥

வீயஸ்யெஸ்வஹவஸ்துயந்தவிதிதஸ்வயா ।

கநுயளவுகிரௌகளயளஹுள தளவஸ்யுலீயுதஃ ॥ கசரு ॥

வீயுலு சுக்லத்திற்கே

ணஷஃ இப்படி

ஹவஃவெசசரீராதிகளாகிறது ஸ்வ

பாவமேயானால்

தக கயா அது உன்னுலே

கயம் எப்படி

விதிகம் அறியப்பட்டது அதற்குசா

கலியேதெனில்

யள யாதெரு

கநுய வுகிரௌ அன்வய வியதி

ரேகங்களேயாம் :

தள அந்தஅன்வயவியதிரேகங்களெ

ப்படியெனில் வீரிய முண்டெனில்

தேகமுண்டு என்கே வீரியமில்லை

யோ அங்கே தேகமில்லையென்பது

தான்

வஸ்யுலீயுதஃ ஹுள மலட்டுவீரிய

த்தினுலவைகள் தடைபட்டுப்போ

கின்றன ஆகையால்சுக்லத்திற்குதே

காதிகளைக்கற்பிப்பது ஸ்வபாவமெ

ன்பதுகூடாது.

வி-ம். மலடர்களா யிருக்கிறவர்களிடத்தில் வீரியமில்லையெனில் அப்போ அவர்களுக்கு போகத்தில் ரதியானதுண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். ஆகையால்வீரியமில்லையென்று சொல்லக்கூடாது வீரியமிருந்தும் தேகமுண்டாகாமையாலும் ஸ்வபன்னமனோராஜயாதிகளில் வீரியமன்றியில் சரீரங்கள் தோற்றுவதாலும் நீசொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் தடைபட்டன, ஆகையால் ஜீவனோடேயும் கர்மத்தோடேயும் சேர்ந்தவீரியத்தினுலேயே சரீரமுண்டாகிறதென்றறி.

بسم الله الرحمن الرحيم

உகக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

மஹி போகிறது

கூட மறுபடி

மஹி வருகிறது (ஆகையால்)

வந்தவர்களை இதைக்காட்டிலும்

இது ஜாலம் இந்திரஜாலமானது

கூடா வேறே

கிடுவா என்ன இருக்கிறதென்று

சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படியே இன்னமொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

देहवद्विधानादौसुविचार्यविलोक्यताम् ।

कधानाकुत्रवावृक्षास्तस्मान्मायेतिनिश्चिनु ॥

பெஹவஹித்யாநாஹவஸுவிவாயுவிவொக்யதாம் ।

கூடாநாகுத்ரவாவ்ரக்ஷாஸ்தஸ்தாநாயெதிநிஷ்நிநு ॥ கசஅ ॥

பெஹவசு தேகமபாலே [திலும்

வடயாநாஹ ஆலம்விதை முதலான

ஸுவிவாயு நன்றாய்ச்சாரித்து

விவொக்யதாம் பார்க்கத்தக்கது [து

கூடாநா எவ்விடத்தில்விதையிருக்கிற

கூத்ரவா எவ்விடத்தில்

வ்ரக்ஷா மரங்களிருக்கின்றன

தஸ்தாச ஆகையினாலே

கூடா இகி மாயையென்றே

நிஷ்நிநு நிச்சயம் பண்ணு.

அ-கை. நம்மால் நிரூபிக்கமுடியாவிட்டாலும் உதயனர்முதலான பெரியோர்கள் நிரூபித்தியென்ற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்களே. பெனில்.

निरुक्तावभिमानन्तेदधतेतार्किकादयः ।

हर्षमिश्रादिभिस्तेतुखण्डनादौसुशिक्षिताः ॥

நிர்ஹவவிவாநனெஹதெதார்கிகாஹயஃ ।

ஹஷ்மிஸ்தாஹிஸ்திஸ்துஷாநாஹவஸிஸ்திதாம் ॥ கசக ॥

நிர்ஹவ நிரூபித்தியில்

தெ அந்த

தார்கிகாஹயஃ தார்க்கிகாதிகள்

ஹிஸ்தாஹ அபிமானத்தை

ஹதெ விகித்திருக்கிறார்கள்

ஹஷ்மிஸ்தாஹிஸ்தி ஹ்ருஷ்மிஸ்தாஹம்

தலானவர்களாலே

வ்ரக்ஷாநாஹ கண்டனம் முதலானகிர

ந்தத்தில்

தெ கூ அந்ததார்க்கிகாதிகள்

வஸிஸ்திதாம் நன்றாய்ச்சிக்கப்பட்டி

ருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தில் பெரியோர்கள் சம்மதியைக் காண்பிப்பார்கள்.

अचिन्त्याःखलुयेभावाःनतास्तर्केपुयोजयेत् ।

अचिन्त्यरचनारूपंमनसापिजगत्खलु ॥

அசின்யாஃவலுயேபாவாஃநதாஸ்தர்கேபுயொஜயேத் ।

அசின்யரவநாரூபம்மனசாபிஜகத்வலு ॥ கரு ॥

சித்திரதீபவிவேகம்.

உகள்

சுவிஞ்ஞாஃ சிந்திக்கக்கூடாதனவான
யெ லாவாஃ யாதொருபாவங்கள்
வெஹ உண்டோ
சூரன் அவைகளை
தெகெஹ யுத்திகளிலே
ந யொஐயெசு சேர்க்கக்கூடாது

ஐயசு ஐதத்தானது
உருவா சுவி மனதினாலும்
சுவிஞ்ஞாநாநாருவா சிந்திக்கக்கூ
டாததற்பனை
வெஹ அன்றோ.

அ-கை. ஐகத்து அசிந்தியருபமாயிருக்கட்டும், மாயையில் என்னவாயிற்
றெனில்.

अचिन्त्यरचनाशक्तिर्विजमायेतिनिश्चनु ।

मायाविजंतदैवेकसुषुप्तवानुभूयते ॥

சுவிஞ்ஞாநாநாஸகிநீஜமாயேதிநிஷ்நா ।

உயாவிஜாதுதெஹெவகாவஸுஷுபாவநாஹுயதெ||கருக||

சுவிஞ்ஞாநா இன்னபடி பென்று
சிந்திக்கக்கூடாது [னது
ஸகிநீஜ கற்பனாசக்திக்குப் பீஜமா
நாயா உதி மாயையென்றே
நிஷ்நா நிச்சயம்பண்ணு (அதுளங்
கேகாணலாமென்றால்

ஸுஷுபா ஸவசுஷுப்தியிலேயே
தசு ஸகா அந்தஒன்றான
நாயாவிஜா மாயாபீஜமானது
சுநாஹுயதெ அனுபவிக்கப்படுகிற
தல்லவா.

அ-கை. மாயை ஐகத்காரணமென்ப தெப்படியெனில்.

जाग्रत्स्वप्नजगत्तत्रलीनंविजइवद्रुमः ।

तस्मादेशपजगतोवासनास्तत्रसंस्थिताः ॥

याबुद्धिवासनास्तासुचेतन्यंप्रतिबिंबति ।

ஜாஹுதவஜஹதத்ருவீநம்ஸீஜஹவஹுஃ ।

தவாஹெஷஜஹதொவாஸநாஸ்துஹ்வஸிதாஃ||கருஉ||

யாஸுவிவாஸநாஸ்தாஸுஹெதநாஹுதிஸிம்வதி ।

ஸீஜ விதையில்
ஹுஃ ஹ மரம்இருப்பதுபோல
தத்ரு அந்தசுஷுப்தியில்
ஜாஹுதவ ஜக ஜாக்ரீஸ்வப்னம்ஹ
தலான ஐகத்து
வீநம் ஸித்திருக்கிறது
தஸாஸ ஆகையினாலே (டைய
சுஹெஷஜஹகம் சமஸ்த ஜகத்திலு

வாஸநாஃ வாசனைகள்
தத்ரு அந்த மாயையில்
ஸுஷுப்திதாஃ இருக்கின்றன
யாஃ யாதொரு
ஸுவிவாஸநாஃ புத்தி வாசனைகளுண்
தாஸு அந்த வாசனைகளிலே (டோ
ஹெதநாஃ சைதன்யமானது
ஹுதிஸிம்வதி பிரதிபிங்கிதது.

௨௧௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. அந்தப்பிரதிபிம்பங்களைத்தெரியவில்லைபெனில்.

मेघाकाशवदस्पष्टचिदाभासोनुमीयताम् ॥

மேகாகாசவதஸ்ப்ஸ்ட்விஜாலாவொநுமீயதா || கருந ||

மேகாகாசவத மேகாகாசம்போலே
 ஸ்ப்ஸ்ட்விஜாலாவொ விளக்கமற்ற சிதா
 பாஸன்

கருமீயதா அனுமானத்தால் அறி
 யத்தக்கவன்.

அ-கை. மேகாகாசத்தில் பிரதிபிம்பம் தெரியாமல்போனாலுங் கடஜலத்தி
 ல்பிரதிபிம்பம் ஸ்ப்ஸ்ட்மாய்த் தோற்றுவதால், மேகாகாசமுண்டென்ற அனு
 மானங்கடும். அப்படி தாஷ்டாந்தத்திலும் காட்டவேண்டுமெனில்

साभासमेवतद्वीजं धीरूपेण प्ररोहति ।

अतोबुद्धौचिदाभासोविस्पष्टप्रतिभासते ॥

வாலாவொதவதஜீஜாயிரவெண்புரொஹதி ।

கதொவாஸவஜவிஜாலாவொவிஸ்ப்ஸ்ட்விஜாலாவதெ || கருச ||

தக. ஸீஜம் அந்த மாயாபீஜமானது
 வாலாவொ.வனவ ஆபாசத்தோடே கூ
 டினதாகவே
 யிரவெண புத்திரூபமாக
 புரொஹதி முளைக்கிறது
 கூதம் ஆகையினாலே

வாஸவ புத்தியிலே
 விஜாலாவொ சிதாபாசனுவன்
 விஸ்ப்ஸ்ட் பிரகாசமாக
 புவிஜாவத பிரதிபலித்து விள
 ங்குகிறது.

வி-ம். முன்சிதாபாசனுடன் கூடின அந்த அஞ்ஞானமேபுத்திவிருத்தியில்
 பிரதிபலித்து ஜீவனாயிருந்தது நம்மாலறியப்படாவிட்டாலும், இப்போ புத்தி
 விருத்தியின் தன்மையை யடைந்து விளங்குகிற ஜீவத்தோற்றம்போல், அம்மா
 யையின் ரூபமேயிச்சீவனும், இச்சிற்சற்றேனு மைய்யமில்லை.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் மாயிகாளென்பதற்கு, சுருதியையும், ஸ்ப்ஸ்ட்மாய்
 பஷ்டங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தையும் காண்பிக்கிறது.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतौश्रुतम् ।

मेघाकाशजलाकाशाविवृतौसुव्यवस्थितौ ॥

மாயாலாவொநஜீவேஸளகரொதீதீஸுதளஸுத ||

மேகாகாசஜலாகாசாவிவதளஸுவ்யவஸ்திதள || கருந ||

மாயா மாயையானது
 ஸுலாவொந பொய்யாக
 ஜீவேஸள ஜீவேசுவரர்களே

கரொதீதீ உதீ உண்டுபண்ணிற்றென்று
 ஸுதள சுருதியிலே
 ஸுதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது

சித்திரதிபவிவேகம்.

உகக

நெவாகாஸஜலாகாஸஜவ மேகாகா | தள அவர்கள்
சம்போல ஈசனென்றும் ஜலாகாச | ஸுவ்யவஸ்திகள முன்னமே விவஸ்
ம்போல ஜீவனென்றும் | தைபண்ணப்பட்டார்கள்.
அ-கை. அதையே ஸ்பஷ்டமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

மேவவஹ்ருதேமாபிமேவஸ்திததுபாரவத் ।

பிவாஸநாஸ்திதாபாஸஸ்துபாரஸ்தவஸ்தித: ॥

நெவவவததுதெராயாநெவஸ்திததுஷாரவஸ்தி ।

பீவாஸநாஸ்திதாபாஸஸ்துபாரஸ்தவஸ்தித: ॥ கருக ॥

தாயா மாயையானது | துஷாரஸ்தவஸ்தி அந்த துளிகளிலி
நெவவஸ மேகம்போலே | ருக்கிற ஆகாசம்போலே
வததுதெ இருக்கிறது | விதாலஸ்தி அந்த (வாசனைகளிலே) சி
நெவஸ்திததுஷாரவஸ மேகத்திலி | தாபாசன்
ருக்கிற மழைத்துளிகளிலேபோல | ஸ்தித: இருக்கிறான்.
பீவாஸநா: புத்திவாசனைகள் |
அ-கை. ஜீவசுவரர்க ளிரண்டுபேர்களும் மாயாகற்பிதரானால் பேதமே
தெனில்.

மாயாபிநாஸ்திதாபாஸஸ்துதோமாயிமேவஸ்தி: ॥

தாயாபீநாஸ்திதாபாஸஸ்துதோமாயிமேவஸ்தி: ॥

தாயாபீந: மாயையின்வசமாயிருக்கி | தாயீ மாயையை தன் வசம் பண்ணி
றவன் | க்கொண்டவனென்று
விதாலஸ்தி சிதாபாசனானஜீவன் | ஸ்துத: (முன்சொல்லி)கேட்கப்பட்
நெவஸ்தித: மதேஹசுவரன் | டிருக்கிறது.
அ-கை. புத்தியாசனாப் பிதிபிம்பனுக்கு, ஈசுவரத்துவம் யெப்படிச் சொ
ல்லக்கூடுமெனில்.

அந்தரீகாசஸ்திதாபாஸஸ்துதோமாயிமேவஸ்தி: ॥

சுபுஸ்திதாபாஸஸ்துதோமாயிமேவஸ்தி: ॥

அஸ்திதாபாஸஸ்துதோமாயிமேவஸ்தி: ॥

சுபுஸ்திதாபாஸஸ்துதோமாயிமேவஸ்தி: ॥ கருக ॥

வஸஸ்திதாபாஸஸ்துதோமாயிமேவஸ்தி: ॥ கருக ॥

வஸஸ்திதாபாஸஸ்துதோமாயிமேவஸ்தி: ॥ கருக ॥

வ. வஸவ அவரே | வஸஸ்தித: சர்வஞ்ஞனென்றும்
சுபுஸ்திதாபாஸஸ்துதோமாயிமேவஸ்தி: ॥ ஜகதேவஸ்தி: ஜகத்காரணமென்றும்

வளவுபூங்குடி சுவாமிநாதர் நுக்கிற
சுவாமிநாதர் ஆனந்தமயனை
புதுசூழ் ஆரம்பித்து
வளவு இவரே
வளவுபூங்குடி உதிசர்வேசுவரரென்று
வளவு இப்படி.

சுவாமி (மாண்டிக்கிய) சுருதி
ஜனாபி சொல்லுகிறதன்றோ
வளவு இந்த
சுவாமி இவரே
வெடுபூங்குடி வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட
வளவு சுவரன்.

அ-கை: ஆனந்தமயனுக்கு சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் அனுபவவிரோதமாயி
ருக்கிறதெனினில்.

सर्वज्ञत्वादिकेतस्यनैवविप्रतिपद्यताम् ।

श्रौतार्थस्यावितर्क्यत्वान्मायायांसर्वसंभवात् ॥

வளவுபூங்குடிசுவாமிநாதருநெவவிவாதிவதுதாழ் ।

சுவாமிநாதருபூங்குடிசுவாமிநாதருநெவபூங்குடிவாசு ॥

சுவாமி இந்த ஆனந்தமயனுக்கு
வளவுபூங்குடிசுவாமிநாதர் சர்வஞ்ஞத்துவமு
தலான்குணமுண்டென்பதில்
புதுசூழ் தாழ். வளவு ஆட்சேபி
க்கத்தக்கதென்று
சுவாமிநாதரு வேதார்த்தமானது

சுவாமிநாதரு ஆட்சேபிக்கக்கூடாத
நிர்ணயமானதால்
சுவாமிநாதர் மாயையினிடத்தில்
வளவுபூங்குடிசுவாமிநாதர் சகலகுணமும் சம்ப
விக்கக்கூடும்.

அ-கை: சுருதி இருந்தாலும், யுத்திக்குத் தடைப்பட்டால், ஜலத்தில் கல்மித
க்குமென்ற சொற்போல், அர்த்தவாதமாய்விடுமே யெனில், சுருதிப்பிரமாண
ம் சித்திக்கும்பொருட்டு சர்வேசுவரத்துவம் முதலானதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अयंयत्सृजतेविश्वतदन्यथयितुंशुमान् ।

नकोपिशक्तस्तेनायंसर्वेश्वरइतीरितः ॥

சுவாமிநாதருசுருதிவிரோதமுய்யிதாஹுதாநு ।

நகோபிசக்தஸ்தெனாய்ஸர்வேசுவரஐதீரீதஃ ॥ கசு ॥

சுவாமி ஆனந்தமயனு இவர்
புதுசூழ் எந்தஜாக்கிரதாதி ஜகத்தை
வளவுபூங்குடி உண்டுபண்ணுகிறாரோ
சுவாமி அதை [ஹவதற்கு
சுவாமிநாதரு வேறுவிதமாகப் பண்
கும் யாதொரு

வளவுபூங்குடி புதுசூழ்
ந.சுவாமி சமர்த்தனாயில்லையோ
சுவாமி ஆகையினால்
சுவாமி இவர்
வளவுபூங்குடி உதிசர்வேசுவரரென்று
வளவுபூங்குடி சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை: இப்போசர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லுகிறார்.

அசேஷபாணிநுத்திநாஸனாஸ்தவஸ்சிதா: ।

தாபி:கோடிகுதஸ்வந்தெநஸ்வஜ்ஜிரித: ॥

சுஸொஷபுராணிஸுஜீநாஸவாஸநாஸுதுஸுஸுஸு தா: ।

தாஸி:கொடிகுதஸ்வந்தெநஸ்வஜ்ஜிரித: ॥ ககாக ॥

சுஸொஷபுராணிஸுஜீநா: சகஸப்பி

ராணிகளின் புத்திகளுடைய

வாஸநா: வாசனைகளானவை

தது அந்தசஷுப்திசம்மந்தமான

ஸுஸுஸு தம் மாயையிலிருப்பதால்

தாஸி: அவைகளினாலே

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவமிருந்தால் அப்போது அது எதினால் அறிபப்படவில்லையெனில்,

கொடிகுதா சேர்க்கப்பட்டது

ஸுஸுஸு சமஸ்தமாயிருக்கிற

தெந அந்தவாசனைகளையறிவதினாலே

ஸுஸுஸு சர்வஞ்ஞரென்று

ஸுஸுஸு சொல்லப்படுகிறது.

வாஸனாபரோக்தவாஸ்வஜ்ஜிவந்தெந: ।

ஸ்வஜ்ஜிவந்தெந:வாஸனாஸ்வநுமீயதாம் ॥

வாஸநாநாஸவரோக்தவாஸ்வஜ்ஜிவந்தெந: ।

ஸுஸுஸுஸுஸு ததுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ॥ ககாக ॥

வாஸநா: வாசனைகளானவை[தால்

வரோக்தவாஸுபரோக்தமாகஇருப்ப

ஸுஸுஸுஸு (அதை யறிகிற) சர்வ

ஞ்ஞத்துவம் [யன்றோ

ந.ஸுஸுஸுஸுஸு பார்க்கப்படவில்லை

ஸுஸுஸுஸுஸு சர்வபுத்திலிருத்தி

களிலே

தது அதை

ததுஸுஸு பார்த்து

வாஸநாஸு வாசனைகளிலே (சர்வ

ஞ்ஞத்துவமுண்டென்று) [கது.

சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

வி-ம். அதெப்படியெனில், சர்வபுத்திலிருந்து அறிகிறதே சர்வஞ்ஞத்துவம்; தனக்குக்காரணமான வாசனைகளையுமறிவதே சர்வஞ்ஞத்துவ மென்றறியத்தக்து; காரியத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவத்தால் காரணத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவமென்பது வஸ்திரத்திலிருக்கிற ரூபமானது நூலிலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லி, அந்தரிபாமித்துவத்தைச்சொல்லுகிறது.

விஜ்ஞானமயமுஷ்யேஷுகோசேஷ்வந்யதவஹி ।

அந்ஸ்திஸ்தந்யமயததெநாந்ரீயாமிதாந்ரீயே ॥

விஜ்ஞானமயமுஷ்யேஷுகொஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ।

சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ॥ ககாக ॥

விஞ்ஞாநபரிஷ்டோஷம் விஞ்ஞானம்
யன் முதலான
கொடுஷம் கோசங்களிலும்
சுநுக்ருவ பிருதிவிமுதலானமற்ற
வனவ ஹி இடங்களிலும்
சுஹி உள்ளே

கிஷ்டம் இருந்துகொண்டு
யபிபதி நியமனம் பண்ணுகிறார்
தெந அதிநிலை [தலை
சுஹய-பாதிதா அந்தரியாமியா யிருத்
வ்ருஜெச அடைகிறார்.

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தில் அந்தரியாமிபிராமணம் முழுமையும் பிரமா
ணமென்று காண்பிக்கிறார்.

சுதூதிஸ்த்வான்த்ரோஸ்யா:யியானேஷ்யஸ்திவபு: ।

யியமன்த்யமயதீயேவ்வேதேநயோஷிதம் ॥

ஸுஹி திஷ்டுஷாஹரோஷ்யா:யியாநெக்ஷுஸ்தீவவம்: ।
யியபஜயபுஜயதீக்யவ்வெதேநயோஷிதம் ॥ கசுச ॥

ஸுஹி புத்தியிலே
கிஷ்டம் இருந்துகொண்டு
சுஹி இந்த புத்திக்கு
சுஹி சூட்சுமராகவும்
யியா புத்தியினிலே
ஹி பார்ச்சுப்பதாதவராயும்
யீவவம்: புத்தியாகிற வடிவத்தை
புடையவராயும்

யியா புத்தியை
சுஹி உள்ளே இருந்து
யபிபதி நியமனம் பண்ணுகிறவ
ராயுமிருக்கிறாரென்று
ஸுஹி இப்படி
வெதேந வேதத்தினிலே
யோஷிதம் கோஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தரியாமி பிராமணத்தில் சொன்னசகல அர்த்தத்
தையும், சங்கிரகித்து திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

தன்து:படேஸ்திதோயதூபாநதயாதயா ।

ஸர்வோபாநரூபத்வாஸ்வராயமவஸ்தித: ॥

தன்து:வடேஷ்டிதோயதூபாநதயாதயா ।

ஸுஹிவாபாநரூபத்வாஸ்வராயமவஸ்தித: ॥ கசுரு ॥

தன்து: நூலானது
வடே வஸ்திதத்தில்
உவாபாநதயாபாநானகாரணமாக
யதஸு எப்படி
ஸுஹி இருக்கிறதோ
தயா அப்படி

சுஹி அந்த (சுஹிவாநம்)
ஸுஹிவாபாநரூபத்வாஸ்வராயமவஸ்தித: சர்
வோபாநானகாரணரானதால்
ஸுஹிவாபாநரூபத்வாஸ்வராயமவஸ்தித: சகலத்திலுமி
ருக்கிறார்.

வெவ்நாடுகொணவல்லாநா தவழிவழுவவாஸா || ககாஅ ||

உஉசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

பெட்டாடுவெண்ணாலைவஸ்திரபுமா
ஸாஸூநாசு இருப்பதினாலே
கடுஞா நூலுக்கு
வபுஃ சீரமானது
படஃ வஸ்திரம்
யபா எப்படியோ

தயா அப்படி
ஸவடாடுவெண்ணாலைவஸ்திரபுமா
ஸாஸூநாசு இருப்பதினாலே
ஸவடா சமஸ்தமும்
சுவா இவருடைய
வபுஃ வடிவம்.

அ-கை. சர்வமும் இவ்வடிவமென்பதை திருஷ்டாந்தத்தாடன்கொல்லுகிறார்.

तन्तोस्संकोचविस्तारचलनादौपट्यया ।

अवश्यमेभवतिनस्वातन्त्र्यपटमनाक् ॥

तथान्तर्याम्ययंत्रययावासनयायथा ।

विक्रियेततथावश्यंभवत्येवनसंशयः ॥

கடுஞாஸாஸூநாசு உவிஸூநாசு உருநாசு உவபுடையயா ।

சுவஸூடுவவவதிநஸூநாசு உருவபுடையநாக் ॥ ககை ॥

தயானுபயாஜ்யாய துயயாவாஸநயாயயா ।

விக்ரியெததயாவஸூடுவவதெதுவநஸூநாயஃ ॥ ககா ॥

கடுஞா நூலினுடைய

ஸாஸூநாசு உவிஸூநாசு உருநாசு சங்கோ

சமென்ன, விஸ்தாரமென்ன, சலன

மென்ன, இவைமுதலானவைகளில்

படஃ வஸ்திரம்

யபா எப்படி

சுவஸூடுவவ அவசியமாகவே

வவதி, ஆகவே

புடே நூலைவிட்டுவஸ்திரத்தில்

கொக்கிடுகிறது

ஸூநாசு உருவநந்திரமிக்கையோ

தயா அப்படி

சுபாசுஜயாஜி இந்த அந்தரியாமியும்

யது. எந்த இடத்தில்

யயா யாடுதாரா

வாஸநயா வாசனையோடு

யபா எப்படி

விக்ரியெத விசாரிக்கிறோ

தயா அப்படியே

சுவஸூடு அதுநிச்சயமாக

வவதி எனப் பவிப்பதில்

ஸூநாயஃ ந சந்தேகமில்லை.

அ-கை. அந்தரியாமியைச்சொல்லி இனி அந்தசூத்திரக் கணுக்கமான ஸ்மிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

ईश्वरस्सर्वभूतानांहृद्देशेऽजिनतिष्ठति ।

भ्रामयन्स्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमायया ॥

ஐசுவரஸ்ஸர்வபூதானாஹ்ருதேஷேஜினதிஸ்திதி ।

ஸூநாயஸ்ஸர்வபூதானியந்தாரூடானிமாயயா ॥ ககை ॥

சுஜயம் ஏ. அர்ஜுன

ரஹ்மான் ஈசன்ரணவர (ஞடைய

வவஹகுதாநா சர்வப் பிராணிக

ஹுஜெஸெ இருதயஸ்தானத்தி

லிருந்து

அ-கை. இந்தவாக்கியத்துக்கு ஈயாக்கியானம் பண்ணுகிறார்.

सर्वभूतानि विज्ञानमया स्ते हृदये स्थिताः ।

तदुपादानभूतेशस्तत्र विक्रियते खलु ॥

देहादिपञ्जरं यन्त्रं तदारोहो भिमानिता ।

विहितप्रतिषिद्धेषु प्रवृत्तिर्भ्रमं भवेत् ॥

வவஹகுதாநிவிஜ்ஞாநயாவெஹுஜெயெஹிதாஃ ।

தஹ்வாநாநவகுதெஸஹுதுவிக்ரியதெவஹு ॥ க௭௨ ॥

தெஹாதிபஞ்ஜரம்யன்ட்ரம்தாரொஹோபிமானிதா ।

விஹிதவ்ரதிஷிதெஷுப்ரவ்ரத்திஸ்-ப்ரமம்ஹவேத் ॥ க௭௩ ॥

வவஹகுதாநி சர்வபுதங்களென்ப

விஜ்ஞாநயாஃ விஞ்ஞானமயாள் (து

தெ அந்த ஜீவாள்

ஹுஜெயெ இருதயஸ்தானத்தில்

ஹிதாஃ இருக்கிறவர்கள்

தஹ்வாநாநவகுதெஸஃ அவர்களுக்

கு உபாதானரான ஈசர்

தஹு அந்த இடத்திலே

விக்ரியதெ விகாரத்தைப்பண்ணிவை

க்கிறார்

வஹு அன்றோ

தெஹாதிபாஜரம்யன்ட்ரம் எந்திரமென்

பது தேகாதிபானகூடு

ஈஹிதாநிதா அபிமானமே

தஹ்வாநாஹஃ அதில்எறுகிறது

விஹிதவ்ரதிஷிதெஷுப்ரவ்ரத்திஃ வி

திநிஷேதங்களிலே பிரவர்த்திக்கிறதே

ஹ்ரணம் சுற்றிவைக்கிறதாக

ஹவேஸ் ஆகிறது.

அ-கை. மாயையினாலே, சுற்றிவைக்காரொன்பதற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்

विज्ञानमयरूपेण तत्प्रवृत्तिस्स्वरूपतः ।

स्वशक्त्येशो विक्रियते मायया भ्रमं हितम् ॥

விஜ்ஞாநயரூபெண தத்ரவ்ரத்திஸ்ஸுவரூபதஃ ।

ஸ்வஸக்தேஷோவிக்ரியதெமாயயாஹ்ரணம்ஹிதம் ॥ க௭௪ ॥

விஜ்ஞாநயரூபெண ஜீவாநுடைய

ரூபமாகவே

தத்ரவ்ரத்திஸ்ஸுவரூபதஃ அவநுடைய

பிரவர்த்தகாணப்படுவதாலும்

ஸ்வஸக்திதன்னுடையமாயாசக்தியினால்

ஹ்ரணம் ஈசவான்

(லேயே

22௬

பஞ்ச தசப்பிரகரணம்.

வித்யுயகெ விகாரப்படுகொர்
பாயயர் அந்தமாயையினுலேயே

ஹ்ரணோ சந்நிவைத்துக்கொண்டு
கசு ஹி இருக்கிறான்றோ.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கொர்.

अन्तर्यमयतीत्युक्त्यायमेवार्थश्श्रुतौश्रुतः ।

पृथिव्यादिषुसर्वज्ञन्यायोयंयोज्यतांधिया ॥

சனயபுலய தீக்யுத்யாயமெவாயுதளமுதம் ।

வ்யுயிவ்யாஜிஷுஸவபுத்யுயொயாயொஜ்யதாயியா ॥ களரு ॥

சுஃ உள்ளே இருந்து
யயிதீ.ஹி நியமனம்பண்ணுகொரெ
உத்யு சொல்லினுலே (ஹி
சுயம் ணவ சொல்லப்பட்ட
சுபுஃ இந்த அர்த்தமே
முதள சுருதியில்

முஃ கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
வ்யுயிவ்யாஜிஷு பிருதிவிமுதலான
வவபுத்ய சகலங்களிலும்
சுயம் ந்யாயம் இந்த நியாயமானது
யியா புத்தியினுலே
யொஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை. சகலப்பிரவிருத்தியும் ஈசுவராதீனமென்பதில் வேரொருவசனம் காண்பிக்கொர்.

जानामिधर्मनचमेप्रवृत्तिःजनास्यधर्मनचमेनिवृत्तिः ।

केनापिदेवेनहृदिस्थितेनयथानियुक्तोस्मितथाकरोमि ॥

ஜாநாமிதமநவபெவ்ருவ்யுத்திஜாநாஸ்யதமநவபெநிவ்யுத்திஃ ।

கெநாபிதெவெநஹ்ரிதெநயதாநியுக்தொஸிததாஹி ॥

புஃ தர்மத்தை
ஜாநாமி அறிவேன்
நெ எனக்கு
வ்ருவ்யுத்தி அதில் பிரவிருத்தியும்
ந.வ வரவில்லை
சுபுஃ (இது)அர்த்தமென்று
ஜாநாமி அறிவேன்
நெ எனக்கதில்
நிவ்யுத்தி நிவர்த்தியும்

ந.வ வரவில்லை
ஹ்ரி இருதயத்திலே
ஸ்பிதெந இருக்கிறவரான
கெந.சுவி யாரோ ஒரு
தெவெந தெய்வத்தினுலே
யதா எப்படி
நியுக்தெஸுவி ஏவப்படுகிறதோ
ததா அப்படி
கொநாமி செய்கிறேன்.

அ-கை. பிரவிருத்திமுழுமையும் ஈசுவராதீனமானால் புருஷப்பிரயத்தின ப்விஸ்தையெனில்.

नार्थःपुरुषकारेणेत्येवमाशंक्यतांयतः ।

ईशःपुरुषकारस्वरूपेणापिविवर्तते ॥

அ-கை. சுருதியில் சுவராஜ்யத்துக்கு வாய்வாதிகள் பயப்படுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

आज्ञयाभीतिहेतुत्वंभीषास्मादितिहिश्रुतम् ।

सर्वेश्वरत्वमेतत्स्यादन्तर्यामित्वत पृथक् ॥

சூஜ்யாலீகிஹைதஸ்காலீஷாஸாஹிதிஹிஸுருதா ।

ஸவெஸுஸுரஸுவெதஸுஸாஹிஸுவதஸ்வயுகீ ॥ கஅ௦ ॥

சூஜ்யா அவராஞ்ஞையினலே
லீகிஹைதஸ்கா பயத்துக்குக்காரண

மென்று

லீஷாஸாஹ இவருக்கேவாயுவாதிகள்

பயந்து நடக்கிறார்கள்

ஐகிஹி என்றும்

ஸுருதா சுருதிசொல்லுகிறது

சுஜய-பாஸ்ககீ (அந்த ஹேதுவின

லே) அந்தரியாமித்துவத்துக்கு

வ்யுகீ வேருக

வணதஹ இந்த

ஸவெஸுஸுரஸுசர்வேசுவரத்துவமும்

ஸாஹ இவருக்கிருக்கிறது.

அ-கை. உள்ளிலும், வெளியிலு மீசுவராஞ்ஞைபால் பிரவர்த்திநடக்கிற தென்கிறதற்கு இரண்டுசுருதிபைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एतस्यवाअक्षरस्यप्रशासनइतिश्रुतिः ।

अन्तःप्रविष्टइशास्तायंजनानामितिहिश्रुतिः ॥

ஊ தஸ்யவாஸகஸாரஸ்யபுஸாவாநஹிஸுருதிஃ ।

சுஹ்ஹிவிஷுஸாஸாயாஜநாநாதிதிஹிஸுருதிஃ ॥ கஅ௧ ॥

ஊதஸ்ய சகலநடவடிக்கையும்

சுஹ்ஹிவா நாசரகிதமான இந்த

ஆத்துமாவினுடைய

புஸாவாஹிஹி ஆஞ்ஞையென்று

ஸுருதிஃ ஒருசுருதி சொல்லுகிறது

சயா இவர்

ஜநாநா ஜனங்களுக்கு

சுஹ்ஹி உள்ளே

புவிஷ்ட பிரவேசித்து

ஸாஸா சிட்டுக்கிறாரென்று

ஐகி இப்படி

[தன்றே.

ஸுருதிஃ ஹி ஒருசுருதி சொல்லுகிற

அ-கை. இவரேஜகத்துக காரணரென்கிறதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्योनिर्भवेदेषःप्रभवप्ययकृत्वतः ।

आविर्भावतिरोभाववृत्तिप्रलयैमतौ ॥

ஜமபெஷாஹிஸபவபெஷஹ்ஹவாவயுக்யகூதஃ ।

சூவிஸபாவகிரொஹாவாவுதுதிபுஹயளதௌ ॥ கஅ௨ ॥

ஊஹி இவரே

புஹவாவயுக்யகூதஃ உற்பத்தி நா

சங்கடாச்செய்வதால்

ஜமபெஷாஹி ஜகத்துக்காரணாகவும்

ஐவெஸ ஆகிறது

சூவிஸபாவ கிரொஹாவள தோற்றி

வதைத்து மறைப்பதே [களாக

உதுதிபுஹயள சிருஷ்டிப்பிரபயங்

கௌ அறிபத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டி லயங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கும்படி.

आविर्भावयतिस्वास्मिन्विलीनंसकलंजगत् ।
प्राणिकर्मवशादेषपटोयद्वत्प्रसारितः ॥
पुनस्तिरोभावयतिस्वात्मन्येवाखिलजगत् ।
प्राणिकर्मक्षयवशात्संकोचितपटोयथा ॥

சூவிவ்யாவயதிஸ்வஸ்மிந்விநீநஸகலஜகத் ।
புராணிகர್ಮவஸாடேஷபடோயத்வத் புராரிதஃ ॥ கஅந ॥
புனஸ்திரோபாவயதிஸ்வாத்மந்யேவாஃகிலஜகத் ।
புராணிகர್ಮக்ஷயவஸாத்ஸங்கோசிதபடோயதா ॥ கஅச ॥

ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்
விநீநம் லயித்திருக்கிற
வகலா சகலமான
ஜகஜகத்தையும்
வணஷம் இவர்
புராணிகர்த்தவஸாச பிராணிகளுடை
ய கர்மவசத்தால்
படம் சித்திரபடமானது
யதஃ எப்படி
புராரிதஃ விநிக்கப்படுகிறதோ
சூவிவ்யாவயதி அப்படி ஜகத்தையத்

தோற்றிவைக்கிறார்
புராணிகர்த்தவஸாச ஜீவர்களு
டைய கர்மவசம்வருங்காலத்தில்
வட்கொலிதவட்கு சருட்டிபடம்
யதா எப்படியோ
ஸ்வாத்மநிணவ அப்படி தன்னிடத்தி
ஸவிலம் சகலமான (லேயே
ஜகஜகத்தையும்
வடநம் மறுபடி
திருவாவயதி மறைத்துக் கொள்
ளுகிறார்.

அ-கை. இன்னும் சிருஷ்டி லயங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பி
க்கிறார்.

रात्रिष्वसौसुप्तोधावुन्मीलनानिमीलने ।
तूष्णाभावमनोराज्येऽवस्थाएलयाविमौ ॥

நா த்ரிவஸௌஸுப்தாவௌவயாத்நீயுநகரீயுநெ ।
தஹ்ஸௌவஸநொராஜ்யேஹவஸ்யாஷி யுயாவினா ॥ கஅநி ॥

நா த்ரிவஸௌ இராப்பகல்
ஹ போலும்
ஸுப்தாவஸௌ சஷுப்திஜாக்கிரம்
போலும்
உந்நெநீநெநெ கண்டிதந்து படுகெ

துபோலும்
தஹ்ஸௌவஸநொராஜ்யே தூஷ்ணீ
ம்பாவ மனோராச்சியம்போலும்
ஹ இந்ந [தி
ஸுப்தாவஸௌ சிருஷ்டி லயங்களை

கரு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-வை. ஈசுவரன் ஜகத்துக்காரணரென்பது ஆரம்பப்பட்டசமாகவா, பரிணாமப்பட்டசமாகவாவெனில், அத்துநிதியவஸ்துவானதால், ஆரம்பப்பட்டசமுங் கூடாது, நிரவயவமானதால், பரிணாமப்பட்டசமுங் கூடாது, விவர்த்தப்பட்டசத்தை யாசரித்தால் தோஷமில்லையென்று பரிகாரம் சொல்லுகிறார்.

आविर्भावतिरोभावशक्तिमत्त्वेनहेतुना ।

आरंभपरिणामादिचोद्यानांनात्रसंभवः ॥

சூவிலஹ்வகிரொலாவஸக்சிக்ஷைநஹைதௌநா ।

சூரஹ்வபரிணாஜாதிவொஜ்யாநாநாசூவஹ்வஃ ॥ கஅகூ ॥

சூவிலஹ்வகிரொலாவஸக்சிக்ஷைந
ஆவிர்பாவகிரோபாவங்களைப் பண்ணு
நிற்சக்தியையுடையதாயிருக்கிற
ஹைதௌநா ஏதுநினுலே

சூரஹ்வபரிணாஜாதிவொஜ்யாநாநா ஆர
ம்பவாதபரிணாமவாதமுதலான ஆ
ட்சேபங்களுக்கு
கசூ இந்த வேதாந்தத்தில்
ஹாவஃ ந சம்பவிக்க இடமில்லை.

அ-வை. ஒரு ஈசுவரன்தானே, சேதனசேதனங்களுக்குக் காரணமாக எ
ப்படியாவாரெனில்.

अचेतनानांहेतुस्याज्जाड्यांशेनेश्वरस्तथा ।

चिदाभासांशतस्त्वेवजीवानांकारणंभवेत् ॥

சுவைதநாநாஹைதௌவ்யஜ்ஜாஜ்யாஸெநேஸ்வரஸ்யா ।

விஜாலாவஸாநாதெஸ்வஜீவாநாகாரணாஹ்வெவசஃ ॥ கஅகூ ॥

ஹைதௌநா ஈசுவரரானவர்
ஜ்ஜாஜ்யாஸெந ஜடமானதமோகுணாத்
சுவைதநாநா ஜடங்களுக்கு [கால்
ஹைதௌ வ்யாச ஏதுவாகஆகிறார்
தயா அப்படி

விஜாலாவஸாதெ சேதனசக்தியால்
வணஷம் இவர்
ஜீவாநா ஜீவர்களுக்கும்
காரணா காரணராக
ஹ்வெவச ஆகிறார்.

அ-வை. நமோகவா மதத்தையெடுத்து சங்கிக்கிறான்.

तमःप्रधानंक्षेत्राणांचित्प्रधानंचिदात्मनाम् ।

परःकारणतामेतिभावनाज्ञानकर्मभिः ॥

इतिवातिककारणजडचेतनहेतुता ।

परमात्मनएवोक्तानेश्वरस्येतिचेन्नतन् ॥

தமஃபுரபாநாக்ஷேத்ராணாங்கித்புரபாநாசிதாத்மநாமி ॥

பரஃகாரணதாமேதிவாவநாஜ்ஞானகர்த்தவீ ॥

स्ववाग्वसिजलोव्योषध्यन्नेहाइतिश्रुतिः ॥

கூக2

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸத்யஜ்ஞாநகமனாயஜ ஹதஸாந்ஸூகிதாஃ |

வவாயுநிஜனொவெயுநாஷயுநதெஹாநதிரூதஃ || ௧௯௧ ||

ஸத்யம் அழிவற்றதாயும்

ஜ்ஞாநம் அறிவாயும்

கமனம் அனந்தமாயும்

ஹதஸாந்ஸூகிதாஃ யாதொருபிரம்முண்டோ

தவாச அதில் நின்றும்

வவாயுநிஜனொவெயுநாஷயுநதெஹாஃ ஆகாசம்வாயுஅக்கினிஜலம்பூமிஓஷதி
அன்னம் தேகங்களெல்லாம்

வரூகிதாஃ ஐதி உண்டாயின வென்று | ஸூகிஃ சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்த சுருதியால் அன்னியோன்னியாத்தியாச ஞானமெப்படித்
தோன்றுமெனில்.

आपातदृष्टितस्त्रब्रह्मणोभातिहेतुता ।

हेतोश्चसत्यतातस्मादन्योन्याद्ध्यासासृज्यते ।

சுவாதஜ்ஷிதவசுதுவூஹனொலாதிஹதூதா |

ஹெதொஸூவசுதுதா தவாஷதெநூநூஜூவாஹஷுதெ || ௧௯2 ||

சுவாதஜ்ஷிதஃ மேலெழுந்தபார்

வையினிலே

தது அந்தசுருதியில்

[திற்கு

ஸூஹணஃ சக்தியாதிலட்சணபிரமத்

ஹெதூதா லாகி ஜகத்துகாரணத்து

வம்தோன்றுகிறது

ஹெதொஃ உ ஜகத்துக்காரணமான ஈ

சுவரனுக்கு

ஸத்யதா சக்தியாதிலட்சணம் தோற்
றுகிறது

தவாச ஆகையினிலே

சுநூநூஜூவாஃ அன்னியோன்னி

யாத்தியாசம்

ஹஷுதெ(செய்தாரென்று)நம்மாலறி

யப்பட்டது.

அ-கை. ஈசுவரபிரம்ங்களுக்கு அன்னியோன்னியாத்தி யாசத்தினாலே,
ஏகத்துவம் தோன்றுமென்பதை இரண்டு திருஷ்டாந்தமுலமாய்க் காண்பி
விக்கிறார்.

अन्योन्याद्ध्यासरूपोसावन्नलिषापटोयथा ।

वदितेनैकतामेतितद्वद्भ्रान्त्यैकतांगतः ॥

मेघाकाशमहाकाशौविविच्येतेनपामरैः ।

तद्वद्भ्रेशयोरेक्यं पश्यन्त्यपातदर्शिनः ॥

சுநூநூஜூவாஹனொவொவாவஹிவ்வபொயயா |

வடிதெநெகதாநெதிதவடிநாநெனூகதாமதஃ ||

நெவாகாஸஹாகாஸனவிவிவெதெநவாநெநெஃ |

தவடி ஹேஸயொநெகூவாஸூவாதாபிபுநஃ || ௧௯௩ ||

சித்திரதீபவிவேகம்.

உருக

சுந்நிலிவடிவம் அன்னத்தினால் பூசப்
பட்டபடம்
சுந்நிலிவடிவம் அன்னத்தினால்
ன்னியாத்தியாசரூபமாய்
சுவாஸ இந்த படம்
வடிவத்தை கட்டிதமானதினாலே
யபா எப்படி
வனகதா ஒன்றுயிருந்தலை
வனகி அடைகிறதோ
கதா அதுபோல
வாணா மயக்கத்தினால்
அ-கை. அப்போ பிர்மேசுவரர்களுக்கு பேதனான மென்னமாயுண்டா
குமெனில்.

வனகதா. மதம் ஈசுவர பிர்மமொன்று
வாணொரு மூடர்களாலே (கிறது
வெவாகாஸாஹாகாஸாஸ மேகாகாச
மகாகாசங்கள்
ந.விவிவடிவ (எப்படி) பிரிக்கப்பட
வில்லையோ
கதா அப்படி [எபேர்கள்
சுவாதகதாஸி.மம் மேல்பார்வையுள்
வெவொருபொம் பிர்மத்திற்குமீசுவர
னுக்கும் [க்கிரர்கள்.
வெவொரு.வெவொரு ஐக்கியத்தைப் பார்

उपक्रमादिभिर्लिङ्गैस्तात्पर्यस्यविचारणात् ।

असङ्गब्रह्ममायावीसृजत्येषमहेश्वरः ॥

உவகுரோஜிவிவிபுமெவொதுயபுவவிவாணாசு ।

சுவாமாஸுஹோயாவீஸுஜதெவொஹேஸுரம் || ககரு ||

உவகுரோஜிவி குருமுகமாப் உபக்கி
ரமாதிகளான [னாலே
வி.மெம் ஆறுவிதமான லிங்கங்களி
காதுயபுவ சுருதியி னந்தரங்கதா
ற்பரியத்தை [னாலே
விவாணாசு விசாரணை பண்ணினதி

வெவொ பிர்மம்
சுவாமா அசங்கமென்றும்
ரோயாவீ மாயையில்பிரதிபலித்தவரான
வனஷம் இந்த
ஹேஸுரம் மீசுவரரே [ட்டது
வெவொகி சுருஷ்டிக்கிரு ரென்றறியப்ப

அ-கை. சுருதியில் உபக்கிரம உபசங்காங்களால், பிர்மம் அசங்கமென்று
ஸ்பஷ்டமா யிருக்கிறதாவெனில்.

सत्यंज्ञानमनन्तञ्चेत्युपक्रम्योपसंहृतम् ।

यतोवाचोनिवर्ततइत्यसंगत्वनिर्णयः ॥

வதுஜாநகநனெனதுவகுரோவாஸாஹோதா ।

யதொவாவொநிவதபுஜததுவாமசவநிணபுயம் || ககரு ||

வது சத்தியம்
ஜோநம் ஞானம்
சுந்நிலிவ அனந்தம்பிர்மம்
இதி என்று

உவகுரோ ஆரம்பிவிந்து
யதொவாவொநிவதபுஜத . யதொ
ருவஸ்துவிலிருந்துவாக்குகள் நிவ
ர்த்திக்கின்றன

உருசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

உகி என்று

உபலம்ஹுதம் உபசங்காரம் பண்
ணப்பட்டிருக்கிறதுசுவம்மகநிணயம் ஆகையால் அச
ங்கரென்று நிருணயம் பண்ணப்
பட்டிருக்கிறது.அ-கை. ஈசுவரன் சிருஷ்டித்தாரென்ற சவேதாசுவதர சருதியைக்காண்
பிவிக்கிறார்.

मायीसृजतिविश्वंसनिरुद्धस्तत्रमायया ।

अन्यइत्यपराब्रूतेश्रुतिस्तेनश्वरस्सृजेत् ॥

உமாயீஸூஜதிவிஸ்ஸம்ஸநிரூஹஸ்தத்ரமாயயா ।

சுமயூஹதூவராஸூதெஸூகிஸ்ஸெநஸூரஸூஜெசு|| ககௌ||

வம் அந்த

உமாயீ மாயாஹியானவர்

விஸ்ஸ ஜநத்தை

ஸூஜதி சிருஷ்டிக்கிறார்

சுமயூ அன்னியனான (ஜீவன்)

உமாயா மாயையால்

சுதூ அந்தஜகத்தில்

நிரூஹம்.உகி கட்டுப்பட்டிருக்கிற

னென்று

சுவரா இப்படி வேறொரு

ஸூகிச் சருதியானது

ஸூதெசு சொல்லுகிறது

தெந ஆகையினாலே

ஸம்ஸூரம் ஈசுவரன் [தக்கது

ஸூஜெசு சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியத்

அ-கை. இந்த ஆனந்தமயனான இவருக்கு ஜகத்துக் காரணத்துவம் சொ
ல்லி, இவரிடத்திலிருந்து ஜகத்துண்டானப் பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आनन्दमयईशोयंबहुस्यामित्यवैक्षत ।

हिरण्यगर्भरूपोभूत्सुप्तिस्वप्नोयथाभवेत् ॥

சூநந்நமயஈஸோயம்ஹுஸ்யாமித்யவீக்ஷத ।

ஹிரண்யுமஹரூபோஹுதுஸூபிஸூபிஸூபாயயாஹவெசு|| ககௌ||

சூநந்நமயஈ ஆனந்தமயனான

சுயம் இந்த

ஸம்ஸூரம் ஈசுவரன்

ஹம்ஸூரம்.உகி வெகு விதமாக ஆ

வோமென்று

[தார்

சுஹவெசு அந்தமாயையைப் பார்த்

ஹிரண்யுமஹம் அந்த சுண்ணத்திலே

யே இரணியகருப்பருபராக

சுஹவெசு ஆனார்

ஸம்ஸூரம் சுஷுப்தியானது

யயா எப்படி

ஸூபிச் சொப்பனமாக

ஹவெசு ஆகிறதொ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. வேதத்திலுரிடத்தில் கருமசிருஷ்டியும் மற்றுரிடத்தில் யுகபத்
சிருஷ்டியும் சொல்லுவதால் இதன்பிரமாணமேதெனில்.

க்ரமேணயுகபदैषासृष्टिर्ज्ञेयायथाश्रुतिः ।

द्विविधस्तृतिसद्भावद्विविधस्वप्नदर्शनात् ॥

சூரெணயுகபடைஷாஸூஸ்டிஜ்ஞேயாயதாஸூரூதிஃ ।

அவியஸூரூதிவ ஹவாஸ அவியஸூஸ்டிஸூநாஸு ॥ ககூகூ ॥

சூரெண கிரமமாகவாவது

யுகபடைவா யுகபக்தாயாவது

ஹவா இந்த

ஸூஸ்டிஃ சிருஷ்டியானது வந்ததாகச்

சொல்லுகிற

அவியஸூரூதி இரண்டுவிதசூருதி

ஹவாஸ இருப்பதால்

அ-கை. இரணியகருப்பஸ்வரூடம் காண்பிவிக்கிறார்.

அவியஸூஸ்டிஸூநாஸு இரண்டு வி

மான சொப்பனங்களும் தினந்தோ

ரும் காணப்படுவதால்

ய்யா எப்படி

ஸூரூதிஃ சூருதிசொன்னதோ அப்படி

ஹேயா அறியத்தக்கது.

सूत्रात्मासूक्ष्मदेहाख्यस्सर्वजीवघनात्मकः ।

सर्वाहंमानधारित्वात्क्रियाज्ञानादिशक्तिमान् ॥

ஸூத்ரா த்மாஸூக்ஷ்மதேஹாஹ்யஸூஸ்வஜீவவநா த்மகஃ ।

ஸவ்ஹாஹாநயாரிவா த்ரியாஜ்ஞாநாஜிஸகிராநு ॥ ௨௦௦ ॥

த்ரியாஜ்ஞாநாஜிஸகிராநு கிரியை ஞா

னம்முதலான சக்தியுடையவராயும்

ஸூக்ஷ்மதேஹாஹ்யஃ சூட்சும தேகமெ

ன்கிறபேரையுடையவராயுமிருக்கிற

ஸூத்ரா த்மா சூத்திராத்துமாவானவர்

அ-கை. இரணிய கருப்பாவஸ்தையில் ஜகத்துத்தோற்றுவதில் திருஷ்ட

ந்தம் காண்பிவிக்கிறார்.

ஸவ்ஹாஹாநயாரிவாஸ சர்வத்திலு

ம் நானென்று அபிமானத்தை தரி

த்திருப்பதால்

ஸவ்ஜீவவநா த்மகஃ சர்வஜீவசமூகவ

டிவமாகிறார்.

प्रत्येष्वप्रदोषैवामग्नोऽदेतमस्ययम् ।

लोकोभातियथातददस्पष्टंजगदक्षियते ॥

புதுதெஷ்வாபுரொஷ்வவாஜெஹாஜெதஸ்யயம் ।

லோகொலா தியயாதஅஷ்வஷ்டஜமஜ்ஞதெ ॥ ௨௦௧ ॥

புதுதெஷ்வா. உதய காலத்திலும்

புரொஷ்வவா சாயங்காலத்திலுமி

ருக்கிற

ஜெ.தஸ்யி மந்தாந்தகாரத்தில்

ஜம் முழுசுப்போயிருக்கிற

ஸயா. லோகம் இந்த லோகமானது

ய்யா எப்படி

லாகி விளங்குகிறதோ

கடின அதுபோல

ஜம் இந்த ஜகத்து

சுஷ்டி அப்பிரகாசமாக

ஸுஷ்டிதெ பார்க்கப்படுகிறது

2.நகர்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

सर्वतोलाञ्छितोमप्यायथास्याद्धितःपटः ।

सूक्ष्माकारैस्तथेशस्यवपुस्सर्वत्रलाञ्छितम् ॥

வவபுதொறாஹிதொஷ்யாயஸ்யாஹிதஹிதஃபடஃ ।

வகுக்ஷாகாரொஸ்யஸ்யவபுஸ்ஸர்வத்ரலாஞ்சிதம் ॥ 202 ॥

வழிதஃபடஃ பசைப்படமானது

ஶஷ்ய மைநினுலே

வவபுதஃ நாலுவாக்கிலும்

யஸ்யாஹித ஶஸ்யாஶ எப்படி அடை

யாளம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ

தஸ்ய அப்படி

ஶஸ்யாஶ ஶசவரனுடைய

வபுஃ தேகமும்

வகுக்ஷாகாரொஃ சூட்சுமா காரங்க

வவபுத நாலுவாக்கிலும் (நினுலே

ஶஸ்யாஶ அடையாளம் பண்ணப்பட்ட

திருக்கிறது.

அ-கை. புத்தியிலேறும்பொருட்டு மற்றொருதிருஷ்டாந்தர்காண்பிவிக்கிறார்.

सस्यंवाशाकजातंवासर्वतोङ्कुरितंयथा ।

कोमलंतद्वदैवैषपेलवोनागदंकुरः ॥

வவஸ்யாவாஸாகஜாதாவாஸவபுதொஹிதாஸ்யா ।

கொஶஸ்தவஶெவெஷவெஹொஶஜமஹாகுரஃ ॥ 203 ॥

வவஸ்யாவா நெற்பயிர்களென்ன

ஸாகஜாதாவா அவரைமுதலானகா

ய்கரியென்ன

வவபுதஃ நாலுவாக்கிலும்

கொஶஸ்த மனோக்கியமாய்

யஸ்ய எப்படி

ஸாகுரிக் குறுமுளையாய் முளைத்தி

ருக்குமோ

தவஸனவ அதுபோலவே

வெஶவஃ சூட்சுமமாக

வஸஸஃ இந்த

[நி.]

ஜமஹாகுரஃ ஜகத்தின்தோற்றமென்ற

அ-கை. இப்படி சூத்திராத்தாமஸ்வரூபம்சொல்லி, ஸ்தூலோபாதி காரணவிராட்டை மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தினால் காண்பிவிக்கிறார்.

आतपाभातलोकोवापटोवावण्पूरितः ।

सस्यंवाफलितंयद्वत्तथासृष्टवपुर्विराट् ॥

சூதவாலாதொகொவாவடொவாவண்புவிதஃ ।

வவஸ்யாவாஹிதயஸ்யவபுதஸ்யவபுவிபுராட் ॥ 204 ॥

சூதவாலாதொகொவாவெப்பினில்

விளங்குகிறனோகம்போலும்

வஸஸ்புவிதஃ வர்ணங்கலினுலே பூ

ரித்தப்பட்ட

படஃ வஸ்திமென்ன

ஹிதம் பழுத்த

வஸ்யாவா பயிரென்ன

யவஸ தஸ்ய எப்படியோ அப்படி

வஸஸ்புவிதஃ பிரகாசவடிவம்

விராட் விராட்டென்றறி.

அ-கை. இதற்குபிரமாண மேதெனில்.

विश्वरूपाद्ययएषउक्तस्सूक्तेपिपौरुषे ।

धातादिस्तं वपर्यन्तानेतस्यावयवान्विदुः ॥

விஸ்வரூபாடியயணஷஉக்தஸூக்தவிவளராவெஷ ।

யாதாதிஸ்த்வபர்யந்தானேதஸ்யாவயவாநுவிதஃ || ௨௦௫ ||

விஸ்வரூபாடியெ விசுவரூபாத்தி
யாயத்திலும் [கத்தத்திலும்
பளராவெஷ.ஸூக்தஸூக்த புருஷகு
ணஃ இந்த விராட்புருஷன்
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்

யாதாதிஸ்தாவயபர்யந்தானே பிரம்மாதி
ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ளசகலங்களும்
ணதஸ்ய இவருடைய
சவய்வாநு அவயவங்களாக
விதஃ அறிஞர்கள்.

அ-கை. இப்படிசொன்னதால் பிரகருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

ईशसूत्रविराडेधोविष्णुरुद्रेन्द्रवह्यः ।

विघ्नभैरवमैराळमारिकायक्षराक्षसाः ॥

विप्रक्षतियविट्छद्रागवाश्रमृगपक्षिणः ।

अश्वत्थवटच्यूतायावत्रीहितृणादयः ॥

जलपाषाणमृत्काष्ठवास्याकुहालकादयः ।

ईश्वरास्मर्वएवैते पूजिताः फलदायिनः ॥

ஈஸஸ்ருவிராடேதோவிஷ்ணுருதிரேந்திரவஹ்யஃ ।

விஶ்ணுவெராவெரேராஜாஸிகாயக்ஷராக்ஷஸாஃ || ௨௦௬ ||

விப்ரக்ஷத்ரிபவிஷ்டுதிராமவாஸுஜமவக்ஷிணஃ ।

சுஸூகாவடவ்ருதாடிபவஹீணிசுருணாடியஃ || ௨௦௭ ||

ஜயவாஷாணஜதாஷ்வாவஸூகாஷ்டாயுகாடியஃ ।

ஈஸ்வராஸ்மர்வஹீணைதவஜிதாஃஹருதாயிநஃ || ௨௦௮ ||

ஈஸஸ்ருவிராடேதோவிஷ்ணுருதிரேந்திரவஹ்யஃ

உதிராமவாஸுஜமவக்ஷிணஃ பிராமணன், சஷத்திரியா

த்தமா, விராட் பிரமா விஷ்ணுரு

த்திரன், இந்திரன், அக்கினி முத

லானவர்களென்ன

விஷ்ணுவெராவெரேராஜாஸிகாயக்ஷ

ராக்ஷஸாஃகணபதிபரவன்மைரா

ளன் மாரியம்மை, யட்சர்கள், ராட்

சர்கள் முதலானவர்களென்ன

விப்ரக்ஷத்ரிப விஷ்டுதிராமவாஸுஜ

மவக்ஷிணஃ பிராமணன், சஷத்திரியா

ள், வைசியாள், சூத்திரர்களென்ன

பசு குதிரை மிருகங்கள் பட்சிக

ளென்ன

சுஸூகாவடவ்ருதாடியஃ அசுஆஸ்மா,

முதலானவர்களென்ன

யவஹீணிசுருணாடியஃ யவஹீணை

புல்லுமுதலானவர்களென்ன

௨௩௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஜலவாஷாணஜேதூஷ்வாஸூர்சூதூல
காடியே தீர்த்தமென்ன, சிலைபென்
ன், மிருத்திகையென்ன, கட்டைக
ளென்ன, வாச்சியென்ன, குந்தால
ம் முதலானவைகளென்ன
எனவென இந்த

வெவெ- சமஸ்தமும்
ஔரஹ்மாரி சகவரான்
வனவ. என்றே
வகுஜீதாஃபூஜிக்கப்பட்டவர்களாயும்
மலையாமிந் அந்தந்தபலத்தைகொ
டுக்கிறவர்களாயுமாகிறார்கள்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணத்தையும் பலன்தாரதம்மியமா யிருக்கிறதற்கு
க்காரணத்தையும் சொல்லுகிறார்.

यथायथोपासतेतंफलमीयुस्तथा ।

फलोत्कर्षाधिकर्षौतुपूज्यपूजानुसारतः ॥

யதாயதோபாவஸ்தேததம்மமூயேயுஸ்ததா ।

வவொதூஷ்வாவகஷுள துவதிஜுவதிஜாநுவாரதஃ || ௨௦௯ ||

யதாயதோ எப்படி எப்படி
தம் அந்த சகவரனை
உவாவஸ்தே உபாசிக்கிறார்களோ
ததா. ததா அப்படி அப்படி
மலம் பலத்தை
ஔரஹ்ம் அடைகிறார்கள்

வகுஜீவகுஜாநுவாரதஃ. தம்
பூஜிக்கப்பட்ட தெய்வங்களுடையவு
ம், பூஜிக்குவனுடைய பக்தியனுசா
ரத்தினாலும்
வவொதூஷ்வாவகஷுள பலங்கள்
மேல்கீழாகின்றன.

அ-கை. இப்படி மாயிகபலம் சித்திக்கட்டும், முக்தியெந்த உபாயத்தினாலு
ண்டாகுமெனில்.

मुक्तिस्तुब्रह्मतत्त्वज्ञानादेवस्यान्यान्यथा ।

स्वप्रबोधंविना नैवस्वस्वमोहीयतेयथा ॥

முக்திஸ்துப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞானாதேவஸ்யான்யதா ।

ஸ்வப்ரவொயம்விநாவநெவஸ்வஸ்வமொஹீயதேயதா || ௨௧௦ ||

முக்திஃ. தம் மோட்சமோவென்றால்
ஸ்வஹ்மதத்வஜ்ஞானாதேவ ஸ்யாஸ பி
ரம்த்தின்னதார்த்தஞானத்தினாலே
உண்டாகும்
சுந்யா ந. வ வேறெவ்விதத்தினாலும்
முக்தியுண்டாகாது

ஸ்வப்ரவொயம் தன்னுடைய விழிப்பு
விநா வாராமலே
ஸ்வஸ்வஃ தன்னுடைய சொப்பனம்
யதா எப்படி
ந னவ ஹீயதே ஒருக்காலும்போக
மாட்டாதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. துவைதநிவர்த்தி ரூபமாயிருக்கிற முக்திக்கு சொப்பனத்திருஷ்டா
ந்தம் சொன்னதுகூடாத, விழித்தவனுக்கு சொப்பனத்திற்கண்டதுவாதம்
காணாமல்போவதுபோல, இந்தஜகத்து அப்படி காணாமல் போகாமல்; ஞானம்

சித்திரதீபவிவேகம்.

௨௩௯

வந்தவனுக்கும் தோற்றுவதால், சொப்பன சமானமென்று சொன்னதற்கு
சுருதியுத்திப் பிரமாணமேதெனில், இந்த மூன்றவஸ்தையையும் சொப்பனம்
மாயாமயமென்று சுருதிசொல்லுவதாலும், பூதகண்ணாடியில் தோற்றுகிறமு
காதிகள் எப்படிப்பொய்யோ அப்படி இந்தஜகத்து, பிர்மத்துக்கு விலட்சண
மாகையால், பொய்யென்று அறிந்தவர்களுக்கும் தோற்றிக்கொண்டிருப்பதி
னால், சொப்பனசமான மென்பதில், ஆட்சேபமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

अद्वितीयब्रह्मतत्त्वस्वप्नोयमखिलज्ञात् ।

ईशजीवादिरूपेणचेतनाचेतनात्मकम् ॥

சுஅதிதீயஸ்ரஹதசெவஸுஸ்வொயமவிநுஜ்ஜகம் ।

ஔஸ்ஸஜீவாஜிரஔவெணவெதநாவெதநாதூகம் ॥ ௨௧௧ ॥

சுஅதிதீயஸ்ரஹதசெவ அத்துவிதீயமா

ன வடிவமாகவும்

ன பிரமஸ்வரூபத்தில்

கூவிலம்ஜமஸ்தோற்றுகிறசகலஜகத்தும்

ஔஸ்ஸஜீவாஜிரஔவ ஐவேசவர ரூ

சுயம் தன்னையறியாததினாலுண்டான

பமானதாகவும்

இந்த

வெதநாவெதநாதூகம் சேதனா சேத

ஸூஹ் சொப்பனமென்றறி.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு அபேதமாயிருக்கிற ஐவேசவரர்களை எப்படிஜகத்து
க்குள் சேர்க்கலாமெனில்.

आनन्दमयविज्ञानमयावीश्वरजीवकौ ।

माययाकल्पितावेतौताम्यांसर्वप्रकल्पितम् ॥

சூநந்நமயவிஜ்ஞாநமயாவீஸ்வரஜீவகௌ ।

மாயயாகல்பிதாவெதௌ தாமயாஸவபுக்லபிதம் ॥ ௨௧௨ ॥

சூநந்நவிஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமயனாயும்

கல்பிகள கற்பிக்கப்பட்டவர்கள்

விஞ்ஞானமயனாயுமிருக்கிற

தாமயா அவர்களாலே

வனதளஔஸ்ஸஜீவகௌ இந்த ஐவே

ஸவபு சகலமும்

சுவரர்கள்

புக்லபிதம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற

மாயயா மாயாசக்தியால்

தென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

அ-கை. அதிலயாரால் எவ்வளவுகற்பிதமெனில்.

ईक्षणादिप्रवेशांतासृष्टिरीशेनकल्पिता ।

जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஔக்ஷணாடிபுரவெஸாணாவூஷிநீஸெநகல்பிதா ।

ஜாஹ்ராடிவிமொக்ஷாணஸூஸாரொஜீவகல்பிதம் ॥ ௨௧௩ ॥

ஔக்ஷணாடிபுரவெஸாணா மாயையை

சிருஷ்டித்து பிரவேசம் வரையில்

விரியப்பார்த்தது முதல் ஜகத்தை

ஸுஷுப்தி உள்ள சிருஷ்டி

ருக்கிப்தென் றுகருதிசொல்லுகிறது.

யயஃ செய்கிறார்கள்.

ட்டோடும்.

ஆ-கை. ஜீவவாதிகளாயும், சகவரவாதிகளாயும் பிரித்துக்காண்பிவிக்கிறார்.

31

252

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

திற்காணப்பட்ட ராச்சிய பரிபால
த்தினாலும், பிச்சை எடுப்பதினாலும்
ஸுபிஃ சொப்பனத்திலிருந்து விழித்
தவன்

ஸுபுதெந. வலு மேல்கீழான அ
தில் சம்மந்தப் படமாட்டான் அ
ன்றே.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मान्मुमुक्षुभिर्नैवमतिर्जीवेश्वाद्योः ।

कार्याकिन्तुब्रह्मतत्त्वंविचार्यबुद्धयतांचतत् ॥

தவ்வாநுமுகுஷுலிஹெநுவுஉதிஜீபுவெஸவாடியொஃ ।

காரியபூகிணுஸுஹதகவவிவாயபுஃஸுபுதாணுதக ॥ 220 ॥

தவ்வாச ஆகையினாலே
ஃஃஃஃஃஃஃ முழுட்சக்களினாலே
ஜீவெஸவாடியொஃ ஜீவேசவரவாதங்
களிலே
உதிஃ புத்தியானது [று
காரியபூ. ஸவ.ந பண்ணத்தக்கதேயன்

கிஃது பின்னையோவென்றால்
ஸுஹதகா பிர்மதத்துவமே
விவாயபு. விசாரிக்கத்தக்கது
தக. வ அநுதானே
ஸுபுதா. அறியத்தக்கது.

அ-கை. பிர்மநிச்சயம் பண்ணும்பொருட்டு, அந்நவாதங்களை யறிந்து தா
னே தள்ளவேண்டுமெனில்.

पूर्वपक्षतयातौचित्तत्त्वनिश्चयहेतुताम् ।

प्राप्तोस्तुनिमज्जस्वतयोर्नैतावतावशः ॥

வடுவடுவகூதயா தளவெதுகவநிஸுபஹெதுதா ॥

புரபுஃதெவஸுநிஜ்ஜஸுதயொஹெநுதாவதாவஸஃ ॥ 220 ॥

தகவநிஸுபஹெதுதா. தத்துவநிச்
சயமுண்டாகும் நிமித்தம்
வடுவடுவகூதயா பூர்வபட்சமாக
தளவெசு அவைகளை விசாரிப்போ
மென்றால்

புரபு. தகிஸுஸு. விசாரிக்கக்கடவது
வனதாவதா. தயொஃ அவ்வளவால் அ
ந்த வாதங்களிலே
ஸவஸு. பரவசஞப்
ந. நிஜ்ஜஸு முழுக்கிப்போய்விடாதே.

அ-கை. சாங்கியமதத்தில் சொல்லுகிற ஜீவேசவரர்கள் சுத்தசித்தாயிருக்
கைபால், அவர்களை நீங்கள் கிரகிக்கலாமென்று சங்கித்ததற்குச் சமாதானம்
சொல்லுகிறார்.

असंगविद्धिभुजीवस्सांख्योक्तस्तादृगीश्वरः ।

योगोक्तस्तत्वमोरयैर्बुद्धौतावितिचेच्छृणु ॥

नतत्वमोरुभावार्थवस्मत्सिद्धान्ततांगतौ ।

अद्वैतबोधनायैवमाकक्षाकाचिदिष्यते ॥

விலட்சணர்களுக்க

உசுசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

உத்யுகை எண்ணுகிறார்கள்

தத்யுகாவாய அதை தள்ளுகிறது
ன் பொருட்டு

கெவலம் மாத்திரம்

தத்யுகை அவர்களுக்கு

[து.

பொருட்டு சோதனை சொல்லப்பட்ட

அகை. பதார்த்தசோதனைப் பிரகாரத்தை காண்பிக்கும்பொருட்டு முன்
சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை விரித்து காண்பிவிடுகிறார்

अतएवात्रदृष्टान्तोयोग्यःप्राक्सम्यगीरितः ।

घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखात्मकः ॥

जलाभ्रोपाध्यधीनेतेजलाकाशाभ्रखेतयोः ।

आधारौतुघटाकाशमहाकाशोसुनिर्मितौ ॥

சுதவனவா துடிஷ்டா னொயொமூப்ராஹ்மீரிதம் ।

வடாகாஸஜஹாகாஸஜஹாகாஸாலுவாதகம் ॥ ௨௨௪ ॥

ஜஹாலொவாயுயீமெதெஜஹாகாஸாலுவெதயொஃ ।

சூயாரள துவடாகாஸஜஹாகாஸாலுநிதிபுதள ॥ ௨௨௫ ॥

சுதவனவ ஆகையினாலேயே

வடாகாஸஜஹாகாஸஜஹாகாஸாலுவா

தகம் கடாகாசமென்றும், மகா

காசமென்றும், ஜலாகாசமென்றும்

மேகாகாசமென்றும்

சுத இந்தப்பிரகரணத்தில்

டிஷ்டாஹ் திருஷ்டாந்தமானது

பூக் முன்னே

யொமூஃ யோக்கியமாக

லுஹ் நன்றாக

வாஸிதம் சொல்லப்பட்டது

அகை. தாஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

செ.ஜலாகாஸாலுவெ. அந்தஜலாகா

சமேகாசாசங்களிரண்டும்

ஜலாலொவாயுயீமெ ஜல உபாதிக்

கும் மேக உபாதிக்கும் அதினங்க

ளாயிருக்கின்றன

தத்யுகை அவைகளுக்கு

சூயாரள ஆதாரங்களான

வடாகாஸஜஹாகாஸள கடாகாசமகா

காசங்கள்

லுஹ்நிதிபுதள. து. அத்தியந்த நிர்மல

ங்களன்றோ.

एवमानन्दविज्ञानमयौमायाधियोर्वशौ ।

तद्विष्टानकटस्थब्रह्मणीतुसुनिर्मलौ ॥

வனவஜாதவிஜ்ஜாதமயளமாயயிபொவபுஸள ।

தத்யுஷ்டாதகதிடவூஸுஹ்ணீதலுஹ்நிதிபுதள ॥ ௨௨௬ ॥

வனவ இப்படி [ஞ்ஞானமபாள்

சூ.தந்விஜ்ஜாதமயள ஆனந்தமய வி

ஜாயாயியொஃ மாயைக்குறித்திக்கும்

வாஸள தவாதிருள்

தத்யுஷ்டாதகதிடவூஸுஹ்ணீ. து.

அவ்விருவர்களுக்கும் அதிஷ்டானபா

ன கூடஸ்தநிர்மலங்களை வென்றால்

லுஹ்நிதிபுதள அத்தியந்தம் நிர்மலம்.

அ-கை. இப்போது பதார்த்தசோதனை சொன்னபிரகாரம் சாங்கியயோக மதங்களை அங்கீகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

एतत्कशोपयोगेनसांख्ययोगौमतौयदि ।

देहोन्नमयकक्षत्वादात्मत्वेनाभ्युपेयताम् ॥

வணததூக்ஷோவயொமெநவஸாஹ்யொமளஉதளயதி !

பெஹொஹ்யகக்ஷக்ஷாடாதுக்ஷநாலுஹ்யொவயதாடி ॥ 22௭ ॥

வணததூக்ஷோவயொமெந இந்த கட
சிகளுக்கு உபதீபாகப்படுமபடியாக
வாஹ்யொமளஉள்ள சாங்கியயோ
கமதங்கள்

யதி அங்கீகரிக்கப் படலாமென்றால்
லோகாயதமதஸ்தருடைமதத்தில்

இ-தி. காவலனைகற்புடையவன் கலக்கலாமென்றால் கடையனையுமேன் க
லக்கக் கூடாதுசொல்.

அ-கை. எதனால் சாங்கியயோகங்கள் வேதாந்தத்திற்கு விரோதமெனில்.

आत्मभेदो जगत्सत्यमीशोन्यइतिचेत्रयम् ।

त्यज्यतेतैस्तदासांख्ययोगौवेदान्तसंमतौ ॥

சூதுஹொஹஜமதுதுஜீஹொஹயுகிஹதுயடி ।

துஜுதெஹெதுஹொஹயொமளவெஹொஹவஸதள ॥ 22௮ ॥

சூதுஹொஹ ஆத்துமாக்களுக்கு பேத
மென்ன

ஜமதுது ஜகத்துக்கு சத்தியமென்ன

ஹொஹ (தனக்கு) ஈசவான்

சுதுஹொஹ வேறென்கிறதென்ன

துயடி இந்த முன்றும்

மெதஹொஹ அவர்களாலே

துஜுதெஹொஹ விடப்பட்டதேயானால்

துது அப்போது

வாஹ்யொமள சாங்கியயோகங்கள்

வெஹொஹவஸதள வேதாந்தத்திற்கு

சம்மதங்களாகும்.

அ-கை. ஜீவன் அசங்கனென்ற ஞானத்தினாலேயே முக்தனாவதால் அத்து
வைதஞான மென்னத்துக்கெனில், அத்துவைத ஞானமன்றியில் முக்திசித்தி
பாடுதென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேறொருவிதமாய்ச் சமாதானம்
சொல்லுகிறார்.

जीवोसङ्गत्वमात्रेणकृतार्थइतिचेत्तदा ।

स्वक्चन्दनादिनित्यत्वमात्रेणापिकृतार्थता ॥

ஜீவொஹொஹகவொஹொஹதுணாகுதாயுகிஹதுதுது ।

ஸுதுதுநாஹிநிதுக்ஷொஹொஹதுணாவிகுதாயுகதா ॥ 22௯ ॥

बलादापनितोमायावादस्सांख्यस्यदुर्मतेः ॥

உவ்வயுட்வயாதிநிநுடிநவயுவி || உகநழ ||

உசஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

உவயுட்கூடாததை [ன்ற] விரும்பும் இந்தமாயையின்விருதை
வடயாதி உகி கூட்டி வைக்கிறேனெ | வயுதி.ந.கி.நீ பார்க்கவில்லையா.

அ-கை. பந்தம். மித்தையானாலும், மோட்சமாவது நிஜமாகட்டுமெயெனில்.

वास्तवौबन्धमोक्षौतुतिर्नसहतेराम् ||

வாஸ்தவஸங்கோக்ஷௌ துஸ்து. தி.ந.புலஹதெ தராடி || ௨௩௪ ||

வஸஸங்கோக்ஷௌ பந்த மோட்சங்கள்

ஸு.கி. சுருதியானது

தராடி மிகவும்

வாஸ்தவஸ. து வாஸ்தவங்களென்றால்

ந.புலஹதெ சகிக்கமாட்டாது.

அ-கை. அதற்குசுருதியேதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नवद्धोनचसाधकः ।

नमुमुर्धुनैवमुक्तइत्येषापरमार्थता ||

நநிரோயொநவொதுதி.ந.புலஹநவஸாபகஃ |

நமும்முநவெமுக்தஃதெதுஷாவரஜாயுதா || ௨௩௫ ||

ந.நிரோயஃ அஞ்ஞானமும்பில்லை

நமும்முநவெ. உ முமுட்சவும்

உதுதி. உ ஐகத்துமுதலான உற்பத்

ந இல்லை

ந இல்லை [தியும்

நமும்முநவெ ஜீவன்முக்தனும்

வலஃ அஞ்ஞானத்தால் கட்டுண்ட

ந உகி இல்லைஎன்று

ந இல்லை (வனும்

வனஷா. இதுவே

வஸாபகஃ உ சாதகனும்

வரஜாயுதா உண்மையென்றுசுரு

ந இல்லை

தி உறைக்கின்றது.

தா-ம். பாமார்த்தத்தில் தானான பிரமத்தைத்தவிர சமஸ்தமுமில்லையென்
பதாம்.

அ-கை. ஜீவேசுவரான் மாயாமயாளென்று சொன்னதை முடிக்கிறார்.

मायाख्यायाःकामधेनोर्वित्सौजीवेश्वरावुभौ ।

यथेच्छपिबताद्वैतन्तत्त्वद्वैतमेवहि ||

மாயாஹ்யாயாஃகாமதெனொவொதுளஜீவெஸ்வராவுஹௌ |

யதெஹ்வொவிஸதாஃதெததகவாகவதெதவெஹி || ௨௩௬ ||

மாயாஹ்யாயாஃ மாயையென்றபெயரை

தெததக துவைதமாகிறபாலை

யடைந்த [வுக்கு

யதெஹ்வொ இஷ்டப்படி

காமதெனொஃ காமதேனுவான ஓர்பச

விஸதாஃ பானம்பண்ணட்டும்

ஜீவெஸ்வரான ஜீவேசுவராளென்ற

தகவொ து உண்மையெதுவென்றால்

உஹ இரண்டு

சுதெததக வனவ அத்துவைத மாத்தி

வதன கன்றுகளுண்டு (அவைகள்)

ஹி நமதுசித்தாந்தம்.

(ரம்

அ-கை. ஜீவேசவரானும் அவர்கள் பேதமும் பொய்யானாலும், கூடஸ்தபி
ர்மங்கள் வாஸ்தவமானதால் அவர்களினது பேதமெப்படி பொய்யாமென்பி
லட்சணபேத மில்லையென்று, முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தத்துடன்
கூறார்.

कूटस्थब्रह्मणोर्भेदोनाममात्रादतेनहि ।

वटाकाशमहाकाशौवियुज्येतेनहिक्वचित् ॥

கூட்டஸ்தஸ்ய ஹ்ணொர் ஹெஹொ நாஸா த்ராஜ்ய தெநஹி ।

வடாகாஸஹ்ணாகாஸளவியுஜ்யெதெநஹிக்விசு ॥ ௨௭௭ ॥

கூட்டஸ்தஸ்ய ஹ்ணொர்	கூடஸ்த பிர்	வடாகாஸஹ்ணாகாஸள	கடாகாசமகா
மங்களுக்கு		காசங்கள்	
ஹெஹொ பேதமானது		கூவிசு ஒருக்காலும்	
நாஸா த்ராசு சொல்மாத்திரமே		ந வியுஜ்யெதெஹி	பிரிபடுகிறதில்லை
ஃதெநஹி அன்றிவேறில்லை		யன்றோ.	

அ-கை. இப்படிபேதமெல்லாம் பொய்யென்று சாதித்ததற்குபலமேதெனில்.

यदैतंश्रुतंसृष्टेःप्राक्तदेवाद्यचोपरि ।

मुक्तावपिवृधामायाभ्रामयत्यखिलान्जनान् ॥

யடைதெஃசுருதஸ்யஸ்டெஃப்ராஃக்டெவாடியஹொவாரி ।

முக்தாவபிவ்யுதாமாயாப்ராஹ்மயத்யக்ஷிலான்ஜநானு ॥ ௨௭௮ ॥

ஸ்டெஃஃப்ராஃ	கிருஷ்டிக்குமுன்	தக ணவ் அதுவே
யசு யாதொரு	[ததாக	சுஷு வ இப்பவுமிருக்கிறது
சுஹெதகா அத்துவைதவஸ்துவிருந்		உபரி இனிமேலும்
ஸுதம் கேழ்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ		ஃகூள சுவி முக்தியிலுமிருக்கிறது.

அ-கை. காலத்தி யத்திலும் அத்துவைதம் ஏகமாயிருக்க பேதத்தில் ஏன்
மயங்குகிறார்களெனில்.

ஸாயா மாயையானது

வ்யுடா வீணாக

சுவிஹ்ண ஜநாநு சகல ஜனங்களையும்.

ஹ்ணயகி மயக்கவைக்கிறது.

தா-ம். தத்துவஞான மின்மையால் பேதத்தி லபிரிவேசம்பண்ணுகிறார்கள்

அ-கை. இப்படிதத்துவ ஞானத்தை யறிந்தவர்களும் மயங்குகிறார்களே
யெனில்.

येवदन्तीत्यमेतेपिभ्रास्यन्तेविद्ययात्रकिम् ।

नयथापूर्वमेतेषामत्रभ्रान्तेरदर्शनात् ॥

யெவதனீஸ்யமெதெவீஸ்யாஜ்யெஹ்வியா த்ராசு ।

நயதாபுர்வமெதெஷாமத்ராஹ்ணாஹ்ணாஃ ॥ ௨௭௯ ॥

200

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஐகூஃ இப்படி தத்துவஞானத்தை
யெ வடிவி யாவர்கள் சொல்லுகிறார்
கனோ
வனதெ கூவி அந்தவிவர்களும் [ளே
ஹூயோனெ (ஐகத்திலு) மயங்குகிறார்கள்
சுத்ரு இந்தஇடத்தில்
விஷயா ஞானத்தால்

அ-கை. சிலருக்கு கர்மவசத்தால் விவகாரமிருந்தாலும் முன்போல அபிநி
வேசமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

சுத்ரு-ஹூயோனெ இவர்களின் மயக்கம்
சுத்யூ-மூக காணப்படாமையால் ஞா

கூஃ என்னப்பிரயோஜனமெனில்
வனதெஷாஃ அந்தஇவர்களுக்கு
யயாவ-ஹூயோ முன்போலேஜகத்து
சத்தியமென்கிறமயக்கம்
ம இன்மையால் ஞானம் வியர்த்தா
ர்த்தமில்லை.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானிகளின் நிச்சயந்தான் ஏதெனில்.

ऐहिकामुष्मिकस्सर्वस्ससारोवास्तवस्ततः ।

नभातिनास्तिचाद्वैतमित्यज्ञानिविनिश्चयः ॥

ज्ञानिनोविपरीतोस्मान्निश्चयस्सम्यगीक्ष्यते ।

स्वस्वनिश्चयतोवद्भोमुक्तोहञ्चितमन्यते ॥

வெணவிகாஃஹூயோனெ கலவ-ஹூயோனெ ரொவாவ-ஹூயோனெ தஃ ।

மலாதிநாவலிவாஹெதலிதூஜூநிவிநிஸூயஃ || 200 ||

ஜூநிநெநாவலிவரீதெநாவலிநிஸூயஹூயோனெ கலவ-ஹூயோனெ தஃ ।

ஹூயோனெ நிஸூயதொவவெஹூயோனெ தஃ || 201 ||

வெணவிகாஃஹூயோனெ இகலோகபரலோ
கங்களினுள்ள

ஹூயோனெ சகலமான

ஹூயோனெ சம்சாரங்களும்

ஹூயோனெ வாஸ்தவமாயிருக்கிறது

தஃ ஆகையினாலே

சுஹூயோனெ அ அத்துவைதமான

நாவலி பர்மவஸ்துவில்லை

மலாதி விளங்கவில்லை

உதி என்று இப்படி

சுத்யூநிவிநிஸூயஃ அஞ்ஞானிகளுட

ய நிச்சயமென்றறி

சுஹூயோனெ இந்த நிச்சயத்திற்கு
விவரீதஃ வேறுக

நிஸூயஃ நிச்சயமானது

ஜூநிநெ பர்மஞானிக்கு

ஹூயோனெ நன்றாக

ஹூயோனெ பார்க்கப்படுகிறது

ஹூயோனெ அவரவர்களுடைய

நிச்சயப்பிரகாரமே

சுஹூயோனெ ஹூயோனெ உதி நான்

த்தனென்றும் நான்முத்தனென்று

ம் இப்படியே ஞானி அஞ்ஞானிக

ளிருவரும்

ஹூயோனெ எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அத்துவைதபிரம்மாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறது
சாத்திரத்தினால் மாத்திரமேயன்றி அனுபவத்திலேயே யெனில்.

நாஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந் ।
அரோபேணநாந்வேதூத்கிம்மாஸதேவிலம் ॥

நாஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந் ।

சுபொஷண நலா துஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந் ॥ ௨௪௨ ॥

சுபொஷணம் அத்துவைதமானபிரம்மம்
சுபொஷணம் பிரத்தியட்சம்
ந வெச இல்லையென்று
ந சொல்லாதே [கவே
வித்யூபேண தான் சதா அறிவா
லாஸநாந் விளங்குவதால்

சுபொஷண முழுக்க [னில்
ந லாந் வெச விளங்கவில்லையெய்
சுபொஷண சகலமான
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேண
லாஸநாந் உனக்குஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேண
கிம் விளங்குகிறதா என்னசொல்.

அ-கை. இப்படி தோஷசாம்மியம் சொல்லி பரிகாசசாம்மியம் சொல்லு
கிறார்.

திஷ்ணவிமானந்தூயோரபிசமஹ்நு ।

ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந் ॥

திஷ்ணவிமானந்தூயோரபிசமஹ்நு ।

ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந் ॥ ௨௪௩ ॥

திஷ்ணவிமானந்தூயோரபிசமஹ்நு
விமானந்தூயோரபிசமஹ்நு
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்

ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்
ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந்

இ-தி. ஒருபாணசோற்றுக் கொருசோறு பதம்பார்க்கிற ஸ்தாஸ்டீலாகநி
யாபம் போலாம்.

அ-கை. பூர்வபட்சி வேறொருவிதமாய் அத்துவைதம் சித்திக்கமாட்டாடுத
ன்று சங்கிக்கிறது.

ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந் ॥

ஹைமபரோக்ஷேவ்வித்யூபேணாஸநாந் ॥ ௨௪௪ ॥

வெவெதெநவீரம் அத்துவைத சப்த
த்திற் குஅர்த்தமாவது துவைதமில்
லாதது
கவெவெதம் அத்துவைதமெனப்படும்
வெவெதநீரென துவைதம் விளங்குகி
ற காலத்தில்

ஐஹா துவைதாத் துவைதங்கொன்
றுக்கொன்று
கயெஹா தமப்பிரகாசம்போல பகை
யானதால் இந்த அத்துவைதமெப்
படிவிளங்கும்சொல்.

அ-கை. குருவேளதிரியின் சங்கையைஎடுத்துச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

विद्धानन्तर्विरोध्यस्यद्वैतस्यातोऽसमेउभे ॥

விஹாநம்சுவவிரொய்யுவூவெவெதவ்யூதொஹவெஹெஹெ ॥ 202 ॥

கவெவெதவ்யூ இந்ததுவைதத்தோற்
றத்திற்கு
விஹாஹம்ஹா அறிவின்தோற்றம்
கவிரொய்யி விரோதமில்லை யென்று

சொன்னுலதுகூடாது
ககஹி ஆகையினாலே
ஹெஹ இரண்டும்
கவஹி சமமன்று.

வி.ம். அப்போது துவைதமும் அத்துவைத விரோதியானதால், அத்து
வைதம் தோன்றும்போது துவைதமும் தோற்றக்கூடாதென்பது நான்முன்
சொன்னதுபோல சமானமாகுமெனில், அதற்கவனே சமாதானம் சொல்லு
கிறான், உம்முடையமதத்தில் அறிவின் தோற்றத்தையன்றி அத்துவைதத்
தோற்றம் வேறில்லாததினாலும் என்னுடையமதத்தி லிருக்கிற துவைதத்திற்
கு அறிவின்தோற்றம் விரோதமின்மையாலும் நான் ஆட்சேபித்ததுபோல, உ
ம்முடைய ஆட்சேபம் சமானமாகமாட்டாது.

அ-கை. தோற்றப்பட்ட துவைதம் அவாஸ்தவமானதால், வாஸ்தவாத்து
வைதத்திற்கு விரோதியில்லை, தன்னிழல்கண்ணாடிக்குள் அனேகம்போலேதோ
ன்றினாலும், அவைகள் வாஸ்தவமின்மைபோலும் வாஸ்தவமானதனக்கு அது
விரோதமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

एवन्तर्हि शृणुद्वैतमसन्मायामयत्वतः ।

तेन वास्तवमद्वैतं परिशेषादिभासते ॥

எனவந்தவ்ஹி ஶ்ருணுவெவெதமஸந்மாயாமயத்வத் ॥

தெநவாஸ்தவமதெவெதாவரிஸெஷாதிஹாஸதெ ॥ 203 ॥

கவ்ஹி அப்போ

எனவம் இந்தப்பிரகாரத்தை

ஶ்ருணு கேள்

[இலே

ஹாயாஸ்யகஹி மாயாமயமாயிருத்தலே

வெஹம் நாமருபமானதுவைதம்

சுவாஸ பொய்

தெந ஆகையினாலே

கவெவெதம் அத்துவைதமே

வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக

வாரிஸெஷாச பாரிஸெஷாதியாயத்தால்

விஹாவதெ மீதமாப்பினங்குகிறது.

அ-கை. அத்துவைதமிருக்கிற பிரகாரத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अचिन्त्यरचनारूपमायैव सकलज्ञात् ।

इति निश्चित्य वस्तुत्वमद्वैते परिशिष्यताम् ॥

சுவிஞ்ஞரவநாரவொலையெவவகலாஜமக |

ஐதிநிஸ்ரீ துவஸுக்ஷமெவதெவநிஸ்ரீஷுதா || ௨௪௬ ||

சுவிஞ்ஞரவநாரவொலையெவவகலாஜமக

நிஸ்ரீ து நிச்சயித்து

தகற்பனாபடிவமான

சுமெவதெ அத்துவைதத்தில்

வகலா ஜமக சகலஜகத்தம்

வஸுக்ஷ வஸ்துத்தன்மை

நாயா வனவ ஐதி மாயையென்றே

வரிஸ்ரீஷுதா மீதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி அத்துவைதமே சத்தியமென்று நிச்சயித்தபின்னும், பூர்வவாசனையால் அடிக்கடி துவைதத்தில் சத்தியபுத்தி வருகிறதேயெனில்.

पुनर्द्वैतस्य वस्तुत्वं भाति चेत् तत्था पुनः ।

परिश्रित्य कोवात्र प्रयासस्तेन ते वद ॥

வாநெவதபுதஸுவஸுக்ஷமவாதிவெதுத்வாவாநம் |

வரிஸ்ரீயகொவா துப்யாவஸஸைநதெவடி || ௨௪௭ ||

வாநம் மறுபடியும் ஒருக்கால்

வரிஸ்ரீய பரிசீலனம்பண்ணு

வெதஸு துவைதத்திற்கு

சுது இந்தவிஷயத்தில்

வஸுக்ஷ வஸ்துத்தன்மை

தெ உனக்கு

வாதி வெச தோன்றிற்றானால்

தெந அதினால்

கூட தயா நீ அப்படியே

[து கஃப்யாவஸம் என்ன பிரயாசமிருக்கிற

வாநம் மறுபடியும் ஜகத்துப் பொய்

வடி அதை இன்னதென்று சொல்.

பிர்மமேசத்தியமென்று

வி-ம். வியாசர் குத்திரத்திலும் சிரவணதிகளை அடிக்கடி ஆவர்த்திப்பண்ணச்சொல்லி யிருக்கிறது.

அ-கை. அபரோட்சஞானமே விசாரத்திற்கு முடிவானதால், எவ்வளவு காலம் விசாரிக்கிறதென்று காலஅளவைப்பற்றி சங்கித்ததற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

कियन्तङ्कालमिति चेत् खेदो यन् द्वैत इष्यताम् ।

अद्वैते तु न युक्तो यः सर्वानर्थनिवारणात् ॥

கியன்தங்காலமितिசெவெதொயனெதவஷுதாம் |

சுமெவதெதுநயுகொய்வஸவாநயபுநிவாரணாசு || ௨௪௮ ||

கியன்தங்காலம் ஐதிவெச எவ்வளவு கா

தெனில்

வம் பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிற

சயம் வெநீ இந்ததுக்கம்

யுதம் நு நியாயமன்னு.

றனவேயெனில்.

வழிச் சொன்னான்.

டத்திலும்

சித்திரதிபவிவேகம்.

௨௫௫

புலவெழுநாடு யழி சேர்க்கப்படுகிற | கிஞ்சு பின்னையோவென்றால்
தேயென்றால் | கூம்.லவ-புடா நீ எப்போதும் [ஊ.
சுலுயாஸம் அக்கற்பணையை | விவெகுகூரூ விவேகத்தையேபண்
சோகூரூ செய்யாதே |
அ-கை. அது சீக்கிரத்தில் வருகிறதேயெனில்.

इदित्यध्यासआयातिदृष्टवासनयेतिचेत् ।

आवर्तयेद्विवेकश्चदृष्टवासयितुंसदा ॥

ஸுபித்யூராவஸ்யாதிகுஜவாவஸநயெதிசெசு ।

சூவத-யெவிவெகஸூஜுஜவாவஸயிதூவஸா|| ௨௫௬ ||

குஜவாவஸயா திடமான அனாத்து | வாயயிதூம் , ஆத்தம வாசனை உண்
ம வாசனையினாலே | டாவதற்கு
ஸுபிதி சீக்கிரமாக [க்கம் | ஸா எப்பொழுதும்
சுலுயாஸம் நான் கர்த்தாவென்ற மய | விவெகம்.உ விவேகத்தையே
சூயாதிகி.உகி.வெச வருகிறதே யென் | சூவத-யெசநான்பிரம்மென்றுபளகு
குஜா திடமாக (றால் |
அ-கை. இதுயுக்தியினாலே மாத்திரம் சொல்லலாமேயன்றியில் அனுபவ
மில்லையெனில்.

विवेकेद्वैतमिथ्यात्वंयुक्त्यैवेतिनभयताम् ।

अचिन्त्यरचनात्वस्यानुभूतिर्हिस्वसाक्षिकी ॥

விவெகெனெஉதலியூகூம்யுக்துவெகிநவணுதாம்

சுவினூரவநாகூவூரநாலுகிவிபுலுலாசுபிகி|| ௨௫௭ ||

விவெகெ சதசத்விவேகத்தில் | சுவினூரவநாகூவூ சிந்திக்கக்கூடா
னெஉதலியூகூம் துவிதத்திற்கு பொ | தகற்பனாருபமான துவைதத்திற்கு
ய்யாயிருக்குந்தன்மை | சுநாலுகிஃ.ஹி நம்முடைய அனுப
யுத்யூ.ஃவ யுக்தியினாலேமாத்திரம் | வமே. [றது.
உகி என்று | ஸூலாசுபிகி தனக்குசாட்சியாயிருக்கி
வணுதாம்.உ சொல்லத்தக்கதன்று |
அ-கை. சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனை துவிதமென்று சொன்னதுபோல, அ
றிவினிடத்திலும், அறிவியாப்தி வருமேயெனில்.

चिदप्यचिन्त्यरचनयदित्यस्तुनोवयम् ।

चितिसुचिन्त्यरचनाद्रूपमोनित्यत्वकारणात् ॥

விடிபுவினூரவநாயழிதவூ-பூநொவயம் ।

விதிம்ஸூவினூரவநாம்பூ-பூநொநிகுசுவநாரணாச|| ௨௫௮ ||

௨௫௬

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

விசுவா அறிவும் [பணையாக | தணிபுயி ஆகட்டுமேயென்றால்
கந்தாபுரவநா சிந்திக்கக்கூடாததற் | கவனம் அப்படியே ஆகட்டும்.

அ-கை. அப்படி அங்கீகரித்தால் உம்முடைய சித்தாந்தம் கெட்டதேயெ
னில், அதைப்பிரிகரிக்கோர்.

வயா நாங்கள்

விகி அறிவை

வாழ்வாபுரவநா நல்லசந்தனையால்

கற்பிக்கப்பட்டதென்று

நொ.ஸூ.௫: சொல்லவில்லையே, அ

துவெதினலெனில்

நிகழுகாரணாக அறிவு நித்தியகா

ரணமாகையால்.

அ-கை. அறிவு நித்தியமென்பது எதினலெனில்.

प्रागभावानुभूतोचितेर्नित्यातताश्चिः ।

புராமவாவொநா.காலுதொவிதெதநிபுதா த துபிதி: || ௨௫௬ ||

விபி: அறிவாகிய தன்னுடைய

தக: ஆகையினாலே

புராமவாபு பிராகபாவமானது [லை

விகி: அறிவானது

கவனமடங்குதல் அனுபவிக்கப்படவில்

நிகழா அழிவற்றிருக்கிறது. [ய

வி.ம். யாதொரு காரணத்தினால், அறிவினுடைய பிராகபாவமானது அ
னுபவிக்கப்படவில்லையோ, ஆகையால், அறிவுநித்தியம், அறிவுக்கும் பிராகபா
வமுண்டென்றால், அதுஅறிவின அனுபவிக்கப்படுகிறதா, அல்லது வேறொ
ன்றினாலையோ, வேறொன்றினாலென்றால், அறிவுக்குவிலட்சணம் ஜடமானதால்
அதற்கனுபவிக்கிற யோக்கைதகூடாது. அறிவினாலே அனுபவிக்கப்படுகிறதெ
ன்றால் வேறொரு அறிவினாலையோ, அல்லதுதன்னாலையோ, வேறொரு அறிவின
லென்றால், அத்துவைதநாதத்தில் இரண்டாவது அறிவின்மையால் முதல்
சொன்னதுகூடாது, அப்படி யங்கீகரித்தால், அறிவுக்கு எதிரியாயிருக்கிற
அபாவம் சித்திநிகரணமன்றியில் கிரகிக்கமுடியாது, ஆனபடியால்தான் அந்
தஅறிவும் கிரகிக்கப்பட்டால், கடாதினைப்போல ஜடமாகுபானதால், வேறொ
ரு அறிவின லென்பதுகூடாது, தன்னாலென்றால் தன்னாலேயே தன்னுடைய
அபாவம் கிரகித்தற்கு ஒருக்காலும்முடியாது.

அ-கை. துவிதம் திருபுடிபேதமாயி நுப்பதால், தன்னபாவம் தன்னால்கிர
கெக்க முடியாததாலும், அந்தஅபாவத்தை அனுபவிக்கிறவன் வேறேஇல்லா
மையாலும் அறிவுபோலே துவிதமும் நித்தியமாயிற்றே பெனில்.

द्वैतस्यप्रागभावस्तुचैतन्येनानुभूयते ॥

வெவதஸ்யபுராமவாவஸ்துவெவதெநுநா காலுதெத || ௨௫௭ ||

வெவதஸ்ய நாமருபதுவிதத்தின்

வெவதெநு அறிவாகியதன்னாலே

புராமவாபு முன்னில்லாணையோ

கவனமடங்குதல் அனுபவிக்கப்படுகி

மென்றால் (கவனமடங்கில்)

து.

சித்திரதீபவிவேகம்.

உரு ௭

வி-ம். கண்ணுக்குசாட்சி, காதுக்குசாட்சி, மனதிற்கும் சர்வத்துக்கும்சாட்சியென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

पागभावयुतन्द्वाैतरच्यतेहिघटादिवत् ।

तथापिरचनाऽचिन्त्यामिध्यातेनेन्द्रजालवत् ॥

பா மலாவயுதம் டெவதம் ரவு தெவ்விவடா லிவசு ।

தயாவிரவநாவினூலியூதெமெஹ்ஜாலவசு ॥ ௨௫௫ ॥

பா மலாவயுதம் முன்னில்லாமை

யோடே கூடியிருக்கிறதான
டெவதம் துவைதமானது [போல்
வடா லிவசு கடாதிகாரிய வஸ்துவைப்
ரவு தெ கற்பணை பண்ணப்படுகின்றன
வி அன்றோ

கயா.கவி அப்படி இருந்தாலும்

ரவநா இந்த கற்பனையானது
கவிந்தூ சிந்திக்கத்தக்கதன்று
தெம ஆகையினாலே
ஹ்ஜாலவசு இந்திரஜால்மபோலே
லியூா பெர்ய்.

அ-கை. இப்போசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

चित्प्रत्यक्षाततो न्यस्यामिध्यात्वञ्चानुभूयते ।

नाद्वैतमपरोक्षञ्चेत्येतन्नव्याहृतंकथम् ॥

வித் துக்ஷா ததொந்யஸ்யாமித்யாத்வஞ்ஞானுபூயதே ।

நாடெவதஜைவரொக்ஷெனெதூ தநவ்யூஹதம் கயூ ॥ ௨௫௬ ॥

விசு அறிவாகியதான்

புத் துக்ஷா பிரத்தியட்சம்

தகம் ஆகையினாலே

கந்யூ அன்னியமான துவைதத்தி

லியூகம்.வபொய்யாயிருத்தலும்[ற்கு

கந்-ஹ்ருதெ அறிவாகியதன் னுலனு

பவிக்கப்படுகிறது

கமிடெவதம் அத்துவைதமானது

கவரொக்ஷம் பிரத்தியட்சம்

ந.டெவசு அன்றென்று சொல்லுகிற

ஹி இந்த

னகசு உன் சொல்

கயூ எப்படி

வ்யூஹதம்.ந கெடுபடமாட்டாது.

அ-கை. இன்னமொரு சங்கைசெய்து உத்திரம் சொல்லுகிறார்.

इत्थंज्ञात्वाप्यसन्तुष्टाःकेचित्कुतइतीर्यताम् ।

चार्वाकादेःप्रबुद्धस्याप्यात्मादेहःकुतोवद ॥

ஹ்ஸம்ஜ்ஞாத்வாப்யஸன்துஸ்டாஃகெவிதூ தஹதீயபுதாம் ।

சார்வாகாடெஃபுஹ்ஸுஸ்யூவ்யூதூதெஹஃகூதொவடி ॥ ௨௫௭ ॥

ஹ்ஸம் இப்படி

ஜ்ஞாத்வா.கவிதேவதாந்தத்தையறிந்தும்

கெவிசு சிலபேர்கள்

கூஹஃ என்னத்தினாலே

௨௫௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கவலாதுஷ்டாஃ திருப்தியானசந்தோ
ஷமில்லாதவர்களாக
ஐதி இருக்கிறார்களென்று
ஸாயுஷாஃ கேட்பாப்பாகில்
புஷ்பாஷ்டா சாத்திரஞானமுள்ளவ
ர்களாயிருக்கிற

வாவாக்காஷ்டி கவி சார்வாகன் மு
தலான பேர்களுக்கும்
ஷெஹி தேகமானது
சூதா ஆத்துமாவாக [து
கூடஃ என்னத்தினாலேதோன்றுகிற
வடிவம் சொல்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசனம் சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

सम्यग्विचारोनास्त्यस्यधीदोषादितिचेत्तथा ।

असन्तुष्टास्तुशास्त्रार्थनत्वैक्षन्तविशेषतः ॥

வாஜ்ஜிவா ரொநாஸ்த்யஸ்யுயீஷொஷாஜி திவெத்யா ।

கவலாதுஷ்டாஸாயுஷாஸாயுஷ்டாநகெக்ஷகஷவிஸெஷதஃ || ௨௫௮

யீஷொஷாச புத்திதோஷத்தினாலே
கவலு இந்த சார்வாகனுக்கு
வாஜ்ஜி நன்றான

விவாரஃ ஆத்துமா அனாத்தம விசா
ரமானது
நாஸ்திவெச இல்லையென்று சொல்லை
யேயானால்.

அ-கை. அந்தப்படி ஆத்தும விசாரம்பண்ணியும் சந்தோஷமடையாம
லிருப்பவர்களும் புத்திமாலின்னியத்தினால் திருப்தியடையா திருக்கிறாரென்
றுசொல்லுகிறார்.

த்யா அப்படி

கவலாதுஷ்டாஃ.து சந்தோஷமன்றியி
லிருக்கிற இவர்களும்சாஸ்திரிகளா
னாலும்

ஸாயுஷ்டாஃ சாத்திரத்தின் கருத்தை
விஸெஷதஃ தனக்கென்று விசேஷித்
தும்பி
ந. து வெண்கூடாத இந்தசாஸ்திரத்
தைபார்க்கிறார்களில்லை.

அ-கை. சுருதியில்சொன்ன அர்த்தம் ஞானியிடத்தி லில்லையெயெனில்

यदासर्वप्रमुच्यन्तेकामायेस्यहृदिश्रताः ।

इतिश्रौतंफलंஐநேதிசேஷமேவதத் ॥

யதாஸாவெபுபுரூஹுஷெகாஜாயெஸ்யஹுஷிஸுதாஃ ।

ஐதிஸுளதம்ஹுஷ்டாஷ்டாநகெதிவெஷ்டுஷ்டவெதசு || ௨௫௯ ||

யதா எப்போ (டைய
கவலு விவேகியாகிய இந்தபுருஷனு
ஹுஷிஸுதாஃ இருதத்யதிஸிருக்
கிறவைகளான
வாவெஷ்ட சமஸ்தமான

யெயாதொரு
காரிஃ ஆசைக்குண்டோ
புரூஹுஷெஐதி அவைகள் தத்து
வ ஞானத்தால்விடுபடுகின்றனரெ
ன்றுசொல்லியிருக்கிற

அதுகாணப்படவில்லையென்றால்
தக்ஷிணமேனவ அந்த பலன் ஞானி
யினிடத்தில்காணப்படுவதுதானே
சில் அதை பரிகாரம் பண்ணும்பொரு
தாணிச்சிறார்.

காரைமுருகியுராவெணவூர்தாவாகுமெஷத் || ௨௬௦ ||

வாக்கியத்தால் அந்த சுருதியே
காரிமுந்நிலாபெண்ணை ஆசையெ
ன்ற சொல்லுகளுக்கு இருதயகிர
ந்திருப்பமாகவே [லே
வாகுமொஷை வாக்கியசேஷத்தினு
வ்யாவூதா வியாக்கியானம் பண்ண
ப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. உலகத்தில் காமசம்பந்தத்தால் இச்சையன்றோ சோல்லப்படுகிறது, அதற்கு ஹிருநயகிரந்தியென்று எப்படி வியாக்கியானம் பண்ணலாமெனில்.

इदंमेस्यादिदंमेस्यादीतिच्छाःकामशब्दिताः ॥

ஐஓஹெஸ்யூரஹிஓஹெஸ்யூரஹீதிவாஃகாபஸஸ்திதாஃ || ௨௬௧ ||

வெண்பாகை எனக்கிருக்கிற துளன் று
 உறுதீ அத்தியாசத்தால் உண்டாகி
 ற இச்சைகள் தாமே
 காசுஷிதா அசைகளென்ற சொல்
 லினால் சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அத்தியாசந்தோடே கூடிவருகிற ஆசையைமாத்திரம் தள்ளச் சொன்னதால், மற்ற ஆசையை கிரகிக்கலாமா, அதனுல்பாதகமில்லையாவெனில்.

इच्छन्स्तुकोटिवस्तूनिनवाधोग्रन्विभेदतः ॥

தயா சுவாகாருமதெஜாநெடி: அ

ப்படி அகங்காரத்தினிடமாய் வரு

கிற இச்சைமுதலானவைகளால்

அ-கை. இப்போசங்கைசெய்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

விசுவாசம் சித்ருபனானதன்னி
டத்தில்

கிவ்வெக என்ன குறைவு உண்டாகு
ம் (ஒருகுறைவும் உண்டாகாது.)

ग्रन्धिभेदात्प्राप्येवामितिचेत्तन्नविस्मर ।

अयमेवग्रन्धिभेदस्तवतेनकृतीभवान् ॥

முனிலெஹா துராபெவவலி திவெ துனவிவூர ।

சுயபெவ முனிலெஹவதெ நகூ கீலவாநு ॥ உசுரு ॥

முனிலெஹா ஹிருதய கிரந்தி பேதி

ப்பதற்கு

ஊரா சவி முன்னாடியும்

ஊவா இப்படித்தான் அசங்கனாகவே

உதிவெக இருக்கிறோமெயெனில்

தச ந விவூர அதை மறவாதே

அ-கை. இந்தஞானத்தை யொருவரும் அறியவில்லையெயெனில்.

சுய ஊவ இப்படி அறிந்ததே

கவ உன்னுடைய

முனிலெஹ ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்

கப்பட்டதாயிற்று

தெந ஆகையால்

வவாநு.கூதீ நீ கிருதகிர்த்தியனாய்

नैवजानन्तिमूढाश्चेत्सोयग्रन्धिर्नचापरः ॥

நெவஜாநநிஉஹாஸ்தொஸ்தாயம் முநிநுஹாவரம் ॥ உசுரு ॥

உஹாம் ஊவா மூடர்கள் இப்படி

ந ஜாநநி வெக அறிகிறார்களில்லையே

வஃ சுயம் அந்த இதுவே [ன்றால்]

முநிஃ ஹிருதயகிரந்தியென்றறி

சுபரம் இதையன்றிலேறென்றும்

ந. உ இல்லை.

அ-கை. ஞானிக்குமிச்சை ஒப்புக்கொண்டால் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு
ப்பேதமேதெனில்.

ग्रन्धितद्भेदमात्रेणवैषम्यंमूढबुद्धयोः ।

प्रवृत्तौवानिवृत्तौवादेहेन्द्रियमनोधिष्याम् ।

नाकिञ्चिदपिवैषम्यमस्त्यज्ञानिविवुद्धयोः ॥

ब्रात्यश्चोत्रिययोर्वेदपाठापाठकृताभिदा ।

नाहारादावस्तिभेदस्सोयन्यायोत्रयोज्यताम् ॥

முநிதஹேஹாநெணவெவஹுஃ உஹவூகயொம் ॥ உசுசு ॥

புவூ துளவாநிவூ துளவாநெஹேந்ரியநொயியாம்

நகிணிடிவெவஹுஃ ஹூநிவிவூகயொம் ॥ உசுசு ॥

வாதுஸ்யோத்ரியயொவெஷ்வாங்குதாவிதா ।

நாஹாராடாவஸிஸெஷ்வொயங்குதாஸ்யோத்ரியயொஜுதா || ௨௬௮

முஸிதஜெஷாநெருண ஹிருதயகர
ந்நிபேயிருப்பதும் போகாமலிரு
ப்பதுமாத்திரமே

வெஷ்யோ பேதமன்றி

சுஜோநிவிஸ்யயொ ஞானி அஞ்ஞா
னிகளுக்கு

வெஷ்யோயொநாயியா தேகேந்தி
ரியமனோபுத்திகளுடைய [து

வாஸ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதா
நிவ்யோதா. வா நிவ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதா
கிணிக.சுவி சற்றும்

வெஷ்யோ பேதமானது

நாஸி இல்லை.

அ-கை, ஞானிக்கிறிருதய கிரந்தியில்லையென்பதில் கீதாவசனங் காண்பி
விக்கிறார்.

नद्विस्प्रवृत्तानिननिवृत्तानिकांक्षति ।

उदासीनवदासीनइतिग्रन्थिभिदोच्यते ॥

நடவஸிஸ்யோவ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதா

உதாஸிநவதாஸிநஇதிஞானிபிதோச்யதே || ௨௬௯ ||

ஸ்யோவ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதா
த்திக்கிறதொழில்களை

நடவஸி த்வேஷிக்கமாட்டான்

ஸ்யோவ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதா
பிவ்யோதா கர்மத்தால் நிவர்த்தித்து
ப்போனவைகளையும்

ந. காஷ்கி இச்சிக்கமாட்டான்

உதாஸிநவதாஸிநஇதிஞானிபிதோச்யதே

சுஸிநி. இதி இருப்பவனென்று

முஸிவிதா கிரந்திபேதம்

உயுதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்தைச் சங்கித்துச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

औदासीन्यंविधेयञ्चेद्वच्छब्दोव्यर्थतामियान् ।

नशक्ताअस्यदेहाद्याइतिचेद्रोगएवमः ॥

ஒளதாஸிந்யோவியெயெனாஸ்யோவ்யோதாஸ்யோதாஸ்யோதா

நஸ்தாஅஸ்யதேஹாடியாஇதிசேட்ரோஃ || ௨௭௦ ||

ஒளதாஸிந்யோ இந்த கீதாவாக்கியத்தி

ல் உதாஸிநபாவமன்றோ

வியெயெ.வெசனிதிக்கப்படுகிறதெய

ன்றால்

வ ஹஸ்யம் போலன்றசொல்

| வ்யூ-தா. ஐயாசுவீணயபோய்விதம்.

அ-கை. ஞானியிந்தேகாதிகள் ஒருகாரியத்திலும் சக்தியில்லாமல் போகிறதைச் சொன்னதேயன்றி கிரந்திபேதத்தைச் சொல்லவில்லையெனில்.

சுவ்ய இவனுடய

பெஹாஜ்யம் தேகாதிகள்

ந.ஸூக்யம் சக்தியன்றியில்

ஐ.கி.வெசு போகவேண்டுமென்றால்

ஹஸ்ய அது

நொமஹவரோகந்தானே தத்துவஞா

னமாய்விட்டதென்றுபரிஹாசம்பு

ண்ணினார்.

அ-கை. அப்படி ஆகட்டும் பென்னதோஷமெனில்,

तत्त्वबोधक्षयव्याधिर्मन्यन्तेयेमहाधियः ।

तेषामज्ञातिविरादाकिन्तेषांदुःशाकंवद ॥

தகவ்வொயாக்கையவ்யாயிம்மனெயெஹாயியம் |

தெஷாம்அஜ்ஞா திவிஸாசாகிந்தெஷாம்ஊஸூகம்வத || ௨௭௧ ||

யெ.ஹாயியம் எந்தமகாபுத்திசாலிக

க்ஷயவ்யாயிம் க்ஷயவ்வியாதியை (ள்

தகவ்வொயா தத்துவஞானமாக

ஹெனெ எண்ணுகிறார்களோ

தெஷாம் அவர்களுடைய

புஜ்ஞா பிரஞ்ஞையே

சக்திவ்யாசா அத்தியந்தம்பிரகாசமாம்

தெஷாம் அவர்களுக்கு

ஊஸூகம் அசாத்தியம்

கி.வத எது சொல்.

அ-கை. அகாரணத்தில் பரிஹாசம்பண்ணவேண்டாம் ஞானிக்கி பிரவிருத்தியில்லையென்பது புராணசித்தமென்று சங்கித்தவனுக்கு சுருதியையறியாமல் நீசங்கிக்கிறாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

भरतादेरप्रवृत्तिःपुराणोक्तिचित्तदा ।

जक्षन्कीडत्रतिविन्दन्नित्यश्रौषीन्नकिंश्रुतिम् ॥

ஹதாடெரபுருத்திஃபுராணோக்திசித்ததா |

ஜக்சன்கீடத்ரதிவிந்தன்னித்யஸ்ரௌஷீந்நகிம்ஸுதிம் || ௨௭௨ ||

ஹதாடெர பரதமகாராஜன் முதலா

னவர்களுக்கு

சுபுருத்தி பிரவிர்த்தியற்றிருந்தது

புராணோக்தா புராணத்தால் சொ

ல்லப்பட்டிருக்கிறது

ஐ.கி.வெசு என்று அப்படி சொல்வை

யேயானால்

ததா அப்போ

ஜக்சந் ஞானி சாப்பிடும்போதும்

கீ.வத வினையாடும்போதும்

நகி.விதந் ஐ.கி ஸ்திரீகளோடோதி

யைச் செய்யும்போதும் (தேகாத்

தமபுத்தி விட்டிருப்பதால் அவனு

க்கு யாதொருகுற்றமில்லையென்று

ஸூகிம் சொல்லி இருக்கிறசுருதியை

ஸூளஷீச. ந. கி நீ கேட்கவில்லையா.

அ-கை. புராணவசனத்துக் கென்னகதிபெனில்.

नद्याहारादिसंत्यज्यभरताद्यास्थिताकाचित् ।

काष्ठपाषाणवत्किन्तुसङ्गभीताउदासते ॥

தஹ்ராஹாராதிஸந்த்யஜ்யபரதாடியாஸ்திதாக்காசித் ।

காஷ்டபாஷாணவத்கிந்துஸங்க்ஹிதாஸ்தாஸதே ॥ ௨௭௩ ॥

ஹாசாஷ்டாஃ பரதர்முதலானவர்கள்

சுஹ்ராஷ்டி ஆகாராதியை

ஸம்சுஜ்ய விட்டு

காஷ்ட பாஷாணவஸ்கட்டைகல் போல

கூழிச ஒரிடத்திலும்

ந.ஸ்திதாஃ இருக்கவில்லை

ஹி அன்றோ

கிந்து பின்னையோவென்றால்

ஸம்மஹிதாஃமூடசங்கத்திற்குப்பயந்து

உதாஸதே காட்டுக்குப்போனார்கள்.

அ-கை. அதற்கு பயப்படுவானேனெனில்.

सङ्गीहिवाध्यतेलोकैर्निस्सङ्गसुखमश्नुते ।

तेनसङ्गःपरित्याज्यस्सर्वदासुखमिच्छता ॥

ஸம்ஹிஹிவாடியதெலொகெய்நிஸ்சங்க்ஸுஹமஸ்துதே ।

தெநஸம்மஹிவாரித்யாஜ்யஸ்வஸ்தாஸுவலிஹ்தா ॥ ௨௭௪ ॥

லொகெஃ ஜனங்களினாலே

ஸம்ஹி சங்கத்தையுடையவனே

வாடியதெ.ஹி பாதிக்கப்படுவன் அ

ன்றோ

நிஸம்மஃ மூட சங்கத்தைவிட்டவன்

ஸம்வா.சுஹ்ரவதசகத்தையுடையவன்

ஸவஹ்ரா எப்போதும்

ஸம்வம் பிர்மானந்தத்தை

ஐஹ்நா இச்சித்த

தெந அந்த புருஷனாலே

ஸம்மஃ மூட சங்கமானது

வாரித்யாஜ்யஃநன்றாய்த்தள்ளத்தக்கது

அ-கை. அப்போ மானசசங்கமே தள்ளத்தக்கது,உள்ளேசங்கமில்லாமல் வெளியில் விவகரிக்கிற ஞானிகளை ஜனங்கள் அஞ்ஞானியென் றெப்படி சொல்லலாமெனில்.

अज्ञात्वाशास्त्रहृदयंमूढोवक्तव्यन्यथान्यथा ।

मूर्खीणानिर्णयस्त्वास्तामस्मत्सिद्धान्तउच्यते ॥

சஹ்நாசாஸாஸ்த்ரஹ்ரத்யம்மூடொவக்தவ்யந்யந்யதா ।

மூர்க்ஹிணாஃநிர்ணயஸ்த்வாஸ்தாமஸ்திஸ்த்ஹாந்தஉச்யதே ॥ ௨௭௫ ॥

மூடஹ்நாவன்

[த்தை

வக்தி சொல்லுகிறான்

ஸாஸ்த்ரஹ்ரத்யாசாத்திரத்தினந்தரங்க

மூர்க்ஹிணாஃ மூர்க்காளுடைய

சஹ்நாஸா அநியாமல்

நிண்டியம்.தம் நிச்சயமானது

சஹ்நாஸா அஹ்வனவன் எண்ண

சூஹ்நாஃ இருக்கட்டும்

ப்படி வேறுவேறுக

சுஸ்தி நம்முடைய

உசுசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸ்ரீ. சூ. பி. சுவீ இந்த மூன்றுகளும் | சுவாயாரணவெகூஷா முக்கியமா
வைராக்கியத்திற்கு | னவுது ஸ்வரூபகாரியங்களென்றறி
அ-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாதிமூன்றையும் காண்பிக்கீரார்.

श्रवणादित्रयन्तद्वत्तत्त्वमिध्याविவேचनम् ।

पुनर्ग्रन्थेरनुदयो बोधस्येते त्रयोमताः ॥

ஸ்வாணாதித்ருயந்தத்வத்வமித்யாவிவேசனம் ।

புனர்ஞ்நெரனுதயோபோத்யேதேத்ரயோமதாஃ || உஎசு ||

ஸ்வாணாதித்ருய ஞானத்திற்கு சிரவ
ன மனநிதித்தியாசம் மூன்றும்
எது

உசுசு அதுபோல

தகூஷா விவெசனம் உள்ளே பஞ்ச

கோசங்களுக்கும் சாட்சிக்கும், வெ
ளியில் பிரம்மத்திற்கும், ஜகத்திற்கு
மிருக்கிற சத்தியா சத்தியங்களைப்
பிரிக்கிறதே ஸ்வரூபம்

அ-கை. உபரதிக்கி ஏதவாதிகளைக்காண்பிவிக்கீரார்.

यमादिधीनिरोधश्चव्यवहारस्य संक्षयः ।

स्युर्हेत्वाद्याउपरतेरित्यसङ्कर ईरितः ॥

யமாதிதீநிரோதஸ்சவ்யவஹாஸ்யஸங்க்ஷயஃ ।

ஸ்யுஹேத்வாத்யாஉபரதேரீத்யஸங்கர ஈரீரீதஃ || உஅ ||

யமாதி, உபரதிக்கியமம்முதலான அஷ்ட

டாங்கயோகம் ஏது

யீதிரோயம். உபத்திவிருத்தியைத் த

டுப்பதே ஸ்வரூபம்

ஸ்வவஹாஸ்ய விவகாரத்தின்

ஸங்க்ஷயம் நிவர்த்தியேகாரியம்

உவரதேஃ உபரதிக்கி இப்படி

வெகூஷாஃ ஏதுவாதிகள்

ஸ்யுஃ ஐதி இருக்கின்றனவென்று

சுயஸ்கரம் பிரிவினையானது

ஈரீரீதஃ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தமூன்றுகளும் மோட்சத்திற்கு முக்கியமென்பது சமான
மா அல்லவாயெனில்.

तत्त्वबोधप्रधानं रयात्साक्षान्मोक्षप्रदत्वतः ।

बोधोपकारिणावेतौ वैराग्योपरमावुभौ ॥

தத்வவொயபுயாநொஸ்யாந்நாஸ்க்ஷானொஸ்க்ஷபுரஸ்க்ஷதஃ ।

வொயொயகாரிணாவெதௌவொரொயொவொரொயொவொ || உஅ ||

கூனொய்யு தத்துவஞானமானது
வாகுடாசு நேரே [பதால்
கொண்டபுஷ்பதம்.மோட்சங் கொடுப்
புயாநா.வ்யாச முக்கியமாக இரு
க்கிறது.

வெவராமொய்யாபரண வைராக்கியமெ
ன்ன உபரதியென்ன
வனதள.உலள இந்த இரண்டினும்
வொபொவகாரிணா ஞானத்திற்கு
சகாயத்தை செய்கின்றன.

வி-ம். பிரமத்தையறிந்தே மிருத்தியுவை தாண்டுகொள். மோட்சத்தி் கு
வேரேவழி யில்லையென்கிற சுருதியால், ஞானம்பிரதானம். விஷயத்தில்வைரா
க்கியப் வந்தவன் பிரமத்தையறியும் நிமித்தியம் குருவினிடம்போகொ நென்
ற சுருதியால், வைராக்கியம்ஞானசாதனமென்றும், சாந்தனாயும், உபரதனாயும்,
திதிட்சவாயும், சமாகிதனாயு மிருந்துகொண்டு தன்னிடத்தில்தானே தன்னை
ப்பார்க்கொனென்கிற சுருதியாலும், வைராக்கியோபரதிக ளிரண்டும் ஞான்
சாதன மென்ற ரியத்தக்கது.

இ-தி. சிரார்த்தத்திற்கு பிதிர்வரணம் முக்கியமாயும், விசுவேதேவவரணமு
ம், விஷ்ணுவரணமும் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், புஸ்தகத்திற்கு நடுவிலெ
ழுதியிருக்கிற அட்சரங்கள் முக்கியமாயும், மேலட்டை கீழட்டை சாதகமா
யிருப்பதுபோலும், தானத்திற்கு ராஜன்முக்கியமாயும் மந்திரிபிரதானிகள்
சாதகமா யிருப்பதுபோலும், தேகம் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிரானன்முக்கியமா
யும், மற்றகரணகருவிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இந்தமூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறதற்கும் சேராதிருக்கிறதற்கும் கா
ரணமேதெனில்,

त्रयोप्यत्यन्तपक्वाश्चिह्नमहत्तपस.फलम् ।

दुरितेनकाचित्किञ्चित्कदाचित्प्रतिबध्यते ॥

சூயொவ்யுதுஷ்வகூஷெ துஹ தஹ்வவஸஃஹம் ।

ஊரிதெநகவ்யுதிஷ்விதுஷாவிது திவக்யுதெ ॥ ௨௨.௨ ॥

சூயஃஸவி இந்த வைராக்கிய உபாதி
ஞானம் மூன்றுகளும்
சுதுஷ்வகூஃ.வெசு அத்தியந்தபக்கு
வமாகசேர்ந்து இருந்தனவேயானால்
ஐஹதஃ மகத்தான
ஐவஸஃ.ஹம் தபசின்பலமென்றறி

ஊரிதெந பிரதிபந்தகருபபாவத்தா
கூவிசு சிலஞானிகளிடத்திலாவது [ல்
கிணிகு சிறிது
கஷாவிசுசிலகாலவிசேஷத்தினாலாவது
பூ.திவக்யுதெ சிலசிலஞானிகளிடத்
திலே பிரதிபந்திக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அதிலும்ஞானம் பிரதிபந்தித்தால் மோட்சமில்லையென்று சொ
ல்லுகொள்.

वैराग्योपरतीपूर्णबोधतुप्रतिबध्यते ।

यस्यतस्यनमोक्षोस्तिपुण्यलोकस्तपोबलान् ॥

2௬௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வெராமொவர தீவனெய்வெயவாதிவயுதெ. |
யவயுதவயுதவெய்வெயவாதிவயுதெ || 2௮௩ ||

யவயு யாதொருவனுக்கு
வெராமொவர தீ வைராக்கியோ
பரதிகள் || திலும்
வகுணை பூர்ணங்களா யிருந்தபோ
வெய்யு. து ஞானம்மாத்திரம்
வூகிவயுதெ தடைபட்டுதொனல்
கவயு அவனுக்கு

கோஷம் மோட்சம்
நாஷி இல்லை
தவொவொசு தபசினுடைய மகிமா
விசேஷத்தினுலே
வண்ணொகை (பிரமதி) புண்ணி
யலோகமுண்டு.

இ-தி. அன்னமன்றியில் நெய் தயிர் வைத்திருக்கிறவனுக்கு பசிதீராதது போலும், அவைகளைபுஜித்தால் நாவிற்குருசிமாத் திரம் காணப்படுவதுபோல. அ-கை. வைராக்கியோபரதிகள் தடைபட்டால் ஜீவன்முக்தி சுகமாத்திரம் தடைபடுமென்று சொல்லுகிறார்.

पूर्णवेधेतदन्यौर्द्वौप्रतिबद्धौयदातदा ।

मोक्षोविनिश्चितः किन्तुदृष्टदुःखं न नश्यति ॥

வகுணைபுவொயெததநுள அளவூதிவலளயதாததா ।

வெய்வெயவாதிவயுதெய்வெயவாதிவயுதெ || 2௮௪ ||

வொயெ ஞானம்
வகுணை பூர்ணமாயிருந்துள்ளளவி
ததநுள அதற்கன்யங்களான [ல்
அள மற்ற இரண்டுகளும்
யதா எப்போ
வூகிவயுள தடை படுகின்றனவோ
ததா அப்போ

கோஷம் மோட்சமானது
விதிவூகி நிச்சயமாகவுண்டு
கி.த. பின்னைபோவென்றால்
ததநுள. சரீரத்தில் கர்மத்தால்
காணப்படுகிற வியாதியாதிதுக்கம்
த.ததநுள நசியாது.

இ-தி. பசிதீர ஆகாரம்செய்பவர்களில், முன்னே இருக்கிற நெய் முதலான சாதனமும், பின்னாலே இருக்கிற தயிர் முதலான சாதனமும், அன்னம்புஜிப்பவனுக்கு சுகத்தைக்கொடுப்பதுபோலும், அவைகளில்லாமல் வெறுமன்னம்புஜிக்கிறவனுக்கு பசிதீர்ந்தாலும், தற்காலத்தில் துக்கம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது இந்தமுன்றுகளுக்கும் அவதிசொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकतृणीकारोवैराग्यस्यावधिर्मतः ।

देहात्मवत्परात्मत्वदार्ढ्यबोधस्समाप्यते ॥

सुखिद्विस्मृतिसीमाभवेदुपरमस्यहि ।

धियास्वयाविनिश्चयन्तारतम्यमवान्तरम् ॥

ஸ்ரஹ்ரோகதூணீகாரொவெரா ஸ்ரஹ்வயிஷுதம் |
 ஷெஹாத்வதூராத்ஷபாஷெஷுவொயஸ்ஸோஷுதெ || ௨௮௫ ||
 ஸுஷ்வலிஷுதிஸ்ஸோலவெஷுவாஷெஷுஷி |
 யியாஸ்ஸயாவிநிஸ்ஸெயந்தாரதஜ்வானா || ௨௮௬ ||

ஸ்ரஹ்ரோகதூணீகாரம் பிர்மலோக ம்வரை துரும்பாயெண்ணுதல் வெராஸுஷு வைராக்கியத்திற்கு சுவயிம் ஷீதம் அவதி பெனப்பிடம் ஷெஹாத்வச தேகமே நானென்றறிந் ததுபோல வராத்தூஷபாஷெஷு பிர்மமே நானெ ன்கிறதிடமுண்டாவதே வொயம் ஞானமானது ஸோஷுதெ முற்றுப்பெறப்படுகிறது	ஸுஷ்வச சஷுப்திபோல விஷுதிம் ஜகத்தை மறத்தல் உபாஷெ உபரதிக்கி ஸீதா எல்லைக்கோடியாக ஸவெசுஷி பவிக்கிறதன்றோ ஸயா.யியா தன்புத்தியால் ஸவாணரம் இவைகளுடைய மத்தியி ளுள்ள தா.தஜிம் பேதத்தை விநிஸ்ஸெயம் நிச்சயிக்கத்தக்கது.
--	--

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கும் இராகாதிகளால் வைஷம்மியம் காணப் படுவதால், ஞானமும் மோட்ச ஏதுவில்லையென்றசங்கைக்கி, இராகாதிகளும் வியாதிமுதலான வைகள்போலே, பிராரப்தகர்ம பலமானதால், அதனால்முக் திக்கி தடையில்லைபென்று சொல்லுகிறார்.

आरब्धकर्मनानात्वात्तुद्धानामन्यथान्यथा ।

वर्तन्तेनशास्त्रार्थेभ्रमितव्यनपाण्डितैः ॥

ஸ்ரஹ்ரோகதூணீகாரொவெரா ஸ்ரஹ்வயிஷுதம் வதூநுதெ நஸாஸ்ஸாஷெஷுஷிதவூநவண்ணிதெ ௨௮௭ ஸ்ரஹ்ரோகதூணீகாரொவெரா ஸ்ரஹ்வயிஷுதம் மம் நானாவிதமானதால் வஸாஸா ஞானிகளுக்கு ஸ்ரஹ்ரோகதூணீகாரொவெரா ஸ்ரஹ்வயிஷுதம் வதூநுதெ நஸாஸ்ஸாஷெஷுஷிதவூநவண்ணிதெ ௨௮௭	தெந ஆகையினாலே ஸாஸாஷெஷு இந்த சாத்திரார்த்தத்தி வண்ணிதெ வித்துவான்களினாலே ந.ஸ.ஷிதவூந மயங்கத்தக்கதன்று.
--	---

அ-கை. அப்போது ஞானிகளை என்னமாய் அறிகிறதெனில்.

स्वस्वकर्मानुसारेणवर्ततातेयथायथा ।

अवशिष्टस्सर्वबोधस्समामुक्तिरितिस्थितिः ॥

ஸ்வஸ்கர்மானுஸாரெணவதூணாந்தெயயாயயா |
 ஸவஸிஷ்ஸ்ஸவஸ்வொயஸ்ஸோஷுதிநிதிஸ்ஸிதி || ௨௮௮ ||

ஹ்ஸு ஸ்ராமண தங்கள் தங்
கள்கர்மானுசாரத்தால்
தெ அந்தந்தஞானிகள் [மோ
யயா யயா எப்படியெப்படி வேண்டு
வதற்கு அப்படியப்படி இருக்க
ட்டும்

ஹ்ஸு ஸ்ராமண சமஸ்தமான ஞானிக
ளுக்கும்
ஹ்ஸு ஸ்ராமண பிர்மமென்கிற ஞா
னம் ஒன்றுபோல மீதமாவதால்
ஜோஷி மோட்சமானது [ன்று
ஹ்ஸு ஸ்ராமண சமமானமாக இருக்கிறதெ
ஸ்திநிச் சயம்பண்ணத்தக்கது.

நி.தி. பிராமணனும் நீசனும் நடைபேதமா யிருந்தாலும் பி. எல், பரிட்
சை கொடுத்திருந்தால், இருவருக்கும், ஹைகோர்ட்டுவக்கில் வேலையாவது
சமானமா யிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தப் பிரகரணத்தின் தாற்பரியத்தைச் சுருக்கிக்காண்பிவிக்கிறார்.

जगच्चित्रं स्वचैतन्ये पदे चित्रमिवापितम् ।

मायया तदुपेक्ष्यैव चैतन्ये परिशेष्यताम् ॥

ஐமஜித்ருஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ நு வடெ ஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ

ஐமஜித்ருஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ நு வடெ ஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ ॥ ௨௮௯ ॥

ஹ்ஸு ஸ்ராமண தானுயிருக்கிற அறியி
வடெ வஸ்திரத்தில் (ல்
ஹ்ஸு ஸ்ராமண சித்திரம்போலே
ஐமஜித்ருஹ்ஸு ஸ்ராமண சித்திரமானது
ஹ்ஸு ஸ்ராமண எழுதப்பட்டிருக்கிறது

தக அதை
உதெ ஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ ஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ
ஹ்ஸு ஸ்ராமண அறிவுமாதிரித் தானெ
ன்பதில் [கது
ஹ்ஸு ஸ்ராமண மீதமாயிருக்கத் தக்

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசத்திற்குப் பலம் சொல்லுகிறார்.

चित्रदीपमिमं नित्यं ये नु सन्दधते बुधाः ।

पश्यन्तोपि जगच्चित्रं ते मुह्यन्ति न पूर्ववत् ॥

வித்ருஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ நு வடெ ஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ

வித்ருஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ நு வடெ ஹ்ஸு ஸ்ராமண உதெ ॥ ௨௯௦ ॥

ஹ்ஸு ஸ்ராமண யாதொரு ஞானிகள்
ஹ்ஸு ஸ்ராமண இந்த
வித்ருஹ்ஸு ஸ்ராமண சித்திரதீபத்தை
ஹ்ஸு ஸ்ராமண தினந்தோரும்
ஹ்ஸு ஸ்ராமண அனுசந்தானம் ப
ண்ணி வருகிறார்களோ
தெ அவர்கள்

ஹ்ஸு ஸ்ராமண இந்த ஹ்ஸு ஸ்ராமண சித்திரத்தை
ஹ்ஸு ஸ்ராமண பார்த்துக்கொண்டிரு
ந்தாலும்
ஹ்ஸு ஸ்ராமண முன்போலே (சகத்தை
சத்தியமென்று
ஹ்ஸு ஸ்ராமண மயக்கத்தை யடையமா
ட்டார்கள்.

சித்திரதீபவிவேகம் முற்றிற்று.

(எ)வது திருப்தீபசாராத் தப்பிரகாசிகை.

பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் 6-வது அத்தியாயத்தில் நான்காவதுபிராமணத்தில், (12)வது வாக்கியமான (ஆத்துமானஞ்சேதி) என்ற (2) வாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லுகின்றனர்.

யாதொருபுருஷன் இந்த ஆத்துமாவே நானென்று அறிந்தானேயானால் அவன்எதை இச்சிக்கபோகிறான், எவருடைய ஆசையின் நிமித்தம் சரீரத்தைத் தாப்பப்படுத்தப் போகிறானென்று மேற்கூறிய சுருதி கூறுகின்றது. அச்சுருதியி னார்த்தத்தை இந்த அத்தியாயத்தில் பூராவும் விசாரிக்கிறதாமன்றி, ஜீவன் முக்தனுடைய திருப்தியையும் நன்றய்க் காண்பிக்கின்றனர். மாயைடானது ஜீவேசுவரர்களென்ற இரண்டாபாசர்களைக் கற்பிவித் திருக்கின்றது. அவர்களால் சகலமும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பார்வைமுதல் பிரவேசமீறாயீசகற்பிதம், ஜாக்கிம்முதல் போஷமீறாயுள்ள சம்சாரம் ஜீவகற்பிதம், சகலகற்பணைக்கு மதிஷ்டானமான கூடஸ்தர் அச்சங்கர். அம்மாயையி னத்தியாசத்தால்புத்தியில் பிரதிபலித்தஜீவன் புருஷசுப்தார்த்தன். அதிஷ்டானமில்லாத (பிரமை) எங்கும் காணப்படவில்லை. அதிஷ்டானம், சத்தையும், மயக்காம்சத்தையும், எப்பொழுது ஜீவன்கிரகிக்கிறானோ, அப்போது நான்சம்சாரியென்று அபிமானிக்கிறான். மயக்காம்சத்தைத்தள்ளி, நான் அசங்கனென்றறிந்தால், கூடஸ்தராவான். அசங்கரிடத்தில், அகங்காரம் கூடாதேயென்றால் யானுரைக்கின்றேன்கேள், முக்தியாகங்காரமொன்று, அமுக்தியாகங்காரமிரண்டு, ஆகஅகங்காரம் மூவிதம். கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும், பேதந்தெரியாமல், ஒருவர்தர்மத்தை மற்றவர்களிடத்திற் சேர்த்து மூடர்களால் பிரயோகம்பண்ணப்படுகிறது யாதோஅதுவே முக்தியாகங்கார மெனப்படும். கூடஸ்தஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன் ஸ்வரூபத்தையும், ஆராய்ந்தறிந்தனானி லோகவிவகாரத்திலும், வைதீக விவகாரத்திலும், நானென்று சொன்னாலுமாபடுகாள். அவைகள் அமுக்தியாகங்காரங்கள் ஞானியின் தன்மையும், அஞ்ஞானியின்தன்மையும், சிதாபாசனுக்கேயொழிய கூடஸ்தருக்கில்லை. தசமனிடத்தில் ஏழவஸ்ஸதைகள் கண்டதுபோல ஜீவனிடத்திலு மவ்விதமேகாணப்படுகிறது. தைத்திரீயசுருதி ஆனந்தவல்லியிலும் பிருசுவல்லியிலும் முதலில்பிரம்த்தைப் பரோக்ஷமாய்க்கூறி, பின்பப்பரோக்ஷமாய்ப் பஞ்சகோச சாக்ஷியான பிர்மம் ஹிருதயகுகையி விருக்கிறதை யறியும்படி கூறுகின்றது. சாந்தோக்தியுடையபரிடதம் இந்திரன், பிர்மாவானதன் குருவிடத்திற் சென்று பிரமத்தைமுன் பரோக்ஷமாய்க் கேட்டு, நான்குதடவைதன் குருவையடைந்து (101)வருடம் காத்தபின்னர் சுயம்பிரகாசமான பிர்மத்தை யபரோக்ஷமா யறிந்தானென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே ஐதரேய சுருதியுமடைகிறது. அன்னிய சுருதிகளும் அவார்தர வாக்கியத்தினால் பரோக்ஷமும், மகாவாக்கியத்தினு லபரோக்ஷமும் வருமென்று கூறுகின்றன. வாக்கிய விருத்தி

யென்ற கிரந்தத்தில் பகவத்பூஜ்ய பாதாளான சங்கரகுருவும் மேற்கூறிய வாறே விரிவாயருளி யிருக்கின்றனர். அவ்வாறு வசிஷ்டரும் அந்தவஸ்துவையே சிந்திக்கிறதும், அதுவே ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக் கொள்ளுகிறதும், ஒரேசிந்தனையா யிருந்துக்கொண்டிருக்கிறதும், பிர்மாப்பியாசமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று கூறியிருக்கிறார். சுருதியும்சதா பிர்மத்தைப்பேசொல்லி, அன்னியவார்த்தையைத் தள்ளவேண்டியதென்றும் கூறுகின்றது. ஸ்மிருதியான பகவத்கீதையிலும் வேறுசிந்தையன்றி அறிவானஎன்னை எவர்களு பாசிக்கின்றனரோ, அந்தமகான்களுடைய யோகசேஷமத்தை நான் வகிக்கிறேனென்று கிருஷ்ணபகவானருளி யிருக்கின்றார். இவ்வாறுஞானி விவகாரத்திற் செலுத்துகிற விருத்தியை நிறுத்தி யெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தாலும் பிராரப்தகர்மத்தால் விஷயானுபவம்செய்யும்படிநேரிடுகிறது. அப்பிராரப்தகர்மம் எத்தனைவிதமெனில் இச்சாபிராரப்தமென்றும் அனிச்சா பிராரப்தமென்றும், பரேச்சா பிராரப்தமென மூன்றுவிதம் அபத்தியம் செய்கிறவனும், திருடுகிறவனும், ராஜஸ்திரியை யாசைப்படுகிறவனும், தனக்குதுக்கம் வருமென்று தெரிந்திருந்தும், இச்சிப்பதுபோல், ஞானியும் இச்சாபிராரப்த தோஷத்தா லிச்சிக்கிறான். முன்கிருதயுகத்தி லிருந்தநளனும், திரேதாயுகத்தி லிருந்த ப்ரீராமனும், துவாபரயுகத்திலிருந்த பஞ்சபாண்டவரும், இச்சாபிராரப்த கர்மத்தை நிவர்த்திக்க முடியாமல் சங்கடப்பட்டதுபோல், இந்தயுகத்திலிருக்கிற ஞானிகள் பிராரப்தகர்மத்தா லதைவிலக்கமுடியாமல் துக்கிக்கின்றனர், கீதையில் ப்ரீகிருஷ்ண பகவானேநோக்கி, யாராலேஏவப்பட்டுப் பிராணிகள் பாவத்தைச் செய்கிறார்களென்று கேட்டஅருச்சுனனுக்கு.காமக்குரோதாதிகளா லேவப்பட்டுசெய்கிறார்களென்றும், நீயுத்தம்செய்ய இச்சிக்காவிட்டாலும், முன் நீசெய்தகர்மத்தினாலேவப்பட்டவனாகி யிச்சியாமல் யுத்தகர்மத்தைச் செய்வதே அனிச்சா பிராரப்தகர்மம், அன்னியர்களுடைய தாட்சண்னியத்தால் பிரவர்த்தித்ததினாலுண்டாகிறசுகதுக்கம் பரேச்சாபிராரப்தம். நீரிவ்வாறு கூறும்பகூத்தில் யாருக்காக இச்சிக்கப் போகிறானென்ற சுருதியினர்த்தம் விரோதமா யிருக்கிறதேயென்றால், வருத்தவிதைபோல், கர்மம் ஞானாக்கினியா லெரிக்கப்பட்ட படியால் ஞானியினிச்சை ஜன்மத்தைக்கொடாது பண்ணவேண்டியது பண்ணப்பட்டதென்றும், அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதென்றும், இவ்விதமான திருப்தியால், ஞானியெப்பொழுதும் சுகத்துக்கொண்டிருப்பன். நானேதன்னியனென்று சதா சுகத்திருப்பன்.

திருப்திபிரகாரார்த்தப்பிரகாசனை முற்றிற்று.

ஸ்ரீமணோபாய நம:.

ஸ்ரீராமலிங்கசுந்தர நகு முரவெகத:.

தருவிழீவ:.

अखण्डानन्दरूपायशिवायगुरवेनमः ।

शिष्याज्ञानतमोर्ध्वंसपट्वर्केन्द्राग्निमूर्तये ॥

वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दनिवारयन् ।

पुमर्थान्श्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

क्रियतेतृप्तिदीपस्यव्याख्यानं गुर्वनुग्रहात् ॥

சுவணா நகுர உவாயஸிவாய முரவெகத: ।

ஸ்ரீஷ்ரஜகாநதஜோஹ்வஸவபூகெபூந்நிஜதயெ ॥

வெடாஸ்யபுஸ்யபுஸகாஸெநதஜோஹாடிநிவாரயநு ।

புமர்த்யாந்சுதூரோதேயாதித்யாதித்யபுஸ்யர: ॥

நகவாஸ்ரீஹாரதீ தீயபுவித்யாநணுமநீஸுநா ।

கரியதெதருவிழீவஸ்யவ்யாநாநுமுவபுநுமுஹாக ॥

சீடர்களுடைய அஞ்ஞானமாகிற இருளை நன்றாய் நிவர்த்திசெய்ய சூரிய சந்திர அக்கினி மூர்த்திருபராயும், மங்கலாஸ்வரூபராயும், பூரண நந்தரூபராயும், மிருக்கிற நம்மாசானை வணங்குகின்றனம். சகலவேதார்த்தத்தினுடைய பிரகாசத்தா லிருதயத்திலிருக்கிற அஞ்ஞானந்தகாரத்தை நிவர்த்தித்து, புருஷார்த்தம்நான்கையும் யாதொருவர் கொடுத்தாரோ, அந்தவித்தியாதீர்த்த மகேசுவரர் கிருபைசெய்யட்டும். பூரீபாரதீர்த்த வித்தியாரணிய முனிசுவரர்களை நமஸ்காரம்பண்ணி இந்த ஆசாரியாளுடைய அனுக்கிரகத்தால் திருப்திபி கைக்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. திருப்திபிகையை ஆரம்பிவிக்கிற பாரதீர்த்த குருவானவர் இ ந்தபிரகரணம் சுருதியின் வியாக்கியானரூபமாயிருப்பதால் அச்சுருதியை மு தலில் சொல்லுகிறார்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।

किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

சுருதாநனுவலிஜாநியாடியமஸ்மீதிபூரூப: ।

கிநிஷ்டநஸ்யகாமாயஸரீரமநுஸஜ்வரெக ॥ க ॥

௨௭௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வஞ்ஞாஷ்டி புருஷனுனவன்

சூதா ஆத்துமாவை

சுயம் இவரே

சுஷி உதி நானென்று

விஜாநீயாசு. வெசு அறிந்துவிட்டா

னேயானால்

அ-கை. இப்போது பண்ணப்போகிற கிரந்தவிசாரத்தையும் அதின் பலத்
தையும் காண்பிக்கிறார்.

अस्याश्रुतेरभिप्रायस्सम्यगत्रविचार्यते ।

जीवन्मुक्तस्ययातृसिस्मातेनविशदायते ॥

சுஷ்யாஸ்துதொலிபுராயஸ்யஜமதூவிவாயுகுத ।

ஜீவநுமுகூஷ்யா துவிஸுதநவிஸாயுகத ॥ ௨ ॥

சுஷ்யாஃ இந்த

ஸ்துதேஃ சுருதியினுடைய

சுவிபுராயஃ அபிப்பிராயமானது

சுதூ இந்தபிரகரணத்தில்

வஜிக் நன்றாய்

விவாயுகுதே விசாரிக்கப்படுகிறது

தெந் அந்தவிசாரத்தால்

ஜீவநுமுகூஷ்ய ஜீவன்முத்தனுடைய

யா (வேதபிரசித்தமான யாதொரு)

தூஷிஃ திருப்தியுண்டோ

வா அந்த(திருப்தியானது)

விஸாயுகதே பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. பதச்சேதம் பதார்த்தம்சொல்லுகிறது விக்கிரகம் வாக்கியயோச
னை, ஆட்சேபசமாதானம், இப்படி வியாக்கியானலட்சண பஞ்சகம்சொல்லப்
படுவதால், புருஷனென்கிற பதத்திற்கார்த்தம் சொல்லுவதற்கு அதைஉதகரி
க்கிற சுருஷ்டியைச் சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।

कल्पितावेवजीवेशौताम्यांसर्वप्रकल्पितम् ॥

மாயாபாவெநஜீவெஸளகரொ தீதிஸ்துதசுவதஃ !

கல்பிதாவெவஜீவெஸளதாலுமாவவபுமுகலிதஃ ॥ ௩ ॥

மாயா மாயையானது

சூலாவெந ஆபாசமாக

ஜீவெஸள ஜீவேசுவரர்களை [அ]

கரொகி உதி,கற்பனைபண்ணிற்றென்

ஸ்துதசுவதஃ தேட்கப்படுகிறபடியி

னாலே

ஜீவெஸள ஜீவேசுவரர்கள்

கலிதளவனவ. கற்பிதர்கள்தானே

தாலும அந்த ஜீவேசுவரர்களினாலே

வவம சகலமும்

புகலிதஃ கற்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். இப்படியே ஸ்ரீமத்வித்தியாரணிய குருக்களாலும், இன்னுல்முதலத்தியாயமான தத்துவவிவேகத்தில் நிருபித்திருக்கிறார்கள்.

அ-கை. அதில் யாராலே எவ்வளவு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால்.

ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशेनकल्पिता ।

जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोनीवकल्पितः ॥

ஔக்ஷணாதிபுரவெஸாணாஸுஷ்டிரீஸேனகலிதா ।

ஜாஹ்ராதிவிமோக்ஷாணஸம்ஸாரோனீவகலிதஃ ॥ ௪ ॥

ஔக்ஷணாதிபுரவெஸாணா பார்வை

முதல்பிரவேசமீராயுள்ள

ஸுஷ்டி. சிருஷ்டியானது

ஔஸேந ஈசவரனாலே

கலிதா கற்பிக்கப்பட்டது

ஜாஹ்ராதி விமோக்ஷாணஃ ஜாக்கிரம்

முதல் மோட்சம்வரையிலுள்ள

ஸம்ஸாரஃ சம்சாரமானது

ஜீவகலிதஃ ஜீவனாலே கற்பிதம்.

வி-ம். இப்படி கைவல்லிய உபநிஷத்திலும், அவரே மாயாமோகிதராய். ஜாக்கிரத்தில் சரீரத்தையடைந்து சர்வத்தையும்செய்து, ஸ்திரீயாதிபோகங்களால் திருப்தியடைகிறார். சொப்பனத்திலும் தன்னுடைய சங்கற்பத்தால்கற்பிக்கப்பட்ட சர்வவிஷயத்திலும் சுகதுக்கத்தை புஜிக்கிறார். சுஷுப்தியில் சுகமும்லயித்து தமசினை மூடப்பட்டு சுகரூபத்தை அடைகிறார். மறுபடி ஜன்மார்தர கர்மத்தால் விழித்துக்கொண்டு கர்மசூயத்தில் தூங்குகிறார். புரத்திரயத்திலும் யாதொருஜீவன் விளையாடுகிறானோ, அவனால் விசித்திரமானசகலமும் உண்டுபண்ணப்படுகிறது. யாதொரு சைதன்னியம் ஜாக்கிரசெப்பானசுஷுப்திமுதலான பிரபஞ்சத்தை பிரகாசம்பண்ணி வைக்கிறதோ, அந்தபிரம்மே நானென்றறிந்து சுகலபந்தங்களினின்று விடுபடுகிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷசப்தோப யோகியான சிருஷ்டியைச்சொல்லி, இப்போது புருஷசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

भ्रमाधिष्ठानभूतात्माकूटस्थासङ्गचिद्रूपः ।

अन्योन्याध्यासतोसङ्गधीस्थजिवोत्रपूरुषः ॥

ஔராயிஷாநஹிதாத்மாஹுடஸ்தாஸம்மலிதவஃ ।

ஔநோநோயுஸாதேஸம்மயீஸுஜீவோஹுதவஃ ॥ ௫ ॥

ஔராயிஷாநஹிதாத்மா தேகேந்தி

ரியாதி மயக்கத்திற்கதிஷ்டான பூ

தமான ஆத்துமாவாயும்

ஹுடஸ்தாஸம்மலிதவஃ நிர்விகாரராயும்,

அசங்கராயும், அறிவே வடிவ

மாயுமிருக்கிற சைதன்னியமே

ஔநோநோயுஸஃ ஒன்றின்தர்மத்

தைமற்றொன்றாய்கற்பிப்பதால்

ஔஸம்மயீஸுஜீவஃ அந்தயறிவிற்கற்பித

புத்தியிற்றோன்றினஜீவன்

ஔஹுத இந்த ஹுதத்தில்

ஹுதஃபுருஷனைப்படுகிறான்.

விம். அன்னியோன்னியாத்தியாச மாவது, ஒருவஸ்துவின் ஸ்வபாவத் தையும், தர்மத்தையும், மற்றொருவஸ்துவிலும் தீரமரநாவாக்கன்போல், மாற்றிக்கொண்டிருப்பதே அன்னியோன்னியாத்தியாசமென்ற நியாயப்படி, அதிஷ்டா ஆரோபங்களை ஒன்றுசேர்த்துக்கொண்டு, ஜீவன்சம்சாரத்தை யடைகிறெனென்று ஆசாரியாள்சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த புருஷன் சகல இருதயங்களாகிற புரிகளிலேயு மிருப்பதால், புருஷனென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது. புத்தியாதி கற்பனாதிஷ்டானமான கூடஸ்த சைதன்னியமே, அஞ்ஞானத்தால் புத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவபாவத்தையடைந்து புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. இந்தஇடத்தில் புருஷசப்தத்தால் அதிகாரியான ஜீவனையே அர்த்தமாக சொல்லவேண்டியதா யிருக்க, அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் கூட ஏன் சொல்லவேண்டுமெனில், அந்தஜீவனுக்கு பந்தமோட்சாதி சகலமும்சித்திக்கும்பொருட்டு அவரையும், கிரகிக்கத்தக்கதென்று சொல்லுகிறார்.

साधिष्ठानोविमोक्षादौनीवोधिक्रियतेनतु ।

केवलोनिरधिष्ठानविभ्रान्तेःकाप्यसिद्धितः ॥

ஸாயிஷ்டானோவிமோக்ஷாடௌஜீவோயிக்ரியதெநதது ।

கேவலொநிரயிஷ்டானவிப்ரான்தேஃகாப்யஸித்திதஃ ॥ ௬ ॥

ஸாயிஷ்டானம் அதிஷ்டானத்துடன்
கூடின

ஜீவம் ஜீவனே [களில்
விமோக்ஷாடௌமோட்சம் முதலானவை
கூயிக்ரியதெ அதிகாரியாகச்சொல்
லப்படுகிறான்

நிரயிஷ்டானவிப்ரான்தே அதிஷ்டா

னமன்றியில் மயக்கத்தால் தோன்
றுகிற ஆரோபமானது

கூலி ஓரிடத்திலும்

கூலிபிதஃ சித்தியாமையால்

கேவலம் கேவல ஜீவன் ஒன்றிலும்

ந,தது அதிகாரியாகமாட்டான்.

அ-கை. அதிஷ்டானத்தோடே கூடினஜீவனுக்கே, பந்தமோட்சங்களில் அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अधिष्ठानांशसंयुक्तंभ्रमांशमवलंबते ।

यदातदाहंससारीत्येवजीवोभिमन्यते ॥

भ्रमांशस्यतिरस्कारादधिष्ठानप्रधानता ।

यदातदाचिदात्माहमसङ्गोस्मीतिबुध्यते ॥

கூயிஷ்டானாஸ்யஸாயுக்தாஸ்தாஸ்வலாவதெ ।

யதாததாஹஸஸாரீத்யேவஜீவோஹிமன்யதெ ॥ ௭ ॥

ஸுஜாஸஸ்ய திரஷ்ணாநாடிஷாநஸ்யாநதா ।

யதா ததாவிதா தூஹஜஸம்மொஷீ திஸ்யுதெ || அ ||

யதா எப்போ

கயிஷாநாஸஸ்யாநதா புருஷன். அ
திஷ்டானத்தி. நம்சத்தையுடைய
வனாகி

ஸுஜாஸஸ்ய மயக்கத்தினால் தோன்றுகி
ற தேகத்துவயாம்சத்தை
சுவஸம்ஸதெ தன் வடிவமாக பிடித்தி
ருக்கிறானே

ததா.சுஹா அப்போது நான்
ஸஸாநா.இதி சுமசாரியென்று
ணவம் இப்படி

ஜீவம் ஜீவனானவன்

சுநிஷீத்யுதெ அபிமானிக்கிறான்

யதா எப்போது

ஸுஜாஸஸ்ய மயக்கமான தேகத்துவ

யாம்சத்தை

திரஷ்ணாநாடி மித்தையென்ற ஞான
த்தால் தன்னாகிறதினால்

கயிஷாநஸ்யாநதா அதிஷ்டான
மான வஸ்துவே தன் வடிவமென்
று பிரதானமாக எண்ணுகிறானே

ததா அப்போ

விதா.தூ அறிவான ஜக்துமாவே

சுஹா நான்

சுஸாநம் அசங்கன்

சுஸு, இதி நானென்றும்

ஸ்யுதெ அறிகிறான்.

அ-கை. இப்போ சொன்னது கூடாதென்று சங்கித்து அதற்குத்தரம்
சொல்லுகிறார்.

नासङ्गेहं कतिर्युक्ता कथमस्मीति चेच्छृणु ।

एकोमुखोद्भावमुख्यावित्यर्थस्त्रिविधो हम् ॥

நாஸம்மொஹக்ரத்யுக்தா கதமஸ்மீ திவெஹ்ணா ।

வனகொஹ்வொவாவொவித்யுக்ரவிவெஹ்ணா || கூ ||

சுஸம்மொ அசங்கரிடத்தில்

சுஹாகுதி அகங்காரமானது

ந. யுக்தா வருகிறது நியாயமன்றே

கயம் (அப்படி இருக்க) எப்படி

சுஸு இதி வெச நானசங்கனென்று

சொல்லக்கூடுமென்றால்

ஸுஹா கேள். :

அ-கை. முக்கியவிருத்தியால் கூடாவிட்டாலும் லக்ஷணையால்கூடுமென்கிறார்.

வனகம்.ஹ்மீ ஒரு முக்கியாகங்காரம்

சுஹம் அகங்காரத்திற்கு

அள இரண்டு [றும்

சுயம் அர்த்தம்

சுஹ்மீ இதி அமுக்கியங்களென்

திவிபம் மூன்றுவிதமாம்.

அ-கை. முக்கியாகங்கார மேதெனில்.

अन्योन्याध्यस्तरूपेण कूटस्थाभासयोर्विपुः ।

एकीभूयभवेन्मुख्यस्तत्रमूढैः प्रयुज्यते ॥

௨௭௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுநெந்நாந்நாபுஷ்ணாந்நெவணகதிடஹ்நாஹாவயொவபுஷம் |

வணகீஹத்யஹவெந்நுஷ்ணத்ருதெநெஃப்ரயுஜ்யதெ || ௧௦ ||

சுநெந்நாந்நாபுஷ்ணாந்நெவண அன் னியோன்னியாத்தியாசத்தினிலே கதிடஹ்நாஹாவயொக் கூடஸ்தகிதா பாசர்களுடைய வபுஷம் ஸ்வரூபத்தை வணகீஹத்ய ஒன்றாகப்பண்ணி	ஹவண நான்தானென்றுவருகிறது யாதோ ஃஷம் அது முக்கியாகங்காரம் தத்ரு அந்த விஷயத்தில் ஃநெஃ மூடர்களாலே [படுகிறது. ப்ரயுஜ்யதெ பிரயோகம்பண்ணப்
---	---

அ-கை. அமுக்கியாகங்கார மிரண்டையுங் காண்பிக்கிறார்.

पृथगाभासकूटस्थावमुख्यौतत्रतत्वावित् ।

पर्यायेणप्रयुक्तेहंशब्दलोकेचैवैदிகे ॥

வ்யூழாஹாவகதிடஹ்வஃஷஸ்தத்ருதகவவிச |

வய்யூழாயெணப்ரயுஷ்கெஹாஸஸ்யொகெஹவெஹிகெ || ௧௧ ||

வ்யூழாஹாவகதிடஹ் ஜீவகூடஸ் தர்களை பிரித்துப்பார்க்கிறது ஃஷஸ்த அமுக்கியாகங்காரங்கள் தத்ரு அவைகளிலே தகவவிச தத்துவஞானி	வய்யூழாயெண கிரமமாக ஹிகெ லோகவிவகாரத்திலும் வெஹிகெ.ஹ ஆத்தமவிவகாரத்திலும் ஃஷஸ்யஸம் அகம்சப்தத்தை ப்ரயுஷ்கெ பிரயோகிக்கிறார்
--	---

அ-கை. அமுக்கியாகங்காரங்களைப் பிரிக்கிறார்.

लौकिकव्यवहारेहंगच्छामीत्यादिकेबुधः ।

विविच्यैवचिदाभासकूटस्थात्तविवक्षति ॥

असङ्गोहृदिदात्माहमितिशास्त्रीयदृष्टितः ।

अहंशब्दप्रयुक्तेऽयंकूटस्थेकेवलेबुधः ॥

துளகிகவ்யவஹாரொஹாமஹாஜீத்ராஹிகெஸுயம் |

விவிஹெஷுவவிதாஹாஸங்கதிடஹ் துவிவக்ஷதி || ௧௨ ||

ஃஸஸ்யொஹாஹிதாஹ்மதிதிராஹ்மீயத்யுஷிதஃ |

ஃஷஸ்யஸம்ப்ரயுஷ்கெஹ்யங்கதிடஹ்ஸெகெவஹெஸுயம் || ௧௩ ||

ஸுயம் ஞானியானவன் [தில் ஹிகெஷுவஹாரொ லோகவிவகாரத் கதிடஹ்நாஹ கூடஸ்தரிடத்தில்நின்று தாஹிதாஹாஸ அந்த ஜீவனை விவிஷ்யஸவ பிரித்துத்தானே	ஃஷம் நான் மஹாஃ உதி போகநேனென்றி ஸூஹிகெ இவை முதலான காரியத்தில் விவக்ஷதி சொல்லுகிறார் ஸுயம் ஞானியான
---	---

சுயம் இவன்

ஸ்ரீயுஷித் இந்த சாஸ்திர ச
ம்பந்தமான ஞானத்தினாலே
சுயம் சுயம் நானே அசங்கள்
சுயம் ஹிதாநா நானே சிதாத்துமா

ஐதி என்று

கெவ்வெ நிருபாதிகனாபிருக்கிற
கடுட்டெஸ்ர சாட்சியினிடத்தில்
சுயம் ஹிதாநா நானேன்றசப்தத்தை
வ்யுபக்தே பிரயோகிக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவகூடஸ்தானைப் பிரித்து விவகரிக்கிறது அமுக்கியார்த்தமென்
று சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குக் கூடஸ்தர், நானசங்கரென்று சொல்லு
கிறார், அல்லது ஜீவன்சொல்லுகிறானு, கூடஸ்தர். சொல்லுகிறாரென்று சொ
ன்னால், அவரசங்கரானதால், ஞானித்துவ அஞ்ஞானித்துவாதிகள் கூடாமை
யால் அவர்சொல்லவேண்டுமெதில்லை, சிதாபாசன் அவருக்கு வேறையிருப்பதால்
இவனும்கூடஸ்தர் கூடாதென்று சங்கிக்கிறான்.

ज्ञानिताज्ञानितेत्वात्माभासस्यैव न चात्मनः ।

तथा च कथमाभासः कूटस्थोस्मीति बुध्यताम् ॥

ஜோநிதாஜோநிதேகவா தூலாவஸெவ நவாத்மநஃ ।

தயா உகயஜாலாவஸுகடுட்டெஸ்ராவீதிவ்யுதா || கச ||

ஜோநிதாஜோநி தா.ஐதி ஞானியெ
ன்பதும் அஞ்ஞானி என்பதும் இ
ப்படி
சூதூலாவஸு.னவ ஜீவனுக்கேயன்றி
சூதூநஃ ஆத்துமாவிற்கு
ந உஇந்த இரண்டுதன்மையுமில்லையே

தயா உ அப்படியிருந்தால்
சூலாவஸ் ஜீவன்
கடுட்டெஸ்ர கூடஸ்தரே
சுஷி ஐதி நானென்று
கயம் எப்படி
வ்யுதா அறியக்கூடும்.

அ-கை. ஜீவன்கூடஸ்தருக் கன்னியனில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नायन्दोषाश्चिदाभासः कूटस्थैकशरीरवान् ।

आभासत्वस्य मिथ्यात्वात् கூடस्थவாசேஷணாत् ॥

நாயன்டொஷஸ்திதாலாவஸுகடுட்டெஸ்ரகஸரீரவாநு ।

சூலாவஸுவஸுஜியாகவா தூடுட்டெஸ்ரகவஸெஷணாசு || கரு ||

சுயன்டொஷஃ ந. ஜீவன்சாட்சியேநா
னென்று சொல்லுகிறானென்ற இ
து தோஷமன்று
ஹிதாலாவஸ் சிதாபாசன்
கடுட்டெஸ்ரகஸரீரவாநு கூடஸ்தரே
முக்கியமானவடிவமுடையவன்

சூலாவஸுவஸு சிதாபாசத்துவமா
னது
ஜியாகவாச பொய்யாயிருப்பதினாலும்
கடுட்டெஸ்ரகவஸெஷணாசு கூடஸ்த
னையிருத்தலே மீதப்படுவதாலும்
தோஷமில்லை.

அ-கை. சிதாபாசன் பொய்யானால் அவனை யனுசரித்திருக்கிற ஆத்தம ஞானமும் பொய்யாய்விடுமேயென்று சங்கித்து, ஆத்தமானிற்குவேறுனசக லமும் பொய்யென்று சொல்லுகிறநமக்கு அது விஷ்டந்தானென்று திருஷ்ட டாந்தத்துடன் பரிகரிக்கிறார்.

कूटस्थोस्मीतिबोधोपिमिश्रयाचेनेतिकोवदेत् ।

नहिसत्यतयाभीष्टंरज्जुसर्पविसर्पणम् ॥

கூடுதலுலாஸீ திவ்வொயொவிஷ்ணுவெனெதிகொவடுகி ||

நஹிஸ தயாலீஷ்ட் ரஜ்ஜுஸர்பவபுவிஸவபுண || கக ||

கூடுதலு கிடஸ்தரே

கலி.ஐ.கி நானென்ற

வொயஃ கவி ஞானமும்

விஷ்ணுவெசபொய்யாய்போமென்றால்

நஐ.கி அப்படிஞானம் பொய்யில்

லையென்று

கஃவடுகி யார்சொன்னார்கள்

ரஜ்ஜுஸவபுவிஸவபுணம் பழுதைப்

பாம்புவந்ததும்,போனதும்

ஸத்யதயா வாஸ்தவமாய்

ந.கஜீஷ்ட் ஹி கருதுவது யாவருக்கு

மிஷ்டமாகாதன்றே.

அ-கை. ஞானம்பொய்யானால் அதனல்தனக்கு வந்திருக்கிற சம்சாரநிவர் த்தி யெப்படியாகுமெனில், நிவர்த்திக்கப்படுகிற சம்சாரமும் அப்படிபொய் யாயிருப்பதால் அந்தஞானத்தாலிந்த சம்சாரமும் நிவர்த்தியாகும். அதெப் படியெனில், சொப்பனத்தில் பொய்யான புலியைக்கண்டதால், பொய்யானநி த்திரை நிவர்த்தியாவதுபோலவென்று அபிப்பிராயமாகக் காண்பிக்கிறார்.

तादृशेनापिबोधेनसंसारोहनिवर्तते ।

यक्षानुरूपोहिवालिरित्याहुर्लौकिकाजनाः ॥

தாடிஸெநாவிவொயெநஸஂஸாரொஹிநிவதபுதெ ||

யக்ஷாநுரூபொஹிஸவிரிதூஹுஂஸுகிகாஜநா || கக ||

தாடிஸெந அப்பேர்கொத்த

வொயெந.கவி ஞானத்தினாலும்

ஸஂஸாரஃ சம்சாரமானது [ரே

நிவதபுதெ,ஹி நிவர்த்தியாகிறதன்

யக்ஷாநுரூபஃ பேய்க்கித்தகுந்த

தான [ன்று

ஸவி: ஐ.கி பூஜைபோடவேண்டுமெ

ளகிகா:ஜநா: லோகஜனங்கள்

சூஹ:ஃஹி சொல்லுகிறார்களன்றே

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मदाभासपुरुषसकूटस्थोविविच्यतम् ।

कूटस्थोस्मीतिविज्ञातुमर्हतीत्यभ्यधाच्छ्रुतिः ॥

தஸ்டாடாஸாஸபுரூஸகூடுதலுலாவிவிசுத ||

கூடுதலுலாஸீ திவிஜ்ஞாதுமஈதீத்யப்யதாச்ச்ருதி || சுஅ ||

நவஸம்ஸாரஹுதஜோநி ஒன்பது பேர்களுடைய எண்ணிக்கையால் பகரிக்கப்பட்ட தன் எஞ்ஞானத் தையுடைய உயரம் தசமன் விஸ்வரூப மயக்கத்தால் கூடு நவ அந்த ஒன்பதுபேர்களை	வீக்ஷணைக் கூவி பார்த்துக் கொண்டி- ருந்தாலும் உயரம் கூவி உதி நான் தசமனாயிரு க்கிறேனென்று தடா அப்போது நவெதி அநியவிலை, அதுவே அ ஞ்ஞானம்.
---	---

அ-கை. இப்படி தசமனிடத்தில், அஞ்ஞானத்தைக் காண்பிவிந்து, அதி
ன்காரியமான ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नयातिनास्तिदशमइतिस्वन्दशमन्तदा ।

मत्वावक्तिदज्ञानकृतमावरणंविदुः ॥

நலாதிநாஸ்திதசமன்திஸ்வந்தசமன்தடா ।

மதவாக்திதஜ்ஞாநக்யதஜாவரணம்விதும் ॥ ௨௪ ॥

உயரம் தசமனானவன் கூடு இல்லை நலாதி உதி விளங்கவில்லை, என்று ஸ்வ உயரம் தானான தசமனை கூடு தடா அறிந்திருந்தும், அப்போது வக்தி அப்படிச் சொல்லுகிறான்	கூடு அதுவே கூடுநக்யகூடு அஞ்ஞானத்தால் செ ய்யப்பட்ட கூவரணம் ஆவரணமென்று விதும் சொல்லுவார்கள்.
---	---

அ-கை. அஞ்ஞானகாரியமான விசேஷத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नयाममारदशमइतिशोचन्प्ररोदिति ।

अज्ञानकृतविशेषप्ररोदनादिविदुर्बुधाः ॥

நயாமாரதசமன்திஸோசந ப்ரோதிதி ।

அஜ்ஞாநக்யதவிசேஷப்ரோதநாதிவிதும்புதா ॥ ௨௫ ॥

உயரம் நயாம் தசமன் நதியில் தார உதி செத்தான் என்று ஸோசந விசனித்து ப்ரோதிதி அழுகிறான் ப்ரோதநாதி அழுகை முதலானதை	கூடுநக்யதவிசேஷம் அஞ்ஞான த்தால் பண்ணப்பட்ட விட்சேப மென்று புதாம் வித்துவான்கள் விதும் சொல்லுகிறார்கள்.
--	--

அ-கை. தசமனுக்கு அரத்துவாம்சத்தை நிவர்த்திக்கிறதான ப்ரோட்ச
ஞானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

2 அசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

नमृतोदशमोस्तीतिश्रुत्वासवचनंतदा ।

परोक्षत्वेनदशमंवेत्तिस्वर्गादिलोकवत् ॥

நமரூதொதசமொஸ்தீதிசுருத்வாஸவசனந்ததா ।

வரொக்ஷசெவநதசமம்வெத்திஸ்வமுடாஜிஹொகவசு || 2௬ ||

ததா தசமம் அப்போ தசமன்

ததாத் சாகவிலை

சுஸி ஐதி இருக்கிறுனென்று

சூவவமம் இஷ்டனுடைய வசன

த்தைக்

சுருக்ஷ கேட்டு

ஸ்வமுடாஜிஹொகவசு சொர்க்காநிலை

கம்போலே

ததா அப்போ

வரொக்ஷசெவ பரோட்சமாக

தசமம் தசமனிருக்கிறுனென்று

வெதி அறிகுறன்.

அ-கை. அவனுக்கே அபானுவரணத்தை நிவர்த்திக்கிற அபரோட்சஞானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

त्वमेवदशमोसीतिगणयित्वाप्रदर्शितः ।

अपरोक्षतयाज्ञात्वाहृष्यत्येवनरोदिति ॥

स्वमेवदशमोஸ்तीதிगणयित्वाபுதஸிபுதம் ।

சுவரொக்ஷதயாஜ்ஞாக்ஷாஹ்ஷுதெதுவநரொஜிதி || 2௭ ||

கூவ வநவ நீயே

தசமம் சுஸி ஐதி தசமனானென்று

மணயிக்ஷா எண்ணி

புதஸிபுதம் காண்பித்தபிற்பாடு

சுவரொக்ஷதயா பிரத்தியட்சமாக

தசமன்தானென்று

ஜ்ஞாக்ஷா அறிந்து

நரொஜிதி ஹ்ஷுதி வநவ தசமன்

செத்தானென்ற அழுகையைவிட

மேசந்தோஷித்தே (இருக்கிறான்).

அ-கை. இனிதாஷ்டாந்தத்தை இதுபோலே ஏழுவஸ்தையுடன் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानावृत्तिविशेषद्विविधज्ञानतृप्तयः ।

शोकापगमइत्येतेयोजनीयाश्चिदात्मनि ॥

சுஜ்ஞானாவ்ருதிவிக்ஷேவலிவியஜ்ஞாநதுவ்யம் ।

ஸொகாவமமதெதுதெயொஜநீயாஸூரிதாதுமி || 2௮ ||

சுஜ்ஞானாவ்ருதிவிக்ஷேவலிவியஜ்ஞாந

துவ்யம்ஸொகாவமம்ஐதி அஞ்

ஞானம், ஆவரணம், விட்சேபம், ப

ரோட்சம், அபரோட்சஞானம், தி

ருப்தி, துக்கநிவர்த்தியென்று

வனகே இந்த ஏழும்

விதாதுமி அறிவினிடத்தில்

யொஜநீயம் சேர்க்கத்தக்கவை.

அ-கை. ஆத்துமாவில் ஏழுவஸ்தையும் காண்பிக்கிறார்.

संसारासक्तचित्तस्सन्निदाभासःकदाचन ।
 स्वयंप्रकाशंकूटस्थंस्वतत्त्वंनैववेत्ययम् ॥
 नभातिनास्तिकूटस्थइतिवक्तिप्रसङ्गतः ।
 कर्ताभोक्ताहमस्मीतिविक्षेपप्रतिपद्यत ॥
 अस्थिकूटस्थइत्यादौपरोक्षंवैत्तिवार्तया ।
 पश्चात्कूटस्थएवास्मीत्येवंवैत्तिविचारतः ॥
 कर्ताभोक्त्येवमादिशोकजातंप्रमुञ्चति ।
 कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतुष्यति ॥

ஸம்ஸாராவஸ்துவிதஸ்துநீதாலாவஸ்கதாஅந |
 ஸ்வயம்புக் காஸாகுடஸ்தஸ்தகவம்நெவவெதுயம் || ௨௯ ||
 நலாதிநாவிகுடஸ்துதிவக்திபுஸம்மதஃ |
 கதபாலொக்தாஹமஸீதிவிவிஷேபாபுதிவடிதெ || ௩௦ ||
 சுஸிகுடஸ்துதூரளவரொக்ஷவெதிவாத்யபா |
 பஸ்தாதுடஸ்துணவாவஸ்தெதுவம்வெதிவாரதஃ || ௩௧ ||
 கதபாலொக்தெதுவரஜிஸொகஜாதாபுஜாநுகி |
 கதகததூபுராவணீயம்புராவதிதெதுவதுஷுகி || ௩௨ ||

ஸம்ஸாராவஸ்துவிதஃ ஸநுதி வி சாரம்பண்னுமுன் சம்சாரத்திலா சக்தியோடே கூடின சித்தனாகி சுயம்விதாலாவஸி இந்த ஜீவன் கதாஅந ஒருக்காலும் [நான் ஸ்வயம்புக் காஸம் தானாய் விளங்குகிற ஸ்தகவம் தன் நிஜவடிவமான குடஸ்தா கூடஸ்தரை வெதி ணவந அறிகிறேனெ இல்லை இ துவே அஞ்ஞானம் புஸம்மதஃ (ஒருக்கால் ஆக்தமவிஷ யமான) பிரசங்கத்தினாலே குடஸ்து நீலாஸி கூடஸ்தரிஸ்ஸை நலாதிஃ விளங்கவில்லையென்று வதி சொல்லுகிறான் (இதுவே ஆவர கதபா கர்நா	ஹொக்தா போக்தாவாக சுஹம் நான் சுஸிஃஃஃ இருக்கிறேனென்று விஷேவம் விட்சேபத்தை வெதி அடைகிறான் (இதுவேவிட்சே குடஸ்து கூடஸ்தர் [பம்) சுஸிஃஃஃ இருக்கிறாரென்று சூரள இத்தியாதிகளான வாத்யபா ஆப்தவார்த்தையினாலே வரொக்ஷம் பரோட்சமாக வெதி அறிகிறான் (இதுவே பரோக்ஷ ஞானம்) பஸ்தாபு பிற்பாடு விவாரதஃ குருசந்தியில் தத்துவவி சாரத்தால் குடஸ்து ணவந கூடஸ்தரே
--	---

உஅக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுஷ்ணி இதி காஞ்சி ருக்கிறேனென்று
 ணவா (பிரத்தியட்சமாய்) இப்படி
 வெளி அநிகுறன் இதுவே அபரோ
 ட்சஞானம்
 கடவுள் கந்தா
 ஹோஷா இதிபாத்தாவென்றுவருகிற
 ணவம் சூழி லிவை முதலான
 ஸோகஜாத சகலமான துன்பக்கூட்
 டத்தையும்
 ஸுசிணுகி விகுறன் (இதுவே து
 அக. ஏழவஸ்தாநாமம் சொல்லுகிறார்.

க்க நிவர்த்தியாம்)
 சுத்யம். சுத்யம் பண்ணவேண்டியது
 பண்ணப்பட்டதென்றும்
 ஸ்ராவணியா அடையவேண்டியது
 ஸ்ராவணியா அடையப்பட்டதாயி
 ந்தென்றும்
 துஷ்யதீ. ஸ்வ சந்தேதாஷிந்துக்
 கொண்டே இருக்கிறான் (இதுவே
 தடையற்ற ஆனந்தம்.)

அज्ञानमावृतिस्तद्विक्षेपपरोक्षधीः ।

अपरोक्षमतिशोकमोक्षस्तृप्तिर्निरंकुशा ॥

சுஜ்ஞாநமாவ்ரதிஸ்ததவ்விஷேபரோக்ஷதீஃ ।

அபரோக்ஷமதிசோகமோக்ஷஸ்த்ரூப்திநிரங்குஸா ॥ ௩௩ ॥

சுஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
 சூவ்யதிக் ஆவரணம்
 தவச அதுபோல
 விஷேஷம். உ கிட்சேபமும்
 வரோக்ஷதீஃ பரோட்சஞானமும்

அபரோக்ஷதிக் அபரோட்சஞான
 மும்
 ஸோகரோக்ஷம் துக்கநிவர்த்தியும்
 நிரங்குஸாத்ரூப்தி தடையற்ற ஆ
 னந்தமு மெனச்சொல்லப்படும்.

அ-கை. சொன்னசப்தாவஸ்தை, ஆத்துமாவிற்கென்றால், கூடஸ்தத்துவ
 ம்கெடுமேபெனில்.

सप्तावस्थाऽमाससन्तिचिदाभासस्यतास्विमौ ।

बन्धमोक्षौस्थितौतत्त्वतिसौबन्धकृतस्मृताः ॥

ஸப்தாவஸ்தாஹாஸ்திவிதாஹாஸஸ்யதாஸ்விமௌ ।

வந்மமோக்ஷஸ்திதௌ தத்வதஸௌவந்மகரதஸ்மரதாஃ ॥ ௩௪ ॥

ஹாஃ இந்த
 ஸப்தாவஸ்தாஃ ஏழவஸ்தைகள்

விதாஹாஸஸ்ய. வநி சிதாபாசனுக்கிரு
 க்கின்றன (ஆத்துமாவிற்கல்ல)

அ-கை. இந்தவிடத்தில் இந்த ஏழவஸ்தைகளைச் சொன்னது விருதா
 வெனில் வினாவல்.

தாஸு அந்த ஏழுகளிலேப

வந்மமோக்ஷ பந்தமோட்சங்கள்

ஹா இந்த

ஸ்தி. கள் இருக்கின்றன

அ-கை. எழுதவிலையும் பந்தமோட்சங்க விரூக்கின்றனவா அல்லது வேறேவிதமா எனில்.

சுத்ரு அந்த எழுதவிலை

கிஷ்டம் முதல் மூன்றுகள் தாம்

வெங்குதல் பந்தத்தைப்பண்ணுகின்

றனவாக

வெங்குதல் சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்த எழுதுவது, முதலில் பந்தத்தைக் கொடுக்கின்றனவான மூன்றில், முதலில் அஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नजानामीत्युदासीनव्यवहारस्यकारणम् ।

विचारप्रागभावையुक्तमज्ञानमीरितम् ॥

நஜானாமீத்யுதாஸீனவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் ।

விவரபுராவவையுத்தமஜ்ஞானமீரிதம் ॥

ந.ஜ.நாஜீஜதி மூடனை அழைத்துபெ

ரணமாயும்

ரியோர்நீ ஆத்துமாவை அறிந்தாயா

விவரபுராவவையுத்தம விசாரத்திற்

வென்று கேட்டதற்குமிஞ்ந்தகோப

கு முன்னில்லாமையோடே

த்துடன்) நானறியேனென்று

யுத்த கூடினதே

உதாஸீனவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் உ

கஜ்ஞானம் அஞ்ஞானமென்று

தாசீனமாய்ச்சொல்லுவதற்குக் கா

ர ரிதம் சொல்லப்படும்.

இ-தி. - ஒரு நாயுடு காவேரிக்கு அக்கரையிலிருந்து, இக்கரையிலிருக்கிற, ஒருபிராமணனைக் கூப்பிட்டு (நாமாலு சக்ககானுன்னதா) வென்று கேட்ட போது, அப்பிராமணன் கோபித்ததுபோல, இவனும் பெரியோரை கோபித்த தே அஞ்ஞானத்தால்வந்த அனர்த்தமென்றறி.

அ-கை. ஆவரணம்செய்கிற அனர்த்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

अमार्गेणाविचार्याथनास्तिनोभातिचेत्यसौ ।

विपरीतव्यवहतिरावृतेः कार्यमिष्यते ॥

அமாரேணாவிவாரியாதநாஸ்திநோபாதிகேத்யஸௌ ।

விவரீதவ்யவஹதிராவ்ரதேஃகாரியிஷ்யதே ॥

அமாரேண இச்சாஸ்திரமன்றி கே

சுவள இந்த

வலதர்க்கத்தால்

விவரீதவ்யவஹதிஃ விபரீதமான

விவாரியுதி விசாரித்து

வார்த்தையானது

கூடி பிறகு (ஆத்துமா)

சுவரதேஃகாரியுதி ஆவரணத்தின்

நாஷி இல்லை

[ற

காரியமென்று

ந.வாதி.உ.உதி விளங்கவில்லையென்கி

உஷ்டதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. விட்சேபத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதன்காரியத்தையும் சொல்லுகிறார்

देहद्वयचिदाभासरूपोविशेषईरितः ।

कर्तृत्वाद्यखिलशोकस्संसाराख्योस्यबन्धकः ॥

ஊஹ உய விஜா ஹாஸா ரூபொ விக்ஷவ ாராரீ தஃ ।

கதரூக்ஷா டுவிஹுஸா கஹ்ஸா ரா ஹோஸாஸ்யவநஃகஃ ॥ ௩௪ ॥

ஊஹ உய விஜா ஹாஸா ரூபம் தூலகு
க்குமங்களான இரண்டு தேகங்க
ஹோடேகூடிய சிதாபாசனே
விக்ஷவஃ விட்சேபனென்று
ாராரீதஃ சொல்லப்படுகறன்
கஹு இவனுக்கே

கதரூக்ஷா டுவிஹு கருத்திருத்தாவம்
முதலான சகலவித
ஹோகஃ துன்பமும்
ஸாஸாராஹுஃ சம்சாரமென்றபேரை
யுடையதான
ஸங்கஃ பந்தமெனட்படும்.

வி-ம். கருத்திருத்துவாதி என்றதினால், போக்திருத்துவம் பிரமாதிருத்து
வங்கள் கிரகிக்கப்பட்டன.

அ-கை. . ஏழாஸ்தையும் ஜீவனுக்கென்றது கூடாதென்ற சங்கையு மதற்
குத்தரமும் சொல்லுகறார்.

अज्ञानमावृतिश्चेतिविशेषात्प्राक्प्रसिध्यतः ।

यद्यप्यथाप्यवस्थेतिविशेषस्यैवनात्मनः ॥

சுஜ்ஞாநஜாவ்ரகிஸ்தெதவிக்ஷவாத்ராக்ஷவிக்ஷுதஃ!

யடியப்யதாப்யவஸ்தெதவிக்ஷவஹெஸுவநாத்நஃ॥ ௩௫ ॥

சுஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்

சூவ்ரகிஃ ஆவரணம்

ஹதெ.வ இந்த இரண்டுகளும்

விக்ஷவாத்ராக்ஷ விட்சேபனுண்டா

வதற்குமுன்

ஹ்ரஹி க்ஷுதஃ பிரசித்தமாயிருப்ப

தால் (இவ்விரண்டுகளும் ஜீவனுக்

அ-கை. அவஸ்தாவானஜீவன் அப்போதில்லாமைபா லவனுடையதென்
றுச் சொல்லக்கூடாதெனில்.

கென்பது கூடாது)

யஜி.கஹி நீ சொன்னபடி

கஹ்ரஹி ஆனாலும்

கஹ்ரஹிதே அந்த அவஸ்தைகளிர
ண்டும்

விக்ஷவஸ்யு.ஹவ ஜீவனுக்கே

ந.சூ.த.நஃ ஆத்துமாவிற்கில்லை.

विशेषोत्पत्तिः पूर्वमपिविशेषसंस्कृतिः ।

अस्त्येवतदवस्थात्वमविरुद्धतस्तयोः ॥

விக்ஷவொதுதி தஃவஹுவிவிக்ஷவஸாஸ்யுதிஃ ।

கஹ்ரஹி தடியஸ்தாவஸ்தாவிருத்ததஸ்தயஃ॥ ௩௬ ॥

௨௯௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. இப்படியானால் அஞ்ஞானாவரணங்களிரண்டும், ஜீவனுடைய அனுபவமாய்க் காணப்படுவதால், இவனுக்கேயென்று பரிகரிக்கிறார்.

तर्ह्यज्ञोहं ब्रह्म सत्त्वभानेमदृष्टितो न हि ।

इति पूर्वै अवस्थे च भासते जीवगेखलु ॥

தஹ்யோஹ்ம் ப்ரஹ்ம சத்வபாநெமத்ரூஷிதோநஹி ।

ஐதி பூர்வையஸ்தே ச பாஸதே ஜீவகேஹலு ॥ ௪௨ ॥

தஹி- அப்போ

சஹம்சுஹி : நான் அஞ்ஞானி
ப்ரஹ்மஸ்வஹாநெ பிர்மமிருக்கிறது
விளங்குகிறதென்ற இந்த இரண்டும்
ஜீவரூபிக் என்திருஷ்டியினாலே
நஹி பார்த்ததில்லை

ஐதி இப்படி

வடுவெ- முந்தினகைகளான [ள்
சுவஸ்துவ அஞ்ஞானாவரணவஸ்தைக
ஜீவமெ ஜீவனைச் சேர்ந்தனவாக
ஹாவநெ வஹ விளங்குகின்றனவ
ன்றோ.

அ-கை. பூர்வாசாரியாள் பிர்மத்திற்கே அஞ்ஞானவஸ்தையைச் சொல்லி
யிருக்கிறார்களேயெனில், அவர்களின் கருத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानस्याश्रयो ब्रह्मेत्याधिष्ठानतया जगुः ।

जीवावस्थात्वमज्ञानाभिमानित्वादवादिषम् ॥

சஹ்யாநஸ்யாஸ்யோப்ரஹ்மேத்யாதிஸ்தானதயாஜகு : ।

ஜீவாவஸ்தாவ்மஜ்ஞானாபிமானித்வாதிஷம் ॥ ௪௩ ॥

சுஹ்யாநஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு

சுஹ்யம் ஆசிரியமானவஸ்து

ப்ரஹ்மஐதி பிர்மமென்று

அ-கை. நீர் என்ன அபிப்பிராயத்தால் ஜீவனுக்கென்று சொன்னீரெனில்.

சுஹ்யாநாஸ்யாஸ்யாநான் அஞ்ஞானியென்கிற, அபிமான ரூபமான
அனுபவம் ஜீவனிடத்தில் காணப்
படுவதால் (அந்த அனுபவத்தைப்
பற்றி)

சுயிஷாநதயா அதிஷ்டானாபிப்பிரா
யத்தால்

ஜகு : (அவர்கள்) சொன்னார்கள்.

ஜீவாவஸ்தாஹ ஜீவனுடைய அவஸ்
தைகளென்று

சுவாதிஷம் நாம் சொன்னோம் (ஆகை
யால் விரோதமில்லை.)

அ-கை. இப்படி பந்த ஏதுவான அவஸ்தாத்திரயத்தைக்காட்டி மீதமா
யிருக்கிற நாலு அவஸ்தைகளுக்குள்ளே, அஞ்ஞானாவரணங்களை நிவர்த்தித்
து முக்திக்கு ஏதுவான இரண்டு அவஸ்தைகளையும் காண்பிக்கிறார்.

ज्ञानद्वयेनष्टेस्विन्नज्ञाने तत्कृतावृतिः ।

न भाति नास्ति चेत्तेषां द्विविधापिवि नश्यति ॥

ஜோநயெந நவெஷு ஸிஷஜோந நதகூதாவுகி: |

நலாகிநாவூவெதெகூஷாவிவியாவிநஸூதி || ௪௪ ||

ஜோநயெந பரோட்சாபரோட்ச ஞானத்தால் சுவூடு இந்த சுஜோந அஞ்ஞானம் நவெஷு நஷ்டமாயிற்றேயானால் நாவூ (ஆத்துமா) இல்லை அ-கை. எந்த ஞானத்தால் எந்த அம்சம் நிவர்த்தியாகிறதென்றால்.	நலாகி உகி விளங்கவில்லை என்கிற வனஷா இந்த தகூதாவுகி: அஞ்ஞானத்தால் ப ண்ணப்பட்ட ஆவரணம் விவிபா சூவி இரண்டுகளும் விநஸூதி நசித்துப்போகின்றன.
---	--

परोक्षज्ञानतो नश्येदसत्त्वावृत्तिहेतुता ।

अपरोक्षज्ञाननाश्याह्यभानावृत्तिहेतुता ॥

வரொக்ஷஜோநதொநஸூஷுவசுவாவூதிஹெதுதா |

சுவரொக்ஷஜோநநாஸூஷுவாநாவூதிஹெதுதா || ௪௫ ||

வரொக்ஷஜோநத: பிர்மமுண்டென் ற பரோட்சஞானத்தால் சுவசுவாவூதிஹெதுதா பிர்மமில்லை யென்று சொல்லப்படுகிற அசத்து வாவரணத்திற்கு ஏதுவான நஸூஷு ஹி அஞ்ஞானம் நசிக்கிறது	சுவாநாவூதிஹெதுதா பிர்மம் வி ளங்கவில்லை யென்கிற அபானுவர ணத்திற்கேதுவான அஞ்ஞானம் சுவரொக்ஷஜோநநாஸூ பிர்மமே நானென்கிற அபரோட்ச ஞானத் தால் நசிக்கிறது.
--	--

அ-கை. இப்போ, ஞானபலமான துக்க நிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னு
மிரண்டுகளில், முதல் அவஸ்தையைக்காண்பிக்கிறார்.

अभानावरणेनष्टे जीवत्वारोपसंक्षयात् ।

कर्तृत्वाद्यखिलशोकसंसाराख्यो निवर्तते ॥

சுவாநாவரணெநவெஷு ஜீவசுவாரொவஸங்க்ஷயாசு |

கதூசுவாஷுவியுஸூராக்ஷஸ்வாராவொநிவதூதெ || ௪௬ ||

சுவாநாவாரணெநவெஷு அபானுவர ணம் நஷ்டமாயிற்றானால் ஜீவசுவாரொவ ஸங்க்ஷயாசு ஆரோப மான ஜீவத்துவம் கெட்டுப்போன தால்	கதூசுவாஷுவியுஸூராக்: கருத்திரு த்துவாதி சகல துக்கருபமான ஸ்வாராவூ: சம்சாரமென்கிறபே ரோடே கூடினதெல்லாம் நிவதூதெநிவர்த்தியாய்விடுகின்றன.
---	---

அகை, தடையற்ற ஆனந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

निवृत्ते सर्वसंसारो नित्यमुक्तत्वभासनात् ।

निरंकुशा भवेत्तृप्तिः पुनश्शोका समुद्भवात् ॥

நிஷுதேவ்வபுலஸாரொ நிதுஜுசுவலாவநாசு |

நிரங்குஸாலவெதுஷிஃபுநஸூகாவஜுஃவாசு || ௪௭ ||

வபுலஸாரொ (அப்படி) சகலசம்

சாரமும்

நிஷுதே நிவர்த்தியாயிருந்துள்ளன

நிதுஜுசுவலாவநாசு நித்தியமுத்த

ன தான் விளங்குவதால்

வாநம் மறுபடி.

[மையால்

ஸாகாவஜுஃவாசு துக்கமுண்டாகா

நிரங்குஸாதஷிஃ தடையற்ற ஆ

னந்தம்

வவெசு உண்டாகும்.

அ-கை. ஆத்துமாவை யறியவேண்டுமென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம் ஆரம் பிவித்து, அதைவிட்டு மத்தியில், அஞ்ஞானாதி சப்தாவஸ்தையை நிரூபித்த து பிரகிருதாசங்கதமெனில், அந்த மந்திரத்திற்குள்ளேயே, ஏழவஸ்தையுமி ருப்பதால், பிரகிருதாசங்கதமில்லையென்று சுருதி தாற்பரியத்தைக் காண்பி க்கிறார்.

அபரோக்சஜ்ஞாநஸோகநிவதுஷாவேஜெவெஜெ |

அவஸ்யேஜீவமெவ்ருதசூதூநாவேஜிதிருதி || ௪௮ ||

சுவரொக்சஜ்ஞாநஸோகநிவதுஷாவேஜெவெஜெ |

சுவவெஜெஜீவமெவ்ருதசூதூநாவேஜிதிருதி || ௪௮ ||

சூதூநம், வெசு. ௨. தி ஆத்துமாவை நா

னென்றறி யென்கிற

ருதிஃ சுருதியானது

ஜீவமெ ஜீவனை யடைந்தவைகளான

சுவரொக்சஜ்ஞாநஸோகநிவதுஷா

வெஜெ அபரோட்சஞானத்தையு

ம், துக்கநிவர்த்தியென்றபேராகவு

மிருக்கிற

ஜெ. ௨. வெஜெ இந்த இரண்டு

சுவவெஜெ அவஸ்தைகளையும்

வ்ருதிஃ சொல்லுகிறது.

அ-கை. (அய) மென்கிறபதத்தால், ஆத்துமா அபரோட்சஞான விஷய ராகலாமேயல்லாமல், பரோட்சஞான விஷயராகக்கூடாதெனில், அதற்காக அபரோட்சத்தைப் பிரிக்கிறார்.

அயமியபரோக்சத்வமுக்தந்திவிதம்வேத் |

விஷயஸ்வரகாசுவாடியாப்யேவந்திஷணா || ௪௯ ||

சுயதிதுஷரொக்சுவஜுதஜிவிபாலவெசு |

விஷயஸ்வரகாசுவாடியாவெஜுதஜிஷணாசு || ௪௯ ||

சுய. ௨. தி. ௨. து இவரென்றுசொல்ல

ப்பட்ட

த. சுவரொக்சுவ அந்த அபரோ

ட்சமானது

ஜிவிபம் இரண்டுவிதமாக

வெசு இருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி இருப்பதற்குக் காரணமேதெனில்.

விஷயஸூத்ரகாஸகாச விஷயமான
பிரம்மம் ஸ்வப்பிரகாசரானதாலும்
யியாக்ஷி புத்தியினாலும்
வனவம் இப்படியென்று

சுதீக்ஷணாக்ஷ அநைதப்பார்ப்பதிலாலும்
(இரண்டுவிதமான அபரோட்சஞா
னமாயிற்று.)

இ-தி. தன் கழுத்திலிருக்கும் ஆபரணம் கண்ணிலே பார்க்கப்படுவதுபோல.
அ-கை. இரண்டுவிதமிருக்கட்டும், இதனால் பரோட்சஞானத்திற்கேதாயி
ற்றெனில், அபரோட்சஞானத்தில் பிரம்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோல,
பரோட்சஞானகாலத்திலும் பிரம்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பது சமானமென்
று சொல்லுகிறார்.

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாமெவவிஷயஸூத்ரகாஸதா ।

சமாஹ்ஸவ்ஸுபகாஸதாஸ்தீத்யேவவிவோதயாநாசு ॥ ௫௦ ॥

வரோக்ஷஜ்ஞாநகாமெவவிஷயஸூத்ரகாஸதா ।

வரோக்ஷஜ்ஞாநகாமெவவிஷயஸூத்ரகாஸதாஸ்தீத்யேவவிவோதயாநாசு ॥ ௫௦ ॥

வரோக்ஷஜ்ஞாநகாமெவவி (பிரம்ம
ண்டென்றறிகிற) பரோட்சஞான
காலத்திலும்
விஷயஸூத்ரகாஸதா பிரம்மம் ஸ்வப்
பிரகாசமென்பது

வரோக்ஷஜ்ஞாநகாமெவவிஷயஸூத்ரகாஸதா
விவோதயாநாசு அறிகிறபடியால்
வ்ருஷ் பிரம்மானது
வ்ருஷ் பிரகாஸ ஸ்வப்பிரகாசமாகவே
சுதீ.ஐகீ இருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. பிரத்தியகபின்ன பிரம்மஞானத்திற்கு யாதுபற்றி பரோட்சத்து
வமெனில், பிரத்தியகம்சம் கிரகியாத்தினாலென்று சொல்லுகிறார்.

அஹ்ஸேத்யநுலிலக்யவ்ஸாஸ்தீத்யேவமுலிலக்யேத் ।

பரோக்ஷஜ்ஞாநமேதந்நாந்வாநிர்வாணாநா ॥

சுஹம்ஸுஹ்ருத்யுநுலிலக்யவ்ஸாஸ்தீத்யேவமுலிலக்யேத் ।

வரோக்ஷஜ்ஞாநமேதந்நாந்வாநிர்வாணாநா ॥ ௫௧ ॥

சுஹம் நான்

வ்ருஷ்.ஐகீ பிரம்மமென்று [மல்
சுஹ்ருத்யு சாட்சாத்காரமாகவறியா
வ்ருஷ் பிரம்மம்
சுஹ்ருத்யு இருக்கிறதென்று

வனவம் இப்படி

உலிலக்யே அறிகிறது யாதொன்றோ
வனகக்ஷ அந்த (இது)
வரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்ச ஞான
மாயிற்று.

அ-கை. அப்போ இது மயக்கமாய் விடுமெனில்.
வாநிர்வாணாநாஇதற்கு கெடுதி
காணப்படாமையினாலே

வ்ருஷ்.ஐ மயக்கமாகாது.

அ-கை. அபரோட்சமாயறியாமலிருக்கிற இந்த பரோட்சஞானம் மயக்கந்தானெனில், பிரபலப்பிரமாணத்தால் பாதிக்கப்படுமென்பதால் மயக்கமா, ஸ்வரூபம் பிரத்திபட்சமாய் தெரியவில்லையென்றதால் மயக்கமா, அபரோட்சமாயறியவேண்டியதைப்பரோட்சமாயறிந்ததினால் மயக்கமா, இரண்டு அம்சத்தில் ஒரு அம்சகிரகணத்தால் மயக்கமாவென்று நான்குவிதமாகக்கேட்டு, முதலாவதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मनास्तीतिमानश्चेत्स्याद्वाध्येततदाधुवम् ।

नचैवंप्रबलमानंपश्यामोतोनवाध्यते ॥

व्यक्त्यनुल्लेखमात्रेणभ्रमत्वेस्वर्गधीरापि ।

भ्रान्तिस्स्याद्व्यक्त्यनुल्लेखात्सामान्योल्लेखदर्शनात् ॥

अपरोक्षत्वयोग्यस्यनपरोक्षमतिभ्रमः ।

परोक्षमित्यनुल्लेखादर्थोत्पारोक्ष्यसंभवात् ॥

अंशाग्रहीतिभ्रान्तिश्चेद्वद्विज्ञानंभ्रமोभवेत् ॥

வ்ருஷ நாவீ திரா நனெ ஸ்ராவ்யோயெது ததாயு வம் ।

நனெவவப்ருவமோ நவஸ்யா நொதொ நவாயு தெ || ௫௨ ||

வ்ருஷ நாவெவொதெ ஸ்ரண ஸ்வெவஸு மயிரவி ।

ஸ்ரணீஸ்ராவ்ருஷ நாவெவா ஸ்ராவொதொவெவஸு நாக || ௫௩ ||

சுவரொக்ஷசுவயொ ம்ருஷ நவரொக்ஷதகிலு || ௫௪ ||

வரொக்ஷதகிலு நாவெவா ம்ருஷ நவரொக்ஷ வஸவாசு || ௫௫ ||

சாஸா ம்ருஷ திலு ஸ்ரணீஸ்ராவ்ருஷ நாவெவவெசு || ௫௬ ||

ஸ்ரண பிர்மம்

நாவீ.ஐதி இல்லையென்று

நாம ஒரு வேதப்பிரமாணம்

ஸ்ராவெச இருந்ததேபானல்

ததா அப்போ

யு வம் நிச்சயமாய்

வாவெது (இது)பாதிக்கப்படும்

எனவா இப்படி

வ்ருஷவொ.நாமா வ சொல்லுகிறபிரபல

பிரமாணத்தை

ந வஸ்யாநி நாம்பார்க்கவில்லை

சுகம் ஆகையால் [து

ந வாயு தெ பாதிக்கப்படமாட்டா

அ-கை. இரண்டாவதற்கு அதிப்பிரசங்கமென்று தூஷிக்கிறார்.

வ்ருஷ நாவெவொதெ ஸ்வரூபம்

விஷயமாகாத மாதிரத்தினாலே

ஸ்ரீஸ்வ மயக்கமென்று சொல்வையே

யானால்

ஸ்ராவீ. சுவீ சொர்க்கமுண்டெகி

ற ஞானமும்

வ்ருஷ நாவெவாச சொர்க்கவடிவங்கா

ணமைபால்

வாரிநொநொவொவொநொ நொச சாமான்

னியமாக சாஸ்திரத்தினுல்மாத்திர

அ-கை. மூன்றாவதைத்தள்ளுகிறார்.

சுவரொகூயொயொயொயொ அபரோட்ச

த்திற்குயொக்கிபமானவஸ்துவிற்ரு

வரொகூயொகூயொ பரோட்சஞானமான

ந.ஐ.கூ. மயக்கமாகாது [து

அ-கை. (அப்போ அதை பரோட்சமென்பதெப்படியெனில்.)

சுவரொகூயொவொவொவொவொவொ பிர்ம

ம் நானென்றுபாராத அர்த்தத்தா

ல் பரோட்சத்தன்மை சம்பவிப்பதா

அ-கை. நான்காவதற்கு சமாதானம்.

சுவரொகூயொயொயொயொ (சதம்சம்காணப்பட்

டாலும்) நானென்ற அம்சம்கிரகிக்

கப்பட்டாமையால்

ஐ.கூ.வொச மயக்கமென்று சொல்

அ-கை. கடம் சாவயவமானதால், பாகியமான அம்சக்கிரகணத்திலும், ஆந்
தரமான அம்சக்கிரகணம் கூடும். பிர்மம் நிரம்சமானதாலெப்படி அம்சக்கிர
கணம் கூடுமெனில்.

निरंशस्यापिसांशत्वंव्यावर्त्यांशविभेदतः ॥

நிரம்சஸ்யாபிஸாஸ்க்வாவ்யாவத்யூஸாஸவிவெததஃ ॥ ௫௫ ॥

நிரம்சஸ்ய சுவி நிரம்சமான ஆத்து

மாவிற்கும்

வாவத்யூஸாஸவிவெததஃ தள்ளத்

தக்க அம்சத்தின்பேதத்தால்
ஸாஸ்க்வ அம்சத்தோடேகூடியிரு
த்தல் (சொல்லப்படும்.)

அ-கை. தள்ளத்தக்கதான அம்சங்கள் யாவையெனில்.

असत्वांशोनिर्वर्तेतपरोक्षज्ञानतस्तथा ।

அபானாஸநிவர்த்திஸ்யாடபரோகாஸிதா ॥

சுவஸ்வாஸொ நிவதெதூதவரொகூயொநதவஸ்யா ।

சுவாநாஸநிவதூதிஸ்யாடவரொகூயொயொகூதா ॥ ௫௬ ॥

வரொகூயொநதஃ பிர்மமுண்டென்

கிற பரோட்சஞானத்தினுலே

சுவஸ்வாஸஃ பிர்மமில்லையென்றஅம்

சமானது

நிவதெதூத நிவர்த்திக்கப்படும்

தயா அப்படி

சுவரொகூயொயொ பிர்மம் நானென்கி

ற அபரோட்சஞானத்தால்

உகக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுலாநாஸநிவ்யுதிஃ பிர்மம் விளங் | சுதா.வ்யாசபண்ணப்பட்டதாகிறது.
கவிலைபென்கிற அம்சத்தின்நிவர்த்தி

அ-கை. பரோட்சஞானம், மயக்கமில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால்
தீடப்படுத்துகிறார்.

दशमोस्तीत्यविभ्रान्तपरोक्षज्ञानमीक्ष्यते ।

ब्रह्मास्तीत्यपितद्वस्यादज्ञानावरणंसमम् ॥

உசுலாநாஸநிவ்யுதிஃ பிர்மம் விளங் | சுதா.வ்யாசபண்ணப்பட்டதாகிறது.

ब्रह्मज्ञानास्तीत्यपि तद्वस्यादज्ञानावरणंसमम् ॥ १०५ ॥

உசுலாநாஸநிவ்யுதிஃ பிர்மம்

சுலா.ஐகி இருக்கிறெனன்ற [னது
வரோகஜோநா பரோட்சஞானமா
சுவிவ்யாஜம் எப்படி மயக்கமன்றியில்
பார்க்குகிறதோ
தவச அதுபோல்

வ்யாச பிர்மம்

அ-கை. வாக்கியத்தால் பரோட்சஞானமுண்டானால் அபரோட்சஞானம்,
எதினாலுண்டாகுமெனில், விசாரத்துடன் கூடிய வாக்கியத்தாலென்று சொ
ல்லுகிறார்.

சுலா.ஐகி சுவி இருக்கிறதென

ஞானமும்(மயக்கமில்லை)

சுஜோநாவாணம் அஞ்ஞானாவரண
மிரண்டும்

வ்யாச (திருஷ்டாந்தத்தில்)சமமாய்

வ்யாச இருக்கின்றன.

आत्मब्रह्मतिवाक्यार्थेनिश्शेषेणविचारिते ।

व्यक्तिरुल्लिख्यतेयद्वदशमस्त्वमसीत्यतः ॥

சுதா.வ்யாசபண்ணப்பட்டதிவாக்யார்த்தே நிஷேஷணவிவரிதே ।

व्यक्तिरुल्लिख्यतेयद्वदशमस्त्वमसीत्यतः ॥ १०५ ॥

சுதா (நானென்ற) ஆத்துமாவே
வ்யாச.ஐகி பிர்மமென்று [து
வாக்யார்த்தே மகாவாக்கியார்த்தமான
நிஷேஷண நன்றாய் (ல்
விவரிதேவிசாரிக்கப்பட்டதேயானால்
உசுலா.ஐகி சுவி தசமன்நீதானெ

ன்றசொல்

யவச எப்படியோ

சுதா (அப்படி) இருப்பதினாலே

வ்யாச தன்வடிவமானது

உலிவ்யுதே சாட்சாத்காரமாய் காண
ப்படுகிறது.

அ-கை. விசாரத்துடன் கூடிய வாக்கியத்தால், அபரோட்சஞானமுண்டா
குமென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் அறிவிக்கிறார்.

दशमःकइतिप्रभेत्वमेवेतिनिरूपिते ।

गणयित्वास्वेनमहम्भवेदशमंस्मेरत् ॥

திருப்திதீபிகை.

உகௌ

உபாஸகஜதிவ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ |

மணயிசுவாஸுநவஹஸுநெவஉபாஸுரெசு || ரூக ||

உபாஸக தசமன்

கூ.உதி எங்கே இருக்கிறென்று
வ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ
கூ.வனவ உதி நீதானென்று (ல்
நிராவிதெ நிரூபிக்கப்பட்டபின்

வ்ருஸுந.வஹ தன்னேடேகூட்டி

மணயிசுவா ஒன்பதுபேரையுமெண்ணி

வ்ருஸு வனவ தன்னைத்தானே

உபாஸக தசமனென்று

வ்ருஸு ஸ்மரிக்கிறான்.

அ-கை. விசாரசகிதஞானம் அவனுக்கு ஒருக்காலும் மாறாதென்கிறார்.

दशमोस्मीतिवाक्योत्थानधीरस्यविहन्यते ।

आदिमध्यावसानेषुननवत्वस्यसंशयः ॥

உபாஸகஜதிவ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ |

சூழிசுயாவஸாநெஷுநவவஸுஸுஸாயி || கூ ||

உபாஸக தசமனே

கூ.உதி தானாயிருக்கிறென்று

வ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ

யி உண்டானஞானம்

கூ.உதி இவனுக்கு

ந.விஹநுதெ கெடுபடமாட்டாது

நவவஸு ஒன்பதுபேர்களுடைய

சூழிசுயாவஸாநெஷு ஆதியிலும், ந

டுவிலும், முடிவிலும்

ஸாயி || (தசமனாகிய நாமிருக்கி

ரேமோவென்ற) ஐயமேயில்லை.

அ-கை. தாஷ்டாந்திகம் காண்பிக்கிறார்.

सदेवेत्यादिवाक्येनब्रह्मसत्त्वंपरोक्षतः ।

गृहीत्वातत्वमस्यादिवाक्याद्व्यक्तिंसमुल्लिखेत् ॥

आदिमध्यावसानेषुस्वस्यब्रह्मत्वधीरियम् ।

नैवव्यभचरेत्तस्मादापरोक्ष्यंप्रातिष्ठितम् ॥

வ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ |

உபாஸகஜதிவ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ || கூ ||

சூழிசுயாவஸாநெஷுநவவஸுஸுஸாயி ||

நெவவஸுஸுஸாயி || || கூ ||

வ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ (சதேவ) எ

ன்றது முதலானவாக்கியத்தினால்

வ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ

த்தால்

வ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ

உபாஸக கிரகித்து

தசுஸுயாவஸாநெஷு தத்துவமகியா

திவாக்கியத்தினால்

வ்ருஸு தன் ஸ்வரூபத்தை

வ்ருஸுக்ஷமேவெதிநிராவிதெ சாட்சாந்திக்கிறான்

உகஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சூழிப்பூவவாநெஷு (பஞ்சகோச
ங்களுடைய) அடிநடுமுடிவுகளில்
தனக்கு விவகாரமிருந்தாலும்
வூஷு தனக்குண்டாயிருக்கிற
உயம் இந்த
வூஷுக்கியீபிரமத்துவஞானமானது

வூஷிவரெசு வனவ. ந ஒருக்காலும் மா
றவேமாட்டாது
தவூசு ஆகையினாலே
சூவரொகூஷு அபரோட்ச ஞானம்
வூகிஷூ நன்றாகதிரப்பட்டிருக்க
றது.

இதி. சூடாலேகும்பமுனி வேஷமெடுத்து விவகரித்தபோதும், சூடாலேதா
னென்பது மறவாமலிருந்த தன்மைபோலவாம்.

அ-கை. முதலில் பரோட்சஞானமுண்டாகி பிற்பாடு விசாரத்தால்அப
ரோட்சஞானம் வருமென்பதை தைத்தரீயம் முதலானசுருதிப் பிரமானத்
தால் அறிவிக்கிறார்.

जन्मादिकारणत्वाख्यलक्षणेनभृगुःपुरा ।

पारोक्ष्येणगृहीत्वाथविचाराद्व्यक्तिमैसत ॥

ஜந்மாடிகாரணகவாஷுலக்ஷணெந்நபூமுஃபுரா |

பாரொக்சேஷுண மூஷீகவாஷவிவாராஷுக்ஷிஷெகூத || கூக ||

பூமுஃபிருகுமகரிஷி

புரா முன்னே

ஜந்மாடிகாரணகவாஷுலக்ஷணெந் ஜ
கத்தின் உற்பத்திஸ்திதி லயங்களு
க்கு காரணமானபேரையுடையல
க்ஷணபிரமத்தை

பாரொக்சேஷுண பரோட்சமாக

மூஷீகா கிரகித்து

கூஷ பிற்பாடு [ரத்தினாலே
விவாராசு அன்னமயாதிகோசவிசா
வூக்ஷி தன்ஸ்வருபத்தை [தார்
னெகூத அபரோட்சமாய்ப்பார்த்

அ-கை. இந்தபிரகரணத்தில், நீபிரமமென்கிற உபதேசமில்லாமையால்பிரு
குவுக்கு, பிரமஞானமெப்படி வந்ததெனில்.

यद्यपित्वमसीत्यत्रवाक्यंनोचेत्भृगोःपिता ।

तथाप्यन्नप्राणमिति विचार्यस्थलमुक्तवान् ॥

யடியபித்வமசீத்யத்ரவாக்யம்நோசேத்நபூமொஃபிதா |

ததாயப்யந்நாபிராணமிதிவிசார்யஸ்தலமுக்தவான் || கூச ||

உதீசவி அப்படி இருந்தாலும்

கூது இந்த பிரகரணத்தில்

கூ. கவி உதி நீயேபிரமமென்கிற

வாக்யம் வாக்யமானது

தொடொச இல்லையென்றுசொல்வை

யேயானால்

ததாயகவி அப்படி இருந்தாலும்

ஐயொஃ பிரகூஷினுடைய

விதா பிரதவான வருணன்

கூது அன்னம்

புராணம். உகி பிராணமென்று ஸ்தலத்தை
விவாயுபூஷணம். விசாரிக்கும்படியான உதவாது சொன்னார்.

அ-கை. கோசவிசாரத்தால், ஆத்தம சாட்சாத்காரம் வருமேயல்லாமல்
பிரம்சாட்சாத்காரமெப்படி வருமெனில்.

अन्नप्राणादिकोशपुसुविचार्यपुनःपुनः ।

आनन्दव्यक्तिमीसित्वाब्रह्मलक्ष्माप्ययुजत् ॥

சுநபுராணாடிகொஸெஷுஸுவிவாயுபூஷணம். உகி. ||

சூநபுவுகீக்ஷிசுவாஸுஹவூக்ஷாவ்யயுஜசு || சுரு ||

சுநபுராணாடி கொஸெஷு. அன்ன

மய பிராணமயம் முதலானகோச
ங்களிலே

பு. உகி. பு. உகி. அடிக்கடி

ஸுவிவாயுபூ நன்றாய் விசாரித்து

சூநபுவுகீத் தானாகிய ஆனந்தஸ்வ

அ-கை. பிரம்லட்சணம் ஆனந்தமான தன்னிடத்தில் சேர்த்ததுகூடாது,
ஜகத்காரணமான பிரம்மம் தனக்குவேறென்றால், பிரம்மத்திற்கும், தனக்கும்சிரி
தேனும் பேதமில்லையென்று காண்பிக்கிறார்.

सत्यज्ञानमनतंचेत्येवंब्रह्मस्वलक्षणम् ।

उक्तागुहाहितत्वेनकोशेष्वेतत्प्रदर्शितं ॥

ஸத்யஜ்ஞானமனதஞ்செத்யேவ்ஹ்ரஹ்ஸ்வலக்ஷணம் ।

உகா. முஹாணி தகெவ நகொஸெஷு. தது. டிஸி. உகி. || சு. சு. ||

ஸத்யஜ்ஞானம் சுநகி. உ (தைத்திரீய

உபநிஷத்தில்) சத்தியம், ஞானம்,

ஆனந்தம்

உகி. ஹலா என்று இப்படி [ச]

ஹ்ரஹ்ஸ்வலக்ஷணம் பிரம்லக்ஷணத்தை

உகா சொல்லி.

ஸதக இந்தப்பிரம்மானது

முஹாணிதகெவ (பஞ்சகோசங்க

ளாகிற) குகையிலிருக்கிறதாக

கொஸெஷு கோசங்களிலே [றது.

ஹ்ரஹ்ஸ்வலக்ஷணம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கி

அ-கை. இப்படியே சாந்தோக்கிய சுருதியும் சொல்லுகிறது.

पारोक्ष्येणविवृध्येन्द्रोयआत्मेत्यादिलक्षणात् ।

अपरोक्षीकर्तुमिच्छन्चतुर्वारङ्कुस्ययौ ॥

பாரொக்ஷேணவிவ்யுத்யேந்த்ரோயாத்மேத்யாதிலக்ஷணாது ।

சுபரொக்ஷீகதது. ஹ்ரஹ்ஸ்வலக்ஷணம். முஹாணிதகெவ || சு. சு. ||

உருஃ இந்திரனவன்

யம் யாதொரு

சுவெத்யுத்யாழிமகாணாச ஆத்துமாயெ

ன்றதுமுதலானலட்சணத்தினால்

வாரொக்ஷண பிர்மத்தை பரோட்

ச.மரக

விஷயம் அறிந்து அந்தப் பீர்த்தை

சுவரொஷி க்த-ஓ அபரோட்சமா

கப்பண் ணுவதற்கு

உழைப்பு இச்சித்துக்கொண்டு

உதவ-காரம். நான் குதடவை

மூரூம் தன்குருவாகிய பிர்மாவை

யயள ஆடைந்தான்.

வி-ம். சாந்தோக்கியத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில், யாதொரு ஆத்து
மாபாபயில்லாதவரோ, அவருக்கு ஜனனமரணம், சோகமுதலியவைகளில்லை
யென்கிற வாக்கியலட்சணத்தால், பரோட்சமாயறிந்து, சரீரத்திரய விசாரத்
தால், தன்னை பிரத்தியக்ஷமாயறிய, பிர்மாவை நான்குதரம் அடைந்தாரென்
று விசேஷமாப்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது ஐதரேயசூதியையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमित्यादौपरोक्षं ब्रह्मलक्षितम् ।

अध्यारोपापवादाभ्यां प्रज्ञानं ब्रह्म दर्शितम् ॥

சூதாவாஹித்யாபரவராக்ஷாஸூத்ரம் ।

சுயுரொவாவவாஜாலுரூபுஜாநம்ஸஹநிபுத்ய||சுஅ||

சூரள சிநுஷ்டிக்குமுன்னே

ஐஊ சூதூ வா இதெல்லாம் ஆத்து

மாவாகுவை

உயி (இருந்த) தென்று

ஸ்ரீ ஹ பிர்மத்தை

வெராக்ஸ் பரோட்சமாய்

உஷ்ணம் காண்பிக்கப்பட்டது

சுயரொவாவவாஜாஜா அத்தியா
ரோப அபவாதங்களினிலை.

புஜோநம் இந்த அறிவே

ஐஹிஷி-கதம் பிர்மமென்று ஆப

ரோட்சமாக காண்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். ஐதரேயஉபநிஷத்தின் தாற்பரியமாவது, சிருஷ்டிக்குமுன்னே ஆத்மாவே இருந்தாரென்றும், அவரேஉலகத்தை சிருஷ்டிப்போமென்று ஆலோசித்து, மூன்றுசரீரங்களையும், மூன்றவஸ்தைகளையும், அத்தியாரோபம் பண்ணி, அப்படித்தோன்றின ஆத்துமாவேபிற்பாடு ஆகாசாதிபூதங்கள் இல்லையென்று அபவாதித்தாரென்றும் சொல்லித் தானேபுருஷனாயும், விஸ்தாரமாய் மிருக்கிறபிரம்த்தைப் பார்த்தாரென்றும், இதைப்பார்ப்போமென்றும் ஆத்துமாவுக்கே பிரம்மத்துவம் சொல்லப்பட்டது. மறுபடியும்புருஷன்நானென்கிறது முதலானதினாலே, ஞானசாதனமான வைராக்கிய முண்டாகும்பொருட்டு, கெற்பவாசாதிதுக்கத்தைக் காண்பித்து, யாரை ஆத்துமாவென்று, நாங்கள் உபாசிப்போமென்றது முதலானதினாலே, விசாரத்தினாலேயேதத்துவம்

திருப்திதீபிகை.

௩௦௧

பதார்த்த பரிசோதனை பூர்வகமாக பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்று பிரஞ்ஞான
ரூபனான தனக்குபிர்மத்துவம் காண்பிக்கப்பட்டதென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. சொன்னநியாயத்தை மற்றசுருதிகளிலேயும் காண்பிக்கிறார்.

अवान्तरेणवाक्येनपरोक्षाब्रह्मधीर्भवेत् ।

सर्वत्रैवमहावाक्यविचारादपरोक्षधीः ॥

சுவானுரெண வாக்யேநவரொக்ஷாஸ்ய ஹ்யயீ ஸுவெசு ।

ஸவஸுரெத்ருவஹாவஃ க்யவிவாராஹவரொக்ஷயீ || ௬௯ ||

சுவானுரெண அவாந்தரமான

வாக்யேந வாக்கியத்தினால்

வரொக்ஷா பரோட்சமாயிருக்கிற

ஸூஹ்யீ பிர்மஞானம்

ஸுவெசு உண்டாகும்

ஸவஸுத்ரு ஸ்வசகலவிடங்களிலேயும்

ஐஹாவாக்யவிவாராசு மகாவாக்கிய வி

சாரத்தாலேயே

ஸவரொக்ஷயீ அபரோட்சஞானமு

ண்டாகுமென்று (சகல சுருதிகளி

லும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

அ-கை. இப்படி உங்கள்வாயால் கற்பிக்கப்படுகிறதே யல்லாமல், வேறேபி
ரமான மில்லையோவெனில், ஆசாரியாளுடைய சம்மதியும் காண்பிக்கிறார்,

ब्रह्मापरोक्षसिद्धयर्थमहावाक्यमितीरितम् ।

वाक्यवृत्तावतोब्रह्मापरोक्षेविमर्तिर्नहि ॥

ஸ்ரஹாவரொக்ஷவிஜ்யேஹ்வஹாவாக்யவிதீரீதத் ।

வாக்யவ்ருத்தாவதௌஸ்ரஹாவரொக்ஷவிஜிதஹி || ௭௦ ||

வாக்யவ்ருதள ஆசாரியாள் வாக்கியவி

ருத்தியென்கிற கிரந்தத்தில்

ஸ்ரஹாவரொக்ஷவிஜ்யேஹ்வம் பிர்மம்

தானுகசித்திக்கும் நிமித்தம்

ஐஹாவாக்யம் ஐகி மகாவாக்கியம் முக்

கியகாரணமென்று

வாரீதம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்

சுதஃ ஆகையினாலே

ஸ்ரஹாவரொக்ஷ பிர்மமேநானெ

ன்பதில்

விசிகி யாருக்கும் ஆட்சேபம்

ந ஹி இல்லை யன்றோ.

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

आलंबनतयाभातियोस्मत्प्रत्ययशब्दयोः ।

अन्तःकरणसंभिन्नबोधस्सत्त्वपदाभिधः ॥

சூருஹநதயாலாதியொஸுத்ரு துயஸஸ்யொஃ ।

சுஹ்ஃகரணஸஹிந்வொயஸுக்ஷஹ்வஹி || ௭௧ ||

சுஹ்ஃகரணஸஹிந்வொயஃ அந்தக்

னம்போலும் அந்தக்கரணத்தோ

காரணஉபாதியால் சாக்ஷிக்கு பின்

டே கூடிக்கொண்டும் நானென்று

சூலாஸுதயா. லாக்ஷ்மி ஸுபாயமாதவி
வம் அதுவே [எங்குகிறதோ
கூலாஸுதாயம் துவம்பத வாச்சியமெ
னப்படும்.

அ-க. தத்தவாச்சியார்த்தம் சொல்லுகிறார்.

मायोपाविर्जगद्योनिस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ।

पारोक्ष्यशत्रुलस्यत्याद्यात्मकस्तत्पदाभिधः ॥

உய்யவாயிஜமுஷ்டாநிலவமுஷ்டசுவாஸிமுஷ்டணா: |

வாரொக்ஷுஸவஸு துரதூ தகஸு ததாஸி யஃ||௭௨||

சாயெஷாயி: மாயோபா திகராயம்

ஜமதெய்யாநிஃ ஜகத்காரணராயும்

மலவ புத்தகவாழிஞகண்ணி. சர்வஞ்ஞத்

துவாதி லக்ஷணராயும்

வாழ்க, நான் உன் பக்கத்தில் இருக்கிறேன்

எனவியுயரார்பும்

ஸத்யாஜிதகம் சத்தியம்முதலானவ

டிவமுடையவராய் மிருக்கிறவர்

த. த. டி. அ. பி. த. த. ப. த. வா. ச. சி. யார்.

அ-கை. இப்படி பதார்த்தம்சொல்லி வாக்கியார்த்தஞான முண்டாகும் பொருட்டு லக்ஷணையைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यक्परोक्षतैकस्यसद्वितीयत्वपूर्णता ।

विरुध्येतेयतस्तस्माल्लक्षणासंप्रवर्तते ॥

புதுக் கொக்கிதெகவடிவமிதீயகவணுதா!

விரும்புதெய்தவ்வலாறுகூணாவ்வதெதளக

பேசுதல்) ஒருவன் துவிற்சு

புகழ் ரொஷிகா பிரத்தியட்சத்து

வழும் பரோட்சத்துவழும்

உலகியக்யக்யபுணுதா இரண்டோ

டேகூடினதன்மையும், பூர்வாத்து

வழும்

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே

வி.ர.பெய்தே வீரோதப்படுகின்றன

வே

தவிர ஆகையால்

வகூழ்ணா லட்சணையானது [டி.யது.

ஸாஷ்வத-உதேயிரவிர்த்திக்கவேண்

அ.கை. அந்தலட்சணையின் ஸ்வரூபமேதனில்.

तत्त्वमस्यादिवाक्येपुलक्षणाभागलक्षणा ।

सोयामित्यादिवाक्यस्थपदयोरिवनापरा ॥

த. த. உஸ்மாதிவாக்கெஷுமயக்ஷணாலாமயக்ஷணா |

ஸொயலித் தாடிவாகுஷ்வடியொலிவநாவரா || எசு ||

கூசிவ்யாஜிவாக்யேஷு (தத்துவமசி)
முதலான வாக்கியங்களில்
உகூணா (சொல்லப்படுகிற) லட்சணை
லாஹகூணா பாகத்தியாக லட்சணை
யாம்
வ்யாபித்யாஜிவாக்யாஸ்யவ்யபொஃஹ.

அவனே இவனென்கிற முதலானபத
ங்களுக்கு விட்டுவிடாத லட்சணை
கூறப்படுபோல
ந கூவரா விட்டலட்சணை விடாதல
ட்சணை கூடாது விட்டுவிடாத லட்ச
ணையே இங்கு அங்கீகாரம்.

அ-கை. பசுவைக் கொண்டுவாவென்கிற வாக்கியாதிகளில் லட்சணையன்
றியில் அர்த்தமாவதுபோல இவ்விடத்திலும், ஏன்கூடாதெனில்

संसर्गोवाविशिष्टोवावाक्यार्थोनात्रसम्मतः ।

अखण्डैकरसत्त्वेनवाक्यार्थोविदुषामतः ॥

ஸஹமெபூவாவியிஷ்டாவாக்யாயெபூநா சூவஹதஃ ।

சுவஹெண்கரஸசெவநவாக்யாயெபூவ்ஹஹதஃ||௭௫||

ஸஹம-ஃ.வா (பசுவைக்கொண்டுவா
வென்கிறசம்சர்க்கவாக்கியமும்
விஸிஷ்டஃ வா (நிலோத்பலமென்கிற)வி
சிஷ்டவாக்கியமும்
வாக்யாய-ஃ இப்பேர்ப்பட்ட வாக்கி
யார்த்தம்
சூசூ இவ்விடத்தில்

வஹதஃ. ந சம்மதமாகஆகமாட்டாது
சுவஹெண்கரஸசெவந. அகண்டைக
ரசமாக [கிறதே
வாக்யாய-ஃ வாக்கியார்த்தம்சொல்லு
விஹஹஃ பெரியோர்களுடைய
ஃதஃ சம்மதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அகண்டைகரசமான வாக்கியார்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यग्बोधोयआभातिसोद्वयानन्दलक्षणः ।

अद्वयानन्दरूपश्चप्रत्यग्बोधैकलक्षणः ॥

புதுஹ்யாயெயசூலாதிலொஹயாநநுஹகூணஃ ।

சுஹயாநநுஹவஹ்யுதுஹ்யாயெகஹகூணஃ||௭௬||

புதுஹ்யாயஃ அந்தக்கரணசாக்ஷி
யாய் (நானென்று)
யஃ யாதொரு (அறிவு)
சூலாக்ஷி விளங்குகிறதோ
ஸஃ அந்த (அறிவே)
சுஹயாநநுஹகூணஃ இரண்டற்ற ஆ

னந்த லட்சண (பிரம்ம்)
சுஹயாநநுஹ-ஹவஃ உ இரண்டற்றஆ
னந்தரூபமான (பிரம்மே)
புதுஹ்யாயெக ஹகூணஃ பஞ்ச
கோசங்களுக்கும் அவைகளின் வி
காரங்களுக்கும் சாக்ஷியான நான்.

அ-கை. இந்த ஹனுசந்தானத்திற்குப் பிரயோஜன மேதெனில்.

इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदाभवेत्

अब्रह्मत्वंत्वमर्थस्यन्यावर्त्येततदैवहि ॥

तदर्थस्यचपारोक्ष्यंयेवंकिंततश्शृणु ।

पूर्णानन्दैकरूपेणप्रत्यक्बोधोवतिष्ठते ॥

ஐசுவரமொருநாடிதாடித் துன்புதிவதூயபுடாவவெசு ।

சுபுஷ்டசுவாசவாயுபுஷ்டவ்யாவதெழுததநெடிவஹி ॥ எஎ ॥

தடியபுஷ்டவ்யவாரொக்ஷ்யம்யஜெவங்கிந்ததஸுரணம் ।

வகுணபூநநெடிகரடுவெண்புதுஹோயொவதிஷ்டத ॥ எஅ

ஐசுவர இப்படி

கமெழுநாடிதாடித் துன்புதிவதூய (கூ

டஸ்தபிரம்ங்களுக்கு) அன்னியோ

ன்னிய ஐக்கியஞானமானது

யடி எப்போ

வெசு உண்டாகிறதோ

தடிவனவ அப்பவே

கூடியபுஷ்ட அகம்பதார்த்தனான பு

ருஷனுக்கு

சுபுஷ்டசுவா தேகமாத்திரத்திலிருந்

த கண்டத்தன்மை

[ரே

வ்யாவதெழுதவஹி நிவர்த்தியாகிறதன்

தடியபுஷ்ட தத்பதார்த்தனான பிரம்

த்திற்கு

வாரொக்ஷ்யங்கி எங்கேயோ இரு

க்கிறாரென்ற பரோட்சத்தன்மை

காணும் ஒடிப்போம்

யடிசுவி அப்டடி ஆகட்டும்

தகி அதனால் என்ன பிரயோஜன

மென்றால்

ஸுரணம் அதைக்கேள்

வகுணபூநநெடிகரடுவெண பூர்

ணானந்தைகருபமாகவே

புதுஹோயம் நானென்ற பிரத்தி

யகாத்துமா

சுவகிஷ்டெ இருக்கிறார்.

அ-கை. சாஸ்திரபலத்தால் பரோட்சஞான முண்டாகுமேதவிர, அப்பரோட்சஞானமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

एवंसतिमहावक्यात्परोक्षज्ञानमीर्यते ।

यैस्तेपांशस्त्रसिद्धान्तविज्ञानंशोभतेतराम् ॥

வாவ்வஸ்திஹாவாக்யாதுரொக்ஷஜ்ஞாநய்யுதெ ।

யெயெஷ்வாஸாஸ்துவிஜாநவிஜ்ஞாநம்ஸொவதெதரா ॥ எக

வாவ்வஸ்தி இப்படியா யிருந்துள்

ளளவில்

[த்தால்

ஹாவாக்யாச மகாவாக்கியசிரவண

வரொக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானம்

வருமென்று

[வே

யெய் யாதொருவித்துவான்களினு

ம்ய்யுதெ சொல்லப்படுகிறதோ

தெஷா அவர்களுடைய

ஸாவஸ்திவாநவிஜ்ஞாநம் இந்தவேதாந்

தசாஸ்திரங்களுடைய சித்தாந்தஞா

னமானது

கரா மிகவும்

ஸொவதெ விளங்குகிறதென்று பரி

காசம்பண்னுக்கிறார்.

௧௦௬

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வருஷம். ஐஷ்டுவகம் வட்டிக்காசைப்பட்ட
கடன் கொடுத்தவனுக்கு
பிறகு கூலி முதல் கூட
நஷ்டம். இது நஷ்டமாகுமென்று
பாஷ்யம் இப்படி

வருஷம் உள்ளகில் சொல்லுகிற உலக
வார்த்தை
கூதவாடி. கம் உன்னுடையதயவினாலே
வாடி. அந்தத்தோடே கூடியதாக
வாடி. ஆபீஸிட்டது.

அ.கை. இன்னமொருவிதமாக சங்கிக்கிறான்.

अन्तःकरणसंभिन्नबोधो जीवो परोक्षताम् ।

अर्ह्युपाधिसद्भावानुब्रह्मानुपाधितः ॥

சுஜகரணவல்லி ஐவொயொஜ்வொவரொக்ஷதாடி ।

சுஹுதுவாயிவ ஐவாந துஸுஹா நுவாயி தம் || அக ||

சுஜகரணவல்லி ஐவொயொஜ்வொவரொக்ஷதாடி
ரணஉபாதி ஞானத்தோடே கூடிய
ஜீவம் ஜீவன்
உவொயிவ ஐவாந அந்த உபாதி இரு
ப்பதால் [கு
சுபரொக்ஷதாம் அபரோட்சனாவதம்

சுஹுது யோக்கியனாகலாம்
ஸுஹுது பிர்மமோவென்றால்
சுநுவாயி. கம் யாதொருமாயை, அவி
த்தை அந்தக்கரணம் உபாதியற்ற
தால் அபரோட்சமாகக்கூடாது.

அ.கை. பிர்மம் நிருபாதிகமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैव ब्रह्मत्वबोधस्य सोपाधिविषयत्वतः ।

यावद्विदेहकैवल्यमुपाधेरनिवारणात् ॥

நெவவாஸுஹகவொயொயொவொவாயிவிஷயகூதம் ।

யாவது ஐஹகெவது உவொயொந நிவாரணாசு || அச ||

ஐவாந நி சொன்னபடியன்று
ஸுஹகவொயொயொ ஜீவனுக்கு நான்
பிர்மமென்கிற ஞானம் யாதொன்
றுண்டோ
வொவாயிவிஷயகூதம் அது உபாதி
யோடே கூடிய விஷயமாகையால்
யாவது ஐஹகையில்

விஐஹகெவது விதேகமுத்தியுண்
டாகிறதோ
உவொயொ (அதுவரையில்) அந்த உ
பாதிக்கு
சுநிவாரணாசு நிவாரணமன்றியிரு
ப்பதால் பிர்மம் நிருபாதிகமென்று
சொல்லக்கூடாது.

அ.கை. அப்போ ஜீவத்துவத்திற்கும், பிர்மத்துவத்திற்கும் பேதமே தெனில்.

अन्तःकरणसाहित्यराहित्याभ्यां विशिष्यते ।

उपाधिर्निवभावस्य ब्रह्मनायाश्च नान्यथा ॥

சுத்காணவாணி துராணி தூலாவிஸிஷ்டெ |

உவாயிஜீ ஸ்வலாவஸ்யஸூஹ தாயாஸுநாந்யூயா || அரு ||

சுத்காணவாணி துராணி தூலாவிஸிஷ்டெ
அந்தக்கரணத்துடன் சேர்ந்து நான்
கர்த்தாவென்பதுனாலேயும், அதின்
சேர்க்கையற்று நான் அகர்த்தாவெ
ன்பதுனாலேயும்
ஜீவலாவஸ்ய ஜீவனாக ஆவதற்கும்

ஸூஹ தாயா. உபிர்மமாக ஆவதற்கும்
உவாயி: உபாதியானது
விஸிஷ்டெ விசேஷமாயிருக்கிறது
சுந்யூயா. ந மற்றப்படி வேறொருவிசே
ஷமுமில்லை.

அ-கை. அந்தக்கரணத்துடன் சேருகிறது பிரத்தியட்சமானதால், ஜீவனு
க்கு உபாதித்துவம்கூடும், சம்பந்தமில்லாமை பிர்மத்திற்கு உபாதியாக எப்படி
கூடுமெனில், எதுவரையிலும் காரியமிருக்கிறதோ, அதுவரையிலும், பேத
எதுவான உபாதியிருப்பதால், இப்படிப்பட்ட உபாதியானது சேருகிறது,
சேராமை, இரண்டிலுமிருக்கிறபடியால் உபாதிக்கென்று பரிகரிக்கிறார்.

यथाविधिरूपाधिस्स्यात्प्रतिषेधस्तथानकिम् ।

யயாவியிரூபாதிஸ்யூத திஷெயஸ்யூநகி |

யயாவியி: எப்படி அந்தக்கரணசம்ப
ந்தமான விதி
உவாயி: (ஜீவனுக்கு) உபாதியாக
ஸ்யூத ஆகிறதோ

புதிஷெய: சம்பந்தமில்லாமையும்
தயூ (பிர்மத்திற்கும் ப்படி (உபாதி
யாக)
ந.கிம் ஏன் ஆகாது.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் சேருகிறது, சேராமையுமென்கிற பேதம்
காணப்படுகிறதேயெனில், அந்தபேதமானது, ஒருகாரியமாகமாட்டாதென்
று திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सुवर्णलोहभेदेनभृत्खलात्वनभिद्यने ॥

ஸுவணபுரொஹலெபெநஸூவனாசவநவிடிதெ || அசு ||

ஸுவணபுரொஹலெபெந தங்கம் இ
ரும்பு என்கிற பேதத்தால்
ஸூவனாசவபுருஷனடைநிரோதமா

னவிலங்கு
ந.விடிதெ பேதப்படாமலிருப்பது
போலவாம்.

அ-கை. விதிநிஷேதமிரண்டும், பிர்மஞானத்திற்கு உபாயமாகச் சொல்லி
ய ஆச்சாரியான் வாக்கியந்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अतद्व्यावृत्तिपेणसाक्षाद्विधिमुखेनच ।

वेदान्तानांप्रवृत्तिस्स्याद्विधेत्साचार्यभाषितम् ॥

சுதயூவ்யூதிர்வெணவாசுநாவிஸிஷ்டெநவ |

வெதாநாநாபுரூவ்யூதிஸ்யூதியெதூவாயபுலாவிதெ || அசு ||

கததுவாவுதூராவெண அனாத்து
மாவை நேதிபண்ணித்தள்ளுகிற வ
ழியாலும்
லாக்ஷாச சத்துசித்தாதி பிரத்தியட்ச
வியிடுவெந வ விதிவழியாலும்
வெடினாநா (சகல) வேதாந்தங்க

ருடைய
வாவுகிப் பிரவிருத்தியானது
லியா இரண்டுவிதமாக
லாக்ஷ.இகி இருக்கிறதென்று
கூவாய-லாக்ஷிகம் ஆச்சாரியசுவாமி
களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அதத்தியா விருத்தியால் பிரஞ்ஞானம் வருமென்றால், கூடஸ்தர்
கூடத் தள்ளப்படுவதென்று சங்கிக்கிறான்.

अहमर्थपरित्यागादहं ब्रह्मेति धीः कुतः ।

சுஹமர்த்தபரித்யாகாதஹ்மேதிதீஃகூதஃ ।

சுஹமர்த்தபரித்யாகாச அகமர்த்தரா
ன ஆத்துமாவையும் தள்ளினால்
சுஹம ஸ்ரஹ்ம இகி நான் பிர்மமென்

கிற திடமான
யீஃ ஞானம் [ங்கித்தான்.
கூதஃ எப்படி உண்டாகுமென்று ச

அ-கை. அகமர்த்தம் முழுவதும் தள்ளப்படவில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवमंशस्य हित्यागो भागलक्षणयोदितः ॥

நெவமன்ஸஹித்யாகோபாஸலக்ஷணயோதிதஃ॥அஅ॥

னவம்.ஹ நீசொன்னபடி யன்று (யா
தொருகாரணத்தால் அகமர்த்தத்
தினுடைய)
லாமலக்ஷணயா அதத்தியாவிருத்தி
லட்சணையால்

காமஹித்யாஹ ஜடாம்சம் தள்ளப்
பட்டிருப்பதாலும், ஸ்வரூப லட்ச
ணையால் சிதம்சம் தள்ளப்பட்டாமை
யாலும் (ஞானம்வரலாம்.
உதிதஃ. ஹி நான் பிர்மமென்கிற

அ-கை. அம்சத்தியாகத்தால் ஞானமுண்டாகிற கிரமத்தைவிரித்துக் கா
ன்பிக்கிறார்.

अन्तःकरणसंत्यागादवशिष्टे चिदात्मनि ।

अहं ब्रह्मेति वाक्येन ब्रह्मत्वं साक्षिणी क्षयते ॥

சுஹ்கரணஸஹ்யாகாதவசிஸ்தேசிதாத்மனி ।

சுஹமஸ்யஹித்யாகேஹ்மஸ்யஹ்மஸ்யலாக்ஷணீக்ஷ்யதே॥அகை॥

சுஹ்கரணஸஹ்யாகாகருத்திருத்து
வாதிருபமான அந்தக்கரணத்தியா
கத்தால்

சுஹம்.ஸ்ரஹ்ம இகி நான் பிர்மமென்கிற
வாக்ஷேஹ் வாக்ஷயத்தினாலே
ஸ்ரஹ்ம பிர்மத்துவமானது
லாக்ஷணீ சாட்ரயினிடத்தில்
லாக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

சுஹ்மஸ்ய ஷேஷமாயிருக்கிற
விதாஹ்ம சிதாத்தாமாவிடத்தில்

திருப்திதீபிகை:

௩௦௯

அ-கை. ஆத்துமாஸ்வப் பிரகாசரானால் புத்திக்குவிஷயமாகக் கூடாதின யெனில்.

स्वप्रकाशोपि साक्ष्ये पधीवृत्तचावाप्येतन्यवत् ।

ஸ்வபுக்காஸொவிஸாக்ஷேஷயேவ்ருத்தா வாவ்யுதெந்யவஸு ।

ஊஷம் இந்த

வாக்ஷீ சாக்ஷியானவர்

ஸ்வபுக்காஸம்: சுவி ஸ்வப்பிரகாசரா

யிருந்தாலும்.

சுஷ்வஸு. கடபடாதிவிஷயம்போல

யேவ்ருத்தா அந்தக்கரணத்தின் அகன்

டாகாரவிருத்தியினால்

வ்யாவ்யுதெ வியாபிக்கப்படுவர்.

அ-கை. அப்போ. உங்களுடைய சித்தாந்தம் கெட்டுப்போமெனில்.

फलव्याप्यत्वमेवास्यशास्त्रकृद्भिर्निवारितम् ॥

வலவ்யாவ்யக்வமேவாஸ்யஸாஸ்த்ரக்ருஹிநிவாரிதத்||கூ||

ஸாஸ்த்ரக்ருஹி ஆத்துமசாஸ்திரம் தெ

ரிந்த விரந்தகர்த்தாக்களாலே

கவ்ய இவருக்கு

வலவ்யாவ்யக்வ. ஊவ ஜீவனுடைய

கட்டுதலைமாத்திரம்

நிவாரிதம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறதே

தவிர (விருத்தியியாப்தியில்லையெ

ன்று சொல்லப்படவில்லை.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் பலவியாப்தி இல்லையென்று காட்டுகிறதற்காக, அ னுத்துமாவில் உபயவியாப்தியும் காண்பிக்கோர்.

बुद्धितस्याचिदाभासौद्भावपिव्याप्तो घटम् ।

तत्राज्ञानंधियानश्येदाभासेन घटस्फुरेत् ॥

வுத்தித துவிதாஹாவள அாவவிவ்யாவ்யுதொவடத் ।

தத்ராஜ்ஞாநாயியாநஸ்யோதாஹாவெநவடவ்யாவ்யுரெசு||கூக||

வுத்தித துவிதாஹாவளபுத்தி விருத்தி

யும் அதிலிருக்கிற சிதாபாசனும்

அள. சுவி (இவைகள்) இரண்டும்

வடா கடத்தை

வ்யாவ்யுதம் வியாபித்தலெதற்கென்

தது அந்த இரண்டினுள்ளே [ரூல்

கூஜ்ஞாநம் (அந்த விஷயத்திலிருக்கிற)

அஞ்ஞானமானது

யியா புத்தியினாலே

நஸ்யுசு நசிக்கும், (கம்பிரகாசம்

போல ஞானஞ்ஞானங்களுக்கு வி

ரோதமானதால், புத்தியறியாமை

யைப் போக்குகிறது)

சூலாவெந ஜீவனாலே

வடம் கடம்

ஹுரெசு விளங்கும், (கடம்ஜடமான

தால், சுயமாய் விளங்காது.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் அந்தருவிலக்கணத்தை காண்பிக்கோர்.

ब्रह्मण्यज्ञाननाशायवृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते ।

स्वयंस्फुरणरूपत्वान्नाभासउपयुज्यते ॥

ஸ்வஹ்ணஜ்ஞாநநாஸாயவ்ருத்திவ்யாப்திரபெக்ஷ்யதே ।

ஸ்வயம்ஸ்ஃஸ்புரணரூபத்வாந்நாபாஸஓபயுஜ்யதே ॥ ௧௧௨ ॥

ஸ்வஹ்ணி பிரமத்தினிடத்தில் (அன
த்யாயிருக்கிறதாயும், பிரமாத்தம
ஞானத்தை மறைப்பதாயும்) அனி
ர்வசனீயமாயிருக்கிற
சுஜ்ஞாநநாஸாய அஞ்ஞானம் நசிப்ப
தின்பொருட்டு

வ்ருத்திவ்யாப்தி (அகண்டாகார விருத்

அ-கை. திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

தியின்) வியாப்திமாத்திரம்

சுபெக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற

வ்யா ஆத்துமா

[து

ஸ்வஹ்ணரூபக்ஷாஸ சுவயம்பிரகாச

சூலாவஃ சிதாபாசன் [மூலதால்

உவயுஜ்யதே.ந உபயோகப்படுகிற

னில்லை

चक्षुर्दीपावपेक्ष्यतेघटादेर्दर्शनेयथा ।

नदीपदर्शनेकिन्तुचक्षुरेकमपेक्ष्यते ॥

உக்ஷுர்தீபாவபெக்ஷ்யதே.தவடாடெடிபுஸ்டுமெயயா ।

நதீபடிஸ்டுமெகினுஉக்ஷுரெகபெக்ஷ்யதே ॥ ௧௧௩ ॥

உக்ஷுர்தீபௌ கண்ணும் விளக்கும்
வடாடெடி (இருட்டிலிருக்கிற) கடா
திகளுடைய

டிஸ்டுமெ பார்வையில்

யயா எப்படி

சுபெக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகி

ன்றனவோ

தீபடிஸ்டுமெ.ந (அப்படி) தீபத்தை

பார்ப்பதில் (மறுதீபம் வேண்டுவ

தில்லை)

கினு பின்னையோவென்றால்

உக்ஷுரஃ கண்

வகம் ஒன்று மாத்திரம்

[து

சுபெக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற

அ-கை. புத்திவிருத்திகள் ஜீவனுடன் கூடியிருப்பதால், கடாதிகளிலே
போல பிரமத்திலும் பலவியாப்தி பலாத்காரமாய்வருமேயெனில்.

स्थितोप्यसौचिदाभासोब्रह्मण्येकीभवेत्परम् ।

ननुब्रह्मण्यतिशयफलंकुर्याद्धटादिवत् ॥

ஸ்திதௌப்யஸௌசௌதாபாஸௌப்ரஹ்ணயேகீபவெத்பரம் ।

நநுப்ரஹ்ணயதிசயஃபலங்குர்யாட்தடாடிவத் ॥ ௧௧௪ ॥

சுவள இந்த

விஜாலாவஃ சிதாபாசன்

ஸ்திகஃசுவி இருந்தபோதிலும்

ஸ்வஹ்ணி பிரமத்தில்

வரம் மிகவும்

ஊக்கவெக (வெய்யலில் வைத்த வி
ளக்குப்போல்) ஒன்றாய்ப் போய்வி
வொன்

வடாழிவக கடாதிவிஷயத்தைப்போல

ஐயுண்ணி பிர்மத்தில்

சுகிசயா அதிசயமான

வலா பிரயோஜனத்தை

மகாயு-கா.கா பண்ணப் படான
ன்றே.

அ-கை. இப்படிச் சொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

அப்நேயமநாதிதேயத்ருத்யேதமீரீரீதம் ।

மநசைவெமாசவ்யமதிதீவ்யாப்யதாசுதா ॥

சுபுரெயெநாதிவெதூசுசுதூதேதீரீதம் ।

உநவெவெவெதூவூவிதிதீவ்யாப்யதாசுதா ॥ கூரு ॥

சுதூ இந்த விஷயத்தில்

சுபுரெயெ.உகி ஜீவனாறியப்படா
தவரென்றும்

சுநாதி.உ அனாதியென்றும்

சுதூ (இப்படி அமிருதபிந்து) சு
ருதியினலே

உகா இது

நாரிகம் சொல்லப்பட்டது

உகா.வனவ மனதினலேயே

உகா இதை

சுபுரெயெ.உகி அறியத்தக்கதென்று

யீவ்யாப்யதா.சுதூ புத்தி வியா
ப்தியானது கடவல்லி சுருதியில்
சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தபிரகதாரண்ணிய வாக்கியத்தில், அபரோட்சஞானமும், து
க்கநிவர்த்தியும் ஜீவகதமாய் இரண்டும் சொல்லப்பட்டதென்றீரே, அதில் எந்
தபாகத்தால் அபரோட்சஞானம் சொல்லப்பட்டதெனில்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिवाक्यतः ।

ब्रह्मात्मव्यक्तिमुल्लिख्योबोधसोभिधीयते ॥

சுதூ.நாவெவிஜாநீயாடியமஸ்மீதிவாக்யதம் ।

ஐயுண்ணாதுவூதிஐயுவிவ்யொவொயவ்வொவியீயதெ॥கூக॥

சுதூ.நாவெ.விஜாநீயாசு சுபுரெயெ

உகி வாக்யதம் ஆத்துமாவேபுருஷ

ன் இவரே நானென்று சாட்சாத்

காரமாயநிந்தானேயானால் என்று

சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்தால்

ஐயுண்ணாதுவூதி பிர்மமேதானென்ற

ஐக்கியஞானத்தை

உவிவூ விஷயிகரித்திருக்கிற

யம் யாதொரு

வொயம் அறிவுண்டோ

ஊம் அந்த (அறிவே)

சுபுரெயெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. முன்சொன்னபடி ஒருதரம் மகாவாக்கிய விசாரத்தால், அபரோ
ட்சஞானம் சித்திக்கும்போது, அடிக்கடி கிரவணதிகளை அனுபவிக்கின்றன
செய்யவேண்டுமெனில்.

वाढंसन्तिहृदाव्यस्यहेतवश्च्युत्यनेकता ।

असंभाव्यत्वमर्थस्यविपरिताचभावना ॥

வாஃஸந்திஹ்ரதாவ்யஸ்யஹேதவஸ்யசூத்யநேகதா ।

அஸம்பாவ்யத்வமர்த்தஸ்யவிபரிதாசாவநா ॥ கூக ॥

ஹி யாதொருகாரணத்தினாலே
சூத்யநேகதா சுருதியினுடையநா
னுவித தன்மை இருப்பதாலும்
கூப்யஸூ கேட்டஅர்த்தமான பிர்மம்
நானென்பது
கூவாலாவ்யஸூ சம்பவியாதென்றம்
யக்கமிருப்பதாலும்

விவரிதாவநா.உ விபரிதபாவம்
யுமிருப்பதாலும்
கூப்யஸூ. ஹேதவஃ திடப்படா
மைக்குக்காரணங்கள்
வாஃ சர்வதா
வணி இருக்கின்றன.

அ-கை. இதில் சம்சயபாவனை நிவர்த்திக்குபாயம் சொல்லுகிறார்.

शाखाभेदात्कामभेदाच्छ्रुतं कर्मन्याथा न्यथा ।

एवमत्रापिमाशंकीत्यतश्श्रवणमाचरेत् ॥

ஸாவாஹேதா தூஹேதாஹுதங்கூப்யாந்யாந்யா ।

வாவதூவாஸங்கீதூதூவணநாஹரெசு ॥ க௦௦ ॥

ஸாவாஹேதாசு இருக்கு முதலானசா
காபேதங்களாலும்
கூஹேதாசு பணம் புத்திரன் முதலா
னகாமபேதத்தாலும்
கூப கர்மமானது
கூந்யாந்யா வேறுவேறாக
சூத கேட்கப்படுகிறது

வ்வம் இப்படி
கூத-கூவி இந்தவேதாந்தத்திலும்
ஐகி இருக்குமோவென்று
காஸங்கீ சங்கிக்காதே
கூகஃ ஆகையால்
சூவணம் ஆறுவிங்கத்தாலும்சிரவண
சூஹரெசு ஆசரிக்கவேண்டியது(த்தை

அ-கை. சிரவணலட்சண மேடுதனில்.

वेदान्तानामशेषाणामादिमध्यावसानतः ।

ब्रह्मात्मन्येवतात्पर्यमितिधीश्रवणंभवेत् ॥

வெதாந்தாநாஸௌஷாணாநாஹித்யாவஸாநதஃ ।

ப்ரஹ்மாத்மந்யேவதாதுயபூதிதீஸூவணஹவெசு ॥ க௦௧ ॥

கூஸௌஷாணாஸமஸ்தங்களாயிருக்கிற
வெதாந்தாநா வேதாந்தங்களுடைய
சூஹித்யாவஸாநதஃ ஆதிநடுமுடிநிறு

டையசித்தாந்தத்தால் [றிவதிலேயே
ப்ரஹ்மாத்ம.வணவபிர்மமேதானென்ற
தாதுயபூத ஐகி தாற்பரியமென்று

நகசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

யீஃ உண்டாகிறஞானமே | ஸ்ருவணாவெசகிரவணமாகபவிக்கிறது
அ-கை. இப்படிசிரவணம் எங்கேசொல்லப்பட்டிருக்கிறதெனில்.

समन्वयाध्यायएतत्सूक्तंधीस्वास्थ्यकारिभिः ।

ஸஹநயாடியாயவன தஹுதஹயீஸூகாரியினிஃ |

யீஸூகாரியினிஃ புத்தியைச்வாதீன யத்தில்
ம்பண்ணின வியாசாசாரியாளாலே வனதஹுதஹ இந்தசிரவணம்நன்றாய்
ஸஹநயாடியாயெ சமன்வயாத்தியா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அ-கை. இனி அசம்பாவனையை நிவர்த்தி பண்ணுகிறதான மனனத்தைச்
சொல்லுகிறார்.

तकैसंभावनार्थस्यद्वितीयाध्यायईरिता ॥

தகெஹுஸூஹாவநாஹுஸூஹிதீயாடியாய ஂஂரிதா || ௧௦௨ ||

அதீயாடியாயெ இரண்டாவதுஅத்தி சஹுஸூ ஸாஹாவநா சிரவணர்த்தம்
யாயத்தில் சம்பவிக்குமென்று
தகெஹுஃ சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் ஂஂரிதா அவர்களாலேயேசொல்லப்
முதலானபுத்திகளாலே பட்டிருக்கிறது.
அ-கை. இப்போது விபரீதபாவனையும், அதுநிவர்த்திக் குபாயத்தையு
ம் சொல்லுகிறார்.

बहुजन्मदृग्भ्यासोद्देहादिष्वात्मधीःक्षणात् ।

புன:புநருதேயேவ்ஜகத்சுத்யத்வதீரபி ||

विपरीताभावनेयमैकाग्र्यात्सानिवर्तते ।

வஹுஜந்ஹுஜாஹுஸூஹாஹிஸூஹதீஃக்ஷணாக் |

புந:புநருதேயேவ்ஜமஹுத்யத்வதீரவி || ௧௦௩ ||

விவரீதாவநெயமெகாஹுஸூஹாநிவதஹுதே |

வஹுஜந்ஹுஜாஹுஸூஹா அனேக ஜமஹுத்யதீஃ,கவி ஜகத்துசத்திய
கோடிஜன்மங்களில் திடமாகப்பழ மென்கிறபுத்தியும் பிரயத்தினமன்
கன பழக்கத்தால் றியிலுண்டாகிறது
ஹிஸூஹதீஃ தேகேந்திரியாதிகளிலே ஹிஸூஹதீஃ இந்தவிபரீத
சூத்யை நானென்கிறபுத்தி ஹிஸூஹதீஃ பாவனையாதோ
க்ஷணாக் ஒருசுநனத்திற்குள்ளே ஹிஸூஹதீஃ
புந:புநருதே அடிக்கடி ஹிஸூஹதீஃ
உஹி உண்டாகிறது ஹிஸூஹதீஃ
வஹு இப்படியே ஹிஸூஹதீஃ ஏகாக்கிரசித்தத்தால்
நிவதஹுதே நிவர்த்தியாகிறது.

அ-கை. இந்த ஏகாக்கிரம் எதனு லுண்டாகு மெனில்.

तत्त्वोपदेशात्प्रागेवभवत्येतदुपासनात् ॥

उपास्तयोतएवात्रब्रह्मशास्त्रेपिचिन्तिताः ।

தகுவாவெழாது ராமவலுவதே தஹாவா நாகு || க௦௪ ||

உவாவயொ தவனவா து-வ-ஹாராவே விவினிதாஃ ।

தகுவாவெழாது தத்துவோபதேச

திற்கு

பூக் ணவ முன்னமே

உவாவநாகு சகுணஉபாசனையினுலே

ணதக இந்தச்சித்த ஏகாக்கிரம்

வவதி சித்திக்கும்

சுதஃ. ணவ ஆகையினுலேயே

சுது இந்த

வ-ஹாராவே .சுவி பிர்மத்தைபிர

திபாதிக்கறசாஸ்திரத்திலும்

உவாவயஃ உபாசனைகள்

விவினிதாஃ சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. முந்திசகுணோபாசனை பண்ணாமல், குருசந்நிதிக்கு, வந்தவனுக்கு ஏகாக்கிரமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

प्रागनभ्यासिनःपश्चाद्ब्रह्मभ्यासिनतद्भवेत् ॥

பூாமநஹாவநி நவஹாஹாவாவெநத ஹவெசு || க௦௫ ||

பூக் முதலில்

சுநஹாவநி சகுணஉபாசனையப்பி

யாசம்பண்ணுதவர்கள்

வஹாசு பின்

ச-கை. பிர்மாப்பியாசம் செய்கிறவித மெப்படியெனில்.

வ-ஹாவாவெந குருசந்நிதியில்

ச்செய்கிற பிர்மாப்பியாசத்தால்

தஹவெசு அந்தஏகாக்கிரமுண்டாகும்

तच्चिन्तनं तत्कथनमन्योन्यं तत्प्रबोधनम् ।

एतदेकपरत्वञ्चब्रह्मभ्यासं विदुर्बुधाः ॥

தஹினுநத தஹுநதெநாநுத து வொயநடி ।

வநததெகவாசகவனுவஹாவாவவிஹவபுயாஃ || க௦௬ ||

தஹினுந ஏகாந்தத்திலிருக்கும்போ

து அதையேசிந்திக்கிறது

தஹுநாசிவியாள் வந்தபோது அதை

யேசொல்லுகிறது.

சுநெநாநு தஹு வொயநு சமான

ர்கள் கூடும்போது) ஒருவருக்கொரு

வர் அந்தபிர்மத்தையேபாதித்து

கொள்ளுகிறது

வநததெகவாசகவ இந்தபிர்மத்தி

லேயேகண்குத்திப்பாம்புபோல மு

க்கியதிருஷ்டியோடேகூடியிருக்கிறது

வ-ஹாவாவ (இதையே பிர்மாப்பி

யாசமென்று

வ-யாஃ பெரியோர்கள்

விஹு சொல்லுகிறார்கள்.

नानुध्यायाद्वहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

தெவயீரொவிஜாயபுஜாங்குலீபுதஸூரஹ்ண: |

மாநாயுடையாடி ஹிநுஸாநா வொவிநாவநஹிதசு || ௧௦௭ ||

யீரஃ சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனா

ஸ்திரியசாலியான்

ஸ்ரீராமணம் பிராமணன்

தவணைவு (குருமுகமாய்)பிர்மமே

விஜய நானென்றறிந்து

புரோஃ. ததாகாரவிருத்தி பரம்பரை

கூலி-த பண்ணத்தக்கது [யே

பெரும்பெரும் வெகு

ஸனாது சப்தங்களை

சுநய்யாபாசு.ந நகரா அடிப்பது

போல் ஒத்தத்தேவையிலை

தக அது

வாஹி வாக்குக்கு

வினாபநு.ஹி வலி மாத்திரமன்றோ,

என்று இப்படி பிரகதாரண்ணிய

உபநிடதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி சதாபிர்மவீசாரத்தில் இருந்தால் சரீரநிர்வாகமெப்படி நடக்குமெனில்.

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ।

तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥

சுநநுரூரீனயனொரூயெஜநாஃவரூவாஸதெ ।

தெஷாந்தி தூலியுகா நாயொ மகேஷ்வஹாஜிஹழ் ||கௌ||

யெஜுநா: யாதொருஜனங்களானவர்

சீரம் சர்வசாக்ஷியானவென்னை [கள்

சுநநாஃ தனக்கன்னியமாக

வினாயகம் சிந்தித்துக்கொண்டு (சதா

கால்(ழம்)

வயது - 60 வாவதெ. நாலுவாக்கிலு

ம் உபாசிக்கிறார்களோ

நித்யானிஷய-கூடாநாடு தஷாண்டப்போ

தும் நான் பிர்மென்ற அனுசந்தா

னத்தோடேகூடிய அவர்களுடைய

யொழுகுநீர் சகலவிதமான சரீரநிர்

சுவாமி நானே [வாகத்தை

வஹாஜி வகிக்கிறேனென்றுகீதையில்

பகவான் சொன்னார்.

அ.கை. இப்போதுசெரன்ன சுருதிஸ்மிருதிகளில் அந்தரங்கமேதெனில்.

इति श्रुतिस्मृतौ नित्यमात्मन्येकाग्रतांधियः ।

विधत्तोविपरीतायाभावनायाःक्षयायहि ॥

ஐதிஸ்ரீ^௨திஸ்ரீ^௧நித்யா^௨தெநுகா^௧தாயியம் |

வியதெதாவியர் தாயாலவநாயாச்சுயாயவமி || ௧௦௯ ||

ஐதி இப்படி

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஸ்ரீகிருஷ்ணமிருதிஇரண்

கெளம்

நித்யம் சதாகாலம்

அ-கை. அது எதற்கெனில்.

விபரீதாயாஃ. ஹாவநாயாஃ இந்தவிப

ணரீதபாவணையினுடைய

அ-கை. தேகமேநான், ஜகத்துசத்தியமென்கிற புத்தி எதினால் விபரீதபாவணையாயிற்றெனில், அந்தலக்ஷண மதிலிருப்பதால், அந்தலக்ஷணமேதெனில்.

यद्यथावर्ततेतस्यतत्त्वंहित्वान्यधात्वधीः ।

विपरीताभावनास्यात्पिज्ञादावरिधीर्यथा ॥

யடியாவததெததவ்யுததுஹிஹ்வாந்யாஸ்யயீஃ ।

விவரீதாவாவநாவ்யாதிதூதாவரீயிய்யுயா ॥ ககம் ॥

யச யாதொன்று

யயா எப்படி

வததெ இருக்கிறதோ

தவ்யு அதற்கு

தகூம் ஹிஹ்வா அந்தலக்ஷணமெயைவிட்டு

அ-கை. அது எதுபோலென்றால்.

விதூதா பிதாருருசாத்துக்கன்மு

தலானவர்களிடத்தில்

யயா ஸ்ரீயீஃ எப்படிசத்துருபுத்தி ப

ஸ்ரீததி ஆத்துமாவின்மீடத்தில்

யியம் புத்திக்கு

வனகா மூதாம் ஏகாக்கிரமாயிருத்தலை

வியதூஃ ஹிவிதித்திருக்கிறதன் றே

க்ஷயாய. க்ஷயத்தின் பொருட்டெ

ன்றறி.

க்ஷயாஸ்யயீஃ வேறுகளென்னுகிறதோ

னமானது

விவரீதா. ஹாவநா. வ்யாச விபரீதபா

வணையாகிறது.

என்னுகிறார்களோ, (நிஜமானசுத்தி

யாதிகளில்) ரஜதாதிகளையெப்படி

கற்பிக்கிறார்களோ அப்படியென்றறி

வி-ம். அனாத்துமாவில், ஆத்துமபுத்தி பண்ணுகிறது அத்தியாசமென் பாஷியக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது பிரகிருதத்தில் இப்படி இருக்கிறதாவெனில்.

आत्मादेहादिभिन्नोयं मिथ्याचेदंजगत्तयोः ।

देहाद्यात्मत्वसत्यत्वधीर्विपर्ययभावना ॥

சூதூதேஹாதிவிநொயேமித்யாவேஜமதுயொஃ ।

தேஹாடியாதுகாவஸதுகாவீவிபுவய்யவாவநா ॥ ககக ॥

சுயம் இந்த

சூதூ ஆத்துமாவானவர்

தேஹாதிவிநுஃ தேகாதிபஞ்சகோசந்

கருக்குவேறாயிருக்கவும்

ஐஃ. ஜமக இந்தஜகத்து

தீய்யா. வ பொய்யாயிருக்கவும்

தயொஃ அவ்விரண்டுகளில்

தேஹாடியாதுகாவஸதுகாவீஃ தேகாதி

ககஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

களில்நானென்கிறபுத்தியும் ஜகத்தி | விபயபூயலாவநா விபரீதபாவனை
ல் சத்தியபுத்தியும் | யெனப்படும்.

அ-கை. முன்னர்விபரீதபாவனை சித்தஏகாக்கிரத்தால் நிவர்த்தியாகுமெ
ன்று எப்படிச்சொன்னீர், பிராணபந்தனத்தால் சித்த ஏகாக்கிரமுள்ளவ
னுக்கு விபரீதபாவனை போகவில்லையே யெனில், அது சாமான்னியமாகச்
சொன்னதேதவிர, விசேஷமாக தாற்பரியத்தோடே சொன்னதல்லவென்று
சொல்லுகிறார்.

तत्त्वभावनयानश्येत्सातोदेहातिरिक्तताम् ।

आत्मनोभावयेत्तद्वन्मिथ्यात्वंजगतोनिशम् ॥

தகவலாவநயாநஸூத்ராதொடெஹாதிரிசூதாடி ।

சூதூநொலாவயெதூநித்யூகவாஜமதொநிஸாடி ॥ ககஉ ॥

வா அந்தவிபரீதபாவனையானது

டிலும் வேறாயிருத்தலும்

தகவலாவநயா தத்துவபாவனையால்

தகவ அதுபோல

நஸூக நசிக்கும்

ஜமதம் ஜகத்து

கதம் ஆகையால்

நித்யூகா பொய்யென்பதையும்

சூதூதம் ஆத்துமாவிற்கு

கநிஸா சர்வகாலமும்

டெஹாதிரிசூதாந்தேகாதிகளைக் காட்

லாவயெசு பாவிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி சதாதத்துவ பாவனையைப் பண்ணச்சொன்னீரே, அதற்
குரியமாதிகள் உண்டோவென்று கேட்டதற்கு சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

किंमन्त्रजपवन्मूर्तिध्यानवच्चात्मभेदधीः ।

जगन्मिथ्यात्वधीश्चात्रह्यावर्त्यास्यादुतान्यथा ॥

கிம்மன்த்ரஜபவந்மூர்தித்யூநவஹ்ரூதூலெஹியை: ।

ஜமநித்யூகவாயிஸூதூஹ்ராவதூபாவூஹ்தாந்யூதா ॥ ககக ॥

சூதூலெஹியை: உ தேகாதிகளுக்கு, ஆ

கூதூ இந்த தத்துவபாவனையில்

த்துமா வேறென்றஞானமும்

கிம் நேமமுண்டோவெனில்

ஜமநித்யூகவாயி: உஜகத்துபொய்யென்

சூவதூபாவூக அடிக்கடி நானேயி

றஞானமும்

ம்மென்றும், ஜகத்துபொய்யென்

கிம்ஜபவஸ உண்டாவதற்கு, பஞ்சா

றும் அனுசந்தானமான ஆவர்த்தி

கஷராதிமந்திர ஜபம்போலும்

யினாலே உண்டாகிறதே யல்லது

கிம்நித்யூகவஸ சகுண மூர்த்திகளி

உத வேறே [துவபாவனைக்கல்ல.

னது தியானம்போலும்

கந்யூதா ஒருவிதமானநேமமும் தத்

அ-கை. அந்த ஜபாதிகளுக்குமாத்நிரம் நியமம்வருவானேன், தத்துவபா
வனைக்கு நியமமில்லாமல் பொவானேனெனில்.

திருப்பதிபிகை:

ந.க.க

अन्यथेतिविजानीहिदृष्टार्थत्वेनभुक्तिवत् ।

बुभुक्षुर्जपवद्भुक्तेनकश्चिन्नियतःकचित् ॥

சுந்யுயோதிவிஜானீஹிஐரூபஸ்யபுக்ஷெநஹுதிவஸு ।

வஹுக்ஷுஜபவஹுக்ஷெநகசுந்நியதஃகவிசு ॥ ககசு ॥

ஹுதிவஸு போஜனம்முதலானதைச்
செய்வதுபோல தத்துவபாவனை
ஐரூபஸ்யபுக்ஷெந பிரத்தியட்சபல
மாயிருப்பதினாலே
சுந்யுயோஜகி அந்தஜபாதிகளுக்குவே
மென்று
விஜானீஹி இதையறிந்துகொள்

வஹுக்ஷுஃ போஜனம்பண்ண இ
ச்சையுள்ளவன்
கசுநிசு ஒருவனும்
ஜபவஸு ஐபம்பண்ணுகிறவன் போல
நியதஃ நியமம்பண்ணிக்கொண்டு
கூவிசு ஒரீடத்திலும்
ந.ஹுக்ஷெ போஜனம்பண்ணுகிறதில்லை

அ-கை. போஜனம் பண்ணுகிறதற்கும் சுருதிஸ்மிருதிகளில் நியமம்சொல்லி யிருக்கிறதேயென்றால், அது பசுநிவர்த்தியைமாத்நிரம் செய்துகொள்ளுகிறவனுக்கு அந்தநியமமில்லை யென்கிறதை விவரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

अश्नातिवानवाश्नातिभुङ्क्तेवास्वेच्छयान्यथा ।

येनकेनप्रकारेणक्षुधामपनिनीषति ॥

சுநாதிவா நவாநா திஹுக்ஷெவாஸ்வெஹ்யாந்யுயா ।

யெநகெநப்ரகாரெணக்ஷுயாமபநிநிஷதி ॥ ககரு ॥

சுநாதி வா சாப்பிடுகிறதாவது அ
ல்லது [வது
சுநாதி.வா சாப்பிடாமலிருக்கிறதா
ஹுக்ஷெ.வா பட்சணாதிகளை சாப்பிடு
கிறதாவது
ஹ்யுஹ்யா சீட்டுமுதலானவைகளையா

டுகிறதாவது
சுந்யுயா தூங்குகிறதாவது
யெந.கெந.ப்ரகாரெண பின்னும் எ
ந்தவிதத்திலாவது
க்ஷுயாம் பசியை
சுபநிநிஷதி போக்கிவிடுகிறான்.

அ-கை. ஜபாதிகளில் போஜனாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுவிதமிருக்கிறதென்ப தெப்படியெனில்.

नियमेनजपंकुर्यादकृतौप्रत्यवायतः ।

अन्यथाकरणेनर्हस्वरवर्णविपर्ययात् ॥

நியமேநஜபங்குரயாகுரதளபுரதூவாயதஃ ।

சுந்யுயாகரணெநஹுஸுரவணபுவிவயபுயாசு ॥ ககசு ॥

நியமேந நியமமாகவே [டியது
ஜபா.கூயபுசு ஜபம் பண்ணவேண்

சுந்யுசுள் அப்படி.நியமமாய்ப்பண்ண
ப்படாதபட்சத்தில்

வரதுவாயகி அனந்தத்தைக்கொ
டுப்பதான தோஷம் வருவதாலும்
கூடியாகாரணை அப்படி வித்தியாச
மாய்ப்பண்ணும்பட்சத்தில்

வாரவணவிவய்யாச மந்திரவித்
தியாசத்தினாலும், சொரவித்தியாச
த்தினாலும்வார்ணவித்தியாசத்தினாலும்
கூடியும் அனந்தம் வந்துவிடும்.

வி-ம். துவஷ்டாவானவன் இந்திரனுக்கு சத்துருவிருத்தியாக வேண்டு
மென்று ஓமம்செய்ய, சொரபேதத்தால், இந்திரனே விருத்தியாகும்படியாக
ஆய்விட்டது. நித்தியத்துவம் வேண்டுமென்று எண்ணியும்பகர்ணன் அசுக்
ரபேதத்தால் நித்திரத்துவமென்றுகேட்டு நித்திரானுவானதுபோலும், மந்தி
ரபேதத்தினாலே பாரியை இழந்தவன் கதைபோலுமறி.

அ-கை. பசியானது பிரத்தியட்சபாதைக் கேதுவானதால், பசினிவர்த்தி
யாகிறதற்கு நியமமன்றியில்போனாலும் புதிக்கலாம், விபீதபாவனை அப்படி
யல்லாதபடியால், அதை நிவர்த்திபண்ணுவதற்கு சொன்னதிபானம் திருஷ்
டபலமானதால் நியமமாகவே பண்ணத்தக்கதெனில்

क्षुध्वदृष्टाधाकृद्विपरीताचभावना ।

ज्ञेयाकेनाप्युपायेननास्त्यत्रानுष्ठितेःकमः ॥

கஷுபெவஜுஷ்வாயாகுஜிவரீதா வவாவநா ।

ஜெயாகெநாவூவாயெநநாஸ்த்யத்ராநுஸ்திதெஃகமஃ||ககௌ||
விவரீதா வாவநா உ விபீதபாவ உவாயெந.கவி உபாயத்தினாலா
னையும்

கஷுபா. உவ பசியானதுபோல
ஜுஷ்வாயாகுஜ பிரத்தியட்சமா
னபாதையை உண்டுபண்ணுகிறது
அனுபவமாயிருப்பதால்
கெட எந்த

வது.அதிநிவர்த்தியை
ஜெயா அறியத்தக்கது
கூத்ர இதில்
கநுஷ்டெஃ அனுஷ்டானத்தின்
கூஃ கிரமம்
நாஸ்த்ய யாதொன்றுமில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்த உபாயமென்னவெனில்.

उपायः पूर्वमेवोक्तस्तचिन्ताकथनादिकः ।

உபாயஃவடுவடுவெவாகுஷுஜிநாகுநாடிகஃ ।

தஜ்ஜாகுஷுநாடிகஃ அதையேசிந்திக் | உபாயஃ உபாயமானது
கிறதும்சொல்லுகிறதும்முதலான | வடுவடுவெவ உட்க முன்னமேசொ
ல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஜபம்முதலான கிரியைகளுக்கு கிழக்குதிக்கு முகம் முதலானபி
யம் சொல்லப்பட் டிருப்பதுபோல், பிரமதியானத்திற்கு அப்படி யாதொருநி
யமமும் வேண்டி யதில்லையென்று சொன்ன துசரியே சகுணத்தியானம் பண்ணு

திருப்திதீபிகை.

௩௨௧

வதுபோல், பிர்மத்தியானத்திலும் விருத்தி ஏகாக்கிரம் வேண்டியதால் நிர்ப்பந்தம் எப்படியில்லை யென்று சொல்லுகிறதெனில்.

एतदेकपरत्वेपिनिर्वन्धोऽध्यानवन्नहि ॥

வணதெகபராகெகவி நிவபுரொயூநவஹி ॥ ௧௧௮ ॥

வணதெகபராகெகவி	இதுவேமு	த்தில் வருத்தமிருப்பதுபோல
க்கியவேலையாயிருந்தாலும்		ந,வி இதில்யாதொருவருத்தமுமி
யூநவஃ.நிவபுஃ சகுணத்தியான		ல்லையென்றறி

அ-கை. சகுணத்தியானத்தில் என்னநிற்பந்த மிருக்கிறதய்யா, எந்தமூர்த்தியை உத்தேசித்துத் தியானம்செய்கிறானோ, அதை சிந்திக்கவேண்டியது மாத்திரமேதவிர வேறில்லையெனில், இவன்தெரியாமல் சொல்லுகிறானென்று தியானத்திலிருக்கிற நிற்பந்தத்தைக் காண்பிப்பதற்கு சகுணத்தியான லட்சணத்தை முதலில் சொல்லுகிறார்.

मूर्तिप्रत्ययसांतत्यमन्यानन्तरितंधियः ।

ध्यानंतत्रातिनिर्वन्धोमनसश्चञ्चलात्मनः ॥

உகிபுபுத்யவஹாந்ததுநூநஹரிதம்யிம் ।

யூநஹுதாதிநிவபுரொநவஹுஹுதாதுஃ ॥ ௧௧௯ ॥

உகிபுபுத்யவஹாஹுதாது	சகுண	யூந தியானமாம்
மூர்த்தியின்னானமும் அந்தமூர்த்த		தது அதில்
தியாகாமான நான்குக்கை முதலா		வனொதுஃ சஞ்சலவடிவமான
னஅவிச்சின்னவிருத்தியும்		நவஃ மனதிற்கு
யிம் புத்திக்கு		சுகிநிவபுஃ அத்தியந்தம்நிற்பந்
சுநூநஹரிதா வேறுநினைப்பன்றி		தமென்றறி.
யிலிருக்கிறதும்		

வி-ம். சதா ஓடிக்கொண்டிருக்கிற யானை குதிரை குரங்குமுதலான மிருகங்களை கட்டிப்போட்டால் எப்படி. சங்கடப்படுமோ, அப்படி. சஞ்சலமான மனதிற்கும், சகுணத்தியானம் வெகுநிற்பந்தமாயிருக்குமென்றறி.

அ-கை. மனது சஞ்சலம் முதலான துற்குணத்தோடேகூடியிருக்குமென்பதில் பிரமாண மென்னவெனில்.

चञ्चलं हि मनः कृष्णप्रमाथिवलवददम् ।

तस्याहंनिग्रहं मन्ये वा योरिव सुदुष्करम् ॥

வஹுஹிநஃகூஷாபுராயிவஹுவஃ ॥

தவ்யூஹாநிஹுஹாநெயுவாயொரிவஹுஃ ॥ ௧௨௦ ॥

கூணு ஏ கிருஷ்ணமூர்த்தே
வனுலா சஞ்சலமாயும்
வ்யாபி (ரம்பம்அறுப்பதுபோல)பு
ருஷனுக்கு விசனத்தைகொடுத்தாயும்
வலவசு கங்காப்பிரவாகம் யானையை
கூட்டிழுப்பதுபோல பலமாய்
உயம் ஹிமம் இந்தமனதும் ஜீவ
னை தான்போகிற வழியே இழுப்ப

தாலும்
தவ்ய அந்தமனதினுடைய
நிமுஹம் நிக்கிரகத்தை [வே
வாயொழுவ வாயுவின்நிக்கிரகம்போ
வஹுஷுரம் பிரயாசமென்று
சுஹம் நான்
தெயு எண்ணுகிறேன்.

ஹி-ம், மனது சத்து, அசத்தான ஒருவிஷயத்தில்விழுந்து திடமாய்முழ
கிப்போனால், அதை அதிலிருந்து எடுப்பது ஈசுவரனாலு முடியாதென்று சுரு
த்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படியே ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தையும் காட்டுகிறார்.

अप्यविषयानामहतस्सुमेरुन्मूलनादपि ।

अपिवह्यशनात्साधोविषमश्चित्तनिग्रहः ॥

சுஷுஸிவாநாநஹதஸுமேரூந்மூலநாடிவி ।

சுவிவஹ்யஸாநாஸாஸாவிஷமஸ்சித்தநிமுஹம் ॥ ௧௨௧ ॥

சுஷுஸிவாநாசுசுவி சமுத்திரத்தை கு
ஹம் மகத்தான [டிப்பதிலும்
வஹுஷுரம் அழகுள்ளமேருவை
தெயுநாசு சுவி வேரோடேபிடுங்கு
வதிலும்

ங்குவதிலும்
விதநிமுஹம் சித்தநிரோதமானது
விஷம் பிரயாசம்
வாயொ ஏ சாதொவென்று, வைரா
க்கிய பிரகரணத்தில் ராமர்சொல்
லியிருக்கிறார்.)

வஹுஸாநாசு சுவி நெருப்பை விழு

அ-கை. பிரகருதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிரம்மவிசாரத்திற்கும், மனோவி
யாப்ரமான் சருணத்தியானத்திற்கும், வேற்றுமையானது நன்றாயிருக்கிற
தெனக் காண்பிக்கிறார்.

कथनादौननिर्वन्धश्शृङ्खलावद्धदेहवत् ।

கயநாடிளநநிவஸுஸுஸுஸுவஸாவடிஹவசு ।

ஸுஸுவஸாவடிஹவசு விலங்கில் | சரணியில், கட்டுப்படாத சிம்மம்
கட்டுண்ட பிம்பம் போல | கட்டுண்ட பிம்பம் போல
தொண்டி | கட்டுண்ட பிம்பம் போல
தமு | கட்டுண்ட பிம்பம் போல
கயநாடிள கிரவணமனநிதித்தியா | நய்யஸு அப்படி மனதிற்கு நி
ற்பந்தமில்லை.

திருப்திதீபிகை.

கூஉந்

அ-கை. ஆனால்வேதாந்த சிவஞானிகளில் நிற்பந்தமில்லையென்பதை ஒர் புக்கொண்டேன், மூன்றுதேங்காய் உடைத்தவன் கதைபோல் ஓர்விசேஷமு ம்காணப்பட வில்லைபெயெனில், நீசொன்னபடி விசேஷமில்லையென்கறதில்லை.

किंत्वनन्तेतिहासाद्यैर्विनोदोनाय्यवद्वियः ॥

கிஃசுவநனெதிஹாஸாஹெஷுவியுநொஷாநாடியுவலியஃ ॥ கூஉ ॥

கிஃசுவ பின்னையோவெனில்	நாடியுவசு நாடகம்போலே
சுநனெதிஹாஸாஹெஷுஃ சிவஞான	யியஃ (குருசந்நிதியிலிருக்கிற)மன
தியானதுமனத்திற்குற்சாகமுண்டா	திற்கு:சிவணம்பண்ணப்பண்ண
வதான அனந்தகதைகளோடே கூடி	விநொஷு: சந்தோஷமேமென்மேலு
யிருப்பதினாலே	முண்டாகும்.

அ-கை. இப்போது தாங்கள்சொன்னபடி கதை திருஷ்டாந்தம் முதலானதோடே கூடியிருக்கிற வேதாந்தவிசாரமானது, ஏகாக்கிரசித்தமான நிதித்தியாசனத்திற்கு விக்கினமாமேயெனில்.

चिदेवात्माजगन्मिथ्येत्यत्रपर्यवसानतः ।

निदिध्यासनविशेषोनातहासादिभिर्भवेत् ॥

விஷுவா தூஜமநிஷ்யேதுத்ருவயபுவஸாநதஃ !

நிதிடியாஸ நவிஷேஷொநெதிஹாஸாஹிலபுவஸ ॥ கூஉ ॥

விஷுவா தூ அறிவாகிய ஆத்துமாவேநான்	உதி ஹாஸாஹிலஃ கதைமுதலானவை
ஜமசு ஜகத்து	களால்
ஷ்யோ. உதி பொய்யென்று	நிதிடியாஸ நவிஷேஷஃ நிதித்தியாச
சுத்ரு இதில்	னத்திற்குக்கெடுதியானது [டாது.
வாஸுவஸாநதஃ முடிசிறப்படியால்.	நவவெசு ஒருக்காலுமுண்டாகமாட்

அ-கை. கதைதிருஷ்டாந்தங்களைத் தாங்கள் அனுசந்தானத்திற்கு தடையில்கையென்று அங்கீகரித்தால், கிருஷ்ணமுதலான சகலதொழிலையும் வைத்துக் கொண்டாலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோத மில்லையெயெனில்.

कृषिवाणिज्यसेवादौकाव्यतर्कादिकेषु च ।

विशिष्यतेप्रवृत्त्याधितैस्तत्त्वस्मृत्यसंभवात् ॥

கூஷிவாணிஜ்யஸெவாஹகாவ்யதகசூஅஹிகெஷுசு	
விஷிஷ்யதெவ்ருத்யாஹிதேஸ்தத்வஸ்மருத்யஸம்ஹவாசு ॥ கூஉ ॥	
கூஷிவாணிஜ்யஸெவாஹ விவசாயங்	காவ்யதகசூஅஹிகெஷுசு உ காவியம் த
களிலும் வியாபாரங்களிலும் உத்தி	யிக்கும், முதலானவைபடிப்பதிலும்
யோகமுதலானதொழில்களிலும்	

வ்ருக்ஷாயீ (உண்டாகிற) பிரவி
ருத்தியினாலே புத்தியானது
விஹ்யுதே பைத்தியம் கொண்ட
வன்போலும், சந்தனமறைக்கிறவ
னுடைய பீஜம்போலவும், அலைந்து
கொண்டிருக்கும்

மெதீ அவைகளை வைத்துக்கொண்
டிருக்கிறவர்களுக்கு
தக்ஷஸுத்யஸாலவாச பிர்மமே நா
னென்கிற ஸ்மிருதிகூடசம்பவியா
மையால் நீ கேட்டது விபரீதமெ
ன்றறி.

அ-கை. கிருஷிமுதலான சகலதொழிலிலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோ
தமானால் போஜனாதிகளும் அதற்குவிரோதமாகுமே, அவைகளையும் தள்ளவே
ண்டுமேயெனில்.

अनुसन्धतैवात्रभोजनादौप्रवर्तितुम् ।

शक्यतेत्यन्तविक्षेपाभावादाशुषुनस्मृतेः ॥

சுநுஸந்தயதெவா துலொஜநாடிளவ்ருவதிடதா ||

ஸக்யதெத்யுனாவிக்ஷெவாலாவாடாஸுஸுநஸுதெ: ௨௧௫ ||

சுநுஸந்தயதா எனவ அனுசந்தானம்ப
ண்ணிக்கொண்டே
சுத்ரு இந்த
லொஜநாடிள போஜனம்முதலானதி
ல் பிரவிர்த்திக்கக்கூடும் அதுவெதி
னாலென்றால் இது
சுத்யுனாவிக்ஷெவாலாவாச அத்தியந்

தம் சலனம் இன்மையாலும்
சுஸு சிக்கிரமாக
வாஸம் மறுபடி [ம்
வ்ருதெ: ஆத்தமநினைப்புவருவதாலு
வ்ருவதிடதா இதில்பிரவிர்த்திப
ண்ணுதல்
ஸக்யதெ முடியும்.

அ-கை. போஜனாதிசமயத்தில் துக்கமற்ற ஸ்வரூபமறதி வருவதாகதாங்க
ளே ஒப்புக்கொண்டமையால், அதனால் இவனுக்கு எப்படி அனர்த்தம்வாரா
திருக்குமெனில்.

तत्त्वविस्मृतिमात्रान्नानर्थःकिन्तुविपर्ययात् ।

विपर्येतुंनकालोस्तिश्रुतिस्मरतःकचित् ॥

தக்ஷவிஸ்யுதகிரா துநாநாஸு:கிணுவியயயாசு |

வியயெயுதாநகாநொலிஸுபிதிஷ்டாத்ஷவிசு || ௧௨௬ ||

தக்ஷவிஸ்யுதகிராசு ஸ்வரூபமறதி
த்திரத்தால் [மானர்த்தம்
சுநுஸந்தி ஜனனமரணாதிசம்சாரா
ந இல்லை

கிணு பின்னையோவெனில்
வியயாசு விபரீதபாவனையால் அ
னர்த்தம் வரும்.

அ-கை. செத்தைகள் அனேகம்சேர்ந்து குப்பையாய் குமிவதுபோல், அ
ப்படிமறதி பலப்படும்போது அதுவிபரீதமாய்விடுமேயெனில்.

ஸுடிகி சீக்கிரமாக
 ஸூயிசு (ஸ்ரீஇடமான) ஆத்துமாவின்
 ஸ்ராதம் - ஸ்மரணத்தையடைகிற புரு
 ஷனுக்கு (ஸிபீதமிஸ்லை.)

तत्त्वस्मृतेरवसरोनास्त्यन्याभ्यासशालिनः ।

அ-கை. மேல்கொண்டு தத்துவஸ்மரணை வேண்டாம் முன்னப்பியசித்த
தேபோதுமெனில்.

வலாக் பலாத்காரமாக
தகூம் பிர்மஞானம்
உவெக்யுதெ உபேட்சிக்கப்படும்.

அ-கை. நீரிப்படிச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

கம் (முண்டகோபநிஷத்தில் சொல்
வியிருக்கிற அந்த ஆத்துமா
வனகுவனவ ஒருவரையே
விஜாநீய அறிந்துகொள்ளுங்கள்
சுமூஹம் மற்ற
வாஹி வார்த்தைகளை

அ-கை. துவைதளிவகாரங்கள் முதலானவையெல்லாம் விடச்சொன்னால், எப்படி ஜீவிப்பேனெனில்.

आहारादित्यजत्रैवर्जीवेच्छास्त्रान्तरन्त्यजन् ।

किन्नीवसियेनैव करोष्यत्रदुराग्रहम् ॥

சூஹாராதித்யஜநெவஜீவெவ்வாஸ்த்ரான்த்ரஜநு ।

கிஃநஜீவஸியெநெவஃகரோஷ்யத்ரஹாஹம் ॥ கஉக॥

சூஹாராதித்யஜநு ஆகாராதிகளை விட்டால்

நவனவ ஜீவெவ ஜீவிக்கப்படுகிறதில்லை

ஸாஸ்த்ராஜநா இதரசாஸ்திரத்தை

த்யஜநு விட்டால்

ந ஜீவஸி. நீ ஜீவிக்க மாட்டாயா

கி சொல்

[னால்

வனவ.யெந இந்த விஷயத்தில், எதி

கூத்ர இப்படி. [தைச்செய்கறாய்.

ஹாஹம் கரோஷி துராக்கிரகத்

அ-கை. தத்துவஞானிகளா யிருக்கிற ஜனகாதிகளெப்படி ராச்சியவிவகாரம் செய்தார்களெனில்.

जनकादेःकथंराज्यामितिचेद्वबोधतः ।

तथातवापिचेत्कर्णयद्वाकृषिकुरु ॥

ஜனகாஹெஃகயஃராஜ்யிதிவெஹ்யவஸாயதஃ ।

தயாதவாபிவெஹ்யவஸாயவாக்ரஹிஃகூரூ ॥ கஉக ॥

ஜனகாஹெஃ ஜனகர் முதலானவர்கள் ராஜ்யம் கய.ஐ.தி.வெஹ ராச்சியபரிபாலனமுதலானதைப்படி செய்தார்களெனில்

ஹ்யவஸாயதஃ பிர்மமே நானென்கிற திருடஞானத்தால் செய்தார்களென்றால்

தயாதவஹிவெஹ எனக்கு மப்படி திருடஞானம் வந்திருக்கிறதெ

ன்று சொல்வையேயானால் அப்படி உனக்கும் திருடஞானம் வந்திருந்தால்

தகஃவா அப்போதார்க்கம்முதலான காவியங்களையும்படி

யவா அல்லது

[யும்

கூஷி பத்துவரும், பத்துக்கடை

கூரூ வைத்துக்கொள்,நாம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

இ-தி. ராஜாவினமகள் வேடிக்கை பார்க்க மேடையின்பேரில் ஏறினது போல, குபவன்பெண்கூறையின்மேலேறி விழுந்தகதைபோலே போகாதே.

அ-கை. தத்துவஞானிகள் சம்சாரம், அசாரமென்று அறிந்தபிறகு, அதிலென்னமாய் பிரவிர்த்திப்பார்களெனில்.

मिथ्यात्ववासनादार्थ्यप्रारव्यक्षयकाङ्क्षया ।

अकृश्यन्तःप्रवर्तन्तेस्वस्वकर्मानुसारतः ॥

லிபூக்ஷவாவஸநாஜாஜெபூபூரஸக்ஷயகாங்க்ஷயா |

சுக்லிஸூனூபூவதூஜெவ்ஸவ்ஸகஜாநுஸாரதஃ || ௧௩௧ ||

லிபூக்ஷ வாவஸநாஜாஜெபூ சம்சார
வாசனை பொப்பென்று திருடப்ப
ட்டிருந்தாலும்

பதால்

வ்ஸவ்ஸகஜாநுஸாரதஃ அவரவர்களு
டைய கர்மானுசாரத்தால்

பூரஸக்ஷயகாங்க்ஷயா பிராரப்தத்
தின் க்ஷயத்தைக் காண்கித்திருப்

சுக்லிஸூனூ. துக்கப்பட்டாமலே

பூவதூஜெ. பிரவிர்த்திப்பார்கள்.

அ-கை. அப்போ அதிகப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

அதிபிரசங்கமாசங்கயஸ்வகர்மவசவதிநாம |

சுதிபூவஸம்மொஜாஸங்குஸவ்ஸகஜாநுஸாரதஃ ||

வ்ஸவ்ஸகஜாநுஸாரதஃ தங்கள் தங்கள்
பிராரப்தகர்மங்களுடைய வழிப்ப
டியே நடப்பவர்களாயிருக்கிறா
னிகளைக்குறித்து

சுதிபூவஸம் வியைக்கடந்து ந

டக்கவருமென்று அதிப்பிரசங்கமாய்

ஜாஸங்குஸவ்ஸகஜாநுஸாரதஃ சங்கிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போ இஷ்டப்பிரகாரம் செய்தல்வந்தவிடுமேயெனில்.

அஸ்துவாகேநசக்யேதகர்மவாரயிதூவ ||

சுஸூவாகேநசக்யேதகஜாநுஸாரதஃ || ௧௩௨ ||

சுஸூவா அப்படிவந்தாலும் வரட்டும்
கஜா. பிராரப்தகர்மத்திற்கு
வாரயிதூ தடைபண்ணுவதற்கு

கெந யாராலே

ஸக்யேத முடியும்

வடி சொல்.

அ-கை. ஞானி அஞ்ஞானி இருவருக்கும் பிராரப்தகர்மம் சமமாயிருக்
கும்பொது, அவர்களுக்கு பேதம்கெரிய திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

ஜானினோஜானினசாநசமேபாரவகர்மாணி |

நகேசோஜானினோதேயாந்மூஃகிஸ்யதேயதஃ ||

மாரேகாந்ரேதேயோந்ரேதேயாந்ரேதேயதஃ ||

ஜானந்ரேதேயாந்ரேதேயாந்ரேதேயதஃ ||

ஜானந்ரேதேயாந்ரேதேயாந்ரேதேயதஃ ||

நகேசோஜானினோதேயாந்மூஃகிஸ்யதேயதஃ ||

மாரேகாந்ரேதேயோந்ரேதேயாந்ரேதேயதஃ ||

ஜானந்ரேதேயாந்ரேதேயாந்ரேதேயதஃ || ௧௩௩ ||

ஜானந்ரேதேயாந்ரேதேயாந்ரேதேயதஃ

சுஜானந்ரேதேயாந்ரேதேயாந்ரேதேயதஃ

சுது இந்த இருவர்களுக்கும்

பூரஸக்ஷயகாங்க்ஷயா பிராரப்தகர்மம்

வெஃ சமமானாலும்
 ஜோதிநஃ ஞானிக்கு
 பெய்யுடாக பிர்மம் நானென்கிற
 தைரியத்தால்
 து.கேஸ் அந்த பிராரப்தபோகத்தி
 ல்லருக்காலும்விசனமுண்டாகாது
 சுபெய்யுடாக அஞ்ஞானிக்கோவெ
 ன்றால், என்னது எந்த வேளையில்
 வருமோவென்ற அதைரியத்தினால்
 கெ.ஃ மூடன்
 கி.ஃ விசனிப்பன்
 ஜாமெ.ஃ வழியில்
 மெ.ஃ நடப்பவர்கள்

அயொஃ இருவர்களுக்கும்
 ஸ்ரானை நடந்துவந்தசிரமமானது
 விரியார சமமாயிருந்தாலும்
 சுடி-ஓதாசுவி தங்கும் ஊர் சமீப
 மாயிருப்பது சரியாயிருந்தாலும்
 ஜா.ஃ அறிந்தவன்
 பெய்யுடாக தைரியத்தால்
 உ.ஃ வேகமாய்
 ம.ஃ போகிறான்
 சு.ஃ அறியாதவன்
 கீ.ஃ புத்திமயங்கித்தயங்கி
 கி.ஃ நிற்கிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷன் இந்த ஆக்துமாவே நானென்றறிகிற, அபரோட்
 சஞானத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லி யதற்கு
 பலத்தைச்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

साक्षात्कृतात्मधीस्सम्यगविपर्ययवाधितः ।

किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

வாக்கா து.தா.தயீஸ்ஸஜு.விவயு.யவாயி.தஃ ।

கி.ஃ நவஸுகாரியஸரீரமனுஸாஜு.ரெசு ॥ ககரு ॥

வஜுக் நன்றாக
 வாக்கா து.தா.தயீஸ் ஆக்துமசாசுநா
 த்காரம்வந்தஞானி
 சுவியு.யவாயி.தஃ விபரீதபாவ
 னையால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கும்
 போது

கி.ஃ ஐ.ஃ எதைவிச்சிக்கப்போகிறான்
 கஸு.ஃ காரிய யாருடைய போகத்தி
 ன்பொருட்டு
 ஸரீரம.ஃ க.ஃ ஸாஜு.ரெசு சரீரதாபப்
 படப்போகிறான்.

அ-கை. அப்படி யறிந்ததின லுண்டாகிற பிரயோசனத்தை விரித்துச்
 சொல்லுமெனில்.

जगन्मिथ्यात्वधीभावादाक्षिप्तौकाम्यकामुकौ ।

तयोरभावेसन्तापश्शाम्येनिस्नेहदोषवत् ॥

ஜ.ஃ மி.ஃ தவயீ.ஃ ஹவா.ஃ க்ஷிபு.ஃ க.ஃ க.ஃ

தயொ.ஃ ஹவெ.ஃ ஸா.ஃ ஸா.ஃ ஹ.ஃ ஹ.ஃ ஹ.ஃ ॥ ககக ॥

திருப்திபிகை.

கஉக

ஜமந்நிபு ஸ்வயீலாவாச ஜகத்துப்பொ
ய்யென்ற ஞானம்வந்திருப்பதால்
காடுகாடுகள் விஷயமும் கர்த்தா
யுமில்லையென்று
சூக்ஷ்மபுள ஆசேஷிக்கப்பட்டுப்போ
னதால்

அயோகி அந்த இரண்டுகளுக்கும்

அ-கை. ஜகத்துப் பொய்யென்று அறிந்ததால் போகம், புஜிக்கவேண்டு
மென்கிற ஆசை போய்விடுமென்பதற்கு சாக்ஷியேதெனில்.

गन्धर्वपत्तनेकिञ्चिन्नैन्द्रनालिकनिर्मिते ।

जानन्कामयतेकिन्तुनिहासतिहसन्निदम् ॥

மஹவபுவதுமெகிணினெநநு ஜாலிகநீதிபுதெ ।

ஜாநநு. உயதெகிணுஜிஹாவ திஹவநுடி || ககௌ ||

மஹவபுவதுமே கந்தருவபட்டன

மானது

வெநநு ஜாலிகநீதிபுதெ இந்திரஜா

லிகனல் நிருமிக்கப்பட்டதென்று

ஜாநநு அறிந்தவன்

கிணிக அதைச்சிறிதும்

அ-கை. தாஷ்டாந்திக மேதெனில்,

आपातरमणीयेषुभोगेष्वेवंविचारवान् ।

नानुरज्यति किं त्वेतान्दोषदृष्ट्या निहासीत ॥

சூவா தாரணீயெஷுலொமெஷ்டுவம்விவாரவாநு ।

நாநுரஜ்ய திகிணெவதாநுடொஷ்டுஷ்டு ஜிஹாவ தி || ககஅ ||

சூவாதாரணீயெஷு (அத்திப்பழ

ம்போல மேல் பார்வைக்கு அழகு

போலிருக்கிற

லொமெஷ்டு மாலை சந்தனாதிபோ

கங்களில்

ணவம் இப்படியென்று

விவாரவாநு நன்றாகவிசாரித்தவன்

அ-கை. அப்படி விஷயத்திலுள்ள தோஷங்கள் இன்னதின்தென்று கா
ண்டிவியும் எனில், ஜகத்தில் ஸ்திரீ, பணம் இரண்டுக்குள்ளாசை சகலருக்குமி
ருப்பதால், அவைகளிலுள்ள தோஷங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

சுவாவெ அபாவம் வந்துவிட்டதால்
நிஷ்டைஹீபவச எண்ணையற்றவிள
க்குபோல

வஜாவஃ (அதைப்பற்றி யிருக்கிற)
சம்சாரதாபமானது

ஸாரேஜு உபசமனமாகுகிடும்.

ந.காடியதெ இச்சிக்கான்

கிணு பின்னையோவென்றால்

ஐஓ இது பொய்யென்று

ஹவநு கண்டுசிறித்துப்போட்டு

ஜிஹாவதி தள்ளிவிடுவான்.

ந.சுநுரஜ்ய தி ஆசைப்பட்டான்

கிணு பின்னையோவென்றால்

டொஷ்டுஷ்டு விஷயத்திலுள்ள

தோஷத்தைக்கண்டிருப்பதால்

ணதாநு இந்தவிஷயங்களை [ன்,

ஜிஹாவதி தள்ளுவதற்கே இச்சிப்ப

௩௩௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

अर्थानामार्जनेकेशस्तथैवपरिपालने ।

नाशेदुःखं व्ययेदुःखं धिगर्थान्केशकारिणः ॥

मांसपांचालिकाया तु यन्तलोलेङ्गपञ्चरे ।

स्नायवस्थिग्रन्थिशालिन्याः स्त्रियाः किमिवशोभनम् ॥

கூழாநாஜாஜெனெகெஸகூஸெவவாரிவாறுநெ ।

நாஸெஊஃவாவ்யெஊஃவநிமுடிநாநுகெஸகாரிணஃ ॥ ககக ॥

ஜாஸவாணாஸிகாயாஸுயன்தலுலேங்ஃபஞ்ரெ ।

ஸ்நாயவஸ்திமுஸிஸாலினியாஸ்த்ரியாஃகிமிவஸோபநம் ॥ கச௦ ॥

கூழாநா பணங்களை

சூஜெநெ சம்பாதிப்பதிலும்

கெஸஃ துக்கம்

சயா. னவ அப்படியே [ம்

வரிவாநெ ரகிப்பதிலும் துக்க

நாஸெஊஃவா நாசமாய்ப்போவதி

லும் துக்கம்

வ்யெஊஃவெசிலவாவதிலும் துக்கம்

கெஸகாரிணஃ இப்படி துக்கத்தை

ச்செய்வதான

கூழாநா பணங்களை

யிக் நிந்திக்கக்கடவது

ஜாஸவாணாஸிகாயாஃ மாம்சத்தால்

செய்தபொம்மையாயும்

வ்யாயுஸிமுஸிஸாலினியாஃ நரம்பு எ

லும்புகளாற் சட்டப்பட்டதாயுமி

ருக்கிற இன்னம் அனந்தநோஷமு

டையதாயும் ருக்கிற

வ்யாஃ ஸ்திரீகளுடைய

யனூலொலெ யந்திரம்போலே சஞ்

சலமாயுமிருக்கிற

க௦மவஜெநெ சரீரமாகிறகூட்டில்

ஸொலநா.த௦ மங்களகரமானது.

கி௦ ஐவ என்ன இருக்கிறது.

அ.கை. இப்போது என்ன ஆயிற்றெனில்.

एवमादिपुशास्त्रेषु दोषास्सम्यक्प्रपञ्चिताः ।

विमृशन्ननिशान्तानिकथं दुष्टेषु मज्जति ॥

ணவஜாஜிஷுஸாஸொஷுஷுஷொஷாஸுஷுக் ஸ்வவணிதாஃ ।

விஜுஸநநிஸந்தானிகதய்ஃதுஸுமஜ்ஜதி ॥ கசக ॥

ணவஜாஜிஷு இதுமுதலான

ஸாஸொஷு சாஸ்திரங்களில்

ஜொஷாஃ நோஷங்கள்

வஜுக் நன்றாக

ஸ்வவணிதாஃ கிரிந்துக்காண்டிக்கப்

பட்டிருக்கின்றன

காதி அவைகளை

வஜுஸ சநாகாலும்

விஜுஸந ஆலோசிப்பவன் [ளில்

ஊஷுஷுஷு அந்தக்கெட்டநிஷபங்க

கூழா எப்படி

ஜ்ஜதி முற்றான்.

திருப்திதிபகை.

நாநக

அ-கை. அப்படி விஷயங்களில் தோஷங்கண்டவன் அநைகளை இச்சிக்
காணென்பதற்கு யுத்தியேதெனில்.

சுधयापीड्यमानोपिनविपंक्षत्तुमिच्छति ।

मृष्टान्ध्वस्ततृड्जाननमूदस्तजिघत्सति ॥

கஷ்டயபாவீஜ்யமானோபினவிபங்ஷத்துமிச்சதி ।

மூஸ்தாந்ஹ்வஸ்ததூஜானநமூதஸ்தஜிஹ்தஸதி ॥ ௧௪௨

கஷ்டயா பசியால்

[இலும்

வீயஜாநம் சஸி பிடிக்கப்பட்டவனா

விஷம் விஷத்தை

கூதும் சாப்பிட

ந, உறுதிவி இச்சிக்கானன்றோ

ஜெடிந்நஹ்வஸ்ததூஜாநம் மிஸ்தா

ன்னபோஜனத்தால் பசியைப்போ

க்கடிக்க வேண்டுமென்பதை யறிந்

தவனான்

கூடுவி விவேகியானவன்

கூ அந்தவிஷயத்தைத்

ஜீவதூதி தள்ளிப்போடுவன்.

அ-கை. அய்யா பிராரப்தகர்மம் பிரபலமானதால், அது ஞானிக்கும் கூட
போகத்தில் இச்சையை யுண்டுபண்ணுமே பெனில்.

प्रारब्धकर्मप्रावल्याद्भोगेप्विच्छाभवेद्यदि ।

क्लियन्नेवतदाप्येषभुङ्क्तेविष्टिगृहीतवत् ॥

பிராரஸ்கர்புபாவலாபுமே லாபமஹிஜாலவெடிழி ।

கூஸ்யநெவததாபெஷஷஸம்கூவிஷி மூஹீ தவச ॥ ௧௪௩

பிராரஸ்கர்புபாவலாபு பிராரப்

தகர்மத்தின் மிகுந்தவலியால்

ஹோமஷம் விஷயபோகங்களில்

ஐஜா இச்சை

வெச.யடி உண்டாயிற்றேயானால்

ததா அப்போது

விஷிமூஹீதவச ராஜாஞ்ஞையால்கி

ரகிக்கப்பட்டவன்

கூஸ்யநெவ துக்கித்துக்கொண்டே

(சிறையிலிருப்பதுபோல்)

வெஷம் சூவி துக்கித்துக்கொண்டே

இந்தஞானியும்

ஹும்கூதே போகத்தைபுஜிப்பன்.

அ-கை. இதுஎப்படி அறியக்கூடுமெனில்.

भुञ्जानानाअपिबुधार्श्रद्धावन्तःकुटुंबिनः ।

अद्यापिकर्मनाश्छन्नमितिकिर्यान्तिसन्ततम् ॥

ஹுஜாநாநாசூவிஸுயா ஸூலாவஹுஃகூடாஸிநம் ।

கூடியாவிகூடமஹிஹீதிஹூஜிவஹுத ॥ ௧௪௪

கூடாஸிநம் குடும்பத்தை யுடைய

ஸூலாவஹுஞானத்தில்சிரத்தையுடைய

வர்களாயும்

யவர்களாயிருந்தும்

௩௩௨

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸுபாஃ பிர்மவித்துக்கள்
 ஸுஜாநாநாசுவி பிராரப்தபோக
 த்தைபுஜித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
 சுபு,சுவி இன்னமும்
 கபி- இந்தகர்மம்

நஜ்நு ஐதி தொலையவில்லையெ
 ஸஜதம் சதா [ன்று
 சூஷி துக்கித்துக்கொண்டேயிரு
 க்குறர்கள்

அ-கை: தத்துவஞானிகளுக்கு சம்சாரத்தில் தாபம் உண்டாகுமென்பது
 நியாயமன்று, அப்படியுண்டானால் ஆனந்தாவாப்தியான ஞானபலமில்லாமல்
 போவதால் அது எப்படிக்கூடுமெனில்.

नायकेशोत्रसंसारतापःकिन्तुविरक्तता ।

भ्रान्तिज्ञाननिदानोहितापस्सांसारिकस्मृतः ॥

நாயகேஸ்வரதாபஃகிணுவிரக்ததா ।

ஸ்ரான்திஜ்நாநநிதாநொஹிதாவஸ்சாஸாரிகஸ்மர்தஃ ॥ கசுரு

சுயம் இன்னமுமிந்தகர்மம் தொலைய
 வில்லையென்றுஎண்ணுகிறஇந்த
 ஸ்வாரதாவஃ சம்சாரதாபமானது
 கெடும் துக்கமன்று

கிணு பின்னையோடுவெனில்
 சுத இதில்
 விரக்தா விரக்தியேயாம்.

அ-கை. அதற்கென்ன பிரமாணமென்றால், பூர்வாசாரியாள் பொய்யாயிரு
 க்கிற விஷயத்தை சத்தியமென்றுநினைத்து ஆசைப்படுகிறதே சம்சாரதாப
 மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், விரக்தியை தாபமென்றுசொல்லவில்லை ஆ
 கையால்.

தாவஃ தாபமென்று
 ஸூதஃ சொல்லப்படுகிறதுஎதெனில்

ஸ்ரான்திஜ்நாநநிதாநம்,ஹிவிபீதஞான
 த்திற்கு ஆதிகாரணமன்றோ.

அ-கை. இப்படிவருகிற எண்ணமானது விவேகமூலமா, அவிவிவேகமூல
 மாவென்பது எதினாலறியக்கூடுமெனில்.

विवेकेनपरिक्षिप्तलपभोगेनतृप्यति ।

अन्यथानन्तभोगेपिनैवतृप्यतिकर्हिचित् ॥

விவெகெநவரிக்ஷிஸ்தலபொமெநதூபுதி ।

சுநயூநஜ்ஹொமெவிறெநவதூபுதிகஹிபுவிசு ॥ கசுசு

விவெகெந விவேகத்தினாலே
 வரிக்ஷிஸ்த விசனித்தவன் [லும்
 சுஜ்ஹொமெந சொற்ப்போகத்தின
 தூபுதி திருப்தியடைவன்
 சுநயூ அப்படிவிவேகமில்லாமலிரு

க்கும்பட்சத்தில் [வந்தபோதிலும்
 சுநஜ்ஹொமெ.சுவி அனந்த போகம்
 கஹிபுவிசு ஒருவிதவதுவாலும்
 ந ணவ.தூபுதி திருப்தியடைய
 வேமாட்டான்,

திருப்திதீபிகை.

௩௩௩

அ-கை. தாங்கள் சொன்னது யுத்தமன்று, விவேகையைப்போல்; அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி போகம்புஜித்தபிற்பாடு திருப்திவருமேயெனின்; அஞ்ஞானிக்குபோகத்தில் திருப்திவாராதென்று சொல்லுகிற சுருதியை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्यति ।

हविषाकृष्णवर्त्मवभूयएवाभिवर्धते ॥

நஜாதுகாமஃகாமானாமுபபொகேநசாம்யதி ।

ஹவிஷாக்ருஷ்ணவர்த்மவபூயவாவாபிவர்ததே ॥ கச௪

காரோநா மனோபீஷ்டங்களான கா
மங்களை
உவவொமெந மேல்மேலும்புஜிப்ப
காரி ஆசை [தால்
ஜாதா ஒருக்காலும்
ந.ஸாஜி அடங்காது

ஹவிஷா நெய்யினாலே
க்ருஷ்ணவதூ.உவ அக்கினிபோலே
ஹவ்யம், ஹவ மறுபடி விருத்தியாவ
துபோல்
ஹவ்யவதே ஆசையானது விருத்
தியையே அடையும்

அ-கை. அப்படி விவேகத்தோடே கூடியவனுக்கு போகம்திருப்தியைகொடுக்குமென்பதற்கு, சுருதி யுத்தி யனுபவமேதெனில்.

परिज्ञायोपभुक्तोहिभोगोभवतितुष्टये ।

विज्ञायसेवितश्चोरोमैत्रिमिति नचोरताम् ॥

வரிஜ்ஞாயொபவஹுக்தொஹிஹொமொஹவதி துஷ்டயே ।

விஜ்ஞாயஸெவிதஸ்சொரொமெத்ரீ, மெதி நவொரதாழ் ॥ கசஅ

வரிஜ்ஞாய விஷயம்துக்ககரமென்று
தெரிந்து
உவஹுத், ஹி புஜிக்கப்பட்ட புருஷ
ன்யாவனே அவனுக்கு
ஹவ்யம் அந்தபோகம்
துஷ்டயே சந்துஷ்டியே
ஹவதி கொடுக்கும்

விஜ்ஞாயஸெவிதஃ இவன் திருடனெ
ன்றுதெரிந்துகினேகம்செய்யப்பட்ட
வொரஃ திருடன்அவனுக்கு
மெத்ரீ மித்திரபாவத்தையே
ஹவதி செய்வானேதவிர
வொரதாஃ தன்திருட்டுத்தனத்தைச்
ந, ஹவதி செய்யான்

அ-கை. வேப்பங்காய்க்குக் கசப்பே வடிவமாயிருப்பதுபோல், மனதிற்கு ஆசையே வடிவமாயிருப்பதால், என்னமாய் சொற்போகத்தினால் அதுதிருப்தியை யடையுமெனில்.

मनसोनिगृहीतस्यलीलाभोगोल्पोपियः ।

तमेवालब्धविस्तारं क्लृप्त्वा ह्यहमन्यते ॥

தமிழ்நாடு வரலாற்றுச் சான்றுகள் || ௪௪௯

நீதிரைநீதிரை நெய் விநைகனாரா க்கிய நீதித்தியாசனாதிகளால் கட டப்பட்டிருக்கிற மனதிற்கு ய் விநைகனார் யாதொரு விளையா ட்டாக வருகிறதிபாகம் [திலும் கூடகூடவி சொற்பமாக இருந்தபோ	தான் அதைத்தானே தி டுகூக துக்கத்தோடே கூடிய தென்று கண்டிருப்பதால் கருணைவிநைகனார் அளவிடக்கூடாத வி ஸ்தாரமென்று [ஊகருன். வணமேந்தி பகுமனமாகளன்
--	--

அ-கை. இப்படி ஞானியின்மனது சொற்ப்போகத்தில் திருப்தியையடைவதற்கும், அஞ்ஞானியின்மனது அனந்தபோகத்திலும் திருப்தியையடையாதென்பதற்கும் திருஷ்டாந்த மேதெனில்,

बद्धमुक्तोमहीपालोग्राममात्रेणतुप्यति ।

परैरवद्धोनाक्रान्तोनराष्ट्रं बहुमन्यते ॥

வகைபெயர் வகைபெயர் வாடுதொகுதி துணைத் தொகுதி |

வெள்ளை விலா நாகூரனொநராவுட ஸஹஸ்துதே || கரு
வலு-கும் கட்டிவிருந்துவிடுபட்ட
சிறீவாலம் ராஜன் [ல்
குரோமெதுண ஒருசிறுகிராமத்தினு
தஷ்டிகி சந்திராஷிக்கிருள்
வெள்ளை சத்துருக்களினால்
சுவலை பிடிபடாதவனாயும்

அ-கை. விவேகமிருக்கும்போது இச்சையுண்டாகக் கூடாதேயெனில்

विवेकेजाग्रतिसतिदोषदर्शनलक्षणे ।

कथमारब्धकर्मापिभोगेच्छांजनयिष्यति ॥

வீவெகெஜாழ், திவ திதொஷதஸபுநயுகுண்ண |

கடியாரஸ்கட்பூவிலொமெல்லாஜநயிஷுதி || கருக

கொஷ்டமும் நலன்களென விஷயத்திலு
 ள்ள அணித்தியம், துக்கம், அசுத்த
 ம்முதலான தோஷத்தைத் தெரியும்
 படியான
 விவெகெ நான் பிர்மம் ஜகத் துப்பொ
 ய்யென்ற விவகமானது

प्रकृतिंयान्तिभूतानेनिग्रहं किंकरिष्यति ॥

நா.நா.சு.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

நவாநெஞ்சு தவாரயிதும் ஸ்ரீரெணாவிகுதெ |
யத ஸ்ரீரவனவாஹஸீதாயாஜ்யம் நவாதி || கருச
வடிவாநெஞ்சு தெவ்வாஸ்யுதெஜ்யாநவாநவி |
புருகியானிலைதாநிநிமுஹஸ்கிரிஷுதி || கருநி

ஜோதவாஹ.சுவி ஞானவானுயிருந்
தாலும்
வ்வாஸ்யுதெ தங்களுடைய
புருகியெஃ, பூர்வதர்மவாசனைக்கு
வடிவா சமானமாகவே
வெவ்வுதெ நடக்கிறான்
வெவ்வுதெ பிராணிகள்
புருகிய பூர்வவாசனையையே
யானி அடைகின்றன
நிமுஹ (ஈசுவரனுடைய) நிக்கிரக
ந்தான்
கி (அதை) யென்ன

கரிஷுதி செய்யப்போகிறது
யத யாதொருகாரணத்தினாலே
ஸ்ரீரவனவ ஈசுவரனுன கிருஷ்
ணபகவானே
ஸீதாயா பகவத்கீதையில்
சுஜ்யம் புகி அருச்சுனனைக்கு
றித்து
சூஹ (இப்படிச்சொன்னாரோ
சுத இந்த விஷயத்திலுண்டாகிற
வந்தக இந்த கர்மத்தை
வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு
ஸ்ரீரெணாவிகுதெ ஈசுவரனும்
நவாதி வ. முடியாதன்றே.

நா-ம். ஆகையால் ஞானிக்கே இப்படி யிருக்கும்போது அஞ்ஞானிக்குக்
கேட்கதேவையில்லை.

அ-கை. நீர் இந்தகாலத்திலுள்ள ஆத்தமாட்டாத ஞானிகளுக்காக பிரார
ப்தகர்மம் விலக்கமுடியாதென்று சொல்லுகிறீரேதவிர சக்தியுண்டானவர்கள்
அதைத்தள்ளிப் போடுவார்களெனில்.

अवश्यं भाविभावानां प्रतीकारो भवेद्यदि ।

तदा दुःखैर्न लिप्येरन्न करामयुधिष्ठिराः ॥

சுவஸ்யுஹாவிலாவாநாஸ்யுதீகாரொவ்வெவ்வுதி |

ததாதுஃஸ்வெ.நயுவிவ்வொஹநாஸ்யுதீகாரொ || கருசு

சுவஸ்யுஹாவிலாவாநா நிச்சயமாக
இன்னொருக்கு இன்னவிதமாக பவி
குமென்று நிபமிக்கப்பட்ட பிரார
ப்தகர்மங்களுக்கு
புருகியாஃ கிசுச்சையானது
வெவ்வுதெ உண்டாயிருக்குமேயா
ததா அப்போ [னால்
நவாஸ்யுதீகாரொ (கருதயுகத்தில்)

நனனும், திரேதாயு கத்தில், ஸ்ரீர
மஸூர்த்தியும், தவாபரயுகத்தில், பா
ண்டவர்களும்
துஃஸ்வெ அனந்தவிதமான துக்
கங்களினாலே
ந.விவ்வொஹ அவதிப்படாமலிருந்
திருக்கலாம் (ஆகையாலேத ஈசுவ
னும் தடுக்கக்கூடாதென்றறி.

திருப்திதீபிகை.

கருள்

அ-கை. இப்படி சர்வசுதந்தரரான ஈசுவரரானாலும் பிராரப்தத்தை மரிக்
கக்கூடாதென்றால், ஈசுவரனுக்கு அனீசுவரத்துவம் வருமேயெனில்.

नचेश्वरत्वमीशस्यहीयतेतावतायतः ।

अवश्यंभाविताप्येषामीश्वरेणैवनिर्मिता ॥

நவஸ்வரகவீஸ்வஸூஹீயதெதாவதாயதஃ ।

சுவஸூலாவிதாவெஸ்வஸூஸ்வரெணெவநிதிபுதா ॥ கருள் ॥

யதஃ யாதொருகாரணத்தால்
வஸ்வஸூ இந்த ஜீவர்களுக்கு
சுவஸூ நிச்சயமாக
லாவிகா சூவி பவிக்கத்தக்கதையும்
ஸ்வஸ்வரெணெவ ஈசுவரனாலேயே
நிதிபுதா நிர்மிக்கப்பட்டதோ

தாவதா அதினாலேயே
ஸ்வஸ்வ ஈசுவரனுக்கு
ஸ்வஸ்வரகாவ சுதந்தரமான பிரபுத்
துவம்
ந.ஹீயதெ கெடவில்லை.

அ-கை. இப்படி இச்சாபிராரப்தம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டேன் இ
னி அனிச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

प्रश्नोत्तराभ्यामेवैतद्भूम्यतेऽर्जुनकृष्णयोः ।

अनिच्छापूर्वकंचास्तिप्रारब्धमितितच्छृणु ॥

अथकेनप्रयुक्तोयंपापंचरतिपूरुषः ।

अनिच्छन्नपिवाष्णீयबलादिवनियोजितः ॥

कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भवः ।

महाशनोमहापाप्माविद्धचेनमिहवैरिणम् ॥

வஸ்வஸூதராலுமெவெதஜ்யதெஜ்யநக்யஸ்வயொஃ ।

சுநிஹாவடுவடகம்வாஸிஸ்வாஸ்வஸூதிதஜ்யஸூணா ॥ கருள் ॥

சுயகெநவ்யுயுகொயாவாவாஸதிவடிரஸ்வஃ ।

சுநிஹஸ்வவிவாஸ்வயுயஸ்வஸூதிவநியொஜிதஃ ॥ கருள்

காமவஸ்வகெயாஸவஸ்வரஜொமுணஸ்வஜ்யஃ ।

மஹாஸநொமஹாபாபாவியெநிஹவெஸிணா ॥ கருள் ॥

சுஜ்யநக்யஸ்வயொஃ அர்ச்சனகரு

ஷ்ணாஸூடய

வஸ்வஸூதராலும ஸ்வ சங்கை

உத்தரங்கனாலேயே

வஸதக இது

மஜ்யதெ அறியப்படுகிறது

சுநிஹாவடுவடகம் இச்சாசயன்றியி
லே வருகிற

ஸ்வாஸ்வஸ்வ பிராரப்தகர்மமானது

சுஸ்வி.ஐதி இருக்கிறதென்று (சொ

ல்லியிருக்கிறது)

தக அதைத்

நாடகம்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

முண்ணு கேள்

சுப பிற்பாடு

வாழ்வு எ கருஷ்ண

கெத யாராலே

வயது எவப்பட்டு

சுய இந்த

வருஷம் புருஷனவன்

சுமீதுந் சுவி பாபத்தை இச்சியா

மலிருந்தாலும்

வருஷம் (ராஜாஞ்ஞபால)ப

லாத்காரமாய் [இது]

நியோஜிதம் அதிற்சேர்க்கப்பட்டவ

வாவா பாபத்தை

வாரதி செப்கிருனென்று (கேட்ட

பார்த்தனுக்கு கிருஷ்ணபகவான்

சொல்லுகிறார்)

வனஷம் இந்த

காசி காமமும்

வனஷம் இந்த

கொயம் குரோதமும்

ரஜோமணவஜ்ஜுவம் ரஜோகுணத்

திலிருந்துண்டாய்

ஜஹாஸம் (மகத்தான புண்ணியத்தை

ச்)சாப்பிடுகிறதாயும்

ஜஹாவாஷா மகாபாபவடிவமாய் மி

ருக்கிறது

வனம் இதை

வெரிணை சத்துருவாக

ஐஹ இவ்விடத்திலே

விபி நீ அறி.

வி.ம். விஷயத்தைக் கண்டமாத்திரத்தி லுண்டாகிறது காமம், அதற்குவி
க்கன முண்டாகும்போது உண்டாகிறது கோபமாம்.

அ-கை. காமக்குரோதங்களே சகல பிரவர்த்திக்கும் காரணமென்பதுசரி
இதனால் அனிச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபமேதாயிற்றெனில், அந்த கீதையி
லேயே சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

वभावजेनकौन्तेयनिबद्धस्वेनकर्मणा ।

कर्तुनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोपितम् ॥

ஸ்வாவஜெநகௌநெயநிவடஸ்வேநகர்மணா ।

கர்துநேஷ்சஸியந்மோஹாத் கரிஷ்யஸ்யவஸோபிதம் ॥ ககக॥

களனெய ஏ அர்ச்சுன

ஸ்வாவஜெந ஜன்மந்தரிய சுபாவ

த்தாலுண்டான

ஸ்வேந தன்

கர்மணா கர்மத்தினாலே

நிவஃ காட்டுப்பட்டவனான நீ

நோஹாஸ மயக்கத்தினாலே

யச யாதோரு (யுத்தத்தை)

கத-ஹ பண்ண

ந.ஐ.ஹி இச்சிக்கறியில்லையோ

சுவர்க்கவி அசுவாதினனாயிருந்து

கொண்டு

கசு அந்த (யுத்தத்தை நீயே)

கரிஷ்யஸி பண்ணப்போகிற (யெ

ன்றுசொன்ன இதுவே அனிச்சா

பிராரப்தமாம்.)

அ-கை. இனி பரேச்சா பிராரப்தமேதனில்.

नानिच्छन्तो न चेच्छन्तः परदाक्षिण्यसंयुताः ।

सुखदुःखे भजन्त्येतत्फलच्छापूर्वकमहि ॥

நாநிஹ்ஹொநவெஹ்ஹொஃவரதாஃகாஷிண்யஸம்யுதாஃ ।

ஸுவதஃஃவெஹஜஹெஹுதது ரொஹாவதிவபுகடபுஹி ॥ ௧௬௨

நாநிஹ்ஹொ தான் ஒரு விஷயத்தை இ

ச்சியாதிருந்தாலும்,

நவெஹ்ஹொஃ ஒரு விஷயத்தை இச்சி

த்திருந்தாலும்

வரதாஃகாஷிண்யஸம்யுதாஃ அன்னி

யர்களுடைய தாக்ஷிணியத்தோடே

கூடினவர்களாகி

ஸுவதஃஃவெ ஈகதுக்கங்களை சில

ஹஜுகி அடைகிறார்கள் (ஞானிகள்

வந்தவ் இத்தையே

வரெஹ்ஹொ பரேச்சா

வருவத்குட ஹி பிராரப்தமென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்கும் இச்சாபிராரப்தத்தை அங்கீகரித்தால், எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப்போகிற ரென்கிறவாக்கியத்திற்கு விரோதமாகுமெயினில்.

कथं तर्हि किमिच्छन्नित्येवमिच्छानिषिध्यते ।

नेच्छानिषेधः किं त्विच्छावाधो भर्जितबीजवत् ॥

கயம் தஹிபுகிஸிஹ்ஹிதெதுவலிஹாநிஷியுதெ ।

நெஹ்ஹொநிஷெயஃகிஹ்ஹொஸவரயொஹஜிபுதவீஜவச ॥ ௧௬௩

தஹிபு அப்போ

கிஃ ஹ்ஹொஹுகி எதை இச்சிக்கப்

போகிறெனென்று

வணவா இப்படி

ஹ்ஹொ இச்சையானது

கயம் என்னமாய்

நிஷியுதெ (வேதத்தால்) நிஷித்த

ம்பண்ணக்கூடுமெனில்

ஹ்ஹொநிஷெயஃ (வேத) மிச்செயின்

ந. பண்ணவில்லை (நிஷேதத்தை

கிஹ்ஹொ பின்னைபோவென்றால்

ஹ்ஹொபுதவீஜவச வருத்தவிதைபோலும்

ம், (குத்தினரெல்போலும், பல்லை

ப்பிடிங்கின பாம்பைப்போலும்)

ஹ்ஹொவாஃ இச்சையின்பாதையா

னது (சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அதை விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

भर्जितानितुबीजानिसन्त्यकार्यकराणि च ।

विद्वदिच्छातथेष्टव्यासत्वबोधान्नकार्यकृत् ॥

ஹ்ஹொபுதாநிதஹ்ஹொஹிவஸஞுகாயபுகராணிவ ।

விவ்ஹொதயெஷபுவாவஸாவொயாஹகாயபுகர ॥ ௧௬௪

ஹ்ஹொபுதாநி வருத்த

வீஜாநிதஹ்ஹொ விதைகளும்

ஹ்ஹொபுகராணாநிவ முஹ்ஹொதலான

காரியோற்பத்தியைச் செய்யாத

வைகளாகவே

ஹ்ஹொ இருக்கின்றன

௩௪௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

தூ அப்படி	[யும்	னமிருப்பதால்
விதழிவ ஞானியினுடையஇச்சை		காயுட்கூ ஜன்மாதிகாரியங்கள்
ஊட்டவாஸக்யவொயநாச இச்சிக்		ந. உண்டுபண்ணமாட்டா.
கப்பட்டவிஷயம்பொய்யென்றஞா		

அ-கை. ஞானிக்குப் பிரயோஜன மின்மையால், விஷயத்திலெப்படி இச் சைவருமெனில், அவனுக்கு அந்த இச்சையால் பலமிருக்கிறதென்று சொல்லு கிறார்

दधवीजमरोहेपिभक्षणायोपयुज्यते ।

विद्वदिच्छाप्यल्पभोगंकुर्यान्नव्यसनंवहु ॥

ஐயுஜீஜமரொஹேபிபக்ஷணாயொவயுஜ்யதெ ।

விதழிவாவுதுவொம்குயுடாநவ்யஸனவஹு ॥ ககரு

ஐயுஜீஜ வருபட்டவிதையானது	சையும்	[தை
சுரொஹே சுவிமுனையாகிட்டாலும்	சுபவொயம் சொற்பமான போகத்	
ஹக்ஷணாய தீனியின்பொருட்டு	காயுட்கூ பண்ணும்	
உவயுஜ்யதெ உபயோகப் படுவது	வஹு மிகுந்த	
போல	வ்யஸநம் விசனத்தை	
விதழிவாசுவி ஞானியினுடையஇச்	ந உண்டுபண்ணுது.	

அ-கை. கர்மந்தானே போகத்தின்வழியாக விசனத்தை யுண்டுபண்ணு மேயெனில்.

भोगेनचरितार्थत्वात्प्रारब्धकर्महीयते ।

வொமெநவரிதாஸுசுவா ப்ராஸஸ்கஜீஹீயதெ ॥ ககரு

வொமெந புஜிப்பதினாலேயே	ப்ராஸஸ்கஜீபிராரப்த கர்மமானது
வரிதாஸுசுவா அது தீர்துபோ	ஹீயதெ கெட்டுப்போகிறது
ய்விடுவதால்	

அ-கை. பின்னையெதினால் விசனமுண்டாகிற தெனில்.

भोक्तव्यसत्यताभ्रान्त्याव्यसनन्तत्रजायते ॥

வொக்தவ்யஸத்யதாஸ்தாஸ்தாஸ்தவ்யஸநந்த்ரஜாயதெ ॥ ககரு

வொக்தவ்யஸத்யதா புஜிக்கப்பட்ட	தத்ய அதில்	[து.
பஞ்சவிஷயங்களில் சத்தியமென்ற	வ்யஸநஜாயதெ விசனமுண்டாகிற	
ஸ்தாஸ்தா திக்ககாலமயக்கத்தால்		

அ-கை. வியசனகாரணமான மயக்கத்திற் கடையாள மேதெனில், பெரி யோர் உனக்கு வந்து என்ன வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அவன் சொல்லுகிறதாவது.

திருப்பதிதீபிகை.

வா. க. ச. ச.

माविनश्यत्वयंभोगोवर्धतामुत्तरोत्तरम् ।

माविघ्नाःप्रतिबध्नन्तुधन्योस्म्यस्मादितिभ्रमः ॥

உவிநஸ்யத்வயம் மொமொவஸ்யதாஃமூத்ரொத்தரம் ।

உவிவ்நாஃப்ரதிவத்ன்துந்யோஸ்யஸ்தாதிதிப்ரமஃ ॥ ககூ௭ ॥

சுபா மொம் இந்த விஷயபோகம்
உவிநஸ்யதா ஒருநாளும் நசிக்கவே
ண்டாம்

உத்ரொத்தரா மென்மேலும் [ம்
வஸ்யதா விருத்தியாயிருக்கவேண்டு
விலாஃ இடையிடையே விக்கினங்கள்

உவிநஸ்யதா ஒருநாளும் நசிக்கவேண்டும்
தயாமலிருக்கவேண்டும்
சுபா இதினாலேயே (நான்)
யத்யுஃ சுபா தன்னியனாய்விடுவேனெ
னதி இப்படிச்சொல்லுகிறதே (ன்று)
யுஃ மயக்கமென்றறி.

அ-கை. அது நிவர்த்திக்கத்தக்கதான் உபாயமேதெனில்.

यदभाविनतद्भाविभाविचेन्नतदन्यथा ।

इतिचिन्ताविषयोयंबोधोभ्रमनिवर्तकः ॥

यदल्लावि नतल्लाविल्लाविल्लेनतदन्नया ।

உதிவினாவிஷயொய்மோதோப்ரமநிவர்தகஃ ॥ ககூ௮

யச யாதொரு (வஸ்து)
சுலாவி தனக்குபவிக்கத்தக்கதன்றோ
தச அது
லாவி.ந பவிக்கவேமாட்டாது
லாவிவெச எதுபவிக்கத்தக்கதோ
தச அது
சுந்யா இவனைவிட்டு

ந ஒருக்காலும்போகாது
உதி இப்படி
வினா விஷயம் சிந்தையாகிறவிஷத்
தைக்கொல்லுகிறதான்
சுயம் மொய் இந்த ஞானமானது
யுஃ நிவர்தகம் முன்சொன்ன மய
க்கத்தை நிவர்த்திக்கும்.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானி இருவருக்கும் போகம் சமமாயும், விசனம் அ
தின்மையானபலம், தாரதம்மியமாயும் காணப்படுவானேனெனில்.

समेषिभोगेव्यसनंभ्रान्तोगच्छेन्नबुद्धवान् ।

अशक्यार्थस्यसंकल्पाद्भ्रान्तस्यव्यसनंवहु ॥

ஸமேஷிமொமேவ்யஸநம்ப்ரான்தொமக்ஷேந்நபுத்தவாந் ।

அசக்யார்த்தஸ்யஸங்கல்பாத்த்ரான்தஸ்யவ்யஸநம்வஹு ॥ ககூ௯

மொமே போகமானது [லும்
ஸமே. சுவி இருவருக்கும் சமமான
யுஃ அதில் அஞ்ஞானியானவன்

வ்யஸநம் விசனத்தை
மக்ஷேசு அடைவன் (அடையான்.
வஹு.ந அதில் ஞானியானவன்

கூசு 2

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. அது எதினால் பேதமாகிறதெனில்.

ஹாஜஸு அஞ்ஞானியானவன்

வகூஸு எண்ணுகிறபடியினாலே

கூசுக்கூசு முடிபா தகாரியத்தை

வஹுவஸுநா மிகுந்த விசனத்தை
அடைகிறான்.

அ-கை. ஞானிவிசனத்தை அடையானென்பதைச் சொல்லுமெனில்.

मायामयत्वंभोगस्यबुध्वास्थामुपसंहरन् ।

भुञ्जानोपिनसंकल्पंकुरुतेव्यसनंकुतः ॥

மாயாமயசுவாவொழவஸுவஸுஸ்தாமுபசஹரந் ।

ஹுஜானொபினகலபகூரூதெவ்யஸநகூதஃ ॥ கஎம் ॥

வொழவஸு - போகமானது

தாலும்

மாயாமயசுவா மாபாமயமென்பதை

வகூஸு நான் புஜிக்கிறேனென்ற
சங்கற்பத்தை

வஸுஸு அறிந்து

த. காரூதெ பண்ணுகிறதில்லை.

கூஸு (அதில்) ஆஸ்தையை (டு

கூதஃவ்யஸநம் அப்படிக்கிருக்க என்
னமாய் விசனத்தையடைவன்.

உவஸுஹரந் நிவர்த்தித்துக்கொண்

ஹுஜானஃ கூவி போகத்தை புஜித்

அ-கை. அவனுக்கு போகம் மாயாமயமென்கிற ஞானம் இருந்தாலும்,

போககாலத்தி லுண்டாகிறசகம் காணப்படுவதால், அதிலாசை என்னமாயி
ல்லாமற் போகுமெனில்.

स्वप्नेन्द्रजालसदृशमचिन्त्यरचनात्मकम् ।

दृष्टंनष्टंजगत्पश्यन्कथन्तवानुरज्यति ॥

ஸ்வப்நெந்ருஜாலஸதர்சமஅசிந்யரநாதுகம் ।

தர்ஸ்யம்நஸ்தம்ஜகத்பஸ்யந்நகதவானுரஜ்யதி ॥ கஎக

ஸ்வப்நெந்ருஜாலஸதர்ஸு சொப்பன

தர்ஸ்யம் பார்க்கப்படுகிற

த்திற்கும் இந்திரஜாலத்திற்கும் சமா

ஜகத்பஸ்யந்

னமாயிருப்பதாயும்

நஸ்தம் நஸ்தமாவதை

கூவிந்ருஜாலஸதர்ஸு இன்னபடிவரும்

வஸுஸு பார்க்கிற (ஞானியானவன்

இன்னபடிபோமென்று சிந்திக்கக்

தரு. கூஸு அந்தஜகத்தில் எப்படி

கூடாதவடிவமாயும்

கூஸுந்ருஜதி ஆசக்தியைப்பண்ணுவன்

அ-கை. சொப்பனம், இந்திரஜாலம்போல, இச்சகம் பொய்யாய் தோன்ற

வில்லையே, சத்தியமாயல்லவோ தோன்றுகிறது, அதில் ஆசக்திபோவதற்குபா
யமேதெனில்.

स्वप्नमापरोक्ष्येणदृष्टापश्यन्स्वजागरम् ।

चिन्तयेदप्रमत्तस्सुभावनुदिनमुहुः ॥

चिरन्तयोः सर्वसाम्यमनुसन्धाय जागरे ।

सत्यत्वबुद्धिसंयज्य नानुरज्यति पूर्ववत् ॥

ஹவ்ஹவரொரொக்ஷண ஐஹ்வாவஸுநுஹஜாமரஃ ।

வினயெஹ்ஹவஸுநுஹவநாஹிநாஹுஹம் ॥ க௪௨

விரனயொஹ்வவஸுநாஹுஹவநாஹயஜாமரஃ ।

ஹத்யஸவஸுஹிஹவனூஜுநாநாஹஜுதிவஹவஸு ॥ க௪௩

ஹவ்ஹவம் தான்காண்கிறசொப்பன

த்தை

சுஹரொக்ஷண பிரத்தியக்ஷமாய்

ஐஹ்வா தானேபார்த்து

ஹஜாமரம் (அதுபோல) தன்ஜாக்கிர

வஸுநு பார்த்து [த்தையும்

ஹவ்ஹவம் ஹவ சாவதானமாயிருந்

துகொண்டு

உஹ இந்தஇரண்டுகளையும்

ஹவ்ஹவம் தினந்தோரும்

ஹவ்ஹவம் அடிக்கடி

வினயெஹ்ஹ சிந்திக்கவேண்டியது

தயொஃ அந்த ஜாக்கிர சொப்பனங்க

ளுக்கு

ஹவ்ஹவம் சர்வவிதத்திலுமிருக்கிற

சாம்யத்தை

விரா வெகுதூரம்

ஹவ்ஹவம் அனுசந்தானம்பண்ணி

ஜாமர ஜாக்கிராவஸ்தையில்

ஹத்யஸவம் சத்தியமென்கிற புத்

த்யை விட்டு (தியை

வெவ்ஹவம் அதில்முன்னஞ்ஞானதி

சையிற்போல்

ஹவ்ஹவம் ஜுதி ஆசத்தியையடைபான்

அ-கை. பிரபஞ்சம் பொய்யென்கிறஞானமும், அதில்சத்தியபுத்தியை உபஜிவித்துக்கொண்டிருக்கிறபோதும், ஒன்றுக்கொன்று, ராத்திரியும் பகலும்போல, விரோதியாயிருப்பதால் ஞானிக்கு பிராரப்தபோக மெப்படிக்கூடுமெனில்.

इन्द्रजालमिदं द्वैतमाचिन्त्य रचनात्मतः ।

इत्यविस्मरतो हानिः कावाप्रारब्धभोगतः ॥

ஹ்ஹ ஜாலமிஹ்ஹவதவீனூரவநாசவதஃ ।

ஹ்ஹவிஸ்மரதொஹ்ஹநிகாவாஹ்ஹபொஹ்ஹவதஃ ॥ க௪௪

ஹ்ஹ இந்ததோன்றப்பட்ட

ஹ்ஹவ துவைதமானது

ஹ்ஹவிஸ்மரதொஹ்ஹநிகாவாஹ்ஹபொஹ்ஹவதஃ சிந்திக்கக்கூடாத

கற்பனையானதால்

ஹ்ஹஜாலம் ஹ்ஹி இந்திர ஜாலமென்று

ஹ்ஹவிஸ்மரதஃ மறவாதிருக்கிறஞானிக்கு

ஹ்ஹவிஸ்மரதஃ பிராரப்த போக

த்திலே

காவா என்ன

ஹ்ஹநிகை குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானத்திற்கும் பிராரப்தத்திற்கும் விரோதமில்லை என்பதை நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

௩௪௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

निर्वन्धस्तत्त्वविद्यायाइन्द्रजालत्वसंस्मृतौ ।

प्रारब्धस्याग्रहोभोगेजविस्यसुखदुःखयोः ॥

நிவ்நஸ்தத்வவித்யாயாஇந்ருஜாலத்வஸம்ஸ்மூதௌ ।

புராரஸ்யஸூமுஹொஹொமெஜீவஸ்யஸுஹதுஃவயொஃ ॥

ககூவித்யாயாம் பிர்மஞானத்திற்கும்
இந்ருஜாலக்ஸஸம்ஸூதௌ இந்திர ஜால
ம்போலே ஜகத்து பொய்யென்று
நீனைப்பதிலேயே
நிவ்நஸம் சாவதானம்

புராரஸ்யஸூ பிராரப்தத்திற்கு
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கு
ஸுஹதுஃவயொம் சுததுக்கங்களு
ஹொமெ போகங்கொடுப்பதில் (டைய
சூமுஹி சாவதானம்.

அ-கை. எதினாவிரண்டும் விரோதமில்லாம விருக்கிறதெனில்.

विद्यारब्धेविरुध्येतेनभिन्नविषयत्वतः ।

विद्यारब्धेविषयविरोधेनभिन्नविषयत्वतः ॥ களநுற

வித்யாரஸ்ய விருஹ்யெதெநநிந்நவிஷயத்வதஃ ॥ களநுற
வித்யாரஸ்ய ஞானம் பிராரப்தகர்மம் | மானதால்
விருவிஷயத்வதஃ வேறுவேறு விஷய | ந விருஹ்யெதெ விரோதமில்லை.

அ-கை. விஷயமித்தியாத்நுவ ஞானம்போக விரோதமில்லை யென்பதை
எங்கேகண்டோமெனில்.

जानद्विरप्यैन्द्रजालंविनोदोदृश्यतेखलु ॥

ஜானத்விரப்யைந்ருஜாலம்வினொடொத்யஸூதெவஹு ॥ களகூ

வெந்ருஜாலம் இந்திரஜாலமென்று | வினொத்யி (அந்த) வேடிக்கையானது
ஜானத்யி: க்ஸவி அநிந்தபேர்கனாலும் | த்யஸூதெ வஹு பார்க்கப் படுகிறத
ன்றோ.

அ-கை. வாதிகள் ஒருவனிடத்திலேயே, போகமும், ஞானமும் கூடாதெ
ன்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தவாதிகளை நீகேள், பிராரப்தகர்மந்தா
ன் ஞானத்தைக்கெடுக்குமா, அல்லது ஞானந்தான் பிராரப்தகர்மத்தைக்கெ
டுக்குமா, கர்மம்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்றாலதற்குத்தரம்சொல்லுகிறோம்.

जगत्सत्यत्वमापाद्यप्रारब्धभोगयेद्यदि ।

तदाविरोधिविद्यायाभोगमात्रानसत्यता ॥

ஜமத்ஸத்யத்வமாயாடியபுராரஸ்யஹொஜயெத்யதி ।

தடாவிரொயிவித்யாயாஹொமொத்யாஹஸத்யதா ॥ களக

புராரஸ்ய பிராரப்தகர்மமானது
ஜமத்ஸத்ய ஜகத்திற்கு சத்திபத்து
வத்தாத

சூபாத்ய உண்டுபண்ணி
ஹொஜயெத்யதி போகத்தை ஊட்டி
வைத்ததேயானால்

ததா அப்போது

விடியாயி ஞானத்திற்கு

வினோயி வினோதியாக (ஆகும்)

ஹோமோதூஷ போகம் கொடுப்பது

மாத்திரத்தினாலே

வசுதூ சத்தியமாக

ந ஆகாது.

அ-கை. மித்தையென்றறிந்த பதார்த்தத்தில் போகம்கூடுமென்பதை திரு
ஷ்டாந்தமுலமாய் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यूनाजायतेभोगःकल्पितैस्त्वप्रवस्तुभिः ।

जाग्रद्वस्तुभिरप्येवमसत्यैर्भोगइष्यताम् ॥

சுநயூனெநாஜாயதெஹொமுகல்பிதெவஸ்துவஸ்துபிஃ ।

ஜாஹ்ரவஸ்துபிரப்யேவமஸத்யைர்மொஃஇஷ்யதாம் ॥ களஅ

கல்பிதெஃ கற்பிதங்களான

வஸ்துவஸ்துபிஃ சொப்பனத்தில்தோ

ற்றப்பட்டவஸ்துக்களினாலே

ஹொமஃ போகமானது

சுநயூனெஃ குறைவில்லாம லனுபவி

க்கும்படி

ஜாயதெ உண்டாகிறதுபோல

வனவா இப்படி

சுவஸ்தெஃ அசத்தியங்களான

ஜாஹ்ரவஸ்துபிஃ ஜாக்ரதத்தில்

தோன்றுகிற வஸ்துக்களினாலும்

ஹொமஃ போகமானது

ஊஷ்யதாம் அனுபவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. ஞானந்தான் பிராரப்தத்தை கெடுக்கட்டுமேயெனில்.

यद्विद्यापह्नुवीतजगत्प्रारब्धघातिनी ।

तदास्यानृतुमायात्वबोधेनतदपह्वः ॥

யதிவிடியாவஹுவீதஜகத்ப்ராரஸ்வாகிநீ ।

ததாவஸ்தானுதமாயாத்வவொயெநததபஹ்வஃ ॥ களக

விடியா ஞானமான துண்டாகும்

போதே

ஜகஸ உலகத்தை

சுவஹுவீதியதி காணுமற்பண்ணு

மேயானால்

ததா அப்போ

ப்ராரஸ்வாகிநீ பிராரப்தத்தை

கொல்லுகிறதாக

வஸ்தாஸ ஆகும்

ஜாயாவஸ்தொயெந பொய்யென்ற

ஞானத்தினாலே

ததபஹ்வஃ அந்தஜகத்தினுடைய

நாசமானது

ந.த. இல்லை ஆகையால் ஞானமா

(னதுபிராரப்தத்தைக் கெடுக்கமா

ட்டாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி ஞானத்திற்கும், பிராரப்தபோகத்திற்கும், வினோதமில்
லையென்பதைத் திருஷ்டாந்தமுலமாகக்காட்டுமெனில்.

अनपह्नुत्यलोकास्तदिन्द्रजालमिदं त्विति ।

जानन्त्येवानपह्नुत्यभोगमायात्वथीस्तथा ॥

சுநவஹுத்யுதொகாஹுதிநுஜாறுலிதாஸிதி ।

ஜாநன்த்யேவாநபஹுத்யுதொமாஜாயாக்வயீஸ்யா ॥ கஅ௦

லோகாஃ ஜனங்கள்

ஐஹிஜாலா இந்திரஜாலமான

தக அந்தத் தோற்றத்தை

சுநவஹுத்யு கண்ணுக்குத் தோ

ன்றாமல் செய்யாமலே

ஐஹிதா இது

ஐகி இந்திரஜாலமென்று

ஜாநனிணவ அறிந்துகொண்டிருக்

கிறார்கள்

தயா அப்படி

ஜாயாக்வயீ ஜகத்துப்பொய்யென்ற

ஞானமும்

ஹொமா பிராரப்தபோகத்தை

சுநவஹுத்யு கெடுக்காமல் தானே

இருக்கிறது.

அ.கை. சுருதிபைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிக்கிறான்.

यत्त्वस्य जगत्स्वात्मा पश्येत्कस्तत्र केन कम् ।

किञ्चिद्वேदிக்வேदितिश्रुतौ तु बहु घोषितम् ॥

तेन द्वैதமपह्नुत्य विद्योदेति न चान्यथा ।

तथा च विदुषो भोग. कथं स्यादिति चेच्छृणु ॥

யதுக்ஷவ்யஜமஸஹூதாவஸ்யுதவ்யசுகெநகடி ।

கிஹிவ்யே திவபெதெஜ்ஜிசுரூதளதாஸஹுவொஷிதடி ॥ கஅக

தெநவெததவஹுத்யுவிஜொபெதிநவாந்யதா ।

தயா வவிதவொஹொமகஸாவ்யாதிதிவெசுசுரூணா ॥ கஅஉ

யதுக்ஷவ்ய பிரகதாரண்ணிய உபநி

ஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற தாவது

யாதொரு ஞானாவஸ்தையிலிருக்கி

றவனுக்கு

ஜமதூதா ஜகத்துதன்வடிவமாவதால்

தது அந்தசமயத்தில்

கஃக எவன் எதை

கெந எதினால்

வஸ்யுச பார்ப்பான்

கிஃ எவன் எதினால் எதை

ஹிவ்யேச முகர்ந்துபார்ப்பான்

கிஃ எவன் எதை

வபெச வா பேசவானென்று

ஐகி இப்படி

சுரூகள து அந்தஉபநிஷத்தில்

வஹு வெருவாய் [து

வொஷிகா கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிற

தெந ஆகையினாலே

வெதத துவைதத்தை

சுநவஹுத்யு கொன்றகொண்டே (ந

ண்டுக்குஞ்சுபோல

விஜா ஞானம்

உஷிகி உண்டாகிறது
 ந,வ,சுந்யூ வேறேளிதமாக ஞான
 முண்டாகாது
 சுயா.வ அப்படியாயுள்ளனில்
 விஷுஷி (அச்சுருதி வீரோதமாய்)
 ஞானிக்கு

வொய் போகம்
 சுயா எப்படி
 ஸ்யாச உண்டாகும்
 ஐ.தி.வெசு என்று நீ கேட்பாயானில்
 ஸ்ரூணு அதற்குச்சமாதானம்கேள்.

அ-கை. அதற்குத்தாம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्तिविषयामुक्तिविषयावाश्रुतिस्त्विति ।

उक्तंस्वाप्ययसंपत्त्योरिति सूत्रे ह्यतिस्फुटम् ॥

ஸுஷுப்திவிஷயாஹுதிவிஷயாவாஸ்ருதிஸ்திதி ।

உக்தாவ்யயஸம்பத்தியோரिति சுத்ரே ஹிதிஸ்திதி ॥ கஅசு
 ஸ்ரூதிஃ.சு (அந்த)சுருதியானது

ஸுஷுப்திவிஷயா சுஷுப்தியைக்கு
 நித்தும்

ஹுதிவிஷயா வா.ஹிதேகமுக்தியைக்கு
 நித்தும்

ஐ.தி சொல்லுகிறதென்றும்ஜீவன்மு
 க்தியைக்குநித்துச் சொல்லவில்லை

யென்றும்

ஸுஷுப்தி விஷயசுத்திரத்தில்
 ஸுஷுப்தியைக்குஷுப்திஹிதே

கமுக்திகளுக்கென்று
 சுதிஸுட்டா அத்தியந்தம் வெளியாக

உதூஷி சொல்லப்பட்டிருக்கிறத
 ன்றே.

தா-ம். ஆகையால் நீசங்கித்தசங்கை உபயோகமற்றதாயிற்று.

அ-கை. ஏன் நான்சொல்லுகிறபடி அந்தசுருதிக் கர்த்தமிருக்கக்கூடா
 தெனில்.

अन्यथायाज्ञवल्क्यादेराचार्यत्वंनसंभवेत् ।

द्वैतदृष्टावविद्वत्ताद्वैतादृष्टौनवाग्वदेत् ॥

சுந்யூயாஜ்ஞவல்க்யாடேராஅரய்யுடசுவாநஸாஹவெசு ।

வெததஜ்ஞவல்க்யாவவிஅதூவெததாஜ்ஞவல்க்யாவவாஹவெசு ॥ கஅசு

சுந்யூ அப்படிசொல்லாதபகத்தில்
 யாஜ்ஞவல்க்யாடேர் யாஜ்யவல்க்கியர் மு
 தலானபேருக்கு

சுந்யூடசுவா குருவாயிருத்தல்
 நஸாஹவெசு உண்டாகக்கூடாது

வெததஜ்ஞவல்க்யா துவைத திருஷ்டியி

ருக்கும்பகத்தில்
 சுவிஅதூ அஞ்ஞானத்துவமாகும்
 வெததாஜ்ஞவல்க்யா துவைதம்தோன்று

தபகத்தில்
 வாக் உபதேசவாக்கு

நவவெசு வா உண்டாகக்கூடாது.

அ-கை. அய்யா அவர்களுக்கு ஞானம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை, கவி
 யாளுக்கு உபதேசம் பண்ணும்போது, துவைதம்தோற்றுவதால், அந்தநு

சுயபூவித்திலாஜி நவஸ்ரஸகருவென தவிஸ்ருதே: || கஅஎ

திருப்திதீபிகை.

க.ச.க

உஸக்யூநிஊஷாநாங்கிஷ்வாநாங்ஸஹுஸ்வதஃ |

தவவிஷாநயாநஸ்யாஹிதாநாங்கிஷ்வா || கஅஅ

உஹயா ஆத்துமாநானென்பதும் து

வைதம் மறப்பதும்

தீவீதம் இரண்டும் சேர்ந்து

விஷாயஜி ஞானமென்றால்

தவியு அப்போ

வட்டாடிய கடம்முதலானவைகூட

கூடவிஷா லாஜிநிஷ்யம் பாதிஞா

னத்தையடைந்திருக்கின்றன

வகவெடுதவிஷ்யுதே சகலதுவித

மறப்பிருப்பதால்

வட்டாஜிநாங்கடம்முதலானவைகளுக்கு

யயா எப்படி (பாதிஞானம்)

விஷா திருடமாயிருக்கிறதோ

தயா அப்படி

தவ உன்னுடைய

விஷா. ந.ஸ்யாச ஞானமில்லை

உஸக்யூநிஊஷாநா சமாதிவரைப

ண்ணப்பட்டஉனக்கு, கொசு கூப்

பிடுகிறது முதலான

விஷ்வாணா விஷ்வபருபமானது

வைதங்கள்

உஹுஸ்வதஃ வெருவிதமான(சப்தா

தித்தோற்றங்களிருப்பதால்,கடா

திகளுக்கு திருடமாய் வந்திருக்கிற

பாதிஞானமும் உனக்கில்லாமையா

ல் நீ அதற்கும் கீழ்.

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேனென்று சொல்லுகிறவனுக்கு ஆசீர்
வாதம் பண்ணுகிறார்.

आत्मधीरेवविद्येतियदित्तिहिसुखीभव ।

சூத்யூரெவவிஷ்யுதியஜிதவியுஷுலவ || கஅஅ

சூத்யூரெவ அய்யாதுவைதம் மறக்

கிறது வித்தையல்ல, நான் பிர்மமெ

ன்றிருக்கிற ஞானமே

விஷா இதி வித்தையென்று

யஜி அறிந்தேனென்றால்

தவியு அப்போ

ஸுலவ. லவ நீசுகமாய்வாழக்கடவாய்.

அ-கை. அய்யா சித்தம் துஷ்டமாயிருந்தால் ஞானம் சம்பவியாதே. ஆ
கையால் சித்தநிரோதம் வேண்டுமெயெனில்.

दुष्टचित्तनिरुन्ध्याचेतिरुन्धित्वंयथासुखम् ॥

तदिष्टमेष्टव्यमायामयत्वस्यसमीक्षणात् ।

ஊஷுவிதூநிராஸ்யாஷுநிராஸிசுவாயயாஸுவ ||

தவிஷுஷெஷுஷுயாயாயஸுவஸுஸீக்ஷணாசு || கஅக

ஊஷுவிதூ கெட்டதானசித்தத்தை

நிராஸ்யாச வெசு தடைபண்ணவே

ண்டாமோவென்றால்

ஸுஷுஷுயாயாயஸுவஸுஸீக்ஷணாசு

இச்சிக்கப்படுகிற விஷயத்தைப் பொ

ய்யென்று பார்க்கிறஞானத்தாலேயே

யயாஸுவ எப்படி சுகமுண்டா

குமோ .

ஊம் அப்படி நீ

தக அப்படி (தடுப்பதே)

நிராஹி (அதை) தடுத்துக்கொள்

ஐஷ்டம் நமக்கஷ்டமென்றறி.

அ-கை. இப்போது சொல்லிவந்த இந்தப்பிரகாரத்தால் ஞானிக்கு விஷயத்தில் இச்சைவருமா வராதாவெனில்.

इच्छन्पुनर्वनेच्छेति नमिच्छन्नपि हि श्रुतम् ॥

ஐஷ்டவ்யஜ்ஞவனெஹெதிஜ்ஹவஹிஸுதம் ॥ கக௦

கி) எந்தபோகத்தை

நிஜ்வக அஞ்ஞானிகளைப்போல

ஐஷ்ட ஊவி இச்சிக்கப்போகிறானெ

ந,ஐஷ்ட இச்சிக்கமாட்டானென்

ன்கிறவாக்கியமானது

றல்லவோ

(து.

ஐஷ்ட ஊவி ஞானியானவன் போக

ஸுதம்ஹி சுருதியில்கேட்கப்படுகிற

த்தைஇச்சித்தபோதிலும்

அ-கை. அய்யா, ஒருசுருதி எந்தவிருட்சத்தினுடைய பொந்தில், அக்கினிஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதின்கீழே புல்லெப்படி முளைத்திருக்க மாட்டாதோ, அப்படி சித்தமாகிற விருட்சத்திற்குள், ஆசையாகிற தீயிருக்கும்போது ஞானமாகிறபுல் எப்படிஇருக்கும், ஆகையால் அஞ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளம் ஆசையென்று சொல்லுகிறது. இன்னொருசுருதியில் நானசங்கனென்றறிந்த ஞானிக்கு அதுவேமுகத்தியல்லாமல், வேண்டியபடி ராகா திகளிலிருந்தாலும், அவனை அவைகள் பாதிக்கமாட்டாவென்று சொல்லியிருக்கிறது. இப்படி இரண்டுவிதமாய்ச் சொல்லும்போது நான் எதைநம்புகிறதெனில்

रागोलिङ्गमवोधस्य सन्तुरागादयोबुधे ।

इतिशास्त्रद्वयंसार्धमेवसत्यविरोधतः ॥

ராமொலிங்கவொயஸ்யஸன்துராபாடியொபுயெ ।

ஐதிஸாஸ்த்ரவ்யஸஸாஸ்யஸன்துவிரொயதம் ॥ கக௧

ஊவொயஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு

வனவம்ஸகி சத்தியபுத்தியும், மித்தி

லாம் அடையாளம்

யாத்துமபுத்தியுமென்று அர்த்தம்

நாமம் ஆசையென்றும்

பண்ணிப்போட்டால்

ஸ்யெ ஞானியினிடத்தில்

கவிர்ொயதஃ யாதொரு விரோதங்

நாமாடியஃ ஆசைமுதலானவை

களுமில்லாத்தினுலே

ஸனா நன்றாயிருக்கட்டுமென்றும்

வஸ்யஸ இரந்த இரண்டு வாக்கியங்க

ஐகி இப்படியிருக்கிற

ளும் பிரயோசனத்தோடே கூடிய

ஸாஸ்யஸ இரண்டுசாஸ்திரங்களும்

தாகும்.

அ-கை. எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப் போகிறானென்றதற்கு, அர்த்தம் சொல்லி, இனியாருக்கு போகவித்தமென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

திருப்பதிப்பிகை.

கருக

जगन्मिथ्यात्ववत्स्वात्मासङ्गत्वस्यसमीक्षणात् ।

कस्यकामायेतिवचोभोक्तृभावविवक्षया ॥

ஜமநீயூகாவஸுலூ தூவ ஜகவஸுலூகக்ஷணாஃ ॥

கவஸுலூகாபெ.திவவொலூகூலாவவிவக்ஷயா ॥ ககூஉ

ஜமநீயூகாவஸு சுருதி ஜகத்துபொ

ய்யென்று சொன்னதுபோலே

லூகூலாவஸுலூ தான் அசங்கனெ

ன்று

வகீக்ஷணாஃ ஞானி பார்த்துக்கொ

ண்டிருப்பதால்

லூகூலாவ விவக்ஷயா புஜிக்கிறவ

னே யில்லைபென்று நிச்சயமாய்ச்

சொல்லவேண்டுமென்ற அபிப்பிரா

யத்தால்

கவஸு யாருடைய

கூலோய ஆசையின்பொருட்டு

ஐகி என்று

வஹி அந்தவாக்கு (உண்டாயிற்று.)

அ-கை. (கெண்டியாயநம.என்றகதைபோல)ஆத்துமாவிற்கு நாம்புஜிக்கிறோ
மென்று தோன்றினால்லவா, அதை இல்லையென்று சொல்லுவதற்காகசுருதி
போக்திருத்துவ மில்லையென்று சொல்லவேண்டும் அப்படி அனுபவம்வரவில்
லையேயெனில், அஞ்ஞானதிசையில் நான் புஜித்தேனென்கிற அனுபவம்சர்வா
னுபவசித்தமா யிருப்பதாலதைப்பற்றிச் சொல்லியசுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

पतिजायादिकंसर्वतत्तद्भोगायनेच्छति ।

किन्त्वात्मभोगार्थमिति श्रुतावुद्धोषितं बहु ॥

வதிஜாயாடிகாவஸவஸூ ததுஜூமாயநெஹதி ।

கிஸ்வாதுலொமாயஸூதிசுரூதாவஸுலூஷிதஸஹ ॥ ககூக

வதிஜாயாடிகூ ஆத்துமாவானவர்புரு

ஷன்ஸ்திரீமுதலான

ஸவஸூ சகலத்தையும்

ததுஜூமாய அந்தந்தவஸ்துக்களின்

போகத்தின்பொருட்டு

ந.ஐ.ஹகி இச்சிக்கவில்லை

கிஸ்கூ பின்னையோவென்றால்

சூதுலொமாயஸூ தன்னுடைய போக

த்தின் நிமித்தம்

ஐகி (இச்சிக்கிற)னென்று

ஸூதள சுருதியிலே

வஹி வெருவாக

உலூஷிதா விசேஷமாககோஷிக்க

ப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தாங்கள் சொன்னதுசரி, அப்படி தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற
போக்திருத்துவம், போவதற்குபாயமேதெனில்.

किंकूटस्थश्चिदाभासोऽथवाकिंवोभयात्मकः ।

भोक्तातत्रनकूटस्थोऽसङ्गत्वाद्भोक्तृतांवेनेत् ॥

கிஸ்கூடஸூஸ்திதாவொலூஸவாசிவொலூயாதுகஃ ।

லூகூததுநகூடஸூலாவஸவொலூகூதாவூஜெக ॥

நா ௨

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கூடுடலுஃ ஜடமான இப்பஞ்சகோச
த்திலிருக்கிறகூடஸ்தர்புஜிக்கிறாரா
கி அல்லது

விஜ்ஜாவஃ ஜீவன் புஜிக்கிறானு
கூட உலயாதகம் ஹோகூ.வா அல்லது
இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து போகங்

அ-கை. கூடஸ்தருக்கு அசங்கத்துவமும், போக்திருத்துவம், சேர்ந்திரு
க்கட்டும், அதினு லென்னதோஷம் வருமெனில்.

सुखदुःखाभिमानाख्योविकारोभोगउच्यते ।

कूटस्थश्चविकारीचित्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

ஸுவஃஷாவிஜாநாவொவிகாரொஹொமஉவ்யுதெ ।

கூடுடலுஸூவிகாரீவெதெதுதநவ்யாஹதங்கயு ॥ ககரு

ஸுவஃஷாவிஜாநாவ்யுஃ சகருபமா
யும் துக்கருபமாயு மிருக்கிற அபி
மானமென்றபேரையுடையதான
விகாரஃ விகாரமே
ஹொஃ போக (மென்று)
உவ்யுதெ சொல்லப்படுகிறது
கூடுடலுஃஉ (சாக்ஷியான) கூடஸ்தரும்

விகாரீ உஉதி விகாரிபென்று சொ
ன்னால் (அப்போ)

ஊதக இரந்த (அனியாயமான சொல்
லால்கூடஸ்தத்துவம்அவருக்கு)

கூஃ எப்படி

நவ்யாஹத கெடாமலிருக்கும்.

அ-கை. அப்படியானால் விகாரியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கே போக்திருத்
துவம் சொல்லலாமெயெனில்.

विकारिवृध्यधीनत्वादाभासोविकृतावपि ।

निरधिष्ठानविभ्रान्तिःकेवलानहिनिष्ठति ॥

விகாரிஸூய்யீநகவாஜாஹொஸாவிக்ரதாவவி ।

நிரயிஷாநவிஸூனிகெவலாநஹிதிஷ்தி ॥ கககூ

சூலாவஃ சிதாபாசன்
விக்ரகன சூவி விகாரிபோலதோன்
றினாலும்
விகாரிஸூய்யீநகவாஜ விகாரியான
புத்தியில்பிரதிபலித்து அதற்குஸ்
வாதீனனாயிருப்பதாலும்

நிரயிஷாநவிஸூனிக் அதிஷ்டான
மன்றியில்ஒருஆரோபமானதோற்றம்
கெவலா தனிமையாய்
திஷ்கி ந.ஹி ஓரிடத்திலுமிருக்கமா
ட்டாததாலும் (ஜீவனையும் போக்
தாவெனக்கூடாது.

அ-கை. ஆகையா லிருவரும்சேர்ந்து புஜிக்கிறென்று சொல்லலாமே
யெனில்.

திருப்திதீபிகை.

கருந

उभयात्मकएवातोलेकेभोक्तानिगद्यते ।

உலயா துகவாவா தொறுகெலொகூ அமடிதெ || கககூழ
 கூதீ ஆகையினுலே | லொகெலோகத்தில் விவகாரதிசையில்
 உலயா துகவ்வ இரண்டுவடிவமாயி | லொகூ புஜிக்கிறவனென்று
 ருக்கிறவனே | அமடிதெ சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. சுருதியில் அசங்கனுக்குத்தானே ஜீவத்துவம் சொல்லப்படுகிறப
 டியால், பாரமார்த்திகமாய் இரண்டுபேர்களும் சேர்ந்து புஜிக்கிறார்களென்று
 சொல்லாமல் விவகாரதிசையில் என்றுசொன்ன காரணமேதெனில்.

तादृगात्मानमारम्यकूटस्थश्शेषितश्श्रुतौ ॥

தாடிமா தூமதாரலுகுட்டிலுள்ளுஷிதஸூருதள || கககூ

ஸூருதள பிரகதாரணியசுருதியில் | சியில்
 தாடிமா தூமம் அந்த உபயாத்து | குட்டிலும் அசங்கரான கூடஸ்தீர
 மகனே | (ஆத்துமாவென்று) [க்கிறது.
 ஸூலு முதலிலாரம்பிவித்து கடை | ஸெஷிதமீதமாகச்சொல்லப்பட்டிரு
 அ-கை. அந்தபிரகதாரணியத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை விரித்
 துச்சொல்லுமெனில்.

आत्माकतमइत्युक्तेयाज्ञवल्क्योविबोधयन् ।

विज्ञानमयमारम्यासगन्तंपर्यशेषयत् ॥

சூதூகதமஐதுக்யைஜ்வல்க்யாவிவொயயநு ।

விஜ்ஞாநமயமாரம்யாஸகந்தம்பரயசேயயத் || கககூ

சூதூ ஜனகர்யாஞ்ஞிபவல்க்கியரைப் | விஜ்ஞாநமயம். ஸூலு விஞ்ஞானமயனை
 பார்த்து ஆத்துமா | யாரம்பிவித்து
 கககூ இகி யாரென்று | சவலம் (கடைசியில்) அந்த அசங்
 உகே கேழ்க்கப்பட்டபொழுது [வர் | கனான
 யாஜ்வலுய்யாஞ்ஞியவல் கரிஷிபான | கம் ஆத்துமாவையே
 விவொயயநு போதித்துக்கொண்டு | வரூஸெஷயக மீதமாகக்காண்டிவி
 வரும்போது | த்தார்.

அ-கை. இப்படி இந்த ஒருசுருதிதான் சாட்சியாவெனில்.

कोयमात्मेत्येवमादौसर्वत्रात्माविचारतः ।

उभयात्मकमारम्यकूटस्थश्शेषितश्श्रुतौ ॥

கொயமாத்மேதேவமாதௌஸ்வகூதூதூவிவாரதஃ ।

உலயா துகதாரலுகுட்டிலுள்ளுஷிதஸூருதள || கககூ ||

௩௫௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுய: (ஐதரேயசுருதியில்முதலில்இந்த
சூத்ரா ஆத்துமா வென்று சொல்லுவ
கம் யார் [து
ஐதி என்று(இப்படி.)
ஊவா சூடீள இவை முதலானவாக்கி
யத்திலும்
ஊவ-ஓத்ரு மற்ற சகல
ஸூ-அள சுருதிகளிலும்

உலபா தகா உபயாத்துமகனாஜீவக
டஸ்தர்களை
சூரஹ் ஆரம்பிவித்து [தினலே
விவாரகம் ஆத்துமானாத்துமவிசாரத்
கதிடஹ் கூடஸ்தரான
சூத்ரா ஆத்துமாவே
சூஷ்டிதே மீதமானவராகபண்ணப்
பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்போசொன்ன ரீதியால் புஜிக்கிறவன் பொய்ப்பானால், பிராணி
களுக்கு, தான் கர்த்தா போக்தாவென்று சத்தியத்துவபுத்தி என் உண்டா
கிறதெனில்.

कूटस्थसत्यतांस्वस्मिन्नध्यस्यात्माविवेकतः ।

तात्त्विकीभोक्तृतांस्त्वानकदाचिजिहासति ॥

கூட்டஸ்தஸத்யதூதாஹ்ஸஸ்திஹ்யஸ்யூதூவாவெகதஃ ।

தாஸ்விகீஹோக்தூதாஹ்ஸவாநகதாவிஜஜிஹாவதி ॥ ௨௦௦

சூத்ரா ஹோகபிரகித்தமானபோக்தா
வென்றுசொல்லப்பட்ட இந்த ஆ
த்துமாவானவர்
சுவ்வெகதஃ அவிவேகத்தினாலே
கூட்டஸ்தஸத்யதூதாஹ் கூடஸ்தரூபைய
வாஸ்தவமான. சத்தியத்துவத்தை
ஹ்ஸஸ்தி தன்மையில்

சுயஸ்ய ஆரோபித்துக்கொண்டு
ஹோக்தூதாஹ் போக்திருத்துவம்
தாஸ்விகீஹோ தனக்கு வாஸ்தவமாக
இருக்கிறதென்றெண்ணி
கதாவிஜ ஒருக்காலும் (அதைவிட)
ஜிஹாவதி த இச்சிக்கிறதில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்தசுருதியில், தன்னுடைய போகத்துக்காகவேசகல
மும் பிரியமாயிருக்கிறதென்று என்சொல்லிற்றெனில்.

भोक्तास्वस्यैवभोगायपतिजायामिच्छति ।

एतलौकिकवृत्तांतःश्रुत्यामम्यगन्दिनः ॥

ஹோக்தாஸ்வஸ்யைவஹோமாயவதிஜாயாஹிஹிதி ।

ஊஷ்டிஹாஹிகவதூதாஹ்ஸதூதாஸஜ்ஜமகதிஹிதஃ ॥ ௨௦௧

ஹோக்தா புதிக்கிறான்
ஹ்ஸஸ்தி தன்னுடைய
ஹோமாய ஊவ போகத்தன் பொரு
ட்டை

வதிஜாயாஹி புருஷன்பென்சாதி மு
தானதை
ஹ்ஸிதி இச்சிக்கிறான்
ஊஷ்டி இந்த

திருப்திதீபிகை.

கருநா

ஒளகிகவுட்கூணு லோகவிருத்தாந்த வஸுந் நன்ருக-
 ஸுருக ராசுருதியினுலே [மானது | சுமகுடிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
 அ-கை. அந்தசுருதி என்னத்திற்காக அப்படி சொல்லவேண்டுமெனில்.

भोग्यानां भोक्तृशेषत्वान्माभोग्येष्वनुरज्यताम् ।

भोक्तव्यप्रधानेतोऽनुरागंतविधि सति ॥

ஹொமூதாநாஹொகூபுஸெஷசுவாநாஹொமெஷுஷுநாநஜுதா |

ஹொகூயெய்யுவஸுயாநெதொநாநா மணுவியிதுதி || 202

ஹொமூதாநா போக்கியங்களானவை ஹொகூபுஸெஷசுவாபுஜிக்கிரவனுடை யபிரியமானதால் [விஷயங்களிலே ஹொமெஷுஷுபோக்கியமான[ததன்று ராசுமகாஜுகா ஆசைபண்ணத்தக்	சுதஃ அந்த ஏதுமினிலே வுயாநெ பிரதானமாக இருக்கிறது ஹொகூபுஸெஷ புஜிக்கிரவனிடத்திலே தஃசுமகாநா அந்த ஆசையை (யே விபிதுதி பண்ணவிதித்தது.
---	---

அ-கை. விஷயாசையை விடுவதற்கு பிரமானமாக விஷ்ணுபுராணவாக்கி
 யத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

याप्रीतिरविवेकानां विषयेष्वनपायिनी ।

त्वामनुस्मरतस्सामेहृदयान्मापसर्पतु ॥

யாவீ திரவிவெகாநாவிஷயெஷுநவாயிநீ |

சுவாநமஸுந தஸுநாஹொஷுஷுநாவஸவபுதம் || 203

ராவ ஏலட்சுமீபதே சுவிவெகாநா அவிவேகிகளுக்கு விஷயெஷு விஷயங்களிலே சுநவாயிநீகுறைவில்லாததா யிருக்கி யாவீகி யாதொரு பிரீதியிருக்கிற சூம் உம்மையே	சுமஸுநதஃ ஸ்மரித்துக் கொண்டிரு ரெ என்னுடைய ஹுஷயாச மனதில் நின்று ஸா அந்த விஷயப்ரீதி ஸவபுதம் போகட்டும்.
--	---

வி-ம். விஷயிகளுக்கு விஷயத்தில் பிரீதியிருப்பதுபோல, எனக்கும் அந்த
 ப்ரீதிஉம்மிடத்தில் நமுவாமலிருக்கட்டும்.

அ-கை. அந்தபுராணவசன மிருக்கட்டும், பிருகிருகசுருதிக்கு என்ன ஆ
 யிற்றெனில்.

इतिन्यायेन सर्वस्माद्भोग्यजातादिरक्तधीः ।

उपसंहृत्यतांप्रीतिं भोक्तव्येष्वनुभूयते ॥

உதிந்யாபெநஸவஸுஷாநொமூஜாதாநிரகூயி |

உபஸாஹுதகாஹொகூயெய்யுவஸாஹுதுதெ || 204

கருக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஐதி ந்யாயெந இந்தநியாயத்தினாலே
வலவஹுஸ சகல விஷய
லொஹுஜாதாசு கூட்டத்தில் நின்றும்
விரகத்யை விரக்தியான புத்தியுடை
ய புருஷன்
காஃ அந்த

வீதி விஷயத்திலிருக்கிற பிரீதியை
உபலஹுஸ சம்காரம் பண்ணி
லொஹுஜாதாசு புதிக்கிறவனாயிருக்கி
ற ஆத்துமாவிலேயே
வஹுஸுதெ அந்த பிரீதியைப் ப
ண்ண இச்சிக்கிறான்.

அ-கை. அப்படி ஆத்துமாவினிடத்தில், பிரீதிவைப்பதற்கு திருஷ்டாந்த
ங்களே தெனில்.

सकचन्दनवधूवस्त्रसुवर्णादिषुपामरः ।

अप्रमत्तोयथातद्वन्नप्रमाद्यतिभोक्तरि ॥

ஸகசுநவயுவஹுஸவணபூஜிஷுவாராஃ ।

சுபுரதெதாயயாதததநபுரஜாஜிதிலொகூநி ॥ ௨௦௫ ॥

வாரிஃ பாமரனானவன்
ஸகசுநவயுவஹுஸவணபூஜிஷு
மலை சந்தனம் ஸ்திரீகள் வஸ்திரங்க
ள் தங்கம் முதலான சகலமான வி
யயா எப்படி (ஷயத்தில் [நே
சுபுரதெஃ ஜாக்கிரதையாயிருக்கிற

தயசு அதுபோல
லொகூநி விவேகியானவன் ஆத்துமா
விடத்தில்
நபுரஜாஜி அஜாக்கிரதைபண்ண
க்கூடாது.

அ-கை. இனி ஆத்துமாவை நிரந்தரம் விசாரிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்த
மேதெனில்.

काव्यनाटकतर्कादिमभ्यस्यतिनिरंतरम् ।

विजिगीषुर्यथातद्वन्मुमुक्षुस्वविचारयेत् ॥

காவ்யநாடகதககபூஜிஷுஸுதிநிரனாரஃ ।

விஜிஜிஷுயயயாதததநுமுகுஸுவிவாரயெசு ॥ ௨௦௬

விஜிஜிஷுஃ ஜயத்தை விரும்பின வித்
தியார்த்தி
காவ்யநாடகதககபூஜி காவியங்களெ
ன்ன நாடகங்களென்ன தர்க்காதி
சாஸ்திரங்களென்ன
நிரனார இவைகளை சதாகாலம்

யயா எப்படி
சுலுஸுதி அப்பியசிக்கிறானே
தயசு அதுபோல
முகுஸுஃ முழுட்சவானவன்
லு தன்னை சதா
விவாரயெசு விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. ஆத்துமவில் சிரத்தையை வைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

जपयागोपासनादिकुरुतेश्रद्धयायथा ।

स्वर्गादिवाञ्छयातद्वच्छ्रद्धयान्स्वेमुमुक्षया ॥

ஜவயாமொவவஸநாஜிகுருதெஸுஜயாயயா ।

ஹம-பாஜிவாந்யாதஅக்ஸுஜயூக்ஷெஹஹஹஹ || ௨௦௭

ஜவயாமொவவஸநாஜி கர்மியானவ
ன், ஜபத்திலும், யர்கத்திலும், உ
பாசனைமுதலானவைகளிலும்
ஹம-பாஜிவாஹயா ஸ்வர்கம்முதலான
போகவாஞ்சையால்
யயா எப்படி

ஸ்ரீயா சிரத்தையோடே
கூருதெ பண்ணுவானே
தக்ச அதுபோல
ஹஹஹயா முழுட்சத்துவத்தினாலே
ஹ தன்னி-த்தில் [டியது.
ஸ்ரீயூக்ஷ சிரத்தை பண்ணவேண்

அ-கை. பிர்மவிசாரத்தில் எவ்வளவுபிரயாசை யிருந்தாலும், அதைப்பா
ராமல், அப்பியாசம்பண்ணத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

चित्तैकाग्रचंयथायोगीमहायासेनसाधयेत् ।

अणिमादिप्रेप्सयैवंविविच्यात्स्वमुमुक्षया ॥

விஹெதுகாமுஹ்யாயோஜீஹாயாவெநஸாயயெக்ஷ ।

சுணிராஜிஹெஹெயெவாவிவிவாசுஹஹஹஹ || ௨௦௮

யொஜீ யோகியானவன்
சுணிராஜிஹெஹயா அணிமாதி அஷ்
டமகாசித்தியினுசையால்
விஹெதுகாமுஹ் சித்த நிரோதமான
ஏகாந்தத்தை
யயா எப்படி

ஹாயாவெந மகாபிரயாசத்தினு
லாஹெக்ஷ சாதிக்கிறானே (வே.
வனவம் இப்படி
ஹஹஹயா முழுட்சத்துவத்தினாலே
ஹ தன்னை
விவிவாசுவிசாரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்படி அப்பியாசம் பண்ணுவதால் பிரயோசனமேதெனில்.

कौशलानिविवर्धन्तेतेषामभ्यसपाटवात् ।

यथातद्वद्विवेकोस्याप्यभ्यासाद्विशदायते ॥

கௌஸநாநிவிவயஹெதெஷாஹஹஹவாடவாசு ।

யதாதவஹெகௌஸாஹஹஹஹஹஹஹஹ || ௨௦௯

தெஷாஹ் அந்த நாலுபேர்களுக்கும்
சுஹஹவாடவாசு அப்பியாசபலத்
கௌஸநாநி ஷேஷமங்கள் (தால்
யயா எப்படி

தக்ச அதுபோல
சுஹ இந்த விவேகிக்கு [வேகமும்
விவெகி சுவி ஆக்துமானாத்தம வி
சுஹஹஹ பிர்மபிபியாசத்தினாலே
விஸுஹயதெ பிரகாசமாகிறது.

விவயஹெ ஹிருத்தியாகின்றனவோ

அ-கை. விசாரத்தன்மை யெப்படியெனில்.

௨௫௮

பஞ்சரதசபாரிகர்ணம்.

विविच्यताभोक्तृत्वं जाग्रदादिवसंगता ।

अन्वयव्यतिरेकाभ्यां साक्षिण्यव्यवसीयते ॥

விவிவ்யதாபொக்த்ருத்வஜாஹ்ரதாஹிவ்ஸாங்கதா ।

அன்வயவ்யதிரேகாப்யாஸாஸிண்யவ்யவஸீயதே ॥ ௨௧௦

வொக்துக்கூ புஜிக்கிறவனுடையபா

தார்த்தத்தன்மையை [ஷ்ஷலே

விவிவ்யதா. விவேகம் பண்ணுகிற புரு

ஜாஹ்ரதாஹிஷா ஜாக்கிரசொப்பன சு

ஷப்பதிகளிலே

அ.கை. அன்வயவ்யதிரேக மாவதேதெனில்.

சு நயவ்யகிரோகாலூா அன்வயவ்ய

திரேகங்களினாலே

வாக்ஷணீ சாட்சியினிடத்திலே

சுலாமதா அசங்கத்துவமானது

சுய்யவலீயமத நிச்சயம்பண்ணப்ப

டுகிறது.

यत्रयदृश्यतेद्रष्टाजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।

तत्रैवतन्नेतरत्रेत्यनुभूतिर्हि सम्मता ॥

யத்ருயத்யுதேததஷ்டாஜாஹ்ரதாஹிஷாஷுஷிஷா ।

தன்வெத்ருவதனெதாஹெத்ருதுநுலுதிஹிபுலுஷதா ॥ ௨௧௧

யத்ரு யாதொரு

ஜாஹ்ரதாஹிஷாஷுஷிஷா ஜாக்கி

ரசொப்பன சுஷப்பதிகளிலே

ஷுஷா சாட்சியினாலே யாதொரு

தூலகுக்கும் ஆனந்த்ருபபாகமா

யும், திருசியமாயும் ஒன்றிலொன்

று இல்லாததாயுமிருக்கிற

யத்ருயுதே யாதொரு விஷயங்கள்

காணப்படுகின்றனவே

அ.கை. இப்படி அனுபாகம்மாத்திரந்தானே, இதில் சுருதிப்பிரமாண மில்லையெனில்.

சு அத்து

தத்ரு அந்தந்த அவஸ்தைகளில் மா

த்திரமிருக்கிறதேதவிர

ந. ௨௧௧த்ரு மற்ற அவஸ்தைகளில்

அவைகளில்லை

௨௧௧ சுநுலுதிஃ சாட்சி மூன்றவ

ஸ்தைகளிலும் அன்வயித்திருக்கிற

இந்த அனுபவமானது [மன்றே.

லாஜதா. ஹி சகலருக்கும் சம்மத

सयत्तत्रैक्षते किंचित्तेनानन्वागतो भवेत् ।

दृष्टैवपुण्यं पापंचेत्येवं धृतिपुडिंडिमः ॥

ஸயத்ருக்ஷதேகிண்தேத்ருநாநந்நாமதொலவெசு ।

தருஷ்டைவபுண்யாபாபனெதேத்ருவாஸுதீஷாஸிஷி ॥ ௨௧௨

ஸஃ அந்த (அகதாரி)

யசு யாதொன்றை

தத்ரு அந்தந்த அவஸ்தையிலே

ாஷ்டத பார்க்குகிறே

திருப்பதி தீர்த்தகை.

நடுகை

தெந் அந்தந்த வஸ்துவோடே
கீணிய செறிதும்
சுநதூமதே சம்பந்தமில்லாதவராகத்
தானேவருகிறார்
புண்ணுவாவென அவைகளிலேதோ
ன்றுகிற புண்ணிய பாவங்களையும்

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்தால் பந்தநிவர்த்திபான மோட்சம்வருமென்பதற்குப் பிரமானமேதெனில்.

அருவியா. எனவ பார்த்துக் கொண்டிரு
க்கிறதபாவமாகவே
ஹவச ஐயி ஆகருரென்று
எனவ ஸிப்படி.
முருகிஷா தருதிகளிலே
விஷம் முரசையப்படுகிறது.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चयत्प्रकाशते ।

तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वासर्ववन्धैःप्रमुच्यते ॥

ஜாஹ்ருக்ஸ்வபுஸுஷுப்த்யாதிபுபஞ்சயத் து காஸதே ।

தஹ்ஹாஹமிதிஜ்ஞாத்வாஸவ்நவ்ஹைஹ்முச்யதே ॥ ௨௧௭

யச யாதொரு(அறிவானது)
ஜாஹ்ருக்ஸ்வபுஸுஷுப்த்யாதி ஜாக்கி
சொப்பனசுஷுப்திமுதலானரூபமான
புபஞ்ச பிரபஞ்சத்தை
புக்ாஸதே பிரகாசம்பண்ணி வைக்
கிறதோ
தச அந்த (சச்சிதானந்தரூபமான)

ஹ்ஹ பிரம்மே.
சுஹ். ஐயி நானென்று
ஜோகா அறிந்து
வவ்ஹைஹ்ருக்ஸ்வபந்தங்களினாலும்
புஹ்ருதே விடு படுகிறான் (என்று
கைவல்லிய உபநிஷத்தில் இப்படி
சொல்லியிருக்கிறது)

அ-கை. இன்னும் இந்தவிஷயத்தில் சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்.

एकएवात्मानन्तव्योजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।

स्थानतयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥

त्रिपुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोगश्चयद्भवेत् ।

तेभ्योविलक्षणस्साक्षीचिन्मात्रोहंसदाशिवः ॥

வாகவனவாதூதனவியூஜாஹ்ருக்ஸ்வபுஸுஷுப்த்யாதிஷு
ஸூநதூயவுகீதவஸுபுநஜபுநவியுதே ॥ ௨௧௮

திருஷுயாபஸுபுஷுப்த்யாதிஷுஹ்ருக்ஸ்வபுஸுஷுப்த்யாதிஷு
தெஹ்ருவியுக்ஷணஸூகக்ஷிவிநூதெஹ்ருவாஸரிவஃ ॥ ௨௧௯

ஜாஹ்ருக்ஸ்வபுஸுஷுப்த்யாதிஷு ஜாக்கி
ரதொப்பன சுஷுப்தி அவஸ்தை
களிலே
சூதூ. எனக். எனவ ஆத்துமா ஒருவனே
இருக்கிறதாக
பிஷவஃ எண்ணத்தந்தகை

௩௬௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஹாநத்யவ்யுதீகவ்யு அவஸ்தாத்
 திரயத்திற்கும்புறப்பட்ட சாட்சி
 யானவனுக்கு
 வுமஃ மறுபடி.
 ஜநூ ஜன்மம் (தில்லை)
 ந.விடிதெ ஒருக்காலமுண்டாகிற
 யாபிஸு. திஷு அவஸ்தாத் திரயங்க
 ளிலும்.
 ஹொம்யு. யச போஜ்ஜி. பமானயாதொ.
 ருஷிஷபமென்ன

ஹொகூ போக்தாவென்ன
 ஹொமீ. வ போகமென்ன
 யச யாதொரு
 ஹவெச திருபுடியுண்டாயிருக்கிறதோ
 தெலுஜ் அந்ததிருபுடிகளுக்கு
 விவகஷணம் விலட்சணராயும்
 ஸாக்ஷி. விநூ துஃ சாட்சியாயும்சின்
 மாத்திரராயும்
 ஸாஸிவஃ இருக்கிற சதாசிவனே
 சுவஹ நாணென்றும் இப்படி சுருதி
 கள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இப்படி விவேகத்தால் ஆக்துமா அசங்கதானால், அந்தபோக்திரு
 த்துவம் யாருக்கெனில்.

एवंविवेचिततत्त्वविज्ञानमयशब्दितः ।

चिदाभासोविकारीयोभोक्तृत्वंतस्यशिष्यते ॥

ஹவம் விவெலிதெ தகெவவிஜ்ஞாநமயஸாஸிதஃ ।

விதாலாஹொவிகாரீயொஹொகூசுவம் தவ்யுஸிஷ்யதெ ॥ ௨௧௬

ஹவம் இப்படி [எனது
 தகெவ யதார்த்தமாயிருக்கிற பிரம்மா
 விவெலிதெ பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள
 ளவில்
 விஜ்ஞாநமயஸாஸிதஃ விஞ்ஞான மய
 னென்ற பெயரோடேகூடின

விதாலாஹஃ சிதாபாசனான
 விகாரீ விகாரியானவன்
 யம் யாரோ
 கவ்யு அவனுக்கு
 ஹொகூசுவா புஜிக்குந்தன்மை
 ஸிஷ்யதெ மீதப்படுகிறது.

அ-கை. சிதாபாசனுக்கு போக்திருத்துவம் அங்கீகரிக்கும்போது, முன்
 னையாருக்கு போகமித்தியமென்றும், சுருதி புஜிக்கிறவனில்லையென்று சொ
 ன்னதற்கு இது விவராதமாமேயெனில், பாரமார்த்திகமாக போக்திருத்துவ
 மில்லையென்று சுருதி சொல்லிற்றென்று பரிகரிக்கிறார்.

मायिकोयंचिदाभासश्चुतेरनुभवादिपि ।

इन्द्रजालजगत्प्रोक्तंनदन्तःपात्ययंततः ॥

மாயிகொயம் விதாலாஸாஸுதொநாநுவாடிபி ।

இந்ருஜாலஜமெத்ராகூததன்வாத்யயாதஃ ॥ ௨௧௭

திருப்பதிபிகை.

க.க.க

சுயம் இந்த

விஜாலாஸம் ஜீவன்

ஸூக்தம் (சகல)சுருதியினாலும்

சுமலவாஸ. சூபி (சகலருடைய) அ

னுபவத்தினாலும்

போயிகுமாயாமயனாகவே (யிருக்கிறான்)

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே

ஈ-ம். ஆகையால் திருபுடிபொய்யென்றால், அதற்குள் ளகப்பட்ட இவனு
ம்பொய்யென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. இந்தஜகத்துப் பொய்யென்பது நசிப்பதால்சரி, அப்படி ஜீவன்
சியாமலிருப்பதால் அவனை பொய்யென்ப தெப்படியெனில்.

प्रलयोप्यस्यसुसचादौसाक्षिणाप्यनुभूयते ।

புலயொப்யஸ்யஸூசாஹஸாக்க்ஷிணாவ்யனுபூயதே ||

ஸூசாஹ சுஷுப்தி முதலான அவ

ஸ்தைகளிலே

சுஷு ஜகத்துலயிப்பதோடே இந்த ஜீ

வனுடைய

அ-கை. ஜீவன் பொய்யாய்ப் போகட்டும், அதினாலே ஏதாயிற்றெனில்.

विभयः.सवि लयममं

ஸாக்ஷிணா சாட்சியினாலே

சுமலவ்யதே. ஹி அனுபவிக்கப்ப

டுகிறதன்றோ.

एतादृशंस्वस्वभावांविविनाक्तिपुनः पुनः ॥

विविच्यनाशंनिश्चित्यपुनर्भोगंनवाञ्छति ।

ஊதாஹஸ்யஸூஸாஹவ்விவிநக்திபுநஃபுநஃ ।

விவிசூநாஸாநிஹித்யுபநவொஹம் நவாஹதி || 2கஅ

ஸூஸாஹ இந்தஜீவன் தன்னுடைய

சுவபாவம்

ஊதாஹஸம் இப்படி மாயாமயமா

ய்ப்போவதை

புநஃ புநஃ அடிக்கடி

விவிநக்தி விவேகம்பண்ணுகிறான்

அ-கை. தான்நசிப்பவனாகக் கண்டபின் போகாசை வாராதென்பதற்கு
த்திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

विचिष्य इत्थं विवेकम्पண்ணि

நாஸா தன்னுடையநாசத்தை

நிஹித்ய நிச்சயம் பண்ணி

புநஃ மறுபடி.

ஹொஹ போகத்தை

ந. வாஹதி இச்சிக்கிறானில்லை.

मुमूर्च्छशायितोमूमौविवाहकोभिवाञ्छति.॥

மூமூஷ்ஷாயிதொமூமூவிவாஹகொஹிவாஹதி || 2கக

ஹ்ருதி புமியில்

மாயிக் கிடந்த விடையில் கிடந்து

ஹ்ருதிபுமிக் கஃ சாகப்போகிறவன்

அ-கை. நரன்புகித்தேனென்று சொல்லக் கூடாதென்றால், பிராரப்தாந்த ம்வரை எவ்விதமாக போகம்புகிப்பனெனில்.

எவன் தான்

விவாஹா கல்லியாணத்தை

சங்கவாஹகி இச்சிப்பான்.

ஜிஹேதிவ்யவஹ்ருத்போகாஹமிதிபூவத் ।

ஜிநாஸஹிதஃகிஸ்யநாரஹமஹுதே ॥

ஜிஹேதிவ்யவஹதஃகிஸ்யநாரஹமஹிதிவ்யவஹதஃ ।

விநாஸஹிதஃகிஸ்யநாரஹமஹுதே ॥ ௨௨௦

பஞ்சவ்யவஹ முன்போலே

சஹா நான்

ஹாது. ஐதி புசிக்கிறவனென்று

வ்யவஹதஃ. வ விவகாரம்பண்

ணுவதற்கும்

ஜிஹேதி வெட்கப்படுகிறான்

விநாஸஃ. ஐவ முக்கறுந்தவன்

போல

ஹ்ருதஃ வெட்கத்தையும்

கிஸ்யநா துக்கத்தையும் உடையவனாகி

சுரஹம் பிராரப்தபோகத்தை

சுரஹமே புசிக்கிறான்.

அ-கை. ஜிஹிவ னெப்படியாகிலும் புசிக்கட்டும், இந்த போக்திருத்து வத்தை, சாட்சியினிடத்தி லாரோபிக்க மாட்டானேவெனில்.

யதாஸ்யாபிபோகத்வம்மனுஜிஹேத்யந்ததா ।

சாஸிப்யாரோபயேததிதிகைவகதாநுதா ॥

இத்யபிபிரேத்யபோக்தாரமாஸிபத்யவிஸ்கயா ।

கஸ்யகாமாயேததிததஸாரிரானுஜ்வரோநஹி ॥

யதாஸ்யாபிபோகதஃகிஸ்யநாஹிஹேத்யந்ததா ।

ஸாஸிப்யாரோபயேததிதிகைவகதாநுதா ॥ ௨௨௧

இத்யபிபிரேத்யபோகதஃகிஸ்யநாஹிஹேத்யந்ததா ।

கஸ்யகாமாயேததிததஸாரிரானுஜ்வரோநஹி ॥ ௨௨௨

சுயா இந்த (ஜிவன்

ஹ்ருதி) தனக்குக்கூட

ஹ்ருதிபுமிக் போக்திருத்துவத்தை

ஹ்ருதி எண்ணுவதற்கு

யதா எப்படி

ஜிஹேதி வெட்கப்படுகிறானே

கூகா அப்படிக்கருக்க (ஜிவன்)

ஹ்ருதி இந்தபோக்திருத்துவத்தை

ஸாஸிப்யாரோபயேததிதிகைவகதாநுதா

சுரஹமே ஆரோபிப்பனென்று

ஐதி இப்படி

கா. ஹவ சொல்லுகிறது

வ்யா ஹிண

கூகா கருக்காயிருக்கிறது.

திருப்திதிபிகை.

நகரம்

இதி இந்தப்பிரகாரமாக

சுவிபெருகு மனதில் அழிப்பிராயம்

வைத்து

கவிய யாருக்கு

காரிய. இதி போகநிமித்தமென்று

சுவியஸ்கயா சங்கையிலல்லாமல்தானே

அ-கை. போக்திருந்துவாம் ஆத்துமாவக் கிலையென்பது தெரிந்தது, சரீரானுதாபமில்லையென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தத்தையும், சரீரமித்தனைவிதமென்பதையும் சொல்லவேண்டுமெனின்.

வொதூரம் புசக்கிறவனை

சூகூலிவகி சுருதியுட்சேபிக்கிறது

தகி ஆகையினாலே

ஸாரீராமுஜ்ஜர் ஞானிக்கு சரீரத்

தைக்குறித்துதாபம்

ந. ஹி இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरांत्रिविधं स्मृतम् ।

अवश्यं त्रिविधोऽस्त्येव तत्र तत्रोदितोऽजरः ॥

वातपित्तश्लेष्मजन्यव्याधयः कोटिशस्तनौ ।

दुर्गन्धित्वकुरूपत्वदाहभङ्गादयस्तथा ॥

कामक्रोधादयश्शान्तिदान्त्याद्यालिङ्गदेहगाः ।

उवराह्येपि बाधन्ते प्रातः प्रातः चानरं क्रमात् ॥

स्वंपरञ्चनवेत्यात्मा विनष्टवकारणे ।

आगामिदुःखी नञ्चेत्येतदिन्द्रेण दर्शितम् ॥

ஸூதுவாஸூதுகாரணணுஸாரீரம் த்ரிவிதஸூதுதல் ।

சுவஸூதுத்ரிவிதஸூதுவதசூதுதெத்ராபிதொஜ்ஜர் ॥ ௨௨௩

வாதவிதஸூதுஜ்ஜநுஸூதுயயகொபிஸூதுதள ।

ஊமுநுஸிவகாரவிவகாரஹலாமாடியஸூது ॥ ௨௨௪

காஹெத்ராபாடியஸூதுநிதாநுதாஜ்ஜாஜ்ஜாமஹெஹமா ॥

ஜ்ஜாஜ்ஜெவிஸூதுயயகொபிதாஜ்ஜாஜ்ஜாஜ்ஜாநுநுஜ்ஜா ॥ ௨௨௫

ஸூதுவாநுநுதெதாஜ்ஜாவிநஷ்டவகாரணை ।

சூதுமாரிஹிவஸிஜ்ஜெதெதாஜ்ஜாநுநுஜ்ஜா ॥ ௨௨௬

ஸூதுவா தூலமென்றும்

ஸூதுகூலம் சூட்சுமமென்றும்

காரணம் உ காரணமென்றும்

ஸாரீரம் தேகமானது

த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாக

ஸூதுதம் சொல்லப்படுகிறது

சுவஸூது அவசியமாக

த்ரிவிதம் மூன்றுதேகங்களும்

சூது. ணவ இருக்கவேஇருக்கின்றன

தசூதுதசூது அந்தந்தசரீரங்களிலே

உவிதம் அதற்குபோக்கியமான

ஜ்ஜர் ஜ்ஜாநுநுதாநுநுதாபிடுகிறது

நக்சு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. அதில்தூலசரீர ஜுவரமேதெனில்.

வாதவி துஸூஷஜந்ய வ்யாயயம் வா
தபித்தசிலேஷ்மமென்கிற தாதுக்க
ஞடைய வித்தியாசத்தா லுண்டா
கின்றவைகளானவியாதிகள்
கொடிஸம் கோடிவிதமாக
கூடா தூலந்திலுண்டாகின்றன

உமாயிஸகா ரூவஸாஹஸமா
உயம் அதனாலுண்டுபண்ணப்பட்
டதான துற்கந்தம், குருபம், தா
கம், மறித்தல் முதலான பீடைக
ளும் தூலசரீரத்தில் சதாகாணப்
படுகின்றன.

அ-கை. சூட்சுமசரீரத்தின் ஜுவரமேதெனில்,

கூடா அப்படியே

காஸிக்ரூபாஉயம் காமக்குரோத மு
தலானவைகளும்
ஸாஹிஷாஹ்யாஉயம் சமதமாதி சற்கு
ணங்களும்
லாமகேஹமாஃ சூட்சும தேகத்தை
யடைந்திருக்கிற

ஜுராஃ ஜுவரங்கள்

உபெ. சுவி இவ்விரண்டுவித ஜுவ
ரத்திலும்

பூஷூ பூஷூ சாந்தியாதிக
ஞடைய அப்பிராப்தியினாலும்கா
மாதிகளின் பிராப்தியினாலும்

கூடா ஜீவனை

கூடா கிரமமாக.

ஸாயபெ பாதிக்கின்றன.

கூடா ஜீவனாவன் சகலவித ஞான

ருனியனாய்

காரணெ காரணசரீரத்தில்ஒன்றும்

அறியாமல்

விநஷ்டம். உவ நாசமானவன்போல்

ஹம் தன்னையும்

பரம். உ தனக்கன்னியமானவிஷய

த்தையும்

ந. வெதி அறிகுறனில்லை

சுமாரிஷம்உஸீஜம். உ. உகி மறுநா

ள்வரப்போகிற துக்கங்களுக்கெல்

லாம் இந்தக்காரணசரீரம் காரண

மாயிருக்கிறதென்று

பனகச இந்த அர்த்தத்தை குருவா

கிய பிர்மாவக்கு முன்னே

உமேஷுண தேவேந்திரனாலே

உஸிஷகம் தெரிவிக்கப்பட்டதென்று

சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்தசரீரங்களுக்கு இந்தஜுவரங்கள் இயற்கையா, சேர்க்கை
யாவெனில்.

एतेज्वराशरीरेषुत्रिपुष्वाभविकामताः ।

वियोगेतुज्वरैस्तानिशरीराण्येवनासते ॥

வனதெஜுராஸரீரெஷுத்ரிஷுவாலாவிகாமதாஃ ।

வியொமெதுஜ்வரெஸ்தானிசரீராணெவநாஸதெ ॥ 228

வனதெ இந்தமூலிகமான

ஜுராஃ ஜுவரங்களும்

த்ரிஷு. ஸரீரெஷு முன்றுசரிப்

களிலே

வானாவிகாஃ சபாவங்களாக இருக்
கின்றனவென்று

உதாஃ அநியத்தக்கன

ஐரெஃ இந்த ஜுவரங்களினாலே

அ-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்த பேதெனில்.

வியொமெ. சூ பிரிந்திருக்கும்பட்ட

சத்தில்

தாநி.ஸரீராணி.வனவ அந்நசரீரங்

களை

உ.சூவதெ இருக்கமாட்டா.

तन्तोर्वियुज्येन्नपटोवालेभ्यःकंवतोयथा ।

मृदोघटस्तथादेहोज्वरेभ्योपीतिदृश्यताम् ॥

தாதொவிபுயுஜ்யேந்படோவாலேப்யஃகாவதொயதா ।

மூடோபடஸ்ததாடேஹோஜ்வரேப்யோபீதிதூச்யதாம் ॥ ௨௨௮

படஃ வஸ்திரமானது

தனோஃ நாலுக்கு வேறாக எப்படி

உ. வியுஜ்யேசு பிரிந்திருக்க மாட்

டாதோ

காவதஃ கம்பிளியானது

வாவதஃ பயா மயினாவிட்டெப்ப

டி இருக்கமாட்டாதோ

படஃ கடமானது

உஜஃமண்னைவிட்டெப்படி யிராதோ

தயா அப்படி

தெஹாஃ இந்ததேகங்களும்

ஐரெஹுஃ சூவி அவைகளுக்குச்சொ

ன்ன ஜுவரங்களைவிட்டு வேறாக

உதி.உஜ்யசூகா ஓரிடத்திலும் காண

ப்படமாட்டா.

அ-கை. இந்தஜுவரங்களில் ஆத்துமாவில் ஒன்றாவதில்லையோவெனில்.

चिदाभासेस्वतःकोपिज्वरोनास्तियताश्चितः ।

प्रकाशैकरूपभावत्वमेवदृष्टंनचेतरत् ॥

चिदाभासेप्यसंभाव्याज्वरास्साक्षिणिकाकथा ।

விதாலாவெஸுஸுதஃகொவிஜ்ஜரொநாஸ்தியதாஸ்திதஃ ।

புரகாஸெசுஸுஸுலாவசுவதேவதூஷ்டாநதெதாஸக ॥ ௨௨௯ ॥

விதாலாவெஸுஸுலாலாஸுஜ்ஜராலாஸாஸாஸிணிகாகதா ॥ ௨௨௯௩

யதஃ யாதொரு காரணத்தினாலே

விதாலாவெ லீவனிடத்திலேயே

கஃசூவி.ஐரஃ ஒரு ஜுவரமும்

ஸுதஃ சபாவத்தினாலே

நாஸி இல்லை (அநிவாயிருப்பதால்)

விதஃ அநிவாயி இவனுக்கு

புரகாஸெசுஸுஸுலாவசுவதெவதூஷ்டாஸக

சமே முக்கியமான சபாவமாயிருக்
கிறதே

உஜ்ஜஃ காணப்படுகிறது.

உதாஸ.உ.வ வேறே ஒன்றுங் காண

ப்படவில்லை

விதாலாவெ.சூவி சிதாபாஸனிடத்

திலேயுங்கூட

ஆகை. சூழிம்பி, தழிச்சிறுதாவி, தடுதலிள்.

पुत्रदरिपुत्रयस्तुतपातिवृधायथा । . .

मन्यतेपुत्रस्तद्वदाभासोऽयमिमन्यते ॥

வகுதாரொஷு தவயுது தவாஜீதிவ்யாயயா ।

உநுதெவாராஷஷ அடா ஹாவொவ்யுவிஉநுதெ ॥ ௨௩௩

வாராஷி மூடனனவன்

வகுதாரொஷு பிள்ளைபெண்டர்

ட்டி முதலானவர்கள்

தவயுது தாபத்தை யடையுங்காலை

யயா எப்படி. [யில்

வ்யா வீணை நான்

தவாஜி. உதி தபிக்கிறென்று

உநுதெ தனக்கு வந்ததாகவே என்

ணுகருணை

சூச அதுபோல

சூலாவசி கூவி ஜீவனும் சரீரத்தாய

ங்களுக்குவருகிற ஜாவரத்தைத் த

னக்கென்று

சுந்திநுதெ அபிமானிக்கருள்.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் அவிவேகநிசையில் மயக்கத்தால் தபிக்கட்டும், விவேகநிசையில் தபிக்காமலிருக்கக் காணோமெயனில்.

विविच्यधातिमुल्लिख्यस्वमप्यगणयन्सदा ।

चिन्तयन्साक्षिणतस्पाच्छरीरमनुसञ्जरेत् ॥

விவிவ்யுராணிஉஜ்ஜிசுவாவ்யுமணயநுடா ।

வினயந ச்ஷிணா தவாஹரீரஉநாவாஜ்ஜரெசு ॥ ௨௩௪

விவிவ்யு இந்தஜீவன் ஆத்துமானத்து

மவிவேசனம்பண்ணி

ஹாணி பஞ்சகோசங்களை நானெ

ன்றும், நான் கர்த்தாவென்றும் வ

ந்திருக்கிற மயக்கத்தை

உஜ்ஜிசுவா நன்றாதத்தள்ளி

வ்யு.கூவி தன்னையும்

சுமணயந ஒருபொருளாக எண்ணு

மலுபேசுகித்து

[ன்னை

வாசுஜீனா சாக்ஷியாயிருக்கப்பட்டத

வடா சதா

வினயந சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற

ஜீவன்

கவாசு என்னகாரணத்தினாலே

ஹரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து

சுநாவாஜ்ஜரெசு தாபப்படுவன்.

அ-கை. மயக்கநிசையில் தாபமுண்டாவதற்கும் ஞானநிசையில் தாபம் உண்டாகாமல் போவதற்கும் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अयथावस्तुसर्पादिज्ञानहेतुःपलायने ।

रज्जुज्ञानेऽहिर्विध्वस्तौकृतमप्यनुशोचति ॥

சுயயாவஸ்துஸர்பாடிஜ்ஞா.நாஹைதாவயாபயநெ ।

ரஜ்ஜுஜ்ஞாமஹிவிஹ்வஸ்தௌகூதமப்யனுசொசதி ॥ ௨௩௫

நகசு அ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுபலாவஸூவவஸூஜிஜோமஃ கற்பித
மானசர்ப்பம் சோன் வெள்ளிமு
தலான மயக்கஞானமானது
வலாயமெ ஓடுவதில்
வெகூஃ காரணமாயிருந்தது
ராஜாஜோமெ பழுதை முதலான ஞா
அ-கை. சாஷியேநானென்று ஒருதரம் அறிந்தால் போதாதோ, அடிக்க
டி என்னத்திற் கனுசந்தானம் பண்ணவேண்டுமெனில்.

மீத்யாபியோகதோபஸ்யபிராயசித்தவசிட்வே ।

ஃமாபயநிவாத்தானஸாஸிஷ்ஷரணஃ ॥

லியோலியொமலொஷஸூபிராயஸூ தகவலிகயெ ।

கஷாபயநிவா தூமலொஷிணம்ஸரணம் மதஃ ॥ ௨௬௬

லியோலியொமலொஷஸூ யோக்கிய
னிதத்தில் ஒருதிருட்டை வெகுநா
ளாயிரோபித்து வந்தவன் அவனை
யோக்கியனென்று அறிந்தபிறகு அ
தற்கு அனந்தவிதமான
பிராயஸூ தகவலிகயெ பிராயச்சித்தம்
செய்து அந்ததோஷத்தை நிவர்த்தி
க்கும்பொருட்டு

அ-கை. அன்னியனிதத்தில் மித்தியாபவாதம் சொல்லும்பட்சத்தில், அ
ப்படி அவனுக்குச் சமாதானம், அடிக்கடி சொல்லவேண்டியதுசரி, இங்கே
ஆத்துமா தானாயிருப்பதால், தனக்குத்தான் நல்லவார்த்தை சொல்லவேண்டி
யது யுக்தமில்லையெனில்.

ஆவூதபாபநுத்யய்ஸானாபாவதேயதா ।

ஆவூதபாபநுத்யய்ஸானாபாவதேயதா ॥

சூவர துவாவநுத்யய்ஸானாபாவதேயதா ।

சூவதயநிவயூதமலொஷிணம்ஸரணம் ॥ ௨௬௭

சூவர துவாவநுத்யய்ஸானாபாவதேயதா
னே அறியாதகாலத்தில் தான் செ
ய்த பாபம்போகும் நிமித்தம்
லொநாடி ஸ்நானம் முதலான அனேக
பிராயச்சித்தத்தை
யோ எப்படி

னம் வந்ததேயானால்
கஷியீஸூலா பாம்பு முதலான விப
ரீதஞானம் கெடும்பட்சத்தில்
கூதம் கூவி முன் ஓடி இடுப்பொடி
த்துக்கொண்டதையும்பற்றி [ன்
கூமஸொலகி பச்சாத்தாபப்படுகிற

அ-கை. சாஷியேநானென்று ஒருதரம் அறிந்தால் போதாதோ, அடிக்க
டி என்னத்திற் கனுசந்தானம் பண்ணவேண்டுமெனில்.

மீத்யாபியோகதோபஸ்யபிராயசித்தவசிட்வே ।

ஃமாபயநிவாத்தானஸாஸிஷ்ஷரணஃ ॥

லியோலியொமலொஷஸூபிராயஸூ தகவலிகயெ ।

கஷாபயநிவா தூமலொஷிணம்ஸரணம் மதஃ ॥ ௨௬௬

கஷோபயநு. ஐவ அவனை நல்லவார்த்தை
சொல்வதுபோல்
சூதாம லொஷிணம்ஸரணம் மதஃ
தானாயிருக்கிற சாட்சியை இதுவரை
யிலறியாமல் கர்த்தாவென்று சொ
ன்ன தோஷம்போகும் நிமித்தம் அ
டிக்கடி நான்சாட்சியென்று சுரண
கதிபண்ணுகிறான்.

அ-கை. அன்னியனிதத்தில் மித்தியாபவாதம் சொல்லும்பட்சத்தில், அ
ப்படி அவனுக்குச் சமாதானம், அடிக்கடி சொல்லவேண்டியதுசரி, இங்கே
ஆத்துமா தானாயிருப்பதால், தனக்குத்தான் நல்லவார்த்தை சொல்லவேண்டி
யது யுக்தமில்லையெனில்.

ஆவூதபாபநுத்யய்ஸானாபாவதேயதா ।

ஆவூதபாபநுத்யய்ஸானாபாவதேயதா ॥

சூவர துவாவநுத்யய்ஸானாபாவதேயதா ।

சூவதயநிவயூதமலொஷிணம்ஸரணம் ॥ ௨௬௭

சூவதயநிவயூதமலொஷிணம்ஸரணம்
செய்து கொள்ளுமே
யூம அப்படி இந்த ஜீவனும் சாஷி
யினிடத்தில் வெகுநாடைய சம்சா
ரித்துவாதி ஆரோபதோஷம் நிவர்
த்திப்பொருட்டு
வடா எப்போதும்

जानतोऽग्रे तथा भासः स्वप्रख्यातौ विलज्जते ॥

ஜாநதொ2௮௮ தயாஹாஸஸுபுபுதாநாவிமஜ்ஜத || ௨௩௮

வாழ்வுப் பாதைகள் தத்துவ ஞானத்திற்
கு முன்னே தன்னுடைய கருத்தி
ருத்துவாதிகளான பிரக்யாதியைச்
சொல்வதில்
விழுந்த வெட்கப்படுகிறான்.

स्लेच्छैस्संक्रियतेनैव तथाभासश्शरीरकैः ॥

முற்றுகெஃ தேதத்திரயங்கனோடே
 அஞ்ஞானத்தால் சேர்ந்து அவை
 கனோ தானென்று மயங்கி, வெகு
 காலத்திற்குபின் சாதனசதுஷ்டய
 சர்க்குருசேவையால், சிரவணாதிகனோ
 ச்செய்து; சாட்சியே நானென்றறி
 ந்தபின் தேகாதிகனோடே மறுப
 டி யொருநக்சீரலும் சேரான்.

௩௪௦

பஞ்சதசப்பிரகாசம்.

அ-கை. ஐயாஇப்படி ஞானிநடுங்கிக்கொண் டிருப்பனென்று சொன்ன
தைப் பார்க்கும்போது இவரைக்காட்டிலும் நிற்கின்றதயா யிருக்கிற அஞ்ஞா
னி தாழ்விடையெனில்.

यौवराज्येस्थितो राजपुत्रस्ताम्राज्यवाञ्छया ।

राजानुकारी भवति तथा साक्ष्यनुकार्यम् ॥

யளவராஜ்யேஸ்திதோராஜபுத்ரஸ்தாம்ராஜ்யவாஞ்யா ।

ராஜானுகாரீ பவதி ததாஸாக்ஷ்யநுகார்யம் ॥ ௨௪௦

யளவராஜ்யே யுவராஜ்யியபடத்தில்

ஸ்திதஃ இருக்கிற

ராஜபுத்ரஃ ராஜகுமாரன்

ஸாம்ராஜ்யவாஞ்யா அந்த சாம்ராஜ்

ஜ்யவாஞ்சையினாலே

ராஜானுகாரீ ராஜாவை யனுசரித்து

க்கொண்டே

[தே

ஹதி எப்படி கம்பீரமாகவிருக்கிற

தயா அப்படி

சுயா இந்த ஜீவனும்

ஸாக்ஷ்யநுகாரீ சாட்சியை யனுசரித்

திருப்பன்.

அ-கை. அந்தயுவராஜாவுக்கு சாம்ராஜ்யியபதவியாகிறபலம் பிரத்தியட்
சமாயிருப்பதுபோல, இவனுக்குச் சாட்சியின் அனுசந்தானத்தினால் என்ன
பலமெனில்.

यो ब्रह्मवेदब्रह्मैव भवत्येष इति श्रुतिम् ।

श्रुत्वा तदेकचित्स्मन् ब्रह्म वेत्ति न च तस्मात् ॥

யொஹ்மவெதவெஹ்வெஹ்வவவதேஷஹதிஸ்ரூகிழ் ।

ஸ்ரூக்வா ததேகவித்ஸ்மந்ஸ்ரவ்வெத்திநவதாஸ ॥ ௨௪௧

யஃ எவன்

ஸ்ரஹ்வெத பிர்மமேநானென்றறிகிற

வனஹ் அந்த

[தே

ஸ்ரஹ் வனவ இவன் பிர்மமாகவே

ஹதி. உகி ஆகிறனென்ற

ஸ்ரூகிஃ ஸ்ரூக்வா சுருதியைக்கேட்டு

ததேகவித்ஃ ஸநு அந்த பிர்மத்திலே

யே முக்கியசித்தனாப்

ஸ்ரஹ் வெகி பிர்மத்தையே கம்பீ

ரமாயறிகிறான்

உதாஸ. ந. வ பிர்மத்திற்கு வேறான

துவைத்ததை யறிகிறானில்லை.

யிம். இவன்குலத்தில்கூட அப்பிர்மவித்து உண்டாகானென்றும், இருத
யகிரத்தியாகிற குகையிலிருந்து விடுபட்டு அமிருதனாக ஆகிறனென்றும், இ
வன்துக்கத்தையும், பாபத்தையும் தாண்டுகிறனென்றும் இப்படி சுருதிகள்
சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஐயா இந்தப்பிர்மஞானம் இந்தஜீவனைக் கொல்லுகின்றதாயிருப்ப
தால், யாராகிலுந்தான்சாக மரந்து குடிப்படுவெனில்.

देवत्वकामाह्यमचादौप्रविशन्तियथातथा ।

साक्षित्वेनावशेषायस्वविनाशं सवाञ्छति ॥

பெவகுகாஜாஹ்யூஜாஹ்யுவிஸாஜியயாஅயா ।

ஸாக்ஷித்வநா வஸௌஷாயஸ்வவிநாஸஸவாஹ்நிதி ॥ ௨௪௨

பெவகுகாஜாஃ தேவனாகவேண்டுமென்

றிச்சித்தவர்கள்

ஸூஜாஹ்ய அக்கினியிலும், கங்கையி

லும், பிருகுபதனத்திலும் சாவதில்

பயமன்றியில்

யயா எப்படி

ஹ்யுவிஸாஜி பிரவேசிக்கிறார்களோ

தயா அப்படி

ஸாக்ஷித்வந சாட்சிவடிவமாக

ஸவஸௌஷாய மீதமாகும்பொருட்டு

ஸ்வவிநாஸம் தன்னுடையகருத்திருக்

துவநாசத்தை

ஸஃ அந்த ஜீவன்

வாஃமகி ஹி இச்சிப்பானன்றோ.

அ-கை. இப்படி தத்துவஞானத்தால் ஜீவத்துவம் போயிற்றானால், ஞானி கள்ஜீவத்துவ விவகாரம்செய்யக் கண்டோமே, அதெப்படிக்கூடுமெனில்.

यावत्स्वदेहदाहंस्यान्नरत्वनैवमुञ्चति ।

तावदारब्धदेहंस्यान्नाभासत्वविमोचनम् ॥

யாவஸுஹ்யபெஹ்ஹாஹாவ்யாஹாஸகூண்டெநவஹ்நிதி ।

தாவதாரப்யபெஹ்ஹாவ்யாஹாவாஸகவவிஜொஹத்ய ॥ ௨௪௩

யாவஸு எதுவரையில்

ஹ்யபெஹ்ஹாஹா. ஹ்யாஸ தன்னுடைய

தேகம் தகிக்கப்படுமோ

தாவஸு அதுவரையில்

நாஸகூ மனுஷத்தன்மை

ந. ஹ்நிதி. ஸ்வவி விடவே மாட்டாதி

துபோல

ஹ்யாஸபெஹ்ஹா. ஹ்யாஸ ஞானிக்குப்பி

ராரப்ததேகமிருக்கும்வரை

ஹ்யாஸகவவிஜொஹத்ய. ந உலகத்தா

ரிவனை ஜீவனென்று விவகாரிக்கிற

சொல்லுக்கு விமோசனம்சுடையாது.

அ-கை. சம்சாரஉபாதான காரணமான அஞ்ஞானம்போயும், அதன்கா ரியமான பிராரப்தமிருப்பது கூடாதெனில், நான்மனிதனென்று விபரீதத் தோற்றம் எப்படிவரக்கூடுமெனில்.

रज्जुज्ञानेपिकंपादिशन्नैरेवोपशम्यति ।

पुनर्मन्दांधकारेसारज्जुःक्षितोरगीभवेत् ॥

एवमारब्धभोगोपिशन्नैश्शम्यतिनोहठात् ।

भोगकालेकदाचित्तुमर्त्योहमितिभासते ॥

ரஜ்ஜுஜ்ஞானெபிககாபாடிஸந்நைரெவொபஸாம்யதி ।

புனமந்நாஹ்நகாரெஸாரஜ்ஜுஃக்ஷிதொரஹிஹவெ ॥ ௨௪௪

வனவஜாநஸுஹொஹொவிஸுநெநஸூஜுகிநொஹொஸு ।

ஹொமகாநெகடாவி துஉதெதுஹொவிதிலாஸுதெ ॥ ௨௪௫ ॥

நஜுஜூநெ.கவி பழுதையென்ற
ஞானம் வந்தாலும்
கொப்பாழி நடுக்கம் முதலானது
ஸுநெநெ. வனவ மெள்ளமெள்ளவே
உபஸூஜுகி உபசமனத்தையடைகிற
புநெ மறுபடி (ஒருக்கால்) [து
ஜோஸுகாரெ சந்தியாகால இருட்டில்
போகும்போது.
வா. நஜுஃ அந்தப்பழுதையானது
கூழிஃ மறைப்பட்டு
உருயி பாம்புபோலதோன்றுகிறது
வனவ இப்படி

சூரஸுஹொமஃ கவி பிராரப்தகர்ம
த்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுகது
க்காதி போகமும்
ஸுநெநெ மெள்ளமெள்ள
ஸூஜுகி சமனமடையும்
நொ. ஹொஸு பலாத்காரமாக உட
னே சமனமாகாது
ஹொமகாநெ பிராரப்தபோகம் புசித்
குங்காஸையில்
கடாவிசு து ஒருக்கால்
கூஹெ. ஜுகிஃ. உகி நான்மணிதனெ
ஹொஸுதெ தோன்றும். [ன்று

அ-கை. அப்படிஞானிக்கு மணிதனென்னும் தோற்றம் மறுபடியுண்டாயி
ற்றேயானால் தத்துவஞானம் கெட்டுப்போமேயெனில்.

नैतावतापराधेनतत्त्वज्ञानंविनश्यति ।

जीवन्मुक्तिव्रतंनेदंकिन्तुवस्तुस्थितिःखलु ॥

நெதாவதாவராயெநதகவஜூநாவிநஸூதி ।

ஜீவநுகிவ்ருதநெஃகிணுவஸூஸூதிஃவரு ॥ ௨௪௬ ॥

வனதாவதா இவ்வளவு
கவராயெந அபராதத்தினாலே
கூஜூநெ குருமுகமாய் (மகாவாக்
கியவிசாரஜன்னியமான) சாசூநாத்
காரஞானம்
ந. விநஸூதி நாசமாகமாட்டாது
ஜீவநுகிவ்ருத ஜீவன்முக்தி பென்கி
ரவிரதமானது

ஐஃ ந இப்படி (யொருக்கால் நான்
மணிதனென்று தவறிச்சொல்லுவ
தால், கெடுதியடைகிறதல்ல
கிணு பின்னையோவென்றால்
வஸூஸூகிஃ வஸு வஸ்துமாத்திரம்
நானென்ற உரைப்பன்றோ (தத்துவ
ஞானபலமான ஜீவன்முக்திவிரதம்.)

அ-கை. ரச்சசர்ப்பஸ்தலத்தில் பிராந்திவித்தியாயும், அதின்காரியமா
ன கம்பனாதிகளிருக்கட்டும், பிரகிருத திருஷ்டாந்தத்தில் நியேதசமனென்று
காட்டியபடி, நான்குசமனென் றறிந்தபிற்பாடு அமுகை முதலானது ஒன்றும்
காணப்படவில்லையெனில்.

திருப்திபீகை.

௧௭௩

दशमोपशिरस्तांडरुदन् बुध्वानरोदिति ।

शिरोव्रणस्तुमासेनशनैश्शाम्यतिनोतदा ॥

உசுஜோஷிர்ஸ்தாண்டர்உந் புவ்வானரோதிதி ।

ஸிரோவ்ரணஸ்துமாஸேநசனையேஷாம்யதிநோததா ॥ ௨௪௭

உசுஜோ, சூஷி தசமன் தான்தசமனெ
 வுஜா அறிந்தபின் [ன்று த்துக்கொண்டபுண்மாத் திரம்
 ருஜா (வா) விசனபுரச்சரமாக ஜாவெந் மாசக்கிரமத்தில்.
 ஸிரஜாஜம் தலையிலிடித்துக்கொள்ளு ஸமெந் மெள்ளமெள்ள
 கிறது முதலான ஸாஜி ஆறுகிறது
 நொஜி ரோதனத்தைப்பண்ணுகி ததா நொ அப்பவே புண் ஆறுகிற
 ததில்லை தில்லை.

ஸிரமராவ்ணம் து சிரசில் முன்னிடி
 த்துக்கொண்டபுண்மாத் திரம்
 ஜாவெந் மாசக்கிரமத்தில்.
 ஸமெந் மெள்ளமெள்ள
 ஸாஜி ஆறுகிறது
 ததா நொ அப்பவே புண் ஆறுகிற
 தில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிற்பாடும் பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுமானால், ஆறு
 வதவஸ்தைபான துக்கநிவர்த்தி ரூபமான ஜீவன் முக்திபிரயோசனமேதெனில்

दशमामृतिलभेनजातोहर्षोव्रणव्यथाम् ।

तिरोधत्तेमुक्तिरामस्तथाप्रारब्धदुःखिताम् ॥

உசுஜாஜி திவாவெந்ஜாதோஹர்ஷோவ்ரணவ்யதாம் ।

திரோயதெதுக்திவாவஸ்தயாப்ராஸ்தஹுஃவிதாம் ॥ ௨௪௮

உசுஜாஜி திவாவெந் தசமன், தசமனா
 ன தான்சாகவிலையென்று தானா
 ன தசமனைச் சாகாமல்கண்ட லா
 பத்தால்
 ஜாதஃ உண்டான
 ஹர்ஷஃ சந்தோஷமானது
 வுணவ்யதாம் முன்னிடி த்துக்கொண்
 டபுண் வேதனையை

திரோயதெது (எப்படி) மறைத்துப்
 போடுமோ
 தயா அப்படி
 ஜுக்திவாஃ நான் பிர்மமென்றறிந்த ச
 ந்தோஷத்தாலுண்டாயிருக்கிற இ
 ந்த ஜீவன் முக்திலாபமானது
 ப்ராஸ்தஹுஃவிதாம் பிராரப்தகர்மத்
 தால், உண்டாகிறதுக்கத்தை (சிறி
 தும்தோன்றவிடாமலே மறைக்கும்.)

அ-கை. ஜீவன் முக்திவிரதமானது, இப்படி பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுவ
 தினால், கெடாதென்றால். மறுபடி அனாத்துமாத்நியாச மொருக்கால்வந்தா
 லோவெனில்.

व्रताभावाद्यदाध्यासस्तदाभूयोविविच्यताम् ।

रससेवीदिनेभुङ्क्तेभयोभूयोयथातथा ॥

௩௪௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வ் தாலாவாடி ஷாஸூலாவலையொவிவிஷுதாடி |

ரவஸெவீ ஷிமெலு ஹெகெலையொலையொயயாதா || ௨௪௯ ||

வ் தாலாவாடி கட்டுப்பாடான யா

தொருவிதமில்லாமையால்

யா எப்போ

சுயாஸி அனாத்துமாவில் ஆத்துமபு

த்தியுண்டாமோ

கா அப்போ

ஹெய் மறுபடி [ப்பிரிக்கத்தக்கது

விவிஷுதா ஷத்துமானாத்துமாக்களை

யா எப்படி

ரவஸெவீ சிதத் குளிகையான ரசத்

தைசாப்பிட்டவனுக்கு, பசுவியாதி

நிவர்த்தியாயிருப்பதால், மறுபடிய

து ஒருக்காலுண்டானால்

ஹெய் ஹெய் மறுபடி மறுபடி

கா அப்படியே

ஷிமெ தினந்தோறும்

ஹெகெ அந்தகுளிகையைச்சாப்பிடு

கிறவன்போலுமாம்

அ-கை. ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகாத பிரார்த்தகர்மபலம் எதினால் நிவர்த்தியாகுமெனில்.

शमयत्यौषधेनायंदशमस्स्वव्रणंयथा ।

भोगेनशमयत्वैतत्प्रारब्धमुच्यतेतथा ॥

ஸமயதூளஷயெநாயம் ஷஸூலவ்ருணம்யயா |

ஹொமெநஸமயசெவத தூரஸூலஹெததா || ௨௫௦ ||

சயம் இந்த

ஷஸூல தசமனானவன்

ஷஸூலெந ஷஸூலத்தினாலே மு

ன்னிடித்துக்கொண்டதின லுண்

டான

வ்ருணம் தன்னுடைய இரணத்தை

யயா எப்படி

ஸமயகி ஆற்றிக்கொள்ளுகிறானே

கா அப்படி

வனதக இந்த

வ்ருணம் பிரார்த்தகர்மத்தையும்

ஹொமெந புசிப்பினாலே

ஸமயகி சமனம்பண்ணி

ஹெத முத்தனுகிறான்.

அ-கை. அபரோட்சஞானத்திற்கு பலமானதுக்க நிவர்த்தியைச்சொல்லி, இனிமேல் ஆனந்தாவாப்தியைச் சொல்லுகிறார். இன்னும் விஷயத்திலுண்டாகிற திருப்திக்கும், இந்ததிருப்திக்கும் பேதமேதெனில்.

किमिच्छन्नितिवाक्योक्तशोकमोक्षउदीरितः ।

आभासस्यह्यवस्थैषाषष्ठीवृत्तिस्तुसप्तमी ॥

सांकुशाविषयैस्त्वृत्तिरियंवृत्तिर्निरंकुशा ।

கிஷ நிதிவாக்யோக்தஸோகமோக்ஷஉதீரிகம் |

சூயாஸஸூலவ்ருணவஸூலஷஸூலஹெததா || ௨௫௧ ||

ஸாங்குஸா விஷயெஷு துஷ்ணியம் துஷ்ணி நிரங்குஸா || ௨௫௧ ||

கூட எதை [ன்ற
உஷ்ண உதி இச்சிக்கப்போகிறுனெ
வாகுஷுத் வர்க்கயத்தில் சொல்லப்
பட்ட
ஸாங்குஸா துக்கநிவர்த்தியானது
உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது
சூலாவஸ்ய சிதாபாசனுடைய
வனஷா. ஷஷ்டி. சுவஸ்யா ஹி இது ஆறு

வதவஸ்தையென்றறி
வஷுதீ. துஷ்ணி: ௬ இனி ஏழாவது
வஸ்தை திருப்தியெனப்படும்
விஷயெம் விஷயங்களினாலே
துஷ்ணி வருகிற திருப்தியானது
ஸாங்குஸா தடையோடே கூடியது
உயா. துஷ்ணி இந்த திருப்தியானது
நிரங்குஸா தடையற்றது.

அ-கை. ஞானிக்கப்படி திருப்தி எதினாலுண்டாகிறதெனில்.

कृतकृत्यप्रापणीयंप्राप्तमित्येववृष्यति ||

கூதகூத துஷ்ணாவணீயம் துஷ்ணாவலிதேவ துஷ்ணி || ௨௫௨ ||
கூத துஷ்ண பண்ணவேண்டியயாவும் [ம்
கூத பண்ணப்பட்டதாயிற்று [ம்
துஷ்ணாவணீயம் அடையவேண்டியயாவும் துஷ்ணி திருப்தி.

அ-கை. அப்படி கருதகருத்தியம் எத்தனைவிதம், அதெப்படி பண்ணிமு.
டிந்தது, அதையெனக்குச் சொல்லுமெனில்.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्धैर्मुक्तैश्चसिद्धये ।

बहुकृत्यपुरास्याभूतस्त्वमधुनाकृतम् ॥

வெணஹிகாஷுமிகவ்ரா தவிகெஷுமுகேஸுவலிவயெ ।

வஹுகூத துஷ்ணாவணாவலி துஷ்ணாவலி துஷ்ணாவலி || ௨௫௩ ||

வெணஹிகாஷுமிகவ்ரா தவிகெஷு
இகலோகபரலோக போகசுகசமுதம்
கள் சித்திக்கும் பொருட்டும்
சுஷுமே உ மோட்சத்தினுடைய
லிவயெ சித்தியின்பொருட்டும்
வாஸா முன்னே
கவ்ய இந்த எனக்கு

வஹுகூத துஷ்ணாவணாவலி
சுஷுமே செய்யவேண்டியிருந்தது
துஷ்ணம் அந்தசமஸ்தமும்
சுஷுமே இப்போது
கூத தன்னை விடவேறில்லாமல் தா
னாப்போய்சிட்டதால் செய்யப்பட
ட்டதாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பண்ணவேண்டியது, அடையவேண்டியது, தேவையற்
றுப்போன உம்முடைய திருப்தியைச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

तदेतत्कृतवृत्त्यत्प्रतियोगिपुरस्सरम् ।

अनुसन्धेदेवायमेवंवृष्यतिनित्यतः ॥

சுதந்திரம் அல்லது சுதந்திரத்திற்குப் பாகி

திருப்திதிபிகை.

கள்ள

அ-கை. அதிகாரிகளைக்குறித்து அனுசந்தான மெப்படிச்செய்வனெனில்

व्याचक्षतातेशास्त्राणिवेदानध्यापयंतुवा ।

येत्राधिकारिणोभेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥

வ்யாக்ஷதாநெஸாஸ்த்ராணிவெதாநய்யாவயணுவா ।

யெத்ராஹிகாரிணொமெதுநாயிகாரொஹிக்ரியக்வதஃ ॥ ௨௫௭

யெ சுத்ரு யார் இதில்

சுயிகாரிணஃ இந்திராதிபதங்களை ய

டைய விருப்ப முள்ளவர்களாயிரு

க்கிற அதிகாரிகளோ

தெ அவர்கள்

ஸாஸ்த்ராணி சாஸ்திரங்களை

வ்யாக்ஷதாஃ நன்றாகப்படிக்கட்டும்.

வெதாநு வேதங்களை

சுயாவயஃதுவா அத்தியயனமாவ

து பண்ணட்டும்

[தால்

சுக்ரியக்வதஃ கிரியையில்லாதவனான

மெது எனக்கு

சுயிகாரஃ அவைகளில் அதிகாரம்

ந இல்லை.

அ.கை. ஐயா நீர் இகலோககிருத்தியமான பிட்சையையும் நித்திரையையும், பரலோக கிருத்தியமான ஸ்நானசவுசங்களையும் செய்ய நான் கண்டிருக்கும்போது, முழுப்பூஷணிக்கையைச் சோற்றில் மறைப்பதுபோல, இகபரகிருத்தியங்கள் எனக்கென்னமாயில்லையென்று சொல்லுகிறீரெனில்.

निद्राभिक्षेस्तानशौचेनच्छामिनकरोमिच ।

दृष्टारश्चेत्कल्पयन्तिकिमेस्यादन्यकल्पनात् ॥

गुञ्जापुञ्जादिदहेतनान्यारोपितवहिना ।

नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥

நித்ராஹிக்ஷெஸ்தாநஸாஸ்தெநஸாஸ்திரகரொமிச ।

தூஷாரஸ்தேதயநிகிஷெஸ்யாதநுகலுநாஃ ॥ ௨௫௮

முஜ்ஜாபுஜ்ஜாதிதஹேதநான்யாரொபிதவஹிநா ।

நான்யாரொபிதஸஸாரதர்மானேவமஹ்மஜே ॥ ௨௫௯

நித்ரா நித்திரையையும்

ஹிக்ஷே பிட்சையையும்

ஸாஸ்தாஸ்தெ ஸ்நானத்தையும், சவு

சத்தையும்

ந ஸ்யாஸ்தே நானிச்சிக்கவுமில்லை

ந க்ஷாராஃ நான் பண்ணவுமில்லை

தூஷாரஃ வெச பார்க்கிறவர்கள் வே

ண்டுமானால்

கலுயணி கற்பிக்கட்டும்

சுநுகலுநாஃ அன்னியர்களுடையக
ற்பணையால்

மெது எனக்கு

[நது

கிஃஸ்யாஃ என்னகுறைவுவந்திருக்கி

சுநாரொபிதவஹிநா அன்னியர்க

ளானேஆரோபிக்கப்பட்டதயினாலே

௩௭௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

மஹாபாஹுஜாதிஞ்ஞந்தமணிச்செடியி ன்பூங்கொத்து முதலானது ந டுஹேத (எப்படி) தகிக்கப்பட மாட்டாதோ சுநூரொவித ஸாவாராயபுடாநு	(அப்படி) அன்னியர்களாலே என்னி டத்திலாரோபித்த சம்சார தர்மங் சுஹம் நான் [களைக்குறித்து னவம் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி ந ஹஜ கர்த்தாவென்றெண்ணேன்
---	--

அ-கை. ஆத்துமவடிவமான சிரவணமாவது உமக்கு பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

शृण्वन्त्वज्ञाततत्वास्तेजानन्कस्माच्छृणोम्यहम् !!

ஸ்ரணங்க்ஷஜாததக்வாவெஜாநநஸாஹுணொஹுஹ ||

சஜாததக்ஷாஹ் ஆத்துமானாத்துமவடி வத்தை அறியாதவர்களான தெ அவர்கள் ஸ்ரணங்க்ஷ குருமுகமாய் சிரவணம் பண்ணட்டும்	ஜாநந ஆத்துமாவைத்தானென்றறிந் சுஹம் நான் (திருக்கிற கலாசு என்னகாரணத்தினால் ஸ்ரணொஹ் சிரவணம்பண்ணப்போ கிறேன்.
---	--

அ-கை. மனனமாவது பண்ணத் தேவையில்லையோவெனில்.

मन्यन्तांश्रयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥

உநுஞாஹ்ஸாயாவநாநஉநுஹஹ்ஸாயஃ || ௨௬௦ ||

ஸாயாபநாஹ் நான் பிர்மமோஅல்ல வோவென்று சம்சயமுள்ளவர்கள் உநுஞாஹ் சொப்பன திருஷ்டாந்தம் முதலான யுக்தியால் மனனம்பண்	ணக்கடவர்கள் சுஹ்ஸாயஃ சம்சயமில்லாத அறிவாகிய சுஹம் நான் [லை. உநுநுமனனம்பண்ணத்தேவை யில்
---	---

அ-கை. நிதித்தியாசனமாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किं ध्यानमविपर्ययात् ।

देहात्मत्वविपर्यासिनकदाचिद्व्रजाम्यहम् ॥

விபயபுஷொநிதியாவெதிநுநாநஉவிபயபுயாசு |

டெஹாதக்ஷவிபயபுஹ்ஸாஹ்ஸகடாவிஹ்ஜாஹுஹ || ௨௬௧ ||

விபயபுஷொவிபீதபாவனையுள்ளவன் நிதியாவெசு நிதித்தியாசனம்பண் ணத்தக்கது [த்தினாலே ஸவிபயபுயாசு விபீதபாவனையில்லா யுநாஹ் நமக்கு தியானம் ஹ் என்னத்திற்கு வேண்டும்	டெஹாதக்ஷவிபயபுஹ்ஸா தேகமேநா னென்கிறவிபீதத்தையும், ஜகத்து சத்தியமென்கிற விபீதத்தையும் கடிவிக் ஒருக்காலும் சுஹம் நான் ந ஹஜி என்னமாட்டேன்
--	--

திருப்திதீபிகை.

நளகூ

அ-கை. விபரீதபாவனை உமக்கில்லாதபட்சத்தில், நான் மனிதனென்கிற விவகாரம் எப்படிச் செய்கிறேனில்.

अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।

विपर्यासाच्चिराभ्यास्तवासनातोऽवकल्पते ॥

சுஹஜமஷுஜதூஜிவ்யவஹாரொவிநாவ்யமும் ।

விவயபாஸம்விராஹஸுவாவஸநாதொ2வகலுதெ ॥ 2௬2

சுஜம இந்த

விவயபாஸம் விபரீதபாவனை

விநா சுவி இல்லாமலிருந்தாலும்

விராஹஸுவாவஸநாதம் வெகுதூரம்

பழக்கப்பட்டவாசனையால்

சுஹ ஜான்

3மஷுஜதூஜிவ்யவஹாரம் மனஷு

னென்றுசொல்லுகிற இவை முத

லானவிவகாரமானது

சுவகலுதெ குலாலச்சக்கிரம்போலே

கற்பிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தன்வியாதிக்காக மருந்து சாப்பிடாமல்போனாலும், பசிக்கா கவாவது பச்சிலைமுதலானதைச் சாப்பிடுவதுபோல, இந்தவிவகாரம் நிவர்த் திக்க பிரமத்தியானம் செய்யவேண்டாமோ வெனில்.

प्रारब्धकर्मणिक्षीणिव्यवहारोनिवर्तते ।

कर्माक्षयेप्यसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥

புராரஸ்க2ணிக்ஷீணெவ்யவஹாரொநிவர்ததுதெ ।

க2பாஷ்யெவ்யஸௌநெவஸாஜெஜூநஸஹஸுதம் ॥ 2௬௩

புராரஸ்க2ணி பிராரப்தகர்மமான

க்ஷீணெ க்ஷயிக்கும்பட்சத்தில் [து

வ்யவஹாரம் விவகாரமானது

நிவர்ததுதெ நிவர்த்தியாகும்

க2பாஷ்யெ சுவி கர்மம் க்ஷயிக்காத

பட்சத்தில்

சுஸௌ இந்தவிவகாரம்

பூநஸஹஸுதம் ஆயிரம்தியானத்

தினாலும்

ஸாஜெஜூஸனவ ந ஒருநாளும் நிவர்த்

தியாகவேமாட்டாது.

அ-கை. பிராரப்த நிமித்தமாயிருக்கிற விவகாரமும் ஞானவிரோதியாய் இருக்கிறதெயெனில்.

विरलत्वंव्यवहतेरिष्टैश्चेद्ध्यानमस्तुते ।

अवाधिकांव्यवहतिपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥

விரஸ்வாவஹுதொரிஷ்டெஷுஜூநஸுததுதெ ।

சுவாபிகாவ்யவஹுதொபஸ்யந்யாயாம்யஹங்குதம் ॥ 2௬4

அ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வ்யவஹுதெஃ விவகாரமானது
 விவகாரம் வெவ் வன் ஞானத்திற்குவி
 ரோதமென்று தோற்றுமேயானால்
 ஐயம் உனக்கிஷ்டமான
 யோகம் தியானமானது
 தெ உனக்கு
 கூலம் இருக்கட்டும்

வ்யவஹுதி சாட்சித்துவஞானத்தி
 ற்கு விவகாரத்தை
 சுவாயிகாம் விரோதமில்லாமல்
 வ்யூத பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
 சுவம் நான்
 கூதஃ என்னத்திற்காக [ன்
 யோயாதி தியானம்பண்ணப்போகிறே

அ-கை. தியானம் வேண்டாதபோதிலும், விட்சேப நிவர்த்திக்காக சமா
 தியாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विशेषो नास्तियस्मान्मेन समाधिस्ततो मम ।

विशेषो वा समाधिर्वा मनसस्य आदिकारिणः ॥

விக்ஷெவொநாலியலூரெநுநவலையிலுதொஉஉ ।

விக்ஷெவொவாலையிலுஉநவலுலூரிகாரிணஃ ॥ உகரு

பலாச யாதொருகாரணத்தினாலே
 தெ எனக்கு
 விக்ஷெவஃ விட்சேபமானது
 நாலி இல்லையோ
 தகஃ ஆகையினாலே
 தெ எனக்கு
 வலாயி சமாதியும்

உ இல்லை
 விக்ஷெவஃ வா விட்சேபந்தானென்ன
 வலாயி வா சமாதிதானென்ன
 விகாரிணஃ இந்த இரண்டும் விகாரியா
 தெவஃ மனத்திற்கே [ன்
 வ்யாச இருக்கிறது (நிர்விகாரியான
 எனக்கில்லை.

அ-கை. சமாதிபலமான அனுபவமாவது உமக்குவேண்டாமோ வெனில்.

नित्यानुभवरूपस्य को वामेऽनुभवः पृथक् ।

நித்யானுபவரூபவஸுகொவாமெஉநுவஃப்யூக் ।

நித்யானுபவரூபவஸு நித்தியானு
 பவருபன
 தெ எனக்கு

ப்யூக் வேறாக
 சுநுவஃ அனுபவமானது
 கூஃ வா என்கே இருக்கிறது.

அ-கை. கடைசியில் தீர்மானமேதாயிற்றெனில்.

कृतकृत्यप्राप्तीयंप्राप्तमित्येव निश्चयः ॥

கூதகூத்யூபாவணியம்பூதூலிதூவநிஸ்யஃ ॥ உககூ

கூத்யூ பண்ணவேண்டியது
 கூதா பண்ணப்பட்டது
 பூவணிய அடையவேண்டியது

பூவா அடையப்பட்டது
 உகி னவ இப்படியே
 நிஸ்யஃ (நம்முடைய) நிச்சயம்கபாவ
 தெத்தமாயிருக்கிறது.

திருப்பதிதீபிகை.

நாஅக

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் பாமரவிவகாரமுதல், ஆத்துமானுபவம்வரையிலுள்ள சகலகிருத்தியத்தையும் அங்கீகரியாத பட்சத்தில், தோன்றினபடிநியமமில்லாமல் திரிக்ரதாய் வந்துவிடுமேயெனில்.

व्यवहारौलैकिकोवाशास्त्रियोवान्यथापिवा ।

ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

வ்யவஹாரௌகிகொவாஸாஸ்த்ரீயொவாந்யாஸிவா ।

மமகர்துரலேபஸ்யயதாரஸ்யம்ப்ரவததா ॥ ௨௬௭

சுகத-ம் அகர்த்தாவாயும்

சுமெவஸ்ய அசங்கஸ்யமிருக்கிற

மே எனக்கு

வ்யவஹாஸ விவகாரமானது

எனக்கிஃ வா பிட்சாவிவகாரமானலோ

கவிவகாரத்தையாவது

ஸாஸ்த்ரீயம் வா சாஸ்த்ரீயமான சிரவ

அ-கை. நீங்களிப்படித் தோன்றினபடி யிருந்தால், உங்களுடைய ஞானம்உங்களுக்குமாத்திரம் பிரயோசன மாகுமேதவிர, பிறரையீடேற்றமாட்டாதென்றால், தன்பிரௌடத்துவத்தால் அதை யங்கீகரிக்கிறார்.

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।

शास्त्रियैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥

சுயவாக்ரதக்யுத்யோபிலொகாநுஹகாஹ்யா ।

ஸாஸ்த்ரீயெணெணவமொமேஷணவதஹகாஹக்ஷதிஃ ॥ ௨௬௮

சுயவா அப்படியன்றியில்போனால்

க்யுதக்யுத்யுஃ சுவி கிருத கிருத்திய

ஸ்யமிருந்தாலும்

லொகாநுஹகாஹ்யா லோகாஹுக்

கிரக நிமித்தமாக

ஸாஸ்த்ரீயெண சாஸ்த்ரீரோக்தமான

ஸாமேஷண வனவ மார்க்கத்தோடேயே

சுஹ வதெ-நான் இருக்கிறேன்

ஹி கா ஷதிஃ அதினுலேதான் எனக்

கென்ன குறைவு.

அ-கை. அப்படிசாஸ்த்ரீயமாப் நீர்செய்கிற விவகாரமென்ன, அதினால் கர்த்திருத்துவம், காரயத் திருத்துவாதிபாவம் உமக்குவாராதோவெனில்.

देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।

तारज्जपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥

विष्णुध्यायतुर्ध्याद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।

साक्षहंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥

௬௮௨

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

தேவா உபநலா நஸள வலிக்ஷா ஞவ துதா வவாஃ |

தாராஜவ துவாத உதுகவா ஜாயஜஸக | ௨௬௯

விஷ்ணுய துயீயபுதாஸு ஹா நநெவிஜீய தா |

ஸாக்ஷி ஹா கிணிடீயு து நகுவெபு நாவி காரயெ || ௨௭௦

தேவா உபநலா நஸள வலிக்ஷா ஞவ

தேவாச் சனை ஸ்நானம் சவுசம் பிட்

சை முதலான சற்கர்மங்களிலே

வவாஃ இந்த தேகமானது

வதாதா பிரவர்த்தித்துக் கொண்டி

ருக்கட்டும்

வாக் வாகிந்திரியமானது

தாரா பிரணவத்தை

ஜவதா ஜபிக்கட்டும்

தவச அதுபால

சூரியபீலகம் உப நிஷத்தை

வந்தா படிக்கட்டும்

அ-கை. இப்படி இருக்கும்பட்சத்தில் கர்மிகளுக்கு முமக்கும் கலகமில்லை யோவெனில்.

யீ புத்தியானது

விஷ்ணு வியாபகமான பிரமத்தைத்

யூயதா தியானம் பண்ணட்டும்

யவா அப்படி இல்லாமற்போனால்

ஹா நநெவிஜீயதா பிரமானந்தத்

ஸாக்ஷி சாட்சியாகிய [தில்லயிக்கட்டும்

சுஹா நான்

கிணிக் சுவி சற்றும்

சுது இந்த விஷயங்களில்

நகுவெபு ஒன்றும் செய்யவில்லை

நாவி காரயெ நான் செய்து வைக்க

வு மில்லை.

एवञ्चकलहःकुत्रसंभवेत्कर्मिणोमम ।

विभिन्नविषयत्वेनपूर्वापरसमुद्रवत् ॥

வாவனுக ஹஃகூ து ஸா ஹவெ து திபு ணாஜ |

விவி னவிஷயகௌ நவா வபு வாவா ஸஜா உவச || ௨௭௧

விவிநூ விஷயகௌ ந கர்மிகளுடைய வி

ஷயமான கர்மத்திற்கும் நமக்கு வி

ஷயமான ஞானத்திற்கும் பின்னமா

ன விஷயமாயிருப்பதால்

வபு வபு வாவா ஸஜா உவச கிழக்கு

மேற்குச் சமுத்திரங்கள் பின்னமா

ய ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமன்றி

அ-கை. உங்களிரண்டு பேர்களுக்கும் விஷயம் பின்னமா யிருப்பதைத்தொ ரியக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

யிலிருப்பதுபோல

[போது

னவா உ இப்படி பின்னமாயிருக்கும்

கலீ-ணஃ கர்மிக்கும்

ஜி நமக்கும்

கலஹஃ கலகமானது

கூது எங்கே

ஸா ஹவெச உண்டாகும்.

वदुर्वाग्धीपुनिर्वन्धःकर्मिणोननुसाक्षिणि ।

ज्ञानिनस्साक्ष्यलेपत्वेनिर्वन्धोनेतरत्रहि ॥

திருப்தீபிகை.

க.அ.ந

एवंचान्योन्यवृत्तान्तानभिज्ञौत्राधिराविव ।

विवदेतांबुद्धिमन्तोहसन्त्येवविलोकयतौ ॥

வவ்வபூ ஸ்ரீஷு நிவபூஸ்க்ஷிபுணொ ந துவாஸாஷ்ணி ।

ஜோநி நஸூஸாஷ்ணெவசெவநிவபூஸொநெ தா துஹி ॥ 282

வனவனூநெநூ நூவூ தூனா நவிஜூளவயிராவிவ ।

விவநெ தாஸாஸிபெனா ஹவநெனூவவிநொகூதள ॥ 283

கூபுணஃ கர்மிக்கு

வவ்வபூ ஸ்ரீஷு காயிகவாசிகமான

சிகமான திரிகரணங்களிலே

நிவபூஸஃ சாவதானம் பண்ணவேண்

டியிருக்கிறது

வாஷ்ணி து சாட்சியிடத்தில்

ந நிற்பந்தமில்லை

ஜோநிநஃ தத்துவஞானிக்கு

வாஷ்ணெவசெவ சாட்சியாகிபநான்

அசங்கனென்பதில்

நிவபூஸஃ நிற்பந்தமேதவிர

ஐதா து திருவிதகரணங்களிலே

ந ஹி இல்லை

வனவ.வ இப்படியிருக்கும்பட்சத்தில்

சுநெநூநூவூ தூனாநவிஜூள ஒரு

வர் சங்கதியொருவர் அறியாதவர்

களாயிருக்கிற

வயிரள ஐவ செவிடர்கள்சுண்டைக்

குநின்றகதைபோல

விவநெதா கர்மியும்ஆபாசஞானியும்

விவாதம்பண்ணிக்கொள்ளட்டும்

வாஷிஃகஃ புத்திமான்கள்

தள இந்த இருவர்களையும்

விவொகூ பார்த்து

ஹஸந்தி வனவ சிறித்துக்கொண்டே

யிருப்பார்கள்.

அ-கை. அப்படி ஞானிகள், அந்தஇவர்களையும் பார்த்து சிறிப்பானேன்,
அவ்விருவர்களுக்கும் என்னத்தினால் விரோதமில்லையெனில்.

यंकर्मीनविज्ञानातिसाक्षिणंतस्यतत्त्ववित् ।

ब्रह्मत्वंबुध्यतान्तत्रकर्मिणःकिंविहीयते ॥

देहवानुद्धयस्त्यक्ताज्ञानिनानृतबुद्धितः ।

कर्मप्रवर्तयत्वाभिज्ञानिनोहियतेतत्किम् ॥

யங்கரீபுநவிஜாநா திஸூஸாஷ்ணம் தவூதசுவவிசு ।

ஸ்ரஹஸ்வம்ஸூதா து துக்ஷிபுணஃகிவ்ஹீயதெ ॥ 284

நெஹவா ஸூஸயஸூதா ஜோநிநா நூ தவாஸிதஃ ।

கரீபுரவ துயசுவாஸிஜூபாநிநொஹீயதெ துக்ஷி ॥ 285

கரீபு கர்மியானவன்

யா யாதொரு

வாஷ்ணம் சாட்சிசைதன்னியத்தை

ந விஜாநாகி சொப்பனத்தில்கூட அ

றிகுறனில்லையோ

சுவவிசு தத்துவஞானி

௧௮௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கூடிய அந்த சாட்சியாகியதனக்கு
ஐவாகூம் பூர்ணபிரம்த்துவத்தை
ஐவாகூம் அறியட்டும்

கூடு அந்தவிஷயத்தில்

கூடுண்டு கர்மிக்கு

[து

கூம் விஹீயகெ என்ன குறைவிருக்கிற

கூறாநிநா ஞானியினாலே [னத்தால்

கூறாதவாடிக் பொய்யென்ற ஞா

கூறவாகூ ஐவாகூ தேகம், வாக்கு,

புத்தி மூன்றுகளும்

அ-கை. ஞானிகர்மியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீரே, அதனால் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்க வேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ता चेन्न वृत्तिः कोपयुज्यते ।

புவுறுதிநெபயயுகூவெதிவுறுதிஐவாகூஜுகெ ||௨௭௫||
புவுறுதிபிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு நிவர்த்திதான் அவனுக்கு
ந உபயுகூ வௌ உபயோகமில்லை
பென்பையேயானால்
கூ உபயுகூ என்கே உபயோக
மாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्च वृत्तिसायान्तथेतरा ॥

வொயஹெதுநிவுறுதிசு வுறுத்சாயான்ததேதரா || ௨௭௬ ||

நிவுறுதி நிவர்த்தியானது

வொயஹெதுஃ வௌ ஞானத்திற்

கேதுவாயிருக்கிறதே பெனில்

கூ அப்படியே

வாஹுதாயா முமுட்சத்துவத்தில்

உதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்

மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசா பேட்சைவேண்டா திருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசனமில்லையெனில்.

बुद्धश्च वृत्तस्येतनप्यसौबुध्यते पुनः ।

வூஹுசு வுறுத்சனப்யசௌவூயுதேவாநஃ ||௨௭௭||

வூஹு ஞானியானவன் ஞானம் வந்த

பிறகு மறுபடி

ந வூஹுதே வௌ பிரம்த்தைய

றியவேண்டுமென்கிற முமுட்சத்து

வமான இச்சை வாராதெனில்

திருப்திதீபிகை.

நாஅரு

சுவாஸ சுவி இந்த ஞானியும்
வ-மஃ மறுபடி
ந வ-யுதெ நான் பிர்மமென்றறிந்

திருப்பதால், ஞானபேட்சையான
நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத்
தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अवाधादनुवर्तेतवोधोन्वयसाधनात् ॥

சுவாயாடி நுவதெ துவொயொ நகூ நுலாய நாக் || ௨௭௭

வொயஃ ஞானமானது
சுவாயாடி ஒன்றினாலும் பாதிக்கப்
படாமையால்
சுவ-வதெ-த சதா சபாவமாகத்

தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
சுநுலாயநாக் அன்னியசாதனத்தா
ந-த- அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यबोधं बाधितुमर्हति ।

पुरैव तत्तवोभेन बाधिते ते उभेयतः ॥

நாவிடியாநாவி ததூய-வொயா-வாயி து-உஹ-தி ।

வா-வொ-வ தகூவொயொ நவாயிதெ தெ-உ-வெ-ய-தஃ || ௨௭௮

சுவிடியா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்
தையும் [ஆவரணதையும்
ததூய-வ- சுவி அதன் காரியமான
வொயா- ஞானஞானை
வாயி-த- பாதிக்க [காது
சு-உ-தி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா
வ-ரா வனவ முன்னமே [லே
தகூவொயொ-த தத்துவ ஞானத்தினு

தெ அந்த
உ-வெ அவித்தையும் அதன் காரியமு
ம் இரண்டும்
ய-தஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
வாயிதெ பாதிக்கப் பட்டதாயின
வோ ஆகையால் ஞானத்தை, அஞ்
ஞானதிகள் ஒருக்காலும் கெடுக்கா
தென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத் தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம் வருமேயெனில்.

बाधितं दृश्यतामसैस्तेन बोधो न दृश्यते ।

जीवन्नाखुर्नमार्जारं हन्ति हन्यात्कथं मृतः ॥

வாயி த-அ-யு-தா-உ-கெ-ஷ-ஹ-ந-வாயொ-ந-அ-யு-தெ ।

ஜீவனா-வ-ந-அ-ஜ-அ-ரா-ஹ-னி-ஹ-ந-அ-தூ-ய-தஃ || ௨௭௯

வாயி-த- ஞானத்தினு-பாதிக்கப்பட்ட | சு-கெ-ஷஃ கண் முதலான இந்திரியங்
டிருக்கிற ஜகத்தானது | கனால்

நா.அ.சு.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

உய்யுதா பார்ச்சப்பட்டுமே

கெத அதினுலே

வாய்ஞானஞானுக்குபாதையானது

ந உய்யுதெ யாதொன்றுங் காணப்

பட்டில்லை

ஜீவந் அது எதுபோலவெனில் உயி

ரோடேயிருக்கிற

சூலம் எலியானது

ஜோஜாரம் பூனையை

நவநி கொல்லாதென்றால்

ஜேதம் செத்தளவி [கொல்லும்

கூலம் ஹநூச பூனையை யெப்படி

அ-கை. ஜகத்தோற்றத்தால் ஞானத்திற்குப் பாதகமில்லையென்பதை கை முதிசுநியாயத்தால் திருடம் பண்ணுவதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपिपाशुपतास्त्रेणाविद्धश्चैनममारयः ।

निष्फलेषुविनुनाङ्गोऽसंक्षयतीत्यत्रकाप्रमा ॥

சுவிவாஸுவதாஹுணவிவஸுஹஜாராயம் ।

நிஷ்டெஷுவிநுநாங்கோஸ்சயதீத்யுதுகாபுஜா ॥ ௨௮௦

யம் யாதொருஞானபுருஷன்

வாஸுவதாஹுண சுவி பசுபதி

யின் அஸ்திரத்தினாலும்

விவஃ அடிபட்டு

ந ஜோர ஹசு மரணமாகாம லிருப்

பானென்றுசொன்னால்

அ-கை. ஒருவேளைமறுபடி அஞ்ஞான தத்காரியங்களுண்டாய் ஞானத் தைக் கெடுத்தாலோவெனில்.

நிஷ்டெஷு வேதனைசெய்யாத (ல்

விநுநாங்கோநாணற்புல்லான அம்பா

லாக்கூகி ஐகி பிளக்கப்பட்டுச்செ

த்தானென்றுசொல்லுகிற

சுது இந்தவார்த்தையில்

கா புஜா என்னமாய்நம்பிக்கைவரும்

आदावविद्ययाचित्रैस्स्वकार्यैः नृभमाणया ।

यद्वाबोधोजयत्सोद्यसुदृढोवाध्यतांकथम् ॥

சுதாவவிடியாவிஹெதுவகாமெஃ ஐஜாஹாணயா ।

யவாவொயொஜயஹுதுஷுலாஹாவாயுதாங்கய ॥ ௨௮௧

சுதான ஞானப்பியாசம் ஆரம்பிவிட

குங்காலையிலேயே

விஹெதும் ஆச்சரியங்களான

வகாமெஃ தன்காரியங்களோடே

ஜோஹாணயா விருத்தியாகா நின்றி

ருக்கிற

சுவிடியா அஞ்ஞானத்தோடே

ஹாயம் ஞானஞன்

யவா உயுத்தம்செய்து

சுதயச அவர்களைச்செயித்துப் போ

லம் அவனே [ட்டான்

சுது இப்போ

லா ஐயம் ஞானத்தால் திருடமா

யிருக்கும்போது

கூல எப்படி [டுவான்.

வாயுதா அவர்களால்பாதிக்கப்ப

திருப்திதீபிகை.

௩௮௭

வி-ம். ஓர் இராஜ குமாரனைப்போ லிருக்கிறபோதன், தன்மோட்சராச்சி யத்தைக், கட்டிக்கொண்டவர்களான, அஞ்ஞானதி அரக்கர்களோடே, யுத் தாரம்பகாலமான ஞானப்பியாச மாரம்பிவிக்கும்போதே, அந்த அஞ்ஞா ன அரக்கன் கருத்திருந்துவ போக்திருந்துவ பிரமாதிருந்துவம் முதலான படைகளோடே விருத்தியான அவனோடேகூட, அதிபால்லியமான அந்த போதகுமாரன் யுத்தம்பண்ணி அவர்களை ஜயித்திருக்கிற அவனைஇப்போதி ருடஞானமான யௌவனத்தோடே இருக்கும்போது, ஹிந்துபோன அவர் கள் எழுந்துவந்து அந்த போதராஜனை எவ்விதமாய்க் கொல்லுவார்கள்.

அ-கை. ஐயா ஞானிக்கும் ஜகத்துமுன்போலவேதோற்றுகிறதே, அப்படி தோற்றமுற்போனால் தாங்கள்சொன்னதைச் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளலா மெனில்

तिष्ठंस्त्वज्ञानतत्कार्यशवात्रोधेनमारिताः ।

नभीतिर्वोधसम्राजःकीर्तिःप्रत्युततस्यतैः ॥

திஷ்டம்சுவஜ்ஞாநததூயபுலவாவொயெநமாரிதாஃ ।

நமீதிவெபுலவஸூரஜஃகீர்திஃபுத்ருதூததவ்யுநெதஃ ॥ ௨௮௭

வொயெந குருகிருபையால்பெரப் பட்ட அகண்டாகார ஞானஸ்திரத் தையுடைய போதகுமாரனாலே ஶாரிதாஃ கொல்லப்பட்ட ஶூத்ராமததூயபுலவாஃ அஞ்ஞான தத்காரியங்களான பிணங்கள் எதே ஷ்டமாய் (மே) கிஷ்ணு தோன்றிக்கொண்டிருக்கட்	வொயெநராஜஃ இந்தஞானசக்கிரவ ர்த்திக்கு லீகிஃ ந யாதொரு பயமுமில்லை ப்ருதூத அதுமாத்திரமன்று தவ்யு அவனுக்கு நெதஃ கீர்திஃ அப்படித்தோற்றுகிற ஜகத்தாகிற பிணங்ளினாலே கீர்த்தி யேயிருக்கிறது.
--	--

அ-கை. அதிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

यएवमतिशूरेणत्रोधेननवियुज्यते ।

प्रवृत्तचावानिवृत्तचावादेहादिगतयास्यकिम् ॥

யவனவதகிஸூரெணவொயெநநவியுஜ்யதெ ।

புவுருதூவாநிவ்ருதூவாஹைமதயாவ்யுகிஃ ॥ ௨௮௮

யஃ யாதொரு புருஷன் னவம் இப்படி ஶகிஸூயெந அவித்தியா நத்காரியா தி சத்துருக்களை சங்கரித்திருக்கிற அதிருரான வொயெந போதனோடே	நவியுஜ்யதெ பிரியாமலிருக்கிறனோ ஶவ்யு அந்த இவனுக்கு [ய்ப்பட்ட ஹைமதயா தேகாதிகளால் செய் புவுருதூவாபிரவர்த்தியினாலேதான் நிவ்ருதூ வா நிவர்த்தியினாலேதான் கிம் என்னப்பிரயோசனம்.
--	---

௩௮௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. இப்படி ஞானியைப்போல, அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி யிருக்கலாமேவெனில்.

प्रवृत्तावाग्रहोन्माय्योन्धेहीनस्यसर्वधा ।

பூவுதூவாஹோந்யாயோஹோயஹீநஸ்யஸர்வதா ௨௮௩ ஹோயஹீநஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு ஞானமில்லாத்தினால் ஹோயஹீநஸ்ய எப்பொழுதும் பூவுதூவ விஷயபிரவர்த்தியில்	சூயஹி மனதுபோகாமல் மனதுமுதலான இந்திரியங்களை சதா சாவதானமாய் நிக்கிரகம்பண்ணுவது ந்யாயஃ வா நியாயந்தான்.
--	---

அ-கை. ஐயா உமக்கு ஞானி, அஞ்ஞானி இருவர்களும் சரியாயிருக்கும் போது, ஒருகண்ணில் வெண்ணையும் ஒருகண்ணில் சூண்ணும்பையும் வைப்பதுபோல, அஞ்ஞானிக்குக் கட்டுபாட்டையும், ஞானிக்கதில்லாமையும், சொன்னகாரண மேதோவெனில்.

सुर्गायवापवर्गाययतितव्यंतो नृभिः ॥

ஸ்வமுதாயவாவவமுதாயயதிதவ்யந்தோநுநிஃ || ௨௮௪ ||

யதிஃ யாதொருகாரணத்தினாலே நுநிஃ கர்மிகளாயும் முழுட்சக்களாயிருக்கிற புருஷர்களாலே ஸ்வமுதாய வா சொர்க்கத்தின்பொருட்	டாவது அல்லது சுவவமுதாய மோட்சத்தின்பொருட் டாவது [பண்ணத்தக்கது. யதிதவ்யம் சாவதானமாய் யத்தனம்
--	--

அ-கை. தாங்கள் சொன்னதுசரி, ஞானியானவன் கர்மிகளின்மத்தியிலிருக்கும்போது செய்யும் காரியமேதெனில்.

विद्वांश्चेत्तादृशामध्येतिष्ठेत्तदुरोधतः ।

कायेनमनसावाचाकरोत्येवाखिलाः क्रियाः ॥

விதாஸ்தேதாத்ரஸாமத்யேதிஸ்தேதநுரோததஃ ।

காயெநமநஸாவாகரோத்யேவாவிஸாக்ரியாஃ || ௨௮௫ ||

விதாஸு ஞானியானவன் தாஜஸாஸு அப்பேர்ப்பட்ட கர்மிக டெய் மத்தியில் (ஞடைய திஷ்டேஸ ஹேஸ இருந்தானேயானால் தஜஸுரோயதி அவர்களுக்கனுகு னாமாகவே	காயெந தேகத்தினாலும் மனஸா மனதினாலும் வாகா வாக்கினாலும் சலிஸா சகலமான க்ரியா கிரியைகளை [யிருப்பன். கரோகி ஸவ பண்ணிக்கொண்டே
--	--

அ-கை. முழுட்சக்களுடைய மத்தியிலிருக்கும்போது இவனுடைய செய்காரியமேதெனில்.

திருப்திதீபிகை.

௩௮௯

एषमध्येबुभुत्सूनायदातिष्ठेत्तदापुनः ।

बोधायेपांक्रियास्सर्वारूपयस्त्यजतुस्वयम् ॥

ஊஷஉயெயுஸுஹுதுநாயதாதிஸ்ததாபுன: ।

வொயாயெஷாங்கியாஸுஸுபாஅஉஷயஸுஜதஸுஸயம்॥௨௮௯

ஊஷம் இந்தஞானியானவன்
யதா எப்போது (ய
ஸுஹுதுநாய ஜிஞ்ஞாசுக்களுடை
உயெ மத்தியில்
கிஷு இருப்பானே
ததா அப்போ
ஸுமம் மறுபடி

ஊஷம் இவர்களுக்கு (ம்
வொயாய ஞானமுண்டாகும்நிமித்த
ஸுஸுமம் சகலமான
கியா கர்மங்களையும்
உஷயந தூஷித்துக்கொண்டு
ஸுயா தானும்
துஜத விட்டுவிடுவன்.

அ-கை. இப்படி அஞ்ஞானிகளை ஞானி அனுசரிப்பவென்று சொன்னது
ராஜன் சேவகனை அனுசரிப்பவென்று சொன்னது போலே நியாயமல்லவே
யெனில்.

अविद्वदनुसारेणवृत्तिर्बुद्धस्ययुज्यते ।

स्तनन्धयानुसारेणवर्ततेतत्पितायतः ॥

अधिसिस्तாडितोवात्रालेनस्वपितातदा ।

नक्लिश्नातिनकुप्येतवालंप्रत्युतलालयेत् ॥

निन्दितस्सूयमानोवाविद्वानज्ञैर्ननिन्दति ।

नस्तैतिकिन्तुतेनास्याद्यथाबोधस्तथाचरेत् ॥

ஊவிஅஉநஸாரெணவ்ருதிர்ஊயுஜ்யதே ।

ஸுநந்யயானுஸாரெணவர்ததேதததிதாயத: ॥ ௨௮௯

அதிகஸிஸ்தாடிதொவாட்ராலேனஸ்வபிதாததா ।

நகலிஸ்தாதிநகூப்யேதவாலம்ப்ரத்யுதலாலயேத் ॥ ௨௮௮

நிந்நிதஸூயமானொவாவித்வானஜைர்நிந்நிததி ।

நஸ்தைதிகிந்நுதேநாஸ்யாடியதாபோதஸ்ததாஅரேத் ॥ ௨௮௯

ஸுஊய ஞானியினுடைய

வ்ருதி விருத்தியானது

ஊவிஅஉநஸாரெண அஞ்ஞானிக்க

னுசரணையாக

யுஜ்யதே சேர்ந்திருக்கப்படுகிறது

எதினாலெனில்

யதம் யாதொருகாரணத்தினாலே

ஸுநந்யயானுஸாரெண முலைகுடிக்கி

றகுழந்தைக்கனுசரணையாக

ததிதா அதின்பிதா

வததே இருக்கிறானே

ததா அப்போது

நகல்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வாடென குழந்தையினுலே
 சுயிக்ஷிஷ்டம் வைப்பட்டாலும்
 தாவி கம் வா அடிக்கப்பட்டாலும்
 ஸ்ரீவிதா அந்தக்குழந்தையின் பிதா
 வானவர்
 ந சூரியகி விச ஸ்ரீதாமில்லை
 ந கும்பெத கோபிக்கிறது மில்லை
 பூசுத அதுவுமன்றியில்
 வாலம் குழந்தையை
 வாலயெசு கொஞ்சுகிறான் அதுபோல
 சுமெனேஃ அஞ்ஞானிகளாலே
 விசாநு ஞானியானவன்

நிநிதம் நிந்திக்கப்பட்டாலும்
 ஸ்ரீயுயிராம் வா தோத்திரம் பண்ண
 பட்டாலும் அவர்களைவிவனப்படி
 நநிதகி நிந்திக்கிறதுமில்லை (மில்லை
 நவ்ளகி தோத்திரம்பண்ணுகிறது
 கிஷு பின்னையோவென்றால்
 தெஷா அவர்களுக்கு
 வெயாய் ஞானமானது
 யயா எப்படி
 ஸ்யாச உண்டாகுமோ
 தயா அப்படி
 சூவரெசு ஆசரிப்பன்.

அ-கை. என்னையா வேலையில்லாத அம்பட்டன் பூனையைச் சிரைத்தானெ
 ன்பதுபோலும், வியாபாரமில்லாத கோமுட்டி பிரகத்பீஜத்தை நிறுத்தானெ
 ன்பதுபோலும், வேறேஒருதொழிலு மகப்படாமல்போயிற்று, இப்படி யெ
 ன்னதலைவிதி வந்திருக்கிறது, அதைச் சொல்லுமெனில்.

येनायंनटेनेनातबुध्यतेकार्यमेववत् ।

अज्ञप्रबोधानैवान्यत्कार्यमस्त्यत्रतद्विदः ॥

யெநாயம்நடெநநா துஷுயுதெகாயபுலெவதசு ।

சுஜீவபுவொயாநெவாநு தூயபுலுதுதலிஃ ॥ உகா

தலிஃ அந்தப் பிரமத்தையறிந்த யெந நடெநந எந்த அபினயத்தி
 சுது இவ்வுலகத்தில் (ஞானிக்கு னுலையாவது
 சுஜீவபுவொயாசு அஞ்ஞானிக்கு சுயம் இந்த அஞ்ஞானி
 ஞானோபதேசமித்தமான காரிய சுது இந்தஆத்துமமார்க்கத்தில்பிர
 மிருக்கிறதைத்தவிர வர்த்தித்துத்தன்னைப்போலசாக்ஷா
 சுந்யுச வேறே த்காரமாக
 காயபு ஒருகாரியமும் வுஷுதெ ஆத்துமாவை அறிவனோ
 ந ஸ்ரீல்லை அதற்காகவே இவ்வளவு பிரயாசப்
 சுஜீவ ணவ நீச்சக்காரனுக்குஆனைக்க படுகொன்
 டத்துவதைத்தவிர ஆற்றிலென்ன தடுவ ஆகையாலதுவே
 காரியமிருக்கிறது அதைச்சொல் காயபு இந்தஞானிபண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஞானிநனித்திருக்கும்போது செய்காரியமேதெனில்.

திருப்திதீபிகை.

௩௯௧

कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।

तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥

கூதகூதகூதயாதூஷ்டிபூஷ்டிபூஷ்டயாவும் |

கூதகூதகூதவல்லுமலாநகூதவளநிரணாடி || ௨௯௧

கூதகூதகூதயா பண்ணவேண்டிய

து பண்ணிமுடிந்ததாலும்

பூஷ்டிபூஷ்டயா அடையவே

ண்டியது அடையப்பட்டதாலும்

கூஷ்டம் திருப்தனயிருப்பன்

வாம் மறுபடி

கூஷ்ட இந்தஞானியானவன்.

வூழ்மலாதன் னுடையமனதினாலேயே

நிரணாடி இடைவிடாமல்

பணவம் மேற்சொல்லப்போகிற பிர

காரம் (டுஎண்ணுகிறான்

கூஷ்டம் திருப்தன யிருந்துகொண்

அ-கை. அந்த அனுசந்தானத்தை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுமெனில்.

धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमज्ञसावोद्भि ।

யநொஹம்யநொஹம்நித்யம்ஸ்வாத்மாமஜ்ஜசாவோதி || ௨௯௨

நித்யம் அழிவற்ற

ஸ்வாத்மாநம் என்னுடைய யதார்த்தம்

வருபத்தை

கூஜ்ஜா அனாயாசமாக

வெஜ்ஜி அறிந்தேனே அதினால்

கூஹம்யந்யம் நானே தன்னியன்

கூஹம் யந்யம் நானே தன்னியன்.

வி-ம். இரண்டுதரம் சொல்லுவது மிகுந்த பிரியமுள்ளவனைக் கண்டு வா
ரும்வாருமென்று சொல்லுவது ஆகரவாம்.அ-கை. இப்படி ஆத்தமஞானத்தி லுண்டானசந்தோஷத்தைச் சொல்லி
அதின் பிரயோசனமான ஆனந்தத்தையும் சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥

யநொஹம்யநொஹம்ஸ்வஹாநநொவிலாதிநெஸ்பஷ்டம் || ௨௯௩

ஸ்வஹாநந்யம் பிரமானந்தம்

நெ எனக்கு

[மாக

ஸ்வஹம் காதலாமலகம்போல் பிரகாச

விலாதி விளங்குகிறதோ

கூஹம் யந்யம் ஆகையால் நானே த
ன்னியன்

கூஹம் யந்யம் நானே தன்னியன்.

அ-கை. இனி அனர்த்த நிவர்த்தியைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।

யநொஹம்யநொஹம்ஃஃஃவ்ஸாஸாரிகம்நவீக்ஷேஜ்யம் || ௨௯௪

வ்ஸாஸாரிகம் என்றும்பு முதல் ஈசன் வ

ன்றயிலுள்ள சகலபிராணிகளுக்கு

முண்டாயிருக்கிற சம்சாரசம்மந்த

ஃஃஃவ துக்கமானது

(மான

௩௯௨

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுடி ஒன்றும்இப்போது
ம லீடுஷ்ய நான்காணேன்

சுஹம் யந்யு ஆகையால்நானேதன்னி
சுஹம் யந்யு நானேதன்னியன் (யன்

அ-கை. சர்வானர்த்தமூலம் போனதைப்பற்றி சந்தோஷிக்கிறான்.

धन्योहं धन्योहं स्वस्याज्ञानं पलायितं कापि ॥

யநெநூஹம்யநெநூஹம்ஹவ்யாஜ்ஞாநம்வயூயி தன்கூவி ॥ ௨௯௩

ஹவ்ய சகலஜனனமரண சம்சாரதுக்
கங்களை உண்டுபண்ணிக் கொண்டி
ருந்த நம்முடைய
சுஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமானது
கூவி எவ்விடத்தில்

வயூயிதா ஒடிப்போய் விட்டதோஆ
கையால்
சுஹம் யந்யு நானேதன்னியன்
சுஹம் யந்யு நானேதன்னியன்.

அ-கை. இந்தஅஞ்ஞான நிவர்த்தியாலுண்டான பிரயோசனத்தைக்குறி
த்து சந்தோஷிக்கிறார்.

धन्योहं धन्योहं कर्तव्यमेनविद्यते किञ्चित् ॥

धन्योहं धन्योहं प्राप्तव्यं सर्वमद्यसंपन्नम् ॥

யநெநூஹம்யநெநூஹமாக தடவ்யுமெநவிஷ்யுதெகிண்சி ॥

யநெநூஹம்யநெநூஹம்ப்ராப்தவ்யுமவ்யபுஷ்யவஸ்வஸு ॥ ௨௯௪

கடவ்யு பண்ணாததக்கது
நெ எனக்கு
கிண்சி சிறிதும்
நவிஷ்யுதெ ஒன்றுமில்லை யாகையால்
சுஹம் யந்யு நான் தன்னியன்
சுஹம் யந்யு நான் தன்னியன்

ப்ராப்தவ்யு அடையவேண்டியது
வஸ்வ முழுமையும்
சுடி இப்போது (அகோ
வஸ்வநு அடையப்பட்டதாயிற்று
சுஹம் யந்யு நான் தன்னியன்
சுஹம் யந்யு நான் தன்னியன்

அ-கை. தன்னுடையதிருப்தி, உபமானரகிதமென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहं धन्योहं तृप्तैर्मेकोपमा भवेत्लोकै ॥

யநெநூஹம்யநெநூஹம் துத்ருப்தெகொவரோஹவெத்ரோகெ ॥

நெ என்னுடைய
துத்ருப்தி திருப்திக்கு
லொகெ இவ்வுலகத்தின்கண்ணே
உவரோ உபமானமானது

கம் என்ன
ஹவெச இருக்கிறதுஆகையால்
சுஹம் யந்யு நான் தன்னியன்
சுஹம் யந்யு நான் தன்னியன்.

அ-கை. இனி சொல்லவேண்டுமது ஒன்றும் காணப்படாமையால் சந்தோ
ஷமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहं धन्योहं धन्यो धन्यः पुनः पुनर्धन्यः ॥

अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।

अस्यपुण्यस्यतंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥

சுஹாபுணு, ஹாபுணுமவி தம்மவி தாடிபி |

சுவஸ்யம் ஸ்வாஸ்யம் ஸ்வாவதே தூஹோ வயஜே ஹோ வயஜ || ௨௯௭

கடுவா பண்ணும் என்ன புண்ணிய
மோஇப்படி
கடுவா அகோ (ம் செய்தோமோ
பண்ணும் அகோ என்ன புண்ணிய
உயும் திருடமாக
வலிதம் மலிதர்பலித்தது பலித்தது

கவ்ய இந்த
வாண்ய புண்ணியத்திற்கும்
வஸுதேவ இந்தரித்தியவாழ்வுக்கும்
கவ்ய வய நாமேசமானம்
கவ்ய வய நாமேசமானம் இது மி
குந்த ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்.

அ-கை. இந்த நல்லஞானத்திற்கு சாதனத்தையும் ஆசாரியரையும் குறித்துச் சந்தோஷிக்கிறார்.

अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।

சுஹொயா ஸு ஶுஹொயா ஸு ஶுஹொ மூநாம ஶுஹொ மூநம் ||

சுவிஹா ஸாஹூ இந்த சாஸ்திரமே
ஆச்சரியம்
சுவிஹா ஸாஹூ இந்த ஆத்தாம சா
ஸ்திரமே சாஸ்திரம் அகோ

சுமணா மாராஃ இந்த குருவே குரு
இது ஆச்சரியம்
சுமணா மாராஃ இந்த குருவே குரு
இது ஆச்சரியம்.

வி-ம். இந்த உலகத்தில் எத்தனையோகோடி துவைதசாஸ்திரங்க ளிருக்கி ன்றன, அவைகளால் உமியைக் குத்துவதுபோல ஒரு பிரயோசனத்தையும் காணப்படாமையால், இந்த ஆத்தம சாஸ்திரத்தைப் புகழ்ந்தார். உலகத்தின்ம ற்திரகுரு முதலான எத்தனையோ குருக்களிருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் சென் றதுரித்திய தரித்திரனைப்போய் யாசித்ததுபோலாயிற்றேயல்லாமல், அவர்க ளால் இந்தப்பிரமானந்த மகிமை கிடைக்கவில்லையே, இப்போது இந்தகுரு, இந்தபிரமானந்தத்தை கைவெல்லிக்கனிபோல் காட்டினமையால் குருவைபு கழ்ந்ததாம்.

அ-கை. இவராலுண்டான ஞானத்தையும் சுகத்தையும் ஸ்மரித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

அஹோஜ்ஞானமஹோஜ்ஞானமஹோசுசுமஹோசுசும ॥

சுஹொ ஜ்ஞாநமஹொ ஜ்ஞாநமஹொவஸுவஹொவஸுவஸு ॥ ௨௯௮
 சுஹொ ஜ்ஞாநம் சுஹொ ஜ்ஞாநம் உலகத் | சுஹொவஸுவஸு ஆத்துமானந்தமே ஆ
 திலுள்ள துவைதஞானங்கள் போ | னந்தம்
 லில்லாமலிருக்கிற இந்த ஆத்தும | சுஹொவஸுவஸு மற்றது ஞானமும்
 ஞானமே ஞானம் | ல ஆனந்தமும்ல்ல.

அ-கை. இந்தகிரந்தானு சந்தானமேதெனில்.

தூசிதீபமிமனிய்யே஽நுசந்ததேவ்யா: ।

ब्रह्मानन्देनिमज्जन्तस्तेतृप्यन्तिनिरन्तरम् ॥

தூஷிதீவயிஃநி தூய்யே஽நுசந்ததேவ்யா: ।

ஸ்வஹொநமஹொஜ்ஞானமஹொஜ்ஞானமஹொஜ்ஞானம ॥ ௨௯௯

யெ வஸுவஸு யாதொரு ஞானிகள்	தெ அவர்கள்
ஐஃ இந்த	ஸ்வஹொநமஹொ பிரமானந்தத்தில்
தூஷிதீவம் திருப்தி தீபமென்கிற	நிஜஜ்ஞம் மூழ்கிக் கரைந்தவர்களாகி
நித்யம் தினந்தோரும் (கிறந்தத்தை	நிரஹொ இடைவிடாமல் சதாகால
சுநவஸுவஸு தெ அனுசந்தானம்(பண்	மும் (பார்கள்.
னுக்கிரர்களோ)	தூஷிதீவம் திருப்தாளாகவே யிருப்

திருப்திதீபிகை சம்பூர்ணம்.

(அ)வது கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவம்பதசோதனை மூலமாய் கூடஸ்தரை பிரகாசம்பண்ணுகிரார்.

ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியகிரணத்தால் விளங்கப்படுகிற சுவருனது, அ
 தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணாடி பிரதிபலனத்தாலும், விளங்குவதுபோல்,
 கூடஸ்தரால் விளங்கப்படுகிற இத்தேகமானது, புத்தியில் பிரதிபலித்தசிதா
 பாசனாலும் விளங்கப்படுகிறது. பூர்ணமான இரவிப்பிரகாசம் கண்ணாடியையு
 ம், அதின் இடவெளியையும், விளக்கவைப்பதுபோல், விருத்தியுதயநாசத்தையு
 ம், கூடஸ்தர் விளக்கவைக்கிரார், கடத்தை அறிந்தேனென்று மாத்திரம் வ
 ருகிறவன் ஜீவன். எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கிறவர். பீர்மம், குந்தாயுதம்
 போல், புத்திவிருத்தியானது சிதாபாசனை, முதலில் கூடிக்கொண்டதா யிருக்

கிறதால், ஜீவன்கூடத்தை அறிந்தேனென்று வருகிறான், கடாகாரமாய்ப்போனெனென்று பிரம சைதன்னியத்தினு லறியப்படுகிறது. உபதேசசாகஸ்ரிகையென்ற கிரந்தத்திற் ஜீவசைதன்னியத்தையும், பிரம் சைதன்னியத்தையும், விபரமாய்ச் சங்கராசாரியா ருரைத்திருக்கின்றனர். சரீரத்திற்கு வெளியிலிவ்வாறு காண்பித்ததுபோல், சரீரத்திற்குள்ளும் காமக்குரோத விருத்திருப்பனாய் நானென்று வருகிறவன் சிதாபாசன். அவனையும் விருத்திகளையும், ஒருவிருத்திபோய் மற்றொருவிருத்திவரும் இடவெளியையும், விருத்தி நாசங்களையும் ஒரேபடித்தாயிருந்து விளக்கவைக்கின்றவர் கூடஸ்தர். கூடஸ்த சைதன்னியம்போல் விளங்குவதே சிதாபாச சப்தார்த்தம். கட்டையை புருஷனென்று பார்ப்பது, இல்லாதஞானம், கட்டையை கட்டையென்று பார்ப்பது எதார்த்த ஞானம், இவ்விதத்தை ஆசாரியாள் சாமானாதி கரண்ணி யத்திற்குப், பாதையென்று சொல்லியிருக்கிறார், அதுபோல் விவரணமென்னும் கிரந்தத்திலும், ஜீவசைதன்னியத்தைத் தள்ளவும், கூடஸ்த சைதன்னியத்தைக் கொள்ளவும், பிரயத்தினமாய் விவரணாசாரியாளும் சொல்லியிருக்கிறார். சூதசங்கிதையென்ற சிவபுராணத்திலும், ஜீவேசுவரபாவ மற்றவரென்றும், சுயம்பிரகாசமான, சிவனே கூடஸ்தரென்றும், அவரேதத்துவம் பதலக்ஷியார்த்தரென்றும், நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புருடர்களுக்கு நான் கூடஸ்தரென்றஞான மெப்பொழுது வருகிறதோ, அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஆக்தும சர்க்கூரத்தாரம் வருமென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

மூடர்கள் சுருதியின் அர்த்தத்தை யறியாமல் மயங்குகிறார்கள். விவேகியோவென்றால், சுருதியார்த்தந் தெரிந்து பிரமானந்தசமுத்திரத்தில் முழுகிக் கொண்டிருக்கிறான். மாயையாகிற மேகமானது ஜகத்தாகிற ஜலத்தையெவ்வளவு வருஷித்தாலும் சிதாபாசனவெனக்கு, ஒருகுறைவு மில்லையென்று அறிகிறதே ஞானியினுடைய ஸ்திதியென்று அறிந்துக்கொள்ளக்கடவாய்.

கூடஸ்ததீபசாராத் தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீமணோபாய நமஃ.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபிரபு நமஃ.

கூடஸ்ததீபிகை.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविचारण्यमुनीश्वरौ ।

कुर्वेकूटस्थदीपस्यव्याख्यान्तात्पर्यदीपिकाम् ॥

மகவாஸ்ரீலாஸதீபீஷுவிஷ்ணுரணாநாமஸுரள ।

கூவெகூடஸ்ததீபஸ்யவ்யாந்நாந்நாநாமஸுவிஷ்ணு ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்செய்து கூடஸ்ததீபத்திற்கு வியாக்கியான ரூபமானதாற் பரியதீபிகை செய்கிறேன்.

அ-கை. முழுட்சவுக்கு மோட்சசாதனமான பிரமாத்துமைக்கிய ஞானத்திற்கு, துவம்பதார்த்த விசாரணையே, முக்கியமானதால், துவம்பதார்த்தசோதனையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிற கூடஸ்ததீபமென்கிற பெயரையுடையதான, கிரந்தத்தை ஆரம்பிவிக்கிற குருநாதன், இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்தபிரகரணமானதால், தத்சம்பந்தங்களாயிருக்கிற விஷயப்பிரயோசன சம்பந்தஅதிகாரிகளை சொன்னதாகவே அபிப்பிராயம் செய்துக்கொண்டு, துவம்பதத்திற்கு லட்சியவாச்சியங்களான கூடஸ்த, சீவர்களைதிருஷ்டாந்தத்துடன் பிரித்துக்காண்பிக்கிறார்.

खादित्यदीपितेकुड्यदर्पणादित्यदीप्तिवत् ।

कूटस्थभासितोदेहोधीस्थजीवेनभास्यते ॥

வாழி துஜீவீதெகூபெயுடிவண்ணாழி துஜீவீவஸு !

கூட்டஸ்துலாவலிதொடிவொறாயீஸஜீவெநலாவஸுதெ ॥ க

வாழி துஜீவீதெ ஆகாசத்திலிருக்கிற

சூரியனுடைய கிரணத்தினாலே வி

ளங்கப்பட்டிருக்கிற

கூபெயு சுவரானது

டிவண்ணாழி துஜீவீவஸு அதில்வைக்க

ப்பட்டகண்ணாடியில் விழுந்த கிர

கணத்தினுடைய விளகத்தாலும்;

விளங்கப்பட்டதான சுவர்போல

கூட்டஸ்துலாவலிதே கூடஸ்தாராலே வி

ளங்கப்பட்டதான

டிவஸுஜீவெந இந்த தேகமானது

புத்தியில் பிரதிபலித்தி

ருக்கிற ஜீவனாலும்

லாவஸுதெ விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. கண்ணாடி பிரதிபிம்ப வெய்யிலைத்தவிர, ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய பிரகாசமானது வேறாகக் காணப்படவில்லையெனில்.

अनेकदर्पणादित्यदीप्तिनांवहुसन्धिषु ।

इतराव्यज्यतेतासामभावेपिप्रकाशते ।

சுவிநகடிவண்ணாழி துஜீவீநாஹஸுநிஷு ।

ஐதராவஜ்யதெதாவாஹாவெவிபுக்ராஸதெ ॥ ௨

சுவிநகடிவண்ணாழி துஜீவீநாஹஸு

கக்கண்ணாடிகளில் பிரதிபலித்திரு

க்கிற சூரியகிரணங்கள் சுவரில் அங்

கங்கை மண்டலாகாரமாக காணப்

படுகின்றன

ஹஸுநிஷு அந்தகண்ணாடிக

ளுடைய இடவெளிகளிலேயும்

ஐதரா அதற்கு வேறாயும்

வஜ்யதெ சுயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிற

தாவாஹ அகண்டவெய்யில் நன்றாக

விளங்குகிறது

சுலாவெ சுவி அந்தக்கண்ணாடிகளி

ல்லாத காலங்களிலும் சுபாவவெய்யில்

புக்ராஸதெ எல்லாவிடங்களிலும் சு

பாவமாகவே பிரகாசித்துக் கொண்

டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்ததிருஷ்டாந்தம்போல கூடஸ்த ஜீவர்களுடும் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

चिदाभासविशिष्टानान्तथानेकधियामसौ ।

सन्धिन्धियामभावञ्चभासयन्प्रविविच्यताम् ॥

விஜாலாஸவிசிஷ்டாநாந் தயாநெகயியாஸௌ ।

ஸந்நிந்நியாமபாவஞ்ஞாஸயந்நுபிவிவிவ்யதாம் ॥ ௯

விஜாலாஸவிசிஷ்டாநாந்	சிதாபாசர்	தயா அப்படியே
களோடே சேர்ந்தவைகளா	யிருக்கிற	லாஸயந் விளக்கிவைத்துக் கொண்
சுநெகயியா அனேகபுத்திகளுடைய		டிருக்கிற
ஸந்நிந்நியாம இடவெளியையும்		சுஸௌ இந்த கூடஸ்தரானவர்
புதியா புத்திகளுடைய		விவிவ்யதாம் பிரித்துத்தானாக அறிய
சுலாவம் உ இல்லாமையும்		த்தக்கவர்.

வி-ம். அந்தப்படி சாக்கிரதாதி அவஸ்தையிலும் சிதாபாசனுடன் சேர்ந்திருக்கிற, கடஞானம்முதலான சொல்லுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அனேகபுத்தி விருத்திகளுடைய சந்திகளையும், சுஷுப்திமுதலான அவத்தைகளில் அவைகளுடைய அபாவத்தையும் விளக்கிவைக்கிற இந்த கூடஸ்தரை பிரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்போது தேகத்திற்குள்ளே கூடஸ்த ஜீவர்களைபிரித்து அறிவதற்கு எனக்கசாத்தியமா யிருத்தலால், தேகத்திற்கு வெளியிலே, சிதாபாசபிரமங்களே பிரித்துக்காண்பிக்க வேண்டுமெனில்.

घटैकाकारधस्थिचिद्धमेवावभासयेत् ।

घटस्यज्ञातताब्रह्मचेतन्येनावभास्यते ॥

வடெகாகாரயஸ்திஷ்டமேவாவபாஸயேத் ।

வடஸ்யஜ்ஞாததாஸ்ரஹ்நெவதமந்யௌநாவபாஸயேத் ॥ ௧௦

வடெகாகாரயஸ்திஷ்டமேவாவபாஸயேத்	எதிர்ப்பட்ட	ஜ்ஞாததா அறியப்பட்ட தென்னும்.
ட கடாகாரபுத்தி விருத்தியில் பிர		தன்மையானது.
திபலித்திருக்கிற ஜீவன்		ஸ்ரஹ்நெவதமந்யௌ கடகற்பனாதிஷ்ட
வடம் ணவ கடத்தை மாத்திரம்		டான பிரமசைதன்னியத்தால்
சுவலாவயேசு விளக்கிவைக்கிறான்		சுவலாவ்யுதே விளங்கப்படுகிறது.
வடஸ்யு. கடத்திற்கு		

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தினாலே கடத்தோற்றம் சம்பவித்தலால் புத்தி எதிர்கெனில்.

நகூஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

अज्ञातत्वेनभातोयंघटोबुध्युदयात्पुरा ।

ब्रह्मणेवोपरिष्टात्तुज्ञातत्वेनेत्यसौभिदा ॥

சுஜ்ஞாதசெவநவாதொய்வடுபாஸுயுடியாதுரா ।

ஸுஜ்ஞாதெணவொவரிஷ்டாதுஜ்ஞாதசெவநததுவளவிடா ॥

ஸுயுடியாக் கடவிருத்தியுண்டாவ

புரா முன்னே

(தற்கு

சுயம் இந்த

வடிக் கடமானது

(ன்று

சுஜ்ஞாதசெவ அறியப்படவில்லை யெ

ஸுஜ்ஞா வளவ பிர்மத்தினாலேயே

வாத் விளங்கப்படுகிறது (பிற்பாடு

உவரிஷ்டாது கடவிருத்தியுண்டான

ஜ்ஞாதசெவ ஐகி அறியப்பட்ட தெ

ன்று பிர்மத்தாலேயே தோன்றப்

படுகிறது

சுவள விடா இவ்வளவே பேதம்.

அ-கை. ஒருகடத்திற்கு அறியப்படுவது, அறியப்படுவதில்லையென்கிற யி
ரண்டுலட்சணமெப்படி கூடுமெனில், அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லை யெ
ன்கிற சொல்லுக்குக் காரணமான ஞானஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபம் தெரியாமல்
கேட்டாய் அவைகளின் ஸ்வரூபம் தெரிவிக்கிறோம்.

चिदाभासान्तर्धिवृत्तिर्ज्ञानलोहांतकुंतवत् ।

जाड्यमज्ञानमेताभ्यांव्याप्तःकुंभोद्विधोच्यते ॥

விடாலாஸாநாயீவ்ருதிஜ்ஞாநாந்ஹாஹாந்தகூனாவசு ।

ஜாட்யமஜ்ஞானமெதாப்யாவ்யாப்தஃகும்பொவ்விதொவ்யதெ ॥ சு

ஹாஹாநகூனாவசு இரும்புதுணியி

ன் குந்தாயுதம் போல

விடாலாஸாநாயீ வ்ருதிஃ சிதாபாச

னைமுன்னேயுடைத்தாயிருக்கிறபு

த்தி விருத்தியானதே

ஜ்ஞாநா ஞானமெனப்படும்

ஜாட்ய புத்தியுண்டாகுமுன். ஒன்று

ம் விளங்காத ஜாட்டியமே

சுஜ்ஞாநா அஞ்ஞானமெனப்படும்

வளதாஸா இவைகளினாலே

வ்ருஷ்டஃ வியாபிக்கப்பட்ட

கூனவஃ கடமானது

விடா அறியப்பட்டது, அறியப்பட

வில்லையென்று இரண்டிவிதமாக

உவ்யதெ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அறியப்பட்டகடம் அஞ்ஞான வியாப்தமானதால் பிர்மத்தால் வி
ளங்கப்பட்டதும், ஞானவியாப்தமானகடம் ஜீவனாலே விளங்கப்படலாமே, பி
ர்மத்தினாலே விளங்கப்படுமென்பது எதற்கெனில்.

अज्ञातोब्रह्मणाभास्योज्ञात.कुंभस्तथानाकिम् ।

ज्ञातत्वजननेनैवचिदाभासपरिक्षयः ॥

சுஜ்ஞாதொஸுஜ்ஞாநாலாஸொஜ்ஞாதஃகும்பஸ்ததாநகிம் ।

ஜ்ஞாதசுவஜநநெநைவசிதாபாஸபரிஷயஃ ॥ எ

கஜோகம் ஜீவனாலே அறியப்பட்டதா
யிருக்கிற கடம்
ஹ்ருணாபிர்மசைதன்னியத்தினாலே
யயா எப்படி
ஊஸு: விளங்கப்படுகிறதோ
ஜோகம் புத்தி உதயமான பிறகு ஜீ
வனாலே அறியப்பட்டது.
கூஹம் கடமென்கிறது முன்போலே

கயா நகிம் அப்படி பிர்மத்தால் வி
ளங்கப்படுகிறதேன் கூடாது
ஜோதகஜநமெந் னவ அறியப்பட்
டதென்பதையுண்டுபண்ணின மர்
த்திரத்தினாலேயே
விஜாலாஸவரிக்ஷயம் ஜீவன் க்ஷயித்
துபோவதால் அறியப்பட்டதென்
கிற விளக்கம் பிர்மத்தினாலேயே உ
ண்டாகிறது.

அ-கை. கடமறிப்பப்படவில்லை யென்கிற சொல்லிற்கு அஞ்ஞானம் காரண
மாயிருப்பதுபோல, அறியப்பட்டதென்கிற சொல்லிற்கும் புத்திமாத்திரம்
போதுமே, ஜீவனாலே என்னபிரயோசன மெனில்.

आभासहीनयाबुद्ध्याज्ञातत्वनैवजन्यते ।

तादृशबुद्धेर्विशेषः कोमृददेस्स्याद्विकारिणः ॥

சூலாவஹீநயா வுய்யாஜ்ஞா தகவஹெநவஜநுதெ ।

தாடிஜஹுமெவவிஸுஸெஷு:கொஜஜாபெஷஸுஜாவிசாரிண:॥ அ

சூலாவஹீநயா சிதாபாசனில்லாத
வ்யூ புத்தியினாலே
ஜோதகவ அறியப்பட்ட தென்னும்
தன்மை
ந னவ ஜநுதெ உண்டுபண்ணப் ப
டமாட்டாது

தாடிஜ் அப்பேற்பட்ட
வ்யு: புத்திவிருத்திக்கும்
விகாரிண: விகாரியான
ஜெஜாபெ: மண் முதலானதற்கும்
க: என்ன
விஸெஷ: வ்யூச விசேஷமிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவனில்லாத புத்தியால் விபாபிக்கப்பட்ட கடத்திற்கு அறியப்ப
ட்டதென்னுந் தன்மையில்லாமைக்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

ज्ञातइत्युच्यतेकुंभोमृदालिप्तोः कुत्रचित् ।

धीमात्रव्याप्तकुंभस्यज्ञातत्वनैप्येतथा ॥

ஜ்ஞாதஹ்ருவுதெகூஹொஜஜாவிலொநகூத்ருவிசு ।

யீஜாத்ருவ்யூஹகூஹஸுஜ்ஞாதகவஹெஷுதெதயா ॥ கூ

ஜெஜாலிஷ: வெள்ளைமண்ணுல்பூசப்
கூஹ: கடமானது (ட்ட
கூத்ருவிசு ஓரிடத்திலும்
ஜோகம் ஐதி அறியப்பட்ட தென்று

ந உவுதெ சொல்லப்படவில்லை
கயா அப்படியே
யீஜாத்ருவ்யூஹகூஹஸு புத்திமாத்
திரத்தால் விபாபிக்கப்பட்ட கடம்

சுஃ00

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஜோதகூ அறியப்பட்டதன்மை | நஹ்ஷுதெ அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.
அ-கை. இப்போதென்ன ஆயிற்றெனில்.

ज्ञातृत्वंनामकुंभेतिश्रिदाभासफलोदयः ।

ஜோ தசவநாசகூஹெதுஜிஜாலாவமவொடியஃ || கூற

சுதஃ யாதொரு காரணத்தால் ஜீவனி	கூஹெ கடத்தில்
ல்லாத புத்தியால் கடமறியப்பட்	ஜோதகூநாச அறியப்பட்டதென்
டதென்று உண்டுபண்ண முடியா	னும் தன்மை
ததாயிற்றோ அந்தக்காரணத்தால்	விஜாலாவமவொடியஃ ஜீவனுடைய
	பலத்தால் உதயமாகிறது.

அ-கை. இதனாலும் ஜீவனைகற்பிக்க வேண்டாமே, பிரமத்தினாலேயே அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மை உண்டுபண்ணலாமேயெனில்.

नफलं ब्रह्मचैतन्यमानात्प्रागपि सत्त्वतः ॥

நஹ்ஷுதெதுந்ஜாநா து மவிவகூதஃ || க0

ஜாநாசுபூக் சுவி கடாகாரவிருத்	ஹ்ஷுதெதுந் பிரமசை தன்னி
தி யுண்டாகுமுன்னும்	மஹ்ஷுதெதுந் பிரமசை தன்னி
வகூதஃ பிரமம்சத்தாயிருப்பதால்	ந ஜீவனாகமாட்டாது.

அ-கை. வார்த்திகாசாரியாளுடைய வாக்கியத்திற்கு, தாங்கள் சொல்லுவது விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில், நீ அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் தெரிந்துகொள்ளாமல் சங்கிக்கிராய்.

परागर्थप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंमता ।

संवित्सैवेहमेयोर्थेविदान्तोक्तिप्रमाणतः ॥

इतिवार्तिककारेणाचित्सादृश्यं विवक्षितम् ।

வராமஹ்ஷுதெயெஷுயாவமஹ்ஷுதெதுந்ஜாநா து |

ஸஹ்ஷுதெயெஷுயாவமஹ்ஷுதெதுந்ஜாநா து || கக
ஹ்ஷுதெயெஷுயாவமஹ்ஷுதெதுந்ஜாநா து || கக

வராமஹ்ஷுதெயெஷு பாகிய வி
ஷயஞானமுண்டாகுங்காலங்களிலே
யா யாதொரு

ஸஹ்ஷு அறிவானது

மஹ்ஷுதெ பிரயோஜனத்தையுடைய
சைதன்னியமாக (கிறதோ

ஸஹ்ஷுதெ நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்

வா னவ அந்த அறிவுதானே

ஹ்ஷு இவ்விடத்தில்

வெஹ்ஷுதெயெஷுயாவமஹ்ஷுதெதுந்ஜாநா து || வேதாந்த

சாஸ்திரங்க ளுடைய வாக்கியங்க

ளாகிற பிரமாணத்தால்

ஹ்ஷுதெயெஷு அறியத்தக்கதான அர்

த்தமென்று

உதி இப்படி

வாகி-ககாரொண வார்த்திகாச்சாரிய
ர்களால்

விஷ்ணு அறியின் சாம்மிய

அ-கை. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் நீர் சொன்னபடிதானென்று என்
னத்தினால் அறியப்படுகிறதெனில்.

மான ஜீவன்

விவக்ஷிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற

னேயன்றி பிர்ம சைதன்னியத்தை

அவர்பலமென்று சொல்லவில்லை

ब्रह्मचित्फल्योर्भेददसहस्रचांविश्रुतोयतः ॥

வ்ருஹித்வயொலெஹ்ஹஸ்யாஹ்விஸ்யுதொயதஃ ॥ ௧௨

யதஃ யாதெரு காரணத்தினாலே

ஹஸ்யாஹ் உபதேச சகஸ்ரியென்
ற ஆசாரியான் செய்திருக்கிற கார்
தத்தில்

வ்ருஹித்வயொஃ சர்வசாட்சியான
பிர்மத்திற்கும் பலருபியான ஜீவனு
க்கும்

லெஹ் பேதமானது

விஸ்யுதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் குரு

வின் அபிப்பிராயத்திற்கு விரோத

மாய் சொல்லாமாட்டாரென்று அ

றிந்து நாம் சொன்னோம்.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளனில் பிரகிருதத்தில் என்ன ஆயிற்றெனில்.

आभासउदितस्तस्मात्ज्ञातत्त्वजनयेद्धटे ।

तत्पुनर्ब्रह्मणाभास्यमज्ञातत्ववदेवाहि ॥

சூலாவஹிதஸ்வாஸஜ்ஞாதக்வாஜநயெஹ் டெ ।

ததூநஸ்யுஹ்ணாலாவ்யுஜ்ஞாதக்வவடெவஹி ॥ ௧௩

கவ்லாஸ ஆகையினாலே

உஹிதஃ அந்தக்காரணத்தில் பிரதிபலிந்
தவனான

சூலாவஃ ஜீவனானவன்

வடெ கடகதில்.

ஜோகக்வஹ் அறியப்பட்டதென்றும்
தன்மை

ஜநயெஸ உன்பெண்ணாகுறன்

சூலாகக்வவஸ பிர்மசைதன்னியத்தி

னாலே அறியப்படவில்லையென்றும்

தன்மை விளங்கப்பட்டதுபோல

தக அந்த அறியப்படுந்தன்மையும்

ஹ்மஃ மறுபடி

வ்ருஹ்ணா ணவ பிர்மசைதன்னியத்
தினாலேயே

லாவ்யா ஹி விளங்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி பிர்ம ஜீவர்களுக்கு பேதம் சொன்னதுபோல விஷயஞ்
னபேதத்தையும் சொல்லுமெனில்.

धीवृत्त्याभासकुंभानांसमूहोभास्यतेनिता ।

कुंभमात्रफलत्वात्सएकआभासतःस्फुरेत् ॥

யீவ்ய தூலாவகூலா நாவலுலெஹாவஸுதெவிதா |
கூலவா தூவமுகவா தூவனகசூலாவ தூவரெசு || சுச

யீவ்ய தூலாவகூலாநா புத்திவிரு	கூலவா தூவமுகவா கடமாத்திரம் பி
த்தி யென்ன, சிதாபாசனென்ன,	ரயோசன னானதால்
கடமென்ன இந்தமுன்றுகளுடைய	சூலாவத சிதாபாசனாலே
வசிஞ்ஹம் கூட்டமானது	வஃ அந்த
லிதா பிர்மசைதன்னியத்தினாலே	வனக் எகமானகடமாத்திரம்
வாவ்யதெ விளங்கப்படுகிறது	ஹரெசு விளங்கப்படும்.

அ-கை. பிர்மஜீவர்களுக்குபேதம் கடத்தை விளக்கும்போது காட்டவே
ண்டுமெனில்.

चैतन्यद्विगुणकुंभेज्ञातवेन फुरत्यतः ।

வெத நூலிமுணாகூலெஜூ தசெவ நஹார தூதஃ சுச	
கூலெ கடத்தில்	ஜோதகெந அறியப்பட்டதாவும்
லிமுணா இரண்டு	அறியப்பட்ட தென்னும் தன்மை
வெதநூ சைதன்னியமான திரு	யாகவும்
க்கிறது	ஹாரகி விளங்குகிறது.
சுதஃ ஜகையால்	

அ-கை. இப்படி இரண்டுசைதன்னியம் விஷயங்களி லிருப்பதாக ஒருசா
த்திரகர்த்தாக்களும் சொல்லவில்லையே எனில்.

अन्येऽनुव्यवसायाख्यमाहुरेतद्यथोचितम् ॥

சுநெநூ நுவலவலாயாவூலாஹாரெ தடிமொவிதஃ சுரு	
சுநெநூ ணசு தார்க்கிகாதிகள் இ	னமென்று பெயர்வைத்துக்கொ
ந்த ஜீவகூடஸ்த ரூபஞானத்தைத்	ண்டு தங்களுக்கு
தானே	யலா எப்படி
சுநுவலவலாயாவூலாநாமுந்தியநிந்	உவிசா. யோக்கியமாயிருக்குமோ
த அரிவையலுசரிந்து, பிந்திஅறி	சூஹம் அப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்.
கிறதாயிருக்கிற அலுவிவசாயனா	

அ-கை. இப்போதுகடத்தில் பிர்ம ஜீவர்களுடைய ஞானத்தை திர்மான
மாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

घटोयमित्यसावुक्तिराभासस्यप्रसादतः ।

विज्ञातोघटइत्युक्तिर्ब्रह्मानुग्रहतोभवत् ॥

வடொயதிதூவாவாதூலாவவஸுதூவாததஃ |

விஜ்ஞாதொவாததூதூஸூ-தூலாநாமுஹதொலவெசஃ || சுச

ஊபு இது
வடம் உகி கடமென்ற
ஊபுள இந்த
உகிச் சொல்லானது
சூலாவஸ்யு சிதாபாசனுடைய
வூவாசுக் பிரசாதத்தாலுண்டாகி
நதென்றும்

வினாசு வடம் உகி கடம் அறியப்ப
ட்டதென்ற
உகிச் சொல்
வூவாசுமூல வகம் பிரமத்தினனுக்
கிரகத்தால்
வவெச உண்டாகிறதென்றும்.

அ-கை. தேகத்திற்கு வெளியே பிரமத்தையும் ஜீவனையும் பிரித்துக் காட்டி
னதுபோல், தேகத்துக்குள்ளாகவும், ஜீவனையும், கூடஸ்தரையும் பிரித்துக்கா
ட்டவேண்டுமெனில்.

आभासब्रह्मणिदेहात्वाहिर्यद्वद्विवेचिते ।

तद्वदाभासकूटस्थौविविच्येतावपुष्यपि ॥

சூலாவஸ்யு ஹணி டெஹாஜ ஹிய புஷயிவெவிதெ ।

தவஜாலாவஸ்கூட்டஸுள விவிஞெதாவவாஷ்யபி ॥ கௌ

டெஹாசு வஹி: தேகத்திற்கு வெளி
விஷயத்தில்
சூலாவஸ்யு ஹணி சிதாபாசனையும்,
பிரமத்தையும்
யசு எப்படி.

ட்டதோ
தசு அதுபோல
வவாஷி சுவி தேகத்திற்குள்ளிலும்
சூலாவஸ்கூட்டஸுள ஜீவனையும் கூடஸ்த
ரையும்
விவிஞெதாவ பிரித்தறியத்தக்கது.

அ-கை. தேகத்திற்கு வெளியில் ஜீவனம் வியாபிக்கப்பட்ட விஷயாகாவி
ருத்தி இருப்பதுபோல, உள்ளே விஷயகோசர விருத்தியில்லாமையால், சிதா
பாசனிருக்கிறதாக எப்படி அங்கீகரிக்கிறதெனில்.

अहंवृत्तौचिदाभासःकामक्रोधादिकासुच ।

संव्याप्यवर्ततेतसेलोहेवहिर्यथातथा ॥

ஊவாஸ்யு துளவிஜாலாவஸ்காசெக்ராயாஜிகாவஸுவ ।

லாவ்யாவ்யவதபுதெ தவெஹெஹெவஹியபுஷாதயா ॥ கௌ

ஊவாஸ்யு துள அகம் என்கிறவிருத்தி
யிலும்
காசெக்ராயாஜிகாவஸுவ காமக்குரோ
தம் முதலானவிருத்தியிலும்
விஜாலாவஸ் நினைனவன்
அவெச காயவைத்த

லொஹெ இரும்பில்
வஹி அக்கினி [யாபித்திருக்குமோ
யுடா எப்படி அந்த இரும்பை வி
தயா அப்படி
லாவ்யாவ்ய இவைகளில் வியாபித் துத்
வதபுதெ இருக்கிறான். (கொண்டு

அ-கை. அகங்காரவிருத்திகள் மாத்திரம் ஜீவனால் விளங்கப்படுகிறதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

स्मात्रभासयेत्तसंलोहंनान्यत्कदाचन ।

एवमाभाससहितावृत्तयस्स्वभाविकाः ॥

வலா தூலாவயெ தூலாவொ ஹாநா நூசுகடா உத ।

வளவலாவலவலவி தாவு துயவலவ லாவலிகாஃ ॥ ௧௯

தூலம் தீயில் காயவைத்த
வொஹம் இரும்பானது
வலா தூ தன்னை மாத்திரம்
வாவயெசு விளக்கிவைக்கு மேதவிர
கடா உத ஒருக்காலும்
ந கூநூசு மற்றொன்றை விளக்காது

வளவா இப்படி
சூலாவலவலவி தாஃசிதாபாசனேடேசு
டின வைகளான
வடதூயஃ விருத்திகள்
வலவலாவலிகாஃ தங்கள் தங்கள் மாத்திரம்
விளக்குகின்றன.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனைக் காண்பிவித்து கூடஸ்தரை காண்பிப்பதற்கு விருத்தியின் பாவாபாவங்களை காண்பிக்கிறார்.

क्रमाद्विच्छेद्यविच्छेद्यजायन्तेवृत्तयोऽखिलाः ।

सर्वाअपिविलीयन्तेसुप्तिमूर्त्तिसमाधिषु ॥

சூலாவிஸ்ரிஷு விஸ்ரிஷு ஜாயனெவூ துயொ2விதாஃ ।

வலவூசாவிவிவீயனெவூவூ2உமூலாவலாயிஷு ॥ ௨௦

சுவிதாஃ ஜாக்கிரசொப்பன மனோராசு
சியங்களில் சமஸ்தங்களான
வடதூயஃ விருத்திகளானவை
சூலாசு கிரமமாக
விஸ்ரிஷு விஸ்ரிஷு விட்டு விட்டு

ஜாயனெ அடிக்கடி உண்டாகின்றன
வூவூ2 சிஞமூலாவலாயிஷுசுஷுப்தி
மூர்ச்சை சமாதிகளில்
வலவூஃ சுவி சகலவிருத்திகளும்
விவீயனெ லயிக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி இருக்கட்டும், அதனால் கூடஸ்தரை யெப்படி அறிகிறதெனில்.

सन्धयोऽखिलवृत्तीनामभावाश्चावभासिताः ।

निर्विकारेण्येनासौक्यस्थितिचोच्यते ॥

வலயொவிவூவூ தீநா2லாவலாவலாவலவி தாஃ ।

நிவிடகாரொணயெநாவளகஉடலு2திவொலுதெ ॥ ௨௧

சுவிவெவூ தீநாஃ சமஸ்த விருத்திகளு | சுலாவஃ உ அவைகளொழிவும்
வலயஃ இடைகளும் [டைய நிவிடகாரொண நிவிதா2மான

•செ : ஸ்லவிஷ்டோ.

அ-வை. இந்தகைதன்னிய மிரண்டிற் குள்ளே விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஜெனெவிகாரியென்றும் விருத்திக்கு சாட்சியாயிருப்பதால் கூடக்கொன்றாம். சொன்னீரே, கூடல்த தோபாசநிருவாகனும், அறிவின் சமானமாயிருக்கூம்போது ஓநாருக்கு கிணிகாரத்துங்முடும், மற்றொருவருக்கு விகாரத்துவமென்று சொன்னது எதினைப்போர்வெனில்...

द्विगुणीकृतचैतन्येजन्मनाशानुभूतितः ।

अकटस्थं तद्व्यक्तकटस्थमविकारतः ॥

அறிமுகரைக் கூறுதலெவது நெடுநாடாநாளுக்கு திகழ் :

சுகுதிடஸுதநு குகுதிடஸுவிசாரது || ௨௪

அரி மண்ணுக்கு உருவென உருகு இரண்டு
விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட சிதநா
பாச கூடத்திருவருக்குள்
ஜநநாபராமுலகி உஃ ஜன்னமரண
னுபவம், இவனிடத்தில் கர்ணப்படு
வதால் (பெணை)

குகுட்டிஸ்ஸம் விகாரியான ஜீவனென்று
 சக அலனுக்கும் [ம்
 சுநுசு அனின்யமான சைதன்
 னியமோவென்றால் [ல்
 சுவிகாரகஃ அந்த விகாரமின்மைபா
 குகுட்டிஸ்ஸம் கூடத்தரெனப்படும்.

அதை, ஜீவனுக்குவேறாக கூடத் தரைக்கற்பித்தது, உங்களுடைய சுவகப்போல கற்பிதமென்று தோன்றுகிறதேயல்லாமல், வேரையாராயேயாவது அங்கீகரிக்கப்பட்ட டிபுத்திரதாவெனில்.

अन्तःकरणतद्भृतिसाक्षीत्यादावनेकथा ।

कृत्स्थएवसर्वत्रपूर्वाचार्यैर्विनिश्चितः ॥

சுனாமி நரண துடித்திவா கழி துடிதாவெ நகையா |

கூட்டுவனவனவபுதுவடுவபாவையெபுவிபுநிழிதம் || ௨௫

ஸங்கராண ததுபதிவஸக்ஷி துபாடா
 அந்தக் தரணத்திற்கும் அதினுடைய
 விருத்திகளுக்கும் சாட்சியாயிருக்
 கிருரென்றது முதலிய வாக்கியந்
 துபாடா அனைகவிதமாக (தஸ்
 கடுபாடாணவ கூடத்தர்தான

பெருவடா ஹமெயெ-ஃ பகவத் பாதா
 னாலை
 ஸவ-ஃது வாக்கிய விருத்தி முதலான
 சர்வ கிரந்தங்களிலும்
 விநிஸிதஃ நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிரு
 க்கிறது.

அ.கை. கூடத்தரை அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்களே தவிர, உம்மைப் போலே, இப்பொழுது தன்னிரியங்களை, எங்கேதென சொல்லி யிருக்கிறார்களெனில்,

आत्माभासाश्रयाश्चैवंमुखाभासाश्रयायथा ।

गम्यन्तेषाम्प्रयुक्तिभ्यामित्याभासश्चवर्णितः ॥

அ-கை. சுஷ்ர்போல, புத்தி அப்பிரகாசமில்லையே ஆகையால், புத்தியில்வ
ளைபட்டகூடத்தருக்கு பந்தம் வரலாமெனினும்.

नकुड्यमदृशीबुद्धिस्वच्छत्वादितिचेत्तथा ।

अस्तुनामपरिच्छेदेकिंस्वाच्छयेनभवेत्तव ॥

நகூப்யமதர்ஷிபுஷ்டிஸ்வக்ஷத்வாதிதிசெத்ததா ।

அஸ்துநாமபரிச்சேதேகிஸ்வாக்க்ஷயேநபவேத்தவ ॥ ௨௯

ஊழிப் புத்தியானது

ஹ்ருக்ஷ சுவச்சமானதால்

கூப்யவஜ்ஜஸீசவருக்குச்சமானமாக

உ.உ.தி.வெக் சொல்லக்கூடாதெனில்

சயா நீ சொன்னபடி அப்படியே

கூலு ஆகட்டும்

ஹ்ரிஸ்ஸெஷ அப்படி வளைப்பட்டிரு

ப்பதால் கூடஸ்தருக்கு பந்தப்படும்

படியான காரணமொன்றுமில்லையே

ஹ்ரிஸ்ஸெஷ அந்த சுவச்சத்தினாலே

கவ உனக்கு

கிம் ஹவக் என்ன உண்டாயிற்று

கூலி சொல்.

அ-கை. சுவச்சத்தாற் பிரயோசன மில்லையென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமே
தெனில்.

प्रस्थेनदारुजन्येनकांस्यजन्येनवानहि ।

विक्रेतुस्तंडुलादीनांपरिमाणंविशिष्यते ॥

புரெஸ்தேநதாருஜந்யெநகாஸ்யஜந்யெநவாநஹி ।

விக்ரெதுஸ்தண்டுலாதிநாஹ்ரிஜாணாஹிஸிஷ்யதெ ॥ ௩௦

தாருஜந்யெநபுரெஸ்தேந மரத்தினால்

செய்யப்பட்ட மரக்காலாலும்

காவஜந்யெந வா வெண்கலமரக்கா

லாலும்

[ஹி

சுணுலாஜீகா அரிசி முதலானவைக

விக்ரெதுஃ கிரயம்பண்ணுகிற வி.பா

பாரிக்கு

ஹ்ரிஜாணா அளவு

விஸிஷ்யதெ ந ஹி. விசேஷமில்லாத்

ருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. அப்படி அளவுசரியாயிருந்தாலும் வெண்கலமரக்காலில் பிரதிபி
ம்பாதிசயம் விசேஷமா யிருக்கிறதெனினில்.

परिमाणाविशेषीप्रतिविबोविशिष्यते ।

कांस्येयदितदाबुद्ध्यावप्याभासोभेत्त्वलात् ॥

ஹ்ரிஜாணாவிஸ்ஸெஷவிபு திவிவொவிஸிஷ்யதெ ।

காஸ்யேயதததாபுத்த்யாவப்யாபாஸோபேத்வலாத் ॥ ௩௧

ஹ்ரிஜாணாவ்ஸெஷெ சுவி அளவு ச காஸ்ய வெண்கலத்தில்

பிராயிருந்தாலும்

புக்ஷிவாஸே பிரதிபிம்பமானது

கூடஸ்ததீபிகை.

சுருக

விரிஷ்டுத விசேஷமாயிருக்கிறதே
யடி என்பாயாகில்

தடா அப்போ

[னன]

வாங்கு சுவி புத்தியிலும் பிரதிபல

சூலாவம் சிதாபாசன்

வலாகு பலாத்காரமாக

வலவசு வந்துவிட்டான்.

அ-கை. பிரதிபிம்பத்தை யங்கிகரித்தால், சிதாபாசனை அங்கிகரித்ததாக
எப்படி ஆயிற்றெனில்.

ईषत्भासनमाभासःप्रतिविवस्तथाविधः ।

विवलक्षणहीनस्सन्विववद्भासतेसहि ॥

ஔஷ்டீயாவ நலாலாவஃபுதிவிவஸ்தயாவியஃ ।

விவஸ்தகக்ஷணஹீ நஸ்துவிவஸ்தவ ஔவஸ்தவஸி ॥ ௩௨

ஔஷ்டீயாவம் ஆபாச சப்தத்திற்கு
த்தமாவது பிம்பத்தினுடைய சிறி
தானத்தோற்றமே

சூலாவம் ஆபாசனெனப்படும்

புதிவிவஸ்த பிரதிபிம்பமானதும்

தயாவியஃ அப்படியே யிருக்கிறது

வஸ்த அந்தப்பிரதிபிம்பமானது

விவஸ்தகக்ஷணஹீ நஸ்து பிம்பலட்ச

ணஹீனமாகி [லே

விவஸ்த அதிஷ்டானபிம்பம்போ

வாவஸ்த வஸி விளங்குகிறதன்றோ.

அ-கை. ஆபாசலட்சணத்தை நன்றாய்ச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ससङ्गत्वविकाराभ्यांविवलक्षणहीनता ।

स्फूर्तिरूपत्वमेतस्यविववद्भासनंविदुः ॥

வவஸ்தகக்ஷணஹீ நலாலாவஃபுதிவிவஸ்தகக்ஷணஹீ நலாலாவஃ ।

வஸ்துதிவிவஸ்தகக்ஷணஹீ நலாலாவஃபுதிவிவஸ்தகக்ஷணஹீ நலாலாவஃ ॥ ௩௩

வவஸ்தகக்ஷணஹீ நலாலாவஃ சங்க விகாரங்
கனிவஸ்த

விவஸ்தகக்ஷணஹீ நலாலாவஃ அசங்க அவி

காரைசதன்னியமான பிம்பலட்ச

ணத்தின்ஹீனத்தன்மையையும்

வஸ்துதிவிவஸ்தகக்ஷணஹீ பிம்பத்தின்பிரகா

சமான தோற்றம்மாத்திரம்

விவஸ்தக பிம்பம்போலே

வவஸ்த விளங்குதல்

வஸ்து இந்த சிதாபாசனுக்கிருக்கி

றதாக

விவஸ்த சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனுக்குப் பிரயோசன மில்லையென்பதை நிராக
ரணம்பண்ணி, இப்போ அவன்புத்தியைவிட வேறானவனன்றென்பதைச் சா
திக்கும்பொருட்டு, ஜீவன்புத்தியைவிட வேறாக, மண்ணைவிட்டுக்கடமிராதது
போல இரானென்று சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

யா பிரதிபிம்பனாகையால் இருவரு ஶோபிக்ஷா மாபிகத் துவம்

சக2

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுமாமம்

தயோ: அந்தசுசஜீவர்களுக்கு

விநாஸ: வ விநாசமும்

வஸி: சமாமமாகவேயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி எந்தசுருதியில் சொல்லுகிறதெனில்.

समुत्थायैषभूतेभ्यस्तान्येवांनुविनश्यति ।

विनष्टिमितिमैत्रेय्यैयाज्ञवल्क्यउवाचहि ॥

ஸமூதாயையேஷபூதேஷ்யஸ்தான்யேவாநுவிநஸ்யதி ।

விநஷ்டிமிதிமேத்ரேய்யையாஜ்வல்க்யஉவாஹி ॥ நக

வனஷ: பிரஞ்ஞானகனனான இந்த ஆ

த்துமா (போது

வடுசெலு: புதங்கள் உண்டாகும்

வஸுதூய ஜீவேசுவராபிமானத்தோ

டேதோன்றி

தாமி வனவ அவைகளை யனுசரித்தே

பிரளயத்தில்

சுமூவிநஸ்யதி அந்தஅபிமானத்தை

விடுகிற நாசமாகிரார்

யாஜ்வல்க்ய: யாக்குயவல்கமகரிஷியா

னவர்

(ருட்டு

மெடுசெய்யெ மைத்திரேயின்பொ

விநஷ்டி ஐகி ஜீவேசுவராசத்தை

உவாஹி சொன்னாரன்றோ.

அ-கை. இப்படிஜீவேசுவரர்கள் கெட்டாலும் அத்துமாகெடாரென்று எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

अविनाश्ययमात्मेतिकूस्थःप्रविवेचितः ।

मात्रासंसर्गइत्येवमसङ्गत्वस्यकीर्तिनात् ॥

சுவிநாஸ்யயமாதேதிகூஸ்த:ப்ரவீவெவித: ।

மாத்ராஸஸர்ஜஇத்யேவமஸங்கத்வஸ்யகீர்திநாத: ॥ ச0

சுயம்சுவிநாஸி இவர் அவினாசி

சூதா ஐகி ஆத்துமாவென்று மைத்

திரியேயியைப்பார்த்து

கூடுஸ்ய:ப்ரவீவெவித: ஜீவேசுவரர்

களுக்கு வேறாக கூடஸ்தர் பிரித்

துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்

மாத்ராஸஸ்ய: ஐகி அதற்கேது

வென்னவெனில் நாமநுபத்தில் சம்

மந்தப்பட்டாதவரென்று

வனவா இப்படி

சுயம்சுஸ்ய அசங்கத்துவமானதுச

ருதியில்

கீத:நாச கோஷித்திருப்பதால் அவி

னாசியென்றறி.

அ-கை. ஐயா இன்னும் ஒருசுருதி ஜீவன் நித்தியனென்றும், அவனுக்கு நாசமில்லையென்றும், சொல்லுகிறதேயெனில்.

जीवापेतंवावाकिलशरीरंभ्रियतेनः ।

इत्यत्रनविमोक्षार्थःकिंतुलोकान्तरेगतिः ॥

ஜீவாவெதவாவகிலஸரீரம்ப்ரியதேந: ।

இத்யத்ரநவிமோக்ஷார்த:கிந்துலோகான்தரேகதி: ॥ சக

கூடஸ்ததீபிகை.

௧௩௩

ஜீவாபெகம் ஜீவஞலேவிடப்பட்ட

ஸ்ரீராவாவ சரீரந்தானே

ஜ்யமெக கில மரிக்கிறதன்றே

ஸஃ அந்த ஜீவன்

ந ஐகி மரிக்கிறதில்லை யென்றுசருதி

சொல்லுகிறதென்று சொல்வையே

யானால்

(ம்

சுத்ரு அந்தசருதியிலிருக்கிறவாக்கிய

அ-கை. இப்படி ஜீவன் விஞ்சியாயிருக்கும் பட்சத்தில், அவிநாசியானபிரமத்தோடே ஐக்கியமெப்படிக்கூடுமெனில்.

नाहं ब्रह्मेति बुध्येत स विनाशीति चेन्न तत् ।

सामानाधिकारण्यस्य बाधायामपि संभवात् ॥

நாஹம்ப்ரஹ்மேத்யெதஸவிநாஸீதிசெந்நதத் ।

ஸாஹநாடிகாரண்யஸ்யவாபாயாமபிஸம்வாத் ॥ ௪௨

ஸஃ அந்த ஜீவன்

விநாஸீ ஐகி வெக விஞ்சியானால்

சுஹம் விஞ்சமன்றியிலிருக்கிற பிரம

த்தோடைக்கியமாகும்படிநானே

ஸ்ரஹ் ஐகி பிரமமென்று

நஸ்யெத அறியக்கூடாதென்றால்

தச ந அது கூடாது

ஸாஹநாடிகாரண்யஸ்ய சாமானாதி க

ரணத்தினுடைய

ஸாயாயா சுவி பாதையில்

ஸஹவாச ஐக்கியங்கூடுவதால் நீசொ

ன்னபடியில்லையென்றறி.

அ-கை. பாதாசாமானாதி கரண்யம்கூடுமென்று எங்கேயார்சொல்லி யிருக்கிறாரென்றால், வார்த்தைகளில் சொன்னவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

यों यं स्थाणुः पुमानेष पुन्धिया स्थाणुधीरिव ।

ब्रह्मास्मीति धियाप्येषा ह्यहंबुद्धिर्निवर्त्यते ॥

नैकर्म्यसिद्धावप्येवमाचार्यैस्सपष्टमीरितम् ।

सामानाधिकरण्यस्य बाधार्थत्वमतोस्तु तत् ॥

யொயம்ஸ்தாணுஃபுமானேஸ்புந்ஹியாஸ்தாணுதீரிவ ।

ப்ரஹ்மாஸீதீதியியாவ்யேஸாஹ்யஹ்மஹ்மபுத்திர்நிவர்த்யதே ॥ ௪௩

நைக்மர்மஸித்தாவப்யேவமாசார்யீஸ்பஸ்ட்மீரிதம் ।

ஸாஹநாடிகாரண்யஸ்யவாபார்த்த்வமதஸ்து ॥ ௪௪

प्रयत्नतोविवरणेकृत्स्थस्यविवक्षया ॥

ஸாநாநாயிகரணஸ்ய பாலபவந்தி ராக்ய த' ;

ஹ்ய துதொவிவரணைகூட ஸ்ரீ ஹ்ய விவக்ஷயா || சக

ஸாநாநாயிகரணஸ்ய சாமானுதிச

ரண்யத்திற்கு

ஹ்யாபகா பாதார்த்தம்

விவரண விவரணத்தில்

ஹ்ய துதொ பிரயத்தனமாக

நிராக்யகம் தள்ளப்பட்டது

கூட ஸ்ரீ ஹ்ய கூடத்தரை

விவக்ஷயா அதம் பதத்திற்குத்தமர

கசொல்லவெண்டுமென்கிற இச்சை

யினுலே பாதாசாமானுதி கண்யத்

தைக்கண்டித்தார்.

அ-கை. அவரபிப்பிரயத்தை விவரத்துடன் சொல்லுமெனில்.

शोधितस्वंपदार्थोऽयःकूटस्थोब्रह्मरूपताम् ।

तस्यवक्तुंविवरणेतथोक्तमितरत्रच ॥

ஸாநாயி தஸ்ஸுவபாஸ்யபாயகூட ஸ்ரீ ஹ்ய ஹ்யாநுவதா ||

தஸ்ஸுவக்துவிவரணை ததொகூதிதா துத || சக

ஸாநாயித சோதிக்கப்பட்ட

ஹ்யாபகா துவம் பதார்த்தன

யம் யாதொரு (டோ

கூட ஸ்ரீ சாட்சியானகூடஸ்தருண்

தஸ்ஸு அவருக்கு (ருத்தல்

ஹ்யாநுவதாம் பிர்மஸ்வரூபியாயி

வக்து சொல்லுவதற்கு

விவரண விவரணத்தில்

ஐதாது வ முக்கியசாமானுதிகரண்

யம்சொல்லியிருக்கிறது போல்மற்ற

இடங்களிலும்

தஸ்ஸு அப்படியே

உக்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி பாதாசாமானுதி கரண்யத்தைத்தள்ளி முக்கியசாமானுதி கரண்யத்தைச் சொன்னதால் பிர்மத்தோடே கூடத்தருக்கு ஐக்கியமெப்படி யாகும், அதில்கூடத்த சபதத்திற்கு அர்த்தமெதெனில்.

देहेन्द्रियादियुक्तस्यजीवाभासभ्रमस्यया ।

अधिष्ठानचितिसैपाकूटस्थोत्रविवक्ष्यते ॥

ஹெஹேந்ரீயாஹ்யுக்தஸ்ய ஜீவாஹாஸஸ்ரஹ்யயா ।

ஹ்யிஷ்டானகிதிசைபாகூட ஸ்ரீ ஹ்ய விவக்ஷயெ || சக

ஹெஹேந்ரீயாஹ்யுக்தஸ்ய தேகேகந்தி

நியாதிகனோடே சேர்ந்த

ஜீவாஹாஸஸ்ய ஜீவனென்ற ஆபா

ச மயக்கத்திற்கு

யா யாதொரு (ண்டோ

ஹ்யிஷ்டானகிதிசை அநிஷ்டர்ன அநிஷ்ட

கூது இந்தவிடத்தில்

ஹா அந்த

ஹ்யா இந்த அநிஷே

கூட ஸ்ரீ கூடஸ்தருன்று

விவக்ஷயெ சொல்லப்படுகிறது.

சுதகா

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. பிர்மசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्धर्मस्यसर्वस्ययदधिष्ठानमीरितम् ।

त्रय्यन्तेषुतदस्याद्ब्रह्मशब्दविवक्षितम् ॥

ஜமஹிஸ்யஸர்வஸ்யயதயிஸ்தானமீரிதம் ।

த்ரய்யந்தேஸுததஸ்யாஹ்மஸ்யஸ்யவிக்ஷிதம் ॥ சுசு

ஸவஹிஸ்ய சகலமான

ஜமஹிஸ்ய ஜகத்து பிரமைக்கும்

யஸ்ய யாதொரு

கயிஸ்தானம் புத்தியிலுண்டான சை

தன்னியமானது

த்ரய்யந்தேஸு நானிகஃ வேதாந்த

ங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ

கடி அந்தசைதன்னியமானது

கூத் இந்த இடத்தில்

ஹ்மஸ்யஸ்யவிக்ஷிதம் பிர்மமென்கிற

சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறதாக

ஸ்யாஸ ஆகிறது.

அ-கை. ஜகத்து ஆரோபமானதால் பிரமையென்று சொன்னதுசரி, அப்
படி ஜீவனாரோப மின்மையால், ஜீவப்பிரமைக் கதிஷ்டானம் கூடத்தென்று
எப்படி சொன்னீரெனில்.

एतस्मिन्नेवचैतन्येजगदारोप्यतेयदा ।

तदातदेकदेशस्यजीवाभासस्यकाकथा ॥

ஊதஸ்மிந்நேவசைதந்யேஜகடாரோப்யதேயதா ।

ததாததேகதேஸஸ்யஜீவாஹாஸஸ்யகாகயா ॥ ௫௦

ஊதஸ்யித இந்த

செவகதேந ஜீவசைதன்னியத்திலே

ஜமக ஜகத்தானது

யதா எப்போது

சூரோப்யதே ஆரோபிக்கப் படுகிற

ததா அப்போ

கதேகதேஸஸ்ய அதில்ஏகதேசனான

ஜீவாஹாஸஸ்யஜீவனானசிதாபாசனுக்கு

காகயா ஆரோபிதத்துவமென்பதில்

கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. அப்போ ஜகத்திஷ்டான சைதன்னியம் ஒன்றாக இருக்கும்போ
து தத் துவம்பதார்த்தங்களுக்கு பேதமில்லாமையால் அந்தவிசாரம் எதற்கா
கசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

जगत्तदेकदेशाख्यसमारोप्यस्यभेदतः ।

तत्त्वंपदार्थोभिन्नोस्तोवस्तुतस्त्वेकताचिते ॥

ஜமத் ததேகதேஸாஹ்யஸாரோப்யஸ்யஸேததஃ ।

தத்வஹ்மபதார்த்தாபிந்நஸ்தோஸ்துதஸ்த்வேகதாசிதேஃ ॥ ௫௧

ஜமததெகெகெயாவுவாஜாரொவ்யஸு
ஜகத்தென்னஅதில்எகதேசமாய்சொ
ல்லப்பட்ட பஞ்சகோசியென்னஇ
வைகளுடைய அத்தியாரோபத்தி
னுடைய
லெகதம் பேதத்தினாலே
உகூபவாடி-௭ தத்பதார்த்மமானபி

அ-கை. ஜீவன்சக்திரஜாதிகேபால் அதிஷ்டானாரோப உபயதர்மவானாயி
ல்லாமலிருப்பதால் என்னமாயிவனை ஆரோபமென்று சொல்லலாமெனில்.

कर्तृत्वादीन्बुद्धिधर्मान्स्फुर्त्याख्यांचात्मरूपताम् ।

दधद्विभातिपुरतआभासतोभ्रमोभवेत् ।

கருதுகவாடிநுபுலியஉபாநுஸ்தித்யுபாஷாணாதூரவிபதாஃ ।

உயவிலாதிவாரதசூலாவொதொலுடொலுவெசு ॥ ௫௨

வெலியஉபாநு அந்தக்கரணத்தினு
டைய தர்மங்களான
கருகவாடிநு கருத்துருத்துவ போக்த
திருத்துவபிரமாதிருத்துவங்கனையும்
ஊடு உபாஷார பிரகாசமென்ற பே
ரையுடையதான
சூதூரவிபதாஃ உயுத்துமாவினுடை
ய சுவருபத்தையும்

உயச அன்னியோன்னி யாத்தியாசம்
பண்ணிக்கொண்டு நான்நானென்று
புராதம் முன்னே
விலாதி விளங்குகிறான்
கதம் ஆகையினாலே
சூலாவம் இந்த சிதாபாசன்
ஊடு சுத்த ஆரோபனாகவே
வெவச ஆகிறான்.

அ-கை. இந்தமயக்கத்திற்குக் காரணத்தையும், அதின்நிவர்த்தியையும்,
நிவர்த்தியானவர்களுடும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

कावृद्धिःकोयमाभासःकोवात्मात्रजगत्कथम् ।

इत्यनिर्णयतोमोहोहेयस्संसारइप्यते ॥

बुद्ध्यादीनांस्वरूपंयोविविनक्तिसतत्ववित् ।

सएवमुक्तइत्येवंवेदान्तेपुविनिश्चयः ॥

கொவூலிஃகொயமாஹாவஃகொவாதூ துஜமதூயஃ ।

ஈதுநிணாயுதொடொஹொஹெயஸூலாரஜஷுதெ ॥ ௫௩

வூயூடிநாஸூரவியாயொவிவிநக்திஸதகவவிசு ।

ஸவஸமுக்தஈதுவ்வெவொஹெஷுவிநிஸ்யஃ ॥ ௫௪

வாயி? புத்தியென்பது

கா யாது

கயா சூலாலம் இந்த ஜீவனென்பவன்

கம் யார்

கசு இந்த இடத்தில்

சூதா ஆத்துமா வென்பவர்

கம் யார்

கசு ஜகத்தென்பது

கயா வா எப்படிப்பட்டது

இதி இப்படி

கசு நீண்டயம் பகுப்பன்றியில் நிர்ணயம்

ல்லாத்தினால்

கோஹம் உண்டாகிறமயக்கமே

கெயம் தள்ளத்தக்கதான

கலவாரம் சம்சாரமென்று

இவ்வுதெ சொல்லப்படுகிறது

யம் யாதொருவன்

வாயுஜீவா புத்திஜீவன் ஆத்துமா

ஜகத்துமுதலான வைகளுடைய

வாயுருபம் ஸ்வரூபத்தை

விவிந்நி விவேகத்தால் பிறித்தறிந்தி

ருக்கிறானே

வம் அவனே

கசுவிசு தத்துஞானியென்றும்

வம் னவ அவனே

கசு இதி முக்தனென்றும்

வெஜானெஷு வேதாந்தங்களிலே

வனவம் இப்படி

விநிஸ்யம் நிச்சயமானது நன்றாய் ப

ண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளனில், பந்தமோட்சங்கள் ஆவிவேகத்தால் தோன்றும்பட்சத்தில், அத்துவைதவாதத்தில், தார்க்கிகள் பரிகாசங்கள்முதலானதைச் செய்கிறார்களேயெனில்.

एवञ्चसतिवन्धस्यात्कस्येत्यादिकुतर्कजाः ।

विड्वन्नाददंख्याःखडनोक्तिप्रकारतः ॥

வனவாவல விவாயவ்யாதுவெயுதூஜிகுதகசுஜா? ।

விவாயவநாடிஜாவாயு?வாவவெநாதிவகாரத? ॥ ௫௫

வனவ வ வகி இப்படி யிருந்துள்ள

கவய யாருக்கு [ளவில்

வாயு பந்தமானது

வாயு வந்திருக்கிறதென்று

இதூஜி இவைமுதலான

கசு கசுஜா? குதகத்தினாலுண்டான

வைகளான

விவாயவநா? பரிகாசங்களானவை

வாயுவெநாதிவகாரத? கண்டனமே

ன்கிறகந்தத்தில் சொல்லியபிர

காத்தால்

கசுஜா திருடமாக

வாயு?கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி சுருதியுத்திகளால் கூடத்தரை பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறுபாடுபித்துக் காண்பித்து, புராணங்களிலும் இப்படி சொல்லியிருப்பதை எடுத்துக் காண்பிக்கிறார்.

கூடஸ்ததீபிகை.

சுகக

वृत्तस्साक्षितयावृत्तिप्रागभावस्यचस्थितः ।

बुभुत्सायास्तथाज्ञोस्मीत्याभाताज्ञानवस्तुनः ॥

असत्याखंवनत्वेनसत्यस्सर्वजडस्यतु ।

साधकत्वेनचिद्रूपस्सदाप्रेमास्पदत्वतः ॥

आनन्दरूपस्सर्वार्थसाधकत्वेनहेतुना ।

सर्वसंबन्धवत्त्वेनसंपूर्णशिवसंज्ञितः ॥

வகுதெஹாக்களிதயாவகுதிபுராமலாவஹுவஹிதம் ।

வஹுதூயாஹுயாஜெஹாஸீதூஹாதாஜூநவஹுமம் ॥ ௫௬

சுவதூராவநசெவநவதஹுவஜஹவதுக ।

வாயகசெவநவிஜுவஹுதாஹுதாஹுதசுவதம் ॥ ௫௭

சூநநூரவஹுவபுராயஹாயகசெவநஹதூநா ।

வஹுஹாவஸுவசெவநவாவஹுணபூரிவஹுஜிதம் ॥ ௫௮

வகுதெஃ காமாதிவிருத்திகளுக்கு பா
தாமொருவர்

ஹாக்கிதயா சாட்சியாக

ஹிதம் இருக்கிறே

வகுதிபுராமலாவஹுவ யாதொருத்
தர் விருத்தியினுடைய பிராகபாவ
த்துக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறேவஹுதூ யாம் யாதொருத்தர்தன்
னைத்தானாகவே அறியவேண்டுமெ
ன்று வருகிற விருத்திக்கு சாட்சி
யாயிருக்கிறே

கயா அப்படி

சுஜேஃ என்னைநானறியாமல்

சுஹுஜி இருக்கிறெனென்று

சூஹாதாஜூநவஹுமம் விளங்கப்ப

டுகிற அறியாமைக்கும் சாட்சியாக

வவிருக்கிறே அவரே

சுவதூராவநசெவ அசத்தியமான

ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாகையால்

வத்யுஃ சத்தியர்

வஹுஜஹுவது சர்வ ஜடபதார்க்

தத்திற்கும்

வாயகசெவ சாதகரானதால்

விஜுவஹுஃ சித்தருபர்

வாஹுதூஹுதசுவதம் மேலானபிரிதி

க்கிருப்பிடரானதால்.

வஹு எப்போதும்

சூநநூரஹுஃ ஆனந்தருபர்

வஹுபுராயஹாயகசெவ சர்வ விஷய

ங்களுக்கு சாதகரான

ஹதூநா காரணராயிருப்பதாலும்

வஹுஹாவஸுவசெவ சர்வானு சபூ

தராயிருப்பதாலும்

வஹுஹுஃ எங்கும் நிறைந்தவரா

யிருக்கிற

ஸிவஹுஜிதம் சிவனென்று சிவபுரா

ணத்தில் அடையாளம் பண்ணப்ப

ட்டிருக்கிறார்.

வி-ம். விருத்தியாதிக்ளுக்கு சாட்சிபா யிருப்பதால், இவர் விருத்தியாதிக ளுக்குவேறு. எது விருத்தியாதிகளுக்கு வேறில்லையோ, அது விருத்தியாதிக ளுக்கு சாட்சியாகமாட்டாது, எப்படி விருத்தியாதிகளோ. மித்தியாஜகத்துக் கதிஷ்டானராகையால், இவர்சத்தியர் அசத்தியரஜகாதி அதிஷ்டான சுக்தி போல, ஜகத்தை விளக்கிவைப்பதால், இவர்சித்துருபர், எது சித்துருபமில்லே யோ, அதுஜடமான ஜகத்தை விளக்கிவைக்க மாட்டாது, கடாதியைப்போல. பரமப்பிரீதிக் காஸ்பதமா யிருப்பதால், இவர் ஆனந்தருபர். யாதொன்றுபர மானந்த ரூபமில்லையோ, அதுபரமப் பிரீதிக்குவிஷயமன்று, எப்படி கடாதிக ளோ, சர்வசம்மந்தரா யிருப்பதால், இவர்பரிபூரணர் ஆகாசம்போல. சர்வார் த்த சாதகராகையால், இவர்சர்வசம்பந்தர், யாதொன்று சர்வானுச்சூதமில் லையோ, அதுசர்வார்த்த சாதகமாகாது எப்படி தீபாதியோ, அப்படியென்றறி. அ-கை. இப்போ சொன்னபுராண வாக்கியத்திற்கு, தாற்பரியமேதெனில்.

इतिशैवपुराणेषुकूटस्थःप्रविवेचितः ।

जीवेशत्वादिरहितःकेवलस्वप्रभश्चिवः ॥

ஐதிசைவபுராணேசுகூடஸ்தஃபுவிவெவிதஃ ।

ஜீவெஸகவாடிரஹிதஃகெவஸ்வபஸ்சிவஃ ॥ ௫௯

ஐதி இப்படி

செவபுராணெஷு சூதசம்கிதா

தி சிவபுராணங்களிலே

ஜீவெஸகவாடிரஹிதஃ ஜீவெசுவரபாவ

மற்றவராயும்

கெவஸு தனிமையாயிருக்கிறவராயும்

ஸுபுலஃ சுயம்பிரகாசரான

ஸிவஃ சிவனே

கூடஸ்தஃ கூடத்தொன்று

புவிவெவிதஃ நன்றாகபிரித்துச்சொ

ல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

அ-கை. ஜீவெசுவரர்களை கற்பிதானென்றெங்கேசொல்லி இருக்கிறதெனில்.

मायाभासेनजीवेशोऽकरोतीतिश्रुतत्वतः ।

मायिकवेवजीवेशोऽस्वच्छौतौकाचकुम्भवत् ॥

மாயாபாவெநஜீவெஸளகரொதீதிசுருதகூதஃ ।

மாயிகாவெவஜீவெஸளஸுஸ்வ தளகாசுக்ஸவஸு ॥ ௬௦

மாயா மாயையானது

ஜீவெஸள ஜீவெசுவரர்களை

சூலாவெந கரொதி ஐதி மித்தை

யாக உண்டுபண்ணுகிறதென்று

அ-கை. அப்படி மாயிகாளானால், இவர்கள் நேகாதிகளுக்கு, விலட்சண

மாபெப்படி இருக்கக்கூடுமெனில்.

சுருதகூதஃ சுருதியிலே கேட்கப்ப

டுகிறபடியால்

ஜீவெஸள ஜீவெசுவரர்கள்

மாயிகள ணவ மாயாமாயாந்தானே

காவகூலவச அப்பிரகாசமாய் பா
னைகளுக்கு விஸ்சணமாயிருக்கிற
காசிக்குப்பின்பால்

சுள அவர்கள்

வூஜுள சொச்சமாயிருப்பார்கள்.

அ-கை. பானைக்கும் காசிக்குப்பிக்கும், காரணமாயிருக்கிற மண், லட்சணப
தமாயிருப்பதால், அவைகளின் காரியங்களான, கடமும், காசிக்குப்பியும் பே
தமாயிருக்கலாம், ஜீவேசுவரஜகத்க் காரணமாயிருக்கிறமையை ஒன்றுபிடுப்ப
தால், ஜீவேசுவராளுக்கும், ஜகத்துக்கும், வைஸ்சிண்யம் நியாயமல்லவெனில்.

अनजन्यमनोदेहात्स्वच्छं यद्वैवतौ ।

मायिकावपिसर्वस्मादन्यस्मात्स्वच्छतांगतौ ॥

சுனஜந்யோஉநொடெஹாத்ஸ்வக்ஷ்யத்யவையத்யுத்யெவதள ।

மாயிகாவபிஸர்வஸ்தாந்யஸ்தாஸ்வக்ஷதாங்கதௌ ॥ கூக

சுநஜந்யோ அன்னத்திலேயுண்டான

உநம் மனதானது

டெஹாஸ் தேகத்தைக்காட்டிலும்

யத்யு எப்படி

வூஜு சுவச்சமோ

தயா வனவ அப்படியே

சுள அவர்கள்

மாயிகளாகவி மாயிகாளாயிருந்தாலும்

வவூஜுஸ் சகலமானதாயிருக்கிற

சுநூஜுஸ் அன்னியமானஜகத்தைக்

காட்டிலும்

வூஜுகோ சுவச்சத்துவத்தை

மதள அடைந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் சுவச்சமாயிருக்கட்டும், சேதனத்துவமானதுயி
வர்களுக் கெதினெனில்.

चिद्रूपत्वञ्चसंभाव्यचित्वैवप्रकाशनात् ।

विष्णुत्वञ्चखण्डान्वान्वாயोर्विष्णुनैवप्रकाशनात् ।

விஷ்ணு வனவ சைதன்னியத்தினுலே

விகாஸநாச விளங்குகிறபடியினுலே

விஷ்ணுபகம் உ அறிவுஸ்வரூபமாயி

ருத்தலும்

வானாவ்யம் சம்பவிக்க யோக்கிய

மாயிற்று

அ-கை. சித்தினுலே விளங்கப்பட்டாலும் மாயிகாளாயிருக்கிற இவர்களு
க்குசித்துத்துவம் கூடாதேயெனில்.

सर्वकल्पनशक्तायामायायादुष्करं न हि ॥

வவூகலு நஸகூயாஜாயாடிஷ்டாந்நஹி ॥ கூஉ

வவூகலு நஸகூயாஃ சமஸ்தத்தையு

மாயாயாஃ மாயாசக்திக்கு

டிஷ்டாந அசாத்தியம்

ம் கற்பிக்கவல்லமையுடையதான

ந ஹி ஒன்றுமில்லையென்றே.

அக இவையகமுதிருயாயத்தால் திருடம் பண்ணுகுரர்.

अस्मिन्निद्रापिर्जिवेनैवेनैस्वप्नगोसृजेत् ।

महामायासृजयेतावित्याश्चर्यकिमत्रे ॥

சுவிநிதிராவிஜீவெஸளவெத் தளஸ்வபுளவாஜெசு ।

உஹாமாயாஸுஜெக்துதாவித்யாஸுபுலகிசுருதெ ॥ சுரு

சுவிநி இத்தநமிடத்திலிருக்கிற

நிதிரா சுவி நித்திராசக்திபே

வெதநள சேதனர்களாயும்

ஸ்வபுள சுவப்பனகாலத்தில்கற்பிக்

கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற

ஜீவெஸள ஜீவெசுவரர்களை

ஸுஜெசு சுருஷ்டிக்கிறதானால்

உஹாமாயா மகாமாயாசக்தியானது

வனதள இவர்களை

ஸுஜகி உதி உண்டுபண்ணுகின்றது.

சுரு இத்தவிஷயத்தில்

தெ உனக்கு

சுஸுபுல ஆச்சரியம்

கிம் என்ன.

அக. மாயைக்குச்சிஞ்சுதுவாநி ஜீவகுணங்களை கற்பிக்கலாமேதவிர, சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வேசுவரத்துவம் முதலானகல்லியான குணங்களையெப்படி கற்பிக்குமெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकञ्चेशकल्पयित्वाप्रदर्शयेत् ।

धर्मिण்கल्पयन्त्यास्यात्कोभारोधर्मकल्पने ॥

ஸர்வஜ்ஞசுவாழிகுவெஸெகலுயிசுவாஸுஷுபுயெசு ।

யிபிபுண்கலுயனாஸுஸுருதாலாரொயபுகலுமெ ॥ சுரு

ஸர்வஸு ஈசுவரனிடத்தில்

ஸர்வஜ்ஞசுவாழிகாவ சர்வஞ்ஞத்துவம்

முதலான கல்லியான குணங்களை

மாயையானது

கலுயிசுவா கற்பிவித்து

ஸுஷுபுயெசு காண்பிவிக்கிறது

யிபிபுணர் இந்த தர்மங்களையுடைய

ஈசுவரனை

கலுயனார் கற்பித்திருக்கிற மாயை

க்கு (கற்பிவிப்பதில்

யிபுகலுமெ அவருக்கேற்றதொழிலை

கிம் என்ன

ஹார் பாரம்

ஸுஸு இருக்கிறது.

அக. இவ்வளவு வல்லமையுள்ள மாயைகூடத்தனையும் கற்பிவிக்கமாட்டாத்தோவெனில்.

कूटस्थेप्यतिशंकास्यादितिचन्मातिशंकयताम् ।

कूटस्थमायिकत्वेतुप्रमाणंनहिविद्यते ॥

கூடுதலுயிசுஸாசுவாழிகிவெநாசுஸாகுதாபு ।

கூடுதலுயிசுசுவதாஸுஸாணாநஹிவிருதெ ॥ சுரு

கூடுஹ்ஸூகூடத்தரிடத்திலும்[அ]
கூதிஸூகூ அதுகமான ஆசேஷபமான
வ்யாச ஐகி வெச இதுபோலிருக்கட்
மேமேளன்றுசொல்வையையான
காகிஸூகூதா அப்படிச்சங்கிக்கத் தக்

சுதன்று
கூடுஹ்ஸூகூயிக்ஸெ கூடத்தர்மாயாதம்
பிதமென்பதில்
ஒரோணம் து கருதிப்பிரமரணம்
ம விஷயதெ ஹி ஒன்றுமில்லையன்றே

அ-கை. கூடத்தர்தான் வாஸ்தவரென்று எந்தவேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

वस्तुत्वोपयंत्यस्यवेदान्तासकलाअपि ।

सपक्षरूपं वस्त्वन्यन्ननहन्तेत्रकिञ्चन ॥

வஸூகூவொஷயனூஸூவெஹானாஸகலாஸகலா

வஸகூரூபாவஸூநூஸூவஹனெதுகிவந ॥ சுசு

ஸகலாம் சகலமான
வெஹானாம் சூவி வேதாந்தங்களும்
சூஸூ இந்தகூடத்தருக்கே
வஸூகூ வஸ்துத்தன்மையை
வொஷயனி முறை இடுகின்றன
ஸகூரூபா இவருக்கெதிரியான

சூஸூ வேதே
வஸூ ஒருவஸ்துண்டேன்று சொல்
லுகிற
சூத்ரு இந்தவிஷயத்தில்
கீனந சிறிதேனும்
ம ஸஹனெ சுருதிகள் சகிக்கா.

அ-கை. இப்படி சுருதியிருக்கட்டும் தற்குயுத்தி சொல்லவேண்டுமெனில்.

श्रुत्यर्थविशतीकुर्मो नतर्कान्वच्मिकिञ्चन ।

तेन तार्किकशंका नाप्रकोवसरोवद ॥

तस्मात्कुतर्कसंत्यज्यमुमुक्षुश्श्रुतिमाश्रयेत् ।

ஸ்ரூத்யூஹ் விஸதீகூமொநதர்கானவ்ச்மிகிணந ।

தெநதார்கிசகாநாபரகோவஸரொவத ॥ சுசு

தஸூதூதகூபாவனூஜ்யூஹ்ஸூகூஸூதிஸூயெசு ।

ஸ்ரூத்யூஹ் சுருதிகளுடைய அந்த
ரங்கமான அர்த்தத்தை [ம்
விஸதீகூஹ் பிரகாசமபண்ணுகிறே
தகூபாந தர்க்கங்களை
கிணந சிறிதும்
ம வஹி நாம் சொல்லவில்லை
தெந ஆகையால்

தார்கிசகூஹ்நாதார்க்கிகாளுடைய
சங்கைக்கு
சூத்ரு இவிடத்தில் [து
கஹ் சுவஸூரஹ் என்ன அவசரமிருக்கிற
வடி சொல்
தஹ்ஸூ ஆகையினாலே
கூதகூஹ் குருக்கம் பண்ணுவதை

சு. 2 சு.

பஞ்சதசப் பிரகரணம்.

8-8-8-8 முழுட்சுவானவன்

| முழுதினையே

வஞ்சு தள்ளிப்போட்டு

| சூரியெச ஆசிரியக்கவேண்டியது.

அ-கை. முழுட்சுக்களெப்படி அனுசந்தானம் பண்ணவேண்டியதெனில்.

भृतौतुमायाजीवेशौकरोतीतिप्रदर्शितम् ॥

ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशकृताभवेत् ।

जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकर्तृकः ॥

असङ्गएवकूटस्थस्सर्वदानास्यकश्चन ।

भवत्यतिशयस्तेनमनस्येवंविचार्यताम् ॥

முழுதள துலாயாஜீவெஸள கரொதீ திவ்ரஹிபுதா || கூ அ

஠ர஠க்ஷணாஹிவ்ரவெஸா ஊவ்ரஹிநீஸ்க்ர தாலவெசு ।

ஜா஠ு஠ாஹிவ்ரொக்ஷாஊஸ஠ஸா ரொஜீவகத்ரபுக஠ || கூக்

சவ஠஠வனவகடுடஸஸவ஠஠ாநாவஸுகஸுந ।

஠வத்யுதிஸயவெஸ ந஠நவெஸுவ஠விவா஠புதா || ௭௦

8-8-8-8 முழுட்சுவானவன்

ஜீவெஸள ஜீவெசவரர்களை

[று

கரொதீ ஐகிஉண்டுபண் ணுகிறதென்

முழுதள சுருயிலே

[றுது

வ்ரஹிபுதா தாண்பிக்கப்பட்டிருக்கி

஠ர஠க்ஷணாஹிவ்ரவெஸாஊ அதில்பார்

வைமுதல்பிரவேசம்வரையிலுள்ள

ஸுஷுப்தி கிருஷ்டியானது

஠ர஠ஸ்க்ர஠ ஈசவர஠ஸ்ப்பண்ணப்ப

ட்டதாக

஠வெசு பவிக்கத்தக்கது

ஜா஠ு஠ாஹிவ்ரொக்ஷாஊ ஜாக்கிரமுத

ல் மோட்சம் வரையிலுள்ள

ஸஸஸா஠ சம்சாரமானது

ஜீவகத்ரபுக஠ ஜீவ஠ுடைய கிருஷ்டி

யென்று அறியத்தக்கது.

கடுடஸஸ கூடத்தர்

சவ஠஠ம் வனவ அசங்கரே

ஸவ஠஠ா எப்போதும்

ஸ்ஸு இவருக்கு

க்ஸுந ஒருவிதகிருத்தியமான

சுகிஸயம் அதிசயமும்

ந ஠வகி இல்லை

தெந ஆகையினால்

8-8-8-8 மனசில்நான் கூடத்தென்று

வனவ சதா இப்படி

விவா஠புதா விசாரணைப்பண்ணத்த

க்கது

அ-கை கூடத்தர் அசங்கர், அவரிடத்தில் ஒருநற்பணியி டில்லையென்று வே

தத்திலெப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नवधोनचसाधकः ।

नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

ள்ளதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

வெவ்வேறுபாடு போதிக்கிறது.

ஸ்ரீ யோக்கியமான்

புதியா அதிகாரமானது

உண்மையான ஆத்துமாவில்

அ-கை. இப்படிசுருதியின் அர்த்தம் ஒன்றாயிருக்கும்போது அதைச்சொல்லுகிற சாத்திரகர்த்தாக்கள் பலவிதமாய்தாற்பரியம் பண்ணுவானெனினில்.

श्रुतितात्पर्यमखिलमबुध्वाभ्राम्यतेजडः ।

विवेकीत्वखिलबुध्वातिष्ठत्यानन्दवारिधौ ॥

ஸ்ரூதிதாதுய-உணியுமெய்யுலா-உத்தேஜய: ।

விவெகீகவிமய-உணியு திஷ்டதூ-நடிவாரியள ॥ எச

ஜய: முடனானவன்

கவிம-சமஸ்தமான

ஸ்ரூதிதாதுய-சுருதிகளுடைய

தாற்பரியத்தை

கய-அறியாமல்

லா-மயங்குகிறான்

விவெகீ-சு கவிம-கி-கையோ

வென்றால் சுருதிதாற்பரியமான ச

மஸ்தத்தையும்

ய-அறிந்து [தில்

சு-நடிவாரியள ஆனந்தசமுத்திரத்

திஷ்டி முழுக்கொண்டிருக்கிறான்

அ-கை. ஞானியின் நிச்சயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

मायामेवो जगन्नीरवर्षत्यवयथातथा ।

चिदाकाशस्य नोहानिर्वाला भइति स्थितिः ॥

மாயாமெவொஜமநீராவஷ்டதேவயயாதயா ।

சிதாகாசஸ்ய நொஹாநிநவாலாஹிதிஸ்திதி: ॥ எரு

மாயாமெவ-மாயையாகிற மேகமா

னது

ஜமநீர-ஜகத்தாகிறவருஷத்தை

யயா-எப்படிவருஷிக்கவேண்டுமோ

தயா-அப்படி

வஷ்டதி-வருஷித்துக்கொண்

டேயிருக்கட்டும்

அ-கை. இந்தகிரந்தத்தை பழகுகிறவனுக்கு பலமேதெனில்.

விதாசாஸ்ய-அதனால்சுதாசாஸ

யிருக்கிறானக்கு (ஸ்லை

நொஹாநி-யாதொரு குறைவுமி

தவா-யாதொருலாபமுமில்லை

இதி-இப்படி

ஸ்திதி-ஞானியினுடையஸ்திதி பெ

ன்றறியவேண்டியது

इमंकूटस्थधीपंयोऽनुत्तन्धत्तानिरन्तरम् ।

स्वयंकूटस्थरूपेण दीप्यते सैः निरन्तरम् ॥

இமங்கூட்டஸ்ததீபயோ-அனுவஸ்துநிரந்நரம் ।

ஸ்வயங்கூட்டஸ்தரூபேண-தீப்யதே-சை-நிரந்நரம் ॥ எசு

தீயான தீபிகை.

சு2௭

யஃ யாதொருபுருஷன்

ஐயம் இந்த

கருடஹ்ருதீபம் கூடஸ்ததீபத்தை

நிரணூரம் இடைவிரடாமல்

சுநஹ்ருதீபம் அனுசந்தானம்பண்ணி

வருகிறேன்

சுவன் அந்தஸ்தின்

ஐயம் தானே

கருடஹ்ருதீபம் கூடஸ்த ரூப

மாகவே

நிரணூரம் எப்போதும்

தீவ்யதே விளங்குகிறான்.

கூடஸ்ததீபம் முற்றிற்று.

(3)வது தீயானதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

உத்தரதாபனீய சுருதியிலிருக்கிற பிரமத்தியானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தீபப்பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென் றோடுகிறது விசம்வாதிப்பிரமை. இரத்தினப் பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென் றோடுகிறது சம்வாதிப்பிரமை. வெம்பாவை யக்கினியென்றுநினைத்து தெய்வகதியால், அக்கினிகடைத்தால் அனுமானசம்வாதி, கோதாவரிஜலத்தைக், கங்காஜலமென்று நினைத்து உட் கொண்டு பாபநிவர்த்தியாவது, சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை, அவ்வாறு அஜா. மேளனென்றவன், சுவரவெறிமயக்கத்தால் நாராயணனை ஸ்மரித்துமறித்தபி ன், சொர்க்கத்தை யடைந்தது சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை, இவ்வாறு எல்லாநி யாயத்திலும் யோசிக்கவும், சம்வாதியும் முதலில் மயக்கமாயிருந்தாலுந், பல காலத்தில்நன்றாய்ப் பலத்தைக் கொடுப்பதுபோல, பிர்மதத்துவ உபாசனையும் பல்காலத்தில் மோக்ஷபலத்தைக் கொடுக்கும். ஆப்தனான குருவாக்கியத்தை நம்பித் தியானஞ்செய்வதே பிரமத்தியானம், மரணகாலபரியந்தம் பிரமத்தி யானஞ்செய்து, பிரம மடையாவிட்டாலும், பிரதிபந்தநாசத்தால் மறுஜன்ம த்திலாவது மோக்ஷபலத்தை யடைவான், வியாசரும் மேற்கூறியவாறு கூறி யிருக்கின்றனர்.

இன்று அனேகந்தவைசொல்லி, படிப்பு வரவிட்டாலும், மறுதினத் தில் லேசாய் வருவதுபோலவரும். ஒருஜென்ம கெர்ப்பத்தில் ஞானத்தைவா மதேவர் அடைந்தாரென்றும், ஜடபரதர் மூன்றுஜன்மத்தின், பிரதிபந்தநாச காலத்தி லடைந்தாரென்றும், சுருதிகூறுகின்றது. கேனோபரிடத்தில் பிர்மத் தியானங் கூடாதென்று சொல்லியிருக்க, நீர், எவ்வாறுகூறினீரெனில், அந்தசு ருதியிலே அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற்கும், அப்புறப்பட்டதுபிர் மமென்று சொல்லியிருக்கும்போது, பிர்மஞானமுங் கூடாதென்று சொன்

தியானதீப சாரார்த்தப் பிரகாசிகை முற்றிற்று.

क्रियतेध्यानदीपस्यव्याख्यासंक्षेपतोमया ॥

நக்ஷாஸ்ரீவாரதீ கீயுவிஜாரணுஉகீஸ்ரரள ।

சூயதெயுா நகீவவஸுவூவூவாஸுக்ஷவதொயா ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை நம்ஸ்காரம்செய்து சம்க்ஷேபமாக தியானதீபத்திற்கு வியாக்கியானத்தைச் செய்கிறேன்.

அ-கை. இந்தவேதாந்த சாஸ்திரத்தில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதி சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனாயும் நன்றாய் சிரவணமனன நிதித்தியாசனமா ன அனுஷ்டானத்தை யுடையவனாய் மிருக்கிறவனுக்கு, தத்துவம்பதார்த்த விசாரபூர்வகமாக மகாவாக்கியார்த்த ரூபமான அபரோட்ச ஞானத்தினாலே பிரமமேதானாயிருக்கிற மோட்ச முண்டாகிறதென்று இதுவரைசொல்லப்பட்டது. அதில்அப்படி சிரவணம் பண்ணினவனுக்கும் பிரஞ்ஞாமாந்தியம் முத லானசில பிரதிபந்தத்தாலே அப்பிரதிபந்தா பரோட்சஞானம் உண்டாகாத பட்சத்தில், அது ஷண்டாகுவதற்கு வழியாயும் மோட்சபலத்தைக் கொடுப்ப தாயுமிருக்கிற உபாசனைகளைக் காண்பிவிக்கிரவர யிருக்கிற இந்தகுருநாதன், முதலில் திருஷ்டாந்தத்துடன் பிரமத் தியானத்தினாலும், மோட்சமுண்டா குமென்று பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்.

संवादिभ्रमवद्भ्रतत्वोपास्त्याविमुच्यते ।

ஸவாடிஹ்ரவஹ்ரதக்ஷாவாஹ்யூவிஉஹ்யதெ ।

ஸவாடிஹ்ரவஹ்ரதக்ஷவாதிபிரமைபோல | னத்தினாலே (கிறது
ஸ்வஹ்ரதக்ஷாவாஹ்யூ பிரமத்தியா | விஹ்ரதெ மோட்சம் அடையப்படு
அ-கை. அதில்என்னப் பிரமானமெனில்,

उत्तरेतापनीयेऽतश्श्रुतोपास्तिरनेकथा ॥

உதூரெதாவநீயெஃதஸூஉதாவாஹிரநெகயா ॥ க

யகம் யாதொரு காரணத்தினாலே	ஸூதா கேட்கப் பட்டிருக்கிறதோ
உதூரதாவநீயெஃதத்ரநாபநீயத்தில்	கூதம் ஆகையினாலே இந்தவிடத்தில்
உவாஹிம் பிரமத்தியானமானது	முத்திரிமித்தமாக பிரமத்தியானத்
கூமெகயா அனேகப்பிரகாரமாக	தைச் சொல்லுகிறோம்.

அ-கை. இப்படி சம்வாதிபிரமையென்று சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தைள ங்கே சொல்லியிருக்கிற தெனில்.

मणिप्रदीपप्रभयोर्मणिबुद्ध्याभिधावतोः ।

मिथ्याज्ञानाविशेषेपिविशेषोऽर्थक्रियांप्रति ॥

மணிஹ்ரபூபுஹ்யொஹ்ரணீஹ்யூஹியாவதொஃ

மித்யாஜ்ஞாநாவிசேஷேபிவிசேஷோர்ஹ்ரகியாஹ்ரதி ॥ உ

பு ஹாயா பிபைபிஸ்

கணியைவிட ரத்தினமென்கிற புத்தி
 யானது
 சிவபிரகாசம் து பொய்யானனான
 ந்தானே
 கீவபுலா தீபத்தின் பிரபையை
 வுக்கி குறித்து
 சுவியாவதா ஓடப்பட்ட புருஷனாலே
 கணியை ரத்தினமானது

ந லுடைய அடையப்படவில்லை
 கணியை ரத்தினத்தினுடைய
 புலாயாப பிரபையைக்குறித்து
 யாவதா ஓடுகிறவனாலே
 சுவயம் நிச்சயமாக
 கணியை ரத்தினம்
 லுடைய எனவ அடையவே படுகிறது.

அ.கை. வார்த்தைகளில் இப்படிச் சொல்லியிருக்கட்டும். பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

दीपप्रभामणिभ्रान्तिर्विस्वादिभ्रमस्मृतः ।

मणिप्रभामणिभ्रान्तिस्संवादिभ्रमउच्यते ॥

கீவபுலாகணியிலாணிவிடவலவாழிலுடையது ।

கணியுலாகணியிலாணிவலவாழிலுடையது ॥ க.

கீ வபுலாகணியானது தீபப்பிரபை
 யில் ரத்தினப்பிராந்தியானது
 வலவாழிலுடைய சம்பவாதிபிரமை
 வுடையது சொல்லப்படுகிறது. [ன்று
 கணியுலா ரத்தினுடைய பிரபையில்

கணியானது ரத்தினமென்கிற பிரமை
 யானது
 வலவாழிலுடைய சம்பவாதிபிரமை என்று
 உய்யுத சொல்லப்படுகிறது.

அ.கை. இப்படி பிரத்தியட்சசம்வாதி பிரமைபைக் காண்பிவித்து, அது மான விஷயத்திலும் காண்பிவிக்கிறார்.

बाष्पं धूमतयाबुध्वातत्रांगारानुमानतः ।

वह्निर्दृच्छायालव्यसंस्वादिभ्रमोमतः ॥

வாஷ்டயுடையதயாவயுத தூம்மாராநுமானதம் ।

வஹ்நியுடையதயாவயுதவலவாழிலுடையது ॥ எ

வாஷ்ட வெம்பாவை [ண்ணி
 யுடையது புகையென்கிற நிச்சயம்ப
 சூம்மாராநுமானதம் அக்கனி இருக்க
 ந்தென்ற அனுமானத்தால்
 வயுத அறிந்துபோனவனுக்கு
 தது அந்தவிடத்தில்

யுதயா தெய்வகதியினாலே
 வஹ்நி அக்கியானது
 லுடைய லபிக்கப்பட்டது
 வஹ்நி அது [மை
 வலவாழிலுடைய அனுமானசம்வாதி பிர
 மை எனப்படும்.

அ.கை. காஸ்திரசம்வாதி பிரமையை உதாரணங்களுடன் காண்பிவிக்கிறார்.

சுரு.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

गोदावयुदकंगङ्गोदकंमत्वाविशुद्धये ।

संप्रोक्ष्यशुद्धिमाप्नोतिसंवादिभ्रमोमतः ॥

ज्वरेणासस्सन्निपातंभ्रान्त्यानारायणंस्मरन् ।

मृतस्वर्गमवाप्नोतिसंवादिभ्रमोमतः ॥

மொழாவயபுடகம்மொழகமகவாவியுபயே ।

ஸம்ப்ரோக்ஷ்யஸூகிவாவோதிஸஸ்வாபிஸ்யுரோமதஃ ॥ அ

ஜ்வரணாஸஸநிபாத்ந்ந்யானாராயணம்ஸுரநு ।

மூதஸுமுவாவோதிஸஸ்வாபிஸ்யுரோமதஃ ॥ கூ

மொழாவயபுடகம் கோதாவரி தீர்த்

தத்தை

மம்மொழகம் கங்காதீர்த்தமென்று

கூவா எண்ணி

[ட்டு

விஸுபயே பாபட்சயத்தின் பொரு

ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய பிரோட்சித்துக்கொ

ஸூகி கத்தியை

[ண்டு

சூவோகி அடைகிறான்

ஸஃ அதுவே

[ரமை

ஸாவாபிஸ்யுஃ சாஸ்திரீய சம்வாதபி

கஃ எனப்படுகிறது

ஜ்வரண காச்சலாலே

ஸநிபாததோஷத்தை

சூகி அடைந்த அஜாமீன்

ஸூகி மயக்கத்தினாலே

நாராயணம் ஸுரநு நாராயணனைஸ்

மரித்துகொண்டு

கூகஃ இறந்தவன்

ஸூகி சுவர்கத்தை

சூவோகி அடைந்தான்

ஸஃ அது

ஸாவாபிஸ்யுஃ ஒருசம்வாதபிரமை

கஃ எனப்படுகிறது

வி-ம்: ஹரிஎன்றநாமத்தை துஷ்டர்கள் சொன்னாலும் அவர்களுக்கும்பாபம்போய்விடும். தீயென்றுதெரியாமல் தொட்டவனையும், தீஎரிப்பதுபோல வென்றும், ஸ்மிருதியிலும், அஜாமீன் நாராயணஸ்மரணம் விசேஷமென்பதையறியாமல் தன்புத்திராளுடைய நாமமென்றுகினைத்து, வைத்திபர்முதலானவர்களைக் கூப்பிடுவதுபோல், நாராயணுவென்று சொன்னதால், நற்கதியை யடைந்தானென்று சொல்லுகிற புராவசனத்தையும் கண்டுகொள்.

அ-கை. இப்படி மூவிதசம்வாதபிரமை உதாகரணத்தால். சித்தித்தஅர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रत्यक्षस्यानुमानस्यतथाशास्त्रस्यगोचरे ।

उक्तन्यायेनसंवादिभ्रमास्मन्तिहिकोटिशः ॥

புத்தூக்ஷஸ்யாநுமாதயாஸாஸ்த்ரஸ்யமொவரே ।

உக்தந்யாயேநஸ்வாதிப்ரமாஸ்மந்திகொடிஸஃ ॥ கூ

திரயான தீபிகை.

சுநந

புஞ்சுஷஸ்ய பிரத்தியட்சத்திற்கும்
 சுந-சோநஸ்ய அனுமானத்திற்கும்
 உயோ அப்படியே
 ஸாஸூஸ்ய சாஸ்திரத்திற்கும்
 மொஹொ விஷயமாப்

உதூயாயெந சொல்லப்பட்ட நியாய
 ந்தினாலே [வை
 ஸ்வாஜிஸ்ய சாஸ்திரமெகளான
 கொடிஸம் கோடிவிதங்களாக
 வண்கி ஹி இருக்கின்றனவன்றோ.

அ-கை. இப்படியாவது இந்த சம்வாதிபிரமைகளை எதற்கங்கீகரிக்கவே
 ண்டுமெனில்.

अन्यथामृत्तिकादारुशिलास्युर्देवताःकथम् ।

अग्नित्वादिधियोपास्याःकथंवायोषितादयः ॥

சுநயோஜிதிகாஹாஸூஸ்யுஜெஹதாஃகயே ।

சுநிக்ஷாஜியியொவாஸூஸ்யுஜெஹதாஃகயே ॥ கக

சுநயோ இப்படி.சம்வாதி.பிரமைஅங்
 கீகரியா விடில்
 ஜெதிகாஹாஸூஸ்யுஜெஹதாஃ கட்
 டை. முதலானவை
 ஜெஹதாஃ உபாசிக்க யோக்கியமான
 கயோ எப்படி [தெய்வங்களாக
 ஸூஸ்யுஜெஹதாஃ ஆகும்
 யொஷிதாஹயம் ஸ்திரீ-புருஷன், மண்,

வருணன் தேவலோகத்தையும் அ
 க்கினிகளாக உபாசிக்கும்படி
 சுநிக்ஷாஜியியா பஞ்சாக்கினி வித்தை
 யில் இவர்களையு பாசிக்கும்படி
 கயோ வா என்னமாய் சொல்லக்கூடும்
 உவாஸூஸ்யுஜெஹதாஃ இந்தஉபாசனா பலமான
 பிரமலோக பிராப்திதான் என்ன
 மாய் வரும்த்

அ-கை. இப்போது வெகுநிரந்தங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சம்வா
 திபிரமைகள் புத்தியில் எளிதாயேறும்பொருட்டு சுருக்கிகாண்பிவிக்கிறார்.

अथवास्तुविज्ञानात्फलम्यतर्ह्यसितम् ।

काकताळीयतस्सोयंस्वादिभ्रमउच्यते ॥

சுநயோவஸூவிஜ்ஞாநாஸமநுஸூதாஸூவிதே ।

காகதாஹீயதஸூஸ்யாஸ்வாஜிஸூஜெஹதே ॥ கஉ

சுநயோவஸூவிஜ்ஞாநாஸ எதார்த்தம
 ன்றியிலிருக்கிற வஸ்துவினாடைய
 விஞ்ஞானத்தால்
 காகதாஹீயதம் காக்கைஉள் கார்ந்து
 பனம்பழத்தை தள்ளிற்றென்று
 தெய்வகதியான நியாயத்தால்

ஸாஸூவிதம் இச்சித்த
 ஹம் பலம் (ன்றுண்டோ
 ஸூஜெஹத லபிக்கப்படுகிறது யாதொ
 ஸம் சுயா அந்தஇதுவே
 ஸ்வாஜிஸூஜெஹதம் சம்வாதிபிரமை
 உஜெஹத எனப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமத்தியானம் ஸ்வரூபமற்ற விஷயமானதால் விசாரஜன்னிய
 ஞானபலமான முக்தியை எப்படி. கொடுக்குமெனில்.

स्वयंभ्रमोपिसंवादीयथासस्यक्फलप्रदः ।

ब्रह्मतत्त्वोपासनापितथामुक्तिफलप्रदा ॥

ബധഃശുഭോവിഷ്ണവാഭീയശാശുഭകൃത്യഃ ।

ஸ்ரீ ஹ தக்ஷாவாஸ நாவி தயாஜி மருவா || கங

ஸாவாஜி சம்வாதி யான து

வாய் ஸ்ரீ: சுவி தான் மயக்கருபமா

இதும்

யுடனா எப்படி

வாழி உபுதீர்த்த நன்றாகபலத்தைகொ

①க் கூறுதலா

தயோ அப்படி

ஸ்ரீ ஹ்ருக்ஷாவாஸநா சூத்ரி பீரம

தத்துவநினைடயஸ்வரூபத்தியா

னமும்

ஐக்கியமொன்றினை மோட்சமாகிற பல

தந்தைக் கொடுக்கும்.

ஆ-கை. இந்தத்தியானம் பிர்மத்தையறிந்து செய்கிறதா, அல்லது அறியாமல்ச் செய்கிறதா, அறிந்து செய்கிறதென்றால், மோட்சசாதனமான ஞானம் வந்துவிட்டால், பிர்மத்தியானம், நிஷ்பிரயோசன மாயிற்றே. அறியாமல்ச் செய்கிறதென்றால், விஷமாயிருக்கிற பிர்மலட்சணம், அறிந்துகொள்ளாதவனுக்கு பிர்மத்தியானமே கிடைக்கமாட்டாதே, அப்படியிருந்தால், இதற்குச்சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

वेदान्तेभ्यो ब्रह्मतत्त्वमखण्डैकरसात्मकम् ।

परोक्षमवगम्यैतद्दहभस्मीत्युपासते ॥

வெடாஜெஸ்யாஸூஹதக்ஷபெணைகரவா தக்ஷ |

பொருத்தவழியைத் துணைவராகக் கொண்டு || கச

வெடிபெண்ணெய் வேதாந்தங்களினாலே

குருமுகமநய்

சுருட்டுண்கா வாசகம் அகண்டக

ரதவடிவவான

ஸ்ரீ ஹ சகஸ் பிம்ஸ்வருபத் கத

வெராக்ஷம் பரோட்சமாக

சுவாமி அறிந்து

பனதசு இந்தபிர்மமீம

சுவம் சுவாமி உதி நானென்று

உபாஸக தியான ம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அந்தப்ரோட்ச ஞானத்திற்கு ஸ்வரூபமேதனில்.

प्रत्यग्व्यक्तिमनुल्लिख्यशास्त्राद्विष्ण्वादिमूर्तिवत् ।

अस्तिब्रह्मेति सामान्यज्ञानमत्रपरोक्षधीः ॥

புதுச்சேரி நாயுடுவா ஸ்ரீராமச்சந்திரபிள்ளை

சுவாமிநாதேவதிஸாநாநுஜநாநதகுருவரொக்யாய: || கரு

உரத்துக் கீழித்திபகாத்தும ஸ்வரு | சுமாவியு விஷயிகரித்து அறிபாமல்

வந்தி தானாக

(பத்தை

பாஷாஷ வேதாந்தத்தினாலேயே

தியானதீபிகை.

சுரு

விஷ்ணுஜி-குதி-வச விஷ்ணு முதலான
மூர்த்தியை அறிந்தது போல
பூஷ ஸ்ரீ ஐதி பிரமம் ஒன்று இரு
க்கிறதென்று

வாசானுஜோ-நா சாமான்னியமாயுண்
டான ஞானம்
சுரு இந்த விடத்தில்
வெராக்கூயீ ப்ரோட்சனான மென
ப்படும்.

அ-கை. விஷ்ணுவின் சதர்ப்புஜம் முதலான விசேஷத்தோடே அறிந்திரு
க்கிற ஞானமெதினால் ப்ரோட்சமென்று சொல்வதெனில்.

चतुर्भुजाद्यवगतावपिमूर्तिमनुल्लिखन् ।

अक्षैः परोक्षज्ञान्येवनतदाविष्णुमीक्ष्यते ॥

வதுவ-புஜா-வமதாவவி-குதி-பு-நு-லி-வநு ।

சு-கெ-க்ஷ-ஃ-வ-ரொ-க்ஷ-ஜ-நா-மெ-வ-ந-த-ரா-வி-ஷ-ஃ-க்ஷ-ய-தெ ॥ கசு

வதுவ-புஜா-வமதா சுவி சாஸ்
திரத்தால் நான்குகைமுதலானதை
யுடையவர் விஷ்ணுவென்றஞானம்
வந்திருந்தாலும்
சு-கெ-க்ஷ-ஃ சட்சராதி சகல இந்திரியங்
களினாலே
பி-கு-தி-ஃ அந்த மூர்த்தியை

சு-நு-லி-வநு பிரத்தியட்சமாய்க்கானு
தவனானதால்
த-ரா- அப்போ
விஷ-ஃ அந்தவிஷ்ணுவை
ந-ரொ-க்ஷ-ய-தெ பார்க்கவில்லை
வ-ரொ-க்ஷ-ஜ-நா-ஃ ணவ அவன்ப்ரோட்
சஞானியே.

அ-கை. விஷ்ணுவாதி மூர்த்திஞானமும் இந்திரிய ஞானகோசர மில்லா
மையால் பிராந்திஞான மாயிற்றேயெனில்.

परोक्षत्वापराधेन भवेन्नातत्त्ववेदनम् ।

प्रमाणैर्नैव शास्त्रेण सत्यमूर्तेर्विभासनात् ॥

வ-ரொ-க்ஷ-த்வா-ப-ரா-த-ய-ந-ஹ-வ-ன-ந-அ-த-த்வ-வ-த-ந-ம் ।

ப-ரா-த-ன-ந-வ-ய-ந-வ-ஸ-ந-வ-ந-வ-த-ய-த-வி-ப-லா-ஸ-ந-அ-த- ॥

பு-ரா-த-ன-ந- பிரமானமாயிருக்கிற
பு-ரா-த-ன-வ-ஸ-ந-வ- சாத்திரத்தினாலே
வ-த-ய-த-வி-ப-ல-ஃ சத்தியமான அந்த
விஷ்ணுவாதிமூர்த்தியானது

விவாஸ-ந-அ-த- விளங்குகிறபடியால்
வ-ரொ-க்ஷ-த்வா-ப-ரா-த-ய-ந- ப்ரோட்ச
மாயிருந்தகுற்றத்தால்
சு-த-த்வ-வ-த-ந-ம் பிராந்திஞானமாக
ந-ஹ-வ-ஸ- பவிக்காது.

அ-கை. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிரமஞானம் சாத்திரத்தாலுண்டா
யிருக்கும்போது, என்னவதுவால் அந்தஞானம் இவனுக்கு ப்ரோட்சமாயிற்
டுமெனில்.

சங்கர

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

93

सचिदानन्दरूपस्यशास्त्राद्धानेप्यनुलिखन् ।

प्रत्यञ्चंसाक्षिणंतत्तुब्रह्मसाक्षान्वीक्ष्यते ॥

வலிஜாநநாடுவவ்யுஸாஹூரஹாமெவ்யுநுஹிவநு ।

புதும்வவாஶ்ஷிணந்ததுஸுஹவாஶ்ஷாஹவீக்ஷ்யதெ॥ கஅ

வலிஜாநநாடுவவ்யு சச்சிதானந்த
ரூபமானபிரம்ம்

ஸாஹூரஶ சாத்தரத்தினுலே

ஹாமெ ஶவி விளங்கினபோதிலும்

புதும்வ நானென்கிற பிரத்தியக்

ரூபமான

வாஶ்ஷிண சாட்சியை

ஶமஹிவநு விஷயீகரியாததால்

தது அந்த

ஹவ்ய பிரமத்தை

வாஶ்ஷாஶ சாட்சாத்துக்காரமாக

நவீக்ஷ்யதெ பார்க்கவில்லை.

அ-கை. அப்போ அப்படியறிந்த பிரம்ஞானம் பிராந்திஞானமாக எப்படி ஆகமாட்டாதெனில்.

शास्त्रोक्तेनैवमार्गेणसचिदानन्दानिश्चयात् ।

परोक्षमपितत्ज्ञानंतत्त्वज्ञानंननुभ्रमः ॥

ஸாஹூரஶுதெஹெவவஹமெஹுணவலிஜாநநாடுஶ்யாஶ ।

வரொஶ்ஷஉவிதஶ்ஜ்ஞாமந்தஶவஜ்ஞாமந்தஹுஶி॥ கக

ஸாஹூரஶுத சாத்திரத்தினுலே
சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிறஶமெஹுண ஶவ மார்க்கத்தினுலே
தானேவலிஜாநநாடுஶ்யாஶ பிரம்ம்சச்சிதா
னந்தமென்று நிச்சயம் வந்திருப்

பதால்

தஶ்ஜ்ஞாம அந்தஞானம்

வரொஶ்ஷஶவி பரோட்சமானாலும்

தஶ்ஜ்ஞாம எதார்த்தஞானமேதவிர

நதஹுஶி பிராந்திஞானமாகஆ

கமாட்டாதன்றோ.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் பிரம்மென்ற சிவணத்தைப்பண்ணி அதிலை பரோட்சஞானம் இவனுக்கு சாத்திரத்தால் வந்ததுபோல இந்தசரீரத்திலிருக்கிற சாட்சியைத்தானே, குருவானவர் மகாவாக்கியத்தால் நீயேபிரம்மென்று, உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, இவனுக்குமாந்திரம்பிரம்ம் அபரோட்சமாகாததற்கு காரணமேதெனில்.

ब्रह्मयद्यपिशास्त्रेषुप्रत्यक्त्वेनैववाणितम् ।

महावाक्यैस्तथाप्येतद्वैधमविचारिणः ॥

ஶ்ரஹ்யத்யபிஸாஹூஷுஶுபுதஶுதெஹவவணிகுத ।

உஹாவாக்யைஸ்ததாப்யேததவீதமவிசாரிணஃ॥ 20

யதி சுவி நீசொல்லுகிறபடி
 ஸாஹஸ்ர ஷு- இந்தசாத்திரங்களில்
 சிவாஹாஹெக்ஸு குருவின்உபதேசமா
 னமகாவாக்கியங்களினால்
 ஸ்ரஹ பிரம்மானது (கூல
 ஸ்ரத்யுக்ஷு- பிரத்தியகாத்துமா வா
 வணிகுத வனவ வருணிக்கப்பட்டி

ருக்கிரது
 கயா சுவி அப்படி இருந்தாலும்
 சுவியாஸிணம் விசாரணையில்லாத பு
 ருஷ்ணுக்கு
 வன சக இந்த அபிரோட்சஞானம் உ
 ண்டாகிரது
 ஷு-ஹெக்ஸு அசாத்தியமாப்ளிடும்

அ-கை. அபிரோட்சஞானம், பிரமாணவஸ்து விஷயமாயிருந்தும். அந்த
 பிரமாணவஸ்துவும், தத்துவமசியாதி மகாவாக்கியவிசார ஜன்னிபபிரிமாத்து
 மைக்கிய லட்சணமாயிருந்தும், யாதுகாரணமன்றியி விவனுக்கு, அபிரோட்
 சஞான சாதனமானவிசாரமும், அதினுலுண்டாகிற ஞானமும் அசாத்திய
 மாய் போயிற்றெனில்,

देहाद्यात्मत्वविभ्रान्तौ जाग्रत्यां न हठात्पुमान् ।

ब्रह्मात्मत्वेन विज्ञातुं क्षமते मंदधीत्वतः ॥

ஹெக்ஸு தகுவிலா ஞானஜாஹு தூர்நஹா துஜாஹு ।

ஸ்ரஹ தகுவெநவிஜ்ஞா துஃக்ஷெதெதேத்யகூதஃ ॥ ௨௧

ஹெக்ஸு தகுவிலா ஞான தேகாதிக
 ளில்நானென்கிற மயக்கமா னது
 ஹாச பலாத்காரமாக
 ஜாஹு தூர் ஜாக்கிரதையாயிருந்துள்
 வுஜாஹு இந்தபுருஷன் [ளளவில்

தத்யகூதஃ மந்தபுத்தியானதால்
 ஸ்ரஹ தகுவெந பிரம்மேநா னென்று
 விஜ்ஞா துஃ சாட்சாத்காரமாக அறிய

தற்கு
 தக்ஷெதெ சமர்த்தனாகிறுனில்லை.

வி-ம். சித்தமாகிறவிறகில் தேகாத்தும புத்தியாகிற ஈரம்மிருந்திருப்பதா
 ல் விசாரமாகிறகாந்தியால் விருத்தி பண்ணப்பட்டிருக்கிற அபிரோட்சஞான
 மாகிறஅக்கினி இந்த சித்தமாகிறகட்டையை பஸ்பம்பண்ண சக்தியில்லாத
 தாயிற்று.

அ-கை. அப்போ தேகாதினைதபிரமை போகாமையால் பரோட்சஞா
 னந்தான் அவனுக்கெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

ब्रह्ममात्रं सुविज्ञेयं श्रद्धालो रशास्त्रदर्शिनः ।

अपरोक्षद्वैतबुद्धिः परोक्षद्वैतबुद्धयनुत् ॥

ஸ்ரஹஜா துஃவாவிஜ்ஞயஸ்ர ஹாஹாஸா ஹு ஷுபிபுமஃ!

சுவரொக்ஷெதெ தவாவிஃவரொக்ஷாஹெதெ தவாஹுமஃ ॥

ஸ்ரஹு ஷுபிபுமஃ வேதாந்தசாத்திரத்
 தை நன்றாய் பார்த்தவனாயும்
 ஸ்ரஹாஹாஃ சிரத்தையை யுடையவ
 னுபு மிருக்கிற இவனுக்கு

ஸ்ரஹஜா துஃ பிரமத்தைமாத்திரம்
 வுஃவிஜ்ஞயம் பரோட்சமாய் நன்ற
 ய் அறியக்கூடும்

சுருஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுவரொக்ஷஸ்தெவ தஸுஷிப் பிரத்தி | வரொக்ஷஸ்தெவ தஸுஷி நுசுபரோ
யட்சஅங்காராதி விஷயம்வரையி | ட்சமாயிருக்கிற அத்துவைதபிரம
லுள்ள தத்துவஞானமானது | ஞானத்தை ஒருக்காலும்கெடுக்காது
அ-கை. அப்படி சொல்லக்கூடாது, பிரத்தியட்சமா யிருக்கிறகூழ் கூட
பரோட்சமான தேவாமிருத ஆசையைக்கெடுத்து இதை சாப்பிடும்படியாய்
பண்ணுவதுபோ லிருப்பதால், நீர்சொல்லுகிறதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपरोक्षशिलाबुद्धिर्नपरोक्षशतानुदेत् ।

சுவரொக்ஷஸ்தெவ தஸுஷி நுசுபரோ | செஷஸு தாநுநுதெசு |

சுவரொக்ஷஸ்தெவ தஸுஷி | கோவிலில் தெய்வபுத்தியை
பிரத்தியட்சமான சிலாஞானமானது | ந நுதெசு கெடுக்கவில்லையென்பது
வரொக்ஷஸுதாநு பரோட்சமான | உலகபிரசித்தம்

அ-கை. அப்படி பிரதிமைகளில் தெய்வபுத்தியைக் காணோமேயெனில்.

प्रतिमादिषुविष्णुत्वैकोवाविप्रतिपद्यते ॥

अश्रद्धाळोरविश्वासो नोदाहरणमर्हति ।

श्रद्धाळोरेव सर्वत्र वैदिकेष्वधिकारतः ॥

புத்திபாதிஷுவிஷ்ணுசெவகொவாவிபுத்திவஜ்யதெ || ௨௩

சுபுராஜொரவிஸூவொநொதாஹரணஹுகி |

புராஜொரொவவவபுதுவெவிகெஷ்யிகாரதம் || ௨௪

புத்திபாதிஷு பிம்பம்முதலானவை | வழுண்டென்பதில்
களில் | கஃ வா எவன்தான் (ன்
விஷ்ணு விஷ்ணுமுதலான தெய் | விபுத்திவஜ்யதெ சந்தேகப்படுகிற

அ-கை. நாஸ்தீர்கள் கோவிலில் தெய்வமில்லையென்று சொல்லுகிறார்களே
யென்றால்.

சுபுராஜொஃ சிரத்தையில்லாத வீ | வவ-தது சமஸ்தமான
னர்களுடைய | வெவிகெஷு வைதிகங்களிலும்
சுவிஸூஸஃ அவநம்பிக்கையானது | புராஜொஃ ஷவ சிரத்தையுள்ள
உதாஹரண உதகரிக்கிறதற்கு | வன்தானே
சுஹுகி ந யோக்கியமாகமாட்டாது | சுபிகாரஃ அதிகாரியா யிருப்பதா
லென்றறி.

அ-கை. இதனால் பரோட்சஞானத்திற் கேதாயிற்றெனில்,

सकृदाप्तोपदेशेनपरोक्षज्ञानमुद्धवेत् ।

विष्णुमूर्त्युपदेशोहि नमीमांशामपेक्षते ॥

வாகுதாபொவடிசெநவரொகூஜூ நஹு உவெசு |

விஷ்ணு உதிதூபுபடிசெநாஹி நஹொவாஉவெசுதெ || ௨௫

வாகுதா ஒரு தடவை

சுஷ்வாவடிசெந ஆப்தரான குரு

வினுடைய உபதேசத்தினாலேனது

வரொகூஜூநா பரோட்சஞானமா

உவெசு முமுட்சவுக்கு உண்டாய்

விடும்

விஷ்ணு உதிதூபுபடிசெந அது எது

போலேனில் விஷ்ணுமூர்த்தியினு

டைய உபதேசமானது

ஹொவாஅநந்தவிஷ்ணுபக்தனுக்கு ச

ம்சயமான ஆலோசனையை

சுஷ்வாதெ ந ஹி அபேட்சிக்கவி

ஸ்லை யன்றே

அ-கை. அப்போ ஒருதடவையில் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பரோட்சஞான முண்டானால் அடிக்கடி அந்தசாஸ்திரத்தை சிரவணம் பண்ணுவானெனில்.

कर्मोपास्तीविचार्यतेअनुष्ठेयाविनिर्णयात् ।

बहुशाखाविप्रकर्णोनिर्णेतुकःप्रभुनरः ॥

கரெபூவாஹீ விவாயெடுதெசுநுஷ்வயாவிநிணபுயாகு |

வஹுஸாபாவிபுரூகீணெபுநிணெபுதாஃகூபுலாநபுரஃ || ௨௬

கரெபூவாஹீ கர்மமும்சகுணோபாஸ்

விவாயெடுதெ விசாரிக்கப்படுக்தியும்

எதற்கெனில்

(ன்றன

கநுஷ்வயாவிநிணபுயாகு அனுஷ்டா

னம்செய்யவேண்டிய விதிகளுடை

ய நிச்சயம் உண்டாகாத நிமித்திய

த்தாலேயே.

அ-கை. அப்படி நிர்ணயமாகாததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

வஹுஸாபாவிபுரூகீணெபு வெகுசா

கைகளில் செய்திருக்கிற அற்த்தங்

களையெல்லாம்

[கு

நிணெபுதாஃ நிர்ணயம்பண்ணுவதற்

கஃ இக்காலத்தில்நம்போலிகளுக்குள்

நாஃ மனிதன்

[எந்த

புலாஃ சமர்த்தனாவன்.

அ-கை. ஆனால்அவைகளை எவ்விதமாய்ச் செய்கிறதெனில்.

निर्णीतोर्थःकल्पसूत्रैर्मथितस्तावतास्तिकः ।

विचारेणविनाकर्मशक्तोनुष्ठायामञ्जसा ॥

उपास्तीनामनुष्ठानमार्धग्रन्थेषुवर्णितम् ।

विचाराक्षममर्त्याश्चतच्छ्रुत्वोपासतेगुरोः ॥

நிணீபுநொபுஃகலுஸுதொகுபுபுதிதலாவதாவூகஃ |

விவாரொணவிநாகரெபூதொநுஷ்வாதாஹுஸா || ௨௭

உவாஹீநாஹுஷ்வாதாஷ்புபுரெஷுவணிபுதா |

விவாராகூஜூதூபுபுதாஷ்புபுரெஷுவாவாதெநுரொஃ || ௨௮

கலுவலகவெத்ரம் ஜம்மினி முதலான
வர்களால் செப்பப்பட்ட கற்பங்க
ளென்ன, சூத்திரங்களென்ன இ
வைகளாலே
முயிக்கு எடுத்து
நினைக்கொழிந்த நிர்ணயித்த அர்த்
தமிழுக்கும்போது
காவதா அவ்வளவாலே
சூழிகிறம்பிக்கைகொண்ட அதிகாரி
விவாதினை விசாரணை
விரா அன்னியில்தானே
சரிசு கர்மத்தை
கருவாது அனுஷ்டானம் பண்ணு
வதற்கு
காஜவா சுலபமாக

ஸூகம் சமர்த்தனாகுறன்
உவாஷீநாம் இதுபோலவே சகுணை
பாசனைகளுடைய
கருவாது அனுஷ்டானமானது
சூஷ்டிமுருஷு பிராம்மம்மந்திரம்
கற்பமுதலான கிரந்தங்களில்
வணிகுத வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விவாதிக்காரிக்கு விசாரணை பண்
ண சக்தியில்லாத புருஷர்கள்
மருவா குருவினிடத்திலிருந்து
தஹுக்வா அந்த சகுணை பாசனை
யைக்கேட்டு
உவாவதெவ தியானமும்பண்ண
க்கடவன்

அ-கை. இப்போதிருக்கிற சிலகிரந்தகர்த்தாக்கள் வேதவாக்கிய விசாரத்
தை எதற்காக செய்கிறார்களெனில், அவர்களுடைய புத்திக்கு திருப்தியுண்
டாகும் பொருட்டேயன்றி அனுஷ்டிப்பதற்கு குருவாக்கியமே போதுமென்
றுபரிகரிக்கிறார்.

वेदवाक्यानिर्णेतुमिच्छन्मीमांसतांजनः ।

अतोपदेशमात्रेण ह्यनुष्ठानं हि संभवेत् ॥

வெடவாக்யாநிநிணைதுதலிஹதீராவதாஜநம் ।

அதொபதேசமாத்திரேண ஹ்யனுஷ்டாநம் ஹிஸம்பவே ॥ ௨௯

வெடவாக்யாநி சந்தேகத்தினால் வே
தவாக்கியங்களை
நிணைத்து நிர்ணயம்பண்ண
தீராவதாம் ஆலோசனைசெய்தல்
ஹ்யனு இச்சித்துக் கொண்டிருக்கிற

ஐநம் ஹி புருஷனுக்கும்
சூவெதாவதேசமாத்திரேண இஷ்ட
ருடையஉபதேசமாத்திரத்தால்
கருவாது அனுஷ்டானம்
ஹ்யாவெச ஹி சம்பவிக்கிறதன்றோ

அ-கை. பிரமத்தியானம் குருபதேசமாத்திரத்தில் வருமென்பதற்கு திரு
ஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோதும், பிரம்சாட்சாத்காரமும் குருபதேசமாத்தி
ரத்தாலேன் சித்தியாகக்கூடாதெனில்.

ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्त्वंविचारेण विनानृणाम् ।

आतोपदेशमात्रेण न संभवति कुत्रचित् ॥

ஸ்ருஷ்ணாஷ்ணா தூ கிஷ்ணவம்விவாரொணவிநாநுணாடி |

சூவொவொஷொடுகுணநலலவதிகுசூவிசு || ௩௦

ணவம் இப்படி

ஸ்ருஷ்ணாஷ்ணா தூ கிஷ்ணவம்விவாரொணவிநாநுணாடி
ட்சாத்தகாரஞானமும்
விவாரொண விவா விசாரமன்றிறிலே
நுணாடி மனிதர்களுக்கு (தானே

சூவொவொஷொடுகுண நுருஉப

தேச மாத்திரத்தினாலேயே

சூசூவிசு ஓரிடத்திலும்

ந லலவகி உண்டாகமாட்டாது.

அ-கை. பரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, அபரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, என்பாயாகில் சொல்லுகிறோம்.

परोक्षज्ञानमश्रद्धाप्रतिबन्धातिनेतरत् ।

अविचारोपरोक्षस्यज्ञानस्यप्रतिबन्धकः ॥

வரொக்ஷஜ்ஞா நஸூ வாவூ கிஷ்ணா கிஷ்ணதரக |

சுவிவாரொவரொக்ஷஸூஜ்ஞா நஸூ வூ கிஷ்ணக | ௩௧

சுருஷா அநம்பிக்கையானது
வரொக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானத்
வூகிஷ்ணா கி தடுக்கிறது (தை
ந உதரகவேறென்றும் தடுக்கவில்லை

சுவரொக்ஷஸூ ஜ்ஞா நஸூ அபரோ

ட்சஞானத்திற்கு

சுவிவாரம் நாமாரெங்கிற விசாரமின்
மையே

வூகிஷ்ணக தடையென்றறி

அ-கை. விசாரணை பண்ணினாலும் அபரோட்சஞான முண்டாகாமல்போனான் என்னசெய்கிறதெனில்.

विचार्याप्यपरोक्षेणब्रह्मात्मानंनवेत्तिचेत् ।

आपरोक्ष्यावसानत्वाद्भूयोभूयोविचारयेत् ॥

விவாயூவூவரொக்ஷுணஸ்ருஷா தூ நம்நவெதிவெசு |

சூவரொக்ஷூவவா நகூ ஸூயொவூயொவிவாரயெசு || ௩௨

விவாயூகவி அப்படிநாமாரென்று
விசாரித்தாலும்
சூவரொக்ஷுணசாட்சாத்தகாரமாக
ஸ்ருஷ பிர்மமே
சூதூநா நாமென்று
ந வெதிவெசு அநியாமல்போனானே
யானால்

சூவரொக்ஷூவவா நகூ அந்தரா

க்ஷாத்தகாரஞானத்திற்கு அபரோ

ட்சமே முடிவானதால் அப்படி அ

பரோட்சஞானம்வரும்வரையில்

ஹூபம் ஹூயம் அடிக்கடி

விவாரயெசு விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்படி அடிக்கடி விசாரித்தாலும், அந்தஜன்மமுடிவுவரையிலும் ஞான முண்டாகாமல்போனால் விசாரம் வீணுப்பிடுமேயெனில்.

विचारयन्नामरणंनैवात्मानंलभेत्चेत् ।

जन्मांतरेलभेतैवप्रतिबन्धक्षयेसति ॥

விவாசயநாஸரணாநெவாதூநாமஹெதவெசு ।

ஜந்மாந்ரெலமெதெவபுத்ரிவஸக்ஷயெஸதி ॥ ௩௩

சூரேணா மரணபரியந்தம்

விவாசயந விசாரித்துக்கொண்டு வந்

து அச்சன்மத்தில் அப்புருடன்

சூதாமா ஆந்தாமனானத்தை

ஹெத ந ணவ ஹெச அடையாமல்

போனானையானல்

ஜந்மாநெ ஜன்மாந்திரத்தில்

புத்ரிவஸக்ஷயெஸதி பிரதிபந்தம்

க்ஷயித்தஉடன்

ஹெத ணவ ஞானத்தைஉறுதியாய்

டைவன்விசாரம்வினாய்ப்போகாது

அ-கை. விசாரம்வினாய்ப்போகாதென்கிற அந்தஇந்தஅர்த்தம் என்னத் தினால் அறிந்துகொள்ளலா மெனில்.

इहामुत्रवाविद्येत्येवंसूतकृतोदितम् ।

श्रुवन्तोप्यत्रब्रह्मोयन्नविद्युरितिश्रुतिः ॥

ஹவாஹுத்ரவாவிடிதெதுவம்ஸுதிசூகூதொதிதம் ।

சூணனொஹுத்ரவஹவொயநவிடியுரிதிசூதிஃ ॥ ௩௪

விடிய ஹவா ஞானமானது பிரதி

பந்தாக்மாயிருந்தால் இந்த ஜன்

மத்திலேயே லபிக்கும்

சூஹுத்ரவா ஹி பிரதிபந்தமிருந்தால்

மறுஜன்மத்திலாவதுண்டாகுமென்று

ணவா லிப்படி

ஸூஹுத்ரவா வேநநியாசரால் சூத்

திரத்தில்

உதிதா சொல்லப்படிருக்கிறது

வஹவ். வெகுபீடர்கள்

சூத்ர இந்தஜன்மத்தில்

சூணனஃ ஸவி சிரவணம் பண்ணி

யிருந்தாலும்

யம் யாதொருஆத்துமானை

ந விடியும் அறிகுறர்களில்லை

ஹி இப்படி

சூதிஃ கடவல்லிஎன்ற சுருதியும்

சொல்லுகிறது

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் சிரவணதிகளைப் பண்ணியும், அபரோட்சனா ன முண்டாகாமற்போனல், மறுஜன்மத்தில் ஞானம்வருமென்ற சுருதியையு க்திபுடன் காண்பிக்கிறார்.

गर्ह्यशयानस्मन्यामदेवोब्रुद्वान् ।

पूर्वभ्यस्तविचारेणयद्वद्व्ययनादिषु ॥

மஹ்யஸயாநஸந்யாமதெவோவ்ருத்வாநு ।

பூர்வப்யஸ்தவிவாரணயத்வத்வ்யயநாதிஷு ॥ ௩௫

வாழ்நெய் வாழ்நெய் வரிவரிபானவர்
 மலர் வனவ கற்பத்திலேயே
 ஸயாநி லுநு படுத்துக்கொண்டே
 வஞ்சுபூஜைவிவாரொண முந்தியஜ
 ன்மத்தில்செய்திருந்தவிசாரத்தால்
 சுவஸூகவாநு ஞானத்தை அடைந்
 தாரென்று சுருதிகொல்லுகிறது

யதிக எப்படி.

சுய்யநாடிஷு பூர்வ ஜன்மத்தில்
 அத்தியயனம்செய்து விட்டவனுக்
 கு இச்சன்மத்தில் சிரமமன்றியல்
 வரப்பட்ட அத்தியயனம் முதலா
 னவைகள்போல இவனுக்கும்ஞான
 ம்வருமென்றறி.

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாகாதவனுக்கு மறுஜன்மத்தில்ஞா
 னமுண்டாகு மென்பதில் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

बहुवारमधीतेपियदानायातिषेत्पुनः ।

दिनान्तरेनधीत्येवपूर्वाधीतंस्मरेत्पुमान् ॥

कालेनपरिपच्यन्तेकृषिगर्भादयोयथा ।

तद्वदात्मविचारोपिशनैःकालेनपच्यते ॥

வஹுவாரமதீதெவியதாநாயாதிஷெதுநஃ ।

திநாந்ரெநதீதெதுவபவபூயீதாஸுரெதுஜாநு ॥ ௩௬

காலெநபரிபச்யந்தேகரிசுரிமலபூயெயாயதா ।

ததவதாதுவிவாரொவிசுரெநகாலெநபச்யதே ॥ ௩௭

வஹுவாரா ஒருநாள்வெகுதடவை
 ஸுயீதெ ஸுவி அத்தியயனம் பண்ண
 ப்பட்டிருந்தாலும்

யதா எப்போது

நயாதிஷெச வராமற்போனால்

திநாந்ரெ மறுநாள்

புநஃ மறுபடி

சுநயீது வனவ அத்தியயனம் பண்
 னாமல்தானே

வஞ்சுபூயீதா முன் அத்தியயனம்ப
 ணப்பட்ட வேதத்தை

புஜாநு புருஷனுனவன்

ஸுரெச தானாகவேஸ்மிர்க்கிறான் .

சுஷிமலபூயீ புதிதாய்கிருஷிபண்
 னுகிற வனுக்கு அந்தவருஷத்தில்
 நெல் விளையாவிட்டாலும் ; கிரமத்
 தில் பணிப்பதுபோலும்;ஸ்திரீபோ
 கம் பண்ணகிரமத்தில் கருப்ப மு
 ண்டாகிறது, இவை முதலானவை
 யதா எப்படி.

காலெந சிலகாலத்தினாலே [மேலா
 வரிவனுக் பரிபாகப்படுகின்றன
 ததிக அந்ததிருஷ்டாந்தம்போல
 சூதுவிவாராஸுவி ஆக்துமகிசாரமு
 ணெநஃ மெள்ள

காலெந சிலகாலத்தினாலே

வதுதெ பரிபாகப்படுகிறது.

சசச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. இந்த ஆத்துமாவை அனேகம்தடவை விசாரித்தாலும் பிரதிபந்தத்தால் சாட்சாத்கார மாகாதென்று வார்த்திகாசாரியாள் சொல்லியிருக்கிறதை சொல்லுகிறார்.

पुनःपुनर्विचारेपित्विविधःप्रतिबन्धतः ।

नवेत्तितत्त्वमित्येतद्वार्तिकेऽसम्यगीरितम् ॥

कुतस्तत्ज्ञानमिति चेत् द्विवन्तधपरिक्षयात् ।

असावपि च भूतो वा भावी वा वर्तते यथा ॥

अधीतवेदवेदार्थोप्यतएव न मुच्यते ।

हिरण्यनिधिदृष्टान्तादिदमेव हि दर्शितम् ॥

வாநஃவாநஃவிவாரொவித்ரீவியஃப்ரதீவஸதஃ ।

நவெதிதசுவலிதேதுதவாதிஃகெவஜ்யூஸீரிதஃ ॥ ௩௮

கூதஸ்சஜ்ஞாநலிதிவெதிவஸவாரிக்ஷயாஸ ।

சுவாவவிவலுலெதாவாஹாவீவாவதஃதெயவா ॥ ௩௯

சுயீதவெடிவெடியெஃபுதவனவநஃஜ்யுதெ ।

ஹிரணுநியீடிஷ்டாநாடிடிவெஹிடிஸீபுதஃ ॥ ௪௦

வாநஃ. வாநஃ அடிக்கடி

விவாரொ சுவி விசாரித்த போதிலும்

த்ரீவியஃ மூலிதமான

ப்ரதீவஸதஃ பிரதிபந்தத்தால்

தகஸ எதார்த்தத்தை

ந வெதி ஈகி அறியவில்லையென்று

வாதிஃகெ வார்த்திகத்தில்

னசு இந்த அர்த்தமானது

வஜ்யூக் நன்றாய்

ரொஸரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தச அந்த

ஜ்ஞாநம் ஞானம்

கூதஃ ஈகி வெச எதினானுண்டாகு

மெனில் (தால்

வஸவாரிக்ஷயாஸ பிரதிபந்த சூதயத்

தச ஹி இந்த ஞான மூண்டாகுமன்

ஜே

சுஸுன சுவி வ இந்த பிரதிபந்தமும்

ஹி கஃ வா பூதப்பிரதிபந்தமென்றும்

ஹாவீ வா பெளஷியத்பிரதிபந்தமெ

ன்றும்

வதஃதெ சுயவா வர்த்தமான பிரதி

பந்தமென்றும் இப்படி மூலிதமா

ய்சொல்லப்படுகிறது

சுதஃ னவ அதினாலேயே

சுயீதவெடிவெடியெஃசுவி. வேத மெ

ன்னவேதத்தின்பொருளென்ன இ

வைகளை அத்தியயனம் பண்ணினவ

னாயிருந்தும்

ந ஜஃஜ்யுதெ முத்தனாகவில்லை

ஹிரணுநியீடிஷ்டாநாடிடிவெஹிடிஸீபுதஃ பொன்பு

தையலென்ற திருஷ்டாந்தத்தால்

ஐஃவனவ இதைத்தானேசுருதியால்

டிஸீபுதம் ஹி காண்பிக்கப்பட்டிருக்

கிறது

அ-கை. இதில் பூதபிரதிபந்தத்தை திருஷ்டாந்தத்துடன் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अतीतिनापिमहिषीस्नेहेनप्रतिबन्धतः ।

भिभुस्तत्त्वंनवेदेतिगाधालोकेप्रतीयते ॥

சுகீதெநாவிஹிஷீஸ்தேனவருகியவந்தஃ ।

விஹிஸ்தவஸ்தவம்நவெதெதிமாயாலோகெவருகியதெ ॥ சுக

விஹிஸ்தஃ சன்னியாசியானவன் [தில்
சுகீதெநசுவி பூர்வகிரகஸ்தாசிரமத்
பெஹிஷீஸ்தவம் ஒரு எருமையில்
வைத்தகினைகத்தால் வந்த (சன்னி
யாசம் செய்துகொண்டபின்னர்கு
ருஷபதேசத்தால்) பிரமத்திபானம்
செய்துகொண்டிருக்கும்சமயத்தில்

வருகியவந்தஃ அச்சினைகவாசனாபிர
திபந்தத்தினால்
சுகூ தத்துவஞானத்தை
நவெதெதி அறியவில்லையென்று
கொகெ. உலகத்தில்
மாயா இந்தக்கருவியானது
வருகியதெ பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. அந்தபிரதிபந்த முடையவனுக்கு ஞானமெப்படி உண்டாயிற்
றெனில்.

अनुसृत्यगुरुस्नेहंमहिष्यातत्वमुक्तवान् ।

ततोयथावद्वैषप्रतिबन्धस्यसंक्षयात् ॥

சுநஸுரத்யுமாரஸ்தவஹிஷ்யாந்தகூலமுகவாநு ।

ததொயயாவதவெஷபுரதீவஸ்யஸங்க்ஷயாஸு ॥ சு2

மாரஸு குருவானவர்
பெஹிஷ்யா எருமையிலிருக்கிற
ஸ்தவஃ கினைகத்ததை
சுநஸுரத்யு அனுசரித்தே
சுகூ எருமையினிடத்திலேயே வ
ஸ்துத்துவத்தை
உகூவாநு சொன்னார்

தகஃ ஆகையால்
வெஷஃ இவன்
வருகியவஸ்யு அந்தபூதப்பிரதிபந்
தத்தினுடைய
ஸங்க்ஷயாஸு நாசத்தினால்
யயாவச உள்ளபடியாக
வெஷ ஆத்துமாவையறிந்தான்

அ-கை. வர்த்தமானபிரதிபந்த மாவதேதெனில்.

प्रतिबन्धोवर्तमानोविषयासक्तिलक्षणः ।

प्रज्ञामाद्यंकुतर्कश्चविपर्ययदुराग्रहः ॥

வருகியவஸ்யுதயாநொவிஷயாவஸ்திமுகூணஃ ।

புஜாமாந்யாநகூதக்யுவிவயபுயதாராஹஃ ॥ சுக

சசசு

பஞ்சதசப் பிரகரணம்.

விஷயாவஸ்துக்ஷணம் விஷயத்தில் ஆ
சைப்படுகிறதானவட்சணம்ஒன்று.
வஜ்ஜாஜாந்திர பிரஞ்ஞாதமோருண
த்தால்மந்தமாயிருக்கிறதுஇரண்டு.
கூடகம் உ குதர்க்கம்பண்ணுகிறது
மூன்று.

விவயபயபுராணம் விபரிதபா
வனையால் வருகிறதூராக் கிரமான
தூநான்கு இந்தநான்கும்
வசுஜோநம் பூகிவஸம் வர்த்தமான
பிரதிபந்தமெனப்படும்

எ-ம். விஷயத்தோஷம் தெரிந்தும் அதைக் கண்டமாத்திரத்தில், அந்த
தோஷங்களைமறந்து அதிலாசை யுண்டாகிறது, விஷயாசக்தி, காந்தக்கல்லைபு
டைய பூமியில் எவ்வளவுமழைபெயர்ந்தாலும் ஜலம் காணாமற்போவதுபோல்,
கேட்டஅர்த்தம் புத்தியில் தங்காமல்போகிறது, பிரஞ்ஞாமார்த்தியம், சுருதி
குருவாக்கியத்திற்கு விரோதமாக தனக்குத்தானே யுத்தியுண்டாகிறது, குதர்
க்கம், சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில் விபரிதமான கருத்திருந்துவாதிகள் யுக்
தியன்றியில் பாய்கின்றன, விபரியயதூராக் கிரகம், இந்தநான்கில் ஒன்றிருந்தா
லும் ஞானம் வாராதென்றறி.

அ-கை. இதற்குநிவர்த்தி யெப்படியெனில்.

शमाद्यैश्चवणाद्यैश्चतत्रतोचितैःक्षयम् ।

नीतेस्मिन्प्रतिवन्धेऽतस्त्वस्यब्रह्मत्वमश्नुते ॥

ஸமாதெஷுஸூவணாதெஷுஸூதசூததூவீதெதஃக்ஷயம் ।

நீதெஸுநிவந்திவெயதஸுஸூவணசுவஸூதெ ॥ சச

சசு சசு அததற்கு
உவீதெதஃ யோக்கியங்களாயிருக்கிற
ஸமாதெஷு சமாதிசாதனங்களாலும்
ஸூவணாதெஷு உ சிரவணமனனநிதி
த்தியாசனங்களாலும்
சுஸுநி இந்த
பூகிவஸம் பிரதிபந்தமானது

க்ஷயம் கெடுக்கப்பட்டிருந்தஉள்ளளவி
நீதெ புருஷன்நிர்மலமாகிறான் (ல்
சுகம் ஆகையினாலே
வூஸூ தன்னுடைய
ஸூஹூம் பிரமத்துவத்தை
சுஸூதெ அடைகிறான்.

அ-கை. பாவிபிரதிபந்த மேதெனில்.

आगामिप्रतिवन्धश्चवामदेवेसमीरितः ।

एकेनजन्मनाक्षीणोभरतस्यत्रिजन्मभिः ॥

சூமாதெஷுதிவெயஸூவாஜெவெவெவீரிதஃ ।

வாகெநஜந்நாக்ஷீணொலா தவூதிஜந்நவி ॥ சரு

சூமாதெஷுதிவஸம் உ ஆகாமிபிரதிப
ந்தமானது

வாஜெவெ வாமதேவரிடத்தில்
வாகெந ஜந்நா ஒருஜன்மத்தினாலும்

சசஅ

பஞ்சதாப்ரிசுக்ரணம்.

ஸ்ரீதாஸ் ஸ்ரீ ஸாந்தாநுடைய
மெய்யை விட்டில்
வாழ்வோஷம் இச்சையோடேவிசா
ரம்பண்ணினமுழுட்ச வந்து
கவிஜாயகெ பிறக்கிறான்
கூலவா அல்லாவிடில்
நீஸூயணம் ஆசையற்றமுழுட்ச
ஸ்ரீஹ்நகஸ்வா பிர்மஸ்வரூபத்தினு
விவாராச விசாரத்தால் [டைய

ஸ்ரீதாஸ் ஸாந்தானாயுர்
யொயிநா ஜீவபிர்மைக்கியத்தை யு
டையபோகனாயுமிருக்கிற
கூலவா மகான் தருடையகுலத்தில்
வவதி ஸ்வ வந்துபிறக்கிறான்
தக ஸானியின் குலத்தில் பிறக்கிற
அந்தஜன்மம்
கூலவா ஹி தூர்லபமன்றோ

அ-கை. ஜன்மமெடுப்பதில் ஸானிகுலத்திற்கு விசேஷமெதனில்.

तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदैहिकम् ।

यततेचततोभूयस्तस्मादेतद्विदुर्लभम् ॥

पूर्वाभ्यासेनतेनैवहि यतेह्यवशोपिसः ।

अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपराङ्गतिम् ॥

தருதாஸாவிவாஸ்யொமொஹவெதவளவாஹெஹிக்ஷ |

யதெதவதெதாஸாஸவாஹெதவிஹாஸாஸ || சக

வாவாஸாஸொஹவெதெநவஹிஸ்யதெஹுவஸொவிவாஸ |

கதெகஜந்மஸஸிஹ்தஸ்தொயாதிபராங்கதி || ரு

தரு அந்தஜன்மத்தில்
வளவாஹெஹிக்ஷ பூர்வதேகசம்மந்
தமாயிருக்கிற
கம் அந்த
வாஸாஸொயொம் ஸானயோகத்தை
ஹெத அடைகிறான்

தகம் முன்னையைக்காட்டிலும்
வாயம் வ அதிச
யதெத எத்தனம்பண்ணுகிறான்
கவாஸ ஆகையினாலே
வதக இந்தஜன்மமானது
கூலவா ஹி தூர்லபமன்றோ

அ-கை. மறுபடி அப்பிராசம்பண்ணுவதில் காரணமெதனில்.

வாஸ் அவன்
கவாஸ கவி அவசனானும்
வாவாஸாஸொஹ பூர்வாப்பிராசமா
யிருக்கிற
தெத ஸ்வ அந்த ஆத்துமானாத்தம
விசாரத்தினாலேயே
ஸ்ரீயதெஹி பிரவாகத்தில் விழுந்தவ

ன்போல் இழுக்கப்படுகிறான்
தகம் ஆகையினாலே
கதெகஜந்மஸஸிஹ் அனேககோடிஜ
ன்மங்களில் செய்கிற விசாரத்தால்
ஸானதிசையை அடைந்தவனாய்
வராம் மகி மெலான மோட்சத்தை
யாதி அடைகிறான்.

அ-கை. ஆகாமியபிரதிபந்த மிப்படித்தானேவென்றால், வேறொரு பிரகாசமுண்டென்று சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकमिवाञ्छयांमम्यक्सत्यानिरुध्यताम् ।

विचारयेद्यत्मानंननुसाक्षात्करोत्ययम् ॥

ஸ்ரஹ்மொகாமிவாஹ்யாஹ்மயக்ஷாத்தாஹ்மிரஹ்யதா ||

விவாரயெடியத் தானம் நநுஸாக்ஷாத் தரோத்யயம் || ருசு

ஸ்ரஹ்மொகாமிவாஹ்யாஹ்மயோ

சத்திற்குப்போக வேண்டுமென்ற இ

ச்சையானது

ஸரிக் நன்றாய்

ஸத்யம் இருக்கும் பட்சத்தில்

தாம் அந்த [ண்டு

ஹ்மிரஹ்ய இச்சையைமறைத்துக்கொ

யம் யாதொருத்தன்

சூத்யம் ஆக்துமானை இங்கே

விவாரயெசு குருசன்னதியில் விசார

ணைபண்ணுகிறானே

சுயம் தம் அந்த இந்த புருஷன்

ஸாக்ஷாத் தரோகி ம பிர்மத்தை இனி

டத்தில்சாட்சாத்காரம்பண்ணான்.

அ-கை. அப்போதுவனுக்கு முக்தி ஒருக்காலும் உண்டா இல்லையா உண்டென்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाइतिशास्त्रतः ।

ब्रह्मलोकैसकल्पान्तेब्रह्मणासहमुच्यते ॥

வெஜானவிஜ்ஞானஸுநிஷ்டிதாஸ்தாஹ்மதஃ ||

ஸ்ரஹ்மொகெஸகல்பான்தெஹ்மணாஸஹ்மதஃ || ருசு

வெஜானவிஜ்ஞானஸுநிஷ்டிதாஸ்தாஃ

வேதாந்தங்களினாலே விஞ்ஞானத்

தை நிச்சயம்பண்ணி இருக்கிற பே

ர்கள்மோட்சத்தை அடைகிறார்கள்

ஐகி என்ற

ஸாஹ்மதஃ சுருதியினாலே

ஸ்ரஹ்மொகெ பிரமலோகத்தில் ப்

மோட்சபிரமாவிடத்தில்சாட்சாத்கா

ரஞானத்தை அடைந்தவன் அங்கே

யேயிருந்து

கல்பானெ பிரமபிரணயத்தில்

ஸ்ரஹ்ணா பிரமதெனிரோடெ

ஸஹ கூட

ஸம் அவனும்

மோட்சமோட்சத்தை யடைகிறான்

அ-கை இப்படி பிரதிபந்தங்களால் ஜன்மம் வருமென்றும், அந்தபிரதிபந்தங்கள் திருவதற்கு உபாயங்களையும்மொசால்லீ, மிகுந்த பாபிகளானபேர்களுக்கும் விசாரம்பண்ணினாலும் ஞானம் உண்டாகாதென்றும், சொல்லுகிறருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

केपांचित्तमविचारोपिकर्मणाप्रतिबध्यते ।

श्रवणायापिबहुभिर्गोचरमभ्यइतिश्रुतेः ॥

சுவஸூலி உம் கூடாதென்கிறது

தீயானதீபிகை.

சுருக

ந.ஹி இல்லை

வமணஸ்ரஹ்ணியவ அது எப்ப
டிபோலவேனில் சகுணபிர்மத்திற்
போல

சுது இந்தநிற்குணத்தியானத்திலும்
புகுபாவபூதீஸாலவாக நம்பிக்கை
யானததாகாரவிருத்தி சம்பவிப்ப
தால்நிற்குணதீயானம்கூடும்.

அ-கை. சகுணம் மனசவாக்குகளுக் கெட்டுவதால் உபாசிக்கக்கூடும், பிர்
மம் அப்படி எட்டாததால் எப்படி தீயானம் பண்ணுகிறதெனில்.

அவாங்னசுமய்யந்த்ரோபாஸ்யமितिचेत्तदा ।

अवाङ्मनसगम्यस्यवेदनंनचसंभवेत् ॥

சுவாங்நவமஜ்யோதனொவாவஸூதிதிவெதுதா ।

சுவாங்நவமஜ்யஸூவெதநாநவவஸஹ்வெசு ॥ ௫௬

சுவாங்நவமஜ்யோ அந்த பிர்மம்வாக்கு
க்கும் மனதிற்கும் எட்டக் கூடாத
வஸ்துவானதால்

தக அதை

உவாஸ்யஹ் உபாசிக்கக்கூடாதென்று

ஐதி வெசு சொல்வையேயயனால்

ததா அப்போ

சுவாங்நவமஜ்யஸூ வாக்கு மனதிற்கு
எட்டக் கூடாத பிர்மத்தினுடைய

வெதநா. உ ஞானமும்

ந.வஹ்வெசு சம்பவிக்கமாட்டாது.

அ-கை. விசாரணையால் பிர்மத்தை அவிஷயமென்று அறியலாமேயெனில்.

वागाद्यगोचराकारमित्येवंयदिवेत्त्यसौ ।

वागाद्यगोचराकारमित्युपासीतनोक्तः ॥

வாமாக்யமொவராகாரதீதெவ்யஜிவெதுவஸு ।

வாமாக்யமொவராகாரதீதூவாவீதநொகூதஃ ॥ ௫௭

வாமாக்யமொவராகாரஹ்.ஐதி வாக்கு
முதலானது களுக்கு அவிஷயமெ
ன்று

வனவஹ் இப்படி விசாரத்தால்

சுவஸு இந்த பிர்மம்

வெதுயஜி அறியக்கூடுமேயானால்

வாமாக்யமொவராகாரஹ் ஐதி வாகா

திதளுக்கு விஷயமாகாதென்று

கூதஃ என்னத்தினால்

ந.உவாவீத உபாசிக்கக்கூடாது

அ-கை. அப்படி பிர்மம் உபாசிக்கப்பட்டால் சகுணமாமேயெனில்.

सगुणत्वमुपास्यत्वाद्यदिवेद्यत्वनोपितम् ।

வமணசுவஹ்வாவஸூசுவாங்நிவெதுசுவதொவிதக ।

உவாஸ்யகூசு பிர்மம் உபாசிக்கப்படு
மானால்

வமணசுவஹ் ஈதி சகுணமாய்விடுமே

யெனில்

வெதுசுவஹ் சுவஹ் ஞானத்திலும்

தக பிர்மத்துக்கு அந்த சகுணத்துவ

முண்டாகும்.

அ-கை. லட்சண விருத்தியானால் பிரம்மம் அறியப்படுவதால் சகுணமாகத் தேயெனில்.

वेद्यं चैल्लक्षणावृत्त्यालक्षितं समुपास्यताम् ॥

வெடியாவெறுகண்ணாவருத்தூறுகணிதாவஹாவஸூதா ௫௮	உகண்ணாவருத்தூ லட்சண விருத்தி	உகணிதம் அப்படி லட்சண விருத்தி
இலேயே		யால் லட்சணமான பிரம்மத்தை நன்
வெடியாவெறு அறியப்படுமென்று		ருபத்தியானம் பண்ணக்கூடும்
சொல்வையேயானால்		

ब्रह्मविद्धितदेवत्वं न त्विदं यदुपासते ।

इति श्रुतेरुपास्यत्वं निषिद्धं ब्रह्मणो यदि ॥

ஸ்ரஹ்விதிததெவகூம் நகவிதாயதஹாவஸூதே ।

இதிஸ்ருதெரஹ்வஸூகூம் நிஷிணஸ்ரஹ்ணையதி || ௫௯

பசு யாதொன்றானது	எனவ. த-உ.தி. இது நிச்சயமென்றே
ஹஹ இதுவென்று	ஸ்ருதெஃ இப்படி கேளுபநிஷத்திலே
ந.உவாவதெ.உபாசிக்கப் பட்டதோ	ஸ்ரஹ்ணம் பிரம்மத்திற்கு
கசு அது	உவாவஸூகூ உபாசனையானது
ஸ்ரஹ் பிரம்மமென்று	நிஷிணயதி நிஷித்க்கப்பட்டிருக்கிற
கூம் நி	தென்று சொல்வையேயானால்
விதி அறி	

विदितादन्यदेवेति श्रुतेर्वैद्यत्वमस्य न ।

विधिं तादृश्वेदेवेति श्रुतेर्वैद्यत्वमस्य न ।

விதிதாச அறியப்பட்டதற்கும்	சொல்லப்படுவதால்
கநுச னவ அறியப்படாததற்கும்	கவூ இந்த பிரம்மத்திற்கு
ஹேரூநிருக்கிறதே பிரம்மமென்று	வெடியூகூ அறியப்படும் தன்மையான
உதி இப்படி	ஞானமும்
ஸ்ருதெஃ அந்தகருதியினுலேயே	மொ கூடாது

அ-கை. அதற்கெப்படி போ அப்படி இதற்குமெனில்.

यथाश्रुत्यैव वेद्यं च तथा श्रुत्याप्युपास्यताम् ॥

யயாஸ்ருதெ.குவெடியாவெறுதயாஸ்ருதூவஹாவஸூதா ௬௦	படுகிறதோ
யயா அறியப்பட்டதற்கும் அறிய	வெடியூகூ அப்படியே அந்தப் பிரம்
படாததற்கும் அப்பறப்பட்டது பி	ம் அறியப்படுவானால்
படுமென்று எப்படி	உயா அப்படி சொல்லுகிற
ஸ்ருதூ னவ கருதியால் சொல்ல	

ஸூக்தாஃவி சுருதியினேயும் | உபாஸ்யகாஃ திராணர்பண்ணத்தக்கது
அ-கை. பிர்மத்தை அறிகிறது பரமார்த்தத்தில் இல்லைபோவெனில்.

अवास्तवीवेद्यताचेदुपास्यत्वंतथानकिम् ।

சுவாவஸுவீவெடியுதாவெடியாவாஸ்யகவம் தயாநகிஷ் ।

வெடியுதா ஞானமானது

உபாஸ்யகம் பிர்மத்தியானமும்

சுவாவஸுவீவெடி பரமார்த்தத்தி லில்லை

தயா அப்படி

யேயென்றால்

கி.ந ஏன் ஆகமாட்டாது

ச-கை. தத்துவஞானத்தில் விருத்தியியாப்தி மாத்திரம்தானே இருக்கிற தெனில்.

वृत्तिव्यासिर्वेद्यताचेदुपास्यत्वेपितत्समम् ॥

வ்ருத்திவ்யாஸிவெடியுதாவெடியாவாஸ்யசெவவி தத்துவம் || சுக

வெடியுதா ஞானத்தன்மையானது

உபாஸ்யகெவவி பிர்மத்தியானந்

வ்ருத்திவ்யாஸி வெடி விருத்தியி

திலும்

ஞல்மாத்திரம் வியாபிக்கிறதென்றால்

தத்துவம் அதுசமானந்தான்

ச-கை. அய்யா உமக்கு இவ்வளவுபக்தி இந்தப் பிர்மத்தியானத்தி லெதற் கெனில்.

कातेभक्तिरुपास्तौचित्कस्तेद्वेषस्तदीरय ।

காதெஹக்திரஃபாவாஸளவெதகெஸ்தெவஷஸ்தீரய ।

கே உமக்கு

வெஷம் இவ்வளவுதவோஷம்

உபாவாஸ இந்தபிர்மத்தியானத்தில்

கம் எதற்கு

ஹக்தி பக்தி

தக அதைச்

கா வெடி இவ்வளவெதினென்றால்

ஹஃரய சொல்

கே உனக்குத்தான்

அ-கை. நிற்குநாதியானத்தில் பிரமாணங்க ளெதெனில்,

मानाभावो नवाच्योस्यां बहुश्रुतिपुद्गेशात् ॥

उत्तरमिस्तापनीयेरौव्यप्रशेषकाउके ।

माण्डूक्यादौ च सर्वत्र निर्गुणोपाप्तिरिति । ॥

ஜாமாவாவொநவாவொவ்யாஸ்யாவஹாஸூகதிஷாஸ்யகாஃ ||

உதாஸ்திவாஸாஸிவெஸெஸ்யவ்யஸெஸகாங்கெ ।

உண்ணுக்யாடின வஸவ டுதூகி மஃபுணாவாஸிஸிதா || சுக

சுஸ்யா இந்த பிர்மத்தியானத்தில்

தவாஸி சொல்லத்தக்கதன்று

ஜாமாவா சுருதிபிரமாணமுடில்லை

வஹாஸூகதிஷா அனேகசுருதி

யென்று

மில்

சுரு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

உருமாசகாணப்படுவதால்அநாவது
உதூஷிஷகாவநீயெ உத்தரதா
பலீயஉபநிடத்திலும்
மெஸ்யுபுபுஸு சைப்பியபிறசன்
மென்றஉபநிஷத்திலும்.
௬௩ இன்னும்
௬௦௦௬ காடகஉபநிஷத்திலும்

மோணுகுபுள்ள உ மாண்டிக்கபாதிஉ
பநிஷத்துக்களிலும்
வவஉபு சகலஉபநிஷத்துக்களிலும்
நிமுகுனொவாஷி நிர்குண பிர்மத்
தியானமானது
௦௦௦௦௦௦ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

னிம். தைத்திரீயம் முண்டகம் முதலானசுருதிகளும் சொல்லுகின்றன
அ-கை. நிர்குணத்தியானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

अनुष्ठानप्रकारोऽप्यधिकारैरिति ।

சுருமாஷாநபுசுரொவாஸ்யுஃவணீகரண ௦௦௦௦௦௦ து ।

௬௩௩ இந்ததியானத்தினுடைய
சுருமாஷாநபுசுரொ அனுஷ்டானவி
தியானது

வணீகரண பஞ்சீகரணத்தில் சு
ரேசவராசாரியாளால்
௦௦௦௦௦௦ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இப்போசொன்ன தியானம் ஞானசாதனமேதவிர மோட்சசாத
னமாகாதேயெனில்.

ज्ञानसाधनमेतच्चेनेतिकेनात्रवारितम् ॥

ஜ்ஞாநஸாநமெததஜெநெதிகெநா துவாரித ॥ ௬௪

வனசக இந்ததியானமானது
ஜ்ஞாநஸாநமெத ஞானசாதன
மென்பாயாகில்
ந உதி இல்லையென்று

௬௪ இதில்
கெந யாராலே
வாரிதா தடுக்கப்பட்டது

அ-கை. அப்படியானால் சகலரும் பிர்மத்தை ஏன் உபாசிக்கவில்லை, சருண
த்தையன் உபாசிக்கிறானெனில்.

नानुतिष्ठतिकोप्येतदिति चेन्मानुतिष्ठतु ।

पुरुषस्यापराधेनकिमुपास्तिःप्रदुष्यति ॥

நாநுகிஷ்டகிகொப்யெததிசெந்மானுதிஸ்தது ।

வாருஷஷ்யாவாராயெநகிமுவாஸ்திஃபுஷுஷுகி ॥ ௬௫

௬௫ கூவி யாரும்
வனசக இந்ததியானத்தை
ந சுருமகிஷ்டகி அனுஷ்டானம்பண்
னாவில்
உதி வெசுவன்றுசொல்வையெய்யாகில்

நாநுகிஷ்டது ஒருவரும் அனுஷ்டா
னம் செப்பவேண்டாம்
வாருஷஷ்ய புருஷனுடைய
சுவாராயெந அசுரத்தை அநியாமை
முதலான அபாந்தினாலே

உலாவிநீ பிர்மத்தியானமானது

வடிவத்தி தூஷிக்கப்படுமா

கி என்ன

அ-கை. அப்படி ஒருவரும் இந்த பிரமத்தியானத்தைச் செய்யாத்தினால் தியானத்திற்கு குறைவில்லையென்பதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்.

इतोप्यतिशयंमत्वामन्त्रान्वश्यादिकारिणः ।

मूढानपन्तुतेभ्योतिमूढाःकृषिमुपासताम् ॥

உதொவ்யுகியமாவசகாந்ஞாந்யூழிகாரிணை:

உவஜாவவனுதெவெய்யுகிஉவகாந்ஞாந்யூவாவய்யுதா || கூக

உவகா: மூடர்கள்

உத: கூவ எப்படிசகுணத் தியானம்

பரலோகசுகத்தைகொடுக்குமே த

விர இப்போது பலம்கொடாதென்

றுநினைத்து இந்த தியானத்தைக் கா

ட்டிலும்

கூகியம் சிரேஷ்டமென்று

கூகா எண்ணி

வய்யூழிகாரிணை இகலோகசுகத்தை

கொடுக்கிறதான, வசியம்முதலான

தை உண்டுபண்ணுகிறவைகளான

உவகாந் மந்திரங்களை

ஜவனா ஜபிக்கட்டும்

தெவ்ய: அவைகளிலும்

கூகிஉவகா: நம்பிக்கைஇல்லாத அநி

மூடர்கள்

கூவூழி விவசாயத்தை

உவாவய்யூதா செய்யக்கடவர்கள்

அ-கை. பிரசங்கத்தை நிறுத்தி, பிரகிருதத்தில் நிற்குண தியானத்தைக்குறித்து சகலசருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற குணங்களைச் சேகரித்து, இந்த உபாசனையில் முடிக்கிறார்.

तिष्ठन्तुमूढाःप्रकृतानिर्गुणोपातिरिच्यते ।

विधैक्यात्सर्वशाखार्थान् गुणानत्रोपसंहरेत् ॥

आनन्दादेर्विधेयस्य गुणसङ्घस्यसंहतिः ।

आनन्दादय इत्यस्मिन् सूत्रे व्यासेन वर्णिता ॥

திஷ்ணுஉவகா:வாகூதாநிமூணாவாவூநியுகுதெ |

விவெஹூதா துவயூவாவாயூதாநுணாநகூதாவவண்ஹரெக ||

சூநநாநெவிடுயெயவ்யுணவண்வவ்யுணஹூதி: |

சூநநாநயமதுவூநிநவனகூதாவவண்வவணிுகுதா || கூஅ

உவகா: மூடர்கள்

திஷ்ணு இருக்கட்டும்

வாகூதா பிரகிருதமான

நிமூணாவாவூநி நிற்குண பிர்ம

தியானமானது

வாயுகுதெ இனிதத்தில் முமுட்சுக்

களைக்குறித்தே சொல்லப்படுகிறது

சுருகா

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

விவெஷிக்யாஸ நிற்குண பிர்மோபாச
 ஒருபவித்தையானது ஒன்றுனதால்
 வாவ்யூபாபாபாபு சகஸசுருகி கரு
 டைய அர்த்தங்கனான
 மண்ணாநு விதிநிஷேதகுணங்களை
 சுரு. இந்தஇடத்தில்
 உபவாஹரோசு சேர்த்துக்கொள்ள
 வேண்டியது
 சூரபாஷேஃ ஆனந்தம் சத்துசித்து
 முதலான
 அசை. நிஷேதகுணங்க ளேதெனில்.

விவெயயஸு விதிக்கப் பட்டவைகளா
 யிருக்கிற
 மண்ணவ-வஸு குணங்களுடைய கூ
 ட்டத்திற்கு
 ஸாஹுதி. சேர்க்கையானது
 சூரபாஷேஃ ஆனந்தாதிகளென்ற
 சுஷ்ணிஃ இந்த
 வகுபெது சூத்திரத்தில்
 வ்யாவெச வேதவியாசராலே
 வணிகா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

अस्थलादेर्निषेधस्यगुणसङ्घस्यसंहतिः ।

तथाव्यासेनसूत्रेस्मिन्नुक्तासरधियांत्विति ॥

சுஷ்ணுமூரபெஷிக்யவஸுமண்ணவவஸுஸாஹுதிஃ ।

தயாவ்யாவெசஸு வகுபெது ஸாஹுதிசூரபாஷேஃ ॥ சுரு

சுஷ்ணுமூரபெஷி ஸ்தூலமில்லை யென்ற
 துமுதலான
 நிஷேதவஸு நிஷேதிக்கப்பட்டவைக
 ளான

மண்ணவவஸு குணங்களுடைய
 கூட்டத்திற்கு
 ஸாஹுதிஃ சேர்க்கையானது
 தயா அப்படியே

வ்யாவெச வேதவியாசராலே
 சுஷ்ணவியாஃ உதி அசுரத்யாமெ
 ன்றுசொல்லிய
 சுஷ்ணு இந்த
 வகுபெது சூத்திரத்தில்
 உதா து சொல்லப்பட்டிருக்கிற த
 ன்றே.

அ-கை. நிற்குண பிர்மவித்தையில் இப்படி விதிநிஷேதகுணங்களைச் சொ
 ல்லுவது, வந்தியாசதனுக்கு குணங்களை வருணிக்கிறது போலே இருக்கிற
 தெனில்.

निर्गुणब्रह्मत्वस्यविद्यायांगुणसंहतिः ।

नयुज्येतेत्युपासोव्यासप्रत्येवमानु ॥

நிர்ம-கண்ண-வ்ஹ-தகவஸுவிஷ்ணுயாமண்ண-ஸாஹுதிஃ ।

நயுஜ்யெதெத்யுபாஸோவ்யாஸப்ரத்யேவமானு ॥ எம்

நிர்ம-கண்ண-வ்ஹ-தகவஸு நிற்குண
 பிர்மஸ்வரூபத்தினுடைய
 விஷ்ணுயா வித்தையில்

மண்ணவஸுதிஃ விதிநிஷேதங் கரு
 டையசேர்க்கையானது
 நயுஜ்யெதெத்யுபாஸோவ்யாஸப்ரத்யேவமானு

உவாஹம் இப்படிப்பட்ட நிற்கை
யானது

வ்யாஹம் வியாசனைக்குறித்தே செய்யவே
ண்டியது

படி சூத்திரம்செய்திருக்கிற வேத
அ-கை. நான்தொரியாமல் சங்கத்தின், அதை பொருத்துக்கொள்ளவே
ண்டும், சகுணமென்பது நாமரூபத்தைப்பற்றி இருக்கிறதேபல்லாமல், சச்சி
தா னந்தாதிகுணங்கள் நிற்குணத்துவத்திற்கு விரோதமில்லையே பெயரில்.

பா. என்னைக்குறித்து

அது இந்தநிற்கைபண்ணாதே

हिरण्यश्मश्रुमूर्यादिमूर्तीनामनुदाहृते: ।

अविरुद्धं निर्गुणत्वमिति चेत्तु प्यतात्वया ॥

ஹிரண்யஸ்ஸுருமூர்யாதிமூர்தீநாமினுதாஹுதே: ।

அவிருத்ட்நிர்஑ுணத்வமிதிசெதுப்யதாத்வயா ॥ எக

ஹிரண்யஸ்ஸுருமூர்யாதி சேதூகீ
நா. சத்தாதி விதி குணங்களும்;

அஸ்தாலாதி நிஷேதகுணங்களும்;

தங்கமீசையுடையவர் சூரியரென்

றதுமுதலானசகுண மூர்த்திகளு

டைய [சொல்லாததினாலே

சுருஷாஹுதே: நாமரூபங்களைச்

நிரூணகாநிற்குணத்தன்மையானது

சுவிருஹ் விரோதிக்கவில்லை

ஊதி வெக என்றுசொல்வையானால்

கூடா உன்னாலே

சுஷுதா எப்போதும்இந்த நிற்

குணபிரம்த்தைக்குறித்து சந்திதா

ஷிக்கத்தக்கதென்று குருநாதன்

இந்தசிஷியனுக்கு ஆசீர்வாதம் ப

ண்ணினார்

அ-கை. இந்த ஆனந்தாதி அஸ்தாலாதி குணங்களை லட்சியம்பண்ணி உ
பாசிப்பது புத்தியில்பிரவேசிக்க மாட்டாததால், அந்தகுணங்களை யுடையவ
ரென்று எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

गुणानांलक्षकत्वेननतत्त्वेन्तःप्रवेशनम् ।

इतिचेदस्त्वेवमेवब्रह्मतत्त्वमुपास्यताम् ॥

முணாநாஸுஷுக்ஷெநநததெதுன்த்ஹ்வெஸநம் ।

ஊதிவெஹ்வெவெவஸுஹததஸுவாஸுதா ॥ எஉ

கஸு ஆனந்தாதி அஸ்தாலாதி வி

தி நிஷேதகுணங்களான அவைகள்

தத்துவத்திற்கு

கூடா உள்ளே

ஹ்வெஸம் பிரவேசிக்க [கில்

ந வெக ஊதி முடியவில்லையென்றாய

ணவம் ணவ இப்படியே பிரவேசிக்கா

சுஹ இருக்கட்டும் [மல்

முணாநா ஆனந்தாதி அஸ்தாலாதி

விதி நிஷேத குணங்களானவைத

ருடைய

உஷுக்ஷெந லட்சணம் பிரம்த்திற்கு

ப்பதினால்அவைகளுடைய

ஹ்வுஷுக்ஷா பிரம்ஸ்ஸுபம் து.

உவாஹம் தியானம்பண்ணத்தக்க

அ-கை. பிரமத்தியானம் பண்ணுகிற விதமேதெனில்.

आनन्दादिभिरस्थूलादिभिश्चात्मात्रलक्षितः ।

अखण्डैकरससोहमस्मीत्येवमुपासते ॥

சூதா ஹி ரஸோ ஹி ராஜா ஹி ரூபா தூதா துருக்ஷிதம் ।

சுவரெண்கரவலெனா ஹமஸ்மீ தெவமவாவஸதெ ॥ எசு

சூதா ஹி ரஸோ ஹி ராஜா ஹி ரூபா தூதா துருக்ஷிதம்

வாலும்

சுவரெண்கரவலெனா ஹமஸ்மீ தெவமவாவஸதெ

தருணங்கனாலும்

சூதா இந்தவிடத்தில்

சூதா யாதொரு ஆத்தமா

கூட்டிச் சொல்லப்படுகிறோ

சுவரெண்கரவலெனா ஹமஸ்மீ தெவமவாவஸதெ

வலெனா ஹமஸ்மீ

(ன

சுவரெண்கரவலெனா

சுவரெண்கரவலெனா ஹமஸ்மீ தெவமவாவஸதெ

வலெனா ஹமஸ்மீ

உவாவஸதெ உவாவஸதெ உவாவஸதெ

அ-கை. அர்த்தபேதமன்றியி லிருக்கிற தியானத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் பேதமென்னவென்றால்.

बोधोपास्योविशेषःकइतिचेदुच्यतेश्रुणु ।

वस्तुतन्त्रोभवेद्बोधःकर्तृतन्त्रमुपासनम् ॥

வொபாவாஸ்யோவிஷேஷஃ கஐ திவெஷுஷுதெயுணா ।

வஸ்துதன்த்ரோபவெஷுஷுதெயுணா ॥ எசு

வொபாவாஸ்யோவிஷேஷஃ கஐ திவெஷுஷுதெயுணா

திற்கும்; பிரமத்தியானத்திற்கும்

விஷேஷஃ கஐ விஷேஷமென்ன

ஐதி வெஷுஷுதெயுணா கஐ திவெஷுஷுதெயுணா

உவாவஸதெயுணா அதற்கு சமாதா

னம்; செல்லுகிறேன்கேள்

வஸ்துதன்த்ரோபவெஷுஷுதெயுணா

வொபாவாஸ்யோவிஷேஷஃ கஐ திவெஷுஷுதெயுணா

கதூதூதூ கருத்திருதந்திரம்

உவாவஸதெயுணா கஐ திவெஷுஷுதெயுணா

ன்றி.

அ-கை. வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்கு ஏது, ஸ்வரூபமாகரியம், அவதி, பஹ் இவைகளைப்பிரித்து வகையாய்க் காட்டுமெனல்,

विचाराज्जायतेबोधोनिष्ठज्ञाननिवर्तयेत् ।

सोत्पत्तिमात्रात्संसारोदहृत्यखिलसत्यताम् ॥

तावताकृतकृत्यस्सन्नित्यवृत्तिमुपागतः

जीवन्मुक्तिमनुप्राप्यप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

விவாராஜாயதெவொபாநிஸ்தாஜ்ஞானிவர்தயெது ।

ஸோத்பத்திமாத்தாஸ்சாரேதஹத்யக்ஷிலசத்யதாம் ॥ எசு

காவதாகுதகூதுஷுநிதுதுஷிஃவாமதம் |

ஜீவநூதிஃநூபூரவூரஸ்குயகீக்ஷதெ || எசு

விவாராக ஸ்வாயம் குருமுகமாய்செ
ய்யப்படுகிற ஆத்துமானாத்தம் வி
சாரத்தால், அப்பரதிபந்தமான ஆ
த்துமஞானம்
ஜாயதெ உண்டாகிறதாக்கையால், ஞா
னத்திற்குவிசாரமே ஏதுவென்றறி
சுநிஹ இந்தஞானம் எனக்கு வேண்
டாமென்றாலும்
யம் விழித்தவனை ஜாக்கிரம்போலே
எவனை இந்தஞானம்
ந நிவத்யெசு நிவர்த்திக்காதோ,
அதுவேஞானத்திற்குமுக்கியமான
ஸ்வ ரூபமென்றறி,
ஸொதுதிபாதுசு அந்தஞானமுண்
டானமாத்நிரத்தினாலேயே

வாஸாரெ கருத்திருந்துவாதி சம்
சாரத்திலிருக்கிற
சுவிவஸதுதாப சகலமானசத்தியபு
த்தியையும்
ஃஹி தக்கிறது அதுவேகாரியம்
காவதா அவ்வளவாலே [ய்
கூதகூதுஷு ஸு கிருதகருத்தியனா
நிகூதுஷு நித்தியதிருப்தியை
உபாமதம் அடைந்திருக்கிறதேபவதி
ஜீவநூதிஃ ஜீவன்முத்திநிசையை
சுநூபூரவூ அடைந்து
பூரஸ்குயா பிரபாபநகர்மத்தின்
சுயத்தை
ஸ்குதெ பார்த்துக்கொண்டிருக்
கிறான் இதுவேபலம்

ச-கை. தியானத்திற்கும் ஏதுவாதியைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

आप्तोपदेशंविश्वस्यश्रद्धातुरविचारयन् ।

चिन्तयेत्प्रत्ययैरन्यैरनन्तरितवृत्तिभिः ॥

यावच्चिन्त्यस्वरूपत्वाभिमानस्वस्यजायते ।

तावद्विचिन्त्यपश्चाच्चतथैवामृतिधारयेत् ॥

சூஷ்வாவபெஸுஃவிஸுஸுஸு ஸாஸுரவிவாரயந |

வினயெது துயெயெரெநூரநனாரிதவூதிஃ || எசு

பாவவினூஸுரவசுவாவிநாநஸுஸுஜாயதெ |

காவவிவினூஸுரவதஸுவாஜுதியாரயெசு || எசு

சூஷ்வாவபெஸு குருவினுடைய
பதேசத்தை

விஸுஸு விசுவாசம்பண்ணி [ஏது
ஸுஸாஸு சிந்தனைபண்ணுகிறதே
சுவிவாரயந இன்ன மொருவரிடத்
தினைப்பற்றிவிசாரியாமலிருப்ப

தேஸ்வரூபம்

சுமெதுஃ அன்னியமான

சுநனாரிகவூதிஃ பூதுயெஃ ஸு
விதவிருத்திகளினால் கலக்காமலி
ருக்கிறசஜாதிவிருத்திகளோடே கூடி
வினயெசு சிந்திக்கவேண்டியது இது

சுசூ

பஞ்சதரப்பிரகரணம்.

வேகாரியம்
யாவசு எதுவரையில்
விஷ்ணுஓபகூர்ஜாநி சிந்திக்க
வேண்டியதான பிர்மமேநானென்
கிற அபிமானமானது
[வதி
உண்டாகிறதோ அதுவே அ

காவசு அதுவரைபிலும் [து
விலிஷ்டு பிர்மமேநானென்று சிந்தித்
வஸூசு உ பிற்பாடும்
கலா ணவ அப்படியே
சூரேகி யாரயேசு மரணபரியந்தமு
ம் அதையேதரித்து முக்தி யடைவ
தே பலம்

அ-கை. இந்ததியானம் சித்தித்ததற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

ब्रह्मचारीभिक्षमानोयुतस्सर्वविद्या ।

संवर्गरूपतांचित्तेधारयित्वाह्यभैक्षत ॥

ஸ்ரஹ்வரீ லிக்ஷாணையா தஸாவமபுவிஷ்யா ।

ஸாவமபுரஓவதாஓ விதேயாரயிசுவாஹுலெஷ்கத ॥ எசு

ஸாவமபுவிஷ்யா பிராணனை தியான
ம்செய்கிற வித்தைபோடே
யாகி கூடினவனாயும்
லிக்ஷாநி பிச்சை யெடுக்கிறவனாயு
மிருக்கிற
ஸ்ரஹ்வரீ வித்தியார்த்தி அபிப்பி
ரதாரியென்ற ராஜாவால்பாரென்று
கேட்கப்பட்டான் அப்போதவன்

விதேது சித்தத்தில்
ஸாவமபுரஓவதாஓ நான் பிராணனை
ன்ற தியானத்தை
யாரயிசுவா தரித்திருந்ததால்
சுலெஷ்கத ஹி பிராணனை என்று
சொல்லிபிச்சை வாங்கினானென்று
சருதிசொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. தியானத்திற்கு மாத்திரம் இவ்வளவுசாவதான மெதற்கெனில்

पुरुषस्येच्छयाकर्तुमकर्तुर्तुमन्यथा ।

शक्योवास्तिरतो नित्यं कुर्यात्प्रत्ययसंततिम् ॥

புரூஷஸ்யேஷ்யாகர்துமகர்துமகதபுமந்யதா ।

ஸக்யோவாஸ்திரதோநித்யஓக்யுர்யா துயவஸனகி' ॥ அஓ

உபாஹி தியானமானது
புரூஷஸ்ய புருஷனுடைய
ஐஹ்யா தன் இச்சைகளே
கதபு பண்ணுவதற்கும்
சுதபு பண்ணாம இருப்பதற்கும்
சுந்யா வேறே ஒருவிதமாகபண்ணு
வதற்கும்

ஸக்யஓ முடியும்
சுதஓ ஆகையினாலே
நித்யா தினந்தோரும்
புத்யவஸாதகி சஜாதி விருத்தி
பரம்பரையை
கதபுபண்ணவேண்டிபது

அ-கை. இந்ததியானம் முடிந்ததற்கு அடையானத்தை நிரூபித்தபு
லமாய் அறிவிக்க வேண்டுமெனில்.

वेदाध्यायीह्यप्रमत्तोऽधीतेस्वप्नेभिवासितः ।

जपितातुजपत्येव तथा ध्यातापि वासयेत् ॥

विरोधिप्रत्ययं त्यक्त्वा नैरन्तर्येण भावयन् ।

लभते वासनावेशात्स्वप्नादावपि भावनाम् ॥

வெடாயுயீஹுபுரஜிதாயீதெவஸுபுலிவாஸிதஃ ।

ஜவிதாதுஜபதெவதாடியாதாவிவாஸயெசு ॥ அக

விரொயிபுத்யுயந்த்யுக்ஷாநெநாந்தயபுணலாவயநு ।

லுலதெவாஸநாவெஸாதுபாஜாவவிவாவநாடி ॥ அஉ

வெடாயுயீ வேதாத்தியயனம் பண்

ணுகிறவன்

(ண்டு

சுபுரீதஃ சாவதானனா யிருந்துகொ

சுயீதெ அத்தியயனம் பண்ணப்பட்ட

டிருந்துள்ளவில்

லுலதெ சொப்பனத்திலும்.

சுலிவாஸிதஃ ஹி வேதாத்தியயனம்

பண்ணுகிறதாக காண்கிறானன்றோ

ஜவிதாது ஜபம்பண்ணுகிறவனும்

ஜபதினவ சொப்பனத்திலும் ஜப

மேபண்ணுகிறான்

தயா அப்படியே

(னும்

யுதா சுலி தியானம் பண்ணுகிறவ

வாவயெசு சொப்பனத்திலும் தியான

ம் பண்ணக்காணவேண்டும் நாள்.

தோரும் அப்படிக்கண்டானே யா

னாத்தியானம்முற்றுபெற்றதாயிற்று

அ-கை. இந்ததியானிக்கி சொப்பனாதிகளி லெப்படி தியான முண்டாகு
மெனில்-

விரொயிபுத்யுயம் விரோதியானது

விததன்மையை

தூது விட்டு

நெநாஹுயுண இடைவிடாமல்

லாவயநு பிர்மபாவணையை பண்ணிக்

கெண்டிருக்கிறவன்

வாவநாவெஸாசு இந்தப்பழக்கத்தி

னுடையமிகுதியால்

லுலாடிசு சுலி சொப்பனம் முதலா

ன அவஸ்தைகளிலும்

லாவநா இந்தபாவணையை

லெதெ அடைகிறான்

அ-கை. பிராரப்தகர்மத்தை அனுபவிக்கவேண்டி யிருக்கும்போது, நிரி
தரம் பிர்மபாவணைபெப்படி சித்திக்குமெனில்.

भुञ्जानोपि निजारब्धमास्थाति शयतो निशम् ।

ध्यातुं शक्नो न सम्देहो विषयव्यसनी यथा ॥

ஹம்ஜாநொவிநிஜாரஸாஜாலாதிஸயதொநிஸு |

யுராதஸகொநலஸௌஹாவிஷயவ்யஸநீயயா || அந

கிஜாரஸா விஜமானதன் பிராரப்த க

ர்மத்தை

ஹம்ஜாநி சுவி புசித்துக்கொண்டி

ருந்தாலும்

சூலாதிஸயதஃ மோட்சத்திலிருக்கி

ற ஆஸ்தையின் மிகதியால்

சுநிஸ சார்வகாலமும்

யுராத-ஃ தியானம்பண்ணுவதற்கு

ஸகஃ சமர்த்தனாவன்

வடெஹி ந இதில்சந்தேக மெவ்வ

ளவுமில்லை

யயா எப்படி

விஷயவ்யஸநீ ஜாரஸ்திரீ இருப்பளோ

அப்படிப்போல இருப்பனென்றறி

அ-கை. அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துச் சொல்லவேண்டு மெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।

तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

வரவ்யஸநிநீநாரீவ்யுக்ராவி ஸ்ரஹகரூணி ।

தடெவாஸ்வாதயத்யந்தஃ பரசங்கரஸாயநம் || அச

வரவ்யஸநீ பரபுருஷநையடைய வி

ரும்பின

நாரீ ஸ்திரீயானவள்

ஸ்ரஹகரூணி வீட்டிற்செய்ய வேண்

டியகாரியத்தில்

வ்யுக்ரா சுவி சாதாரியமுள்ளவளாயி

ருந்தாலும்

தக வரஸம்ஸரஸாயநம் எனவ அந்

தப்பர புருஷனுடைய சங்கத்தின

லுண்டானரசத்தையே

சுஹி உள்ளேஎப்போதும்

சூலாடியணி ஆசுவாதனம்பண்ணிக்

கொண்டிருப்பள்

அ-கை. அப்படி பரசங்கத்தையே சதாஇச்சித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவளுக்கு ஓகோவி, வீடுமறந்தா என்பதப்போல, வீட்டுக்காரிய மெப்படி நடக்குமெனில்.

परसङ्गस्वादयन्त्यापिनोगृहकर्मतत् ।

कुंठीभवेदपित्वेतदापातेनैववर्तते ॥

வரஸம்ஸரஸாடியன்த்யாபினொகூஹகரூதக |

கூந்திஹெவெடிபித்வெததாபாதெநைவவர்ததே || அந

வரஸம்ஸர பரபுருஷனுடைய சம்

போகத்தையே

வ்யாடியன்த்யா சுவி எப்போதும் சித்த

த்தில்எண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்

தக ஸ்ரஹகரூ அந்தவீட்டில்செய்

யவேண்டியதொழில்

கூந்திஹெவெடிபி சுவி அவளுக்கு

க்குறையில்லாமநடந்தபோதிலும்

சூவாடுதந னவ மேலேழந்த வரி | ணதக இந்நதொழில்
சையாகவே | வதடுத து இருக்குமல்லவா
அ-கை. காரியம்செய்வதில் மேலேழந்த வரிசையாவ தேதெனில்.

गृहकृत्यव्यसिनीयथासम्यक्करोति ।

परव्यसिनीतद्वद्वकरोत्येवसर्वथा ॥

முஹகூத்யவஸநிநீயதாஸம்யக்ரொதிதக |

பரவ்யவஸநிநீததவநூரொத்யவவஸஸா || அக

முஹகூத்யவஸநிநீ ஷீட்டுக்காரி	தக அதுபோல
யத்தில்அக்கரை யுள்ளஸ்தீயான	பரவ்யவஸநிநீ சாரஸ்தீயானவள்
யதா எப்படி	(வள் தக அந்தஷீட்டுக்காரியத்தை
வஜுக் சாமான்களை கொட்டாமல்கி	வவஸா சர்வவித்திலும்
ந்தாமல்நன்றாய்	ந க்ரொதி ணவ அழுத்தமாயப்ப
கொராகி செய்வனோ	டிபண்ணவேமாட்டாள்

அ-கை. இதுபோல்தியானிக்கும் ஞானிக்கும் விவகாரத்திலிருக்கிற பேதத்தைதொழிலால் காட்டுமெனில்.

एवंद्वयानैकनिष्ठोपिलेशलौकिकमाचरेत् ।

तत्त्वित्वविरोधित्वालौकिकसम्नगाचरेत् ॥

ஊவாயுநெகநிஷ்டோபிலேஸாலூகிகமாச்சரேத் |

தகவவிதவிரொயிதவாலூகிகஸம்நகாச்சரேத் || அள

ஊவஂ இப்படி	கவிரொயிகாச ஞானத்திற்கு கரும
யுநெகநிஷ்டஃ கவி தீயானத்தி	ம்விநோதமின்மைபால் வைதீகாள்
லேயேமுக்கியமானஸ்தியை புடை	தங்கள் சொந்தகர்மத்தைசிரத்தை
யவலுயிருந்தாலும்	யாய்ச்செய்வதுபோலும்
வொஸாச சாரஸ்தீபோல,லேசாக	வளகிக லோகவிவகாரத்தை கற்பு
வளகிக லோகவிவகாரத்தை	டையவன்போலும்
சூவரெச செய்வான் (ன்றால்	வஜுக் நன்றாய்
தகவவித தத்துவஞானியோவெ	சூவரெச ஆசரிப்பன்

அ-கை. தத்துவஞானத்திற்கும் பிராரபந விவகாரத்திற்கும் விநோதமில் லையென்பதை பிரகாசமாய்க் காட்டுமெனில்.

मायामयःप्रसञ्जोयमात्माचैततन्यरूपधृत् ।

इतिशेवेविरोवःकोलौकिन्याहारिणः ॥

சகசு

பஞ்சதரப்பிரகரணம்.

உயாபபிபுலாவொயதா தூவெத நூலுயயுகி |

உதிவொயெவிவொயுகொளுகிகவுவவொரிணம் || அஅ

சுயா இந்த

புலவனு இகத்தானது

உயாபபி சொப்பனம்போலே மாயா

மயமென்றும்

சூதா ஆத்துமா (பமென்றும்

வெதநூலுயயுகி அறிவு ஸ்வரு

உதி அறிந்திருக்கிற இத்தகைய

வொயெ ஞான மிருந்துள்ளனவில்

ளகிகவுவவொரிணம் லோகவிவகார

ம் செய்கிறஞானிக்கு

விரொயுகி கி விரோதம் என்ன இரு

க்கிறது.

அ-தை. பகிர்முகமான விவகாரத்திற்கும், அந்தர்முகமான ஞானத்திற்கும் கிரோதமின்மை எப்படிக்கூடுமெனில்.

अपेक्षतेव्यवहृतिर्नप्रपञ्चस्यवस्तुताम् ।

नाप्यात्मजाड्यं किं त्वेषासाधनान्येवकांक्षते ॥

मनोवाक्कायतद्वाह्यपदार्थास्साधनानितान् ।

तत्त्वविज्ञोपमृद्रातिव्यवहारोऽस्यनोक्तः ॥

சுவெகஷதெவுவவறுதி நபுலவனுவவூதாடி |

நாவூதூஜாபூகிசெவஷாஸாயநாநெவகாங்கஷதெ || அக

உநாவாகாயதஜாஹுவபாயபூலாயநாநிதாநு |

தகவவிநாவபூதாதிவுவவொரொஹுவநொகூதகி || கூ

வுவவறுதி பிராரப்தகர்மத்தாலு

ண்டாகிற உலகவிவகாரமானது

புலவனுலு பிரபஞ்சத்திற்கு

வவூதா சத்தியத்துவத்தை

ந சுவெகஷதெ அபேட்சிக்கிறதில்லை

சூதூஜாபூ சுவி ஆத்துமாவுக்குட

த்தன்மையையும்

ந அபேட்சிக்கிறதில்லை

கிஊ பின்னைபோவென்றால்

வஷா இந்தவிவகாரம் [னை

ஸாயநாநி வவ சாதனங்களைத் தா

காங்கஷதெ அபேட்சிக்கிறது.

அ-தை. அந்தசாதனங்களைதென்று தேட்பாராபில்.

உநாவாகாயதஜாஹுவபாயபூகி

மனதும்வாக்கும் சாயமும் அவைகரு

க்குவெனியிருக்கிற கிரகநிபதா

ப்த்தங்கனாஸப்தாநிவிஷயங்களும்

வாயநாநி சாதனங்கனாநி ருக்கின்ற

சகவிக நத்துவஞானி (வ

தாடி அவைகளை

ந. உவபூதாதி தண்டித்து அடிக்க

மாட்டான்

சுலு இவனுக்கு

வுவவொரி விவகாரமானது

கூகி என்னத்தினால்

நொஇல்லெவொலுஆகையால் ஞானி

க்கிசகல விவகாரமுமுன்டென்றநி

தீயான தீபிகை.

சகாரு

அ-கை. விஷயத்தைத் தடுக்காமலிருந்தாலும், தத்துவஞானி சித்தத்தைப் பாவது தண்டிக்க வேண்டாமோவெனில்.

उपमृद्वातिचित्तं चेद्ध्यातासौ न तु तत्त्ववित् ।

ननु हि मर्दयन् दृष्टो घटस्त्वस्य वेदिता ॥

உவமூஜாதிசித்தம் செடியா தாஸௌ ந து தக்ஷவிசு ।

நனுவலிம்மர்டயந் ட்ரஸ்தஸ்த்வஸ்ய வெதிதா ॥ சுக

விதம் சித்தத்தை
சுலாஸ இந்த விவேகியானவன்
உவமூஜாதி மெசு நிக்கிரகம்பண்ணு
வனென்று சொல்வையேயானால்

யுதா அப்போது அவன் தீயானி
யேதவிர

தக்ஷவிசு ந அவன் தத்துவஞானியில்லை

அ-கை. அதன்ஸ்வரூபத்தை பார்க்க சித்தநிரோதம் வேண்டாமோஎனில்.
வட்டக்ஷவ்யுவேதி தா து மண்ணி
னுடைய விகாரமான கடத்தின் வாஸ்
தவமான ஐந்துருணத்தைய நிகரவன்
வாஸி புத்தியை

மீடயநு தண்டித்துக்கொண்டு
ந ட்ரஸ்தி பார்க்கவில்லை அப்படி
ஞானிசித்த நிக்கிரகம் செய்யாமல்
தன்ஸ்வரூபத்தை காண்பனென்றறி

அ-கை. கடமானது ஸ்தூலமானதால் ஒருதடவை அறிந்ததினாலேயே
ஸ்பஷ்டமாம், அதைக்காண்பதில் சித்தபீடன மபேட்சையில்லை, பிர்மமப்படி
வெளிப்படையா யில்லாத்தினாலே ஒருதடவை பிர்மம் நானென்று அறிந்து
கொண்டு பிர்மஞானத்தில் சித்தபீடனம் வேண்டாமோயெனில்.

सकृत्प्रत्ययमात्रेण घटश्चेद्भासते सदा ।

स्वप्रकाशोऽयमात्मा किं घटवच्च न भासते ॥

ஸகூத்ர துயலாதெருணவடஸூஜாவதெஸுஜா ।

ஸுபுக்ஷாஸொதயலாதூகிவடவஜநலாவதெ ॥ சகஉ

ஸகூச ஒருக்கால்
புதுயலாதெருண கண்டமாத்திரத்
தினாலே
வடம் அப்பிரகாசமாயும் அனேக
பேதங்களுடன் கூடினதாயும் அன்
யமாயிருக்கிற கடமே
வடா சதா

லாவதெ மெசு விளங்குமேயானால்
ஸுபுக்ஷாஸு ஸ்வப்பிரகாசமுன
கயம் இந்த
சூதா அத்துமாவானர்
வடவசு உ கடம்போலாவது
ந லாவதெ விளங்கமாட்டாரா
கிம் என்ன

அ-கை. பிர்மமானது ஸ்வப்பிரகாசமா யிருக்கட்டும், அதில் என்னபிர
யோசனம், ததாகராபுத்தியே தத்துவ ஞானமானதால், அந்தபுத்தியும் சுந்

சகசு

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ணிகமானதால் பீரமத்தினிடத்தில் அடிக்கடி புத்தியை வைக்கவேண்டியது அவசியமெனில்.

स्वप्रकाशतयाकिन्तेतद्बुद्धिस्तत्त्ववेदनम् ।

बुद्धिश्चक्षणनाश्येतिचोद्यन्तुल्यंघटादिषु ॥

வெள்ளு காசு தயாகிந்தெ தடி உலிவகுவெவெடிநடி ।

வெலி றுக்ஷண நாஸூகிவொடினா துலுய்வாடாடிஷு ॥ சகசு

வெள்ளு காசு தயா பீரமம்ஸ்வ பிரகமா

யிருப்பதால்

தெ உடக்கு

கிம் என்ன பிரயோசனம்

தடி உலி ததாகாரபுத்தி கிருத்தியே

குவெவெடிநா தந்துவஞானமானதால்

வெலி உ ததாகாரமாயிருக்கிற அ

ந்தபுத்தியும்

க்ஷணகாஸூ இதி க்ஷணத்தில் நசிக்

கத்தக்கதென்று சொல்வையேயானால்

வொடிஷு இப்படிச்செய்கிற ஆகேஷ

பமானது

[விலும்

வாடாடிஷு கடாதிதுவித ஞானங்க

தடி சமானமே.

அ-கை. கடாதிஞானம் நிச்சயித்தமாதிரத்தில் அந்தபுத்தி போனாலும் அநினுண்டான சமஸ்காரஞானம் போகவில்லையெனில்.

घटादौनिश्चितेबुद्धिर्नश्यत्येवयथाघटः ।

इष्टोनेतुंतदाशक्यइतिचेत्सममात्मनि ॥

வாடாடினா நிறிதெவெலி நடிஸூதெவய்யாவாடி ।

இவெலிநெதா தாசகூஇதிவெவதஜாதூநி ॥ சகசு

வாடாடினா கடாதியானது

நிறிதெ நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருந்

துள்ளவில்

வெலி அந்தபுத்தியானது

நஸூகி ணவ நசுத்தேப்போகிறது

யவா நிற்பாடு எப்போ

வாடி கடத்தை

நெதா நைப்பிவித்தற்கு

உலி இட்டமோ

தஜா அப்போ

ஸகூ இதி வெச அந்த கடத்தைக்

கொண்டு வருவதற்கு முடியுமென்

றுசொல்வையேயானால்

சூகூ அப்படி அத்துமாவிலும் அது

வலி சமானந்தானே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அந்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

निश्चित्यसकृदात्मानंयदापेक्षातदैवतम् ।

वक्तुमन्तुं तथाद्व्यातुं शक्योऽप्येवाहितत्ववित् ॥

நிறித்யஸகூதா தாநாயதாவெக்ஷாதெவெவதடி ।

வகதுமன்துததாயுதாஸகூதெவவரிததுவிச ॥ சகூ

சுசுஎ தத்துவஞானியானவன்
வசுஎ ஒருதடவை
சுசுஎ ஆத்துமாவை
நிழிஞ்சிச் சம்பப்பண்ணி சாட்சாத்
துக்காரமாயிருப்பதால்
யசுஎ எப்போது
சுசுஎ இவனுக்கேபட்சையோ

தசுஎ ஸ்வ அப்பவே
சுசுஎ அர்த்தஆத்துமாவை
வசுஎ சொல்லுவதற்கும்
சுசுஎ எண்ணுவதற்கும்
சுசுஎ அப்படியே
யசுஎ தீயானம் பண்ணுவதற்கும்
சுசுஎ தீயானவணிகத்தொருவனன்றோ.

அ-கை. ஞானியும் தீயானியைப்போல ஸ்வரூபத்தைத் தீயானித்து லோகவிவகாரத்தை மறந்திருக்கட்டுமேயெனில்.

उपासकइवद्वयायनलैकिंविस्मरेद्यदि ।

विस्मरत्वेवसाध्यानाद्विस्मृतिर्नतुवेदनात् ॥

உவாவகஉவயூயநுளுகிகுவிவ்ஸரெடிதி ।

விவ்ஸரஸெவவஸாயூநாவிவ்ஸுதிநதுவெடநாசு ॥ சுசுஎ

உவாவக உவ தீயானம்மண்ணுகிற விவ்ஸரசு வனவ அப்படிமறந்தாலும்
வன் போல வசுஎ அந்த (மறக்கட்டும்
யூயநு ஞானியும் தீயானம்பண்ணி ஸுசுஎ மறதீயானது
க்கெண்டு யூநாசு சு தீயானத்தினாலேயே உ
எளக்க லோகநடத்தையை ண்டானதேதவிர (தன்
விவ்ஸரெசு யதி மறக்கட்டு மென்றால் வெடநாசு சு ஞானத்தினாலுண்டான

அ-கை. ஞானிக்கும் முக்திசத்திசுத் தீயானம்வேண்டுமேயெனில்.

ध्यानं त्वैच्छिकमेतस्य वेदानाम्मुक्तिसिद्धितः ।

ज्ञानादेवतु कैवल्यमिति शान्ते पुण्डितमः ॥

யூநாஸெவஹி கரெதவ்யுவெடநாநுதிவிதிசு ।

ஜூநாடெவதூகெவயூதிசுநாஸுஷுஷுஷிவிதிசு ॥ சுசுஎ

ஊதவ்யு இந்தஞானிக்கு
யூநா சு ஜீவன்முக்திக்குசாதன
மாகதீயானமுமிருக்கட்டுமேயெனில்
ஸெஹிசு இச்சையுண்டானால் அ
தைசெய்யட்டும்
வெடநாசு ஞானத்தினாலேயே

சுசுஎவிதிசு முக்திசத்திசு திருப்ப
தால் தீயானமவசியமில்லை
ஜூநாஸுஷுஷுசு ஞானத்தினாலேயே
கெவ்யூ சுகி மொட்சமென்று
ஸாஸுஷுஷு வேதாந்தசாஸ்திரங்
விதிசு முசுஅடிக்கிறது (சுசுஎ

வி.ம். அத்துமாவயறிந்து சகலபாசங்களையும் கெடுக்கிற வென்றும்,
மொட்சத்திற்கு பரிமத்தை அறிகிறதைத்தவிர வேரே வழியில்லையென்றும்

சக அ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

பிரமத்தை அறிந்தமாத் திரத்தில், மிருத்தியுவை தாண்டுகிருனென்றும் இப்படியெல்லாம் சுருதிகள் கோஷிக்கின்றன.

அ-கை. ஞானிக்குத் தியானத்தை, அங்கீகரிப்பாத பட்சத்தில் சதாவெளியில் பிரவிருத்தி யுண்டாகுமெயெனில்.

तत्त्वविद्यदिनध्यायेत्प्रवर्ततदावहिः ।

प्रवर्ततां सुखेनायं कोवाधोऽस्य प्रवर्तने ॥

தது விஷு டி நய்யாயெ து வதெ து த தாவஹி: ।

புவததுதாஹ்வஹெ நாயங்கொவாயொஹ்வபுவததுநெ ॥

கஹ்விச பிரமஞானியானவன்

ந ய்யாயெச யதி தியானம்பண்ணும

ந்போனானேயானால்

கஹ. அப்போ

வஹி: கரணங்கள் வெளியில்

புவதெதது பிரவர்த்திக்குமேயெ

னில்

சுயம் இந்தஞானியின்காணங்கள்

வஹெந சுகமாக (கட்டும்

புவததுதா வெளியில் பிரவர்த்திக்கு

சுஹ புவததுநெ இந்த கரணங்க

ளுடைய பிரவிருத்தியில்

வாய் கஃ ஞானிக்கு என்னகெடுதி

இருக்கிறது

அ-கை. வெளிப் பிரவர்த்தியை யொப்புக்கொண்டால், அதிப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गइति चेत्प्रसङ्गतावदीरय ।

सुखीप्रबन्धमिति चेत्प्रबन्धमतावदीरय ।

சுதிபுலஹி: ஐதி வெச அப்போ

சாவச அப்போ

(சு

புலஹி பிரசங்கமின்னதென்பதை

அதிபிரசங்கம்வருமென்றால்

ஹாய சொல்

ச-கை. விதிசாத்திரமே பிரசங்கமெனில்.

प्रसङ्गो विधिशास्त्रे च तत्तत्त्वविदं प्रति ॥

புலஹெமாவியிஸாஹ்ஹெததுததுசுவவிடிஹுகி ॥ சக

புலஹி: பிரசங்கமென்பது

கச அது

(க்குறித்து

வியிஸாஹ்ஹெ விதியைச் சொல்

கஹ்விடிஹுகி தத்துவ ஞானியை

லுகிறசாத்திரமென்பாயகல்

ந சொன்னதன்று

அ-கை. விதிநிஷேதசாஸ்திரம் ஞானியைக்குறித்து இல்லையென்றால் பின்னை யானைக்குறித்து எதற்காகச் சொல்லுகிறதெனில்.

वर्णाश्रमवयोवत्याऽभिमानीयस्य विद्यते ।

तस्यैव च निषेधाश्च विधयस्स कला अपि ॥

வண்பூசு உவயொவலூரஹிதொயஸுவிஷ்டெ |

தடுவெலுவவநிஷ்டயாஸுவிபயஸுகஞ்சாவி || ௧௦௦.

யஸு யாதொருபுருஷனுக்கு

வண்பூசு உவயொவலூரஹிதொயஸுவிபயஸுகஞ்சாவி || ௧௦௦.

ராமணதிவருணமும் பிரமச்சரியா

தி ஆசிமமும்வயதும் இந்ததேகா

வஸ்தைகளுடைய அபிமானமும்

விஷ்டெ இருக்கிறதோ

தஸு ணவ உ அவனுக்கே

நிஷ்டயா உ நிஷ்டதங்களுந்

வகலாம் சகலமான

விபயம் சாவி விதிகளும் சொல்லி யி

ருக்கிறதா

அ-கை. ஞானிக்கும் தேகமிருப்பதால், அவனுக்குந் வருணசிரமாத் அபி
மானமெப்படி உண்டாகாமல் போமெனில்.

वर्णाश्रमादयोदेहेमायरापरिकल्पिताः ।

नात्मनोबोधरूपस्येत्येवंतस्यविनिश्चयः ॥

வண்பூசு உவயொவலூரஹிதொயஸுவிபயஸுகஞ்சாவி || ௧௦௦.

நா துதொவொயரா உவவெலுதெவ்வதஸுவிபயஸுகஞ்சாவி || ௧௦௧

வண்பூசு உவயொவலூரஹிதொயஸுவிபயஸுகஞ்சாவி || ௧௦௧

தலானவை

தெவெலு ஸ்தூலதேகத்தில்

பாயயா மாயையால்

வாரிகுலிதாம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்

கின்றன

வொயரா உவவெலு அறிவுஸ்வருபண

சூதூந் ஆத்துமாவுக்கு (ன

ந உதி இல்லையென்று

வனவா இப்படி

தஸு அந்தஞானியினுடைய

விநிஸ்யம் நிச்சயமென்றறி

அ-கை. ஞானியின் நிச்சயமிருக்கட்டும், சாஸ்திரமானது அவனுக்குவி
தியைச் சொல்லுகிறதேயெனில், அப்படியவனுக்கு ஒருசாஸ்திரமும் விதியை
ச் சொல்லவில்லையென்று அவனுக்கு தெரிவிப்பதற்காக இரண்டுசுருதிகளால்
ஞானிக்கி விதிநிஷேத மில்லையென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

समाधिमथकर्माणिमाकरोतुकरातुवा ।

हृदयेनास्तसर्वीस्योमुक्तएवोत्तमाशयः ॥

नैष्कर्मणनतस्यार्थस्तस्यार्थोस्तिनकर्मभिः ।

नसमाधानजप्याभ्यांयस्यनिर्वासनंमनः ॥

வலாயிஉயகஉராணிபாகரொதூகரொதூவா |

ஹுதியெநாஸுஸவபூலூரஹிதொயஸுவிபயஸுகஞ்சாவி || ௧௦௨

நெவெலுதெவ்வதஸுவிபயஸுகஞ்சாவி || ௧௦௨

நவலாயா நஜவூலூரஹிதொயஸுவிபயஸுகஞ்சாவி || ௧௦௩

தவறு அந்தஞ்ஞானிக்கு
கூடும் பிரயோசனம்
ந இல்லை
கூடும் கர்மங்களினாலேயும்
தவறு அவனுக்கு
கூடும் பிரயோசனம்
ராஜா ஒன்றுமில்லை .
வஸிபா மஜபுராவியா சமாதிபண்ணு
வதாலும் ஜபதபர்திகளாலும் பிர
ந இல்லை (யோசனம்
யவறு யாதொருஞானியினுடைய
8 ம் மனதானது
நிவ-லாவதம் மழைபெயர்ந்து ஓங்கி
மேகம்போல வாகணையற்றிருக்கிற
தென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

அ.கை. நீர்சொன்னது அனுபவ விரோதமாயிருக்கிறதே அதாவது, வஷ்டரிடத்தில் புரோதம்பண்ணிவைக்கிற வாசனையும், ஜனகரிடத்தில் ராட்சியபாரம் பண்ணுகிறவாசனையும், நாரதரிடத்தில் கோழ்சொல்லுகிற வாசனையும், தூர்வாசரிடத்தில் சாபங்கொடுக்கிற வாசனையும், அகஸ்தியரிடத்தில் ரசவாதம்பண்ணுகிற வாசனையும், விசுவாமித்திரரிடத்தில் தபசுபண்ணுகிற வாசனையும், எமனிடத்தில் கொல்லுகிறவாசனையும், இந்திரனிடத்தில் மேகத்தை வருஷிக்கப்பண்ணுகிற வாசனையும் பிர்மாவிடத்தில் சிருஷ்டிப்பண்ணுகிற வாசனையும், விஷ்ணுவினிடத்தில் ரட்சிக்கிறவாசனையும், ருத்திரனிடத்தில், பிரளயத்தில் சம்கரிக்கிறவாசனையும், மச்சைவரனிடத்தில் மாயையால் மறைக்கிறவாசனையும், சதாசிவனிடத்தில் அனுக்கிரகிக்கிற வாசனையும், இருக்கும்போது, ஞானிகளிடத்தில் ஒருவாசனையு மில்லையென்று எப்படி சொன்னீரெனில், உன் திருஷ்டியால் அவர்கள்மனத்தில் வாசனாக விருக்கிறதாக எண்ணுகிறாயேதவிர, அப்படி அவர்கள் திருஷ்டியில் ஒன்றுமில்லையென்றறி.

உதது வனதுருநீர்-தெதுக-தொடநவீவாஸநா || கச

சூதா அத்தாமாவாய்தான்

கலாமம் அசங்கன்

ககம் அவருக்கு

ககம் அன்னியமெல்லாம்

காயிகம் பொய்யாக

இந்ஜாலம் இந்திரஜாலம் போலே

அ-கை. அசுருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் என்னவாரிற்றெனில்.

மரக வரி இருக்காதன்றோ

இகி இப்படி (நாயமுள்ளவனுக்கு

கவகவநிணிதெஃ அசைவற்றிரு

மரகி மனதிலே

ககம் எதிருந்

வாவகா வாசனை இருக்கும்

एवंनास्तिप्रसङ्गोपिकुतोऽस्यातिप्रसङ्गनम् ।

प्रसङ्गोयस्यतस्यैवशङ्क्येतातिप्रसङ्गनम् ॥

வாவநாலிபுலவம்மொவிகுதொலு திபுலவந்தம் ।

புலவம்மொயவதுதெவ்வலவங்குதாதிபுலவந்தம் ॥ கரு

வாவ இப்படி

புலவம் கவி விதிகாத்திரமே

கவது இந்தஞானிக்கு

நாலி இல்லாதபோது

கதிபுலவகை நிஷேதமானது

ககம் எதிருண்டாகும்

பவது எவனுக்கு

புலவம் விதியுண்டோ

கவது வாவ அவனுக்குத்தானே

கதிபுலவகை நிஷேதம் சொல்ல

ப்பட்டிருக்கிறதாக

புலவது சங்கிதத்தக்கது

அ-கை. இப்படி சொல்வதற்குச் சாட்சியாரெனில்.

विध्यभावान्नचालस्यदृश्यतेतिप्रसङ्गनम् ।

स्यात्कुतोऽतिप्रसङ्गोस्यविध्यभावेऽमेसति॥

வியுலாவா ஊவாபுலவதுதெதிபுலவந்தம் ।

வியுலாதுதொதிபுலவம்மொவியுலாவெவலவெலதி ॥ கரு

வியுலாவா சந்தியாவந்தனம்முத

லானயாதொருவிதா மில்லாததினால்

வாவது குழந்தைக்கு

கதிபுலவகை பிராயச்சித்த ரூப

மானநிஷேதமானதும்

ததுதொகாணப்படவில்லையெ

ன்றுசொன்னால்

கவது இந்தஞானிக்கும்

வியுலாவெ விதியின்மைபானது

வவெலவகி சமமாயிருக்கும் பட்ச

த்தில்

ககம்என்னகாரணத்தினாலே

கதிபுலவம் அதிபிரசங்கம்

வியுலா இருக்கிறது சொல்லு

அ-கை. குழந்தைக்கு விதியில்லாமைக்கு அறியாமை காரணமாயிருப்பதுபோல், ஞானிக்கு அறியாமை யில்லாமையால் விதியில்லையென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

नकिञ्चिद्वत्तिवालश्चेत्सर्वेक्तचेवतत्ववित् ।

நகிணிரெவத்திவாலுஷெத்ஸர்வெக்தேவதத்வவித் ।

வாலஃ குழந்தையானது

கிணிக் கிறிதும்

உ வெத்தி வெக அறியாம லிருக்கிற

தன்றேவென்றால்

அ-கை. பின்னை விதிநிஷேதமரியாதை யாருக்கெனில்.

உகவிக் தத்துவஞானி

வவ-ஓ ஈசன் பேலசர்வத்தையும்

வெத்தி எனவ அறிந்தேயிருக்கிறான்

अल्पज्ञस्यैवविधयस्सर्वेस्युर्नान्ययोर्द्वयोः ॥

சுறுஜுஜெவ்வவியயஸுவெபுஸுநபாந்யொபுயொஃ || ௧௦௪

சுறுஜெவ்வ வு வவியயயவெபுஸுநபாந்யொபுயொஃ || ௧௦௪

வவெபு சகல (வனுக்குத்தானே

வியயஃ விதிகளும்

ஸுஃ இருக்கின்றன

சுறுயொஃ உயொஃ மற்ற இருவர்க

ந இல்லை

(ளுக்கும்

அ-கை. வியாசாதிகளைப்போல யாதாமொருவனுக்கு சாபானுக்கிரக மிருக்கிறதோ, அவனே ஞானியாகவேண்டுமெனில்.

शापानुगृहसामर्थ्यस्यासौतत्वविद्यदि ।

तत्रशापादिसामर्थ्यफलस्यात्तपसोयतः ॥

ஸாவாநுமுஹஸாஸ்யுபாயஸுஸாவஸு த து விஷுபி ।

தஸஸாவாஸுஸாஸ்யுபாயஸுஸாவஸு தவஸுஸாயதஃ || ௧௦௫

யஸு யாதொருத்தனுக்கு

ஸாவாநுமுஹஸாஸ்யுபாயஸு உபி சா

பானுக்கிரகம்முதலானசாமர்த்திய

சித்திரிருக்கிறதோ

சுவஸ அந்தஇவனே

உகவிக் தத்துவஞானியென்றால்

ஸாவாஸுஸாஸ்யுபாயஸு சாபானுக்கிரக

சாமர்த்தியமானது

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே

தவஸஃ தபசினுடைய

வலா ஸுஸ பலமாயிருக்கிறதோ

தச ந அதினால் ஞானிக்கு சாபா

னுக்கிரகசாமர்த்தியமானது இல்லை

அ-கை. பூர்வாசாரியாரிடத்தில் அது காணப்பட்டிருக்கிறதேனில்.

व्यासादेरपिसामर्थ्यदृश्यतेतपसोबलात् ।

வ்யாஸாடேரபிஸாஸ்யுபாயஸுதெ தவஸுஸாவஸுயாசு ।

வ்யாஸாடேஃ சுவி வியாசர் முதலா

னவர்களுக்கும்

(திபமானது

வ்யாஸுபாயஸு சாபானுக்கிரக சாமர்த்

தவஸஃ தபசினுடைய

வலா பலத்தினாலே

வலா ஸுஸ பலத்திருக்கிறது

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தில் தபசால் பிரமத்தை அறியச்சொல்லி யிருப்பதால், ஞானிக்குதபசு வேண்டாமோவெனில்.

शावाधिकारणादन्यत्तपोज्ञानस्यकारणम् ॥

ஸாவாஹிகாரணாஹநுத்பொஜ்ஞாநஸ்யகாரணம் ॥ கக்க

ஜோநஸ்ய ஞானத்திற்குக்

காரணம் காரணமான

தவம் தபசானது கருத்திருத்தவகா

மயதிருத்துவருபமான

அ-கை. அந்த வியாசாதிகளுக்கு ஞானமும், சாபாதிபும் இரண்டும் காணப்பட்டனவே அப்படி இப்போதிருக்கிற ஞானிகளுக்கு மிருக்கவேண்டாமோவெனில்.

द्वयंयस्यास्तितस्यैवसामर्थ्यज्ञानयोजनिः ।

एकैकन्तुतपःकुर्वन्नेकैकंलभतेफलम् ॥

அயம்யஸ்யாஸ்திதஸ்யைவஸாமர்த்த்யஜ்ஞானயோஜனிஃ ।

வனகெககனூ தவஃகுவபுகெகெககனூவதவமறு ॥ கக

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு

அயம் எள்ளும்கொள்ளும் விதைத்த

துபோல இரண்டுவிதமான

கூஷ்ண தபசமிருக்கிறதோ

தவ்ய ணவ அவனுக்கே

வாஜ்யபூஜோநயொஃ இந்த சாமர்த்

தியமும்பிரமஞானமும்

ஜநிஃ உண்டாயிருக்கும்

வனகெகம் ஒவ்வொருதானியம் வி

தைத்தவன்போல [சை

தவஃ து ஒவ்வொருவிதமான தப

குவபுது செய்தவன்

வனகெகம் ஒவ்வொன்றையே

மலா பிரயோசனமாக

உலகெ அடைவன்

அ-கை. விதிவாஜிதராயும், சாபாதிசாமர்த்திய ஹீனராயுமிருக்கிற உம்மை அனுஷ்டான பராளாயிருக்கிற சன்னியாசிகள் நித்திப்பார்களேயெனில்.

सामर्थ्यहीनोनिन्द्यश्चेद्यतिभिर्विधिवर्जितः ।

निन्द्यन्तेयतयोप्यन्यैरनिशंभोगल्पटैः ॥

ஸாமர்த்த்யஹீனோநிந்யஸ்சேத்யதிபிர்விதிவர்கிதஃ ।

நிந்யந்தேயதயோப்யந்யைரனிசம்பொகல்படெஃ ॥ கக

வியிவஜிதஃவிதிநிஷேதமற்றவராயும் யநிநிஃ சன்னியாசிகளினால்

ஸாமர்த்த்யஹீநஃ சாபாணுக்கிகசாமர் நிந்யம் வெச நித்திக்கப்படுவிரென்று

த்தியமற்றவராயுமிருக்கிறீர்

சொல் வையையானால்

சு.எ.சு.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

யதயஃ சுவி அந்தசன்னியாசிகளும் | னாவர்கொன கர்மிசனாலே
 சுமெழஃ அன்னியர்களாய் | சுநிலா சதூகாலமும்
 ஹோமதவெடெஃ போகத்திலுழந்தி | நிஷ்டுண நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்
 அ.வை. அவர்கள் அந்த நின்றதைகளை காரணர்த்தமாய் சிசிக்கிறார்களே
 யெனில்,

பிசாவஸ்தாதிர்சேயுர்யதேதேமோகுப்யே ।

அஹோயித்வமேதேஷாவிராம்யமரமங்கரம் ॥

ஹிசுஷாவஸ்தாதிர்சேயுர்யதேதேமோகுப்யே ।

சுமெழாய தசவெடெதவாஹோமெவராஹுலாநஸாரம் ॥ ககஉ

ஹிசுஷாவஸ்தாதிர் இந்தசன்னி	ரகேஷயஃ யதி ரட்சிக்கும் நிமித்தி
யாசிகள் பாமராணை ஆசிரயித்து வரு	யமென்பாயாகில் [டைய
வது, எந்தநிமித்த மெனில் அவர்க	ஹோமதவாஹு இந்தசன்னியாசி களு
ளால்கொடுக்கப்பட்டபிட்சை வஸ	மெவராஹுலாநஸாரம் வைராக்கியத்
நிரம் முகலானதை	தினுடைய மிசுதியின்மகிமையான
ஹோமதவெடெ போகதிருப்தியின்	யதிசுப எதித்துவமானது
பொருட்டு	சுமெழா ஆச்சரியம்

அ.வை. அவர்களுக்கந்த பாமராளுடைய நின்றதயால் ஆனி யில்லையே
 யெனில்,

வर्णाश्रमपरान्मृद्वानिन्दित्वयुच्यतेयदि ।

देहात्ममतयोबुद्धनिन्दित्वाश्रवणवासिनः ॥

வணாபாஸுபவராஹுஜாநிஹித்யுபயதி ।

ஹோமதவெடெயோஸுஹிஹித்யுபவாஸிநஃ ॥ ககக

புஷாஃ முடாளானவர்கள்	மானித்தவர்களாயும்
வணாபாஸுபவராஹு வருணசிரமபரா	ஹோமதயஃ தேகாத்தும் புத்தி
ளாயிருக்கிறஅந்தசன்னியாசிகளை	யோடேகடினவர்களாயு மிருக்கிற
நிஷ்டா துஜதி நிந்திக்கட்டுமென்று	சன்னியாசிகள்
ஹிசுஷ யதி சொல்லையேயானால்	ஸுஹி ஞானியை
ஹோமதவாஸிநஃ ஆசிரமத்தை அபி	நிஷ்டுண நிந்திக்கட்டும

அ.வை. ஞானிக்குக் குறைவில்லையென்றது சரியே பிசுருதமேதெனில்,

तदित्यंतत्त्वविज्ञानेसाधनानुपमदनात् ।

ज्ञानिनाचरितुंशक्यं सम्यग्राज्यादिलौकिकम् ॥

ததில்தத் தவ்விஜ்ஞானெவாயநாநுபமததநாத் ।

ஜ்ஞானிநாஅரிதுஸக்யம்சமய்ரஜ்யாதிஸைகிகம் ॥ ககச

ததிதூ ஆகையாஸிப்படி

கங்கோடு தத்துவஞானத்தில்

வாயநாநுவேடிநாச மனதுமு

தலானஒருசாதனங்களின் பிரதிநி

த்திபைத்திசு திருக்கிறபடியால்

அ-கை. ஞானிக்கத்தில் எப்படி இச்சையுண்டாகுமெனில்.

ஜோதிநா பிர்மஞானியினுலே

ராஜாஜிவளகிக் ராஜபாதி லோகவிய

ஸத்யக் நன்றாய் (காரத்தை

சூலரிதல் ஆசரிப்பதற்கு

ஸக்யு யோக்கியமாகும்

मियात्त्वबुद्ध्यातत्रेच्छानास्तिचेत्तार्हिमास्तुत् ।

ध्यायन्वाथव्यवहरन्यथास्ववसत्वयम् ॥

யோகவஸ்யுததெதுஜாநாவதிவெதுணிபுராஸுதக |

யோயநூயவஹாரந்யாரஸ்வவஸக்யம் || ககரு ||

யோகவஸ்யு பொய்யென்கிறபுத்

தது அந்தராச்சியத்தில் (தியால்

ஐஹி இச்சை

நாஷி வெசு வாராதென்றால்

தனி-அப்பிபா

ககரோஸு அதுவேண்டாம் [வது

யோயநு வா ஸ்வரூபதியானத்தையா

கக அல்லாவிடில்

வ்யவஹாநு விவாரித்துக் கொண்ட

வது

யோரஸு பிர்மத்தகர்மமெப்படியோ

க்யா அப்படி இங்குநானி

வஸத-வசிக்கட்டும்

அ-கை. திரயானிக்கும் அப்படி இருக்ககூடாதோவெனில்.

उपासकस्तुसततंध्यायन्नेवसेद्यतः ।

ध्यानेनैवकृतंतस्यब्रह्मत्वंविष्णुतादिवत् ॥

உவாஸகஸுசஸததத்யோயநெவவஸெடியத |

யோநெநெவக்யததஸ்யுஸுஸகஸவிஸுதாதிவச || ககக ||

உவாஸகம் த-உபாசகனெனென்றால்

ஸதக சதாகாலமும்

யோயநு ஸ்வ திரயானம்பண்ணிக்கொ

வெஸு வசிக்கவேண்டும் (ண்டே

யகம் யாதொருகாரணத்தினுலே

யோநெந ஸ்வ திரயானத்தினுலேயோ

விஸுதாதிவச வித்துத்துவம்முதலா

ஸவைகஸ்போல

தஸு அந்தத்திரயானிக்கு

ஸுஸகம் -பிர்மத்துவம்

க்யத உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. எதற்காக திரயானிக்கி இவ்வளவுசாவுதானம்சொல்லுகிறீரெனில்.

ध्यानोपादानक्यत्तद्ध्यानाभाविविलीयते ।

யோநொவாநகாயதக்யுதாநாவெவிஜீயதெ || ககக ||

யோநொவாநகாய திரயானத்தையே

ருக்கிற

உபாதானகாரணமாக உட்பதாயி

யக யாதொருபிர்மத்துவமுண்டா

சசக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கச அந்த பிர்மத்துவம்

காலத்தில்

யூநாவாவெ தியானத்தை இழந்த விலீயகெ லயித்துப்போகிறது.

அ-கை. ஞானிக்குமந்தவிதி சரியல்லவோவெனில்.

वास्तवीब्रह्मतानैवज्ञानाभावेविलीयते ॥

ततोभिज्ञापकंज्ञानंनित्यंजनयत्यदः ।

வாவூவீஸ்ரஹதாமெவஜூநாவாவெவிலீயகெ ।

ததொலிஜூவகஜூநாமநித்யஜயத்யதஃ ॥ ககௌ

ஜோநாவொனானிக்குபிர்மம்நானெ

சுடிஃஜோமம் இந்தஞான மானது

ன்கிற ஞானமில்லாமல் போனாலும்

சுநிஜோபகம் தன்கபாவ சித்தமான

வாவூவீ வாஸ்தவமான

பிர்மத்துவத்தை ஞாபகம் பண்ணி

ஸ்ரஹதா பிர்மத்துவம்

வைககிறது மாத்திரமன்றோ

ந விலீயகெ ஷ்வ ஒருக்காலம்போ

நித்யம் நித்தியமான

கவேமாட்டாது

ந ஜநயதி பிர்மத்துவத்தை உண்டு

ததஃ ஆகையினாலே

பண்ணுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானி நான் பிர்மமென்கிறதை மறந்திருக்கலாமோவெனில்.

ज्ञापकाभावमात्रेणनहिसत्यंविलीयते ॥

ஜூவகாவவாரெத்ருணநவ்விஸ்த்யவிலீயகெ ॥ ககஅ

ஜோபகாவாவாரெத்ருண ஞாபகமில்

ஸத்யசத்தியமானபிரமத்துவம்[றோ

லாமல்போவதினால்மாத்திரம்

ந விலீயகெவ்வி கெடுகிறதில்லை யன்

அ-கை. ஞானியைப்போலே தியானிக்கும் பிர்மத்துவம் வாஸ்தவந்தானே யெனில்.

अस्येवोपासकस्यापिवास्तवीब्रह्मतेतिचेत् ।

पामराणातिरश्वाच्चवास्तवीब्रह्मतानकिम् ॥

சுவேஷுவொவாவகஸ்யாவாவாவூவீஸ்ரஹதெதிவெசு ।

வாராணாநிரஸ்யாவாவாவூவீஸ்ரஹதாநகிஃ ॥ ககக ॥

உவாவகஸ்ய சுவி பிர்மதியானிக்கு

க்கும்

[களுக்கும்

ஸ்ரஹதா பிர்மத்துவமானது (ம்

நிரஸ்யா உ மற்றதிரியக்காதிஜந்துக்

வாவூவீ வாஸ்தவமாய்

ஸ்ரஹதா பிர்மத்துவமானது

சுஷினைவ இருக்கிறதே

வாவூவீ வாஸ்தவமாக

ஐதிவெசு என்றசொல்வையேயானால்

ந இல்லைபூ

வாராணா அப்போது பாயராது

கூ என்னசொல்

அ-கை. ஐபா அப்படி பாமராள் முதலானவர்களுக்கு பிர்மத்துவமிருந்த தினுல் என்ன பிரயோசனமெனில்.

अज्ञानादपुमर्थत्वमुभयत्रापित्समम् ।

சுஜ்ஞாநாடிபுமர்த்வமூபயத்ராபித்சமம் || கககூற
 சுஜ்ஞாநாடி ஆத்துமாவையறியாத அ | மின்மையானது
 ஞ்ஞானத்தினுல் | உபயத்தூ சுவி தியானிகமும்மற்றவர்
 தக சுப-பு-கூவா அந்தபாமோகூத | லஜ சமானமே (ஞக்கும்)

அ-கை. அலங்காரம்பண்ணி சிரச்சேதம் பண்ணுகிறனென்கிற நியாயம் போல இருப்பதால், நீர்தியானத்தை வருணித்து, லிப்போ அஞ்ஞானிகளுக்கும் தியானிக்கும் பேதமில்லையென்று சொன்னது அப்படியிருப்பதால், அப்போ இந்த பிர்மதியானத்தை என்ன பிரயோசனத்திற்காக சொல்லவந்தீ ரெனில்.

उपवासाद्यथाभिक्षावरंयान्तथाप्यतः ॥

உவாவாஸாடியாவிஷ்வாவரஞ்ஞானஞயாந்யதஃ || க20 ||

உவவாவாடி உபவாச மிருக்கிறதை | தயா அப்படி.
 காட்டிலும் | சுந்யதஃ இதரமானதுவிதவிருத்தி
 யயா எப்படி | யிலிருந்துவிட்டேபப்படுவதைக்கா
 விஷ்வாவரா பிச்சைபுகுந்துபிப்பது | ட்டிலும் (ஷ்டமென்றறி
 சிரேஷ்டமோ | யயாந் இந்தபிர்மத்தியானம் சிரே
 அ-கை. இந்ததியான மெதைக்காட்டிலும் மதிகமெனில்.

पामराणां व्यवहृतेर्वर्कमाद्यनुष्ठितिः ।

ततोपिसगुणोपास्तिर्निर्गुणोपासनाततः ॥

பாஹராணாஹ்வஹுதெவயாஹகரபாடியநுஷ்டிதிஃ |

ததெதாவிஸாஹுஹ்வாவாஸாநிபுமபுஹ்வாவாஸநாததஃ ||

பாஹராணா பாமராளுடைய | ததஃ சுவி அகைக்காட்டிலும்
 வுஹுதெஃ விவகாரத்தைக்காட் | லமஹ்வாவாஸாஹ் சகுணத்தியானம்
 டிலும் | பண்ணுகிறது சிலாக்கியம்
 கரபாடியநுஷ்டிதிஃ கர்மாதிகளையனுஷ் | ததஃ அதைக்காட்டிலும்
 ட்டிக்கிறது | நிமஹ்வாவாஸாநிபுநுணத்தியா
 வரம் சிலாக்கியம் | னமானது சிலாக்கியம்.

அ-கை. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சிரேஷ்டமா யிருப்பதில் காரணமே தெனில்.

यावद्विज्ञानसामिप्यंतावच्छेदचिविवर्धते ।

சுள அ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

யாவனினுந் தவளையுந் தாவனென வுலாவியயுதே || கஉக

யாவன எவ்வளவுத் தெவ்வளவு மேற்
சொன்னவை
வினாவுமேயுடைய தத்துவஞானத்திற்
கு சம்பமா யிருக்கிறதோ

தாவன அல்லவளவுக்கவ்வளவு
வெறவு சிறைஷ்டம்
வியயுதே விரத்தியாகிறது.

அ-கை. சதஸாதனங்களுளும் பிரம்த்தியானம் சிறைஷ்டமென்பதில் காரணமேதெனில்.

ब्रह्मज्ञानायतेसाक्षान्निर्गुणोपासनंशनैः ॥

வாயுநனாநாயதெவளாக்ஷாநிநுணொவாவஸநாஸநெநை ||

நிமணொவாவஸநம் நிந்குணத்தி
யானமானது
ஸநெநை மெள்ளமெள்ள

வாக்ஷாச சாட்சர்த்துக்காரமாக
ஐநனொநாயதே பிரம்ஞானமா
கிறது

அ-கை. அதை நிருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டவேண்டுமெனில்.

यथासंवादिविभ्रन्ति फलकालेप्रमायते ।

विद्यायतेतथोपास्तिमुक्तिकालेतिपाकतः ॥

யயாவ்வாஹிவிஸுநானிமேறுகாமெவ்வாயதே ।

விடியாயதே ததெதாவாஸ்திமுக்திகாலெதிவாகதஃ || கஉக ||

யயா எப்படி [எது
ஸாவாஹிவிஸுநா சம்வாதி பிரமையா
மெகாவெ பிரயோசனகாலத்தில்
வ்யாயதே ரத்தினத்தின்சாஷ்டாத்
காரமாகித்தோ

தயா அப்படி --
உவாஹி பிரம்த்தியானமும் [தால்
சுதிவாகதஃ அத்தியந்தம் பரிபாகத்
ரேகிகாவெ மோக்ஷகாலத்தில்
விடியாயதே ஞானமாகஆகிறது,

அ-கை. நிருஷ்டாந்தத்தில் ரத்தினபிரபையை பார்த்தபிற்பாடன்றோ ரத்தினம் லபிப்பதற்கு சம்வாதிபிரமை காரணமா யிருந்ததெனில்.

संवादिभ्रमतःपुंसःप्रवृत्तस्यान्यमानतः ।

प्रमेतिचेत्तथोपास्तिर्मान्तरेकारणायताम् ॥

ஸாவாஹிஸுநதஃபாவஸிவ்வுதவ்யாநுநாததஃ ।

வெதெவதவ்வாவாஸ்திமாரொகாரணாயதா || சுஉச

ஸாவாஹிஸுநதஃ சம்வாதிபிரமையினு
-- லே
வ்வுதவ்ய பிரஹிநுத்தித்திருக்கிற
வாவஸி புருஷனுக்கு

சுநுநாததஃ இந்திரியத்திற்கு விஷய
சம்பந்தமானஇநாபிரமணத்தால்
வெதெவத ரத்தினஞானமுண்டா
கிந்தென்றால்

திரயானந்தீபிகை.

சு. ௪௩

கயா அப்படி.

உலாவிஃ திரயானமும்

போகரெ மகாவாக்கிய விசாரத்தாலு

ண்டாகிற சாட்சாத் துக்காரநியா
னத்தில்

காரணாயகம் காரணமாகக்கூடும்.

அ-கை. நிஷ்காமமாய்ச்செய்கிற மூர்த்தித்திரயானம், மந்திரம், ஜபம், திரித்
தாடனம், யஞ்ஞாதிகர்மங்களும், சித்தேகாக்ஷர வரியாக, ஞானவதுவாயிற்
க்கிறதெனில்.

மूर्तिध्यानस्यमन्त्रादेरपिकारणतायदि ।

अस्तुनामतथाप्यतप्रत्यासत्तिर्विशिष्यते ॥

உதித்யுபநயனா துபொ விகாரணதாயதி ।

சுவாநாஉதயாவதுபுதுதயாவதீவிபுரிஷ்யதெ ॥ ௧௨௫ ॥

உதித்யுபநயன சகுண மூர்த்திதி

யானத்திற்கும்

உஞாவிஃ சவி மந்திரஜபம்முதலா

னதிற்கும்

[க்துவமானது

காரணதா மோட்சத்துக்குக் காரண

யதி இருக்கிற தென்பையே யாகில்

அ-கை. அதுயெதினெனில்.

சுவாநாஉ அப்படி இருக்கட்டும்

கயா சவி அப்படி யானாலும்

சுது இந்த பிரமஞானத்தில்

புதுதயாவதீம் இந்தத்திரயானத்திற்கு

க்கட்டின உரவானது

விபுரிஷ்யதெ விசேஷமாயி ருக்கிறது.

निर्गुणोपासनं पक्षमाधिस्स्याच्छनैस्ततः ।

यस्समाधिर्निरोधारुह्यस्सोनायासेन लभ्यते ॥

நிமகுணொபாஸனம் பக்சமாதிஸ்யாச்சநைஸ்ததஃ ।

யஸஸமாதிநிரோஹ்யஸஸோநாயாஸெநலப்யதெ ॥ ௧௨௬ ॥

நிமகுணொபாஸனாநிற்குனத்தியா

னமது

[குவமாகும்போது

ஸுமெநஃ பக்து மென்னமென்ன பக்

ததஃ அந்தவதுவினலையே [றது

ஸஜாயிஃ ஸுஜாச சனிகற்பசமாதி யாகி

யஃ அந்தசனிகற்பசமாதியின்முடிவில்

வி-ம். இப்படியே வியாசர்க்குத்திரத்திலும் இதையேநிர்ஹிதர்ப சமாதியெ
ன்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. அந்தநிர்ஹிதர்ப சமாதியா லென்ன பிரயோசனமெனில்.

நிரொஹ்யஸு யாதொருநிரோதமெ

ன்ற பேரையுடைய

ஸஜாயிஃ நிர்ஹிதர்ப சமாதியுண்டோ

ஸஃ அது

சுநாயாவெநகிரமமன்றியிலேதானே

வஹ்யதெ அடையப்படுகிறது.

निरोधलाभेपुंसोन्तरसङ्गवस्तुशिष्यते ।

நிரோஹலாபெபுஸோந்நரஸங்கவஸ்துஸிஷ்யதெ ।

சுஅம்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

புலகம் புறவுறுத்து

நிறையலாவெ நிராதலாபங்கிடை

கூங்கு உள்ளே [தத்தபட்சத்தில்]

புலகம் அசங்கமான

வழுவ வஸ்துமாத்திரம்

ஸிஷ்டெ மீதமாகிறது.

அ-கை. அப்படி. வஸ்துமாத்திரம், சேஷிக்கிறதினால் என்ன பிரயோசன மெனில்.

புன:புனவாஸிதேஸ்மிந்வாக்யாஜாயேததத்வயி: ||

புனம்புனவாஸிதேஸ்மிந்வாக்யாஜாயேததத்வயி: || கஉஎ

புனம் புனம் அடிந்கடி

கூங்கு இந்தச்சமதி [தத்தத்தில்]

வாஸிதே பழிக்கக்கொண்டு வரும்ப

வாக்யாசு மகா வாக்கிய விசாரத்தால்

தத்வயி: தத்துவஞானம்

ஜாயெத நன்றாக உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தத்தியானத்தின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

निर्विकारासङ्गनित्यस्वप्रकाशैकपूर्णता: ।

बुद्धौज्ञातिशास्त्रोक्ताआरोह्यविवादत: ||

நிவிபுகாராவஸம்நித்யவ்யாக்யாஸைகவகுணபுதா: |

புனவாஸிதேஸ்மிந்வாக்யாஜாயேததத்வயி: || கஉஅ

நிவிபுகாராவஸம்நித்யவ்யாக்யாஸை

பகுணபுதா: விகாரமன்றியிலும்

சங்கமன்றியிலும், நித்தியமாயும்,

ஏகமாயும், பூணமாயு மிருக்கிற

வைகளான

ஸாஸெஸ்தா: சாத்திரோக்த மான

(ஆத்துமலட்சணங்கள்)

கவிவாடித் ஆட்சேபமில்லாததினால்

புனவா புத்தியில்

கவிதி சீக்கிரத்தில்

சுருவாணி ஏருகின்றன.

அ-கை. நிர்விந்நப்பசமாதியால் ஞானமுண்டாகு மென்பதில் பிரமாணமே தெனில்.

योगभ्यासस्वेतदर्थोऽमृतविन्दादिषुश्रुत: ।

யொமாவ்யாஸஸ்வேததத்யோ: அமர்திவிந்வாடிஸுஸுத: |

யொமாவ்யாஸ: து யோகாப்பியாச

மோவென்றால்

வனதத்யோ: இந்தநிர்விந்நப்ப சமாதி

மித்தமாகவே

கருதவிந்வாடிஷு அமிர்தபிந்துமுத

லான உபநிஷத்துக்களில்

ஸுஸுத: கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. இதனால்என்ன படுத்தெனில்.

एवम्वदद्वारापिहेतुत्वादन्यतोवरम् ||

வனவனாடிஷு அமராவிஹேததுகவாடிநுதாவாடி || கஉக

நியானதீபிகை.

ச.அ.க

ஊவம் உ இப்படி இருந்துள்ளனவின்
உருட்டி உரார சூவி பார்க்கப் பட்டி
ருக்கிற மார்க்கங்களுக்குள்ளிலும்
ஹெதுகூபாச முக்திக்கிதுவேறுவா
னதால்

சுநூகம் (நிதரமான) சகலசாதனங்
களைக்காட்டிலும்
வரம் இந்தப்பிரம்மதியானமே சிரே
ஷ்டமாம்.

அ-கை. ஒருவருக்கு ஆயிரம்வழி யிருப்பதுபோல பிரம்மானத்திற்கும்
எத்தனையோவழி யிருப்பதில் பிரம்மத்தியானம் ஒருவழியா யிருக்கட்டும். அத
னால்தான் எல்லாவற்றிலு சிலாக்கியம்சொன்ன காரணமேதெனில்.

उपेक्ष्यतत्तीर्थयात्राजपादीनेवकुर्वताम् ।

विण्डं समुत्सृज्य करं लेठीतिन्याय आपतेत् ॥

உவெகஷ்யத தீய்யாயா தூஜவாஜீநெவகுவபுதாடி ।

விண்டம்ஸூஜ்யகரம்லெத்திநியாயஅபதேத் ॥ ககம் ॥

கச அந்தபிரம்மத்தியானத்தை
உவெகஷ்ய உபேட்சித்துப்போட்டு
தீய்யாயா தூ ஜவாஜீந வனவ தீர்த்த
யாத்திரை ஜபம் கிரதம் சகுணத்
தியானம் முதலானவைகளையே
குவபுதாம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கி
ற பேர்களுக்கு

விண்ணகையிலிருக்கிறகட்டுசாதத்தை
ஸூஜ்யஜ் எறிந்துவிட்டு
கரம் வெறுங்கையை
லெதி ஊதி நக்குகிறனென்கிற
நூயம் நியாயமானது
சூவதெச வந்துவிடும்

அ-கை. ஆத்தம விசாரத்தைபரித்தி யாகம்பண்ணி இந்த பிரம்மதியானத்
தை பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இது சரியல்லவோவெனில்.

उपासकानामप्येवंविचारत्यागतोयदि ।

वाढंतस्माद्विचारस्यासंभवेयोगईरितः ॥

உவாஸகாநாஹெப்யவ்விவாரதூமதொயதி ।

வாஹஸூராவ்வாரஸூரஸாலஹவெயொம ாராரிதம் ॥ ககக ॥

ஊவம் இப்படி.

உவாஸகாநா சூவி தியானம் பண்
ணுகிறவர்களுக்கும்
விவாரதூமதம் யதி விசாரணையை
சிபாகம்பண்ணுவதா லீந்த நியாய
முண்டாகுமேயெனில்
வாஹகையிலிருக்கிற கட்டிசாதத்தை
எறிந்துவிட்டுவெறுங்கையை நக்கி

னென்பது நமக்கங்கீகாரந்தான்
தவூச ஆகையினாலே
விவாரஸூ விசாரத்திற்கு
கவலஹவெ அசம்பவமாகும்பட்சத்தி
லேயே
யொமம் இந்தபிரம்மத்தியானம்
ாராரிதம் சொல்லப்பட்டது

சுஅ2

பஞ்சதரப்பிரகாணம்.

அ-கை. விசாரம் சர்வசிலாக்கியமா யிருக்கும்போது அதுசம்பவிபாற்றி
போவதற்குக் காரணமேதெனில்.

बहुव्याकुलचित्तानां विचारात्तत्त्वार्थानि हि ।

योगो मुख्यस्ततस्तेषां धीर्दृष्टेस्तननश्यति ॥

வஹுவாகுலசித்தாநாவிசாராத் தத்வார்த்தாநி ஹி ।

யோகோமூல்யஸ்ததஸ்தேஷாந்தீர்ப்ஸ்தனநஸ்யதி ॥ கருஉ

வஹுவாகுலசித்தாநா வெகுவா
னசித்தவியாகுலங்களோடே கூடிய
அபக்வசித்தர்களுக்கு
விசாராஃ ஆத்துமானாத்தும விசார
தக்யை: தத்துவஞானம் [த்தால்
ந ஹி உண்டாகமாட்டாது [மே
யொஃ அவர்களுக்கு பிர்மத்தியான

ஃவே: முக்கியம்
தக: ஆகையினாலே
தெஷா அவர்களுக்கு
யீடிவ: புத்தியிலிருக்கிற அகம்பா
வாதிகர்வங்கள் [யே
தெந அந்தத்தியானத்தினாலே [து
நஸ்யதி நசிக்கவேண்டியதாயிருக்கிற

அ-கை. சுத்தசித்தர்களுக்கு விசாரம் முக்கியமென்பது எதினாலெனில்.

अव्याकुलधियां मोहमात्रेणाच्छादितात्मनाम् ।

साङ्ख्यचानामाविचारस्यान्मुख्योद्भितिसिद्धिदः ॥

சுவாகுலயியாம்பொஹமாட்ருணாஜாதிதாத்நாஃ ।

ஸாங்க்யநாஸாவிசாரஸ்யாந்முக்யோப்திதிஸித்தி: ॥ கருந

சுவாகுலயியா கலக்கமில்லாத
த்திசித்தத்தை யுடையவர்களாயும்
பொஹமாட்ருணமோகமாத்நிரத்தால்
சுஹாதிதாத்நாஃ தன்ஸ்வரூபத்தை
றைக்கப்பட்டவர்களாய் மிருக்கிற
அநிகாரிகளுக்கு
ஸாங்க்யநாஸா விசார: சாங்க்யமென்

கிற பேரையுடையதான ஆத்துமா
னாத்தும விசாரமே.
ஃவே: முக்கியமாய்
ஸாங்க்ய இருக்கிறது அது எதினாலெனில்
ஸபிதி சீக்கிரமாக
ஸிவிடி: சித்தியை கொடுக்கிறதாக வி
ருப்பதால்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ।

एकस्याख्यस्य यो यश्च यः पश्यति स पश्यति ॥

तत्कारणं साङ्ख्ययोगाभिपन्नमिति हि श्रुतिः ।

யதாஸாக்யை:ப்ராப்யதெஸ்தானந்தயோகைரபிமய்யதே ।

வகாஸ்யஸ்யயோயஸ்ய:பஸ்யதிஸபஸ்யதி ॥ கருச

ஸ்ரீமதி: ஹி சவேதாச வதா சுருதி
சொல்லுகிறதன்றோ

சூனாவஃ பொய்யென்றுதள்ளப்படும்

மேலுதே மீமாட்சுத்தையடைகிறான்

ச அச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. மாணகாலத்தில் ஸ்வரூபபிரஞ்ஞை இருந்தால் விசேஷமென்பதி
ல் பிரமாணமேதெனில்.

यंयंवापिस्मरन्भावंजत्यन्तेकैवम् ।

तन्तमेवैतियच्चित्तस्तेनयातीतिशास्त्रतः ॥

யம்யம்வாவிஸ்மரந்நவாஹ்வம்ஜத்யந்தெகைவம் ।

தம்தமெவெதியஜ்ஜித்யஸ்தெநயாதிதிசாஸ்த்ரதஃ ॥ ககௌ

யம்யம் யாதொரு யாதொரு

வாவம் பாவத்தை

ஸ்மரந் வா சுவி ஸ்மரித்துக் கொண்

டேதானே -

சுஜெ அந்தியகாலத்தில்

சுஜெவாஃ சரீரத்தை

சுஜகி விடுகிறானே

அ-கை. இதிலுள் அந்தியகாலத்தில் தியானம், ஞானமாய் முக்தியைகொ
டுக்குமென்ப தெப்படியெனில்.

अत्यन्तप्रत्ययोनूनंभाविजन्मतथासाति ।

निर्गुणप्रत्ययोपिस्यात्सगुणोपासनेयथा ॥

சுத்யந்நப்ரத்யயொநூந்நவாவிஜத்யஸாதி ।

நிமகுணப்ரத்யயொபிஸ்யாத்ஸகுணோபாசனேயதா ॥ ககஅ

சுத்யந்நப்ரத்யயஃ கடைசியிலுண்டா

கிற அழுத்தமான ஞாபகத்தால்

வாவிஜந் நூந் வரப்போகிற ஜன்ம

ம் நிச்சயம்

தயா வகி அப்படியிருந்துள்ளனில்

நிமகுணப்ரத்யயஃ சுவி நிற்குணத்

அ-கை. நிற்குணதியானத்தால் நிற்குணபிராப்தி வரட்டும், மோட்சமில்
லையெனில்.

नित्यनिर्गुणरूपतन्नाममात्रेणगीयताम् ।

अर्थतोमोक्षएवैषस्संवादिभ्रमवन्मतः ॥

நித்யநிர்஑ுணரூபதந்நாமத்ரேணகீயதாம் ।

அர்த்ததொக்ஷஏவையஸ்ச்வாதிப்ரமவந்மதஃ ॥ ககக

கம் தம் னவ அந்தந்த பாவத்தை

வகி அடைகிறான்

யஜித்யஃ யாதொருவஸ்துவில் சிந்தத்

தையுடையவனாகசதா இருக்கிறானே

தெந அதிலுள் அவன்

யாகி அதை அடைகிறான்

வகி என்கிற

ஸாஸ்த்ரதஃ சாத்திரத்திலுமறி.

தில் வைத்த ஞாபகமும்

யதா எப்படி

வசுணாவாவதெ சகுணத்தியா

னத்திலேயோ [ஆவான்.

ஸ்யாச அப்படி நிற்குணஸ்வரூபமாக

நித்யநிமகுணரூபம் நித்திய மாய
மநிற்குணரூபமாயுமிருக்கிறதென்று
தநூரோகிண அதுநாம மாத்திரத்
தால்
நியதாம் கானம் பண்ணப்படுகிறது
கூடகம் அர்த்தத்தினால்

ணஷம் இதுவே
கோகம் ணவ மோட்சந்தானே
வாவாஜிஹுவக சம்வாதிபிரமை போ
லென்று
கேம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. நிற்குண பிர்மத்தியானம், மானசகிரியையானதால் முக்திக்கிசாத
னமென்று சொன்னது னிரோதமா யிருக்கிறதெயெனில்.

तत्सामर्थ्याज्जायतेधर्मूलाविद्यानिवर्तका ।

अविमुक्तोपासनेनतारकब्रह्मबुद्धिवत् ॥

ததூரயூஜாயதெயீஜுவிநாவிநா நிவதகா ।

கவிஜுகோவாவநெந தாரகஸ்வஹுவலிவக ॥ கச௦

ததூரயூஜா அந்த பிர்மத்தியான
த்தின் சாமர்த்தியத்தினாலே
கோவிநாநிவதகா முலாநானத்
தைநிவர்த்திக்கிறதான
யீ: ஞானமானது

ஜாயதெ உண்டாகிறது
கவிஜுகோவாவநெந அவிமுக்த
மென்கிறசகுண உபாசனையினாலே
தாரகஸ்வஹுவலிவக தாரக பிர்ம
ஞானம்சித்திப்பதுபோலவறி.

அ-கை. நிற்குணதியானம் முக்தியைக் கொடுக்குமென்பதில் பிரமாணமே
தெனில்.

सोकामोनिष्कामइतिद्वयशरीरोनिरिन्द्रियः ।

अभयंहीतिमुक्तत्वंतापनियेफलंश्रुतम् ॥

ஸோகாரோநிஷாஜஜதிஹுஸாரோநிரிந்திரியம் ।

கவயம்ஹீதிமுக்தத்வந்தாபநியெ஫லம்ஸுருதம் ॥ கசக

ஸ: அவன்
ககாரி: ஆசையில்லாதவனென்றும்
நிஷாரி: ஐகி ஹி நிஷ்காமனென்றும்
கஸாரீர: சரீரமில்லாதவனென்றும்
நிரீந்திரியம் இந்திரியங்களில்லாதவ
னென்றும்

கவயம் ஹி ஐகி அபயனா யிருக்கிற
முக்தகா ஜீவன்முக்தி [னென்றும்
தன்மையையுடையவனென்றும்
மலம் இப்படி தியானிக்கு பலத்தை
தாவநீயெ தாப நீயத்தில்
ஸுருதம் கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிர்மத்தியானமே முக்தியை கொடுக்குமானால் ஞானத்தை தவிர
மோட்சத்திற்கு வேறுவழி இல்லையென்ற கருதிக்குவிரோதமாகுமெயெனில்.

ச அ ச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

उपासनस्यसामर्थ्याद्वियोत्पात्तिर्भवेत्ततः ।

नान्यःपन्थाइतिह्येतच्छास्त्रंनैवविरुध्यते ॥

உவாஸநவ்யஸாமர்த்த்யாஹ்யோத்யுத்திலுவெத்ததஃ ।

நாந்யஃபந்ஹாஐதிஹ்யேதச்சாஸ்த்ரநைவவிருத்யதே ॥ கசஉ

உவாஸநவ்யபிரமத்தியானத்தினுடை

ஸாமர்த்த்யத்தினுடைய (ய

லஹ்யோத்யுத்தி ஞானத்தினுடைய உற்

பதியானது

வெவ்வு பவிக்கிறது [கதிக்கி

ததஃ ஆகையால் ஞானத்தைத் தவிரமு

அ-கை. நிஷ்காமனாயிருந்து பிரமத்தியானம் பண்ணுவதால் பிரமஞானம் வருமென்றுதான் பணியம்சொன்னதுபோல, சகாமனாயிருந்து பிரமத்தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு சுருதியில் என்னபலம் சொல்லப்படுகிறதெனில்.

निष्कामोपासनान्मुक्तिस्तापनीयेसमीरिता ।

ब्रह्मलोकसकामस्यशैव्यप्रश्वेसमीरितः ॥

यउयास्तेतिमात्रेणब्रह्मलोकेसनीयते ।

सएतस्माज्जीवधनात्परंपुरुषमीक्ष्यते ॥

நிஷ்காமோபாஸநாந்முக்திஸ்தாபநீயேஸமீரிதா ।

ப்ரஹ்மலோகஸகாமஸ்யசைவ்யப்ரஸ்வேஸமீரிதஃ ॥ கசந

யஉயாஸ்தே திரோதே நுணப்ரஹ்மலோகேஸநீயதே ।

ஸஏதஸ்தாஜீவதநாந்பரஃபுரூபமீக்ஷ்யதே ॥ கசச

நிஷ்காமோபாஸநாந் நிஷ்காமனாகபி

பிரமத்தியானம்செய்வதால்

மேலும் முக்தியானது

தாவநீயே தாபனீயத்தில்

வசீரிதா சொல்லப்படுகிறது

ஸௌஸுப்ரஸு சைப்பியபிர்ச்சனவு

பரிஷத்தில் [ஷனுக்கு

ஸகாமஸ்ய காமத்தோடேகூடிய புரு

ஸுஹலோகம் பிரமலோகமானது

வசீரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

யஃ அதிலேப்படி சொல்லப்பட்டிருக்

கிறதென்றால்யாதொருத்தன்

திரோதே நுண பிரணவத்தை மூன்று

மாத் திரையோடே

உவாஸந உபாசிக்கிறானே

ஸுஹலோகே பிரமலோகத்தில்

வஃ அவன்

நீயதே சைப்பிவிக்கப்படுகிறான்.

வஃ அவன்

ஸகாமஸ்ய இந்த

ஜீவதநாந் ஜீவசமஷ்டியான பிரமா

விடத்தில்இன்றும்

திரியான தீபிகை.

சு அள

வரம் வாருஷம் பரமபுருஷனு | ாராக்ஷதே சாட்சாத் துக்காரமாய்
பிரமத்தை | பார்க்கிறான்
அ-கை. சகாமனுக்கும் பிரமலோகமுண்டென்பதில் சூத்திரத்தையும் கா
ண்பிவிக்கிறார்.

अप्रतीकाधिकरणेतत्क्रतुर्न्यायईरितः ।

ब्रह्मलोकफलतस्मात्सकामस्येतिवर्णितम् ॥

சுபுரதீகாயிகரணென ததூதூதூய ாராரிதஃ ।

ஸ்ரஹ்ரொகவமாதவூரதூகாஃஸெதுதிவணிபுதஃ ॥ கசுரு

சுபுரதீகாயிகரணென அப்பிரதீகமெ
ன்றஅதிகரணத்தில்
தசுருதஃ அந்தபிரமத்தியானத்தை
பண்ணுகிறவனுக்கு
தூய பிரமலோகமென்கிற தியாயம்
ாராரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தவூர அகையினுலே
வகாஃஸு சகாமனுக்கு
ஸ்ரஹ்ரொகவமாத உதி பிரமலோகம்
லமென்று
வணிபுதா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. சகாமனுக்கு நிற்குணத்தியானத்தால் பிரமஞானம் என்னமாய்
ண்டாருமெனில்.

निर्गुणोपास्तिसामर्थ्यात्तत्रतत्त्वमवेक्षते ।

पुनरावर्ततेनायंकल्पान्तेचविमुच्यते ॥

நிமூணொவாஹிஸாஃஸுதூதூதகவஃஸெக்ஷதே ।

வாநராவதூதேநாயகவூரெஹவிஃஸுதே ॥ கசுரு

நிமூணொவாஹிஸாஃஸுதூதூத நிர்
குணபிரமத்தியானத்தினுடையசா
மர்த்தியத்தினுலே
ததூ அந்த பிரமலோகத்தில்
தகவஃ ஸ்வரூபத்தை
சுஹெக்ஷதே சாட்சாத்காண்கிறான்
சுபம் இவன்

வாநஃ மறுபடி
நாவதூதே வருகிறதில்லையென்றுச
ருதசொல்லுகிறது
வூரெஹ வ பிரமகற்பாந்தத்தில்
விஃஸுதே பிரமாவோடேமோட்ச
த்தையடைகிறான்.

அ-கை வேதத்தில் பிரணவத்தை சகுணபிரமமாக சொல்லுகிறதா.
அல்லதுநிற்குணபிரமமாக சொல்லுகிறதாவெனில்.

प्रणवोपास्तयः प्रायोनिर्गुणाएववेदगाः ।

नवचित्सगुणताप्युक्ताप्रणवोपासनस्यहि ॥

புணவொவாவூய்ப் பூயொநிமபுணாவனவவெடிமாஃ |

கூலிதமுணதாவூகூபுணவொவாவநவூணி || கசௌ

புணவொவாவூய் பிரணவத்தினு
டையசியானங்கள்
பூயம் அனேகமாய்
நிமபுணாவனவ நிர்குணங்களாகவே
வெடிமாஃ வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

புணவொவாவூய் பிரணவத்தி
யானத்திற்கே
கூலிச சிலங்கத்தில்
வமூணாஃ கூலி சகுணத்துவமும்
உதூணி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்
றே.

அ-கை. இரண்டுவிதமாயும் சொல்லுகிற சருதிகள் எவைகளில்.

परापरब्रह्मरूपओंकारउपवर्णितः ।

पिप्पलादेनमुनिनासत्यकामायपृच्छते ॥

एतदालंबनंज्ञात्वायोयदिच्छतितस्यतत् ।

इतिप्रोक्तंयमेनापिपृच्छतेनचिकेतसे ॥

வராவாஸுஹூருவ ஓகார உவவணிபுதஃ |

விப்பலாடெந உநிநாவதூகாராயவூஹதெ || கசஅ

வனததாராவநமஜகூகூபொயபிஹதிதவூதகஃ |

உதிவொகூயமெநாவிவூஹதெநவிகெதவெஸ || கசகூ

விப்பலாடெந பிப்பலாதரென்கிற
உநிநா ரிஷியினுலே பிரச்சுபநிஷ
த்தில்

பூஹதெ பிரச்சனம் பண்ணுகிறவரா
யிருக்கிற

வதூகூராய சத்திபகாமரென்கிற சி
ஷியன்பொருட்டு

ஓகாரம் பிரணவமானது

வராவாஸுஹூருவம் நிர்குணசகு
ணபிர்மமாகவும் [கிறது

உவவணிபுதஃ வருணிக்கப்பட்டிருக்
வனததாராவநம இந்த பிரணவத்தி

யானத்தினுடையபிடிப்பேமோட்ச
கூகூ அறிந்து [மென்று
யஃ எவன்

யசு சகுணநிர்குணபிர்மங்களில் எதை
ஹதி இச்சிக்கிறானே

தவூ அவனுக்கு

தசஃ உதி அதுலபிக்கிறதென்று

பூஹதெ கடவல்லியிலும்கேட்ட

நவிகெதவெஸ நசிகெதச என்ற சிஷி
யன் பொருட்டு

யமெந கூலி எமநர்ம ராஜாவினாலும்
வொகூ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இந்தபிர்மத்தியானத்தின் முடிவைச் சொல்லுமப்பாவெனில்.

इहवामरणेचास्यब्रह्मलोकेयवाभवेत् ।

ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्सम्यग्गुपासीनस्यानिर्गुणम् ॥

திரயான தீபிகை.

சஅக

ஊஹவாரணைவாஸ்யஸுஹுதொகெயவாலவெசு |

ஸுஹுலாக்ஷா துதிஸ்யுமாவாஸீ நஸுநிமகுண || கரு

ஊவா இப்பவேயாவது

ரீரணை உ அல்லது மரணகாலத்தி

லாவது

ஸுஹுதொகெயு வா பிர்ம லோக

த்திலாவது

நிமகுணம் நிற்குணத்தியானம்

உபாஸீநஸுசுஸு பண்ணுகிறஇ

வனுக்கு

ஸுஹுலாக்ஷா துதி பிர்ம சாக்ஷா

த்காரமானது

ஸுசு நன்றாக

வெசு உண்டாகும்

அ-கை. இந்த அர்த்தம் இன்னும் எங்கேயாவது சொல்லியிருக்கிறதா வெனில்.

अर्थोऽयमात्मगीतायामपिस्पष्टमुदीरितः ।

विचाराक्षमआत्मानमुपासीतेतिसन्ततम् ॥

साक्षात्कर्तुमशक्तोपिचिन्तयेन्मामशङ्कितः ।

कालेनानुभवारूढोभवदाफलितोध्रुवम् ॥

यथागाधनिर्वेलेवैनोपायःखननंविना ।

मल्लोभेपितथास्यात्मचिन्तामुक्त्वानचापरः ॥

देहोपलम्पाकृत्यबुद्धिकुहालकात्पुनः ।

खात्वामनोभुवंभूयोगृह्णीयान्मानिधिषुमान् ॥

சுயேபாபயதா துதீ தாயாபவிஸ்யஷ்டுஜீநீதம் |

விவாராக்ஷேசுதா நமாவாஸீ தெதிஸனத || கருக

லாக்ஷா து துஜஸகொவிவினயெநாஜஸகிதம் |

காறொநா நஹவார உஹவெவொமயிதொபுமவ || கருஉ

யயா மாயநியெயுஸுளநொவாயம்வநந்விநா |

உறாஹெவிதயாஸா துவினாஜகூ நவாவரம் || கருக

ஹெஹாவயெவாகு துஸுவிசுஜாருகா துநம் |

வாக்வாபநொஸுவம்ஹெயொமுஹீயாநாநியிவ்வொநா ||

சுதீதாயாம் சவி ஆத்தம கிதயி
சயம் இந்த [லும்

சுயம் அர்த்தமானது

ஸுஷ்டம் பிரகாசமாக

உஜீநீதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

விவாராக்ஷம் ஆத்தமவிசாரம் பண்

ணசக்தியில்லாதவன்

ஸனதம் சுதாநம் எப்போதும் ஆத்

துமாவை

சுசு

பஞ்சதாபிரகரணம்.

உவால்த இதி தியானம் பண்ண
வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது
லாகஷாஸ் ஆத்துமாவை சாஷுத்கா
கத-ஹா பண்ணுவதற்கு (ரம்
காஸ்துஃ சுபி அசக்தனாபுருஷனும்
கோ சாஷியாகிய என்னை
கூலாகிதஃ சந்தேகமன்றியிலும் சோ
ம்பலன்றியிலும்
வினயெசு சிந்திக்கவேண்டியது
காலெசு சிலகாலத்தினாலே
காமலவாராஹஃ அனுபவத்தில் தி
ருடப்பட்டவனாகி
சூலலிதஃ பூரணமான பலத்தைப்
டையவனாக
யூலா நிச்சயமாய்
லவெசு பவிப்பன்
யலா எப்படி [யலை
கூலாயநிபெ ஆழத்திலிருக்கிற புதை
லஸுள அடைசிறவிஷயத்தில்
லநகம் விநா வெட்டிகிறதைத்தவிர
அ-கை. இப்படி தியானத்தால் ஞானம் வருமென்பதை யெவ்விதமாய்
நம்புகிறதெனில்.

ந உவாய் உபாயமானது வேறில்
கலா அப்படி (கையோ
கோலெ சுபி என்னுடைய சாஷா
த்காரலாபத்தில்
லூதூலிகாஃ ஆத்தம தியானத்தை
கோகூலா விட்டு
கூலாரா உ வேறே உபாயம்
ந இல்லை
வ-லிகூலாஹகாசு புத்தியாகிற கூந்
தாலத்தினால் [ல்லை
கெஹோலவா தேகமாகிறபாராங்க
கவாகூதூ தூரத்தில்தள்ளி
வ-கஃ மறுபடி
கெநால-லா மனசாகிற பூமியை
லாகூலா புத்தியாகிறமண் வெட்டியால்
வெட்டி [வன்
வ-கோல முழுட்சவானபுருஷனான
லகூலஃ மறுபடி
கோ அகம்பதலட்சியமான
நியம் புதைபலை
கூலாயாசு கரகிக்கவேண்டியது

அநுமூரேராவேபிரகாஸமாதேவசின்யதாஸு ।

அப்யஸ்யாப்யதேயானாதியாஸம்பிரகாஸிபுனஃ ॥

காமலகுதெரலாவெலிஸ்ரஹாஷ்டீதேவலிஷுதாஸு ।

கவலுஸு தூலுதெயூநாநிதூலாஸ்ரஹகிவாமஃ ॥ கருரு

காமலகுதெஃ அப்படி சாட்சாத்கா

ர அறுபவமானது

கவாலெசுலி உண்டாகாம லிருந்த

போதிலும் [ன்

ஸ்ரஹாஷ்டீ நிர்மலேநானுகவிருக்கிறே

இதி. னவ என்றே

லிஷுதா சிந்திக்கத்தக்கது

யூலாசு தியானத்தினால்

கவலு சுலி அசத்தான உருவமும்

ஸ்ராவூதே அடையப்படுமானால்

தித்யாஷ்டம் எப்போதுமடையப்பட்ட கிம் வந்தும் அடையப்படுமென்பதி
 ஸ்ரஹ பிர்மமானது [டிருக்கிற] ல் கேட்கவேண்டியதென்ன
 அ-கை ஐலர் சிலகாலம் பிர்மத்தியானம்பண்ணிப் பிற்பாடு விட்டுவிடுகிற
 ர்களேயெனில்.

अनात्मबुद्धिरौथिर्यफलं ध्यानादिनेदिने ।

पश्यन्नपि न चेद्व्यायेत्कोपरोस्मात्पशुर्वद ॥

சு நா துஸு-பி-ஸெயி-மும்-மும்-யூ-நா-ஜி-நெ-ஜி-நெ-
 வஸு-நு-வி-ந-வெ-ஜூ-யெ-தூ-வ-ரொ-ஸூ-தூ-ஸு-வ-பு-டி ॥ கருகூ

யூ-நா-சு நிற்குணபிர்மத் தியானத்	க.யூ-யெ-சு. வெ-சு தியானம் பண்
தால்	னாமல்போனானையானால்
சு-நா-து-ஸு-பி-ஸெயி-மும்-தேகாத்து	சு-ஸூ-சு இவனைக்காட்டிலும்
மபுத்திக்குக்குறைவுவருவதான	சு-பா-சு வேறான
மடலம் பிரயோசனத்தை	பா-சு மாடு
ஜி-நெ-ஜி-நெ நான்தோரும்நான்தோரும்	கிம் எதுஇருக்கிறது
பஸு-நு-சு-வி பார்த்துக்கொண்டிரு	வடி சொல்
ந்தும்	

அ-கை. ஐயா வையவேண்டாம் நான் இப்போ செய்யவேண்டியதென்ன
 வெனில்.

देहाभिमानं विध्वंस्य ध्यानादात्मानमद्वयम् ।

पश्यन्मर्त्योऽमृतो भूत्वा ह्यत्र ह्यसमश्नुते ॥

ஜெ-ஹா-வி-நா-ந-வி-பு-ஸு-யூ-நா-ஜா-தூ-ந-உ-ய-பு-
 வஸு-நு-வி-தூ-பா-உ-பு-தொ-ல-ச-வா-ஸு-தூ-ஸ்ர-ஹ-ஸ-ஸு-தெ ॥

ஜெ-ஹா-வி-நா-ந-தேகாபிமானத்தை	பு-தூ-பு- புருஷன்
யூ-நா-சு பிர்மத்தியானத்தால்	சு-பு-தூ-சா-வில்லாதவனாக
விபு-ஸு- அத்தியந்தம்கெடுத்து	வ-சு-கூ- ஆப்
சு-பு-யம் இரண்டற்ற	சு-தூ- இந்ததேகத்திலேயே
சு-தூ-நா ஆத்துமாவை	ஸ்ர-ஹ- பிர்ம சாட்சாத்துக்காரமான
பஸு-நு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற	ஞானத்தை
-கை. இந்த தியானதீபிகையின் அனுசந்தானபல மேடுதெனில்.	வ-பு-ஸு-தெ-வி அடைகருனன்றோ

ध्यानदीपमिमंसम्यक्परामृशतियोनरः ।

मुक्तसंशय एवायं ध्यायति ब्रह्मसंततम् ॥

சுருத

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

யுநதீவலிவாஸஜுநாஜுஸதியொநாநா |

உருதலாஸயவனவாயயுநாதிஸுஹஸனத || கருஅ

உரு இநத

யுநதீவா தியானதீபமென்றகிரந்த

யி யாதொரு

(தந்த

நாந புருஷனவன்

வருந் நன்றக

வராஜுஸதி ஆலோசித்துப்பார்க்கி

சுயம் அந்தஇவன்

(ருதே

உருத லாஸடெ வனவ சகலசந்தேகங்

கரும் தீர்தவனாகவே

லாகதா சதாகாலமும்

ஸுஹ பிர்மத்தையே

யுநதீவா தியானம் பண்ணிக்கொ

ண்டிருப்பவனாய் நித்தியானந்தத்தை

அடைந்துநீழிகாலம் வாழ்ந்திரு

ப்பன்.

தியானதீபிகை முற்றிற்று.

(க)வது நாடகதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஞானம்வர உபதேசிக்கிறார். பரிபூர்ணராயும், இரண்டற்றவராயும், ஆனந்தரூபராயு மிருக்கிற பரமாத்மமா சிருஷ்டிக்குப்பின் தன்மாயையினால் தான்தானே ஜகத்தாயும், ஜீவரூபியாயும், பிரவேசித்தும், விஷ்ணு முதலிய உத்தமசரீரத்தில் பிரவேசித்தும் தெய்வமாய் விளங்குகிறார். மனிதர் முதலிய மத்திமசரீரத்தில் பிரவேசித்து அந்தத் தெய்வத்தன்மையோடே கூடினவர்களை உபாசிக்கிறவனாயும் அந்த பரமாத்மமாவே ஆனார். அனேகங்கோடி ஜன்மங்களில் அம்மனிதர்கள் அவ்விசை நிர்காமியமாயுபாசித்த புண்ணியவசத்தால் நா மாரென்ற பிர்மவிசாரமுண்டாகிறது. அவ்விசாரத்தால், நாடகத்தில் அனேகம் வேடம்போட்ட புருடன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, மாயை நாசமாகினால் அறிவாகிய பரமாத்மமா ஒருவராகவே விளங்குகிறார். அவ்வஸ்துவை பிரண்டாய்ப்பார்த்ததால் பந்தமான துக்கம் வந்தது. அப்பிர்மமே தானென்று பார்ப்பது மோஷம். அவிசாரத்தால் வந்த பந்தம் ஜீவபரமாத்மவிசாரத்தால் நிவர்த்தியடையும். ஆகையால் எப்பொழுதும் பிர்மத்தை விசாரிக்கவேண்டியது. அகங்காரஞ் பிரபுவையும், புத்தியாகிய நாடகசாலைப் பேண்ணையும், விஷயங்களாகிற வேடிக்கைப் பார்க்கிறவர்களையும், இந்திரியங்களாகிற தாள மத்தளக்காரர்களையும், சாஷியாகிய தீபம், நாடகசாலையிலிவைத்த தீபம்போல் விளங்கிவைக்கிறது. தன் ஸ்தானத்

நாடகதீபிகை.

சுசூக

தில்லைவத்தீபம், நாடகசாலை உள் வெளியிலும், ஒரேபடித்தாய் விளங்குவது போல சரீர ஹிருதயஸ்தானத்திலிருக்கிற சாக்ஷி உள் வெளியில் ஒரேபடித்தாய் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார். தேகத்தைக்குறித்து உள் வெளி வந்ததே பொழிய வேரில்லை. புத்தியாதிகளை சாக்ஷிவிளக்கிவைத்தும், புத்திபாதிக்காள்தான் விளங்காமலுமிருக்கிறார். அறிவு ஒருநாளும் அன்னியமாய் கிரகக்கப்படமாட்டாது. சர்வசங்கற்பத் தியாகம் உனக்கு கிரமமானால், புத்தியை சரணமடைந்து அதற்கு சாக்ஷியான அறிவைபே உள்ளிலாவது வெளியிலாவது அறியக்கடவாய்.

நாடகதீப சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம.

ஸ்ரீமண்ணையநமஃ.

ஸ்ரீராமவிமலஸ்ரீஹாநநமஸுரவெநமஃ.

நாடகஜீவஃ.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

अर्थोनाटकदीपस्यमयासंक्षिप्यवक्ष्यते ॥

நகராஸ்ரீலாரகீதீயபுவிஜ்ஞாணஜம்ஸுரள ।

சுஷ்யநாடகஜீவஸூயாவஸாக்க்ஷிவ்யவக்ஷ்யதே ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனிசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி நாடகதீபத்திற்கு சம்சேஷமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. இப்போ சொல்லப்போகிற கிரந்தம் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறு ம்பொருட்டு தனக்கு அபிமதமான பிர்மஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்கிறதான மங்களத்தை ஆசரியத்துக்கொண்டு, மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஆயாசமன்றியில் நிஷ்பிரபஞ்சமான பிர்மாத்துமைக்கயளுன சித்தியின்பொருட்டு, அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற நியாயத்தை யனுசரித்து ஆத்துமாவினிடத்தில் முதலில் அத்தியாரோபத்தைச் சொல்லுகிறார்.

परमात्माद्वयानन्दःपूर्णःपूर्वस्वमायया ।

स्वयमेवजगद्भूत्वाप्राविशज्जीवरूपतः ॥

சகச

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வரஜாதா அயாநடிவகுணபூவகுலெவூராயயா |

வூயவெவஜமஹிக்ஷாபூவிஸஜீவராவதஃ || க

பெருவெஹு கிருஷ்டிக்கு முன்னே

சுஅயாநடி ஸ்வகதாதிபேதமின்றி அ

த்துவயானந்தராயுமீ

பெருணபூ தேசகாலாதி பரிச்சேதம

ற்றபூர்ணராயுமிருக்கிற

வரஜாதா பரமத்துமாவானவர்

வூராயயா தன்னிடத்தில் கற்பிதமா

ன மாயையால்

வூயா வனவ தான்தானே

ஜமஹிக்ஷா சொப்பனம் போல நா

மருபவடிவமானஜகத்தாகத்தோன்றி

ஜீவரூபதஃ கர்த்திருத்துவாதி ரூப

மான ஜீவரூபத்தாலே

பூவிஸஜ பிரவேசித்தார்.

அ-கை. ஏகராயிருக்கிற ஆத்துமா தானே சர்வசரீரங்களிலும் பிரவேசித்
திருக்கும்பட்சத்தில் பூஜிக்கிறவனாயுமிருக்கிற பேதத்தோடே தோன்றுகிறது
விரோதமாயிருக்கிறதே யெனில்.

विष्वाद्युत्तमदेहेषुप्रविष्टेदेवताभवत् ।

मर्त्याद्यधमदेहेषुस्थितोभजतिदेवताम् ॥

விஷ்டாடியுத்தமதேஹேஷுபூவிஷ்டாடேவதாலவச |

மர்த்யாடியதமதேஹேஷுஸ்திதோபஜதிதேவதாம் || ௨

விஷ்டாடியுத்தமதேஹேஷு விஷ்ணு

முதலான உத்தமதேகங்களில்

பூவிஷ்டஃ பிரவேசித்த ஆத்துமாவா

டேவதா தெய்வமாக [னவர்

ஹவச பவிக்கிறார்

மர்த்யாடியதமதேஹேஷு மனுவியா

ள் முதலான அதமதேகங்களில்

ஸ்திதஃ பிரவேசித்திருந்த அந்த ஆத்

துமாவானவர்

டேவதாம் அந்த தெய்வத் தன்மை

யோடே கூடின ஈசுவரனை

ஹஜதி பஜிக்கிறார்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவிடத்தில் சுருக்கமாக அத்தியாரோபத்தைக்
காண்பிவிந்து, சாதனத்துடன் அதின் அபாவத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अनेकजन्मभजनात्स्वविचारंचिकीर्षति ।

विचारेणविनष्टायांमायायांशिष्यतेस्वयम् ॥

சுமெகஜந்மஹஜநா துவிவாஸாங்கீஷ்டுதி |

விவாரெணவிநஷ்டாயாம்பாயாயாஸிஷ்யதேஸ்யம் || க

சுமெகஜந்மஹஜநாச அனேக ஜன்மத்

தில் நிஷ்காமமாக சகல சற்கரு ம

ங்களையும் பிழம்பிப்பனமாகப் ப

ண்ணி சித்தசத்தியையடைந்து சா

தனசதுஷ்டயத்தைசம்பாதித்து ச

ற்குருசன்னதியில் போப்சேர்ந்த

விசேஷத்தால்

• வுவிவாரம் இந்த அதிகாரியானவன்
நாமா ரென்றகிரவணமன்னிதித்தி
யாசனசமாதிருபமானவிசாரத்தை
விசீஷத்தி பண்ண இச்சிக்குறன்
விவாரணை இந்த விசாரத்தினாலே
பிரயாயம் தன்புணத்துவத்தை ம

றைந்த அஞ்ஞானமானது
விநாஷாயம் நாசமாகாநின்ற உள்ள
ளவில்
வ்யம் தானாகவே
ஸிஷ்யுடே ஆத்துமாமீதமாகுநர் இ
துவே மோட்சமென்றறி.

அ-கை. அந்த பிர்மத்தையறிந்து முக்தியடைகிறானென்று இவை முத
லான சுருதிகள் ஞானத்தால் பந்தநிவர்த்தியாகிறதென்று சொல்லியிருக்க
நீர் அதற்கு விரோதமாய், ஆத்துமாமாதிரம் மீதமாகிறதே மோட்சமென்
று சொன்னகாரண மேதோவெனில்.

अद्वयानन्दरूपस्यसहयत्वंचदुःखिता ।

बन्धःप्रोक्तस्स्वरूपेणस्थितिमुक्तिरितीर्यते ॥

சுஅயாநநாருபவஸ்யஸ அயகஸம் வஃஸிதா ।

வஸுபுராதஸுரூபவணஸிதிஃஸுதிநிதீயயுதே ॥ ச

சுஅயாநநாருபவஸ்ய இரண்டற்ற ஆ
னந்தரூபரான தனக்கு. படுத்திருக்
கிற புருஷன் ஒருவனாயும் சுகமாயு
ம் இருந்தும் நித்திராசக்தியால் அ
னேகத்துவமும் துக்கத்துவமும் எ
ப்படிதோன்றிற்றே

ஸஅயகஸம் அப்படி அஞ்ஞான சக்தி
யால் இரண்டாவதானவஸ்துக்களி
ன் தோற்றமும்

வி-ம். ஆகையால் மற்றசுருதிகளுக்கும் நாம் சொன்னதற்கும் விரோத
மில்லைபென்றறி.

அ-கை. கர்மத்தினாலேயே சனகாதிகள் சித்தியடைந்தார்களென்று சொ
ல்லப்பட்டிருக்கிற சீதாவாக்கியத்திற்கு விரோதமாய் விசாரசன்னிய ஞானத்
தால் முக்திவருமென்றெப்படி சொன்னீரெனில் அது சித்தசக்திபரமே யன்
றி, மோட்சபரமென்றென்று திர்மானமாய்ச்சொல்லுகிறார்.

உஃஸிதா வ அனேகவிதமானதுக்கங்
வஸுஃ காண்கிறதேபந்தமெ (களும்
புராதஃ சொல்லப்படும் (ன்று
வஸுரூபவண விழித்தவன் போல
ஸ்வரூபமாதிரமான

ஸூக்திஃ இருப்பே
சூக்திஃ மோட்சமென்று
ஐகி . இப்படி

ஸாயுதே அங்கிகரிக்கப் படுகிறது

अविचारकृतोबन्धोविचारेणनिवर्तते ।

சுவிவாரக்யுதோவஸ்யாவிவாரணமீவதயுதே ।

சு.சு.சு.

பஞ்சதாப்பிரகரணம்.

சுவிவாரசூகம் தன்னை யாரென்று
விசாரியாமையால் பண்ணப்பட்டி
ருக்கிறதயாதோ
வஸு அதுவேபந்தம்

விவாரண அதுதன்னை யறியப்பண்
ணுகிற விசாரத்தாலேயே
நிவடிகெ நிவந்தியாகிறது

அ-கை. விசாரத்தால் முத்திவருமென்று சொன்னீரே எதைக்குறித்து
விசாரத்தால் மோட்சம் வருமெனில்.

तस्माज्जीवपरात्मानौसर्वधैवविचारयेत् ॥

தவூஜீவவராதுநளவஸுயெவவிவாரயெசு ॥ ௫

தவூச ஆகையினுள்ளிந்ததேகத்தி
லிருக்கிற
ஜீவவராதுநள ஜீவனையும், சாட்சி

யாயுமிருக்கிறபரமாத்மாவையும்
வஸுயா.னவ சர்வவிதத்தினாலேயும்
விவாரயெசு விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. ஜீவனது ஸ்வரூபத்தையும் அவனைவிசாரிக்கிரமத்தையும் அவ
னது கரணத்தையும் அதிந்தோழிலையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

अहमित्यभिमन्तायःकर्तासैतस्यसाधनम् ।

मनस्तस्यक्रियेअन्तर्बहिर्वृत्तीक्रमोत्थिते ॥

சுஹிதூவிஜனாயகததூவளதவூவாபநடி ।

உநஸஸூகியெசுஜீவஹிவூதூகூரோகூலிதெ ॥ ௬

சுஹம் உகி இந்த தேகத்தில் நான்
யகி எவன் (என்று
சுவிஜனா அபிமானித்துக் கொண்டி.

வாபநம் சகலவிதமானசாதனமாயி
ஜம் மனது (ருக்கிறது
தவூ அந்தமனதிற்கு

ருக்கிறானே
சுஹ அந்தஇவனே
கடடா கித்தாவாகியஜீவன்
தவூ அவனுக்கு

கூரோகூலிதெ கிரமமாக உண்டாகி
சுஜீவஹிவூதூகூரெய உள்ளிலு
ம் வெளியிலும் வருகிறயான் என
துகளான விருத்திகளேதொழிகள்

ச-கை. அந்தவிருத்திகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அந்த விருத்திகளுக்கு விஷ
யங்களையும், பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

अन्तर्मुखाहमित्येषावृत्तिःकर्तारमुल्लिखेत् ।

बहिर्मुखेदमित्येषाबाह्यवस्तिवदमुल्लिखेत् ॥

சுஜீவஹிதெதூஷாவூதூகூததூரஜூவெசு ।

வஹிஜூவெஜிதெதூஷாவாஹூவஹிஜூவெசு ॥ ௭

வணிகரூப வௌிமு.கமாய்வருகிற
ஊர் ஊர் இடம் என்கிற
வண்டி இந்தவிருத்தியானது
வாழும் வெளியிலிருக்கிற
வடிகு வந்துக்களை
ஊர் இதுவிதுவென்று
உழிவென விஷயிகரிக்கும்

அ-கை. மனதே இப்படி சகலத்தையும் செய்கிறதானால் சட்டசபாதி இந்தியங்களுக்கு பிரயோசனமில்லையெனில்.

असांकर्येणतान्विद्यात्घ्राणादीन्द्रियपञ्चकम् ॥

சுவாங்கயெழுண தாநிடிசுயராணாஈந்தியவணுகு || அ.

வழும் உண்டோ
தாங் அந்த விஷயங்களை
சுவாசகெய-பண வேறுவேறுக
வாணாஜி யபணக ஆக்கிராணம்
முதலானனாநேந்திரியங்களைந்தும்
விடிபாச அறிகின்றன.

ஆ-கை. கிரகஸ்தன்போ லீருக்கிற சிவனைபரிவாரத்துடன் சொல்லி இனி சாட்சிபை யறிவிக்கிறார்.

स्फोरयेदेकयत्नेनयोसौसाक्ष्यत्रचिद्वपुः ॥

ஸ்ரீராமயெடிகையதே நயொலளவாக்குத் தலிவவா: || ச

வழுவூதவிஷயாநு வேறுவேறான விஷயங்களாயும்
வனகயெதிரு ஒரோகாலத்தில்

சக 2

பஞ்சதாப்பிரகரணம்.

யஃ யாதொருந்தர்

வெஹாபெயச பிரகாசம்பண்ணினாக்கி

கவள அந்த இந்த [நூரோ

அ-கை. சாட்சிஓரே காலத்தில் சகலத்தையும் விளக்கி வைக்கிறாரென்பதை அனுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

வாசுதேவ சாட்சியானவர்

சுது இந்த இடத்தில்

விவரம் அறிவுவடிவமாயிருக்கிறப

ரமாத் துமாவென்றறி

ईशेशृणोमिजिघामिस्वादयामिस्पृशाम्यहम् ।

इतिभासयतेसर्वंनृत्यशालास्थदीपवत् ॥

ஔசேஷ்ரணோமிஜிஹாமிஸ்வாதயாமிஸ்ப்ரஸாம்யஹம் ।

இதிபாஸயதேசர்வம்நுத்யஸாலாஸ்ததீபவத் ॥ ௧௦

ஔசேஷ பார்த்தேன்

ஸு-ஔசேஷ கேட்டேன்

ஜிஹாமி. முகர்ந்துபார்த்தேன்

ஸுஸாஸ்யாமி. ருசியறிந்தேன்

கவள நான்

ஸுஸாஸ்யாமி உதி தொட்டேன் என்று

விளங்கும்படியாக

நுத்யஸாலாஸ்ததீபவத் நாடகசாலை

யிலிருக்கிற தீபம்போல

வவ- சர்வத்தையும்

வாஸயதே பிரகாசம்பண்ணி வைத்

துக் கொண்டிருக்கிறதே அனுபவம்

அ-கை திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துகாட்டுமெனில்.

नृत्यशालास्थितोदीपःप्रभुसम्यांश्चनर्तकीम् ।

दीपयेदन्निशेषेणतदभावेपिदीप्यते ॥

நுத்யஸாலாஸ்திதோதீபஃப்ரபுஸம்யாஸ்சநர்தகீம் ।

தீபயேதந்நிசேபேணததபாவேபிதீப்யதே ॥ ௧௧

நுத்யஸாலாஸ்ததீபஃ நாடக சாலையில்

வைக்கப்பட்டிருக்கிற

தீபம் தீபமானது

பு- பு- அவிடத்திலுள்ளபிரபுவை

நத- நத- ஆடுகிறவளையும் (ம்

வஸ்யா உ வேடிக்கை பார்க்கிறவர்க

ளையும்

நயஸஸஸஸஸ தாரதம்மிய மன்றி

யிலே

[டி ருக்கிறது

தீபயேச விளக்கவைத்துக் கொண்

ததாஸாவெ சுவி அவர்களில்லாதசம

யத்திலும்

தீபயதே முன்போலவே விளங்கிக்

கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. இதற்கு தாஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுமெனில்.

अहङ्कारं धियं नास्तीविषयानपि भासयेत् ।

अहङ्काराद्यभावेपि स्वयं भात्येव पूर्ववत् ॥

சுஹாகாராயியாலாக்ஷீவிஷயாதலிலாவயெசு !

சுஹாகாராஜுலாவெவிஸ்யம்லாதெதுவவவவவசு || கஉ

சுஹாகாரம் ஜாக்ரதாதிகளில்த்தா

ன்றுகிற அகங்காரத்தையும்

யிய புத்தியையும்

விஷயாவஸூவி விஷயங்களையும்

லாக்ஷீ சாட்சி

லாவயெசு விளக்கிவைத்துக்கொண்

டிருக்கிறார்

சுஹாகாராஜுலாவெ சூவி சுஷுப்தி

மூர்ச்சைசமாதிகளில் அகங்காரா

திகளுடைய அபாவத்திலும்

வவவவசு முன்போலவே

ஸ்யம் தான்மாத்மீரமாக [க்கூர்.

லாக்ஷீ விளங்கிக்கொண்டேயிரு

அ-கை. சகலத்தையும் புத்தியே விளக்கும்போது சாட்சியென்னத்திற
கெனில்.

निरन्तराभासमानेकदृष्टेर्ज्ञप्तिरूपतः ।

तद्भासाभास्यमानेयंबुद्धिर्वृत्यत्यनेकथा ॥

கிரணராலாவலாமெகடுவெஜ்ஜுவிரவதஃ !

தஜாலாலாவலாமெயம்ஸூவிநுபுதுதுமெகயா || கங

கடுவெஜ்ஜு சாட்சியாகிய கூடஸ்தர்

ஜ்ஜுவிரவதஃ அறிவு ஸ்வரூபத்தா

கிரணரா இடைவிடாமல் [வே

லாவலாமெ விளங்கிக்கொண்டிருக்கு

கசு அந்த [கும்போது

லாவலா அறிவின் பிரகாசத்தினாலே

அ-கை. சொன்ன அர்த்தம்கேட்கிறவர்களுக்கு புத்தியில் எளிதாயேறும்

பொருட்டு ரூபகளுக வருவிக்கிறார்.

லாவலாமெ விளங்கப்பட்டுக்கொண்

டிருக்கிற

ஸ்யம் இந்த

ஸூவி புத்தியானது

கடுமெகயா அனேகவிதமாக

நுபுதுதுகிதத்தாடிக்கொண்டிருக்கிறது

अहङ्कारःप्रभुस्सम्याविषयानर्तकीमतिः ।

तादादिधारीण्यक्षाणिदीपस्साक्ष्यवभासकः ॥

சுஹாகாரம்ப்ரஹ்மஸூவிஷயாததூக்ஷீகதிஃ !

தாஹாஜியாரீணுக்ஷாணிஜீவஸூலாக்ஷுவலாவசு || கசு

சுஹாகாரம் அகங்காரனே

ப்ரஹ்ம் பிரபு

கதி புத்தியே

ததூக்ஷீ ஆடுகிறவன்

விஷயா விஷயங்களை

ஸூலா வேடிக்கை பார்க்கிறவர்கள்

சுக்ஷாணி இந்திரியங்களானவைகளே

தாஹாஜியாரீணி தாளமத்தளங்களை

தரிக்கிறவர்கள்

லாக்ஷீ சாட்சியேசகலத்தையும்

௧௦௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுவலாலகம் விளக்கவைக்கிற | தீவம் தீபமென்றறி.

அ-கை. சாட்சியானவர் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற தீபம்போலே, அகங் காராதிகளை விளக்கி வைக்கிறாரென்று சொன்னீரே, அவைகளுடைய சம்பந் தத்தின் பொருட்டு போக்குவரத்து முதலான விகாரத்தோடே கூடினவராக தீபத்திற்குச் சமானமாக ஆகிவிடுவாரேயெனில்.

स्वस्थानसंस्थितो दीपस्सर्वतोभासयेद्यथा ।

स्थिरस्थायी तथा साक्षी बहिरन्तः प्रकाशयेत् ॥

ஸ்தலாநலாஸ்திதொதீவஸ்தவதொலாலயெடியா ।

ஸ்திரஸ்தாயீ தயாலாஸாக்ஷீவஹிரஜஃப்ரகாஸயெசு ॥ கரு

ஸ்தலாநலாஸ்திதம் தன்னுடைய ஸ்	தயா அப்படி	(க்கிற
தானத்திலே ஸ்தாபித்திருக்கிற	ஸ்திரஸ்தாயீ ஸ்திரமாய் அசைவற்றிரு	
தீவம் தீபமானது	லாக்ஷீ சாட்சியான ஆத்மாவும்	
லவகம் நான்குதிக்கிலும்	வஹிரஜஃ உள்ளிலும் வெளியினும்	
யயா எப்படி.	ப்ரகாஸயெசு பிரகாசம் பண்ணிவை	
லாலயெசு விளக்கவைக்கிறதோ	க்கிறார்.	

அ-கை. சாட்சி உள்வெளிகளை விளக்கவைக்கிறாரென்று சொன்னது கூ டாது, சுருதியானது அபூர்வம், அனபரம், அனந்தம் அபாகியமென்று சொ ல்லுகிறது அதற்கு விநோதமாய் இருக்கிறதேயெனில்.

बहिरन्तर्विभागोऽन्वेष्टोऽसौ न साक्षिणि ।

வஹிரஜவிபுலாமொயம்பெஹாவெகெஷாநலாக்ஷிணி ।

வஹிஃ வெளி	பெஹாவகஷிஃ தேகத்தைய பேட்சித்
கஜஃ உள்ளென்கிற	திருக்கிறதேயன்றி
கயம் இந்த	(ல்லை
விவாஃ பேதமானது	ந லாக்ஷிணி சாட்சிபிணிதத்தில் இ

அ-கை.. வெளியிலிருக்கிறவர்களாயார் உள்ளேயிருக்கிறவர்களாயாரெனில்

विषयावाह्यदेशस्यादेहस्यान्तरहं कृतिः ॥

விஷயாவாஹ்யெசுஸ்தாஹெஹஸ்யாஹாஹாக்ரதீஃ ॥ ககூ

வாஹ்யெசுஸ்தாஃ தேகத்துக்கு வெ ஹெஹஸ்ய சரீரத்திற்கு

ளியிலிருக்கிறவைகள்

சுஜஃ உள்ளே

விஷயாஃ சப்தாதிவிஷயங்கள்

சுஹாக்ரதீஃ அகங்காரமிருக்கிறது

அ-கை. சாட்சி அசைவற்றிருக்கிறதாக சொன்னீரே அனுபவத்திலாதது மாலே பார்த்தேன், போனேனென்று சலிக்கிறதாக தொற்றுக்கிறதேயெனில்

अन्तस्थाधीस्तहैवाक्षैर्वहिर्यातिपुनःपुनः ।

भास्यबुद्धिस्थचाञ्चल्यंसाक्षिण्यारोप्यतेवृथा ॥

சனஸ்மா ஸ்விஸ்தொவாஸெக்ஷஸ்ய புஹிய பூதீவா நஃபா நஃ ।

வாஸ்யுஸாஸிஸ்தா வானுயுஸாஸக்ஷிண்யாரொப்யதெவ்யுயா ॥ ௧௭

சனஸ்மா உள்ளேயிருக்கிற

யீ புத்தியானது

சுஸெக்ஷை புத்தியங்களுடே

வஹ னவ கூடவே

பாநஃபாநஃ அடிக்கடி

வஹிஃ வெளியிலே

யாதீ போகிறது

வாஸ்யுஸாஸிஸ்தா வானுயு அக்தமா

வினல்விளங்கப்படுகிற இந்தபுத்தி

னுடையசஞ்சல்ஸ்வபாவம்

வாஸ்யுஸி மயக்கத்தினால் முடர்களி

னாலேசாட்சிபாகிய தன்னிடத்தில்

வ்யுயா வினாக

சுரொப்யதெ ஆரோபிக்கப்படுகிறது

அ-கை. விளக்கவைக்கிற வஸ்துவில்விளங்கப்படுகிற வஸ்துதன் சஞ்சலத்
தை ஆரோபிப்பது எவ்விடத்திற்க்காணப்படுகிறதெனில்.

गृहान्तरगतस्स्वल्पोगवाक्षादातपोचलः ।

तत्रहस्तेनर्त्यमानेनृत्यतीवातपोयथा ॥

गृहान्तरगतस्स्वल्पोगवाक्षादा तवोवाचतुः ।

तत्रहस्तेनर्त्यमानेनृत्यतीवा तवोवाचतुः ॥ ௧௮

மவாக்ஷாஸ ஜன்னல் வழியால்

முஹானுமதஃ வீட்டிற்குள்வந்துவி

ஸ்தஃ சிறிதான (முந்த

சூதவஃ வெப்பிலானது [க்கிருக்க

சவஃ அசைவற்றிருக்கிறது அப்படி

தத் ஹஸ்தே அதில் கையானது

நத்யுதிமே அசைந்தள்ளாளவில்

சூதவஃ வெப்பிலானது

நத்யுதீ னவ அசைவதுபோல

யயா எப்படித்தோன்றுகிறதோ அ

ப்படிப்போலபுத்தியினசைவாஸ்சா

க்ஷியசைவதுபோல தோன்றுகிறது.

அ-கை. அப்படிதாஷ்டாந்தத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

निजस्थानस्थितस्साक्षीवहिरन्तर्गमागमौ ।

अकुर्वन्बुद्धिचाञ्चल्यात्करोतीवतथातथा ॥

निजस्थानस्थितस्साक्षीवहिरन्तर्गमागमौ ।

சகுவபுஸ்யுஸாஸிஸ்தா துரொதீவதயாதயா ॥ ௧௯

நிஜஸ்தானஸ்திதஃ தனஸ்தானத்தில்நா

னயிருக்கிற

வாக்ஷி சாட்சியானவர்

வஹிரஃ உள்ளிலும் வெளியிலும்

மரிமௌ போக்குபத்தை

சுதாவந் பண்ணுமலிருக்கும்போது
வாழி வாழ்வு புத்தியினுடையசுஞ்
சுபாவத்தால்

தயோ தயோ அப்படி அப்படி
கொள்கி ணவ பண்ணுகிறவன் போ
லே தோற்றுகிறுனென்றறி.

அ-கை. நிஜஸ்தானத்திலிருந்து சாட்சி விளங்குகிறாரென்று ஏதேனும்
உள்ளிலாவது வெளியிலாவது ஒருஸ்தானத்தைப்பற்றி இருக்கிறதா அன்றி
தோன்றுகிறதாவெனில்.

नवाह्योनान्तरस्साक्षीबुद्धेर्देशौहितानुभौ ।

बुद्ध्यायशेषसंशान्तौयत्रभात्यस्तितप्तः ॥

நவாவஹ்யோநான்தரஸ்ஸாக்ஷீவஹெபேஷெளஹிதாவானுபௌ ।

வஹ்யோஷெஷஸம்ஸான்தௌயத்ருவாத்ருவீதத்ருவஃ ॥ ௨௦

வாக்ஷீ சாட்சியானவர்
வாஹ்யம் வெளியிலே இருக்கிறவரும்
ந அல்ல
சுஹை உள்ளே இருக்கிறவரும் அல்ல
கள அந்த
உள இரண்டுகளும்
வஹெபே புத்தியினுடைய [ள்
ஹெளஹி கற்பனையானஸ்தானங்க

யத்ரு எந்த இடத்தில்
வஹ்யோஷெஷஸம்ஸான்தௌ புத்தி
முதலானதுஒழிவை யடைகிறதோ
தத்ரு அந்த இடத்தில்
வஃ அவர்
சுஹி இருந்து
வாகி விளங்குகிறார்.

அ-கை. சர்வவிவகாரங்களும் ஒழிந்தவணிதத்தில் ஒருஇடமும் காண
ப்படவில்லை, அந்தஇடத்தில் சாட்சி இருக்கிறாரென்று சொன்னது, எதி
ரானேயாவெனில்.

देशःकोपिनभासेतयदितर्ह्यस्त्वदेशभाक् ।

ஹெஸஃகொவிநவாவஹெதயதிதஹ்யாஸுஹெஸஹாக் ।

கஃ சுவி ஹெஸஃ யாதொருதேசமும்
ந வாவஹெத விளங்கவில்லை
யதி என்பாயாகில்

தஹித அப்போ
சுஹெஸஹாக் ஒருதேசத்தையும்பற்றா
சுஹு ஆகட்டும் (தவராக

அ-கை. சாஸ்திரத்தில் சர்வகதரென்று சொல்லுகிறதேயெனில்.

सर्वदेशप्रक्षिप्तचैवसर्वगत्वंतुम्बतः ॥

ஸவபேஷப்ரக்ஷிப்தவஸவபுமகவாததுஸ்ததஃ ॥ ௨௧

ஸவபேஷப்ரக்ஷிப்தவஸவபுமகவாததுஸ்ததஃ
சகற்பனையினுடையே
வவபுமகவ ஆந்த்மாமிதஞ் சர்வகத

ஹென்பதேதவிர
ந துஸ்ததஃ ஸ்வபாவத்தினுடைய அ
ந்தபேருட்கில்

அ-கை. சர்வசுதந்துவ மெப்படி சுற்பனையோ அப்படி சர்வசாட்சித்துவ
மும் சுற்பனையென்று சொல்லுகிறார்.

अन्तर्वहिर्हिंसर्ववायंदेशंपरिकल्पयेत् ।

बुद्धिस्तद्देशगस्साक्षीतथावस्तुपुयोजयेत् ॥

சுனுவபுலிஹிபுலவபுவாயமெஸாவாரிகுஹுயெசு ।

ஸுலிஸு மெஸமஸு । சுஷீ தயா வஸுஸு யொஜயெசு ॥ 22

சுனுவபுலிஹி உள்வெளிமுதலான

ஸுலிஸு சகலமான

யம் யாதொரு

மெஸா வா தேசத்தையாவது

ஸுலிஸு புத்தியானது

வாரிகுஹுயெசு ஹி சுற்பிவிக்கிறதோ

ஸுலிஸு அதற்குஆத்துமா சாட்சியா

கவும்

தமெஸமஸ் அந்ததேசத்தை யடைந்து

வர்போலே அப்போ தப்போது

தோன்றுகிறார்

தயா அப்படியே

வஸுஸு சகலவஸ்துக்களிலும் இ

ந்தநியாயத்தை

யொஜயெசு - சேர்க்கவேண்டியது

அ-கை. அதைநன்றாய் கிரித்துகாட்டவேண்டுமெனில்.

यद्यद्रूपादिकल्प्येतबुद्ध्यातत्तत्प्रकाशयन् ।

तस्यतस्यभवेत्साक्षीस्वतोवाग्बुद्ध्यगोचरः ॥

யடியூரூபாடிகல்ப்யெதபுடியாதத்தத் துக் காசயந் ।

தஸ்யதஸ்யஹவெதூக்ஷீஸ்தாவாஸுஸுமொவரஃ ॥ 23

ஸுலிஸு புத்தியினாலே

யசு யசு யாதொருயாதொரு

ரூபாடி ரூபாதிவிஷயங்கள்

கல்ப்யெத சுற்பிக்கப்படுகின்றனவோ

தசு தசு அதை

வாகுஸயந் பிரகாசம்பண்ணிவைத்

துக்கொண்டு

தஸ்யதஸ்ய அந்தந்த விஷயத்திற்கு

ஸுலிஸு சாட்சியாக

ஹவெசு பவிக்கிறார்

ஸுலிஸு ஸ்வபாவத்தினால்

வாகுஸயந் மொவரஃ 12 இனவாக்குகளு

க்கு எட்டாதவரென்றறி.

அ-கை. அப்படி சாட்சி அகாசரரானால் முழுட்கவாகியநான் அவரை
யெப்படி கிரகிக்கெதனில்.

कथंतादृश्याग्राह्यइतिचेन्मैवगृह्यताम् ।

கயாதாடிபூயாபூயஸுஸு திவெநெவபூயஸு தாடி ।

நாச.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

காடிசு அப்படி இருக்கிற ஆத்துமா

பேயா என்னால்

கூட எப்படி

முடிவாக இருக்கப்படுவர்

உதி வெக என்று தேட்பாயாகில்

தான் வ ஸ்ரீ ஸ்ரீ உன்னாலே கிர

கிக்கப்படுகிறவரன் னுதானே.

அ-கை. அப்படிச் சொன்னால் என்ன விசேஷமாபிற்றெனில்.

सर्वग्रहोपसंशान्तौस्वयमेवावशिष्यते ॥

வவபுமு ஹொவவஸா ஞா ஸ்ரீ வவவ வரீஷ்யதே ॥ ௨௪

வவபுமு ஹொவவஸா ஞா சமஸ்

சாந்தமாகில்

தான் அந்தக்காணத்திலுண்டா

ஸ்ரீ வவ தான்மாத்திரமே

கிறபாகியேந்திரிய விருத்திகள் உப

கவரீஷ்யதே மீதமாகுறார்

அ-கை. அப்படி ஆத்துமா சேஷிக்கிறவராயிருந்தாலும் அவர் சாட் சாக்காரமாகும்பொருட்டு சிறிதுப் பிரமாணம் வேண்டுமென்றால், சூரியன் உதயமானதற்கு எப்படி சாட்சி வேண்டியதில்லையோ அப்படி பென்று சொல்லுகிறார்.

नतत्रमानपेक्षास्तिस्वप्रकाशस्वरूपतः ।

நதத்ரநாவெக்ஷாஸ்திஸ்வபுக்ாஸஸ்வரூபவதஃ ।

ஸ்வபுக்ாஸஸ்வரூபவதஃ ஸ்வப் பிர

கது அந்தஆத்துமா இருப்பதில்

காசமான ஸ்வரூபாரகையால்

தோவெக்ஷா பிரமாணபேட்சையா

ந இல்லை

(எனது

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்குகிறார் என்கிறஞானம் உண்டாகும் பொருட்டு உபாயம் வேண்டியாதாயிருக்கிறதே அதற்கென்ன செய் வேனெனில்.

तादृग्व्युत्पत्त्यपेक्षाच्छ्रुतिपठगुरोर्मुखात् ॥

தாடிஹுதுத்ருவெக்ஷாவெ ஹுதிவம்முரொஹுவாசு ॥ ௨௫

காடிஹுதுத்ருவெக்ஷாவெச அப்

ருவினுடைய

படி ஆத்துமாகயம் பிரகாசமென்ற

ஹுவாசு சந்நிதியிலிருந்து

ஞானம் உண்டாகவேண்டு மென்

ஸ்ரீ ஹுதி ஹுதித்தோடே கூடிய

பாயாகில்

சுருதியை

மற்றொரு சகல ஆசையும்விட்டு சற்கு

வா படி

அ-கை. சகலவிருத்திகளையும் வயம்பண்ணினால் தான்மாத்திரம் மீதமாயிருக்கிற அனுபவம் வருமென்றே. அது உத்தமாதிகாரி களுக்கு கூடுமேயல்லாமல், என்போலிகளாயிருக்கிற மந்தாதிகாரி முத்தியடைய வழியேயெனில்.

यदिसर्वग्रहत्यागोशक्यस्तिहिधियंत्रज ।

शरणंतदधीनोन्तर्बहिर्वैषोनुभूयताम् ॥

யஜிஸவபுமு ஹத்யாமொஸக்யஸ்திஹிபியம்வஜ ।

ஸரணம் தடியீநொன்தர்வஹிவெபுஷொநுஹூயதாம்॥௨௬

ஸவபுமு ஹத்யாமஃ சர்வ சங்கற்பத்

தியாகமானது

ஸஸக்யம் அசாத்தியமென்று

யஜி சொல்வையேயானால்

தஹிபு அப்போ

யியம் புத்தியைத்தானே

ஸரணம் சரணமென்று

வஜ அடை

தடியீநஃ அந்தபுத்திக்கு சாட்சியாக

ணஷஃ இந்த ஆத்துமா (வே

கூஃ உள்ளேயாவது

ஸஹிஃ வா வெளியிலேயாவது

கநுஹூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கவர்

நாடகதீபிகை முற்றிற்று.

(௧௧)வது யோகானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

ஞானிகளடைகிற பிரமானந்தம் சொல்லுகிறார். தைத்திரீய உபநிஷத் து பிரம்மித்து பரத்தையடைகிறானென்றும், பிரம்ரசத்தை யடைகிறானென்றும், வாயுமுதலியவர்கள் அப்பிரமத்திற்குப் பயந்து நடக்கிறார்களென்றும், ஆனந்தத்தை யடைந்தவன் பயத்தை யடையமாட்டானென்றும், புண்ணிய பாபங்களற்றவனென்றும் சொல்லுகிறது. இவ்வாறே அனேக சுருதிகளும் கூறுகின்றன. நாரதர் சனத்குமாரரையடைந்து விஷயசுகமற்றவராயிருந்தாரென்றும், சாந்தோக்கிய சுருதி (7)வது அத்தியாயத்தில் நன்றாய்ச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அச்சுருதியில் சுஷுப்தியானந்தமே பிரமானந்தமென்றும், அப்பிரமானந்தத்தில் சேனமென்ற பக்ஷிபோலும், வல்லூரு பக்ஷிபோலும், ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் சிரமத்தை யடைந்த ஜீவன் சுஷுப்தியான பிரமானந்தபோஜனத்திற்குச் செல்லுகிறானென்றும், சிறுகுழந்தைபோலும், மகாராஜன்போலும், மகா ஞானிபோலும், ஜீவன் பிரமானந்தத்தில் சுதித்துக் கொண்டிருக்கிறானென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. விஞ்ஞானமயனாய் ஜாக் கிரசொப்பனங்களில் விஷயபோகத்தைப் புஜித்தும், ஆனந்தமயனாய் பிரமானந்தத்தில் பேதமாயிருக்கிறான். இவ்விதம் புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவ னைக் கருமம் வெளியிலிழுத்தவுடன் உடனேவராமல் அப்பிரமானந்தவாசனை

ഗ്രീസം.

ஸ்ரீ மணையா ய நம:.

ஸ்ரீராமலிங்கமஹாநாதபுராணநாதர்.

யொழாநது:

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।-

ब्रह्मानन्दाभिधं ग्रन्थं व्याकुर्वेन्नोवसिद्धये ॥

நகராஸ்ரீ ஹாரதீ தீயுடித்தாண்டு நீநாள் |

ஸ்ரீ ஸ்ரீ நாதாஸி யம் த்ரீ யோஷ்நா காவே ஸுபேநா யஸி க்யே ||

ஸ்ரீ பாரதிதீர்த்த வித்திபார்வைய முனிசுவர்களை வந்தனம்பண்ணி யோ
கானந்தத்திற்கு சம்ஸ்க்ரமமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கக. உண்டான ஞானஞ் சித்தியாகும்பொருட்டும் பண்ணப்போகிற கிரந்தமானது நிர்விக்க்னமாய்ப் பூரணமாகும்பொருட்டும், தத்துவஞானத்திற்குதடைகளாயிருக்கிற பாபங்கள் நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டும், தனக்கு அபிமதமான பிரமானந்த தெய்வஸ்மரணமாகிற மங்கனத்தையாசரித்துக்கொண்டிருப்போஜனங் கேட்போருக்கு இதில் சிந்திக்கும்பொருட்டும், பிரயோஜனத் தோடே கூடிய இந்த கிரந்தத்திற்கு பிரமானந்தமென்று வெளியாகப் பேர்வைத்ததுந் தவிர இந்தக் கிரந்தத்திற்கும், பிரமானந்தத்திற்கும் பேதமின்மையால், பிரமானந்தமென்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிறார்.

அ-கை: இந்த பிரம்ஞானத்திற்குத் துக்கநிவிர்த்தி யானந்தாவாப்தி ரூபமான இருவகைப் பிரயோஜனமுண்டென்று சொன்னீரோ, ஒரு வியாதிக்காரன் ஒரு மருந்தைச் சாப்பிடவாரம்பிக்கும்போதே, இந்தமருந்தினால் வியாதி தீர்ந்து சுகம் வருமென்பதற்குச் சாஸ்திரங் கேட்பதுபோலே, இவடத்திலும் சுருதிமுதலான பிரமாணங்களை நம்பிக்கைவரும்பொருட்டுகொண்பிக்கவேண்டுமெனில், இந்தவிஷயத்தில் வெகுவிதங்களான சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமிருக்கின்றனவென்பதைக் காண்பிக்க வாஞ்சையுள்ள இந்த குருநாதன் இரண்டிசுருதிகளாகக் காண்பிக்கிறார்.

௫௦௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ब्रह्मवित्परमाप्नोतिशोक्तरतिचात्मवित् ।

ஸ்ரஹ்விது ரபாவொதிஸொகஞா திவாதூவிசு ।

ஸ்ரஹ்விசு பிர்மமே நானென்றறிந்த

ர்மமென்றறிந்தவன்

ஞானியே

ஸொகம் அஞ்ஞானத்தாலுண்டான

வரம் நிரதிசயமானசுகத்தை

சகல துக்கத்தையும்

சூபொகி அடைகிறான்

சொகி கடக்கிறான்

சூதூவிசு ஆத்துமாவே பரிபூரண பி

அ-கை. ஆனந்தவாப்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பி
விக்கிறார்.

रसोब्रह्मरसलब्धानन्दीभवतिनान्यथा ॥

ரவொஸ்ரஹ்ரஸம்லப்தானந்திபவதிநான்யதா ॥ ௨

ஸ்ரஹ்ரஸம் பிர்மமே ரசமென்றும்

ந.சுந்யூயா வியதிரேகத்தாலும் அ

ரஸம் இந்தபிர்மரசத்தை

தைஸ்திரப்படுத்திக்காட்டுகிற சுரு

லப்தா அடைந்தவனே

தியைச்சொல்லுகிறார்இதைத்தவிர

சூமந்தீ ஆனந்தத்தை யுடையவனாக

வேறேயெவ்விதத்திலும் சுகமில்லை

ஹவகி ஆகிறென்றுசொல்லி

யென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. மேலும் பிர்மஞானிக்கே பயமில்லையென்றும், அஞ்ஞானிக்கு பய
முண்டென்றுஞ் சொல்லுகிற சுருதிவாக்கியங்களைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रतिष्ठांविन्दतेस्वस्मिन्यदास्यादथसोभयः ।

कुरुतेस्मिन्नन्तरञ्चेदथतस्यभयंभवेत् ॥

புதிஷ்டாவிந்ததெவ்ஸ்மின்யதாஸ்யாததஸோஹயஃ ।

கூருதெவ்ஸ்மினன்தரனென்ததஸ்யதஸ்யலயம்ஹவெசு ॥ ௩

யதா எப்போ

சுஷ்டிந் இந்த ஆத்துமாவில்

வ்ஷ்டிந் தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவில்

சுஜரம் சிறிதும்பேதத்தை

புதிஷ்டா நாம்பிர்மமென்கிறதிருட

கூருதெவெசபண்ணினானையானஸ்

த்தை

சுய அப்பவே

விந்நெவ்யாச அடைகிறானே

தஸ்ய அவனுக்கு

சுய அப்பவே

ஹய பயம்

ஸம் அவன்

ஹவெச உண்டாய்விடும்.

கலயம் அபயத்தையடைகிறான்

அ-கை. இதர்க்கு சாஸ்திரைப் பிரசித்தமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

वायुस्सूर्योवहिरिन्द्रोमृत्युर्जन्मान्तरेन्तरम् ।

कृत्वाधर्मविज्ञानन्तोप्यस्माद्गीत्याचरन्तिहि ॥

வாயுஸூரியோவஹிரிந்த்ரோமர்த்யுர்ஜன்மான்தரேந்தரம் ।

கருக்வாபர்த்தவிஜ்ஞானந்தோப்யஸ்தாஹீத்யாச்சரந்திஹி ॥ ச

வாயுஃ வாயுவும்

ஸூரியஃ சூரியனும்

வஹ்ஃ அக்கினியும்

உமர்த்யுஃ தேவேந்திரனும்

ஜன்மான்தரஃ எமதர்மராஜாவும்

கருக்வா இதற்கு முந்தின ஜன்மத்தில்

சுஜாநம் பிர்மம்வேதே தாங்கன்வேதே
யென்ற பேதத்தை

அ-கை. இன்னும் ஞானிக்கே ஆனந்தமென்பதையும், பயமில்லையென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

கருக்வா பண்ணி

உமர்த்யுஃ சகலவிதமான தர்மங்களை

விஜ்ஞானம் கூவி அறிந்தவர்களாயி

ருந்தும்

சுஜாநம் இந்தப்பிர்மனிடத்தில் நின்று

விக்ரா பயத்தினாலே

வாணி வஹி அந்தத்தெழில்களை யேற்ற

றத்தாழ்வன்னியில் சாவமதானபா
கச் செய்கிறார்களன்றோ.

आनन्दब्रह्मणोविद्वान्निभेतिकुतश्चन ।

சூநநாஸ்துஹ்நொணாவிவாஹ்விலைதிகுதஸ்துந ।

ஸுஹ்ணஃ இந்த அகோசரமான பிர்மத்தினுடைய

சூநநம் ஸ்வரூபமான ஆனந்தத்தை
த் தானென்றறிந்த

வி-ம்- பயத்திற்கு காரணங்களான இந்தேகாதிகள் பொய்யென்றறிந்திருப்பதால், இகத்தில் நேகத்திற்கு வருகிற வியாதியாதி தாபத்திரயத்தாலுஞ் சூக்கும தேஹாத்யாசந் தவிர்ந்திருப்பதால் பரலோகபயிர்ச்சிக் கேதுவான பாபாதிநிமித்தியத்தாலும் பயமிவனுக்கில்லை. பிர்மத்தினுடைய ஆனந்தமென்று சொன்னதினால், பிர்மம் வேதே, ஆனந்தம் வேதேயென்றுதோற்றுகிறதே யென்றால், இராகுவக்கு தலைமாத்நிரமிருந்தும், இராகுவினுடையதலையென்ற பிரயோகம்போல பிர்மத்தின் ஸ்வரூபமே யானந்த மாவதால் பேதமில்லையென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோகநிமித்தியமான பயமில்லையென்பது எதினாலறியப்படுகிறதெனில்,

एतमेवतपेनैवाचिन्ताकर्मागिसंभृता ॥

கரு-ஃ. நிவடிவ-ஃ புண்ணியபாப கர்

பமா ன து

மங்களாகிற ஆக்கினியினால் சம்பா

வனபு.வனவ இந்த ஆத்துமஞானி ஓ

திக்கப்பட்டதான

ருவரீன, க்தரான

வனப்பு அச்சு இந்தசிந்தையாகிற தா

நம்மவர்க் தாபப்படுத்தமாட்டாது.

வி-ம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் பிராணோந்தகிர மண்காலத்தில் பூததரிசன
மான உடன், அய்யோ நாம் ஒருநன்மையான புண்ணியமும் செய்யவில்லையே
பாபமே செய்து வந்தோமே, இனிபோகிற சமயத்தில் என்ன செய்வோமென்று
வருகிறதாயிற்று நிச்சயமாயுண்டாகும்.

அ-கை. ஆனால் ஞானிக்குமாத்திரம் இப்படி வருகிற புண்ணிய பாப சிந்தனை யென்னகா? னத்தா. வில்லாமற்போகிறதெனில்,

एवंविद्वान्कर्मणीद्वेहित्वात्मानंस्मरेत्सदा ।

कृतेचक्रमर्णस्वात्मरूपेणैवैपपश्यति ॥

எனவ்வி லாநடு^{நடு}ணீ^{ணீ} வெஹி^{ஹி}சு^{சு}பா^{பா}தா^{தா} ந^நம்^{ம்}ஸ்^{ஸ்}ரெ^{ரெ} த^தடா^{டா} |

சூதெவகழ் ஸுரதார உவெண்ணெவஷ்வஸூதி || சூ

எனவு - பிர்மேநானென்று இப்படி

வணக்கம் இந்த ஞானியானவன்

வினா 10 அறிந்த குாணி

கூடுதலு தன்னால் செய்யப்பட்ட

சுருஷி வெ இரங்குகான புண்ணி

வைகாசி மாதம்

பாபகர்மங்களை

கூடுணி பாபபுண்ணிய கர்மங்களை

ஹிசுபா தள்கி

வா தாரடுபெண்.எனவ தன்னுடைய

சூர-தூரம் ஆத்துமாவையே

ஆத்மஸ்வரூபமாகவே

வடிகா ஸதா காலெமும்

பொது பார்வையுடன்

வழிபாடு எம்மரிதுக்கொண்டிருப்பன்

வி-ம். இப்படிப் பார்க்கிறென்றதினால், ஞானிக்கு சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவனுக்கு அந்தசொப்பனத்தில் செய்த புண்ணியபாபங்களை உபேசைச் செய்கிறதான பாதாதிருஷ்டியும், பொய்யென்று பார்க்கிறதான மித்தியாதிருஷ்டியும், சகலமும் தன்சொருபமாய் பார்க்கிற தன்மயதிருஷ்டியும் உண்டாவதுபோல உண்டாகும்.

ஆ-கை. ஞானிக்கு கர்மங்களில்லைபென்று எப்படி சொல்லக்கூடும், தான் செய்தகர்மம், கற்பகோடியானாலும் அனுபவியாமல் திராதென்றும், அனாதி சம்சாரத்தில் வெகுஜென்மங்களில் செய்யப்பட்டதாயும், கணக்கில்லாததாயும், நினைக்கக்கூட இடமில்லாததாய் நிரூபித்த கர்மங்கள் அழிபாதிருக்கு

மென்று சுருதிகள் சொல்வதால், ஞானிக்கு அந்தந்த கர்மங்களைக் குறித்து சிந்தனைகளில்லாமல் எப்படிப்போனில்,

भियतेहृदयग्रन्थिश्चिन्तेसर्वसंशयाः ।

क्षीयतेचास्यकर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥

விடிந்தெஹுடைய ஞாநிஹ்ஹிஹ்ஹெவவஸஸயா: |

க்ஷீயதெவாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் துஷ்டே பராவரெ || ௭

தலிபு ஈஸ்வரனுக்கு மேலான அந்த வராவரெ பிரம்மத்தை

ஹிஹ்ஹி ஸாக்ஷாத் காமாய் அறிந்த மாத்திரத்தில்

ஹுடைய ஞாநி மனதிற்கும் ஆத்து மாவிற்கும் அத்தியாசமானகட்டு

விடிந்தெ பேதிக்கப்படுகிறது

வவஸஸயா: சகலவிதமான சம்ச யங்களும்

விடிந்தெ சேதிக்கப்படுகின்றன

க்ஷய இவனுடைய

கர்பாணி உ கர்மங்களும்

க்ஷீயதெ ஈஷிதுப்போகின்றன.

வி-ம். ஈஸ்வரனுக்கும் மேலாயிருக்கிற பிரம்மே நானென்று எப்போசா ஸ்நாத்காரமாக அறிகிறானே, அப்பொழுதே புத்திக்கும், அறிவுக்கும் சம்பந்தமான அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமான ஹி நுதயகிரந்திபேதித்துப்போகிறது. ஆத்துமா தேகாதிகளுக்கு வேறா, அல்லவா; வேறாயினும் கருந்ருத்வாதி உண்டா, இல்லையா; அகர்த்தாவாயினும் தனக்கும் பிரம்மத்திற்கும் பேதமிருக்கிறதா, அல்லவா; பேதமின்மையாயினும் அந்த ஞானம் கர்மசக்தமாய் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமா, தனிமையாய்க் கொடுக்குமாவென்று இதுமுதலான சம்சயங்களெல்லாம் சேதிக்கப்படுகின்றன. சஞ்சித புண்ணியபாப கர்மங்களெல்லாம் சித்திரவஸ்திரம்எரிந்தபிரகுசித்திரமிராததுபோலமுலாஞ்ஞான நாசத்தால் நசிக்கிறதென்று சொல்லுகிற சுருதியை நீ யேன் அறியவில்லை.

அ-கை. மோக்ஷத்திற்கு எத்தனை யாவழி யிருக்கும்போது ஞானத்தை யே முக்கியமாய் சொல்லவேண்டியது பாது பற்றியென்று சிஷ்யன் சங்கைபண்ணுகிறான். ஐயா நூறுவயதுவரை சத்தருமங்களைபே செய்துகொண்டு ஜீவிக்கவேண்டுமென்றும் இப்படி செய்துவந்தாயேயானால் உன்னிடத்தில் ஒரு பாபகர்மமும் ஒட்டாதென்றும், வித்தையென்றும், அவித்தையென்றும் சொல்லப்படுகிற இரண்டுகூட மார்க்கத்திலும் யாதாமொருபுருஷன் அவைகளை அனுஷ்டித்து அவைகளில் அவித்தையான மிருத்துவைத்தாண்டி வித்தையினால் அமிருத்தவஞ்சை யடைகிறுனென்றும் இதுமுதலான சுருதியாலும் கர்மத்தினாலேயே நன்றாய் சித்தியை ஜனகாதிகள் அடைந்திருக்கிறார்களென்றும் எப்படி அன்னமானது தனித்து சுகங்கொடாமல் தேன் முதலான மதுரபதார்த்தங்களைடே சேர்ந்து சுகத்தைக் கொடுக்கிறது அந்த தேன்

முதலானதும் தனித்துச்சாப்பிட்டவனுக்கு சுகங்கொடாமல் அன்னத்தோடே சேர்ந்தே சுகங்கொடுப்பதுபோல இப்படித் தபசும் ஞானமும் தனித்தனியே சுகங்கொடாமல் இரண்டும் ஒன்றுசேர்ந்தே பவவியாதி நிவர்த்திக்கிற மகத்தான ஓளவுதமாகிறதென்றும் ஞானகர்மஞ்ஞடைய ஒற்றுமையால் முக்திவருமென்று சொல்லுகிற ஸ்மிருதியாலும் ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவாராதென்றும் கர்மமாவது அல்லது ஞானத்தோடே சேர்ந்த கர்மமாவது முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது நீங்கள் அதற்கு விரோதமாக ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவருமென்று எப்படிச் சொன்னீரென்றால் நீ சொன்ன வாக்கியங்களில் ஞானமும் தபசும் சேர்ந்து ஓளவுதமாகிறதென்று சொன்ன வாக்கியத்திற்கு பாபநிவர்த்தியான தபசையும் நிஷ்காமிய புண்ணியமாகிற வித்தையும் சேர்ந்து சித்தசுத்தியைக் கொடுக்குமென்று தாற்பரியம். ஜனகாதிகள் கர்மத்தால் சித்தியை யடைந்தார்களென்பது சித்தசுத்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிறது. வித்தை அவித்தையென்று சொல்லுகிற சப்தங்களுக்கு உபாசனையையும் கர்மத்தையையும் குறித்துச் சொல்லுகிறதென்ற தாற்பரியமானதால் இந்த பிரம்ஞ்ஞானம் வேறொரு சாதனங்களை அபேக்ஷியாமலே முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லுகிற சுவேதாசுவதர உபநிஷத் வாக்கியத்தை அர்த்தத்தோடே சொல்லுகிறார்.

तमेवविद्वानत्येतिमृत्युपन्थानचेतरः ।

தமெவவிதவாநதெதுதித்யுத்யுஹ்வாநதெதாரஃ ।

தஃ ஸ்வவ அந்தப்பிரம்த்தையே

விதவாஹ அறிந்தஞனி

த்யுத்யுஹ ஜனனமரணத்தை

ஊதெதுதி தாண்டுகிறான்

ஐதாரஃ உ மோக்ஷத்திற்குப்பிரம்ஞானத்தை தவிர வேறே

வாஹாஃ ஒருவழியும் [கிறது]

ந இல்லையென்று சுருதி சொல்லு

அ-கை. எத்தனையோவிதமான ஸ்தூலகுக்கும் காரணவிஷய ஜீவ ஈஸ்வர அஞ்ஞானங்களான பாசங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளில் நின்று இவன் எவ்விதமாய் விடுபடுவானெனில்.

ज्ञात्वादेवंपाशहानिःक्षिणैःकुशैर्नजन्मभाक् ॥

ஜ்ஞாஹ்வாஹ்வாஸஹாஹிஃக்ஷணைஃகௌஸௌநஜந்மபாக் ॥

ஹ்வா தேவ்வமானபிரம்த்தை

ஜ்ஞாஹ்வாநானென்றறிந்தமாத்திரத்தில்

வாஸஹாஹிஃ நீகேட்டசகல்பாசங்க

ளுங்கெட்டுப்போம்

க்ஷிணெணஃ க்ஷயிந்துபோனவையான

கௌஸௌநுக்கங்களினாலே

ஜந்மபாக் மறுப்படி ஜன்மத்தை

ந அடையான்

அ-கை. நீர் ஞானி துக்கத்தைத் தாண்டுவென்று சொன்னசுருதி சரி. இப்போ சுகதுக்கமறுபலத்தில் காணப்படுகின்றனவே யெனில்.

देवमत्वाहर्षशोकौजहात्यत्रैवधैर्यवान् ।

தெவஸ்வாஹர்ஷ-புஸோகஸஜஹாதுதெவதெய்யபுவாநு ।

தெய்ய-புவாநு தீரஞானஞானி

களையும்

தெவ-பிரம்மேநானென்று

சுது-வனவ இவடத்திலேயே

உகா அறிந்து

ஜஹாதி விடுகிறானென்றுசுருதிசொ

ஹர்ஷ-புஸோகஸ சகலசுகதுகங்களை

ல்லுகிறது

அ-கை. சரீரமிருக்கும்போது பிராப்தகம்மம் இவனை எப்படித்தாபப்படுத்தாமலிருக்குமெனில்.

नैनंकृताकृतेपुण्यपापेतापयतःकचित् ॥

நெநகருதாகுதெபுணுபாவெதாவயதஃகதி || கூ

கருதாகுதெ பண்ணப்பட்டவைக

வனம் - ஓர்தஞானியை

ளாயும் பண்ணப்பட்டாதவைகளாய்

கூவிய ஓரிடத்திலும்

மிருக்கிற

புணுபாவெ பாபபண்ணியங்களி

சாவயதஃ - தாபப் படுத்துகின்ற

ரண்டும்

னவல்ல

அ-கை. இவ்வளவு சுருதிகள்தான் ஞானிக்கதுக்க நிவிர்த்தியா நந்தாவா ப்தியான் இருவகை ப் பிரமீயாஜனங்களை சொல்லுகின்றனவோ இன்னும்வேறு பிரமாணங்களிருக்கின்றனவோ வென்றால் இருக்கிறது அதாவது சிவபுராணமான சூதசம்ஹிதாவசனமாவது எவன் சர்வபூதங்களுக்குள் தன்னையும் தன்னிடத்தில் சகலபூதங்களையும் பார்க்கிறானோ அவன் ஆத்தம திகழ்தராப்தனராஜ்யத்தை யடைகிறானென்று சொல்லுகிறது பகவத்கீதையில் சூதத்திரஞ்ஞனே நானென்று அறிந்ததினாலே மேலானசுத்தியை யடைகிறானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கேடுபெரிஷத்தில் இப்போதன்னையறிந்தவன் பிரம்மமாகுள். அப்படி யறிபாதவனுக்கு மகத்தான நஷ்டமென்றும்பாநொருவர் தன்னை யறிகுருக்கனோ அவர்கள் அமிர்தாளாக வாகுருக்கள், மற்றவர்கள் துக்கத்தையே யடைகிறார்களென்றும் தேவதைகளுக்குள்ளே எவன் இந்த ஆத்தமாவை யடைகிறானோ அவனே அவனாகிறானென்றும் அவரை யறிந்தவன் மிருத்தியு முகத்திலிருந்து விடுபடுகிறானென்றுஞ் சொல்லுகிறதென்று காண்பிவிக்கோர்.

इत्यादिश्रुतयोःब्रह्मचाःपुराणैस्मृतिभिस्सह ।

ब्रह्मज्ञानेऽनर्थहानिमानन्दंचाप्यघोषयन् ॥

ஐதூதிசுருதயோஃவ்ஹ்யாஃபுராணைஸ்மூரகிவிஸ்தஹ ।

வ்ஹஜ்ஞானெநநயஃபுஹாநிநாநநாநாநவ்யவ்யநு || கூ

ஆ-கை. அந்த பரிமாணங்களுக்கான லக்ஷணத்தால் அறிந்தாரெனில்.

ज्ञेयाश्शब्दादयो नैतत्तृयमुत्पत्तिः पुरा ॥

ருக்க

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

விஜ்ஞாநமய உது னொஜ்ஞா தாஜ்ஞா நாமெநாமயம் |

ஜெயாஸூவாடி யொநெத த ய உது தி து வாரா || கரு

உது து பரமாத்மாவிலுண்டாயிருக்கிற	ஜெயா ஞெயங்களை நப்படும்
விஜ்ஞாமயம் விஞானமயனே	வந்த இந்
ஜ்ஞாதா ஞாதாவெனப்படுகிறான்	தயா மூன்றும்
நெநாமயம் மனோமயனே	உத்திதம் சிருஷ்டிக்கு
ஜ்ஞாமு ஞானமெனப்படும்	வாரா முன்னே
ஸூவாடியம் சப்தாதிவிஷயங்களை	ந இல்லை.

அ-கை. அப்படி பிர்மத்தில், திருபுடி யில்லையென்பதை அனுபவமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

त्रयाभावेतुनिर्द्वैतः पूर्णवानुभूयते ।

समाविसुसिर्मूर्त्तिसुपूर्णस्सृष्टेः पुरा तथा ॥

தூயாவெது நிறெது உது வகுண வுணவா நாலுயதெ |

வலாயிலுவிஜ்ஞாமயாஸுவகுண வுணவெது வாரா தயா ||

வலாயிலுவிஜ்ஞாமயாஸுவகுண ஞானி	காலுயதெ எப்படி அனுப்பவிக்
யின்சமாதியிலும், அஞ்ஞானியின்	கப்படுகிறதோ
சுஷுப்த்தி முற்சைகளிலும்	தயா அப்படி.
தூயாவெ.து திருபுடி இல்லாத	வெது சிருஷ்டிக்கும்
ருப்பதால் [கிற	வாரா முன்னேயும்
நிறெது உது துவைதரஹிதராயிருக்	வகுணம் பூர்ணபிர்மமே ஆன்மா.
வகுணம் எனவ பூர்ணஸ்வரூபந்தா	வாயனுபவிக்கப்படுகிறதென்று நன்றாய்
னே	சகலராலும் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கு முன்னே இருக்கிற பிர்மம் பூர்ணமாயிருக்கட்டும் ஆனந்தமென்பதெப்படியெனில்.

योभूमासुखं नाल्पे सुखं त्रेधा विभेदिनी ।

மொலுஜாவஸுவாநாலு வுணவெது யாவெது ||

யம் சாந்தொக்கியசப்தமாத்மாயாத்	வாஸு ககம்
தில் யாதொன்று	தூயா முவிதமான
உது பூர்ணமாயிருக்கிறதோ	விவெதிநீ பேதத்தோடே கடியிரு
வம் அது	க்கிற

சுலோ அர்பமானதிருபுகில்
ஸுஸா சுகம்

ந ஸ்லோயென்றுசொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படி யாருக்கு யார், சொன்னதாக எங்கே சொல்லியிருக்கிற தெனில்.

सनत्कुमार प्राहैवनारदायातिशोकिने ॥

ஸநத்ஹூமாரஹைவாநாரதாயாதிஸோகிநே || க௪

ஸநத்ஹூமாரஹைவாநாரதாயாதிஸோகிநே || க௪
ஸநத்ஹூமாரஹைவாநாரதாயாதிஸோகிநே || க௪
வா
ஸநத்ஹூமாரஹைவாநாரதாயாதிஸோகிநே || க௪
அத்தியந்தமதுக்கத்
தையடைந்தவரான
அ-கை. ஐயா சர்வஞ்ஞான நாரதர் மிகவும் துக்கப்பட்ட காரண
மேதெனில்.

सपुराणान्पञ्चवेदानुशास्त्राणिविविधानिच ।

ज्ञात्वाप्यनात्मवित्वेननारदोतिशुशोचह ॥

ஸபுராணாந்ஹைவெதானுஸாஸ்திராணீவிவிதாநிவ |

ஜ்ஞாஸ்வாப்யநாத்விதேஹநாரதோதிஸுஸோஹ || க௫

நாரதஃ நாரதமானவர்

ஜ்ஞாஸ்வாப்ய நன்று யறிந்திருந்தும்

ஸபுராணாந் பதினெண் புராணங்
களோடே

ஐநாத்விதேஹ ஆத்தமவித்தாகத்தி
னாலேயே

வெவெதானுஸாஸ்திராத் தேதே சேர்ந்
த ஐந்து வேதங்களையும்

ஐநாஸ்வாப்ய அஞ்ஞானி களைக்

விவிதாநி நானுவிதங்களான

காட்டிலும் அத்தியந்தம் துக்கப்ப

ஸாஸ்திராணி.வ சாஸ்திரங்களையும்

ட்டாரன்றோ

அ-கை. வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றவனுக்கு சுகல துக்கமும் போகுமென்
பது பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நாரதர் அநிதுக்கத்தை அடைந்ததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

वेदाभ्यासात्पुरातापत्यमात्रेणशोकिता ।

पश्चात्त्वभ्यासविस्मरभङ्गगर्वैश्चशोकिता ॥

வெதாப்யாஸாத்ஹூதாபத்யமாநேஸோகிதா |

பஸ்தாத்வாப்யாஸவிஸ்மரபங்஑ர்வையேஸோகிதா || க௬

வெதாப்யாஸாத் வேத சாஸ்திரங்கள்
வாரா முன்னே

தாவத்யாஸாத்ஹூதா ஆத்யாதிமிகா
நிநாபந்திரபதால்மாந்திரம்

ருத ௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸோகிதா நான் துக்கப்பட்டுக் கொ
ண்டிருந்தேன்
வஸூக சுற்றி பிற்பாடொவென்றால்
சுயூலவிஷ்ணுமவெ-ஃ.அ அப்
பியாசம்பண்ணுவதாலும் பண்ணி

னது மறப்பதாலும் சபையில்மேன்
மையானவித்துவானால் அவமானப்
படுவதாலும் தாமதத்தேர்வனைக்க
ண்டு மமதையுருவதாலும்
ஸோகிதா துக்கமுண்டாகிறது.

அ-கை. சர்வஞ்ஞான நாதர் துக்கத்தை அடைந்தாரென்று எங்கேசொ
ல்லியிருக்கிறதெனில் அந்த சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற
தென்று அந்த வாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सोहंविद्वन्प्रशोचामिशोकपारंनयात्राम् ।

इत्युक्तसुखमेवास्यपारमित्यस्यघट्टविः ॥

ஸோஹாவிதநு ஸோவாஸோகவாராநயா து-ஃ. |

ஐத்யுக்தஸு-ஃவரெவாஸ்யவாரஸித்யஸ்யாஜ்ஜவிஃ || ௨௦

விதநு ஏசனக்குமாரா ஏகுரோ
சுதூ இந்த
ஸஃ சுஹா அந்த சம்சாரசமுத்திரத்
தில் முழுக்கிக்கொண்டிருக்கிறான்
புஸோவாஸி மிகவும் துக்கத்தையிரு
தோ என்னை (க்கிறேன்
ஸோகவாரா இந்த துக்கசமுத்திரத்
திலிருந்து

சய. ஐகி கரை யேற்றிவையுமென்று
உதூ இப்படி சொல்லப் பட்டமாத்
தில்
ஃவி. சனக்குமாரரிஷியானவர்.
சுயூ இந்த துக்கத்திற்கு
ஸு-ஃவனவ சுகந்தானே
வாரா ஐகி கரையென்று (லுகிறார்
சுயூபாசு சொன்னாரென்று சொல்

அ-கை. விஷயத்தில் எவ்வளவோ சுகமிருக்கும்போது அதை யற்பமெ
ன்றும் சுகமில்லையென்றும் எப்படிசொல்லலாமாவெனில்.

सुखैवैपयिकंशोकसहस्रेणावृतत्वतः ।

दुःखमेवेतिमत्वाहनाल्पेस्ति सुखमित्यसौ ॥

ஸு-ஃவரெவஷயிகம்ஸோகஸஹஸுரணாவூதசவதஃ |

஁-ஃவரெவெதிமத்வாஹநால்பேஸ்திஸுகமித்யஸௌ || ௨௧

வெஷயிகம் ஸு-ஃவ விஷயானந்த
மானது
ஸோகஸஹஸு-ஃ ஆயிரர் துக்கத்
தோடே
ஸூவூதசவதஃ கூடி இருப்பதால்
சு-ஃவ அப்பமானவிஷயத்தில்
஁-ஃவனவ துக்கமே

ஐகி இருக்கிறதென்று
ஃவா எண்ணி
சு-ஃவ இந்த சனக்குமாரரிஷியான
ஸு-ஃவ சுகமானது (வர்
நாஷி. ஐகி இல்லையென்று
சூ-ஃவ சொன்னாரென்று அந்த சருதி
மேசொல்லுகிறது

அ-கை. துணைத்தில் சுகம் வேண்டாம் அத்துவைதத்திலும் சுகமில்லை யேயனில்.

ननुद्वैतसुखमाभूदद्वैतेप्यस्तिनोसुखम् ।

अस्तिचेदुपलभ्येततथाचत्रिपुटीभवेत् ॥

நநுதெவதெதவஸுஸாபாஹுதெவதெதவஸுஸிநொஸுஸபா ||

சுஸிவெஸுஸபாஹுதெதவஸுஸதிவாபுடீவெவசு || 22

நநு சங்கை

தெவதெ நீர் சொல்லுகிறபடி துணை
ஸுஸா சுகமானது (தத்தில்

போலு இருக்கவேண்டாம்

சுதெவதெ சுவி அத்துவைதமான

ஆத்துமானிலும்

ஸுஸா சுகம்

நொ சுஸி இல்லை

சுஸி வெசு இருக்குமேயானால்

உவதெவதெ காணப்படவேண்டும்

சுஸா.வ அப்படிக்காணப்படும் பசுஷ

த்தில்

திவாபுடீ காண்பான், காசுஷி, நொ

ருளென்ற திருபடியானது

வெவசு உண்டாகும்

அ-கை. அப்படி திருபடியு ன்ளானால் அத்துவைதத்திற் கானியுண்டா குமேயெனில் அத்துவைதத்திற்கு சுகம்காரணமில்லைபெண்பதை அங்கீகரிக்கிறார்,

मास्त्वद्वैतसुखं किन्तु सुखमद्वैतमेव हि ।

மாவுதெவதெதவஸுஸாசுகிணுஸுஸாஸுதெவதெவவஸி |

சுதெவதெ அத்துவைதத்தில்

ஸுஸா சுகமானது

போலு இருக்கவேண்டாம்

கொது பின்னைபொவெனில்

சுதெவதெ வஸவ அத்துவைதமானவ

ஸ்துவே

வஸா ஹி ஆனந்தருபமன்றெ

அ-கை. அதற்கென்னப்பிரமாணமெனில்.

किमानमिति चेन्नस्तिमानाकांक्षास्वयंप्रभे ॥

கிஹாநதிதிவெஹாவஸிநொநொகாஸுஸாவஸயம்புஹெ || 23

போதொ கி என்னபிரமானம்

ஐகி வெசு என்றுகேட்டால்

வஸயம்புஹெ சுயம்பிரகாசமாயிருக்

கிற வஸ்துவில்

போதொகாஸுஸ பிரமாண பேசைஷ

யானது

போலி தேவைஇல்லைஎன்றறி

அ-கை. ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில் பிரமாணபேதெனில்

चरभत्वेभवद्वाक्यमानंयस्माद्वानिदम् ।

अद्वैतमभ्युपेत्यास्मिन्सुखंनாस्तीतिभावते ॥

ஸ்ரீபுலகேசவரவராகுரோநாயகஸூரீவாநிதீ |

சுமெவதஜெஹுமெவதஜாஸிஹுமபாநாஸிதிவாஷதெ || 29

ஸ்ரீபுலகேச ஆத்துமா சுயம்பிரகாச

மென்பதில்

ஸ்ரீபுலகே உன்னுடையவாக்கியமே

சோதா பிரமாணம்

யவ்யாச யாதொருகாரணத்தினால்

ஸ்ரீபுலகே

உடைய இந்த

சுமெவதஜெ ஆத்துவைதத்தை

சுயம்புவெத ஆங்கீகரித்து

சுயம்பு இந்த ஆத்துவைதத்தில்

ஸ்ரீபுலகே சுகமானது

நாஸி இல்லையென்று

உதி இப்படி

வாஷதெ சொல்லுகிறபோதுதான்

நீ ஆத்துவைதத்தை ஒப்புக்கொ

ண்டதாக ஆயிற்று

சு.கை. ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று சங்கிக்கிறது.

नाभ्युपैम्यहमद्वैतत्वद्वचोनूयदूषणम् ।

वचमीतिचेत्तदाब्रूहि किमासीद्वैततःपुरा ॥

நாஸிஹமெவஜெஹமெவதாசவவவாநதிஜெஜெஷண |

வஜிதிவெதஜாநுஹிசீதாஸிஜெததஜெவாநா || 29

சுமவ நான்

சுமெவத ஆத்துவைதத்தை

நாஸிஹமெவஜெ ஆங்கீகரிக்கவில்லை

சுமவஜெ நம்முடையவார்த்தையை

சுமஜெஜெ ஆகேஷித்து

ஜெஷண தாபிந்ததேனென்று

வஜி உதி நெச சொல்வவேயானால்

தஜா அப்போ

மெவகஜெ சிருஷ்டிக்கு

வாநா முன்னே

கா என்ன

சுமஜெ இருந்தது

ஸ்ரீபுலகே சொல்

அ.கை. சிவபிரணயை பார்த்து குரு கேட்கிறது.

किमद्वैतमुतद्वैतमन्योवाकोटिरन्तिमः ।

अप्रसिद्धो न द्वितीयोऽनुत्पत्तेरिशप्यतेऽग्रिमः ॥

கிமெவதஜெமெவதஜெமெவதஜெவாநகாபிரணிதீ |

சுமவஜிவாநகாபிரணிதீமெவதஜெதஜெஷணதஜெ || 29

சுபுலிஃ அப்பிர சித்தமாகிவிடும்
சுமூதூதூஃ சிநுஷ்டிக்கு முன்னே
துவைதமானது உண்டாகமையால்
அதீயஃ ந இரண்டாவது பகூமுங்
கூடாதுபாணைசட்டிஉண்டாகுமுன்
னே அவைகளிருந்ததாக சொல்ல
க்கூடாததுபோலவறி (மே
சுமூதூஃ முகலாவதான அத்துவைத
ஸிஷ்யுதெ மண்போல மீதமாயிருக்கி
றது

अद्वैतसिद्धिर्युक्तचेवनानुभूत्येतिचेद्वद ।

निर्दृष्टान्तासदृष्टान्तावाकोद्व्यन्तरमत्रनो ॥

நிபுஷ்டாநாஸநிபுஷ்டாநாவாகொடுநாநுநுநொ|| ௨௭

வடிநாடா வா திருஷ்டாந்தத்
தோடோகடியதா
வடி சொல்
சுத்ரு இந்தவிஷயத்தில்
கொடியனா நொ இந்த இரண்டை
யுந்தவிர வேறொருவிதமான யுக்தி
யில்லையே

ச-கை. திருஷ்டாந்தமில்லாத யுத்தியேயெனில்.

नानुभूतिर्नदृष्टान्तइतियुक्तिस्तुशोभते ।

நா நுலுதி நுடிஷாநு தியுதிஸுஸொலுதெ |

யுதில் கூ யுக்தியோ வென்றால்
 சொல்கை தலையில்லாதவன் விளங்
 குவது போலேவிளங்கும்

சுவை ஆச்சரியம்

யஃ எவன்

வ்வுஷ்டெந்தன்னுடையசஷுப்தியை

தவெதி அறிபவிலையொ

சுவ) இவனுக்கு

வாஸுஷ்டு.தா பிறருடைய ச

ஷுப்தியைச்சொல்லுவதில்

கா என்ன

கயா பிரசித்தியிருக்கிறது

அ-கை. ஐயா, நீர் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டாம் நான் சொன்னதிருஷ்டாந்தத்தை யுக்தியூர்வகமாகச் சாதிக்கிறேன்.

निश्चेष्टत्वात्परस्सुसौयथाहमितिवेत्तदा ।

उदाहर्तुस्सुபुमेस्तेस्वप्रभत्वंबलाद्भवेत् ॥

நிஸ்சேஷ்ட்வாத்பரஸ்சுஸௌயதாஹிதிவெதுதா ।

உதாஹதஸ்சுபுமேஸ்தேஸ்வப்ரபத்வம்வலாஹ்வேந ॥௩௧

வாஃ அன்னியன்

வ்வுஷ்டஃ தூங்குகிறவனாக இருக்கத்

க்கவன்

திஸ்சேஷ்ட்வாச மூச்சிருந்தும் சே

ஷ்டையிலாமலிருப்பதால்

யயா எப்படி

சுவம் உதிவெச நான்தூங்குகிறபோ

துசேஷ்டையன்றியி விருந்தேனோ

என்பாயாகில்

ததா அப்போ

வ்வுஷ்டெஷ்டஃ சஷுப்தியை

உதாஹதஸஃ உதாஹணம் செய்ய

ப்பட்ட

தெ உனக்கு

வ்வுஷ்டவகா சுயம்பிரகாசத்தன்மை

யானது

வவாச பலாத்காரமாக

வவெச உண்டாய்விட்டது

அ-கை. ஸ்வப்பிரபுத்துவம் பலவந்தமாக வந்ததென்று எதினால் சொன்னீரெனில் பிரளயத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாக சஷுப்தியை சொல்லவந்தாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

नेन्द्रियाणिनष्टान्तस्तथाप्यङ्गीकरोषिताम् ।

इदमेवस्वप्रभत्वंयद्भानंसाधनैर्विना ॥

நெந்த்ரியாணிநஷ்டான்தஸ்தாப்யங்கிரோஷிதாம் ।

ஐதமேவஸ்வப்ரபத்வம்யத்ப்ரபாஸாஸநெவவிபுநா ॥ ௩௨

நெந்த்ரியாணி சஷுப்தியில் தந்த

ன்கரணத்தில் இந்திரியங்கள். லயி

த்துப்போனதால் யாதொரு இந்தி

ரியங்களும்இல்லை

நஷ்டிஷ்டாஃ அப்பிரசித்தமான அ

ன்னியனுடைய சஷுப்தியைச்

சொன்ன திருஷ்டாந்தமுமில்லை

கயா சுவி அப்படி இருந்தும்

௫௨௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

தா அதை
கூழ்கொருவி அங்கீகரித்தாயல்லவா
வாய்மென்பதொருசாதனங்களும்
விநா அன்றியிலே
யசு யாதொருவஸ்து

வாநம் விளங்குகிறதோ
உடா னவ அந்தஇதுவே
ஹ்ருவகா சுயம்பிரகாசத் தன்மை
யென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமு மிருக்கட்டு
ம் சுகமிருக்கிறதெப்படியெனில்.

सामद्वैतस्वप्रभत्वेदसुसौमुखं कथम् ।

शृणुदुःखन्तद्वानास्तिततस्तेशिष्यतेसुखम् ॥

வாஉமெவ தஹ்ருவகாசுவதஸுஸௌவஸுஸௌக்யம் ।

ஸ்ரணுஹ்ருஃவந்தாநாஸ்திததஸுஸரிஷ்யதெவஸுஸம் ॥ ௩௩

கூஉமெவதஹ்ருவகாசுவதஸுஸௌக்யம்	ஸ்ரணு அப்போ அதற்குத்தரங்கே
மும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமும் சுஷு	ப்தியில் இருப்பதை
வா ஒப்புக்கொண்டேன்	உஃவா துக்கமானது
வஸுஸௌ சுஷுப்தியிலே	ந சுஷு இல்லை
வஸுஸா ஆனந்தமானது	ககஃ ஆகையினாலே
கஃ எப்படி இருக்கிறது	தெ உனக்கு
வடி சொல்லு	வஸுஸ சுகமே
	ஸரிஷ்யதெ மீதமாகிறது

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருப்பதற்குப் பிரமாணமென்னவெனில்.

अन्वसन्नप्यनन्वस्याद्विद्वोऽविद्वोथरोग्यपि ।

अरोगीतिश्रुतिःप्राहतच्चसर्वजनाविदुः ॥

சுநஸந்நப்யந்நஸ்யாஅவிதவ்விதவ்யரொஹ்யி ।

அரொஹிதிஸ்ருதிஃப்ராஹதச்சர்வஜநாவிதஃ ॥ ௩௪

சுநஃ ஸந்நப்ய குருடனாயிருக்கிறவ	ரொஹி.கவி வியாதிக்காரனும்
னும்	சுரொஹி.கவி வியாதிகாரனாக இருக்க
சுநஸஃ ஸுந குடனாயிருக்கவில்லை	வில்லையென்று
சுந பிற்பாடு	ஸ்ருதிஃ சுருதியானது
விதஃ அடிப்பட்டவன்	ப்ராஹ சொல்லுகிறது
சுவிதஃ அடிப்பட்டவனில்லை	வஸுஸஃ அப்படியே சுகமானபி
	ராணிசனம்

கக உ அந்த அனுபவத்தை

| விஷம் தினமறிந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. சீடன் சங்கிக்கிறதாவது.

नदुःखाभावमात्रेणसुखलोष्टशिलादिषु ।

द्वयाभावस्यदृष्टत्वादितिचेद्विषमवचः ॥

நடும்வா லாவலாடு குண ஸம்வா லெவா ஷு ஸ்ரீ யா ழிஷம் |

அயா லாவஸு டு ஷு சுவா ழி திவெ லிஷ லாவம் || ௧௫

டிஃவா லாவலாடு குண சுஷுப்தியி
ல் துக்கமின்மையிலேமாத்திரம்

ஸம்வா சுகமென்று

ந சொல்லக்கூடாது

லொஷு ஸ்ரீ லா ழிஷம் ஓடுகல்முதலான
வைகளில்

அயா லாவஸு சுக துக்கங் களிரண்
டு மின்மையானது

டி ஷு சுவா சு காணப்படுவதால்

இ.தி.வெசு என்று சொல்வையேயாகில்

விஷம் வலம் உன்வார்த்தை வித்தியா
சமாய்மிருக்கிறது

मुखदैत्यविकासाम्यांपरदुःखसुखोहनम् ।

दैत्यद्याभावतोलोष्टदुःखाद्यहोநसंभवेत् ॥

முவெடி நு விகாஸா ஸ்யாம்பர டுஃசு ஸுஹநம் |

வெடி நு டு லாவதொ லொஷு டுஃவா டு லெஹா நஸம் லவெசு

லொஷு ஓடுமுதலானதில்

வெடி நு டு லாவதம் தீனபாவம்முத

லானவைகாண்ப்படாமையால்

டிஃவா டு லெஹம் துக்கமுதலானவை

களுடைய ஊகமானது

அ-கை. * இதன லனுபவத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

ந. ஸம்வெசு உண்டாகமாட்டாது

முவெடி நு விகாஸா ஸ்யாம் முகத்தி

னுடைய தீனபாவத்தினாலும் மலர்

ச்சியாயிருப்பதாலும்

வா டுஃவா லெஹம் பிரரிடத்

தில்சுகதுக்கங்கள் ஊகிக்கத்தக்கது

स्वकीयसुखदुःखतुनोहनीयेततस्तयोः ।

भावोवेद्योनुभूत्यैवतदभावोपिनान्यतः ॥

ஸ்வகீயஸுவஃவெ துநொஹநீயே ததஸுயொஃ |

லாவொவெடி நு ஸம்வெ து வதலாவொலி நு டுஃ || ௧௬

ஸ்வகீ ய தன்னுடையவைகளான

ஸம்வஃவெ து சுகதுக்கலொவொ

ன்றால்

ந ஸம்வநீயே

ஊகிக்கத்தக்கவை

என்று

சகம் ஆகையினால்

ரு ௨௬

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

தயோஃ அவைகளுடைய
லாவஃ இருப்பானது

சுநஃலஃகு த்யாவனவ தன்னனுபவத்தி
வெஃயஃ அறியத்தக்கது [இலேயே

தஃலாவஃ சுவி அவைகளுடைய அ
பாவமும்

ந,சு.நஃகு மற்றொன்றினாலறியத்தக்
கதன்று.

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிற தென்பதற்கு என்னவாயிற்றெனில்.

तथासतिसुषुप्तौचदुःखाभावोनुभूतितः ।

विरोधिदुःखराहित्यास्मुखंनिर्विघ्नमिष्यताम् ॥

தயாவஸ திவஸஷுபௌ வஃஷுவாலாவொநஃலஃகு திஃ ।

விரொயிஃஷுவராவஃ த்யாவஸநிவிபுவஃஷிதாஃ ॥ ௩௮

தயாவஸ தி அப்படியிருந்துள்ளவில்
ஸுஷுபௌ. வ சுஷுப்தியிலும்
சுநஃலஃகு திஃ அனுபவத்தினாலேயே
ஃஷுவாலாவஃ துக்கத்தின் அபாவமா
னதிருக்கிறது

விரொயிஃஷுவராவஃ த்யாவஸ விரோ
தியான துக்கமின்மையால்
ஸு.௨௦ சுகமானது
நிவிபுவஃ தடையன்றியில்
ஃஷிதா௦ அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிறதென்று உம்முடைய வர்த்தைக்காக
ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமே யல்லாமல் யுக்தியில்லையெனில்.

महत्तरप्रयासेनमृदुशय्यादिसाधनम् ।

कुतस्संपाद्यतेसुप्तौसुखंचैत्तन्नोभवेत् ॥

உஹதூரபுரயாவஸைநஜ்ஜஃஸய்யாஃஷிவாயநஃ ।

குதஸஸ்பாடியதேஸுபௌஸுபவஃஷுதகுநொலவெசு ॥

தகு அந்த

ஸுஷுபௌ சுஷுப்தியில்

ஸு.௨௦ சுகமானது

நொலவெசு வெசு இல்லாதிருக்கும்
பசுத்தில்

உஹதூரபுரயாவஸைந மிகுந்தபிரயா
சத்தினாலே

ஜ்ஜஃஸய்யாஃஷிவாயந௦ மிருதுவா
ன படுக்கைமுதலானசாதனம்

கூ.௧௦ யென்னத்திற்காக

ஸுபாடியதே சம்பாதிக்கப்படுகிறது

அ-கை. துக்கம் போகிறதற்காக பாய் தலையணைகளைத் தேடுகிறானெனில்.

दुःखनाशार्थमेवैतदितिचेद्रोगिणस्तथा ।

भवत्वरोगिणस्त्वैतत्सुखायैवेतिनिश्चिनु ॥

ஃஷுவநாஸாயபுரெவெதஃ திவெஜ்ஜாநிணஸய்யா ।

ஹவசுவரொநிணஸௌ தத்யாவொயெவெதிநிபரி.௩௦ ॥ ௪௦

உபநிஷதாபிஷேகம் துக்கம் போகி
 ற நிமித்தியமாகவே
 ணதக இதைத்தேடுகிறது
 உகிவெசு என்று சொல்வையேயான
 தயா அப்படியே (ல்)
 ரொயிணீவியாதிகாரர்களும் தலைய
 ணைமுதலானதால்
 சுரொயிணீவியாதியில்லாதவர்களாக

ஹவன ஆகவிட்டும்
 ணதக ஆகைபால் பாய் தலை
 யனை முதலானசாதனத்தைத் தே
 டுகிறது
 ஸுஹாபவனவ சுகத்தின்பொருட்டே
 உகி என்று
 நியூ-நு நிச்சயம்பண்ணு

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகமானது பாய் தலையனை முதலான சாதன
 ஜன்மமாய்விட்டதால் விஷயசுகமாய்விட்டதே யெனில்.

तर्हि साधनजन्यत्वात्सुखैषयिकं भवेत् ।

भवत्वेवात्र निद्रायाः पूर्वशय्यासनादिजम् ॥

निद्रायान्तु सुखं यत्तज्जन्यते केन हेतुना ।

தணி-புலாயநஜநுசுவாஸுஷுப்திவெஷயிகம்ஹவெசு ।
 ஹவசெவவாசுநிஜாயாஃவலுவபுஸாயாஸநாஜிஜா ॥ சக
 நிஜாயானுஸுஷுப்திநுஜநுதெகெநஹதாநா ।

தணி- அப்போ
 ஸுபநஜநுசுவாஸு சுஷுப்திசுகம் இ
 ந்தப்பாய்முதலான சாதனங்களா
 ல் உண்டுபண்ணப்படுவதால்
 வெஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான
 ஸுஷுப்தி சுகமாக
 ஹவெசு பவித்து விடுமே யென்றால்
 நிஜாயா நித்திரைக்கு
 வலுவா போகுமுன்னே
 ஸுயாஸநாஜிஜா படுக்கை முதலான

தி னுலுண்டான சுகமானது
 ஹவது ணவ இருக்கட்டும்
 சுநிஜாயா ஆ இந்த நித்திரை
 யிலே
 யசு யாதெரு
 ஸுஷுப்தி சுகங்காணப்படுகிறதோ
 சுக அந்தசுகமானது
 கெந ஹதாநா என்ன ஏதுவினால்
 ஜநுதெ உண்டு பண்ணப்படுகிறது
 சொல்

அ-கை. உலகத்தில் விஷயானந்தமென்று சொல்கிறது ஏதெனில்.

सुखाभिमुखधारादौ पश्चान्मज्जेत्परे सुखे ॥

जाग्रद्व्यापृतिभिश्चान्तो विश्रम्याथ विरोधिनी ।

अपनीते स्वस्थचित्तोऽनुभवेद्विषये सुखम् ॥

ஸுஷாஸிஷுப்திநாடிஸுயாஸநாஜிஜாநுஜெதுரெஸுஷுப்தி ॥ சஉ

௫௨௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஜாஹ் ஷாஹ் கிவிஸ்யா ஜொவிஸ்யா ஷாஹ் ரொயிநீ ।

சுவந்தெஹ் ஷாஹ் விஜெதாந் ஸுஹவெஹ் ஷெயெஸுஹ் ॥ சந

சூரன் சுஷுப்திக்கு ஆரம்பவிக்குங்
காலத்தில் [போனபுத்தி
ஸுஹ்விஸுஹ்விஃ . . . சுகந்தை நாடிப்
பஸ்யாஹ் பிற்பாடு
பெர மோலான
ஸுஹ்வி ஆனந்தத்தில்
ஜெஹ் முமுகிப்போகிறது அது எதி
னெனில்
ஜாஹ் ஷாஹ் கிவிஃ ஜக்திரத்தில்செ
ய்த தொழில்களினாலே
ஸுஹ்வி சிரமத்தையடைந்தவன்

சுய பிறகு
விஸ்யா சிரமபரிகாரஞ்சற்று நே
ரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து
விஸ்யாநீ சுகந்தைநாதியா யிருக்கிற
விஷயவிருத்திக்கு
சுவந்தெ போக்கடிக்கப்பட்டிருந்த
உள்ளளவில்
ஸுஹ்வி. தம் ஸ்வஸ்தித்தகை
விஷய படுக்கைமுதலான விஷயத்
ஸுஹ்வி சுகந்தை [உள்ள
சுஹ்வி அனுபவிக்கிறான்

அ. க. அந்த விஷயசுகந்தையும்விட்டு சுஷுப்திக்குப் போவானெனினில்.

आत्माभिमुखीवृत्तौस्वानन्दःप्रतिविंति ।

अनुभूयैनमत्रापितिपुष्ट्याश्रान्तिमाप्नुयात् ॥

ஸுஹ்விஸுஹ்விஸ்யா துளஸாந் ஷாஹ்விஸ்யாநி ।

சுஹ்விஸுஹ்விஸ்யாநி துளஸாந் ஷாஹ்விஸ்யாநி ॥ சச

சுஹ்விஸுஹ்விஸ்யா துளஸாந் ஆத்துமாவை
க்குறித்து உள்ளே திருப்பின புக்
தி விருத்தியில் கண்ணாடியில் தன்
முகந்தோற்றுவதுபோல
ஸுஹ்வி தன்னுடைய ஆனந்தமானது
புவிஸ்யாநி பிரதிபலிக்கிறது
பெரும் இத்த விஷயானந்தத்தை
சுஹ்வி அனுபவித்து

சுஹ்வி இதிலும்
துளஸாந் நானென்கிற ஞாதாவும்
இது வென்கிற ஞானமும் அனுப
விக்கப்படுகிற சுகமும் சேர்ந்திருக்
கிற திருபடியால் . . . தை
ஸுஹ்வி இந்த ஜீவன் மிகுந்தசிவம்
சுஹ்வி அடைந்து விடுகிறான்.

அ. க. அதினென்ன வாயிற்பெனில்.

तच्छमस्यापनुत्त्यर्थजीवोधावेत्यरात्मनि ।

तैनैक्यंप्राप्यतत्रत्योब्रह्मानन्दस्वयंभवेत् ॥

தசுஹ்விஸ்யாநி துளஸாந் ஷாஹ்விஸ்யாநி ॥ சச

தெஹ்விஸ்யாநி துளஸாந் ஷாஹ்விஸ்யாநி ॥ சச

ருகம்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஹவ்யாஹஜிகைஸ்தமபாதியிடத்தை
உவாஸ்யெச வந்துஆசரியிக்கிறது
தயஸ அதுவே
ஜீவோவாயி ஜீவோபாதியான
கிம மனதும்
யதாயகிமலோவ்யெபுண்ணியபாவத்
தினுடைய பலத்தைப் புசிக்கும்
பொருட்டு

ஹவ்ய சொப்பனத்திலும்
ஜ்யோதிவ ஜாக்நித்திலும்
ஹாஸ்ய சுழன்று
ககிணி அந்தப்புண்ணியபாருபமான
கர்மமானது
கூடுணை கஷயித்திருந்துள்ளனளில்
மீயதெ சுஷுப்தியில் லயத்தையடை
கிறதென்று சாந்தோக்கிய உபநிஷ
த்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்போ பருந்து திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

इयेनोवेगेननीडैकलंपटश्शायितुंमजेत् ।

जीवसुप्तचैतथाधावेद्विज्ञानन्दैकलंपटः ॥

ஸ்யெனாவெமெகநீவெகலம்படஸ்யிதும்ஜெயி |

ஜீவஸுஹுப்தேததாயாவேத்வஜ்ஞானந்நடேகலம்பட: || ௪௪

ஸ்யம பருந்தானது
வெமெக அதிவேகத்தோடே
நீவெகலம்பட: கூட்டில் சுகமுண்
டாகுமென்று கருதி
ஸயிதம் படுக்கைக்கு
வ்ஜெச ஒடுகிறதோ
தயா அப்படி
ஜீவ: ஜீவனும்

ஹவ்யாநநெககலம்பட: பிரமான்
தத்திலே முக்கியமான ஆசையுடை
யவனும்
ஹவ்யெச சுஷுப்தியடையும்பொ
ருட்டு
யாவெச ஒடுகிறெனென்று பிரஹ்மா
ரண்ய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. பாலாகிப் பிராமணத்தில் சொல்லியிருக்கிற புன்று திருஷ்டாந்
தத்தையும் மூன்று சுலோகத்தால் காட்டுகிறார்.

अतिबलान्नपीत्वामृदुशय्यागतोहसन् ।

रागद्वेषाद्यनुत्पत्तेरानन्दैकस्वभावभाक् ॥

கதிவாநுஹநாவீசவாஜ்யஸய்யாமதொஹஸந |

ராகவெஷாடியனுத்பத்தேரானந்நடேகஸ்வலாவலாக் || ௫௦

கதிவாரம் அத்தியந்தம்குழந்தையா
ஸம லீகா ஸ்தன்னிய (எது
பா.னம்பண்ணிப்போட்டு

ஜெஜ்யஸய்யாமத: ஹவந மிருதுவா
ன படுக்கையில் படுத்து றிந்துக்
கொண்டிருக்குங்காலே

ராமகிருஷ்ணபெருமான் ராகத்து
வேஷம் முதலான தோஷங்கள் ஒ
ன்று முண்டாகாமையால்
சூதாபெருகலுலாவலாக் ஆனந்தமா

னமுக்கிய ஸ்வபாவத்தை அடை
திருக்கிறதா ஆகையால் ராகத் துள்ள
ஷமில்லாத சுஷுப்தியில் ஆனந்த
மிருக்கிறது.

महाराजसर्वभौमस्संतुसस्सर्वभोगतः ।

मानुषानन्दसिमानंप्राप्यानन्दैकमूर्तिभाक् ॥

महाविप्रोब्रह्मवेदिकृतकृत्यत्वलक्षणाम् ।

विद्यानन्दस्यपरमांकाष्ठांप्राप्यावतिष्ठते ॥

உமா ராஜஸாவலுளஉஸா துஷஸுவலுமதஃ ।

உமாஷாநதஸீராமபுராவூராமநெடுகஉதிபுலாக் ॥ ௫௧

உமாவிபுராஸுஸுஷுவெஃகூதகூதுகுவலுஷணாஃ ।

விபூரநதஸுவராமகாஷாம்புராவூராவதிஷ்டதெ ॥ ௫௨

வாவலுளஃ உமா ராஜஃ சக்கிரவர்த

னியான

தியானமகாராஜன்

வாவலுமதஃ சகலபாகத்தினாலும்

ஸாதூஷம் திருப்தியடைந்தவனாகி

ராமாஷாநதஸீராம புராஸு ம

ஸுஷியானந்தத்தின் எல்லைக்கொடி

யை அடைந்து

சூதாபெருகலுலாவலாக் ஆனந்தமா

னமுக்கிய வடிவை யடைந்திருக்கி

றான், ஆகையால் சுஷுப்தியில் திரு

ப்தனா யிருப்பதால் ஆனந்தி யென்

தறி

ஸுஷுவெஃ பிரம்நத்தை யறிந்த ஞா

உமாவிபுரம் மகா பிராமணனாவன்

கூதகூதுகுவலுஷணா பண்ண வே

ண்டியது பண்ணிமுடிந்த லக்ஷணத்

தையுடையதாயிருக்கிற

விபூரநதஸு ஞானானந்தத்தி னு

பரமம் முடிவான (டைய

காஷா காஷ்டையென்றஸ்திதியை

புராஸு அடைந்து

ஸவதிஷ்டதெ இருக்கிறான், ஆகையா

ல், சுஷுப்தியில்கருத்திய மின்மை

யால் ஆனந்தமாத்மிரமாயிருக்கிற

னென்றறி

அ-கை. இந்த மூன்றுபேர்களையே சுஷுப்தி ஆனந்தத்திற்கு திருஷ்டாந்
தமாகச் சொன்னீரே வேறே யொருவரும். உலகத்தில்கையோவெனில்.

मुग्धबुद्धातिबुद्धानालोकेसिद्धासुखात्मता ।

उदाहृतानामन्येतुदुःखिनोसुखात्मकाः ॥

முக்தஸுபுத்திஸுபுத்தாநாலொகேஸிதாஸுவாத்மதா ।

உதாஹ்ருதாமந்யேதுதுஃகினோஸுவாத்மகாஃ ॥ ௫௧

௫௩

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வொகெ உலகத்தில்

மூல வுலாபிவாபாநா மூடமா
 னகுழந்தையும்விஷயஞானத்தோ
 டே கூடிய மகாராஜனும் அத்தியந்
 தஅறிவையுடையபிரம்ஞானியுமான
 ஸுலாபதூதா இம்மூவர்களுக்கே சு
 கவடிவமான தன்மையானது
 ஸிபா சித்தித்திருக்கிறது

அ-கை. அப்படி சுஷுப்தியை யடைந்த ஜீவனுக்கு அந்த அவசரத்தில்
 இதரவியாபாரம் தெரியாததற்கு காரணமேதெனில்.

कुमारादिवदेवायं ब्रह्मानन्दैकतत्परः ।

स्त्रीपारिवृक्त्वैदनवाह्यंनापिचान्तरम् ॥

बाह्यंख्यादिकंवृत्तंगृहकृत्यंयथान्तरम् ।

तथाजागरणंवाह्यंनाडीस्थस्वप्नप्रान्तरः ॥

கூடாராபிவதெவாயம்ஸ்ரஹாநநெகததூரஃ ।

ஸ்த்ரீபரிவ்ருக்தவதெநவாஹ்யம்நாவியானூரஃ ॥ ௫௪

வாஹ்யம்நாயாபிகம்வ்ருக்தம்முக்யத்யானூரஃ ।

தயாஜாமரணம்வாஹ்யம்நாபீஸ்தஸ்வப்நானூரஃ ॥ ௫௫

கூடாராபிவச வனவ குழந்தைமுதலா
 னவர்கள் போலவே
 ஸ்ரஹாநநெகததூரஃ பரமானந்த
 த்தில்முக்கியயுக்தியுக்தானாயிருக்கிற
 சுயம் இந்த ஜீவனாவன்
 ஸ்த்ரீபரிவ்ருக்தவச ஸ்திரீயினாலே தழு
 வப்பட்டவன்போல
 வாஹ்யம் வெளியையும்
 ந வெடி அறியவில்லை
 ஸூனாவ சுவி உள்ளையும்
 ந அறியவில்லை
 நாயாபிகம் வீதிமுதலானதிலிருக்கிற
 வ்ருக்தம் விருத்தாந்தமான

உதாஹ்யதநாம் இப்போது சொன்ன
 மூவர்களுக்கு [ல்
 சுமித்யுதம் அன்னியர்களோவென்ற
 டி-விநஃ துக்கத்தை யுடையவர்க
 ளே தவிர
 ந ஸுலாபதூதாஃ சுகத்தையுடையவர்
 கள் அல்ல

அந்த அவசரத்தில்
 இதரவியாபாரம் தெரியாததற்கு காரணமேதெனில்.

कुमारादिवदेवायं ब्रह्मानन्दैकतत्परः ।

स्त्रीपारिवृक्त्वैदनवाह्यंनापिचान्तरम् ॥

बाह्यंख्यादिकंवृत्तंगृहकृत्यंयथान्तरम् ।

तथाजागरणंवाह्यंनाडीस्थस्वप्नप्रान्तरः ॥

கூடாராபிவதெவாயம்ஸ்ரஹாநநெகததூரஃ ।

ஸ்த்ரீபரிவ்ருக்தவதெநவாஹ்யம்நாவியானூரஃ ॥ ௫௪

வாஹ்யம்நாயாபிகம்வ்ருக்தம்முக்யத்யானூரஃ ।

தயாஜாமரணம்வாஹ்யம்நாபீஸ்தஸ்வப்நானூரஃ ॥ ௫௫

வாஹ்யம் பரஹ்யத்தையும்
 ம்ருஹாகுத்யம் கிரகத்தில்செய்யவே
 னடியதாயிருக்கிற
 ஸூனாம் வீட்டுக்காரியத்தையும்
 யா எப்படி அறியவில்லையோ
 தயா அப்படி
 வாஹ்யம் பாஹ்யத்தில்தோன்றுகிற
 ஜாமரணம் ஜாக்கிராவஸ்தையும்
 நாபீஸ்தஃ நாடிக்குள்ளிருக்கிறதாயும்
 ஸூனாம் ஆந்தரமாயிருக்கிற
 ஸுப்தஃ சொப்பனமும் தெரியாதென்
 று ஜோதிப்பிராம்மணத்தில்சொல்
 லியிருக்கிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்திலேயே சுஷுப்தியில் பிறுநுத்வாதி அபிமான
 மில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

पितापिसुसावपितेत्यादौर्जीवत्ववारणात् ।

सुसौत्रैवैनो जीवस्संसारित्वासमीक्षणात् ॥

விதாவிஸுஸாவவிதெது ஐவக்ஷவாரணாசு ।

ஸுஸௌஸுஸெஷுவநொஜீவஸுஸாஸரிசுவாஸீக்ஷணாசு ॥

ஸுஸௌ சுஷுப்தி அவஸ்தையில்
விதா சூவி அத்தியாசத்தால் வந்தி
ருந்த பிதாவென்கிறதும்
சூவிகா பிதாவாக விருக்கவில்லை
ஐகி சூஷுள யென்றமுதலானதில்
ஜீவக்ஷவாரணாசுஜீவத்தன்மையைத் த
கைவதால்

ஸுஸௌ சுஷுப்தியில்
ஸுஸு வனவபிரம்மாகமேயிருக்கிறான்
ஸுஸாஸரிசுவாஸீக்ஷணாசு நான் கர்ந்த
தாபீபாக்தாவென்றசம் சாரித்வமு
தலானவைகள் காணப்படாமைபா
மொ ஜீவஃ ஜீவனாக விருக்கவில்லை (ஸ்

அ-கை. பிதிருத்துவம் முதலான அபிமானமில்லாவிட்டாலும் சுகித்வாதி
சம்சாரமெப்படி யில்லையெனில்.

पितृत्वाद्यभिमनोयस्सुखदुःखाकरस्सहि ।

तस्मिन्नपगतेतर्णिस्सर्वान्शोकान्भवत्ययम् ॥

விதூக்ஷாடியுலிபாநொயஸுஸுஷுஃவாகாஸுஸுஹி ।

தஸிந்நபகதெதர்ணிஸ்ஸர்வானுசொகானுஹவத்யயம் ॥ ௫௪

விதூக்ஷாடியுலிபாநஃ பிதாவென்னும்
தன்மை முதலானது
ய் யாதொன்றுண்டோ
ஸஃ ஹி அதுவே
ஸுஸுஷுஃவாகாஃ சுகலவிதமான சு
கதுக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகயி
ருக்கிறதன்றோ
சுஷுபிந் அந்த சம்சாரித்வம்

சுஷுபதெ போயிருக்குப்பகஷத்தில்
சுயா இந்த புருஷனுனவன்
ஸுஸுஷுபு சுகலமான
ஸொகாநு துக்கங்களையும்
தீணஃ தாண்டினவனாக
ஹகி ஆகிருனென்றும் அந்தப்பிந
ஹதாரண்யத்திலேயே சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்னசருதிகள் துக்கமில்லையென்றன்றோ சொல்லுகின்றன
சுகப்பிராப்தியை யடைந்ததாகச் சொல்லவில்லையெனில்.

सुपुसिकालेसकलेविलीनेतमसावृतः ।

मुखरूपमुपैतीतिश्रूतेह्यार्थवर्णीश्रुतिः ॥

ஸுபுஸிகாலெசகலெவிலீனெதமசாவரூதஃ ।

ஸுபுஸாஸுபைதீதிஸ்ருதெஹ்யார்தவரணிஸ்ருதிஃ ॥ ௫௫

ருக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸௌபுஷ்பிநாமெ சஷுப்தியி வஸ்த்
தாகாலத்திஸ்
ஸகலெ சகலத்துவைதமும்
வியிடுநெ லயித்திருக்குப்போது
சுரிஸாவயுகம் அஞ்ஞானத்தால் மு
டப்பட்டவனாக

ஸௌபுஷ்பி ஆனந்தரூபத்தை
உமெவெதி ஐகி அடைகொனென்று
சுமவணீ ஸூகிஃ அதர்வணசுருதி
யானது
ஸூகிகெ ஹி சொல்லுகிற தன்றோ

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதி இருக்கட்டும் சஷுப்தியில் ஆனந்தமாயிரு
ந்ததற்கு அனுபவமேதெனில்.

सुखमस्वाप्समताहंनवैकिञ्चिद्वेदिषम् ।

इतिमुषेसुखाज्ञानेपरामृशानिचोत्थितः ॥

ஸௌபுஷ்பிநாமெ சூஹாநவெகிஹிதவெடிஷம் ।

ஐதிமுஸேசுலாஜ்ஞானேபராமுசானிசுத்திதஃ ॥ ருக

சுத்ரு இந்தஇடத்தில்

சுஹாநான்

ஸௌபு சுகமாக

சுஸூபிஸ் தாங்கினேன்

ந கிணிக் சுவெடிஷம் சந்ருமறிப வி

வெவெ யென்று

[ஸ்லை

ஐகி இப்படி

ஸௌபுஷ்பி சஷுப்தியிலிருந்து

உகிதஃ எழுந்திருந்தவன்

ஸௌபுஷ்பிநாமெ சுகத்தையும்அஞ்ஞா

த்தையும்

பராமுசூகி வஸ்மரிக்கொனன்றோ

அ-கை. அந்த ஸ்மரணமானது அறிந்து சொல்லாததினால் அந்த பெலத்
தினால் எப்படிச் சுகம் சித்திக்குமெனில்.

परामर्शानुभूतेस्तीत्यासीदनुभवस्तदा ।

வராமுசூகிநுஹூதெவஸ்திதூவஸ்திதநுஹவஸ்ததா ।

வராமுசூகி ஸ்மரணமானது

சுநுஹூதெ அனுபவத்திலேயே

சுஸூபிஐகி இருக்கிறதென்றறிபாத்தால்

ததா அப்போது

சுநுஹவஃ ஆனந்தானுபவமானது

சூகிஃ இருக்கிறதென்றறி

அ-கை. சஷுப்தியில் அறிகிறதற்கு சாதனமான மனது முதலானவை
லயித்திருப்பதால் அனுபவசித்தியானது யெப்படிச் கூடுமெனில்.

चिदात्मत्वात्स्वतोभातिमुखमज्ञानधीस्ततः ॥

விதாதுமவாதுதொலாதிஸௌபுஷ்பிநாமஸ்ததஃ ॥ ருக

ததஃ ஆனகயால்

விதாதுமவாது அத்தமா அறிவுவதால்

மானதால்

ஸௌபு சுகமென்ன

சுஜாதயீ அஞ்ஞானத்தை யறிந்த ஸ்தம் ஸ்வப்பாவத்தாலே
ஞான மென்ன னாகி விளங்கும்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமும் ஸ்வப்பிரகாசமுமாக விருக்கிற பிரம்ம இருக்கிறதென்பதில் பிரமானமேதனில்.

ब्रह्मविज्ञानमानंदमितिवाजसनेयिनः ।

पठन्त्यतस्त्वप्रकाशं सुब्रह्मैवनेतरन् ॥

ஸ்ரஹவிஜ்ஞாநமநாநாடிதிவாஜஸையிநஃ ।

பாண்டிதஸ்யபுக்ராஸாவஸாஸுபெஹவநெதாஸ ॥ சுக

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமாயும்

சுநாடி அனந்தமாயிருக்கிறது

ஸ்ரஹ உகி பிரம்மென்று

வாஜஸநெயிநஃ பிரதமசாகைக்கார

ர்கள் பிரகதாரன்யஉபநிஷத்தில்

பாண்டி படித்திருக்கிறார்கள்

சுகம் ஆகையால்

ஸ்வபுக்ராஸ ஸ்வப்பிரகாசமாயும்

ஸாஸா சுகமாயிருக்கிறது

ஸ்ரஹ னவ பிரம்மமேதனிர

ந உதாச அப்படி வேறொரு வஸ்து

வில்லை

அ-கை. அனுபவமும் ஸ்மனையும் ஒருவனிடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்கிறவிதி இருப்பதால் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகாஞ்ஞானங்களைவிஞ்ஞானமயன் ஸ்மரிப்பதால் அவனுக்கே அப்போ அந்த சுகானுபவங் கொல்ல வேண்டுமெனில்.

यदज्ञानंतल्लीनौतौविज्ञानमनोमयौ ।

तयोर्विलयावस्थानिद्राज्ञानञ्चसैவहि ॥

யடிஜ்ஞாநம் தஞ்ஞயீநள தளவிஜ்ஞாநநெநாடியள ।

தயொஹிபுவிமுயாவஸ்தாநித்ராஜ்ஞாநாவலெவஹி ॥ ௯௨

யச ஒன்றுந்தெரியாமையான யா

தொரு

சுஜாதம் அஞ்ஞானமுண்டோ

சுத்ரு அந்தஅஞ்ஞானத்தில்

விஜ்ஞாநமோபியள விஞ்ஞான மனோ

மயர்களான

உள அவர்கள்

மீள லயிக்கிறார்கள்

தயொம் அவர்களுடைய

விலயாவஸ்தாஹி லயிக்கிறதான யா

தொரு அவஸ்த்தையுண்டோ

நித்ரா நித்திரையென்றும்

சுஜாதம் உ அஞ்ஞானமென்றும்

வா னவ ஹி அதுவேசொல்லப் ப

டுகிறதன்றோ

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகத்தை அனுபவிக்கிற காலத்திலில்லாமாவிருக்கிற விஞ்ஞானமயன் அந்த ஸ்மரணத்தை ஜாக்கிறத்திலிருக்கிற இவன்

எந்தமயனாகிஞன்.

அ-கை. இப்படி ஆனந்தமயனது ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிவித்து அவனுக்கு விழிக்குங்காலையில் விஞ்ஞானமயரூபமாய் ஸ்மரிக்குந்தன்மை சித்திக்கும் பொருட்டு அப்போது இருந்த சகானுபவத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

அந்தமுகையானந்தமயோவ்ஹமுகைவதா ।

புக்ஷேவிதிவ்யுக்தாபிரஜானோத்பன்னவृத்திभिः ॥

சுததபுமவொயசுதநாஜியொஸுஹவஸுவததா ।

ஹுஜெவிஜிவ்யயுக்தாவிநஜுநொதுவவதுதிவிஃ ॥ சுரு

ததா அந்த சகூப்தியில்

சுததபுமவம் அந்தர் முகனான

யம் யாதொரு [அவனே

சுததபுமவம் ஆனந்தமயனிருக்கிறானே

விதிவ்யயுக்தாவிஃ சித்தினுடையபி

ரதிமீம்பத்தோடே கூடினவைக

ளாயிருக்கிற

சுஜொமொதுவதுதிவிஃ அஞ்ஞான

த்தினுண்டான விருத்திகளினாலே

ஸ்வஹவஸுவம் பிர்மானந்தத்தை

ஹுஜெ புதிக்கிறான்.

அ-கை. அப்போ ஜாக்கிரத்திப்போல இந்த சகத்தை நான் அனுபவிக்கிறேனென்கிற ஞானமெதினாலையெனில்.

அஜானவृत्तयस्सूक्ष्माविस्पष्टाबुद्धिवृत्तयः ।

इतिवेदान्तसिद्धान्तपारगा.प्रवदन्तिहि ॥

சுஜொமவதுதயஸுசூக்ஷ்மாவிஸ்பஷ்டாவஸுவிவதுதயஃ ।

ஐதிவெதாந்தஸித்தாந்தபாரகா.பவதந்திஹி ॥ சுரு

சுஜொமவதுதயம் அஞ்ஞானவிருத்திக

ஸூக்ஷ்மா குக்குமங்களென்றும் [ள்

வஸுவிவதுதயம் புத்திவிருத்தியானவை

விஸ்பஷ்டாஃ ஐதி ஸ்தூலங்களாயிருக்க

ின்றனவென்று

வெதாந்தஸித்தாந்தபாரகாஃ வேதாந்

தத்தினுடைய சித்தாந்தத்தைக்க

ரைகண்டவர்கள்

பவதந்திஹி சொல்லுகிறார்களான்

ரே ஆகையால் ஸ்தூலமாகிய புத்

திவிருத்தி அச்சமயத்திலில்லாமை

யாலறியக்கூட வில்லை.

அ-கை. ஆனந்தமயன் பிர்மானந்தத்தை அறித்தியாவிருத்திகளால் புதிக்கிறேனென்று எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

माण्डूक्यतापनीयादिश्रुतिष्वेतदतिस्फुटम् ।

आनन्दमयभोक्तृत्वंब्रह्मानन्देचभोग्यता ॥

एकीभूतस्सुषुप्तस्थः प्रज्ञानघनतांगतः ।

आनन्दमयआनन्दभुकेतोमयवृत्तिभिः ॥

சூ நடிதயலொகூசுசுஸுஸுஸுஸு நடுதயலொகூதா || கூஎ

வாக்ஷிஸி தஸுஷுபஸிப்ரஜ்நவ நதாந்தம் |

சூ. நடிபயசூ. நடிஹுக்ஷெதாபயவு திலி: || கூ.அ

சாண்புகுதாவநீயாழிமுதிவு
மாண்டுக்கியம்தாபனீயம் முதலான

பரிஷத் தூக்களில்

சூரநாடுபெயர்ந்தபுலம் ஆனந்தயமலு

சுக்ரோபாக்த்ருத்வமும்

புறநாட்டுப் பரிமாணந்தத்தில்

ஹொட்டி தா உ. பேர்சுயத்வமும் இருக்

கூடுதல்

எனது இந்த ஆர்தம்

சுதிதூட்டம் வெளியாய் சொல்லப்பட்ட

டி. ருக்கிறது

ஸுரபி-ரஹிஸ்யம் சுஷுப்தியிலே இருக்க

கிதவனாயும்

வனகீலகுடி சஃ பிர்மான்ந்தத்தேதாடே-

ஒன்றாய்க்கலந்தவனாயும்

புஜோ நவநகாம்பிரஞ்ஞானத்தடிப்

மதம்: அடைந்தவனாய்மிருக்கிற [பை]

சுநடித்யம் ஆனந்தமயன்

வெஞ்சாடியவருடின் அறிவுமையமா

எ விருத்திகளால்

சுமஹுக் ஆனந்தத்தைப் புலிக்கிற

வனாக ஆகிறான்.

அ.கை. இவனொன்றாய்ப் போகிறென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமே தெனில்.

विज्ञानमयमुख्यैयोरूपैर्युक्तःपुराधुना ।

सलयेनैकतांप्राप्तोबहुतण्डुलपिष्टवत् ॥

வினா நம்புமெவ்வெய்யாரும் உவ்வையுக்கு வாராயுநர் :

வாயுயெநெநகதாபுராவொஹுதணுமுவிஷுவசு || கூசு

வாரா சுஷுப்திக்குபோதுமுன்னே

உலகம் ஆவன்

விஜயா நாயகம்-விஷ்ணு: விஞ்ஞானமய

●யெத சுஷுப்தியோடே

ன் முதல் அன்னமயன் வறையி லுள் ள

வஹுதணுஹிஷ்டிவசுநேகதுரி

நகுமிவெஃ ரூபங்கனோடே

சிகளை இடித்தமாபோலே

யுத்தி சேர்ந்திருந்தவனாய்

வனகதா : ஒன்றாயிக்குந்தன்மை

யஃ யாதொருத்தனிருத்தானே

புரீஷ்டம் அடைகிறான்

சுயுதா இப்போ

ஆ-கை. பிரஞ்ஞானக்கட்டியென்று சொன்னதற்கு அந்தந்தமேதெனில்.

प्रज्ञानानिपुरावुद्धिवृत्त्योथवनोभवत् ।

घनत्वं हि मन्त्रिन्दूनामुदग्देशे यथा तथा ॥

புஜோநாநிவாராவலிவத்யுதயாயவநொலவக் |

வநகவாஹிபிவிடிநாநிவத்யுதயாயவநொலவக் || ௭௦

உத்யுதயாய வடதேசத்தில் பள்ளத்
தில்விழுந்த

ஹிபிவிடிநாநி பனித்துளிளுகடை

வநகவா கட்டியானது (ய

யுத்யுதயாய எப்படியோ

தயா அப்படி

வாரா சுஷுப்திக்குப்போகு முன்

புஜோநாநி துவிதஞ் ஞானங்க

னோடே கூடின

வநகவா தயா புத்தி விருத்திகளா

னவை

சுத்யுத்யுதயாய

வநக பிரஞ்ஞானக்கட்டியாக

சுத்யுத்யுதயாய ஆகிவிடுகின்றன

அ-கை. இப்போ பிரஞ்ஞான சப்தார்த்ததை நிருபிக்கிற சமயத்தில் பிர
சங்கஞ் சொல்லுகிறார்.

तद्धनत्वंसाक्षिभावन्दुःखाभावंप्रचक्षते ।

लौकिकास्तार्किकायावदुःखवृत्तिविलोपनात् ॥

தஹ்நத்வம்சாக்ஷிபாவந்துஃகாபாவம்புரவக்ஷதே |

லுளகிகாஸ்தார்கிகாயாவதஃவவ்ருத்திவிலொபநாத் || ௭௧

தாஃகிகா தார்கிகர்களும்

லுளகிகா லௌகிகர்களும்

யாவது சுஷுப்தியி லெதுவரையிலும்

ஃவவ்ருத்திவிலொபநாத் துவைதது

க்கவிருத்திகளுடைய அபாவத்தால்

அ-கை. சுஷுப்தியில் ஆனந்தம் புனிக்க சாதனமேதெனில்.

தஹ்நத்வம்அந்தப்பிரஞ்ஞானகனமான

லாஃகிகாவா சாக்ஷிபாயிருந்த ஸ்வ

பாவத்தை

ஃவவாஹி துக்காபாவமென்று

புரவக்ஷதே சொல்லுகிறார்கள்

अज्ञानविविताचित्सान्मुखमानन्दभोजने ।

சுஜ்ஞாநவிவிதாதித்யாந்முகமநநொஜநே |

சுஜ்ஞாநவிவிதா அஞ்ஞானத்தால்

பிரதிபலித்த

விச அறிவான ஆனந்தமயன்

அ-கை. இந்த ஜீவன் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகத்தைவிட்டு வெளியில்
துக்கப்படவருவானேனெனில்.

சுநாஹிஜநே அந்த ஆனந்தத்

தைபுஜிப்பதில்

ஃவவாஹி அறிவான அவனேசா

தனமாயிருக்கிறான்

भुक्त्रयसुखं त्रयसुखं त्रयसुखं त्रयसुखं ॥

ஹுகூப் புதிக்கப்பட்ட

வெள்ளையன் பிரமான் தந்தை

த)கா விட்டு

ஆ-கை. இப்படிச்சொல்வதில் பிரமாணமேதெனில்.

சுய சூக்ஷ்ணா பிற்பாடுகர்மத்தால்

ബഹു: വെണ്ടിയിടം

யாதி போகிறான்

कर्मजन्मांतरेभूद्यत्तद्योगाद् बुध्यतेपुनः ।

इतिकैवल्यशाखायां कर्मजो बोध ईरितः ॥

கருஜநாணரொலுந் துறையாழ்வாதேவநம் |

ஐ.கி.கெவயு.பா.வாயாங்கஜெஜாஸொயாநாஸிதம் || எந்

ஜநானொ ஜன்மாந்திரத்திற்செய்த

யங் யாதொரு

கலைச் சுவடுகள் கர்மமுண்டேர

தெய்வமாக அந்தக்கர்மசம்பந்தத்தா

பொருள் மருபடி

பா.க.தெ.ஐ.சி விழுத்துக் கொள்ளு

கொடுக்கின்றது

கெவல்யூவாயா கைவல்யோப

நிஷத் திஸ்

ஸெய் கஜை ஜாக்கிரமானது கர்

• மத்தியலுண்டாகி,தன் று

ஈரானிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ.கை. இவனாகவரவில்லை கர்மத்தால் வருகிற நென்பதில் சாகுதியே
தெனில்.

किञ्चित्कालं प्रबुद्धस्य ब्रह्मानन्दस्य वासना ।

अनुगच्छेद्यतस्तूष्णीमास्तेनिर्विषयस्सुखी ॥

∴ கிண்தாடும்புஸுங்கஸு)ஸ்ரஹநாந்தஸுவாஸநா ।

சுநாமவெஜுதவகுஷீராவெநிவிபுஷ்யஸுலீ || எசு

புஷ்பவந்தி நித்திரையிடுகாந் துமி

முத்தவனுக்கு

கிணிக் காகும் சொற்பகாலம்வரை

ஸ்ரீமாத்-நிஷ்ய அபதந்தி லனுபவி

த்தபிர்மானந்தத்தினுடைய

வாஸநா வாசகையானது

சுநாமெல்லு அனுசரித்து வருகிறது

யதீ யாதொருகாரணத்தால்

நிவிஷயம் நிர்விஷயனாய்

ஸரஸ் சுகத்தையுடையவனாப்

தஞ்சை வீரையிருந்து

சுவெஷ் தாங்குநீரா அநினஸ் இ

வந்தானவரவில்லை

அ-கை. அப்படி தூங்கிவிழாமல் வெளியிலோடுவானெனினில்.

कर्मभिः प्रेरितः पश्चान्नानाहुः स्वानिभावयन् ।

शनैर्विस्मरतिब्रह्मानन्दमेषो गिलोजनः ॥

கஜேலிஃபெரி தஃவஸூ ஹா நாஹுஃவா நிஹாவட ந |

ஸமெ நவபுஷா திஸ்யஸூ நாஹெஷொன் ஹொஜநஃ || ௫

கஜேலிஃ கர்மங்களாலே

பெரிதஃ ஏவப்பட்டவனாக

வஸூ பிழ்பாடு

நாநாஹுஃவா நி நாநாவிதங்களான
துக்கங்கள்

ஹாவயடு பாவித்துக்கொண்டு

ஹஷஃ இந்த

ஹலிஃ சகலமான

ஜநஃ ஜீவனம்

ஸூ ஹாஹுஃ பிரமானந்தத்தை

ஸமெநஃ மெள்ளமெள்ள

விஷ்ணு மரக்கிருன்

அ-கை. சஷுப்தியில் சிலர் பிரமானந்த மில்லையென்கிறார்களே யெனில்.

प्रागूर्ध्वमपिनिद्रायाःपक्षपातोदिनेदिने ।

ब्रह्मानन्देनृणान्तेनप्राज्ञोस्मिन्निवदेतकः ॥

புராமஹுஃவ நிபுராயாஃவக்ஷவாதொஹெஹெந |

ஸூ ஹாஹுஃநாஹுணானெ நபுரஹொஹி நிவஹெதகஃ || ௬

நிபுராயாஃ நித்திரைக்கு

புராக் முன்னும்

ஹஹுஃ சுவி பின்னும்

ஹெஹெந தினந்தோரும் தினந்தோ

நாஹுஃ பிராணிகளுக்கு (ரும்

ஸூ ஹாஹுஃ பிரமானந்தத்தில்

வக்ஷவாதஃ பக்ஷபாதமான பிரீதியா

ஹா காணப்படுகிறது

தொ அந்தக்காரணத்தால்

சஷுப்தி இந்தசஷுப்தியில்

கஃ எந்த

புராக் புத்திமான்தான்

விவஹெத சுகமில்லையென்று விவாத

ம்பண்ணுவான்

அ-கை. அப்படி வீணாயிருப்பதில் பிரமானந்தம் விளங்கினால் லொகீகர்களாயிருக்கிற சோம்பல்காரர்களெல்லாம் முக்தானாய்விடுவார்களே ஓரிடத்திலூட்டுப்பிறையி லெதேஷ்டமாய்ச் சாப்பட்டுடக்கும்போது உப்புப்புளிதேடிசமயல் பண்ணுவதற்காகக் கண்ணெபுகைத்துக்கொள்வது அனாவசியப்போலே யிருக்கிறதேயெனில்.

ननुतूणीस्थितौब्रह्मानन्दश्चेद्भ्रातिलौकिकीः ।

अलसाश्चरितार्थास्स्युश्शास्त्रेणगुरुणात्रकिम् ॥

बादब्रह्मेतिविद्युश्चेत्कृतार्थस्तावतैवते ।

गुरुशास्त्रेविनात्यन्तंगभीरब्रह्मेतिक्वः ॥

௫௪௨

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

நமோ துஷ்டோஷ்டி தளவ்ருஷ்டா நாடிஸ்டோ திவளகிகா: |

சுருவாஸ்டரி தாயுஷ்டாஸ்டா ஸ்ருண மாருணா துக்ஷி || எ௭

வாஸாஸ்டெஹ திவிஷ்டுஸ்டு து தாயுஷ்டாவதெவதெ |

மாருணா ஸ்ரு விநா க்ருணாமால்ராஸ்டெவதிக் || எ௮

தநம் சங்கை

சுஷ்டி சமமா

ஸ்டி இரூப்பதில்

ஸ்டி ஸ்டிபிரம் நந்தமானது

வாதி வெசு விளங்குமேயானால்

வளகிகா லோகத்திலேயுள்ளவர்களும்

கருவா: சோம்பல்காரர்களும்

வரிதாயு: கிருத்திருத்தியாளாக

ஸ்டி ஆய்விடுவார்கள்

ஸ்டி ஸ்ருண வேதாந்த சாஸ்திரத்தி

னாலும்

மாருணா சற்குருவினாலும்

சுசு இவ்விடத்தில்

கூடு யென்னபிரயோஜனம்

வாஸாஸ்டெசொன்னதை அங்கீகரித்தேன்

ஸ்டி நான் பிர்மமென்று

விஷ்டு வெசு அறிந்தார் களையானால்

காவதா எனவ அவ்வளவினாலே தர

வெ அவர்கள் (னை

சுதாயு: கிருதார்த்தர்கள் தானே

மாருணா ஸ்ரு சற்குருவையும் சற்

சாஸ்திரத்தையும்

விநா தவிர்த்து

சுசு மிகவும்

மால்ரம் ஆழமாயிருக்கிற

ஸ்டி இந்தப்பிர்மத்தை

கூடு யெவன்

வெதி அறிவன்

அ-கை. ஐயா, நீங்கள் சொன்னதினாலேயே யெனக்கு கிருதார்த்தமேன்
வரவில்லை யெனில்.

जानाम्यहं त्वदुक्तं चाद्यकुतो मे न कृतार्थता ।

शृण्वन्न त्वाद्दृशो वृत्तं प्राज्ञं मन्यस्य कस्यचित् ॥

चतुर्वेदविदेदेयमिति शृण्वन्न वोचत ।

वेदाश्च त्वारइत्येव वेद्विमेदीयतां धनम् ॥

सङ्ख्यामैवैष जानाति न तु वेदानशेषतः ।

यदि तर्हि त्वमप्येवं नाशेषं ब्रह्म वेत्सिहि ॥

ஜாமாய்ஹ்வதுக்தாடியகூதொநெக்யதாயுதா |

ஸ்டி துக்ஷாடிஸ்டாவதுஷ்டாஜுஷ்டுஸ்டுகஸ்டுவிசு || எ௯

வதுவெஷ்டிவிஷ்டெயரி திஸ்டி ஸ்டிவொவது |

வெஷ்டிதுக்ஷாடிஸ்டாவதுஷ்டிவிஷ்டெயதாயுதா || ௮௦

ஸாஷூரெவெஷஜாநாதிநததுவெஷாநஸெஷகதி |

யஜிதஹிபுக்ஷபெஷுவம்நாஸெஷாஸுஷுவெஷிஹி || அக

கூடிக்கூடா உம்முடையவார்த்தையினு
கூடி இப்போது [லே
கூடா நான்
ஜாநாதி பிர்மானந்தனென்றறிந்தேன்
நெ எனக்கு
கூகதி என்னகாரணத்தால்
கூதாபுஷகா இருதார்த்தம்
ந வரவில்லை யென்று கேட்டவனு
க்கு பதில் சொல்லுகிறார்
கூது இந்த விஷயத்தில்
பூரண தானேபிராஞ்ஞனென்று
பூரண எண்ணின
கூடிபூரண உன்போலியான
கூடியிஷ ஒருவனுடைய
வருதம் விருத்தார்த்தத்தை
பூரண கேள்
உதவெஷிஷிஷி நான்கு வேதமும்
அறிந்தவன் பொருட்டு
பெயா உதி தனத்தைக் கொடுக்கத்
தக்கதென்றதை
பூரண கேட்டவன்
வெஷிஷி வேதங்கள்

உகூரண நான் தென்று
வெஷி இப்படி
வெஷி நான் அறிந்திருக்கிறேன்
நெ எனக்கு
யநு பணத்தை
பீயாஷா கொடுக்கத்தக்கது
உதி என்று
கூவொஷ சொன்னான்
வெஷி இவன்
ஸாஷூர வனவ வேதங்களின் கணக்
கைத்தானே
ஜாநாதி அறிந்தவனாகிறான்
கூவெஷகதி குறைவற
வெஷிஷி து வேதங்களை
ந அறியவில்லையன்றோ
யஜி இப்படி
தஹிஷி இருக்கும்போது
கூா கூவி நீயும்
வெஷி இப்படி
கூவெஷி பூரணமாக
பூரண பிர்மத்தை
ந வெஷிஷி அறியவில்லை யன்றோ.

அ-கை. பிர்மத்தை முற்றிலுமறியவில்லையென்று நீர் சொன்னது ஆகாசத்
தில் சிலபாகமளந்தானே தவிர பூரணமாயனக்கனில்லை யென்றசொல்போலிரு
க்கிறதெயினில்.

अखण्डैकरसानंदेमायातत्कार्यवर्जिते ।

अशेषत्वसशेषत्ववार्तावसरण्वकः ॥

शब्दानेवपठस्वाहोतेपामर्थश्चपश्यसि ।

शब्दपाठेर्थबोधस्तेसंपाद्यत्वेनशिष्यते ॥

अर्थव्याकरणाद् बुद्धेसाक्षात्कारोवाशिष्यते ।

स्यात्कृतार्थत्वधीर्यावत्तावद्गुरुमुपास्वभो ॥

சுவடுணைகரவாநடுஷெயாததூயபுவஜிபுதெ ।

சுஸெஷக்ஷவஸஸெஷக்ஷவா தடாவஸநவநவகூ ॥ அஉ

ஸஸா,நெவவஸஸாஹொதெஷாஉயபுணுவஸுஸி ।

ஸஸாவாஸெயபுஸெயாபஸெஸவாஷுக்ஷநஸிஷுதெ ॥ அந

சுஸெயபுஸுரகரணாஸுஸெஸவாக்ஷாதூரொவஸிஷுதெ ।

ஸுரதூதூயபுக்ஷயீயபாவதூவதூபாஸவாஸுஹொ ॥ அச

சுவடுணைகரவாநடுஷெ தேசகால்வ

ஸ்துபரிச்சேதமின்றி ஒன்றாயும் ர

சமாயும் ஆனந்தமாயும்

ஸாயாததூயபுவஜிபுதெ சர்வகாரண

மானமாயையும் மாயாகாரியமான

பூதபௌதிகமு மன்றியிலிருக்கிற

பிரமத்தில்

சுஸெஷக்ஷவஸஸெஷக்ஷவா தடாவஸந

வணவ முற்றிலுமென்றசொல்லுக்கு

ம் சிறிதாயிருக்கிற வார்த்தைக்கும்

இடந்தான்

கூ எங்கே யிருக்கிறது

அ-கை. பிரமத்தினிடத்திலும் அசேஷச சேஷத்வமிருக்கிறதென்று சேஷனைக்குறித்து குருசொல்லுகிறார்.

ஸஸாநு வணவ நீ சப்தங்களைத்தானே

வஸஸ படித்தயா

சுஸெஷா அன்றியில்போனால்

தெஷாஃ ஆவைகளுடைய

சுபுபாவ அர்த்தத்தையும்

வஸுஸி பார்த்திருக்கிறயா

ஸஸவாஸெ சப்தம் படிக்கவந்திரு

ந்தாலும்

தெ உணங்கு

சுபுபுஸெயாபு அவைகளின் அர்த்த

ஞானம்

ஸாஸாஷுக்ஷெந சம்பாதிக்கவேண்டி

யதாக

ஸிஷுதெ ரீதியிருக்கிறது

ஸுரகரணாஸுஸிபாகரணம் படித்ததால்

சுஸெஷ ஆத்தமஸஷணங்களுக்கு அ

ர்தம்

வஸெஷ அறியப் பட்டிருந்துள்ளவி

லும்

ஸரக்ஷா தூரஃ ஆத்தம சாஷ்நாத்கார

மானது

சுவஸிஷுதெ அடைய வேண்டியது

பாக்கி யிருக்கிறது

சுபுபுபுக்ஷயீம் இருத இருத்தியனொ

ன்ற ஞானமானது

யாவசு எதுவறையில்

ஸுரக உண்டாகிறதோ

தாவசு அதுவறையிலும்

மஸஸ குருநாதனை

உபாஸுஸொ ஏசுஷ்யா நீ உபாதிக்க

க்கடவாய்

ருசுக்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஹூமஸுஃ பிர்மானந்த மென்றும்
 வாஸுதா உ வாசனானந்தமென்றும்
 ஸுக்ஷிஸுஃ ஐகிபிரதிபிம்பானந்த
 மென்றும்
 சூடூஇந்தமூன்றுவிதமானசுகத்தை

ஹூமஸு தவிர
 ஸுக்ஷிஸு இந்த
 ஐகி ஜகத்தில்
 சூமஸு ஆனந்தமானது
 ஹூமஸு ஒன்றுமில்லை.

வி-ம். இதில் சுஷுப்தியில் வருகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தம் எழுந்திருந்து விஷய அனுபவமன்னியில் கன்முடி சிலகணமானந்தானுபவம் பண்ணுகிறது வாசனானந்தம் அபிஷ்டவிஷய லாபத்தால் அந்தர்முகமனோவிர்த்தியில் பிரதிபிப்பிக்கிற ஆனந்தம் விஷயானந்தம் ஐயா ஆதியில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று மூன்றுவிதஞ் சொன்னீர். இப்போது அதற்கு விரோதமாகப் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்தம் என்று மூன்று சொன்னீர். அதினாலே மூன்னுக்குப் பின்விரோதமாயிற்றே. இன்னும் நிஜானந்தமென்றும் யோகானந்தமாகிய முக்கியனந்தமென்றும் இரண்டானந்தஞ் சொல்லப்படுகிறது. இன்னு மிரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஆத்தமனந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் அத்வைதானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்காவது அத்தியாயத்தில் வித்தியானந்தமென்றும் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் விஷயானந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. கடைசியாய் மூன்றுவித ஆனந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறாக ஆனந்தமின்லையென்று இப்போ சொல்லப்பட்ட தென்பதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதே யெனில், அப்படி விரோதமன்றியில் பரிகாரம் சொல்லுகிறோம். முதலில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று சொன்னது அத்தியாயக்கிரமத்திற்கேயாம் யோகானந்தமென்று முதலத்தியாயத்திற்குப் பேர்வைக்கப்பட்டது. வித்தியானந்தம் விஷயானந்தம்போலே அந்தக்காண விர்த்திருபமா யிருப்பதால் வித்தியானந்தத்தை விஷயானந்தத்தில் அடக்கியும் முக்கியானந்தம் ஆத்தமனந்தம் அத்வைதானந்தம் இந்த மூன்றுகளும் பிர்மானந்தத்திற்கு வேறாக இல்லாமையால் இவைகளைப் பிர்மானந்தத்தில் அடக்கியும் உதாசனாவஸ்தையில் வருகிற நிஜானந்தமும் விழித்தாழ்வுநிலையில் வருகிற வாசனானந்தமும் விஷயத்தைப் பற்றியும் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியு மிராமல் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமாத்திரமாயிருப்பதால் இவ்விரண்டானந்தத்தையும் வாசனானந்தமென்று நிச்சயித்து பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்தமென்றே மூன்றுவிதத்தை முமின்லையாகையால் விஷயானந்தம் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் நிஜானந்தம் முக்கியானந்தம் ஆத்தமனந்தம் அத்வைதானந்தம் வித்தியானந்தமென்று எட்டுவிதமாய்ப் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது. இதில் அஞ்ஞானிகளு

तथाचविषयानन्दोवासनानन्दइत्यमू ।

தயாவ்விஷயா நநெழாவாஸ நா நாடித் து8சி |

தீயா.உ அப்படி இருந்துள்ளனவில
விஷயாநதடி விஷயானந்தமென்றும்
வாலுநாநதடி ஐதி வாசனாந்த மெ
ன்றும் சொல்லப்பட்ட

சுநடிள இரண்டானந்தங்கடா

ஸ்ரீஹா-நமஸி: பிர்மானந்தமானது

சுமெல்ல இரங்கிறது ஆகையாலிவ்

யுஞ்சொல்லவேண்டிற்று

ச-கை. இதற்கு சுருதியுத்தி யனுபவமென்னவென்று கேட்டவனுக்கு அவைகளையுங் காண்பிவித்து இப்போசொன்ன அர்த்தந்தைய முடிந்து மேலே ஆரம்பிவிக்கிறார்.

श्रुतियुक्तचनुभूतिभ्यःस्वप्रकाशचिदात्मके ।

ब्रह्मानंदे सुप्तिकाले सिद्धे सत्यन्यथाशृणु ॥

முத்தியாக நாலு திலு) ஸ்ரீகாஸ்மீதா துகை ।

புறநாட்டெலும்புக்காடுவெளிவெலத்துநயராழுணம் ! அக

௫௪௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸ்ரூதியாக்ருதாஹுதிஹி கைவல்
யாதி சுருதியாலும் முன்பின்னிரு
க்கிற பசுபாத்யுத்தியாலும் சுக
மாய்த் தூங்கினென்ற அனு
பவத்தாலும்

வ்ருகாஸாவிதாதுகே சுயம்பிரகாச
மான அறிவில்

அ.கை. அந்த உபாயத்தைக்கிரமமாய்ச் சொல்லுமெனில்.

यआनंदमयस्सुसौसविज्ञानमयात्मताम् ।

.. गत्वास्वप्नप्रबोधवाप्राप्नोतिस्थानभेदतः ॥

யசூந்நமயஸுஹிவ்ருதாநயாததாஃ ।

மகவாஸுஹிவ்ருதாநயாததாஃ ॥ ௯௦

ஸுஹிவ்ருதாநயாததாஃ

யஃ யாதொரு

சூந்நமயஸுஹிவ்ருதாநயாததாஃ

ஸஃ அவனே

விஜ்ஞாநமயாததாஃ அதிவிருந்துவெ

ளியேறின உடன்விஞ்ஞானமயனா

யிருந்தலை

அ.கை. அவஸ்த்தாத்திரயங்களை யடைவதற்கு ஸ்தானபேதமேகாரண
மென்பது எப்படியெனில்.

नेत्रेजागरणंकण्ठेस्वप्नस्सुप्तिर्हृद्वुने ।

आपादमस्तकंदेहंव्याप्यजागर्तिचेतनः ॥

நெத்ருஜாமரணாகணவ்ருதாநயாததாஃ ॥ ௯௧

சூவாநயாததாஃ ॥ ௯௧

நெத்ரு நேத்திரத்தில் ஜீவன்வரும்

போது

ஜாமரண ஜாக்கிரம்

கணை கண்டத்திலிருந்தால்

வ்ருதாநயாததாஃ

ஹிவ்ருதாநயாததாஃ

ருக்கும்போது

ஸ்ரூதாநயாததாஃ

ஸுஹிவ்ருதாநயாததாஃ

ஸிவஸகி சித்தித்திருந்த துள்ள

வில்

சுந்யாஃ மற்ற அவஸ்தைகளிலும்

ஸ்ரூணு கேள்

மகவா அடைந்து

ஸ்ரூநயாததாஃ ஸ்தானங்களுடைய

பேதங்களால்

வ்ருதாநயாததாஃ

ஸ்ரூநயாததாஃ

வ்யபாவது

ஸ்ரூநயாததாஃ

அ-கை. இதற்குயுத்தி அனுபவமெனினில்.

देहतादात्म्यमापन्नस्तसायःपिण्डवत्ततः ।

अहंमनुष्यइत्येवंनिश्चित्यैवावतिष्ठते ॥

செஹதாடாதுமாவனஸ்தஸாயஃபிண்வத்ததஃ ।

சஹமாநுஷ்யஹதேதுவம்நிஸ்திதேதுவாவதிஸ்ததே ॥ கூஉ ॥

தவ்யாயஃ விணுவஸ தீயில்காயவைத்த
இரும்புஉண்டைபோல் (யத்தை
செஹதாடாதும தேகத்தில்தாதாத்மி
சூபநுஃ அடைந்தவனாயிருப்பத்தயு
ததஃ ஆகையால் (கதி
சஹம் நான்

தேஹமஃ இதி மனிதனென்று
வனவா இப்படி
நிஸ்திதே நிச்சயித்து
சுவதிஸ்ததே வனவ இருக்கவே இருக்
கருன் இதுவே அனுபவமாம்.

அ-கை. ஜாக்கிரத்தில் ஜீவன்வந்தடைசிற அவஸ்தைகளைத்தனை வித
மெனில்.

उदासीनस्सुखीदुःखीत्यवस्थान्नयमेत्यसौ ।

सुखदुःखैकर्मकार्यैत्वौदासीन्यंस्वभावतः ॥

உதாஸீநஸ்ஸுஃவீஃதுவஸூதூயநெதுஸா ।

ஸுஹவஃஃவெகரகாடெபுசவளதாஸீநுஃவஸூவாதஃ ॥ கூங

உதாஸீநஃ உதாசினென்றும்

ஸுஃவீஃவீ இதி சுக்யென்றும் து
க்யென்றும்

சவள இந்த ஜீவன்

சவஸூதூயம் இப்படி மூவித அவஸ்

வனகி அடைகருன் (தைகளை

ஸுஹவஃஃவெ இதில் சுகதுக்கங்களி

ரண்டும்

கரே-காடெபு புண்ணியபா காமங்க

ளுடைய பலன்களாம்

ஸூவாதஃ ஸ்வபாவத்தினாலேஉண்

டாகிறது

ஒளதாஸீநு-தஃ உதாசினமென்றறி

அ-கை. சுகதுக்கங்கள் எத்தனைவிதம் உதாசினம் எப்போவரும் அதிலிரு
க்கிற அனுபவமெப்படியெனில்.

बाह्यभोगान्मनोराज्यात्सुखदुःखेद्विधामते ।

सुखदुःखान्तरालेषुभवेत्तूष्णीमवस्थितः ॥

नकापिचिन्तामेस्त्यद्यसुखमासमितिब्रुवन् ।

औदासीन्येनिजानन्दभाववक्तव्यखिलोजनः ॥

வரம்புநாபாநா ராஜெஷுலவெ ததிஷ்டவவதி து || கூசு

தகாவிவினாடுவெழுவுவாபாவிதினாவது ।

ஒளடர்வீ கெநு தீஜர்நாடலாவாவு நுவினொஜ மஃ || கூரு

உள்ளுநிலாசாநு பாற்றய விடியபோ

சத்தினாலும்

செ நாநாஜ ராஜ. மயேராஜயம்செய்வ

தாலும்

ஸம்பெடிஷன் புகுதுக்கங்களானவை

அப்பா நிரண்டுவிதங்கவாக

ஐதெ சொல்லப்படுகின்றன.

வாழ்குமஃவாணநாஸெஷுஇப்படிவ

ருகிறசுகதுக்கங்களுடையமதிபகா

லங்காரி நில

சுடுகில் சுவஸ்தி: தூஷ்னி பாவமாஸி

ஹிவசு உன்டாகும்

௨௩ . எனக்கு

காவி. ஷீதாஹ்ருஷிதமானசுந்தையும்

சுடி, இப்போது

ந. சுவாமி இவ்வை

ஸ்ரீராம சகமாயிருக்கிறேன்

உதி எவ்று

சுருஷநு சொல்லிக்கொண்டு

கூலிஃ சகலமான

ஐநம் - ஜீவரும்

ஒளசாஸீமெ, உ.தாசீனவேனையில்

நீஜாந்ஹுவா நிஜானந்த ஸ்வபாவ

க்தை

வதி சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. உதாசீன வேடையில் தோன்றுகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தமான தால் இதை வாசனாந்தமென்று சொல்லுவானெனினில்.

अहमस्मीत्यहंकारसामान्याच्छादितत्वतः ।

निजानन्दो नमूख्यो यं किं त्वसौ तस्य वासना ॥

சுஹரெலீ துஹாகாஸாஸாநாஸாஸி தகவத் |

நிஜா நம்பொ நம்பொயங்கிச்சவஸள தஸ்யவாஸநா || கூசு

சு ஷம் நான்

சுவாமி உதி இருக்கிறேனென்று

சுஹாகாரவாஜாநாஜிதகூதம் சா

மான்ய ஆகங்கா ரத்தினுல் முடப்

பட்டிநப்பதால்

சுய நலம்

நிஜா முஃமி ரிஜனாந்தமான் து

சிவபூஜை முக்கியானந்தம்

ந ஆன்று

கித- பின்னையோ வென்றால்

சுயஸு இந்த சிஜானந்தமானது

தவ) அந்த முக்கியானந்தத்தின்

வாஸுதா வாசனையென்றறி.

ஆ-னக. இதற்கு திருட்டாந்த மேடுதவில்.

निरूपरितपाण्डस्यचाखेसैत्यंनतजलम् ।

किन्तुनिरगुणस्तेनगीरतत्तानुमीयते ॥

நீரவகுரிதலாணுஸ்யுஸ்யெஹ்யெஹ்யுதகஜ்ஜலம் |

கிணுநீரமுணவெஹநநீரவதூதாமுஃபதெ || கூ௭ ||

நீரவகுரிதலாணுஸ்யு ஜலம்பூரித்த

பாணியினுடைய

ஸ்யெஹ்யு வெளியில்காண்கிற

ஸெத்யு குளிர்ச்சியானது

கச அஃது

ஜலம் ஜலமாக

ந ஆகாது

கிணு பின்னையோவென்றால்

நீரமுணம் ஜலத்தின் குணமான குளி

ர்ச்சியை

தெந ஆகாது

நீரவதூ ஜலத்தினிருப்பபானது

கநமுஃபதெ அனுமானம் பண்ணப்

படுகிறது.

அ-கை. அந்தமுக்கியானந்தம் எப்போ காணப்படுமெனில்.

यावद्यावदहंकारोविस्मृतोभ्यासयोगतः ।

तावत्तावत्सूक्ष्मदृष्टेर्निजानन्दोऽनुमीयते ॥

யாவடியாவடிஹாகாரொவிஸ்யுதொஸ்யாவயொமதஃ |

தாவதூவதூதூக்ஷுதூஷ்டுநிஜாமுஃபதெ || கூ௮ ||

யாவடியாவடி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு

ஸ்யாவயொமதஃ பிரமம்பியாசயோ

கத்தால்

சுஹாகாரஃ இந்த தேகத்தில் நானெ

ன்கிற அகங்காரம்

விஸ்யுதஃ மறக்கப்படுகிறதோ

அ-கை. அப்படி யகங்காரம் நிந்தேஷமாய் நசித்ததற் கடையாள மே தெனில்,

सर्वात्मनाविस्मृतस्सन्सूक्ष्मतांपरमांत्रजेत् ।

अलीनत्वाच्चनिद्रैपाततोदेहोपिनोऽस्तेत् ॥

ஸவ்யாதூநாவிஸ்யுதஸ்யுதூதூக்ஷுதாமபரமோஃபுஜேசு |

சுநீநகவாநநிநெஃஷாததெதாஃஷெஹாவிநாவதெசு ||

ஸவ்யாதூநா சர்வவிநந்தினுலம்

விஸ்யுதஃ ஸநு அகங்காரம் மறக்கப்

பட்டதானால்

பரமோ புத்தியானது பிரமமாயுள்ள

ஸநுக்ஷுதாஃ சூக்குமந்தன்மையை

புஜேசு அடையுமவசரத்தில் புத்தி

யானது

ருருஉ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சுயந்தகாசு லயிக்காதபடியினாலே

பனஷா இந்த ஸ்திதிபானது

நீலா நித்திரையும்

ந இல்லை

தகம் ஆகையினாலே

ஜெஹம் சுவி இத்தேதகமும்

மொவகெசு கீழேவிழாது

அகை. இதுபிரம்மானந்த மென்கிறதில் பிரமாணமேதெனில்.

नद्वैतभासतेनापिनिद्रातत्रास्तियत्सुखम् ।

सब्रह्मानन्दइत्याहभगवानर्जुनंप्रति ॥

நடுநெதா ஸாவதெநாவ நிஜா தத்ரா ஸியசுவாவடி ।

வஸ்வஸூ நாடித்ரா ஹஹவா நஜா நாபுதி ॥ கரு

நெதா சுவி யாதொரு நிர்விகற்பசு

மாதிரி அவஸ்தையில் துவைதமும்

ந. ஸாவதெ விளங்குகிறதில்லை

தத்ராநீலாந அதிலொன்றுந் தெரி.

யாத நித்திரையுமில்லை

யசு இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் யா

ஸாவா சுகமானது

(தொரு

சுவா இருக்கிறதோ

வம் அதுவே

ஸ்வஸூ நாடிப் பிரமானந்தம்

இது என்று

ஹவாநு கிருஷ்ணசுவாமியானவர்

சுஜாநம் புகி அர்ஜுனனைக் குறி

சூஹ சொன்னார்

(த்து

அ-கை. பகவதேபால் இருக்கிற மனது என்னமாய் ஆத்துமாவில் அசைவ
ந்துருக்குமெனில் இதற்குப் பகவான் கீதையில் சொன்ன உபாயங்களை அனு
பவத்திற்கொத்ததாய் இந்த வாக்கியங்களையே பரிகாரமாகச் சொல்லுகிறார்.

शनैश्शनैरुपरमेद्बुद्ध्याधृतिगृहीतया ।

आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ॥

ஸநெநஸநெநஸுவாநஜேஷுயாபுதிமூஹீதயா ।

சூதஸாவஸூநாநக்ரஸவாநகிணுடிவிவினயெசு ॥ கரு

ஸநெநஸநெநஸு விஷயத்திலோடு

கிற மனதைமொள்ளமொள்ள

புதிமூஹீதயா ததிரியத்தா விமுக

சப்பபட்டிருக்கிற

ஸாவூ குக்குமவிவேகபுத்தியினாலே

ஆம்மனது

உவாநஜேஷு ஒழிவையடைகிறது

மம் அந்தமனதை

சூதஸாவஸூ ஆத்துமாவில் ஸ்திரமாக

கூசூ இருக்கும்பட்டிபண்ணி

கிணிக சுவி சற்றும்

ந வினயெசு கந்தியாமலிருக்கவேண்

டிபது.

அ-கை. இந்தப்பாகத்தில் முதலிலென்ன செய்யவேண்டியதெனில்.

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चलमस्थिरम् ।

ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥

யதொயதொநி ஸ்ரதீநஸ்துஸ்திர்மஸ்திரம் ।

ததஸ்ததொநி யமெய்யைததாத்மந்யேவ வஸநயெசு ॥௧௦௨

யதஃ யதஃ யாதொரு யாதெரு விஷயத்தினாலே

வண்ணம் அசைவோடே கூடியும் [ற

சுஷ்டிரம் உருதியில்லாமையாயிருக்கி

ரீதஃ மனதானது [தோ

நிஸ்ராகி சலித்துக் கொண்டிருக்கிற

ததஃ ததஃ அந்தந்தவிஷயத்திலிருந்

வந்தது இந்த மனதை [து

நியதி நிக்கிரகம்பண்ணி

சூதூநி வனவ சாக்ஷியான தன்னிடத்

வஸம் ஸ்வாதினம் [திலேயே

நயெசு பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்த மனதின் உபசமனத்தால் என்ன விசேஷம் காணப்படுமெனில்.

प्रशान्तमनसं ह्येनं योगिनं सुखमुत्तमम् ।

उपैति शान्तरजसं प्रज्ञभूतमकलमषम् ॥

புரூஷாஜநஸம்ஹெந்யொநி நவஸுவஸூதூ ॥

உவெகிஸாஜநஜஸம்ஸுஹவதி தககருஷ்ட ॥ ௧௦௩

புரூஷாஜநஸம் உபசாந்தமானமனதையுடையவனாகும்

சுகலஷம் பாபரஹிதனாகும்

ஸுஹவதி பிர்மஸ்வரூபனாகும்

ஸாஜநஜஸம் ரஜோ குண மற்றவனாகு

வனம் இந்த [மிருக்கிற

யொநி ந ஞானபோகியை

உதூரம் மேலான

ஸுவா நிர்விகற்பசமாதி சுகமானது

உவெகி ஹி தானேவந் தடைகிற

தன்றே.

அ-கை. இந்த யோகமஹிமை யார் யாருக்கு யெங்கே சொல்லியிருக்கிறாரெனில், இதையில் பகவான் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

यत्रोपरमतेचित्तिनिरुद्धयोगसेवया ।

यत्र चैवात्मनात्मानं पश्यन्नात्मनितुष्यति ॥

सुखमात्यन्तिकं यत्तद्वुद्धिग्राह्यमतीन्द्रियम् ।

वेत्तियत्र न चैवायं स्थितश्चलतितत्त्वतः ॥

यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः ।

௫௫௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

यस्मिन्स्थितो न दुःखेन गुरुणापि विचार्यते ॥

तं विद्यादुःखसंयोगवियोगयोगसंज्ञितम् ।

யஞ்சூரவரஜதேவீதூநிரூஜம்யொமவெவயா ।

யஞ்சூவெவாதுநாதூநாவஸூநாதூநிதூஷுதி ॥ க௦௪

ஸுஸஜாதூணிகாயதூஜிதூஹூஜீநீ யடி ।

வெகூயஞ்சூநவெவாயஹூதூறுதிதகவதஃ ॥ காடு

யாறுஸூரவாராஹூலாஜநூதேநாயிகாததஃ ।

யவூநூஹூதேநாதூஃவெநமூரூணாஹிவிவாறுதே ॥ க௦௬

தூவிஜூஜூஃவஸாயொமவியொமாயொமஸாஹூதடி ।

யொமவெவயா யோகாப் பிபாசத்தி

நிரூஜம் தகையப்பட்டிருக்கிற(னாலே

விதூ சித்தமானது

யஞ் எந்தவஸ்துவில்

உபரஜதே ஒழிவைபடைகிறதோ

யஞ் உ எந்தவிடத்தில்

சூஜூ ஆத்துமாவினாலே

சூஜூம் ஆத்துமாவாகியதன்னை

வஸூஜ ஸவ பார்த்துக்கொண்டே

சூதூ தன்னிடத்தில்

தூஷுதி சந்தோஷத்திருக்கிறதோ

சூதூதிகம் முடிவாயும்

கூஜூயம் மனம் முதலிப இத்திரிய

ங்களுக்கு அவிஷயமாயும்

ஸூஜிதூஹூ புத்தியினால் மாத்தி

யும் கிரிக்கத்தக்கதாயும்

யக யாதொரு

ஸூஹூ ககமிருக்கிறதோ

தக அதுவே ககமென்று

வெகூ அறிந்திருக்கிற

கூயா இவன்

யஞ் உ யாதொருவஸ்துவில்

ஸூதூ ஸவ இருந்தே

தகவதஃ அந்ததத்துவத்திலிருந்து

நவதூ சலிக்கிறதில்லைபோ

யம் யாதொருலாபத்தை

ஹூ அடைந்தபுருஷன்

தகஃ அதைகாட்டிலும்

கூபரா வேறான எப்படிப்பட்ட

ஹூ உ லாபத்தையும்

கூயிகா அதிகமாக

நூஜூதே யெண்ணமாட்டானோ

யவூஹூ எந்த வஸ்துவில்

ஸூதூ ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ

மூரூணா பெரிதான

தூஃவெந கூவி துக்கத்தினாலும்

நூவிவாஹூதே அசைக்க படமாட்

தூ அதைபோ [டூதே

தூஃவெவயொமவியொம சகலமான

துக்கங்களுடைய சையோகத்தை

விட்டதாயும் மிருக்கிற

யொமஸாஹூதூ யோகமென்றபெய

ராயுடையதென்று

விடிபூச அறியவேண்டியது

அ.கை. இப்பேர்ப்பட்ட யோகாப்பியாசத்தில் ஐன்னமுஞ் சிறிதுஞ் செய்யவேண்டிய விஷயத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सनिश्चयेनयोक्तव्योयोगोऽनिर्विण्णचेतसा ॥

युञ्जन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ।

सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते ॥

ஸநிஸ்தயெநயொக்தவ்யொயொமொ2நிவிபுணவெதஸா || க௦௭
யுஜ்ஞந்நெவ்ஸதாத்மான்யொயொவிபிதகல்மஷ்டி ||

ஸுவெநப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஸமத்யந்த்ஸுகமஷ்நுதெ || க௦௮

சுநிவிபுணவெதஸா துக்கமன்றியிலி
ருக்கிறமனதோடேகூடின
நிஸ்தயெந நிச்சயத்தோடே
ஸஃ அந்த
யொமஃ யோகமானது
யொக்தவ்யஃ சேர்க்கத்தக்கது
விமதகல்மஷ்டி சகஸ்பாபங்களு மற்றவ
னாயு மிருக்கிற புருஷன்
வனவம் இப்படி
வஜா சதாநாலமும்

சுதாநா சாக்ஷியானதன்னை
யுஜ்ஞ சேர்ந்திருக்கிற
யொய் யோகியானவன்
ஸுவெந அனாயாசமாக
ஸூஹ பிர்மம்
ஸாஸூஸூம் சம்பந்தமாயிருக்கிற
கத்யுக்ஷம் மேலான
ஸுவா சகத்தை
கஸூஸூவெத அடைகிறுனென்று பகவா
ன் சொல்லியிருக்கிறார்

அ.கை. பிரமாப்பியாசத்தில் வெறுப்பைப் பண்ணக்கூடாதென்று சொன்னதற்குத் திருஷ்டாந்த மேகெனில்.

उत्सेकउदधेयैर्दत्कुशग्रैणैकविन्दुना ।

मनसोनिग्रहस्तद्वद्वेदपरिखेदतः ॥

உதெதுகஉதயெயபுதுதுஸாடுமெணைகவிந்துநா |

மனஸொநிபுஹஸ்ததவ்வேதபரிவெததஃ || க௦௯

கஸூஸூமெண தன்பை அணியினுலே
வனகஸூஸூஸூ ஒவ்வொருநிலையாக
உதயெய் சமுத்திரத்திலிருந்து ஜலத்
தைச்சிட்டுக்குருவியானது
உதெதுகம் இரைந்து
யபுசு கருடனாஸ் தன்முட்டையைஅ
டைந்த கதை யெப்படியோ

தபுசு அதுபோல
கவரிவெததஃ உனக்குத் குருகடா
கந்தால் துக்கப்படாமல்
மனஸஃ மனநினுடைய
நிபுஹஃ நிக்கிரஹமும்
வெசு பவிர்க்கத்தக்கது

௫௫௬

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ-கை. இன்னும் இச்சமாதியை யாருக்கு யார் சொல்லியிருக்கிறாரெனில்

बृहद्रथस्यराजर्षेऽशाकायन्योमुनिस्सुखम् ।

प्राहमैत्राख्यशाखायांसमाव्युक्तिपुरस्सरम् ॥

यथानिरिन्धनोवहिस्स्वयोनावुपशाम्यति ।

तथावृत्तिक्षयाच्चित्तस्वयोनावुपशाम्यति ॥

ஹ்ருஷ்யஸூரராஜஷெஷ்டாகாயநோமூநிஸ்ஸுவம் ।

ப்ராஹ்மெத்ராவ்யஸாஹாயாஸ்வயூக்திபுரஸ்ஸரம் ॥ கக௦

யதானிரிந்நவஹிஸ்ஸவ்யோநாவுபஸாம்யதி ।

தயாவ்ருத்திஷ்யாச்சித்தஸ்வயோநாவுபஸாம்யதி ॥ கக௧

ஹ்ருஷ்யஸூர பிரகத்தநென்கிற

நாஜஷெஷ்ட ராஜரிஷிக்கு

ஸாகாயநோ சாகாயன்னியரென்ற

மூநி முனியானவர்

வஹிஷ்யஸூரஸ்ஸரம் சமாதிவரை

யில் சொல்லப்படுகிறபரம்பராவாக்

கியங்களுடைய

ஸுவம் சுகத்தை

நெத்ராவ்யஸாஹாயா மைத்திராய

னி சாகையில்

ப்ராஹ்ம சொன்னார்

நிரிந்நம் விறகில்லாத

வஹி அக்னியாது

ஸ்வயோநம் தனக்குக்காரணமான

யதா எப்படி

(ஸ்வரூபத்தில்

உபஸாஜிதமனத்தையடைகிறதோ

தயா அப்படி

வ்ருத்திஷ்யாஸ த்வைதாத்வைத ரூப

மானவிருத்திகளுடையசூயத்தால்

விதூப சித்தமானது

ஸ்வயோநம் தன்காரணமானஅறிவில்

உபஸாஜிதஉபசார்தியையடைகிறது

அ-கை. அதினுலென்ன விசேஷமாயிற்றெனில். *

स्वयोनानुपशान्तस्यमनसस्त्यकामिनः ।

इन्द्रियार्थविमूढस्यानृताःकर्मवशानुगाः ॥

ஸ்வயோநானுபஸாந்நஸ்யமனஸஸ்த்யகாமினஃ ।

இந்ரியார்தவிமூடஸ்யான்ருதாஃகர்மவஸாநுநாஃ ॥ கக௨

ஸ்வயோநம் தன்காரணமான சாக்ஷிஸ்

ஸ்வரூபத்தில்

உபஸாந்நஸ்ய ஸயித்ததாயும்

ஸத்யகாமிஃ அந்ரியாதஆனந்தத்தை

யிச்சித்திருக்கிற

இஃத்ரியார்தவிந்ருபஸ்ய விஷயபராமு

கத்தையுடையதாயு மிருக்கிற

மஹி மனதிற்கு

கர்மவஸாந்நாஃ இருப்தகர்மத்தா

ஸ்வருகிறபொருள்கள்

சுருதாஃ ஜலத்திலெழுதின எழுத் | து ப்போல் பொய்யாய்ப்போய் வி
டுகின்றன

அ-கை. சித்தோபசார்தியால் ஜகத்துப் பொய்யாய்ப்போய்விடுமென்
று சொன்னது கூடாது. ஜகத்திற்குச் சித்தம் உபாதானகாரண மில்லையே
யென்றால் நீ சொன்னப்படி ரேமசிருஷ்டியால் அப்படியானாலும் எப்போது
ம் சுகத்திற்குக் காரணம் சித்தந்தானே யுகபத்சிருஷ்டியிலேயோ வென்றால் த
ன்னையறியாத அஞ்ஞானத்தால் முதலில் சித்தமேயுண்டாயிற்றென்றும் அதி
லிருந்து சகலமும் உண்டாயிற்றென்று சுருதி சொல்வதாலும் அனுபவசித்த
மில்லாத சூஷுப்தியில் சகலமும் சுகிகளாயும் சித்தமுள்ள ஜாக்கிரசொப்பன
ங்களில் துக்கிகளாயுமிருப்பது உலகப்பிரசித்தமானதால் சித்தகோதனை செ
ய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

चित्तमेवहिंसारस्तत्प्रयत्नेनशोधयेत् ।

வி துலெவஹிஸாஸ்தத்ப்ரயத்னேநஸோதயேஸு ।

வி து னவ புருஷனுக்குத்தன் சித்த ந்தானே	தது அந்தசித்தத்தை புயதெந மெய்வருத்தத்தால் ஸோயயெஸு சோதனைபண்ணவேண் டியது
வஸாரஃமி சகலவிதமானசம்சாரம ன்றோ	

அ-கை. எப்படி சித்தமோ அப்படிப் புருஷனாகவென்பதில் பிரமாண
மேதெனில்.

यच्चित्तस्तन्मयोमर्त्योर्गुह्यमेतत्सनातनम् ॥

யவி துஸ்தநயொஃதெயுராமஹுலெததுநாதுநடி ॥ ககக

உத்யஃ புருஷனுனவன்	வநதது இதுவே
யவி து யாதொருவிஷயத்தில் சித்த த்தை யுடையவனாயிருக்கிறானே	வநாதநம் அனாதிசித்தமான மஹ்யம் ரகஸியமென்று சுருதிசொ ல்லுகிறது
சுருயஃ அந்தவடிவமாகவே ஆகிறான்	

அ-கை. அனாதி பரம்பரையாய் ஆர்ஜஜிக்கப்பட்டிருக்கிற சஞ்சித கர்மங்
கள் சித்தகோதனையால் எப்படி நிவர்த்திபாடுமெனில்.

चित्तस्यहिप्रसादेनहन्तिकर्भशुभाशुभम् ।

प्रसन्नात्मात्मनिस्थित्वासुखमक्षयमश्नुते ॥

வி துஸூஹிப்ரஸாடேநஹ்நிகர்மஸுபாஸுபம் ॥

புஸநாத்மா த்நிஸ்திவாஸுவக்சயஸ்துதே ॥ ககச

தயாவிஷ்ணுகொஸ்ரஜா மஹா சிஸ்யாய துஸஸ || ககக

ருகூ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

யடி. சுவி. நீசொல்லுகிற படியானு
 லும்
 சுயன் இந்த
 வரையிற் சமாதியானது
 நுணா மனிதர்களுக்கு [து
 விராகாலம் வெகுதூரம் வரையிருப்ப

உலகம் துர்லபந்தான்
 தயா சுவி அப்படியிருந்தபோதிலும்
 கண்ணிக் கண்ணிகசமாதியால்
 சுவன் இந்த
 ஸுலாநாடி பர்மானந்தமானது
 நிஸாயயகி நிச்சயம் பண்ணுகடும்

அ-கை. வெகுதூரங்களிந்த நிச்சயத்தை யடையாமலிருக்கிறார்களேயெனில்.

श्रद्धाकुर्व्यसनीयोत्रनिश्चिनोत्येवसर्वधा ।

निश्चिते तु सकृत्तस्मिन्विश्वसित्यन्यदाप्ययम् ॥

ஸ்ரஜானுவ ஸநீயொது நிஜிநொதெவவவயா ।

நிஜிநொதெவவகூதுவ்விநுவிஸுவிதுநுஜாவயடி ॥ கஉ

ஸ்ரஜானு நம்பிக்கைவடிவமானசிர
 தையுடையவனாயும்
 சுது இந்தசமாதியில்
 வுலநீயம் அக்கரையுள்ளவனாயு மிரு
 க்கிறபுருஷன்
 வவயா சதாகாலமும்
 நிஜிநொதினவ நிச்சயித்தே இருப்ப
 வகூது ஒருதடவை (ன்

தவ்விநு அந்தப்பர்மாத்மபுத்தியானது
 நிஜிநொது நிச்சயம்பண்ணப் பட்
 டிருந்துள்ளனில்
 சுநுஜாசுவி மற்றசமாதி இல்லாதகா
 லங்களிலும்
 சுயா இந்தபுருஷன் (யிருப்பன்
 விஸுவிநி நம்பிக்கையோடேயேகூடி

அ-கை. அந்தப் புருஷன் உதாசினாவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

तादृक्पुमानुदासीनकालेप्यानन्दवासनाम् ।

उपेक्ष्यमुख्यमानन्दभावयत्येवतत्परः ॥

தாடிபுமானுதாசீனகாலேப்யானந்தவாஸநாழ் !

உபேக்ஷ்யமுக்யமானந்தாவயதெவததூரஃ ॥ கஉக

தாடிபுமானு சமாதிகதத்தையனு
 பவித்த அப்பேர்ப்பட்டபுருஷன்
 உதாஸீனகாலெ சுவி உதாசினாவஸ்
 த்தையிலும்
 ஸுநாடிவாஸநாடி ஆனந்தவாசனையா
 னநிஜானந்தத்தை

உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
 ததூரம் முக்கியானந்தத்திலுதயுக்த
 னாயிருந்து
 உவ்யம் சமாதி
 ஸுநாடி ஆனந்தத்தை [இருப்பன்
 லாவயகி. ணவபாவித்துக்கொண்டே

அ-கை. அது எதினெனில்.

யோகானந்தம்.

ருகுக

परव्यसनिनीनारीव्यप्रापिगृहकर्माणि ।

तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

வரவ்யஸநிநீநாரீவ்யபிராபிஃகர்மாணி ।

ததேவாஸ்வாதயத்யந்த:பரஸங்கரஸாயநம் ॥ கஉஉ

வரவ்யஸநிநீ பரபுருஷநிடத்திள்ள

ண்ண முள்ளவளான

நாரீ ஸ்திரீயானவன்

மஹக்ஷே-க்ஷணீ விட்டுக் காரியத்தில்

வ்யாபிராபி சாவநானமா யிருந்தா

கூக அந்த

(ஆம்

வரஸாமரஸாயநம் பரபுருஷனுடை

ய ஆஸிங்கனுதிகளால் உண்டாயி

ருக்கிற நூதன சகரசத்தையே

கூக உள்ளே

சூவ்யாபியதி பானம்பண்ணிக் கொ

ண்டிருப்பான்.

அ-கை. இந்த திருஷ்டாந்தார்த்தத்தை தாஷ்டாந்தத்தில் சொக்கொர்.

एवंतत्वेपरेशुद्धेधीरोविश्रान्तिमागतः ।

तदेवास्वादयत्यन्तर्हिव्यवहरन्नपि ॥

धीरत्वमक्षप्राप्त्येत्यनन्दास्वादवाञ्छया ।

तिरस्कृत्याखिलाक्षानितचिन्तायांप्रवर्तनम् ॥

ஊவாதகெவவரெஸம்பெயீரெவிராவிந்ரானிதாமத: ।

ததேவாஸ்வாதயத்யந்தவஃகஷிவ்யவஹரநநபி॥கஉக

யீரகவகஷபுராவமெயுஹ்யாநதாஸ்யாபிவாஹயா ।

திரஸுததாவநாக்ஷாணிதவிநாயாபுவதமத: ॥ கஉச

ஊவம் இப்படி

ஸம்பெய பரிசுத்தமாயிருக்கிற

வரெகெவ பரமாத் தமவஸ்துவில்

விந்ரானி சிரமபிகாரத்தை

சூமதம் அடைந்தவனாயிருக்கிற

யீர: திரனானானி

வஹி: வெளியிலே

வ்யவஹரந கூபி விவகாரம்பண்ணி

த்கொண்டிருந்தாலும்

கூக ஊவ அந்தஆனந்தானுபவத்தை

கூக உள்ளே

(த்தானே

சூவ்யாபியதி ஆஸ்வாதனம்பண்ணிக்

கொண்டிருப்பன் திரத்வமாவதே

கென்றால்

கூகபுராவமெயு கூபி விஷயங்களி

லிழுத்துப்போகிற இந்திரியங்களு

டைய பிராபல்யெயமிருந்தாலும்சா

ப்பிட உட்கார்ந்தவனை கையைப்ப

ற்றி யிழுத்தாலும் போஜன வாஞ்

சையுள்ளவன் போல

சூநாஸ்யாபிவாஹயா இந்தப் பிர

மானந்தத்தைச் சாப்பிடவேண்டு

மென்கிறவாஞ்சையினாலே திருஷ

டாந்தத்தில் இவன் கையப்பற்றி யி

நிகுஉ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

முத்தப்பெயர்களை யெல்லாமெப்ப
டி ஒதரிப்போட்டு தீரனய்ப்புஜிப்
பதுபோலுமிவன்
கூப்பெருகூண்சகலஜிந்திரியங்களையும்
கிரவ்யக்ய திரஸ்காரம்பண்ணி

கஜ்ஜாயாம் அந்த ஸ்வரூப சிந்தனை
யிலேயே
வ்வகூடம் பிரவர்த்தித் திருப்பது
தான்
யிரகூ திரத்வம்

அ-கை. விச்சிராந்தியை அடைந்திருப்பனென்று சொன்னது யாதெனில்.

भारवाहीशिरोभारमुक्तचास्तेविश्रमंगतः ।

संसारव्याघ्रतित्यागेतादृग्बुद्धिस्तुविश्रमः ॥

ஹாவாஹீஸீரொஹாரம் உகூதாஸ்வவிஸ்ய உமதஃ ।

ஸம்ஸாரவ்யாப்யகித்யாமெதாடிமுலிஷுவிஸ்ய உஃ ॥ கஉரு

ஹாவாஹீ சுமைதூக்குகிறவன்
ஸீரொஹாரம் தலையிலிருக்கிற சுமை
உகூதா போட்டு (யை
விஸ்ய உஃ கிரமபரிகாரத்தையெப்படி
மதஃ அடைந்து
சுலெஷு இருப்பானே
ஸம்ஸாரவ்யாப்யகித்யாமெ அப்படி

சரீராத் சம்சாரங்களுடைய வியா
பாரத்தை பரித்தியாகம் பண்ணுவ
தில்
காடிமுலி உ அப்பீர்ப்ப்பட்ட
பத்தியுண்டாவதே
விஸ்ய உஃ கிரமபரிகாரமென்று சொன்
னதென்றறி

அ-கை. பாம்விச்சிராந்தி அடைந்தவனுக்கடையாளமேதெனில்.

विश्रान्तिपरमाप्राप्तस्त्वौदासीन्येयथातथा ।

सुखदुःखदशायाञ्चतदानन्दैकतत्परः ॥

விஸ்த்ராணீம்வரஜாம்ப்ராபவஸளடாஸீமெந்யயஸாதஸா ।

ஸுவஹுஃவஹாயாயததாநநெநுகததூரஃ ॥ கஉகூ

வாரஜா மேலான
விஸ்த்ராணீ விச்சிராந்தியை
ப்ராபுஃ அடைந்தபுருஷன்
டௌடாஸீமெந்ய உதாசினவேஸோபி
யஸா எப்படி. (ஸ்
தஸா ஆனந்தமாயிருந்தானே அப்படி
ஸுவஹுஃவஹாயாய சுகதுக்கங்க

ளைக் கொடுப்பதற்குக்காரணமான
காலத்திலும்
ததாநநெநுகததூரஃ அந்த சுகது
க்கரினைப்புகளைபரித்தியாகம் பண்
ணிப்போட்டு அந்த முக்கியானந்த
த்திலேயேபெண்ணமுள்ளவனு யி
ருப்பன்

அ-கை. அனுசந்தானத்திற்கு விரோதியான விஷயம் வருங்காலையில் இவ
னுக்கெப்படித் தோன்றுமெனில்.

अग्निप्रवेशहेतौ धीशृङ्गारेयादशीतथा ।

धीरस्योदेति विषयेऽनुसन्धानविरोधिनि ॥

சுழிவெஸமெகள யீஸூராமரெயா டுயஸீதயா ।

யீரவெஸூரெடிதிவிஷயெ஽நுஸந்நானவிரோதினி ॥ கஉஎ

சுழிவெஸமெகள பர்த்தாவுட
ன் அக்னியின்பிரவேசிக்க எத்தன
ப்படும்வேளையில்
ஸூராமரெ அலங்காரத்தில்
யாடிஸீ எப்படியவன்
யீம் புத்திவெறுக்குமோ
தயா அப்படி

யீரவெஸூ தீரனனஞானிக்கு
சுந்நவஸூநயிரெயிநீ ஸ்வரூபா
னு சந்தானத்திற்கு விநோதமாய்
வருகிற
விஷயெ விஷயானந்தத்திலும்
உடெகி வெறுக்கும்படியான புத்தி
யுண்டாகிறது

அ-கை. அனுசந்தானத்திற்கு விநோதமன்றியி லிருக்கிற பிராரப்தபோ
கம் எப்படி புஜிப்பனெனில்.

अविरोधिसुखे बुद्धिः स्वानन्दे वगमागमौ ।

कुर्वन्त्यास्ते कमादेपाकाकासिवादितस्ततः ॥

சுவிநொயிஸுவெஸுஸுவிஸூநாநெடிவமஉமஉஎ ।

குவபுஞூவெஸூரெடிஷாகா காக்ஷிவடிதவூதஃ ॥ கஉஅ

சுவிநொயிஸுவெ அனுசந்தானத்தி
ற்குவிநோத மில்லாமல் வருகிற வி
ஷயசுகத்திலும் (திலும்
ஸூநநெடி வ தன்னுடைய ஆனந்தத்
தராமுளை போக்குவரத்துக்களை
குவபுணி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற
வனஷா இந்த ஞானியின்

ஸுவிஸு புத்தியானது (போல
காகாக்ஷிவ காக்ஷிவினுடைய கண்
கூராக கிரமமாக (ம்
உதஃதஃ இவிடத்திலுமவிடத்திலு
கூவெஸு போக்குவரத்தாகவே இருக்
கும் ஸ்ரண்டானந்தத்தில் ஒன்றை
யும் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டாது.

அ-கை. காக்ஷைக்கண் திருஷ்டாந்தத்தை யனுபவத்தில் காட்டவேண்டு
மெனில்.

एकैवदृष्टिः काकस्य वामदक्षिणेत्रयोः ।

यात्यायात्येवमानंदद्वये तत्त्वविदोमतिः ॥

வாகெவபூஷிஃகாகஸ்யவாமதக்ஷிணநெ தூயொஃ ।

யாதூயாதூவமானந்தவெயெ தது விநோதஃ ॥ கஉச

காகஸ்ய காக்ஷைக்கு

| வாகா ஸூபதத்தைக்கொடுக்கிறவொரு

௫௬௪

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஈடிஷி: ணவ திருஷ்டிதானே
வாடிஷிணநெத்யொ: இடதுநேத்
திரத்திலும் வலதுநேத்திரத்திலும்
பாகி போகிறதும்
சூயாகி வருகிறதாமாயிருப்பதுபோல
ணவா இப்படி

சகவிகி: தத்துவஞானியினுடைய
உகி: புத்தியும்
சூநாடிவெய பிரமானந்தத்திலும்வி
ஷயானந்தத்திலும் போக்குவரத்தா
யிருக்கும்

அ-கை. விஷயானந்தமும் பிரமமானந்தமும் பிராமணனும் துலக்கனுமெ
ப்படியொன்று சேரமாட்டார்களோ அப்படியொன்றுக்கொன்று விரோதமா
யிருப்பதால் ஒருஆனந்தத்தைப் புஜிக்கும்போது மற்றோரானந்தம் மறைந்து
போகுமே என்படி. பிரண்டானந்தத்தோடே கூடியிருப்பனெனில்.

भुज्जनोविषयानन्दप्रज्ञानन्दश्चतत्त्ववित् ।

द्विभाषाभिज्ञवद्विद्यादुभौलौकिकवैदிகौ ॥

ஹஜ்ஜானொவிஷயாநநாஸ்ய ஹாநநாஸ்தத்வவித்சு ।

அலாஷாலிஜ்ஜுவகிஷ்யாஹாஸ்ய ஹாஸ்கிகவெவிகுள ॥ கக௦

விஷயாநாடி விஷயானந்தத்தையும்
ஸூஹாநாடி உ அதற்குநதிர் முறை
யான பிரமானந்தத்தையும்
ஹாஜாநி புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற
சகவிகி தத்துவஞானி

அலாஷாலிஜ்ஜுவகி ஐரண்டொபாஷை
தெரிந்தவன்போல்
ஹகிகவெவிகுள லோகசம்பந்தமா
யும் ஆத்துமசம்பந்தமாயும்
உலா ஐரண்டானந்தங்களையும்
விடியா அறிந்திருப்பான்

அ-கை. ஐயா பிராரப்த துக்கம் அனுபவிக்கும்போது இவன் யெப்படி
யானந்தமாயிருப்பானெனில்.

दुःखप्राप्तौनचोद्वेगोयथापूर्वयतोद्वेहक् ।

गङ्गामग्नार्धिकायस्यपुंसश्शीतोष्णधीर्यथा ॥

ஈஃவபூரூளநவொவொமாயயாவவொயதொஅடிஷக் ।

மொஹாயுகாயஸூஹாஸூரீதொஷயீயயூ ॥ கக௧

யதம் யாதொருகாரணத்தினாலே அ
ஞ்ஞாதசையில்லுவிததிருஷ்டியை
அடிஷக் மாந்திரம்வைத்திருந்தபுரு
ஷனுக்கு இப்போ விசாரத்தினாலு
ண்டான ஞானநேத்திரமும் கூட
உண்டாயிருக்கிறதோ

சுதம் அந்தக்காரணத்தினால்
ஈஃவபூரூள பிராரப்ததுக்கம் வ
ந்தசமயத்திலும்
யயாவவொய முன்போலவனுக்கு
உவெமம் உந துக்கமுண்டாகமாட்
டாது

மாறாஜாபகா யவ்ய வாவாஃ
பாதிசாரமகங்கையில் முழுநிலிருக்கி
ற புருஷனுக்கு
ஸ்தோத்ரம் தன்னிருக்குள் காண்
அ-கை. இவன் சொப்பனாவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

கிற குறிச்சியும் மேலேகாங்கிற
வெய்யிலா லுண்டான உஷ்ணத்தை
யும் அறிகிறானாம்
யுமா உண்டாயிருப்பதுபோல் இவ
னுக்குமிருக்குமென்றறி

इत्थं नागरणेतत्त्वविदो ब्रह्मसुखं सदा ।

भाति तद्भासनाजन्ये स्वप्ने तद्भासते तथा ॥

ஐசுவாஜா மரணெதது விஜொஸ்ய ஹ்மஸுவாவாஹா ।

லாதி ததாவநாஜநெஹ்மஸுததாவதெதயா ॥ ககஉ

ஐதூ இப்படி
ஜாமாணெ ஜாக்கிரத்தில்
வடா எப்போதும்
தகவியிடி தத்துவஞானிக்கு
ஹ்மஸுவா பிரம்மானந்தம்
லாதி விளங்கும்
ததாவநாஜநெ அந்தஜாக்கிரத்வாச

னையினாலே
ஹ்மஸு உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிற
சொப்பனத்திலும்
தயா அப்படியே
தக அந்தப்பிரமானந்தம்
லாவதெ விளங்கும்

அ-கை. இப்படி சகலஞானிகளும் சொப்பனத்தில் விஷய விவகாரந்தோ
ற்றமல் ஸ்வரூபானுசந் தானத்துடனேகூடி இருப்பார்களாவெனில் சொப்ப
னம் அனந்தானுபவத்தினால் மாத்திரம் உண்டாகவில்லை பின்னையாவெனில்
அவித்தியவாசனை யினாலும் உண்டாவதால் நியமமில்லை.

अविद्यावासनाप्यस्तीत्यतस्तद्भासनोत्थिते ।

स्वप्ने मूर्खवदैवेषु सुखं दुःखञ्च वीक्षते ॥

சுவிஜ்வாவாஸநாவூஸூ துதஸதாவநாஸூதிதெ ।

ஹ்மஸுஉஹ்மஸுவநெஹ்மஸுவஸுவாஹ்மஸுவஸூதெ ॥ ககங

சுவிஜ்வாவாஸநா சுவி. அவித்தியா
வாசனையும்
சுவி. ஐகி சொப்பனத்தி னிருக்கிறது
சுகம் ஆகையினாலே
ததாவநாஜநெ அந்த அவித்திபா
வாசனையில் நின்றாண்டான

ஹ்மஸு சொப்பனாவஸ்தையில்
வணஷம் இந்தஞானி
ஐஹ்மஸு வணவ பூர்க்கனாயுள்ளவன்
போல்
ஸுவா ஹ்மஸு உ சுகத்தையும் துக்
தந்தையும்

ஞகூகூ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வீஷ்வக

அனுபவிக்கிறதாகக்காண்பன்

அ-கை. இதுவரை உபதேசித்த சகல அர்த்தத்தையும் முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेयं ब्रह्मानन्दप्रकाशकम् ।

योगीप्रत्यक्षमध्यायेप्रथमेस्मिन्नुदीरितम् ॥

ஸ்ரஹ்மாநந்நாஸியெஸ்ரஹ்மாநந்நவ்யகாஸகஸ்ய |

யொஸ்ரஹ்மாநந்நவ்யகாஸகஸ்யேஸ்ரஹ்மாநந்நவ்யகாஸகஸ்ய || கருசு

ஸ்ரஹ்மாநந்நாஸியெஸ்ரஹ்மாநந்நவ்யகாஸகஸ்ய
 ன்றபெயரிடப்பட்டிருக்கிற
 ஸ்ரஹ்மாநந்நவ்யகாஸகஸ்ய இரத்தக்கிரந்தத்தில்
 ஸ்ரஹ்மாநந்நவ்யகாஸகஸ்ய பிர்மானந்த
 த்தைப்பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிற
 தாயுமிருக்கிற

யொஸ்ரஹ்மாநந்நவ்யகாஸகஸ்ய ஞானிகளுக்குத் த
 டையன்றியி லிருக்கிற அபரோகக்ஷ
 ஞானமானது
 சுஷ்ருஷ் ஸ்ரஹ்மாநந்நவ்யகாஸகஸ்ய இந்தமுதலாவது
 சுஷ்ருஷ் ஸ்ரஹ்மாநந்நவ்யகாஸகஸ்ய அத்தியாயத்தில்
 ஞானிகளும் சொல்லப்பட்டது.

யோகானந்தம் முற்றிற்று.

(கஉ)வது ஆத்தமமானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

உத்தமாதிகாரிகளுக்கு முன்சொன்ன யோகானந்தத்தால் ஞானமறியத்
 தக்கது. அஃது அற்றவர்களாயும், சாதனங்கொற்றவர்களாயும், மந்தபுத்தியு
 டன்கூடின ஸ்திரீமுதலானவர்களுக்கும் எளிதில் ஞானமுண்டாவதற்காகாகஇ
 ப் பிரகரண மாரம்பிவிக்கிறார். இவ்வாறு பிரகதாரண்ணியத்தில் ஆராவது அ
 த்தியாயத்தில் ஐந்தாவது பிரமாணத்தில் யாஞ்ஞவல்கிய மகரிஷிபானவர் தன்
 மனைவியான அன்புள்ள நாயகியை நோக்கி யே மைத்தரேயீ பெண்ணே உன
 க்கும் மற்றமனைவியான காத்தியாயனிக்கும் நான் அனேகதிரவியம் சீடனான
 ஜனகனிடம் சம்பாதித்திருக்கிறேன். உனக்கும் காத்தியானிக்கும் பாகம்செ
 ய்துவைத்துவிட்டு ஜீவன்முக்திசுகத்திற்காக வித்துவத் சன்னியாசியாய் வன
 மேகிறேனென்ற நாயகன் வசனம்கேட்ட மைத்தரேயியானவன் எனதன்ப
 னே பணத்தால் சாகாததன்மை வருமாவெனில் எனதன்பான நாயகமே பண
 சையாலொருக்காலும் ஞானம் வராது. எல்லாவிஷயத்திலும் அதிகப்பிரியரா
 ன (ஆத்துமா)வே நீயென்றறியக்கடவாய். நம்மொழியைக்கேட்ட அம்மனை
 வி எவ்வாறு அனைத்தெரிந்துகொள்வேனெனில் ஏ அழகானபெண்ணே நீ

ஆத் துமானந்தம்.

௫௬௭

நாயகனிடத்தில் வைக்கிறாப்பிரீதியானது உன்னிமித்தமேயன்றி நாயகன் நிமித்தமில்லாததுபோலும், நாயகன் உன்னிடத்தில் வைக்கிறாப் பிரீதியும் தனக்கன்றி பெண்புத்தியின் பிரயோஜன மில்லாததுபோலும் புத்திரனிடத்திலும் ரத்தினமுதல் பணமீறியிருக்கிற வஸ்துக்களிடத்துமிருக்கிறப் பிரீதியும் செட்டி காணாமாட்டில்வைக்கிற பிரீதியும் பிராமணத்துவமும் ஈஷத்திரியத்தன்மையும் வைசியனும் சூத்திரனும் லோகங்களிலும் வேதங்களிலும் பஞ்சபூதங்களிலும் இவை முதலியவஸ்துக்களில் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவேயொழிய, அந்தந்த பொருள்களுக்கல்ல புத்திரனை ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது கௌணத்துமஞானம். தேகமே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது மித்தியாக்ருமஞானம் ஜீவனே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது கருத்திராத்துமஞானம் இவைகளுக்கன்னியமான (சாக்ஷி)யே தானென்று அறிவதே முக்கியத்துமஞானம் இவ்வாறு பஞ்சகோசங்களு மில்லையென்ற நேதிவாக்கியத்தா லவைகளைத்தள்ளி, ஆத்துமா அவிஞ்சையென்று நீ அறிந்துகொள்ளக் கடவாய். இவ்விதம் அறிவதே ஆத்துமானந்தம். முன் யோகானந்தத்தினால் எந்த ஆனந்தம் அடையப்பட்டதோ அதுவே இந்த ஆத்துமானந்தத்திலும் அடையப்படும்.

ஆத்துமானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீமணோபாய மஃ.

ஸ்ரீராமலிாமஹுஷா மஹாமுரவெ மஃ.

ஸ்ரீராம மஹே சூதா மஃ.

அ-கை. இப்போது முதலாவது அத்தியாயத்தில் விவேகிக்கி சமாதியோகத்தால் பிரமானந்தத்தை அடைகிற விதத்தைகாண்பிவித்து மூடனாயிருந்து அறியவேணுமென்கிற அவாஉடையவனுக்கு ஆத்துமானந்தமென்கிற சாங்கிய விசாரமூலமாய் பிரமானந்தானுபவம் வரும்பொருட்டு விஷயனுடைய வினாவுக்குவிடை அளிக்கின்றார்.

नन्वेवांसनानन्दाद्भूतनन्दादपीतरम् ।

वेत्तुयोगीनिजानन्दमूढस्यात्रास्तिकागतिः ॥

மநெவ்வாவாஸநாநநா ஸ்ரீ ஹா மஹாஹீ தரஃ ।

வெத்துயொஹீ மீஜா மஹாஉஹஸ்யா சூதாஹிகா மகிஃ ॥ க

சுவாமி இருக்கிறது

நஃ.கிவடி. நமக்கு ஆவதென் சொல்

உதயபுரத்தினுள் இது ஸ்ரீராமரத்நாநாடு நவையாயெசு || ச

ஆத் துமானந்தம்.

ருக்மக

வஃ தாங்கள்
சுருஜீவ்ருக்மகாசு மகாதயாளுவா
ய்பிறந்துக்கத்தை சசிக்கமாட்டாத
வர்களாகையால்

ஈக்ஷிணுந அவர்கள்மீதில் தாட்
சியண்ணியத்தினால்
வ்யோஜனம் பிரயோஜனம்
சுலூ இருக்கிறது

அ-கை. இவ்விதம் சொன்ன சிவியவசனத்தைக்கேட்டு குருவானவர்
சிவியனைப்பார்த்துக் கேள்க்கிறார்.

தவிர அப்போவந்திருக்கிற

வஃ அந்த

ஜிஹ்மூடனாவன்

ஜிஹ்மூட வா ஆத் துமானந்தம் அநிப ஸ்ருதினி சொல்

அ-கை. அதில்பராமுகனான அவர்களுக்குள் சூட்சுமபுத்தி உடைவது?
அல்லது ஸ்தூலபுத்தியுடையவனாகச் சொல் பிரம்மலோகத்தை அடைய இச்சிந்த
சூட்சும புத்திமானாகில் அவனுக்கு.

உவாஹி சகுணோபாசனையையும்
ஸ்தூல புத்தியா யிருந்தால்சொர்
க்கத்தைஅடையும் பொருட்டு

கூடுவா கர்மத்தையாவது

விஹாய பகர்முகனாக வந்தவன்

பொருட்டு

யயா எப்படி

உலிகா எற்றதோ

ஸ்ருதியாசு அப்படிச்சொல்லீவா மாக

அ-கை. இப்படி மந்தனுக்கு ஆத் துமானந்தத்தை எங்கே யார் எவ்விதம்
போதித்திருக்கிறார்களெனில். பிரகதாரண்ணியத்தில் மைத்திரேயி பிராம்ம
னத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

விரும்பிவந்தவனா

வராஜஹ்மூட வெளிநாட்டமுடையவ

கூ என்ன

[அ

ஸ்ருதினி சொல்

தீவ்ரமூமுட்சுபுத்தி யுடையவனுக்கு
கீழேசொல்லியாய்விட்டது

ஜிஹ்மூட மந்தமானபுத்தியை உ

டையவனா யிருக்கிற

ஜிஹ்மூட மூமுட்சுவாய் வந்

தவனைக்குறித்து

சூத்ராநுஷ்டி ஆத் துமானந்தமார்க்கத்

தினால்

வெவாயயெசு போதிக்கவேண்டியது

बोधयानासमैत्रेयांयाज्ञवल्क्योनिजमियाम् ।

नवाअरेपत्युर्यपतिःप्रियइतीरयन् ॥

வெவாயயாவெசுயாயாஜ்வல்க்யோநிஜமியாம் ।

நவாஅரேபத்யுர்யபதிஃப்ரியஇதீரயன் ॥ ௫

ருளம்

பஞ்சதாசப்பிரகரணம்.

யாஜுஷ்யம் யாஞ்ஞவல்கய ரிஷியா
 னவர்
 நீஜஸ்யாம் தன் உண்மைநாயகியான
 செவ்ய்யாம் மைத்திரேயி என்ப
 வளைக்குறித்து
 ஸோபயாஜிஸு போதித்திருக்கிறார்
 மவாகுரொ அபயேபேண்ணெ
 வத்யூம் புருஷனுடைய

கருஷ்யம் விஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதி
 உன்னுடைய தேயன்றி
 வகிப் புருஷன்
 வ்யயம் பிரியகை
 உகித இல்லையென்றுசொன்னாரொ
 ன்று
 ாராயண சருதிகூறுகின்றது

அ-கை. அப்படி அந்த உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அந்தந்தங்கள் அ
 னைத்தையும் விரித்துகாட்டவேண்டுமேனில்.

पतिर्जायापुत्राविस्तेपशुब्राह्मणवाहुजाः ।

लोकादेवावेदभूतसर्वचात्मार्यतः प्रियम् ॥

வதிஜாயாயா வுத்ருவிதேதபாஸுஸூஹணாவாஹுஜாஃ ।

லோகாடேவாவேதஹுதேதவஸவபுஸா தூயுதஃப்ரியம் ॥ கூ

வகிம் நாயகன்
 ஜாயா பெண்தாதி
 வுத்ருவிதே பிள்ளைபணம்
 வஸுஸூஹணாவாஹுஜாஃ பசுக்
 கள் பிராமணன் சந்தந்திரியான்
 லோகாடேவாஃ கைலாசாதி லோகங்க

ள் சித்தன்முதலானதேவர்கள்
 வெஹுதேத வேதங்கள் பூதங்கள்
 வவபுண சகலமும்
 சூதூயுதஃ அறிவாகிய தன்னிமித்த
 மாகவே
 ஸ்யம் பிரியமாக தோன்றுகின்றன

அ-கை. பதியினிடத்தில் பிரதிபண்ணிவது ஆக்தாமார்த்த மென்பதைக்
 காட்டவேண்டுமேனில்.

पत्याविच्छायादापत्यास्तदाप्रीतिकरोतिसा ।

सुदनुष्टानरोगाद्यैस्तदनेच्छतितत्पतिः ॥

नपत्युरथैमाप्रीतिस्त्वाथैवकरोतिनाम् ।

வத்யாவிலாயதாவத்யூஸூஹணாவாகுரொதிதா ।

சுஷுடநுஸ்தானரொகாடியேஸ்ததானேஷ்ணதததததி ॥ எ

நவத்யூஸூஹணாவாகுரொதிதா ।

வத்யூம் பெண்தாதிக்கு

வத்யூ புருஷன் பெயர்

யதா எப்போ

உதா இன்னுண்டாகிறதா

உபாஸகேதுவநாஸாந்ரீதிஸபாஸாமேஷஸபாஸபாஸவஸி || ௧௦

௫௭௨

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வாலஃ குழந்தையானது
 ராஜாதி அழுகிறது
 தக விகா அதிந்தகப்பன்
 வஃவகெயவ முத்தமிட்டு கொள்
 னுகுறன்

வா லீகிஃ அந்தப்பிரிதியானது
 வாலாயெ-கு குழந்தை நிமித்தமாக
 ந இல்லை (மாகத்தானே
 வாலாயெ-கு வனவ தன்னுடைய நிமித்த
 ஹி அன்றோ

அ-கை. திரிவிதிகளை ரகிப்பது யாருக்காகவெனில்.

निरिच्छमपिरत्नादिवित्त्यनेनपालयन् ।

प्रीतिकरोतिसस्वार्थेवित्तार्थत्वनशङ्कितम् ॥

நிரிவ்ஹி ரதூதிவித்யதெநவாயநு ।

வீகிக்ரொதிலவலாயெ-குவிதூய-புஷம் நஸ்கிதஃ ॥ கக

ரதூதிவிதூ ரத்தினம்முதல் பணம்வ
 ரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்
 நிரிவ்ஹி தன்னைரட்சிக்க வேண்டு
 மென்று இச்சியாதிருந்தபோதிலும்
 யதெந யத்தினமாக
 வாலயந ரட்சித்துக்கொண்டு

வாஃ வாலாயெ-கு அவனிருப்பது தன்
 சுகத்தின்நிமித்தமே
 வீகிஃ பிரிதியை
 க்ரொதி பண்ணுகுறன்
 விதூய-புஷம் அந்தப்பிரிதியானது ப
 ணம் முதலானதைக்குறித்தென்று
 ந ஸ்கிதா சங்கிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. மாடுமுதலானதில் எதற்காகப் பிரிதிவைக்கிறுனெனில்.

अनिच्छतिवलीवर्देविवाहयिषतेवलात् ।

प्रीतिस्सावणिगर्थैववलीवर्दर्थिताकुतः ॥

சநிவ்ஹிவலீவரெ-புவிவாஹயிஷதெவலாசு ।

வீதிவாவணிமலெ-புவவலீவரெ-புதாசுதஃ ॥ க௨

வலீவரெ-பு கானைமாடானது
 சநிவ்ஹி சுமை தூக்கஇச்சியா திருந்
 தாலும்
 வலாசு பலவந்தமாக
 விவாஹயிஷதெ செட்டியானவன் அ
 தின்பேரில்சுமை யேற்றிவைக்கிறான்
 வலா அந்தத

வீகிஃ பிரிதியானது
 வணிமல-பாவனவ செட்டியின் நிமித்த
 மேதவிர
 கூதஃ எதினால்
 வலீவரெ-பு-தா கானை நிமித்தமா
 க அதுஆகும்

அ-கை. பிராமண்ணியத்தில் பிரிதிவைப்பது யாருக்காகவெனில்.

ब्राह्मण्येऽस्ति पूज्यो ह मिति तुप्यति पूजया ।

अचेतनायानो जातेऽसन्तुष्टिः पुंस एव सा ॥

ஸ்ரீஹ்ணம் ரெஹ்ணிவகுஜோஹிதி துஷுதிவகுஜயா ।

சுவெதநாயா நொஜாதெஹ்ணுஷிஃவாஸவனவஸா ॥ சந

நெ சபையிலிருக்கும்போது புருஷன்
எனக்கு

ஸ்ரீஹ்ணம் பிராமணத்தன்மை

சுஷ்ணி இருக்கிறது

சுஹம் நான்

வகுஜம். இஃது புஜிக்கப்படுகிறவனெ
ன்று

வகுஜயா புஜையினாலே

துஷுதி சந்தோஷிக்கிறான்
ஸா அந்த

ஹ்ணுஷிஃ சந்தோஷமானது

சுவெதநாயா அசேதனமான

ஜாதெஃ அந்த பிராமணஜாதிக்கு

நொ இல்லை

வாஸம் எனவ அந்தப்புருஷனுக்கு

த்தானே ஏற்படுகிறது

அ-கை. ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

क्षत्रियो हन्ते नराज्यं करोमीत्यलराजता ।

नजाते वैश्यजात्या दौ योजनायेदमीरितम् ॥

க்ஷத்ரியொஹ்ணெ நராஜ்யக்ரொஃதுத்ரநாஜதா ।

நஜாதெவெஸுஜாதா தூதளயொஜநாயெதீரிதம் ॥ கச

சுஹம் நான்

க்ஷத்ரியம் இராஜன்

கெந அதனால்

நாஜம் இராச்சியபரிபாலனம்

கரொகி பண்ணுகிறேன்

இஃது இப்படிச் சொல்வதில்

நாஜதா இராஜத்தன்மையானது

ஜாதெஃ ந அந்தஇராஜஜாதிக்கல்லை
தன்னிமித்தமேயாம்

வெஸுஜாதூதள இப்படியேசெட்

டிஜாதிமுதலானதிலும்

யொஜநாய சேற்கும்பொருட்டு

இஃது இந்தநியாயம்

வாரிதம் சொல்லப்பட்டது

அ-கை. சொர்க்காதி லோகங்களை இச்சிப்பது யாருக்காகவெனில்.

स्वर्गलोकब्रह्मलोकौस्ताममेत्यभिवाञ्छनम् ।

लोकयोर्नोपकारायस्वभोगायैवकेवलम् ॥

ஸ்வர்குமொகஸுஹ்மொகஸாஸாஃரெதுஹிவாஹ்மதம் ।

மொகயொநொபகாராயஸ்வஹொமாயெவகெவமம் ॥ கரு

அ.கை. பஞ்சாபு, ரங்குளை வெண்பொது பாடுக்காக வெளியில்.

भूय्यादिपञ्चभूतानिस्थानतृपाकशोशणैः ।

हेतुमिथ्यावकाशेनवाञ्छत्येपानहेतवः ॥

ஹேதுவாடிபஞ்சபூதானிஸ்தானதூப்பாகசோஷணை: ।

ஹேதுமித்யாவகாஸேனவாஹ்ஸ்யேபானஹேதுவ: ॥ ௧௮

ஹேதுவாடிபஞ்சபூதானி பிரானிகள் ஸிநுலேதன் தன்சுகந்தின்பொருட்

பிரதிநிமுதலானபஞ்சபூதங்களை

டே

ஹேதுவாடிபஞ்சபூதானிஸ்தானதூப்பாகசோஷணை

தம

வாஹ்ஸி விரும்புகிறார்களேதவிர

க்கு இடத்திற்கும்நாகத்திற்கும்பா

ஸஷாஹ இதைகளுடைய

கத்திற்கும் உலர்த்தலுக்கும்

ஹேதுவ: நிமித்தமாக

ஹேதுவாடிபஞ்சபூதானிஸ்தானதூப்பாகசோஷணை

அன்று

ஹேதுவ: நிமித்தமான காரணங்க

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தையெல்லாம் சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

स्वामिभृत्यादिकंसर्वस्योपकारायवाञ्छति ।

तत्तत्कृतोपकारस्तुतस्यतस्यनिविद्यते ॥

ஸ்வாமிபூத்யாடிகஸர்வஸவஹ்ஸ்யோபகாராயவாஹ்ஸி ।

ததததததததாவகாரஸவஹ்ஸ்யதஸ்யதஸ்யநிவித்தே ॥ ௧௯

ஸ்வாமிபூத்யாடிகம் எஜமர்னன் வேலைக்

வாஹ்ஸி இச்சுக்கிரன்

காரன்முதலான

ததததததததாவகாரஹ்ஸி அந்த உ

ஸவஹ்ஸி அனைவரும்

பகாரமும்

ஸ்வாமிபூத்யாடிகம் தன் தன் உபகாரத்தி

தஸ்ய தஸ்ய அவர்வகளுக்காக

ன்பொருட்டே

நிவித்தே அன்று

அ-கை. சுருதியில் இப்படி நெருவாப் உதகரித்த காரணம்தெனில்.

सर्वव्यवहृतिर्विवेकमनुभवात्तुमीदृशम् ।

उदाहरणबाहुव्यन्तेनस्वावासयेन्मतिम् ॥

ஸர்வவ்யவஹ்ஸிர்விவேகமநுவாதுமீதீஸம் ।

உதாஹரணவாஹ்ஸ்யந்தேநஸ்வாஸயேந்மதி ॥ ௨௦

ஸர்வவ்யவஹ்ஸிர்விவேகமநுவாதுமீதீஸம்

ஸவஹ்ஸி இப்படியே

ங்களிலும்

உதாஹரண வாஸஹ்ஸி நெருவித

காரணம் இப்படி

மான உதாரணங்களை சுருதி சொல்

கூற வாயாது அனுசந்தானம் பன்

லுகிறது

ஸவஹ்ஸி

தெந் ஆகையால்

௫௪௬

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஹ்ரோ சக்ஷவிஷயங்களிலும் பண்ணு
கிற பிரீதியானது தன்னைக்குறித்
தென்ற

தேகம் புத்தியை

வாவ்யெசு பழகவேண்டியது.

அ-கை. நீங்கள் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் ஆத்துமா
அதிப்பிரியமென்று சொன்னது கூடாது. முதலில் பிரியத்தைக் காண்பித்த
ல்லவா அதிப்பிரியமென்று சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பிரீதியே ஆத்துமாவின்
காணப்படவில்லையெனில்.

अथकेयंभवेत्प्रीतिरश्रूयतेयानिजात्मनि ।

रागोवध्वादिविषयेश्रद्धायागादिकर्मणि ॥

भक्तिस्स्यादुरुदेवादाविच्छात्वप्राप्तवस्तुनि ।

சுமகெயம்வெவ் தீ திரு உயதெயாநிஜாத்மநி ।

ராமொவ்வாடிவிஷயெஸு ராயாமாடிகர்த்துணி ॥ ௨௧

வக்திஸ்யாதுரூபவாடாவிஷ்ணுபூவவஸுநி ।

சும பிரசன்னம்பண்ணுகிறான்

ந்ஜாத்மநி தன்னாத்துமாவில்

யா யாதொரு

வ்ரதீ பிரீதியானது

ஸுஉயகெ காணப்படுகிறதோ

உயாகாவெசு இந்தப்பிரீதி எதுவாக

பனிக்கத்தக்கது ராக ரூபமா அல்

லது சிரந்தாரூபமா பக்திருபமா

இச்சாரூபமா என்று கேட்டால்

அவைகள் சொல்லப்போகிற விஷ

யங்கள்லேயேயிருக்கின்றன

வஜ்ஜாடிவிஷயெ ஸ்திரீ முதலான வி

அ-கை. ஆத்துமாவில் யாதொருவிதமான பிரீதியும் காணப்படவில்லை

யெயெனில்.

ஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு

ராமம் ராகமெனப்படும்

யாமாடிகர்த்துணி யாகாதிகர்மத்திலுண்

டாகிற பிரீதிக்கு

ஸூலா சிர்த்தை எனப்படும்

மாரூபவாடா குரு ஈசன்முதலா

னவர்களிடத்தில் வருகிற பிரீதிக்கு

வக்திஸ்யாசு பக்திஎனப்படும்

சுபூவவஸுநிதா கிடையாதவி

ஷயத்திலவருகிற பிரீதிக்கு

உஜ்ஜா இச்சையென்றுசொல்லப்படும்

तद्वस्तुसात्विकीवृत्तिस्सुखमात्रानुवातिनी ॥

தவஸ்துஸாஸ்வகிகிவ்ர்த்திஸுஸுகமாத்ரானுவதிநி ॥ ௨௨

தவஸு அப்படிபே

சுஸு இருக்கட்டும்

ஸாஸ்கி சாத்துவிகமான

வ்ரதீ விருத்தியானது

ஆத்தாமாநத்தம்.

௫௪௭

ஸுபுராநுநுவதிபீ ஆனந்தமாத்திரத்தை அனுசரித்திருக்கிறது.

அ-கை. விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல ஆத்தாமாவிலும் வேண்டுமானால் ஒருபிரீதி யிருக்கட்டும். இதனால் அதை அதிப்பிரீதியென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

प्राप्तेनष्टेपिसद्भावादिच्छातोव्यतिरिच्यते ।

பூபெநஷ்டேபிஸத்பாவாதிசுதாதுவ்யதிரிசுதே ।

பூபெஷ்ட யாதொருவிஷயம் கிடைத் தாலும் நஷ்ட சூவி நஷ்டம் வந்தாலும்	ஸஹாஸ ஆத்தாமாவில்பிரீதியிருப்ப ஐஹாசு இச்சாதியைக்காட்டி (தால் வ்யதிரிசுதேவேறையிருக்கிறது.(லும்
---	--

அ-கை. சகசாதனங்களாகிய அன்னபானாதிக்கரி லீச்சையிருப்பதுபோல ஆத்தாமாவிடத்தும் அதேவிதமான பிரீதி யிருக்குமானால் ஆத்தாமாவையும் சகசாதனமென்று சொல்லவேண்டி வருமேயெனில்.

सुखसाधनतोपाधेरन्नपानादयःप्रियाः ॥

आत्मानुकूल्यादन्नादिसमश्चेदमुनावकः ।

अनुकूलयितव्यस्यान्नैकस्मिन्कर्मकर्तृता ॥

ஸுபுலாநாடியநதொவாஸாநவாநாடியஹ்யாஃ || ௨௩

சுதூநாகுருஹாநாஹிஸதஸுதூநாசுதூ ||

சுநாகுருயி தவஸுஹாநெகவலிநதூசுதூதா || ௨௪

சுநுபாநாடியம் அன்னம் ஜலம்முத
லானவைகள்
ஸுபுலாநாடியநதொவாஸாநவாநாடியஹ்யாஃ
ந்குச் சாதனமாயிருக்கிற உபாதி
யானதால் ஆத்தாமாபிந்து
ஹ்யாஃ பிரியங்கள்
சுநாகுருஹாந அப்படி அனுசுலமா
யிருப்பதால்
சுதூ ஆத்தாமா
சுநாஹிஸதெவஸு அன்னாதிகளுக்குச்
சமமென்றுதொல்லுவையெய்யானால்

சுதூ - இந்த
சுதூநா இடத்தில்
கஃ இந்த சாதனமான ஆத்தாமாவின
லே எந்தஆத்தாமா
சுநாகுருஹ்யாஃ அனுக்கூலம்பெற
த்தக்கவராக
ஸுபுலா இருக்கிறார்
வனகஸுபுல ஒரேஆத்தாமாவிடத்தில்
கஃசுதூதா கர்மமும் கருத்திருத்
துவமும்
ந கூடாது

அ-கை. அப்படி அன்னாதிகளைப்போலே சாதனமாக இல்லாமற் போன
லும் பிரியவிஷய மாகட்டுமேயெனில்.

ஞாஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

सुखैवैषयिकेप्रीतिमात्रमात्मात्वतिप्रियः ।

ஸுவெவெஷயிகெஹ்ரீதிமாத்ரமாத்மாத்வதிப்ரியஃ ।

வெஷயிகெ விஷயசம்பந்தமான

ஸுவெ சுசுத்தில்

ஹ்ரீதிமாத்ரம் பிரீதிமட்டும் ஓர் திவலை

போலே யிருக்கிறது

சூத்ரா ௧௦ ஆத்துமாவோ என்றால்

சுகிஹ்யம் அதிப்பிரியர்

அ-கை. அது எதினென்றால்.

सुखेव्यभिचरत्येषानात्मनिव्यभिचारिणी ॥

ஸுவெவ்வுவிவரதேஷாநாத்நிவ்வுவிவாரிணி ॥ ௨௫

ஸுவெ விஷயசுசுத்திலிருக்கிற

வனஷா இந்தப்பிரீதி

வ்வுவிவரகி மாறிப்போகிறது

சூத்ரம் ஆத்துமாவிலிருக்கிற பிரீதி

வ்வுவிவாரிணி மாறுகிறது

ந இல்லை.

அ-கை. அதை அறுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकं त्यक्त्वा न्यदादत्ते सुखं वैषयिकं सदा ।

नात्मा त्याज्यो न चादेयस्तस्मिन् व्यभिचरेत्कथम् ॥

ஊகாத்நாந்யதாததேஸுவெஷயிகம்ஸதா ।

நாத்நாஜ்யோநவாடேயஸ்தஸ்மிந்வ்யபிசரேத்கதம் ॥ ௨௬

வெஷயிகா விஷயசம்பந்தமான

ஸுவா சுகமானது

வனகா ஒன்றை

சூத்ரா விட்டு

சுந்ய மற்றொன்றானது

சூதேதே கிரகிக்கப்படுகிறது

ஸதா எப்போதும்

சூத்ரா நானாயிருக்கிறஆத்துமா

ந சூஜ்யம் தள்ளாததக்கவருமன்று

நவசூதேயக் கிரகிக்கத்தக்கவருமன்று

சஷ்ணு அப்படியிருக்கும்போது அ

ந்த ஆத்துமாவிடத்தில்

கூலா எப்படி

வ்வுவிவரகி பிரீதிமாறும்

அ-கை. இந்த ஆத்துமா கொள்ள, தள்ளகூடாதவரானாலும், திரணநிகளை
ப்போல உபேஷாவிஷயமாகட்டுமேயெனில்.

हानादानविहीनेस्मिन्प्रेक्षाचेत्तृणादिवत् ।

उपेक्षितुस्त्वरूपत्वानोपेक्ष्यत्वं निजात्मनः ॥

ஹாநாடாநவிஹீநேஸ்மிந்ந்ரேஷாதேவத்ரணாதிவத் ।

உபேக்ஷிதஸ்வரூபத்வானோபேக்ஷ்யத்வம்நிஜாத்மநஃ ॥ ௨௭

ஹாநாஹாஸவிஹிதௌ தள்ள கிரகிக்க
முடியாதவரான
சுஷ்டி இந்த ஆத் துமா விடத்தில்
குணாபிச தி னாதிகள்போல
உபெக்ஷா வெச உபேக்ஷயானது யிரு
க்கட்டுமேயெனில்

உபெக்ஷிதம் உபேக்ஷிக்கிறனுடைய
ஹாநாஹாஸ சொருபமாய் இவர யி
ருக்கிறபடியினாலே [ற்கு
நிஜாத்மம் தானாயிருக்கிற ஆத் துமாவி
உபெக்ஷிதம் உபேட்சிக்கப்படும்
தன்மைகூடாது

रागक्रोधाभिभूतानांमुसूयावीक्ष्यतेकाचित् ।

ततोद्वेषाद्भवेत्याज्यआत्मेतियदितन्नहि ॥

ராாமகிருடாபிஹிதாநாநாஹிஷ்டாவிக்ஷ்யதெகாவிச |

ததொதவெஷா ஹிவெதுஜாஜ்யகுதெகியதிகனஹி || ௨௮

ராாமகிருடாபி ஹிதாநா - ஆசை
கோபம்முதலான ரஜோகுணங்களா
ல் மூடப்பட்டபுருஷர்களுக்கு
ஹிஷ்டா மரணஇச்சையானது
கூவிச ஒவ்வொருவரிடத்தில்
விக்ஷிதெ காணப்படுகிறது
தகி ஆகையினாலே

சூதா ஆத் துமாவானவர்
வெஷாஸ் துவேஷத்தினாலே
தூஜ்யம் நெஜிக்கயோக்கியராக
ஐகி ஹிவெச பவிக்கத்தக்கவரென்று
யதி சொல்வையேயானால்
தகி அப்படிதுவேஷவிஷயராக ஆத் து
நஹி ஆகமாட்டாரன்றோ (மா

அ-கை. ஆகமாட்டாரென்பதை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

त्यक्तुंयोग्यस्यदेहस्यनात्मतात्यक्तुरेवसा ।

नत्यक्त्यस्तिनद्वेषस्याज्येद्वेषेतुकाक्षतिः ॥

ததுக்துயொமயஸ்யுதெஹஸ்யுநாதூதாததுக்துரெவஸா |

நததுக்தயஸ்திநவெஷஸ்யாஜ்யேதெபெதுகாஷதிஃ || ௨௯

ததுக்தம் நெஜிக்க
யொமயஸ்ய யோக்கியமான
தெஹஸ்யு தேகத்தை
ததுக்தம் நெஜிக்கிறவனுக்கு
ஸா அந்ததேகம்
ந சுஷ்டி இல்லை [தத்தை
தூஜெ நெஜிக்க யோக்கியமானதே

சூதகா ஒருநாளும் ஆத் துமாவாக
நவனவ ஆகாது
ஸம் அந்த
வெஷம் துவேஷமானது
ததுக்திநெஜிக்கிறவனான ஆத் துமாவில்
வெஷெ து துவேஷிப்பதில்
காஷதிக்ளென்னகுறைவு

அ-கை. பர்த்தாமுதலான சகலவிஷயங்களை க்காட்டி-ஹி அகம்பநாந்த
ரான ஆத் துமாவே அதிப்பிப்பென்றும் தன்னைநிறிந்தே மந்தெகல்லாம்

आत्मार्थत्वेन सर्वस्य प्रीतिश्चात्मा ह्यतिप्रियः ।

सिद्धोयथापुत्रमित्रात्पुत्रःप्रियतरस्तथा ॥

சூதாயுசெவநவவயுஷுஸீதௌதாஹுதிவியம் ।

வலிவொய்யாவது குறிஞ்சு துது துய்ய தாழ்வாயா || ௩௦

சுதாபு-கெந தன்னுடைய நிமித்
தமாகவே

னைக்காட்டிலும்

ஸவ-ஸுப்ரீதெஃ உ சகல விஷயங்க

வகுதி: புத்திரனே

ஞம் பிரியமாயிருப்பதால்

யுமா என்பது

சுதா ஆத்துமாவாகியதான்

உரியதாஃ அதிப்பிரியனாப்

சுகதிவியம் ஹி அதிப் பிரியனன்றோ

ஸிபி: சித்தித்திருக்கறாளை

வகுத்தாசு பிள்ளையின் சிறுகதை

தயோ அப்படியென்றறி

அ-கை. இப்படி சுருதியுத்திகளைக் காண்பித்து அனுபவத்தையும் காண்பிப்புகிறார்.

मानभूवमहंकिन्तुभूयासंसर्वदेत्यसौ ।

आशीस्सर्वस्यदृष्टेतिप्रत्यक्षाप्रीतिरात्मानि ॥

2. நனுவலேனாகி னுலையாஸம்ஸவபுஷித்யஸள |

சூரீஸ்வரபுஷ்பஜெஷ்டிப்ரத்யக்ஷாஸ்திராதுநி ||௩௧

சுமம் நான்

└┐

சூழ்: பிரார்த்தனையானது

சோழநாடு ந இல்லாம விருக்கவேண்

வவ-வ) சகலருக்கும்

கிணு பின்னையோவென்றால்

டிஸ்டிக்டா இதி காணப் படுகிறதிலே

வாவட்டா எப்போதும்

சுதந்திர அத்திராமாவில்

ஹியாஸா ஐதி இருக்கவேண்டுமே

பீ 3 பரிதபானது

ன்று இப்படி

உருக ஶ்ரீ பிரத்தியக்ஷமாக இருக்க

சுவாமி இந்த

கருதன்னை

அ.க. சொன்ன அந்தந்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு மதாந்திரத்தை சூ
விக்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.

इत्यादिभिस्त्रिभिः प्रीतौ सिद्धाय मेवमात्मनि ।

पुत्रभार्यादिशेषत्वमात्मनःकैश्चिदीरितम् ॥

ஐ. தூழிலி ஹி ஹி ஹி தளவிலாயா வெவராதும் |

வா. தூவாயா ஹி ஹி ஹி தூவாயா ஹி ஹி ஹி || ௩௨

ஐ. தூழிலி: இதின் தால் அனுபவ
மும் ஆசைத்தந்தால் புத்திரதிரு
ஷ்டாந்தபுத்தியாலும்மேலே சொ
ன்ன சுருதியாலும்
ஊவம் தூழிலி: இப்படிமுன்றினாலும்
சூ. தூழிலி: ஆத்துமாவிடத்தில்
ஹி தள: பிரதியானது

ஹி தள: சித்தியாயிருந்துள்ளவில்
மெசெய்து சித்தியாயிருந்துள்ள
சூ. தூழிலி: ஆத்துமாவானவர்
வா. தூவாயா ஹி ஹி ஹி: பின்னா
பெண்பாதிமுதலானவர்களுக்கு பி
ரியவியலயராக
ஹி தள: சொல்லப்படுகிறார்

அ-கை. அப்படி சுருதியும் அவர்கள் புத்தியின் ரீதியை அனுசரித்துச்
சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एतद्विवक्षयापुत्रेमुख्यात्मत्वंश्रुतीरितम् ।

आत्मैवपुत्रनामेतितच्चोपनिषदिःकुटम् ॥

सोस्यायमात्मापुण्येभ्यःकर्मभ्यःप्रतिधीयते ।

अथास्येतरआत्मायंकृतकृत्यःप्रमीयते ॥

ஊ. தலைவகையாவா. தூவாயா தூவாயா ஹி ஹி தூ |

சூ. தூவெவவா. தூவாயா தூவாயா தூவாயா ஹி ஹி ஹி || ௩௩

ஹி தூவாயா தூவாயா ஹி ஹி ஹி: கருதியேயதே |

ஹி தூவெவவா. தூவாயா தூவாயா தூவாயா ஹி ஹி ஹி || ௩௪

ஊ. தலைவகையா இந்த அபிப்பிராயத்
தைச் சொல்லவேண்டுமென்ற விச்
சையாலேயே

சூ. தூவெவவா. தூவாயா

ஹி தூவாயா. புத்திரதிரு

ஹி தூவாயா

ஹி தூவாயா. புத்திரதிரு

ஹி தூவாயா. தூவாயா தூவாயா தூவாயா

ஹி தூவாயா. சுருதியினால்

ஹி தூவாயா. சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

ஹி தூவாயா. சாகப்போகிற அந்தபிதாவைக்

ஹி தூவாயா. அந்த இந்த

சூ. தூ. புத்திரதிரு. ஆத்துமாவே

வா. தூவாயா. கருதியேயதே புண்ய கம்

ஹி தூவாயா. பின்னா பின்னா

ஹி தூவாயா. பிரதிநிதியாய்வந்ததா

ஹி தூவாயா. சொல்லப்படுகிறார்

ஹி தூவாயா. பிற்பாடு

ஹி தூவாயா. இந்தப் புத்திர ஆத்துமாவிற்கு

ஹி தூவாயா. இதரமான

ஹி தூவாயா. பிதாவான ஆத்துமாவை

ஹி தூவாயா. ஹி தூவாயா

ஹி தூவாயா. கருதியேயதே கருதியேயதே

ஹி தூவாயா. ஹி தூவாயா

வரீயதெ மரணத்தை அடைகிறான் | உவநிஷ்டி உபநிஷத்தில் (து
சக வ அந்தஇந்த அந்ததமானது | ஸ்லோகா பிரகாசமாய் சொல்லப்படுகிற

அ-கை. இந்த அந்தத்தை திடப்பண்ணும்பொருட்டு புத்தினில்லாதவ
னுக்குக் கெதியில்லை யென்ற வாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यप्यात्मनिलोकोस्तिनापुनस्यातएवाहि ।

வாதுஷ்யாதூநி ஹொகொஷி நாவா குஷ்யாதவனவஹி ।

சூதூநிஸதூவி புத்திரான ஆத்து	சுதம் ணவ ஆகையினாலேயே
மாஇருந்துள்ளாளில்	உபநிஷ்டி பிள்ளையில்லாதவனுக்கு
மொக் நல்லலோகம்	ந ஹி கதியில்லையென்று புராணமும்
சுஷி யிருக்கிறது	சொல்லுகிறது.

அ-கை. வியதிரேகத்தால் காண்பிவித்ததுபோல் அன்வயத்தாலும் காண்
பிவிக்கிறார்.

अनुशिष्टं पुत्रमेवलोक्यमाहुर्मनीषिणः ॥

சுநுஸிஷ்டாவா குரெவஹொக்யோஹுமஹுதீஷிணஃ || ௩௫

மீஷிணம் புத்திரமன்கள்	மபண்ணி உன்னாலேயே நான்
வாது ணவ பிள்ளையைத் தானே	மொக்யம் நல்ல லோகத்தை அடையப்
தான் சாகும்போது	போகிறேனென்று
சுநுஸிஷ்டா கூப்பிட்டு தொட்டு ஜப	சூஹம் சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது இஹபரமிரண்டிலும் புத்திரனை காப்பாற்றுகிறானெ
ன்று சொல்லுகிற சுருதிகளைக் காண்பிவிக்கிறார்.

मनुष्यलोकोजयस्स्यात्पुत्रैर्नैवतरेणनो ।

सुमूर्ध्मन्त्रयेत्पुत्रं त्वं ब्रह्मेत्यादिमन्त्रकैः ।

इत्यादिश्रुतयः प्राहुः पुत्रभार्यादिशेषताम् ।

உநுஷ்யஹொகொஜஸ்யூதூதுவெகுணெவெதரெணநொ |
சுமூர்மந்நயெத்புத்ரம் த்வம் ப்ரஹ்மேத்யாதிமந்நகை || ௩௬
இத்யாதிசுரதயஃ ப்ராஹுஃ புத்ரபார்யாதிசேபதாம் |

வாதுண ணவ புத்திரனாலேயே	வாலும்
மநுஷ்யமொகி இந்த மனுஷியனை	கொ இல்லை
கமானது (கிறது	மேலே
ஜயம் ஸுபாசுயிங்கத்தக்கினதாயிருக்	மேலே
உதரெண கம்மங்கனாலும், தனங்க	மேலே

சகலமுமென்று ஐத்தியாதி மந்திர
ங்களாலே

வாசுதேவ பிள்ளையைத்தொட்டு

செந்தியெசு ஜபம்பண்ணுகிறான்

உதாபிசுமக்யம் (என்றன) முதலா

ன சுருதிகள்

வாசுதேவபிள்ளையெனவர்களுக்கு

பென்ஜாநிமுதலானவர்களுக்கு

த்துமாபிரிய விஷயமாக

பொருள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. லோகானுபவத்தையும் காண்பிக்கிறது.

लौकिकापिपुत्रस्यप्राधान्यमनुमन्वते ॥

स्वस्मिन्मृतेपिपुत्रादिर्नैवेद्वित्तादिनायथा ।

तथैवयत्नंकुरुतेमुख्याःपुत्रादयस्ततः ॥

முகுகாசுவியவாசுதேவபிள்ளையெனவர்களுக்கு

வாசுதேவபிள்ளையெனவர்களுக்கு

தவெவயதுகூறாதேவபிள்ளையெனவர்களுக்கு ॥ ௩௮

வாசுதேவ பிள்ளையெனவர்களுக்கும்

வாசுதேவ புத்திரனையே

வாசுதேவ முக்கியமாக

சுமந்தியெசு எண்ணுகிறார்கள்

வாசுதேவ தான்

செந்தியெசு இறந்துபோனாலும்

விதாபிசு பணம் முதலானதினாலே

வாசுதேவ பிள்ளை முதலானவர்கள்

யா எப்படி

செந்தியெசு பிள்ளை

தவெவய அப்படியே

யது பிரபத்தனத்தையும்

கூறாதே பண்ணுகிறான்

தகல் ஆகையினாலே

வாசுதேவ பிள்ளை முதலானவர்க

ளே

செந்தியெசு முக்கியர்களாகச் சொல்ல

ப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி வேதத்திலும் உலகத்திலும் புத்திரனே முக்கியத்துமா
வென்று பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நீர் சாட்சியே முக்கியத்துமாவென்று
என்னமாய்ச் சொன்னீரெனில்.

वाढमेतावतानात्माशेषोभवतिकस्याचित् ।

गौणमिष्यामुख्यभेदैरात्मायंभवतित्रिधा ॥

வாசுதேவதாவதாநாதாசெவெவாவதிகவஸுவிசு ।

மூணையியாசெவெவெவெவாசுதேவதாவதிகவஸுவிசு ॥ ௩௯

வாசுதேவ சொன்ன சுருதியுத்தி அது

வெவதாவது இதனாலே (பவம் சரி

கவஸுவிசு ஒருவனுக்கும்

சுதா ஆத்துமாவானவர்

செந்தியெசு பிரியவிஷயமாக

தவவதி ஆதமார்ட்டார்

௫௮௪

பஞ்சதரப் பிரகரணம்.

அ-கை. ஆனால் இந்த சுருதிகளுக்கு தெதி எதெனில்.

உளண்ணையா துபுயெனெனெடி கவு	சூதா ஆத்துமாவானவர்
னமென்றும், மித்தையென்றும்மு	திரியா மூன்ற வந்தமாக
க்யமென்றும் (சொல்லப்படுகிற)	ஊவதி ஆகிறார்

சுயம் இந்த

அ-கை. - கவுணுத்துமாவானது யாதெனில்.

देवदत्तस्तुसिंहोयमित्यैक्यगौणभेतयोः ।

भेदस्यभासमानत्वात्पुत्रादेरात्मतातथा ॥

பெவதததுஸுஸிஹோயமீத்யைக்யௌணமேதயோஃ ।

மேதச்யபாசமானத்வாதுபுத்ராடேராத்மதாததா ॥ ௪௦

சுயம் இந்த

பெவததது து தேவதத்தன்
ஸிஹோயகி சம்மமென்று சொல்லுமி
டந்தில் புருஷசிம்மங்கனான
ணயெயோ இவர்களுக்கு
வெணக்யம் ஜக்சியமானதாகத்துவமான
மளணா உபசாரம்

(து

மேதச்ய மனுஷிபவடிவமாயும் மிருக
வடிவமாயிருக்கிறபேதம்
ஹாவஸா மகூச காணப்படுகிற படி
யால்
புத்ராபேத பிள்ளைமுதலானவர்களு
சூதா ஆத்துமத்வானது (க்கு
தயா அப்படியே

அ-கை. மித்தியாத்துமாவென்பதேதெனில்.

भेदोस्तिपञ्चकोशेषुसाक्षिणोनुभात्यसौ ।

मिथ्यात्मतातःकोशानांस्थानोश्चोरात्मतायथा ॥

மேதோஸ்திபஞ்சகோஸேஸாஸிணோனுபாத்யஸௌ ।

மித்யாத்மதாதஃகோஸானாஸ்தானோஸ்சோராத்மதாயதா ॥ ௪௧

பஞ்சகோஸேஸாஸிணோனுபாத்யஸஸு
ஸேய (பேதம்
மேதம் ஒன்றிலொன்றில்லாமையான
சுவி இருக்கிறது
ஸாக்ஷிணோது சாட்சிக்கொளென்றால்
சுமள இந்தபேதமானது
ந லாதி விவங்கலில்

ஸூரணோ கட்டைக்கு (தல்
வொராத்தா திருடன்வடிவமாயிருத்
தயா எப்படியோ அப்படியிருக்கிறது
சுதல் ஆகையினால்
கொஸாமா இக்கோசங்களுக்கு
மித்யாத்ம மித்தியாத்துமத்துவம்
கொல்லப்பட்டது.

அ-கை. முன்கியாத்துமாயாதெனில்.

नभातिभेदोनाप्यस्तिसाक्षिणोऽप्रतियोगिनः ।

सर्वतरत्वात्तस्थैवमुख्यमात्मत्वमिष्यते ॥

நவாதிஹெஷாநாவ்யூஹிஸாக்ஷிணோ஽புரதியொயிநஃ ।

ஸவபூம்தரக்ஷாத்ஸெஸுவபூபூதக்ஷலிஷ்யதெ ॥ ௪௨

சுபுரதியொயிநஃ தனக்கெதிரிணை யில்லாத ஸாக்ஷிணஃ சாக்ஷியானவர் (பதால் ஸவ-பூம்தரக்ஷாச சர்வாதாராயிருப் ஹெஷிஷ்ய நாவூ கோசங்களைப்போ லமித்தியாத்வமும் புத்திராதிகளை ப்போஸபேதமும் சிறிதுமில்லை	நவாதி அவைகள் ஆத்துமாவில் வி ளங்களில்லை தவ்ய ஸ்வ அந்த ஆத்துமாவிற்கே ஃபூம் முக்கியமாயிருக்கிற சூதக்ஷம் ஆத்தமத்தவமானது ஹெஷ்யதெ அங்கிகரிக்கப்படுகிறது.
--	---

அ-கை. இப்படி ஆத்தமா மூலிதமாயிருக்கட்டும் புத்திராதிகளை முக்கியத்தாமாவென்று சொன்ன சுருதிக்கு என்ன சமாதானம் சொன்னீரெனில்.

सत्येवंव्यवहारेषुषुयस्यात्मतोचिता ।

तेपुतस्यैवशेषित्वंसर्वस्यान्यस्यशेषता ॥

ஸதெதுவ்வவஹாரெஷுயெஷுயஸ்யூததொவிதா ।

தெஷுதஸெஸுவஸெஷிஷ்வஸவபூஸ்யூதஸ்யஸெஷதா ॥ ௪௩

ஸ்வம் ஸதி இப்படியிருந்துள்ளனவின் யெஷு யாதொரு யாதொரு வவஹாரெஷு விவகாரங்களில் யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு சூதகா ஆத்தமத்தவம் உவிதா யோக்கிபமோ தெஷு அவ்வவ்விவகாரங்களில்.	தவ்ய ஸ்வ அவனுக்கே ஸெஷிஷ்வ அதிப்பிரியமாயிருத்தலா யிருக்கிறது சூதஸ்ய அன்னியமான ஸவ-பூஸ்ய சகலத்திற்கும் ஸெஷதா பிரியவிஷயமாயிருத்தலா யிருக்கிறது,
--	--

அ-கை. நீர் சொன்னது எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை, அதை விவரித்துக் காட்டுமெனில்.

मुमूर्षुर्गृहरक्षादौगौणात्मैवोपयुज्यते ।

नमुख्यात्मानमिथ्यात्मापुत्रश्शेषीभवत्यतः ॥

अध्येतावहिरित्यत्रसन्नप्यग्निर्नगृह्यते ।

अयोग्यत्वेनयोग्यत्वाद्दुरेवात्रगृह्यते ॥

௫௮௬

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

உபயோகிஷ்டா மூலஹாஸ்யாதின மளணாநெதுவொவயுஜுதெ ।

நபுஷா தூ நபியூ தூவா துஸ்ஸஷீலவதுகம் ॥ சச

சுயெதுதாவஹிநி துதுவாநவபுநி நபுஷுதெ ।

சுயொமுகெநயொமுகவா அடும்பொவா துமூஷுதெ ॥ சரு

உபயோகிஷ்டா மூலஹாஸ்யாதின மளணாநெதுவொவயுஜுதெ ।

வனுக்கு

மூலஹாஸ்யாதின வீடு முதலானதை

ரக்ஷிக்கவேண்டுவதில்

மளணாதூ ணவ செனாநத்துமாவா

ன புத்திரனே

உபயுஜுதெ உபயோகம் பண்ணப்

படுகிறான்

நபுஷாதூ சாக்ஷியான முக்பாத்

மாவும் முக்கியமில்லை

நபியூதூ மித்பாத்மாவான தேக

மும் முக்கியமில்லை

சுகம் ஆகையினாலே [ன்

வாது அச்சமயத்தில்துத்திரனாவ

ஸுஷீ லவதி அகிப்பிரியனாக ஆகிறான்

சுயெதுதூ அத்யபனம் பண்ணுகிறபி

ர்மசாரி

வஹிம் ஐகி அக்னிபென்று சொல்லு

சுது இந்தவிஷயத்தில் [கிற

சுழில் ஸநுவி அக்னியிருந்தும்

சுயொமுகெந அத்யபனம் பண்ணு

கிற யோக்கியதை இன்மையால்

நபுஷுதெ அக்னி கிரஹிக்கப்ப

டவில்லை

சுது இந்த ஸ்தானத்தில்

வடும் ணவ பிர்மசாரியே

யொமுகவாசுயோக்கியனாயிருப்பதால்

மூஷுதெ கிரஹிக்கப்படுகிறான்.

அ-கை. தேகத்தை ஆத்துமாவென்ற அவசரத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

कृशोहंपुष्टिमाप्स्यामीत्यादौदेहात्मतोचिता ।

नपुत्रं विनियुक्तेऽत्र पुष्टिहेतुमक्षणे ॥

तपसास्वर्गमेप्स्यामीत्यादौ कर्मात्मतोचिता ।

अनपेक्ष्यपुमंगिचरेत्कञ्छादिकंततः ॥

சுயஸொஹாஸ்யாஷ்டிபாஷ்டாதீதூதினநெதுவொதூதொவீதா ।

நவா துவீநியாஸ்தே துவாஷ்டிஹைசவஹைசுஷணை ॥ சசு

துவாஸாஷ்டிபுஷ்டிஷ்டாதீதூதினசுதுதூதூதொவீதா ।

சுநவெசுஷுவவாஸொதூமாவொதுமூதிசுகாததம் ॥ சசு 5

சுஹாகுஸம் இனையான் கல்யாணம்ப

ண்ணிக்கொண்டவன் தேகம்இன

த்துப்போகிறது அவ்வொடேபோ

கிக்க தேகம்

வடும் புத்திரப

சுஷுஷி அடையவேண்டுமென்று

ஐதி சூடள இது முதலானதில்
 ஷெஹாதுதா தேகமே தானென்பது
 உலிகா போக்கியமாகிறது
 வுஷ்டிஹைநுஷணெண அப்படி பு
 ஷ்டியாவதற்குலேகிய மன்னம் பா
 அ-கை ஜீவனை முக்கியமென்பது எந்த அவசரத்திலெனில்.

தவவா தபசினால்
 ஸுமஸு ஸ்வர்க்கலோகப்போகத்தை (ற
 ணஷ்யாஜி அடையப்போகிறேனென்
 ஐதி சூடள இதுமுதலானதில்
 சுதூதா கர்த்தாவாகிய ஜீவாத்
 துமாவே
 உலிகா அந்த அவசரத்தில் யோக்கி

ல் நெய் முதலானதுகளான இந்த
 ஆஹாரங்களை

சுதூ புஜிப்பதில்
 வுசூம் பிள்ளையை [லே.
 ந விநியுஷெ உபயோகப்படுத்தவில்

யனுகூறன்
 வவூம் (அப்போ) தேகத்தையும்
 ஹைம போகத்தையும்
 சுதவெஷ்ய அபேகிக்கவில்லை
 தகஃ ஆகையினாலே [தலானதை
 சுதூஹாஜிகம் கிருகிரசாந்திராயணம்மு
 வெரஸ ஆசரிக்கிறான்.

அ-கை. சாட்சி எந்த அவசரத்தில் முக்கியமாகிறாரெனில்.

मोक्षेहमित्यत्रयुक्ताच्चिदात्मत्वंतदापुमान् ।

तद्वेत्तिगुरुशास्त्राभ्यांनतुकिंचिच्चिकीर्षिति ॥

ஜெஷ்யஹிதுசூயுதணிடாதுதூததாவாஜாது ।

தவெதுமுராஸாஹுலூம்நதூகிவிஜீஷ்டகி ॥ சஅ

சுஹம் நான் (போகிறேன்
 ஜெஷ்ய மோஷத்தை அடையப்
 ஐதி என்று
 சுதூ இப்படி நினைக்கிற அவசரத்தில்
 விஜாதுகூ அறிவே முக்கிய ஆத்து
 மாவென்பது
 யுதூ யோக்கியம்
 ததூ அப்போது
 வுஜாது இந்த புருஷன் சாதசதுஷ்

டபத்துடன்
 ஸாஸாஹுலூம் சற்குருவினாலு
 ம் சத்சாஸ்திரத்தினாலும்.
 தக அந்தப்பிரமத்தை
 வெது சாஸ்தாந்காரமாய் அறிகிறான்
 கினிசகூ சுறிதேனும்
 ந விஜீஷ்டகி ஒருகர்மத்தையும் ப
 ண்ணயிச்சிக்குனில்லை.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विप्रश्नवाद्योयद्वद्वृहस्पतिमवादिषु ।

व्यनशितास्तथागौणमिष्यामुभ्यागशोचिनम् ॥

௫௮௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

விபுக்ஷத்ராடியொய அஹ்ருஹ்விதிஸவாஹிஷா|

வ்யவவ்யிதாஸ்யாமளணலியோ஽ஹ்யொயொவிதஃ || சக

ஹ்ருஹ்விதிஸவாஹிஷா பிரகஸ்பதிஸ
வம், ராஜஸூயம் ஸ்தோமம் முத
லான யாகங்களில் முறையே
விபுக்ஷத்ராடியம் பிராமண ஸுத்திரி
ய வைசியர்கள்
யஅஃ எப்படி அதிகாரிகளென்று
வ்யவவ்யிதாஃ விவஸ்தைகள் பண்ண

ப்பட்டி-ருக்கின்றனவோ
தயோ அப்படி
மளணலியோ஽ஹ்யோஃ மேலேசொன்
ன அதிகாரிகளுக்கு கவுணமித்தி
யா முக்கியாத்துமாக்கள்
யயோ எப்படி எப்படி
உலித்யோக்கியமோ அப்படி அப்ப
டிமுக்கியாத்துமாக்களாகஆகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி மூன்று ஆத்துமாக்களும் சரியானால் சாஷ்டிக்கி விசேஷ
மேடெனில்.

तत्रतत्रोचितेप्रीतिरात्मन्येवातिशायिनी ।

अनात्मनितुच्छेप्रीतिरन्यन्ननोभयम् ॥

தததத்ராவிதெவீதிராதூதெவாதிராயிநீ ।

சுநாதூமிதததெஹ்ஷெவீதிரநுதூதெநாலயஃ || ௫௦

தத தத அந்தந்த இடங்களில்
உலிதெ யோக்கியமான வஸ்துவில்
வீகிஃ பிரீதிமாத்திரமாயிருக்கிறது
சூதூநிணவ ஆத்துமாவிடத்திலேயே
சுகிஸாயிநீ நிர்திசயமான பிரீதி யி
ருக்கிறது

சுநாதூமி அனாத்துமாவான
கெஹ்ஷெ து ஆத்துமசேஷத்தில்
வீகிஃ பிரீதி (யிருக்கிறது)
சுநூதூ மற்ற வஸ்துக்களில்
ந உலயா அதிப்பிரீதியும் பிரீதியும்
இரண்டுமில்லை.

அ-கை. இரண்டுமில்லையென்ப தெப்படியெனில்.

उपेक्ष्यैष्यमित्यन्यद्वेधामार्गवृणादिकम् ।

उपेक्ष्यव्याघ्रसर्पादिद्वैष्यमेवंचतुर्विधम् ॥

உபெக்ஷ்யௌபெஷ்யைதிதூநுஷ்யொயொமஃதூணாஹிகஃ ।

உபெக்ஷ்யௌவொஹ்ருஸவொஹ்ருவெஹ்ருதூவிபுஃ || ௫௧

உபெக்ஷ்யௌபெஷ்யைஷ்யமென்றும் | உபொ இரண்டுவிதமாயிருக்கும்
உபெஷ்யௌ உதி துவேஷியாவிஷ்யமெ | ஶாமஃதூணாஹிகஃ வழியில்கிடக்கிறது
சுநூச மற்றது (ன்றும் | ரூப்பாதி

அ-கை. அந்த நாலையும் காண்பித்தேண்டுமெனில்.

नव्यक्तिनियमः किन्तु तत्तत्कार्यात्तथा तथा ॥

நவ₂கி₂நிய₂சி₂ன₂த₂த₂ய₂ப₂த₂ய₂த₂ய₂ || ௫௨

ந இல்லை

தஞ்சைகாபட்ச அந்தந்த பிரியாதிகா
ரியத்தால்

தயோ தயோ அப்படி அப்படி பிரிய
மாயும் உபேகைப்பாயும் துவேஷ
மாயுமாகிறது.

அ-கை. அப்படி மாரிப்போமென்பதைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

स्यादव्यघ्रसम्मुखोद्वेप्योह्यपेक्ष्यस्तुपराङ्मुखः ।

लालनादनुकूलश्चेद्विनोदायेतिशेषनाम् ॥

ஸ்ரீஅரவ்யஸ்ஸுஜ்வெவாபெஷ்ரஹுமெவக்ஷுஸ்வரஜ்வலம்
 மூயநாடிநுகுமெஸ்ஸுவிநொடியெதிஸெஷதா || ௫௩

பணம் முதலானதால்

க்கத்தக்கதாக ஆகிறது

மேயானால்

தாயக ஆசை நதன் மேலு

பொருட்டாகுமென்று

செஷதாஂ அப்போ பிநியவித்யமாகி
றுது.

ஆ-கை. விஷயம் பிரியமாதி நேமமில்லை என்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

व्याकृतनानिनियमोमाधूलक्षणात्तुव्यवस्थितिः ।

आनुकूल्यं रातिकूल्यद्वयाभावश्चलक्षणं ॥

आत्मानेयान्प्रियश्शेषोद्वेप्योपेक्ष्येतदन्ययोः ॥

इतिव्यवस्थितो लोको याज्ञवल्क्यमतश्च तत् ॥

• வு²சு²நா²நியஜொஜாலு²யு²சு²ணா²து²வ²வ²லி²தி² |

சூ நமுகதி யுடா தி.க.தி.யுடா லா வஸு யசுஷண' ||ருச

சூதாபெயராதுவியஸெஷொஅஷொவெசெஷுதடிந்யொ:

ஐதிவ்யவழிதொறொகொயாஜ்வயுதனாதசு || ௫௫ (மும்

வழிநாடா வஸ்துக்களுக்கு

நியதி: பிரியமாதேவம்

சாஸ்திர இந்நூல்களாட்டாது (மே)

மகாநாசு து இலங்கைத் திருநெல் து

வெவ்வித நிர்வகிப்பைப் பற்றி

சுநகருக்கு அனுகூலமான வசதி

புராதிகுறியும் பிரிதிகுலமான லகூத

னா ட்டம்

அயாஹாவம் உ இரண்டுமில்லாத

உக்ஷிணம் லக்ஷிணாமும் அறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தங்களை சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்.

சூதா ஆத் துமாவே

பெரியாடு அத்திப்பிரியன்

சொஷல் ஸ்டீயம் அவருக்கு உதவிசெய்கிறவர்கள் பிரியம்

தடிநய்யொஃ அந்தலுரண்டுகளுக்கும்

ஆன்னியங்களில்

உய்யுஷ்யாபெயிஷ்ய துவேஷமும் உ

பேசைஷ்யும் காணப்படுகின்றன

உதி இப்படி.

பொக்: உலகமானது

வழுவழித் தீ விவஸ்தை பண்ணப்பட்ட

டி. ருக்கிறது

தக்ஷ ஷதுவே

பாஞ்சவர்ணம் கும்ப பாஞ்சவர்ணம் கியரிஷி

யி னுடையமதம்.

அ-கை. இப்படி மைத்திரேயி பிராமணத்திலுமட்டும் ஆத்துமாவே அதிபிரியரென்று சொல்லியிருக்கிறதா வேறே எங்கேயாவது இப்படி சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अन्यत्रापिश्रुतिः प्राह पुत्रद्वित्वात्तथात्मनः ।

सर्वस्मादान्तरन्तुन्तदेतत्त्रैयईरितम् ॥

சுந்ருஷிஸு^௨கீபுரணவ^௨சூவி^௧தாதா^௩தந^௪ |

வயபுஷாடிநாந்தசபாதெடுத்தெய்யபாஸாஸித்த || ௫௬

சுருது சுவீபுருஷ விநயோமணாரா
ன மற்றவிடத்திலும்

ஸூகிம் சுருதியானது.

ஸூகிவி சொல்லுகிறது

வாசுதாச புத்திரனைக்காட்டிலும்

விதாச பணத்தைக்காட்டிலும்

வாஸுதாச சகலத்தைக்காட்டிலும்

அ-கை. இப்படி சுருதிசொல்லியிருக்கட்டும் பிரகாரத்தி் லெனனவாயி
ற்றெனில்.

சூதாசு ஆத் துமாவின் றுடைய

கூசு ஸ்ருபம்

சூதாசு ஆத் துமாயிருக்கிறதோ

ததா அப்படிப்பட்ட

கூசு பணதக ஆந்த இந்த ஸ்வருபமே

ஹியம் அதிப்பிரியமென்று

ஹாரிசு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

श्रौत्याविचारदृष्ट्यायंसाध्यैवात्मानचेतरः ।

कोशान्पञ्चविविचयान्तर्वस्तुदृष्टिविचारणा ॥

ஸ்ரூதாவிவாரசுஷுபாயம்ஸாக்ஷுவாதாநவெதாரம் ।

கொஸாந் பஞ்சவிவிவாசாந்வஸ்துவாஷிவிவாநணா ॥ ௫௪

ஸ்ரூதா சுருதியினாலும்

விவாரசுஷுபா ஆத் துமானாத்தம

விசாரத்தினாலுண்டான ஞான திரு

ஷ்டியாலும்

கூய இந்த

ஸாக்ஷி னவ சாக்ஷிதானே

சூதா முக்கியாத்தம

ந வ உதாரம் மற்ற புத்திரதேககர்

த்தாக்கள் முக்கியமன்று

வனகொஸாந் அன்னமயாதி ஐந்து

கோசங்களையும் ஆத் துமாவையும்

விவிவா பகுத்தறிந்து

கூசு உன்னையிருக்கிற

வஸுஷுபாயம் சாக்ஷியான வஸ்துவே

தானென்றி் திருஷ்டியே

விவாநணா விசாரணையென்று சொ

ல்லப்படும்.

அ-கை. இப்படி விசாரத்தால் உன்னையிருக்கிற ஆத் துமாவின் தரிசன
மெப்படியாகுமெனில். அவஸ்தாத்திரய சோதனையினால் விளங்குமென்று
சொல்லுகிறார்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिनामागमापायभासनम् ।

यतोभवत्यसावात्मास्वप्नकाशचिदत्मकः ॥

ஜாஹ்ரஸ்வப்நஸுஷுப்திநாமாயபாயபாஸநம் ।

யதொவவத்யஸாவாத்மாஸ்வப்நகாஸவிதாதுகம் ॥ ௫௫

யகம் யாதொருகாரணத்தினால்

ஜாஹ்ரஸ்வப்நஸுஷுப்திநாம் இந்ந ஆ

த் துமானினாலேயே ஜாக்ரஸ்வப

னகஷுப்தி அவஸ்தைகளுடைய

சூமஜாபாயபாஸநம் வரவும்போக்கு

ம் விளக்கவைக்கப்படுகிறதோ

ஶ்ரீயஃ ப்ரியனென் றறி.

ஆத் துமாநாத்தம்.

திருக்கா

एवंस्थिते विवादोत्रप्रतिबुद्धविमूढयोः ।

श्रुत्योदाहरितत्रात्माभ्रयानित्येवनिर्णयः ॥

साक्ष्येवदृश्यादन्यस्मात्प्रेयानित्याहतत्वविन् ।

प्रेयान् पुत्रादिरेवेमंभोक्तुंसाक्षीतिमूढधीः ॥

வனவாஷ்டிதெவிவாஷ்டாசூபுதிஸுபவிஜிஜயொஃ ।

ஸ்ரூதெதூதாஹரிதசூதூபுரெயாநிதெதுவநிணபுயஃ ॥

வாக்ஷேவஜ்ஜஸூதாநிஷ்டாபுரெயாநிதூஹதகவவிசு ।

புரெயாநுபுசூதாபிரெவெஜஹொகூஹொகூதிஜிஜயஃ ॥

வனவம் இப்படி

ஷ்ரூதெ நிருந்துள்ளவில்

சூபு இதில்

புதிஸுபவிஜிஜயொஃ ஞானி அ

ஞ்ஞானிகளுக்கு

விவாஜி ஆசேஷபமானது என்ன இ

ருக்கிறது

சூபு அதில்

சூதூ ஆத்துமாவே

புரெயாநு அதிப்பிரியவஸ்து

உகி வனவ என்றுதானே

நிணபுயஃ நிருணயமாக

ஸ்ரூசூ சுருதியினாலே

உதாஹரி உதகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதியுத்தி அனுபவங்களால் மித்திய முக்கியபாத்துமாக்
கள் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு நிச்சயம் பண்ணப்பட்டதால் அதில் ஞானிக்
கு அதிகப்பிரியம் சாக்ஷியென்ற நிச்சயத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

தகவவிசு தத்துவஞானி

சுநிஷ்டாசு அன்னியமான

ஜ்ஜஸூதாசு திரிசயத்தைக்காட்டிலும்

வாக்ஷீ வனவ சாக்ஷிதானே (ன்று

புரெயாநுஉகி அதிப்பிரியவஸ்துவெ

சூஹ சொல்லுகிறான்

நிஜயஃ மூடபுத்தியுடையவன்

புசூதாஜி வனவ பிள்ளைமுதானதே

உதா இந்த

வொகூ தன்ருணம் முதலானதை

புஜிக்கிறதற்கு

புரெயாநு யோக்கியமாயிருக்கிற அ

திப்பிரியனானவன்புத்திரனென்றும்

வாக்ஷீ உகி ஒன்றுக்கும் உபயோ

கமில்லாத சாக்ஷி அதிப்பிரியமில்லை

யென்றும் சொல்லுகிறான்.

தா-ம் இதுவே மூடத்தனமென்றற்கு.

அ-கை. எனக்கு மப்படி புத்தியாதிகளே ஆனந்தநிபியான ஆத்துமாவெ
ன்று தோன்றுகிறதெ பெனில்.

नृदयोऽपि गर्भपातेन प्रमेवेन च बाधते ॥

जातस्यग्रहरोगादिः कुमारस्य च मूर्खता ।

उपनीतेप्याविद्यत्वमनुद्वाहश्च पण्डिते ॥

यूनश्च परदारादिदारिद्र्यञ्च कुटुम्बिनः ।

पितृर्दुःखस्य नास्त्यन्तो धनी चेन्मित्रयते तदा ॥

சுறுஷூலா நஷு நயஃவி தரளஞ்சூஸயெவீரடி ।

வெஸூலி மலபூவாதெ நவ்ருவெவெ நவஸூயதெ ॥ ௬௫

ஜாதஸூய ஹரொமாதிஃகூமாரஸூய உசிஷுதா ।

உவநீதெ தவூவீஷுக்ஷபநுதா ஹஸூபாஸிதெ ॥ ௬௬

யசி நஸூபாரஜாராஜிஜாரிஷூஸவகூடாஸிநஃ ।

விதெத்ராடிஃபவஸூநாஸூதெதாயநீவெநீயதெததா ॥ ௬௭

சுறுஷூலாநஃ புத்திரன் பிறக்கிறதற்கு

முன்னமே

தநயஃ அந்த புத்திரன் நாகப்பிரதி

ஷ்டைசற்பசாந்தி சேதுஸ்நானம்

முதலான வருத்தத்தால்

விதரள தாய்தகப்பன்களை

விரம் வெகுதாலம்

ஞெஸ்யெச துக்கப்படுத்திவைக்கறான்

வஸூஃ சுவி அப்படிப்பித்தாலும்நா

லு ஆறு மாதங்களில்

மலபூவாதெந அந்தகருப்பம் விழு

ந்துபோவதாலும்

வூவூவெநீய பிரசவகாலத்திலும் ப

த்து பதினைந்து நாள்

ஸூயதெ வெளியில்வராமல் பிரா

ணுபத்துவரை பாதிக்கிறான்

ஜாதஸூ பிறந்தகுழந்தைக்கும் மா

ந்தம் கணைபக்ஷி குழி

யு ஹரொமாதிஃ கிரஹதீதாஷம் முத

லானவைகளாலும்

கூமாரஸூய குமாரனானால் செய்யத்

தகாதகாரியத்தைச்செய்வதாலும்

பிஷுஷுதா பிடிவாதம் அழுகை மு

தலானதாலும்

உவநீதெ சுவி உபநயனமான பிற

பாடு விளையாட்டினாலும்

சுவிஷுதூ வித்தை வராமல் மூடனா

ய்ப் போவதாலும்

பண்பித வித்துவானனால்

சுநுதாஹம் உ காலாகாலத்தில் கவி

யாணம் பண்ணுவதற்கு பணம் கி

டைக்காமலும்

யசூநீ.உ பெளவனத்தை யடைந்த

தால் காமாதிகளுப்

வாஜாராஜி பரஸ்திரீகளைப் பற்றி

யிழுப்பதாலும்

கூடாஸிநஃ பன்றிக்குட்டி போடு

வதுபால் குடிப்பியானால்

ஜாரிஷூய தரித்திரத்தால் சதா க

ட்டப்படுவதாலும்

ருக் ௬

பஞ்சதாப்பிரகாணம்.

யநீவெச அவன் அநீர்ப்படத்தால்ச
மானுனல் இவனுடைய பாபத்தால்
கடா அப்போ

ஜெயகெ அவன் மறிக்கிறானாகையால்

அ-கை. இப்போது இவன் செய்யவேண்டியதெதனில்.

வினெதூர் தாய்தகப்பன்களுக்கு புத்

நிரனால் வருகிற

உம்பெய்யு துக்கத்திற்கு

சுனம் மூலம் முடிவுமில்லை.

एवंविविच्यपुत्रादौप्रीतित्यक्तानिजात्मनि ।

निश्चित्यपरमांप्रीतिर्विक्षतेतमहर्निशम् ॥

வனவாவிவிவ்யபுத்ராடௌபுத்ரித்யக்தானிஜாத்மநி ।

நிஸ்தித்யபரமாளபுத்ரிதிவிக்ஷதேதமஹர்நிஸம் ॥ ௬௮

வனவம் இப்படி

விவிவ்ய புத்திரனிடத்திலிருக்கிறதற்கு

கத்தை விவெசனம்பண்ணி

புத்ராடௌ பிள்ளைபெண்சாதிபணம்.

முதலானவைகளில்

புத்ரித்ய வைத்திருக்கிற ப்ரிதிபை

புத்ரா தள்ளிவிட்டு

நிஜாத்மநி தானாயிருக்கிற இந்த ஆத்

துமாவில்

பரமாம் மெலான

புத்ரித்ய ப்ரிதிபைவைத்து நானேசா

கழிபென்று

நிஸ்தித்ய நிச்சயம் பண்ணி

தா அவரையே

சுனம்மூலம் இராப்பகலும் [ரூன்.

விக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டுவருகி

அ-கை. பிரதிவாதிக்கு சாபமெப்படி வருமெனில்.

आगृहाद्द्वयविद्वेषादपिपक्षममुञ्चतः ।

वादिनोनरकःप्रोक्तोदोषश्चबहुयेनिषु ॥

சூமுஹாஸ்யபிடிவாதமானது ராக்கிகந்

வாடினொநரகஃபுரோக்தோதொஷசுபஹுயெனிஸு ॥ ௬௯

சூமுஹாஸ்யபிடிவாதமானது ராக்கிகந்

வகஷா தான் பிடித்த புத்தி (தான்

ராத்தும் பகஷத்தை

சுமூஹம் விடாதவனாயிருக்கிற

வாடிமஃ வாதிக்கு

ஸூமுஹவிவெஷாசு சுவி பிர்வாவித்தி

ன் துவெஷத்தால்

நரகஃ ரௌரவாதிரகமானது

புத்ராது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

பித்தாடு

வஹுயெநிஸு அனைக்கிதமான

பூச்சி புழு முதலான யோனிகளில்

பிறக்கிற

தொஷம் உதொஷமும் சொல்லப்பட்

டிருக்கிறது.

ந நாயு,கி நாசுத் தாதுபடைகிறதில்லை

௫௯௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

அ.கை. இப்படி ஆத்துமாவே பிரமானந்தரென்பதில் ராகுநியெனில்.

परमेमास्पदत्वेनपरमानन्दरूपता ।

सुखवृद्धिःप्रीतिवृद्धौसार्वभादिषुश्रुता ॥

வாபெவாஸுபதேனபரமானந்தரூபதா ।

ஸுவவ்யுத்திஃபீதிவ்யுத்திஸார்வாதிஷுசுருதா ॥ ௭௨

ஸுவவ்யுத்திஃ சுகம் எந்த இடத்தில்
விர்க்தியாகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்
வளவு

வீதியுள்ள பிரீதியானது விர்த்
தியாயிருக்கிறது

வாபெவாஸுபதேன இந்த ஆத்து
மாகளணமியாத்மாக்களைக் கா
ட்டிலும் மேலான பிரீதிக்கு விஷ
யரானதால்

வாஸுபதேனபரமானந்த
சொருபர்

ஸுவவ்யுத்திஃ சுகந்திரவர்த்தி மு
தல் இரண்பகெர்ப்பன்வரை முத
லானவர்களிடத்தில் ஒன்றுக்கொ
ன்று நூறுபங்கு அதிகமாக சுகமி
ருக்கிறதென்று

சுருதா கெட்கப்படுகிறது,

அ.கை. ஆனந்தரூபத்தைப்பற்றி ஆசைபிக்கிறான்.

चैतन्यवत्सुखंचास्यस्वभावश्चाचिदात्मनः ।

धीवृत्तिष्वनुवर्तेतसर्वास्वपिचितिर्यथा ॥

வெதந்யவதுவஸுஸுவாவஸெவிதாத்மஃ ।

யீவ்யுத்திஷு நுவகெதவஸவ்யுஸுவவிதியுயா ॥ ௭௩

வெதந்யவஸ அறிவுபோல

ஸுவ இர்த

விதாத்மஃ சதாத்துமாவிற்கு

ஸுவவஸ சுகமும்

ஸுவாவஃ வெச சபாவமானல்

ஸவ்யுஸு சுகமாயிருக்கிற

யீவ்யுத்திஷு சுவ புத்திவிருத்திகளி
லிக் அறிவானது [லும்

யுா எப்படி

சு நுவகெத துயர்ந்திருக்கிறதோ
அப்படி சுகமும் அனுசரித்திருக்
கவேண்டுமெனில்.

அ.கை. அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

मैवमुणप्रकाशात्मादीपस्तन्यप्रभागृहे ।

व्याप्नोतिनोष्णातातद्वचितरेवानुवर्तनम् ॥

வெவமுணபுரகாஸாதீபஸ்தன்யபுரவெ ।

வ்யாபுநிதெனாநா தாதவதெரவாநுவதநம் ॥ ௭௪

சூரெடி மலா டியொவெஷுவலி ஷாஃவஹு வதி ஃநஃ |

சுக்ஷலெடிந தசுலெடிஷு திலெடாஷு யொலி ஃஷா || ௭௭

மலாடிஃ து கந்தம்முதலான கு
ணங்கொல்லாம்
விஞ்சுணாஃ வேறுவேறு இலக்ஷ்மண
முடையதாக இருக்கிறது
ஐகி டெசு என்றால்
சூரெடி ஆதிபாசிய புஷ்பத்தில்
மலாடியஃ சுவி கந்தம் முதலான கு
ணங்கள்
வஹு வதி ஃநஃ புஷ்பத்தை ஆசிரி
யித்ததுகளாய்க்கொண்டு
சுவிநாஃ அபின்னங்களாகவே யிரு
க்கின்றன
சுக்ஷலெடிந இந்திரியபேதத்தால்
தசுலெடி அந்த கந்தாதிருண பே
தம் காணப்படுகிறது
வனவா இப்படி.

வருத்திலெடிசு சாத்துவிகாதி விரந்தி
கரின் பேதத்தாலேயே
தயொஃ அந்த சிதானந்தங்களுக்கு
விஷா பேதம் காணப்படுகிறது ஆகை
யால்
விஷா நடின ஆத்துமாவிற்கு அறிவு
ம் ஆனந்தமும்
ந விநுள வனவ பேதங்களில்லையென்
றே அறிபந்தக்கது
தசுலெடி சுவி. அந்த பேதமும்
வாக்ஷிணி சாக்ஷியாகிய ஆத்துமாவி
டத்திலிருக்கிறதா
சுநஃ ஃவா அந்த அன்னியமான வி
ரத்திகலிடத்திலிருக்கிறதா
வடி சொல்லு.

அ-கை. அறிவும் ஆனந்தமும் யெங்கே ஒன்றாய்க் காணப்படுகின்றனவெனில்.

सत्त्ववृत्ताचित्सुखैक्यंतद्वैतनिर्मलत्वतः ।

லகுவரு துளவி துஹெவக்யு தவவரு தெநி ஃஷஹு வதஃ || ௭௭

லகுவரு துள சத்தசாத்துவிகமான
விரத்தியில்
விஹெவக்யு அறிவு ஆனந்தங்க
ளுடைய ஐக்கியமானது காணப்ப

டுகிறது
தவருதஃ அந்த விரந்தி
நிஃஷவதஃ நிர்மலமா யிருப்பதா
லென்றறி.

அ-கை. ராஜசவிருத்தியில் ஆனந்தமேன் காணப்படவில்லையெனில்.

रजोवृत्तेस्तुमालिन्यात्सुखांशोत्रतिरस्कृतः ॥

तिंतिणीफलमत्यम्लं लवणनयुतं यदा ।

तदाम्लस्यतिरस्कारादीषदम्लं यथा तथा ॥

ரஜோவருதெஹுஷாவிருத ஹவாரொ துநிர்வருதஃ || ௭௮

கிஞ்சிணீமலுததுஜ்யுவநெநயுதாயதா |

தஜாஜ்ஜுதிரவூராஜீஷஜ்யயதா || ௭௯

ரஜாவடுதே. ௬ ராஜச விருத்தி	வெணை உப்போடே
யோவென்றால்	யுதா சேர்ந்ததோ
ஜாலிநூச இராகாதி நோஷங்கரா	தஜா அப்போ
ல் மலினமாயிருப்பதால்	சூஜ்ஜு மிகுந்த புளிப்பு
சூத் இந்த ராஜசவிருத்தியில்	திரவூராசமறைபட்டுப்போகிறதால்
வெவோஸு சகாம்சமானது	ராஷச சிறிது
திரவூசு மறைபட்டுப்போயிருக்கி	சூஜ் புளிப்புமட்டும்
சூஜ்ஜு மிகவும் புளிப்பான (நது	யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ
கிஞ்சிணீமலு புளியம் பழமானது	தயா அப்படிப்போலவறி.
யதா எப்போ	

ननुप्रियतमत्वेनपरमानन्दतात्मनि ।

विवेकुंशक्यतामेवंविनायोगेनकिंभवेत् ॥

நநுபுரியதமத்வேநபரமான்நதாத்தாமி ।

விவெகூஸக்யதாமைவ்விநாயோஜெநகிம்ஹவேசு || ௮௦

நநு சங்கை	விவெகூ விசாரத்தால் பிரித்தற்கு
புரியதஜெகூ கேளணமித்தியாத்	ஸக்யதா யோக்கியமாகட்டும்
துமாக்களைக்காட்டி லும் பஞ்சகோ	யொமெநவிநா கீழத் தியாயத்தில்
ச சாக்ஷியான இந்த ஆத்துமா அ	சொன்ன சமாதி அப்பியாசமன்
திப்பிரியனாதால்	றியில்
சூதூமி இந்த ஆத்துமாவில் (தென்று	கி ஹவேசு என்ன பிரயோஜன மு
வரஜாநததா பரமானந்த மிருக்கிற	ண்டாகும்.
ணவா இப்படி	

यद्योगेनतदेवेतिवदामोज्ञानसिद्धये ।

योगःप्रोक्तोविवेकेनज्ञानंविप्रोपजायते ॥

தஜோஜெநதஜெவேதிவஜாஜோநவலிஹயே ।

யொமெநுரகூவிவெகெநஜூ நகிஹாவஜாயதே || ௮௧

ஜோநவலி ஹயே ஞானம் சாக்ஷாத்	யொமெந கீழேசொன்ன நிர்விகற்
காரமாக சிந்திக்கும்பொருட்டு	பயோகத்தால்

யசு பெந்த பிர்மம் நம்மால் சொல்லப்
பட்டதோ

தசுணவ அந்த பிர்மத்தையே சொ
ன்ன (ன்னேம்

ஐகி வஜாஃ நாம்தானேயிதிலும்சொ

யொமஃவொகூஃ கீழத்தியாயத்தில்

சொல்லப்பட்டதுபோல இந்த அ

அ-கை. இதற் பிரமாணமேதெனில்.

த்தியாயத்தில் நாமே விவேகத்தை
யும் சொன்னோமாயை

விவெகெந ஜோமம் இந்த பஞ்சகோ

சவிவேகத்தால் தத்துவஞானமானது

ந உவஜாயதெ கிா ஏன் உண்டாக

மாட்டாது இதில் சிறிதும் சந்தேக

மில்லாமல் நம்பினால்பிழைப்பாய்

यत्साङ्ख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ।

इति स्मृतं फलैकत्वं योगिनाञ्च विवेकिनाम् ॥

யதூம்வெஃபூவாவுதெவூநம் தஜூமெமொவிமஜூதெ ।

ஐ.திவூதம்வெககவம்யொநிநாம்.வவிவெகிநாடி ॥ அஉ

வூம்வெஃ சாங்க்கிய விசாரங்களா

யசு வூநம் யாதொருஸ்தானம் (வே

வூவூதெ அடையப்படுகிறதோ

தசு அது

யொமெஃ சுவி யோகங்களாலும்

மஜூதெ அடையப்படுகிறது .

ஐகி இப்படி-

யொமிநாம் உ யோகிகளுக்கும்

விவெகிநாம் விவேகிகளுக்கும்

வெவெககவம் பலமொன்றென்று பக

வத்கீதையில்

வூதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி யோகிகளுக்கும் விவகிகளுக்கும் ஞானமாகிற பலம் ஒ
ன்றானால் இரண்டினுள் என்று சொன்னாற்பொதுமே. சாஸ்திரங்களில் இர
ண்டுவிழி சொல்லுவானெனில்.

असाध्यः कस्यचिद्योगः कस्यचिदज्ञाननिश्चयः ।

इत्थं विचार्य मार्गौ द्वौ जगदपरमेश्वरः ॥

சுலாஹுஃகவூவிஜூமஃகவூவிசுஜூநநிஸூயஃ ।

ஐசூவிவாயூஜாமூளவளஜமாடிவாரஜெஸூரஃ ॥ அந

கவூ விசு ஓரதிகாரிக்கு

யொமஃ மனோலயம் பண்ணுகிற சமா

தியோகமானது

சுலாஹுஃஅசாத்தியமாகத்தோன்றும்

கவூவிசு மற்றோரதிகாரிக்கு

ஜோநநிஸூயஃ விசாரத்தாலுண்டாகி

ற ஞான நிச்சியமானது அசாத்தி

யமாக இருக்குமென்பதை அநிந்

திருக்கிற சர்வஞ்ஞான

வாரஜெஸூரஃ பரமேசுவர்

ஐத் து இப்படி யென்று

விவாய-பிராணிகளுடைய சித்தத்

தை அறிந்து

மாமுளவுள சாங்கியோகங்களான

இரண்டு மார்க்கங்களையும்

ஐமாடி சொன்னார்

அ-கை. என்னப்பா வெகுபிரயாசசாத்தியமான யோகத்திற்கும் சுவல் பமான ஞானத்திற்கும் பலன் சரியென்று சொல்லுவது. விடியவிடிய வேலை செய்தவனுக்கும். சுகமாயிருந்தவனுக்கும் கூவி சரியென்ற அனியாய ராஜ்யம் போலிருக்கிறதேபெனில்.

योगोक्तिशयस्तत्रज्ञानमुक्तसमन्द्योः ।

रागद्वेषाद्यभावश्चतुल्योयोगिविवेकिनोः ॥

नप्रीतिर्विषयेष्वस्तिप्रेयानात्मेतिजानतः ।

कुतोरागःकुतोद्वेषःप्रातिकूल्यमपश्यतः ॥

देहादेःप्रातिकூलेषुद्वेषस्तुल्योद्वयोरपि ।

द्वेषकुर्वन्नयोगीचेदविवेक्यपितादृशः ॥

द्वैतस्यप्रतिभावन्तुव्यवहारद्वयोस्समम् ।

समाधौनेतिचेत्तद्वन्नद्वैतत्वंविवेकिनः ॥

யொமெகொதிசயஸ்தத்ரஜ்ஞானமுக்தஸமந்த்யோஃ ।

ராமதேஷாடியாவஸ்துதூலயொமேவிவெகினோஃ ॥ அச

நப்ரீதிவிஷயேஷ்வஸ்திப்ரேயானாத்மேதிஜானதஃ ।

கூதொராஃகூதொதேஷஃபிராதிசூல்யமபஸ்யதஃ ॥ அரு

தேஹாதேஃபிராதிசூலேஷுதேஸ்தூல்யோத்வயோரபி ।

தேஸ்கூர்நயோகீசேதவिवेक्यपितादृशः ॥ அசு

தேஹாதேஸ்தூலேஷுதேஸ்தூல்யோத்வயோரபி ॥ அசு

தேஹாதேஸ்தூலேஷுதேஸ்தூல்யோத்வயோரபி ॥ அசு

யொமெ சமாநியோகத்தில்

கஃ என்ன

சுகதியை அதிசயமிருக்கிறது

அயொஃ யோகிக்கும் விவேகிக்கும்

தது அந்த யோக விவேகங்களிலே

ஜோமம் ஞானமானது

ஸஃ சமமாகவே

உதும் சொல்லப்பட்டது

ராமதேஷாடியாவஃ அ இராக்துவே

ஷாதிகளுடைய அபாவமும் (எமே

தூலம் இரண்டுபேர்களுக்கும்சமா

யொயிலிவெக்டெநர் யோகிக்கும் வி
வேகிக்கும்
விஷயெஷு விஷயம்பொய்யாய்போ
ய்விட்டதால் விஷயங்களில்
வீ-கிம் பிரீதியானது
ந சுஷி இருவருக்குமில்லை
சூ-தா ஆத்துமாவே
பெய்யாநு உகி அதிப்பிரிய வஸ்து
வென்று
ஜாமதம் அறிந்திருக்கிற விவேகிக்கு
கூ-கம் என்னகாரணத்தினாலே
நாமம் ஆசையானது உண்டாகப்போ
கிறது
கூ-கம் எதினாலே (து
மெஷம் துவேஷம்உண்டாகப்போகிற
பூ-கிக்ஷுஷம் சுபஸூகம் சகலஜகத்
தையும் தனக்கு பிரதிகூலமாக பா
ர்க்கிற இந்த விவேகிக்கு
ஷெஷாமெஷம் தேகேந்திரியாதிகளுக்கு
பூ-கிக்ஷுஷெஷு பிரிதிகூலமான பா
ம்பு முதலானவைகளிலே பயகம்ப
னாதிவிகாரங்களுண்டாய் அஞ்ஞா
னியைப்போலே அவைகளை ஸம்
ஹாரம் பண்ணும்படியான துவே
ஷம் காணப்படுகிறதேயென்றால்

அ-கை. என்னய்யா விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே கண்ணைத்தோ
ண்டிப்போட்டானென்கிற சொல்போல விவேகிக்கு த்வைத்தோற்ற மெப்படி
யில்லையெனில்.

உயொம் சுவி அது இரண்டுபேர் க
ளுக்கும்
மெஷம் துவேஷம்வருவது
தூ-யூம் சமானமன்றோ
மெஷம் துவேஷவாசனையை (ன்
கூ-வ-ஷம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவ
நயொய்மெஷயோகியாகமாட்டானெ
ன்று சொல்லுவாயாகில்
தா-யூம் சுவி அப்படியாகதுவேஷ
வாசனைகளோடேகூடினவனும்
சுவிவெகீ! அவிவேகியென்றே அறி
வுவஹாரெ வியவஹாரத்தில்
மெஷதஸ்ய துவைதத்தினுடைய
பூ-கிவாமம் தூ தோற்றமும் விவே
கிக்கிறதென்றால்
உயொம் அது இருவருக்கும்
வஸூ சமானந்தானே
வஸூயள யோகிக்கும் மனோலயமா
ன சமாதியில்
ந.உகி மெஷ துவைததோற்றமில்லை
யென்றால்
த.உஷ அதுபோல் (சையில்
விவெகிநம் விவேகிக்கும் விவேகதெ
மெஷதஸூ துவைதத்தோற்றம்
ந இல்லாமை சரியே

विवक्ष्यतेतदस्माभिरद्वैतानन्दनामके ।

अध्यायेहितृतीयेतस्सर्वमप्यतिमङ्गलम् ॥

விவக்ஷ்யதெததஸ்மாபிரத்வைதானந்தநாமகே ।

அத்யாயேஹிதரூதியேதஸ்சர்வமப்யதிமங்கலம் ॥ அஅ

வனகவுடும் இந்த
அத்யாபூயெ இரண்டாவது அத்தி
யாயத்தில்

பிரதானம் பஞ்சதசப்பிரகரணம் | சூதாமணி ஆத்துமானந்தமானது
 கூட அனுக்கிரகம் சித்தியாகும் | விவெலிக் சொல்லப்பட்டது
 பொருட்டு

விடம். ஆகையாலிந்த ஆத்துமானந்த விவேகத்தை ஸ்ரீ சத்ருநகடாக்ஷத் தினால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் சகலமான நிகளணமித்தியாவடிவங்களான த்வைதங்களை மந்திபண்ணி அவஸ்தாத்திரிய சாஷியே நான். அவஸ்தாத்திரி யசாஷியான நானே சர்வபரிபூரணனென்று எவன் இப்படி சதா அனுசந்தா னம்பண்ணிக்கொண்டு வருகிறானே அவன் இப்பவே அதிகுலபமாய் அப்பிர திபந்தாபரோக்ஷ ஞானத்தையடைவன். இதிற்சந்தேகமில்லை. இப்படி ஒவ் வொரு பிரகரணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாக ஞானத்தை வருணிப்பானேன். ஒரேப்பிரகாரமாக ஏன் சொல்லக்கூடாதென்றால் குழந்தாய். அதற்குச்சொ ல்லுகிறேன் கேள். அதாவது குருசின்னிதானத்திற்கு வருகிற அதிகாரிகள் வெவ்வேறுவிதமா யிருப்பார்கள். அதெப்படியென்றால் ஐக்கியனென்றும், சா ந்தனென்றும், சமரசனென்றும் சன்மித்திரனென்றும் சக்கியனென்றும், ச கோதரனென்றும், தந்தையென்றும், தாயென்றும், வாதியென்றும் சம்மந்தி யென்றும், குழந்தையென்றும், குமாரனென்றும் ராஜனென்றும், சேவகனெ ன்றும், வாகனனென்றும் இப்படி அனேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கி றார்கள். இதில் பிர்மமே நானென்று ஐக்கியஞானத்தை உடனே அடைகிறவன் ஐக்கியனென்றும் குருவாக்கியத்திலேயே சித்தோபசாந்தி அடைகிற வன். சாந்தனென்றும் குருவின் சரீரத்திலுண்டாகிற சேஷ்டையெல்லாம் பிர்மரசமாகப் பார்ப்பவன் சமரசனென்றும் குருவின் சரீரத்துக்கு வருகிற சுகதுக்கங்களை தனக்கு வந்ததாக பாவிப்பவனே சன்மித்திரனென்றும், குரு வினிடத்திலும் ஜாக்கிரம் முதல் மோக்ஷபரிபந்தம் தன் சித்தத்திலுண்டாகிற குணதோஷங்களை ஒளியாமல் தெரிவிக்கிறவனே சக்கியனென்றும், கூடப்பிற ந்தவன் அண்ணனிடத்தில் சங்கோசம் பயம் பக்தி விசுவாசங்களோடே கூடி யிருப்பதுபோலே இவனுமிருப்பதால் சகோதரனென்றும் தந்தை புத்திர னுடைய சேஷமந்தையே பிரார்த்திப்பதுபோல இவனுமிருப்பதால் குருவுக் கு தந்தையென்றும் தாயைப்போல நிட்காமியமென்கிற கருப்பத்தால் குரு வாகிய குழந்தையை பெற்றிருப்பதாலும் அன்னபானத்தையும் ஊட்டி சவுச த்தையும் பண்ணிவிடுவதால் தாயென்றும் சதா குருவோடே சங்கைபண்ணிக் கொண்டிருப்பதால் வாதியென்றும் குருவினிடத்தில் தன் கௌரவத்தையே கொண்டாடிக்கொண்டு தன் மாரைப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் சம்மந்தி யென்றும் நல்லது பொல்லாததாயும், பொல்லாதது நல்லதாயும் விபரிதமா ய் தோற்றுவதால் குழந்தையென்றும், குருவினுடைய சிவசுக்காக பயந்து சிரவணதிகளைச் செய்வதால் குமாரனென்றும், ராஜன் வரும்போது அவ்வி

டத்திலுள்ளவர்களை அதிகாரிம் பண்ணுவதுபோல குருவையும் சாதுக்களையும் ரக்ஷிக்க வல்லபமிருப்பதால் ராஜனென்றும், ராஜாஞ்ஞாக்கு பயப்பட்டு இடைவிடாமல் கட்டி கார்த்து குருவுக்கு கைங்கிரிபம் செய்துவருவதால் சேவகனென்றும் தனக்கென்று ஓர் சுவதந்திரமற்று குருவினிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பதற்கெல்லாம் தடைபன்னியில் சுகத்திருப்பதால் வாகனென்றும் இப்படி குருசன்னிதானத்து வருகிற அதிகாரிகளுடைய பக்குவபதங்கள் பலவிதமாயிருப்பதால் சற்குருநாதனும் சமபம் போலே பக்குவத்திற்கு தகுந்த பிரகரணத்தை உபதேசித்து வருகிறாரென்றறி.

அத்துமானந்தம் முற்றிற்று.

(௧௩)வது அத்துவைதானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரமானந்தத்திலும்; வித்தியானந்தத்திலும்; விஷயானந்தத்திலும்; எட்டுவகையானந்தங்களுமடக்கம். (அதாவது) பிரமானந்தத்திற்குள் யோகானந்தமும்; ஆத்துமானந்தமும்; அத்துவைதானந்தமும்; அடக்கம் விஷயானந்தத்தில் வித்தியானந்தம் அடக்கம் வாசனானந்தத்தில் தூஷணீம் பூதானந்தமும் பிரமானந்தத்தின் அடக்கமான, அத்துவைதானந்தம் சொல்லுகிறோம். தைத்திரிய சுருதியில் ஆனந்தத்திலிருந்து இப்பூதங்கள் உண்டாகியதிலேயிருந்து, அதிலே வயிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அதினுண்மையைக் கூறுகின்றேன். தகப்பனிடத்திலிருந்து பிள்ளையுண்டானதுபோல, இச்சகம் உண்டாயிற்றென்று சொன்னால், ஆனந்தத்திற்கு துவைதத்தன்மை வந்துவிடும்; ஆகையால், ஆரம்பவாதமும் கூடாது பாலேதயிராய் பரிணமித்ததுபோல், இச்சகமானந்தமாய் பரிணமித்தால் மறுப்படி தையிர்பாலாகாததுபோல், இச்சகம் ஆனந்தமாகாது அவ்வேதுவால் இதில் பரிணமவாதமும் கூடாது, இவ்வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பமுதையிற்பாம்பு இருட்டில் மயக்கத்தால் தோன்றுவதுபோல, ஆனந்தத்தில் அஞ்ஞானமாகிற இருட்டில் ஆவரணமாகிற மயக்கத்தால் இச்சகமுதலான பாம்புத்தோற்றம் கற்பனையால் வந்திருப்பதால், இச்சாஸ்திரத்தில் விவர்த்தவாதம்; அங்குகிரித்தோம் வாஸ்தவத்தில் பமுதையிற்பாம்பில்லாததுபோல் ஆனந்தத்திலுண்மையில் ஜகமில்லை. மண்ணைவிட்டு கடமில்லாததுபோலும்; தங்கத்தைவிட்டு பூஷணமில்லாததுபோலும், இரும்பன்றி ஆப்தமில்லாததுபோலும், சமுத்திரமன்றி அலைநுரை குமிழியில்லாததுபோலும்; ராஜகுமாரனன்றி வேடத்தன்மை யில்லாததுபோல

லும், இந்திரஜாலக்காரனன்றி இந்திரஜாலவித்தை இல்லாததுபோலும், சுவர
ன்றி சித்திரமில்லாததுபோலும் ஆகாசமன்றி நீலநிறமுதலானதில்லாததுபோ
லும், ஆனந்தவஸ்துவில் நாமரூபஜகம் சொல்மாத்திரத்திமேயொழிய வேறிரு
ப்பில்லாததால், சச்சிதானந்தபிரம்மே நாமென்றும், தோன்றுகிற ஜகம் ஒரு
க்காலுமில்லை யென்றும் திடமுறைந் திருப்பவனே, அத்துவைதானந்தத்து
டன் கூடினவன். இச்சகமில்லை யென்றறிய வாசிஷ்டத்தில் சொல்லி யிருக்கிற
பாலன்கதையு முணர்ந்துகொள் எந்தெந்த நாமரூபத்திலும், முதல்முதல்
விளங்குகின்றது, ஸச்சிதானந்தமேயன்று, கற்பனையர்ன நாமரூபம் சொல் மா
த்திரமாயிருக்கிறது இவவாறுணர்ந்தவனே அத்துவைதானந்தமுணர்ந்தவன்.

அத்துவைதானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீமணையாய நமஃ.

ஸ்ரீராமலிமஸ்யஹா நமஃ ரவெ நமஃ.

ஸ்ரீரஹு நமஃ சுவெ நமஃ.

முதல் அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தமென்றும் வித்தியானந்த மென்று
ம் விஷயானந்தமென்றும் முன்னினிள்ளே ஐந்து பிரகரணத்தை யடைக்கிச்
சொன்னதில் பிர்மானந்தத்திற்குள் பிரிவான யோகானந்த ஆத்துமானந்தங்க
ளை சொல்லி இப்போது அதின் மீதியான அத்துவைதானந்தத்தை ஆரம்பி
விக்கிற இந்த குருநாதன் ஜெகத்தென்று ஒரு வஸ்து யில்லைவேயில்லை யென்
று காண்பிக்கிறார்.

அ-கை. முதல் அத்தியாயத்தில் யாதோருயோகானந்தம் சொல்லப்பட்ட
தோ அந்தமுக்கியானந்தமே கௌனமீததியா கந்தநாத்துமாக்களை காட்டி
லும் வேறாயிருக்கிற ஆத்துமானந்தமாக ஆகட்டும் துவைதத்தோடே கூடிய
வனுக்கு அபெதப்படி சித்திக்குமெனில்.

योगानन्दः पुरोक्तो यस्य सात्मानन्द इष्यताम् ।

कथं ब्रह्मत्वमेतस्य सद्व्यस्येति चेच्छृणु ॥

யொமாநந்தஃபுரொக்தாயஸ்யசூதாநந்தஃஷ்யதாமி ।

கயம்ப்ரஹ்மத்வமேதஸ்யசட்வ்யஸ்யேதிச்சேக்ஷ்ணு ॥ க

யஃ யாதொரு

யொழாநதஃ யோகானந்தமானது

வாரா முதல் அத்தியாயத்தில்

உதஃ சொல்லப்பட்டதோ

வஃ அதுவே

அந்நுவைதானந்தம்

உதஃ ஆகட்டும்

வாசுதேவ கண் முதலாய இந்திரியங்

களாகிற ஸ்வகதபேதமும் சஜாதிய

மானதேகம் முதல் புத்திரன்வரை

யிலுள்ள துவிதமும் விஜாதியமா

ன நிருதிவிமுதலான துவிதமும்

தோற்றி கொண்டிருக்கிற இப்படி

ப்பட்ட துவைதத்தோடே கூடின

வனதஸு இவனுக்கு

கூ0 எப்படி (க்கும்

வாசுதேவ பிரமத்துவமானது சித்தி

உதி வெவ் என்று கேட்பாயாகில் உன

க்கு வேறுவிதமான யேற்றசமாதா

னம் சொல்லுகிறேன்

மூ0 கேள்

आकाशादिस्वदेहान्तैत्तिरियश्रुतीरितम् ।

जगन्नास्त्यन्यदानन्दादद्वैतब्रह्मतातः ॥

சூகாஸாதிஸ்வதேஹாந்தைத் திரியசுருதீரீதம் ।

ஜகந்நாஸ்த்யந்யதானந்தாத்வைதப்ரஹ்மதாதஃ ॥ உ

சூகாஸாதிஸ்வதேஹாந்த ஆகாசமுதல்

தேகம்வரை யிலுள்ள

மெததிரியசுருதிரீதம் தைத்திரிய

மென்கிற சுருதியால் சொல்லப்படு

கிற

ஜகந் சகலஜகத்தும்

சூகாஸ நாநாயிருக்கிற ஆனந்தத்

தைக்காட்டிலும்

சுதஃ வேறுக

நாஸ்த இல்லை

ததஃ ஆனகாமினஸை

கமெதகவாஸுதா துவைதமற்றபிர்

மமே சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. நீர்ரொன்ன சுருதியால் பிரமத்திற்கு அந்நுவைதத்துவம் காணப்படுகிறதே யன்றி ஆனந்தத்துவம் காணப்படவில்லையே யெனில். அந்த உபநிஷத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயமானபிரகு வல்லியில் நீ கேட்ட அர்த்தமிருக்கிறதென்று அதை காண்பிவிக்கிறார்.

आनन्दादेवतज्जातंतिष्ठत्यानन्दएवतत् ।

आनन्दएवलीनंचेद्युक्तानन्दात्कथंयथक् ॥

சூகாஸாதிஸ்வதேஹாத் திஷ்டுதாநாந்வைதததஃ ।

சூகாஸவலீநஞேயுக்தானந்தாத் கத்யதக் ॥ கூ

சுங் அங்க ஐகத்து

சு. நயாச ணவ அனந்நக்திஸிநுந் தே

சாதம் பிறந்ததென்றும்

சூ.நடுந் ணவ ஆனத்தந்திலேப

உக அந்த ஐகத்தா

தி.வ. தி இருக்கிறதென்றும்

சுந்நெ ஷ்வ அனந்தத்திலே..

ஜீநா உ ஸாதிக்கிற தென்றும்

ஹ.கி இ.ப்பாடி.

உதூ நுடாங் சொஸ்ப்பட்ட ஆவந்த

தந்தைநாட்டி-இம்

உய்யுங் . வேறுக

கூறா எப்படி. இரஞ்சம்

ஆ-கை. பிர்மத்தை ஜகந்திற்சு திமித்தகாரணமாக சொல்லவேண்டுமென்று சங்கீகரிஞ்சு.

कृत्वाद्धटपत्पन्नेभिन्नश्चेतिनशंक्याताम् ।

मृद्वेदेऽल्लुपादानं निमित्तं न कुलालवत् ॥

சுமநாறு ட்ட உத னொ ஹி னெயி தி நஸாகு தா ॥

ജ്ഞാപിതവർണ്ണശാസ്ത്രം ||

காடாடாசு குாவவிடத்திலிருந்து

உ. அ. நெ. உ. அ. நெ.

வெட்டி பா²னபானது

வினா: உறுவனுக்கு வேறுபிறப்பது

போல ஜகத்தும்

உதி பிர்மத்துக்கு வேறுபிடுங்கட்டு

மென்.நா

நாசுதாஃ அங்கித் தத்ததத்

இருவரும் மனப்போல

எனவும் இந்த ஆத்துமாவானவர்

உவாடிநா ஹி உபாதானகாமிநா

என்று

கூடாவெசு குயாவன் போல

நீதிதா ஆக்துமாநிலித்தகாரனம்

ந ஆன் றி.

ஆ.நா. குலான் கட்டத்திற் கு உபாதானகாபணமாகியெனில்லையெனில்.

स्थितिलयश्चकुम्भस्यकुलालेस्तोनहिकचित् ।

दृष्टौ तौ मृदितद्वयस्याहुपादानन्तयोश्चुतेः ॥

வரி திருடி யாறு காலவது கமறுபிறுவொட நவரி கவிசு |

உயிர் வாழத் துன்புறுத்தியவர்களை மன்னிப்பதற்கு || ௫

காலவியு கடத்தித் து

ஆகவே இதுவும்

ஆயி உ ஸயமு ம்

காவலு குளவனிடத்தில்

சூழிசு இந்நூல்திரும்பு

சுவாமி ஹரிஜி நாயக்கர் தன நான் வன் 199

சூழி மாணாவினிடத்திலேயே

சுள அந்தள் திதிலயங்கம்

அத் துவைதானந்தம்.

சூகத

புஷ்பா காணப்படுகின்றன

சூகத அதுபால

கூடியும் சூகதின் ஸ்திதியைக் கருத்து

அ-கை. நீர் சொன்னபடி பிரம்ம சூகத்திற்கு உபாதானகாரணமாகட்டும் அந்த உபாதானகாரண மெத்தனை சித மெனில்.

முறையில் கருதியால் சொல்லப்படுக

ற ஆக்துமா

உபாதித உபாதானகாரணமாகவே

வழிக இருக்கிறார்

उपादानं त्रिधा भिन्नं विवर्तिपरिणामि च ।

आरंभकंच तत्रात्यौ न निरंशोऽवकाशिनौ ॥

உபாதிதம் த்ரிதாவி ஹாவி விவதி உபாதிணாதிவ ।

சூராலகம் உ த்ராதாதுள ந திராஸெவகாஸி நள ॥

உபாதிதம் உபாதானகாரணமானது

விவதி உ விவர்த்தமென்றும்

உபாதிணாதி உ பரிணாமமென்றும்

சூராலகம் உ ஆரம்பமென்றும்

த்ரிதா மூன்றுவித

விதம் பேதமாயிருக்கும்

சூகத அந்த மூன்றுகளுக்குள்ளே

சூகதுள பின்சொல்லப்பட்டவை

கனான்பரிணாம ஆரம்பங்களிரண்டும்

திராஸெ நிரம்சமான ஆக்துமாயில்

சூரகாஸி நள. உ. வரக்கூடாததாயிருக்க

கின்றன விவர்த்தமே கூடுமென்றறி

அ-கை. ஆரம்பவாத லக்ஷணமெனினில்.

आरंभवादिनोन्यस्मादन्यस्येत्यतिमूचिरे ।

तन्तोर्पट्यनिष्पत्तेर्भिन्नौ तन्तुपटौखलु ॥

சூராலவாதினொ ந்யஸ்தாந்யஸ்யேத்யதிமூசிரே ।

தன்ஹாபடவஸுநிஷ்டெதுவி டுனா தனாபடளவறு ॥ ௭

சூராலவாதிமே வைசேஷிகாநானது

ரம்பவாதிகள்

சு நுஷாசு அன் றியமானகாரணத்திலே

ருந்து

சு நுஷு அன்னியத்திற்கு

உதூதி உற்பத்தியை

உடவிரே சொல்லுகிறார்கள்

கனோர் நுஷிவிருந்து

வாடவஸு வஸ்திரத்திற்கு

நிஷ்டெது உற்பத்தியான திருப்பதால்

கனாபடள நுலும் வஸ்திரமும்

விதூளமும் வெறுகளாயிருக்கின்ற

வவன் டு

அ-கை. பரிணாமவாத மாவதே தெனில்.

अवस्थान्तरतापत्तिरेकस्यपरिणामिता ।

स्यात्क्षीरन्दधिमृत्कुम्भसुवर्णकुण्डलं यथा ॥

சுவஸூராதா தாவதி ரொகஸ்யவரிணாதிதா ।

வ்யாசுக்ஷீரம் டியிஜ துஹஸுவண டாகுண மும்யயா || அ

வனகஸ்ய ஒருவஸ்துவிந்ஃக

சுவஸூராதா தாவதி மறு அஸஸ்தை

அடையும்படியான்தன்மையே

உரிணாதிதா பரிஹுமமென்று சொ

ல்லப்படும்

க்ஷீரம் டியி பால் தயிராவதுபோலும்

ஸூசகூஹம் மண்டமாவதுபோலும்

ஸுவண-ஓ தங்கம்

கூணம் குண்டஸமாகவும்

யயா ஸ்யாசு எப்படி யாகிறதோ அ

ப்படி பென்றறி.

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தின் லக்ஷணமேதெனில்.

अवस्थान्तरभानन्तुविवर्तोऽनुसर्पवत् ।

சுவஸூராதா ஹா நனுவிவதெ துராஜமஸவபுவசு || அற

சுவஸூராதா ஹா நனுவிவதெ துராஜமஸவபுவசு

ம் தன் உருவம்கெடாமல் வேறொ

ரு உருவம்போல் தோன்றுவது யா

தோ அதுவே

விவத-ஓ விவர்த்தமெனப்படும்

ராஜமஸவபுவசு பழுதையில்பாம்பு

தோன்றுவதுபோல்.

அ-கை. பழுதை அவயவத்துடன் கூடி யிருப்பதால் அதில் பாம்பு விவர்த்தமாய் தோன்றலாம். ஜெகத்காரணமான பிரம்மம் நிரவயவமாய் இருப்பதால் பிரம்மத்தில் ஜெகத்து எப்படி தோன்றலாமெனில்.

निरंश्यस्त्यसौव्योभितलमालिन्यकल्पनात् ॥

ततो निरंश आनन्दे विवर्तोऽनगदिप्यतां ।

நிராஸௌவ்யஸௌவளவெவ்ராததவராலி நுகஹ நாசு || கூ

ததொநிராஸகூ நகெவிவதெ துராஜமடிஷுதாடி ।

நிராஸௌ வடிவமில்லாதிருக்கிற

வெவ்ராத் சவி ஆகாசத்திலும்

தஜோலி நுகஹ நாசு பிரதேசம்நீலாதி

மலினபாவம் முதலானகற்பகனைக

ள் பெப்படிவியர்த்த மாகத் தோற்

றுகிறதோ

தத-ஓ அகையால்

நிராஸௌ வடிவமில்லாமலிருக்கிற

சூநகெ ஆனந்தத்தில்

சவள இந்த

ஜக ஜகத்து

விவத-ஓ விவர்த்தமாக

சூலி இருக்கிறதாக

ஐஷுதா அங்கிகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. கற்பனைக்குக் காரணமான இரண்டாவதில்லாமையால் இரண்டற்ற ஆனந்தத்தில் ஜகத்து ஹடைப கற்பனை கூடாதெனில்.

मायाशक्तिःकल्पिकास्यादैन्द्रमालिकशक्तित्वत् ॥

மாயாஸக்திஃ கல்பிகாஸ்யாடெஇஜாஸக்திவஸ ॥ ௧௦

மாயாஸக்திஃ பிர்மத்தில் மாயையென் | சுலிகா அதுஜெகத்தைகற்பிவிக்கிறதா
று ஒருசக்தியுண்டு | ஸூக இருக்கிறது. (சு

அ-கை. அப்படி சக்தி கற்பிப்பது எவ்விடத்திலாவது காட்டுமெனில்,
வேஜுஜாலிகுஸக்திவஸ இந்திரசாலக் | காரனிடத்திலிருக்கிற இந்திரசால
த்தையுண்டுபண்ணுகிற சக்தியே.

அ-கை. அந்த மாயாசக்தி பிர்மத்தோடே அபேதமென்றால் பிர்மம்
பொய்யாய் விடுமே, வேறென்றால் அத்துவைதத்திற்கு கெடுதல் வந்துவிடு
மே யெனில்.

शक्तिशक्तात्पृथङ्नास्तितद्दृष्टेर्नचाभिदा ।

ஸக்திஸக்தா துபுஜாஸி தவடி ஷெஷ நபவாஸிதா ।

ஸக்திஃ இந்த மாயாசக்திபானது

ஸக்தாசு சக்தனாயிருக்குற

டிஷெஷஃ அறிவுக்கு

ஷெஷக் வேறாக

ந சுஷி இல்லை

தவசு அதுபோல்

கவிதா வ அறிவுக்கு அபேதமாயும்

ந இல்லை.

அ-கை. சக்தி அனீர்வசனிய மென்பதை யனுபூர்வமான திருஷ்டாந்த
த்துடன் காட்டுமெனில்.

प्रतिबन्धस्यदृष्टत्वाच्छक्त्यभावेतुकस्यसः ॥

शक्तेःकार्यानुमेयत्वादकार्येप्रतिबन्धनम् ।

ज्वलतोनेरदाहेस्यान्मन्त्रादिप्रतिबन्धता ॥

வ்ருதிவஸஸ்ய ஷெஷசுவா ஷக்துலாவெதுகஸ்யஸஃ ॥ ௧௧

ஸக்தஃகயபாநுமெயசுவாஃகாஸ்யெஷுவ்ருதிவஸஸஃ ।

ஜுவதொமொரதாஹெஸ்யாநாநுதாடிவ்ருதிவஸகா ॥ ௧௨

வ்ருதிவஸஸ்ய அந்தசக்திக்கு பிரதி
பந்தமானது

டிஷெஷகாசு காரணப்படுகிறபடியி
னாலே

ஸக்துலாவெது சக்தியில்லாதிருக்கு
ம்பகஷத்தில்

கஸ்ய யாருக்கு

ஸஃஅந்தப்பிரதிபந்தம்வந்திருக்கிறது

ஸக்தஃ அப்பேர்ப்பட்ட சக்திஆந்து
மாவிலிருப்பதை

காயபாநுமெயகாசு ஜெகத்தாகிறகா
ரியத்தால்அனுமானிக்கத்தக்கது

ககாயெ-க காரியோற்பத்தி இல்லாத
இடத்தில்

வ்ருதிவஸஸஃ பிரதிபந்திருக்கிறதெ
ன்றதி

சுமெட்டி ஆக்கிவிடாது

சுபாநிலம் தருக்காவிடி.ல்

அ.கை. இப்படி. லோகதிருட்டாத்தம் சொன்னதுபோல் சுருதியும்கூட்ட வேண்டுமெனில்.

சிஞ்ர திபுர திபு ந தாஷ்ரக்ரலி மர்

தமிழ்நாட்டின் பழக்கவழக்கங்கள்

டைந்திருந்திருந்தாக ஆழிவதுபாலி

देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढांमुनयोविदन् ।

परास्यशक्तिर्विविधाक्रियाज्ञानबलात्मिका ॥

செவா தயா கிரஹம் குணெனா நிபுனஞ்சாஸம் தயொவிதிது ।

வராவ்ஸூகிவி-விபாசியாஜகாநஸயாதிசா || கந

செந்நாயகி முனிவர்கள்

உயரகொணர் தன்னுடைய குணங்

கோர்ட்டு கூடினதாயும்

நிய. குறா 1 கசிபமாயி. நக்கிற

மேலவா ஆஸ்கிர் தெர்வத்தன் டைபொ

ருந்திய ஆந்துமாவின் சக்திப

விடிநு சொல்லுகிறார்கள்

விநியோகநாணவீதமட்டும்

கிருபாஞ்சோ நவரா திகா கிரியை யென்

என நானொருவன் பலமென்ன இவ்வ

பி. வி.ங்குடா பிடை யுதா யிடுக்கிற

சுயம், இந்த

(அ.து

ஸ்ரீ: ஆத்னாமினுடைய சக்தியா

பாபா சொல்லுவதற்குத் தோன்றும் மேலயிாரு

கூடித் தென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அப்படி சுருதி சொல்லி இருக்கட்டும் பெரியவாள் இப்படி யெ

ங்கேபாலது சொல்ல இநுக்கமுர்களாவெனில்.

इतिवेदवचःप्राहवमिच्छन्नतथाब्रवीत् ।

सर्वशक्तिपरंब्रह्मानित्यमापूर्णमद्वयम् ॥

ययोहसतिशक्त्यासौप्रकाशमधिगच्छति ।

உ.தி.வெ.டி.வ.உ.பு.அ.ஹ.வ.வீ.டி.யூ.த.மா.ஸ.வீ.க. |

ஸவபூதகீவராஸ்யஸ்தித்வாவதினாபூதமபி || ௧௪

யெய்துநதிசுகலாவளபுகாசமயிமுத்தி ।

உதி இப்படி.

வேடிவவ? வேதவாக்கியம்

புறம் சொல்லுகிறது

வலிஷ்டம் உ விசிவ்ட மகாநிஷ்டம்.

தமிழ் அப்படியே

சுருஷிக் கொன்றார்

வெண்கிளிவா. சதலசக்திகந்தகு

in Bengali

திரு அரங்கநாயகம்

சு.உ.யா. இரண்டாம் தரம்

சூவகுணம் யெங்கும் நிறைந்ததா யயா எந்த
யுமிருக்கிற
புறம் பிர்மமேயுள்ளது
சுயன் இப்படி பிர்மகுபுபவன இ
ந்த அக்துனா
அ-கை. இப்போது அந்த வாக்கியங்களை விரித்து சொல்லுகிறேன்.

चिच्छक्तिर्ब्रह्मणो रामशरीरेषूपलभ्यते ॥

स्पन्दशक्तिश्च वातपुद्गलशक्तिस्तथोपले ।

द्रवशक्तिस्तथा भस्मपुद्गलशक्तिस्तथानले ॥

शून्यशक्तिस्तथा काशेनाशशक्तिर्विनाशिनी ।

விவக்திஸ்புடலமென ராமசரீரேஷுபலப்யதே ॥ சுரு

ஸ்பந்தஸக்திஸ்வாதேஷு வாதுபுடலஸக்திஸ்தோபலே ।

உவஸக்திஸ்தாஸ்புடலஸக்திஸ்தானலே ॥ சுரு

ஸூந்யஸக்திஸ்தா காசோநாஸக்திர்விநாஸினீ ।

ராசி ராமா

புறவூணம் பிர்மத்தினுடைய

விவக்தி சைதன்யியானசக்தி

ஸ்பந்தஸக்தி தேதங்கனில்

உவஸக்தி கானப்படுகிறது

வாதுஷு காத்ஸக்தி

ஸ்பந்தஸக்தி வ அனாக்நிதசக்தியும்

சுயா அப்படி

உவஸக்தி கன்னில்

வாதுஷு கெட்டியாயிருக்கிறசக்தி

சுயா அப்படி (சுயம்

சுயஸ்பு ஜலத்தில்

உவஸக்தி கெழுச்சியான சக்தியும்

சுயா அப்படி

சுருஷு அக்கினியில்

வாதுஷு தாஹசக்தியும்

சுயா அப்படியே

சுருஷு அகாசத்தில்

ஸ்பந்தஸக்தி சூன்னியசக்தியும்

விநாஸினீநதித் தாப்போகிறவஸ்துவில்

ஸூந்யஸக்தி தாமாய்ப்போகிற சக்தி

யுபகந்தித்தன.

அ-கை. இப்படி இந்த சக்தியில் ஒருசுது அடங்கி இருக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தங்களை விரித்துக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

यथाण्डन्तर्महासर्पोजगदस्तितथात्मनि ॥

फलपत्रलतापुष्पशाखाविटपमूलवान् ।

ननुर्वजियथावृक्षस्तथेदंब्रह्मणिस्थितम् ॥

க க க

பஞ்சதசப்ரிகரணம்.

யயா னொஃதஃ ஹாஸவொபாஜமடிஷி தயா துநி || கா
மயுவ துறு தாபாஷுஸா வாவிடவஉருவாறு |
கநமஸீ ஜெயயா வுக்ஷஷு மெஹஸு ஹணிஷி தஃ || கஅ

கநிஷு சுஃ மூட்டைக்குள்ளொ
ஃ ஹாஸவஃ மகத்தானபாம்பு
யயா எப்படி இருக்கிறதோ
தயா அப்படி
சுதநி அத்துமாவில்
ஜமச ஜகத்து
சுஷி இருக்கிறது
ஸீஜே விமையில
மவெதூதா பவஸுஸாவாவிடவ
ஃ ஹவாஹ பழங்கனும், இலைகளும்
அ-கை. இந்தசக்திகளெல்லாம் யேன்ஓரே காலத்தில் வெளிப்படவில்லையெனில்

கொடிகளும், புஷ்பங்களும், கொ
ப்புகளும், பெரிதான கொப்புகளு
ம் வேருமுடையதான
வஃ அந்த
வுக்ஷஃ விருக்ஷமும்
யயா எப்படி இருக்கிறதோ
தயா அப்படி
ஸுஹணி பிர்மத்தில்
ஐஃ இந்தஜகத்து
ஸிஃ இருக்கிறது

क्वचित्काश्चित्कदाचिच्चतस्मादुद्यन्तिशक्तयः ।

देशकालविचित्रत्वात्स्मात्तलादिवशालयः ॥

கவிதாஸிததா விஹதஸாஹஹுந்திஸக்தயஃ |

ஹஸகாஹவிவிசுக்ஷாஸக்ஷா தஸாவிஸஸாஹயஃ | கக

தஸாஸ அந்த பிர்மத்தினின்று
தூஸி ஒரிடத்தில்
கதாஸி ஒருக்கால்
காஸி ஹ ஓரொருவிதங்களான
ஸக்தயஃ சக்திகள்

உஃ ஸி உண்டாகின்றன
சுஃ தஸா பூமியினின்று
ஹஸகாஹவிவிசுக்ஷாஸதேசகாலவிசே
ஷங்களால் (வநி
ஸாஹஹபயிர்களுண்டாவதுபோல

அ-கை. இப்போ இந்த ஜகத்து கற்பனா மாத்திரமென்று காண்பிப்பத
ற்காக ஜகத்துக்குள் காரணமான மனதின் சுருபத்தை காண்பிக்கிறார்.

सआत्मासर्वगोरामानित्योदितमहावपुः ।

यन्मनात्मननीशक्तिवत्तेतन्मनउच्यते ॥

ஸாஸு தாவஸவஹொராஹிதொஹிதஹாவஹஃ |

யந்நாஸுநநொஸநிஃபததந்நஃபதஃ | ௨௦

ஹஃ ஹொராஹ

தொஹிதஹாவஹஃ ததொநயா

பிர்மத்தான அகண்டஸிவையு

டைத்தாயிருக்கிறவாராயும்

வலவழி சர்வதருயுமிருக்கிற

வலி அந்த

சூதா ஆத்துமா

யசு யாதோருயேதுவால்

மநக் ஒருக்கால்

மநக் மனனம்பண்ணுகிறதான

ஸ்தி சக்தியை

யதே தரிக்கிறாரோ

சக அது

மந மனதென்று

உய்யுதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தகற்பனா பிரகாசத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

आदोमनस्तदनुबन्धविमोक्षदृष्टिपञ्चात्प्रपञ्चरचनाभुवनाभिधाना ।

इत्यादकास्थितिरियंहिगताप्रतिष्ठामाख्यायिकासुभगबालजनोदितेव॥

சூதா மநவசுநுஸ்யவியொகஷஜ்ஜீ

வஸா தவவஸூரவநாலுவாநாலியாநா ।

உதூரிகாஸிதிரியஹிமதாபுதிஷா

உவ்யாயிகாஸுமஸாபுஜமொழிதெவ॥ உக

சூதா ஆதியில்

மந மனசுண்டானதென்று

ததநு அதின்பிறகு

வஸவியொகஷஜ்ஜீ பந்தமிது மோ

சுமிதெயன்ற திருஷ்டியும்

வஸூர பிற்பாடு

உவநாலிபாநா உலகமென்றபெய

ரை உடையதான

வஸூரவநா பிரபஞ்சகற்பனையா

னது உண்டாயிற்று

அ-கை. அந்தக்கதைபை விரித்துச்சொல்லுகிறார்.

உகி சூதீகா இது முதலான

ஸூதிகி கிரமம்

உய இப்படி

வசூர இருப்பை

மதா ஹி அடைந்திருக்கிறதன்றோ

வஸவஸூரமொழிதா அதெப்படி

யென்றால் வளர்க்கும் தாயார் குழ

ந்தைக்கு சொல்லப்பட்ட

சூவ்யாயிகா உவ கதைபோலலறி.

बालस्याहिविनोदायधात्रीवाकितशुभाङ्कयाम् ।

क्वचित्सन्तिमहाराजपुत्रास्त्रयश्शुभाः ॥

द्वौनजातौतथैकस्तुर्गर्भेवनवस्थितः ।

वसन्तितेर्धर्मयुक्ताआत्यन्तासतिपत्तने ॥

स्वकीयाच्छान्यनगरान्निर्गित्यविमलाशयाः ।

गच्छन्तो गगने वृक्षान्दृश्युः फलशालिनः ॥

கூ.க.அ

பஞ்சதாபிபிக்ஷணம்.

भविष्यन्नगरेतत्रराजपुत्रास्त्रयोपिते ।
 सुखमध्यस्थिताःपुत्रमृगयाव्यवहारिणः ॥
 धात्रेतिकथितारामबालकाख्यायिकाशुभा ।
 निश्चयंसययौबालोनिर्विचारणयाधिया ॥
 इयंसंसाररचनाविचारोज्झितचेतसाम् ।
 बालकाख्यायिकेवेत्थमवस्थितिमुपागता ॥
 इत्यादिभिरुपाख्यानेर्मायाशक्तेश्चविस्तरम् ।
 वसिष्ठःकथयामासनैवशाक्तिर्निरूप्यते ॥

வாறுவூஹிவினொநாபயயாசு. வசுஸுலாங்கயாசு |
 சுவிதூநிஹாஹாஹாராஜவாசு. தூலுயஸுலாஃ || 22
 அளநஜா தளதலெகலுமலுனவநவஹிதஃ |
 வலனூதெயபுயாசு. சதுனாலதிவததெ || 23
 ஸகியாஹதிநுநமராசுநிமுதுவிநொஸயாஃ |
 மஹதூமமநவசு. சதுநுஸுமலுஸாஹிதஃ || 24
 ஸவிஷுநமரெதசு. ராஜவாசு. தூலுயொவிதெ |
 ஸாவபுலுஹிதாஃ. தூ. மயாவலுஹாரிணஃ || 25
 யாதெ. தூ. திகு. தாராபவா. மகா. ஸாய்காஸுலா. |
 நிஸுயாஸயயளவா. மொ. நிவ. புலா. ஸயாயியா || 26 ||
 மயாஸாஸாரா. மநாவிவா. ரொகி. தவெ. தலா. |
 வாலு. கா. ஸாய்கெ. வெ. சு. வலு. தி. ஸ. வா. ம. தா || 27 ||
 ம. தூ. ஹி. ஸ. வா. ஸா. ஹ. மெ. த. யா. ஸ. தெ. ஸ. வி. ஸ. ஸ. |
 வி. ஸி. ஷு. க. யா. ஸ. வ. மெ. ந. வ. ஸ. தி. தி. ஸ. தி. வ. தெ || 28 ||

யாசு. பால்கொடுக்கும். தாதி. யானவள்
 ஸா. ஸு. ஹி. குழந்தைக்கு
 வி. நொ. பாய. ஸெ. க்கையின்பொருட்டு
 ஸா. ஸா. மங்களமான
 கூ. 1950 ஒரு கதை
 வதி. சொன்னான்
 ஸா. ஸா. ஹி. ஸா. மகத்தான புயம்

தயு. ஸ. ய. ஹி
 ஸா. ஸா. சுப. த. த. யு. ஸ. வ. ர். களா. யு. ம்
 து. யி. மூ. வ. ர். களா. யு. மி. ரு. க்கி. த
 ரா. ஜ. வ. து. ஃ. இ. ரா. ஜ. கு. மாரர். கள்
 து. வி. ஸ. ஒ. ர். இ. ட. த். தி. ஸ்
 ஸ. ஹி. இ. ரு. க்கி. த். தி. ஸ்
 அ. ள. அ. தி. ஸ். தி. ஸ். இ. டி. பு. த். தி. ர். கள்

ந ஜாதள பிறக்கவில்லை
 தயா அப்படியே
 னனகம் து ஒருவன்
 மஹே னவ கெர்ப்பத்தில்கூட
 ந வ ஸ்ரீ தஃ இல்லை
 யஜ்யுதாஃ தர்மஷ்ட்டாளான
 தெ அந்த மூவர்களும்
 சுத்யூஷகி அத்தியந்தம் அசத்தான
 வதூதே பட்டணத்தில்
 விஜயாஸயாஃ நிர்மலமானபெண்ணத்
 துடன் கூடினவர்களாய்
 வஸுனி வசிக்கிறார்கள் (ருக்கிற்
 வஸுநியாஃ தங்களுடையசொந்தமாயி
 ஸ்ருத்யுதமராஃ சூன்னியப்பட்டன
 த்திலிருந்து
 நிமுக்யு வேளியேறி
 மமதே மஸூஃ ஆகாசத்தில்போகி
 றவர்களாய் (ளான
 வஸுநாலிஃ பலத்தையுடையவைக
 வுஷாஃ விருஷங்களை
 டிஷ்யுஃ அதில் கண்டார்கள்
 ஹிஷ்யுஃ இனி உண்டாகப்போகிற
 நமரே நகரமாயிருக்கிற
 தது அதிலேயே
 த்யுஃ மூவர்களான
 தெ அந்த
 ராஜபுத்ராஃ சவி இராஜ புத்திரர்
 களும்
 ஜெயா வேட்டையாடுகிற
 வுவஹாஸிணம் விவகாறத்தையுடைய
 வர்களாய்
 வஸுநா சபகாஃ
 சஸ்யுதாஃ வதிந்தக்கொண்டு இரு

க்கிறார்கள்
 வுது ஐதி அடெகுழந்தாயென்று
 யாது தாதியால்
 ஸுனா சபகாமான
 வாகுஷ்யாயிகா பாலன்கதை
 கயிகா சொல்லப்பட்டது
 வஃ அந்த
 வாலஃ குழந்தையும் (க்கிற
 நிவிஷ்யாணயா விசாரமன்றியிலிரு
 யியா புத்தியால்
 நிஸ்யம் நிச்சயத்தை
 பயள அடைந்தான்
 ராஜி ஹெராமா
 ஐயம் அந்த
 வஸுநாருதா சம்சார கற்பனை
 யானது
 விவாஸோஸிதவெகஸா விசாரனை
 இல்லாத மனதையுடைய மூடர்க
 ளுக்கு
 வாகுஷ்யாயிகா ஐவ பாலன் கதை
 ஐதூம் இப்படி (போல்
 சுவஸ்யகிம் ஜகத்திருப்பை
 உவாமதா அடைந்திருக்கிறது
 ஐதி சூஷிணி இவை முதலான
 உவாஷ்யாஹெஃ உபகதைகளோடே
 ஜாயாஸுஹெஃ மாயாசக்தியினுடைய
 ல்ஷாஸம் விஸ்தாரத்தை (வர்
 வஸிஷ்டஃ வ வசிஷ்டமகாரிஷியான
 கயாஜாவல சொல்லி இருக்கிறார்
 வு அந்த
 ஸுத்யுஃ னவ மாயாசக்தியைநானே
 திரஷ்யுதே இவ்விடத்தில் நம்மா
 னே நிபிக்கப்படுகிறது

अतएव ह्यचिन्त्यैषाननिर्वचनमर्हति ॥

அ-கை. ஆதாரத்திற்கு வேறாயிருக்கிற கடத்தை எல்லாருமேன் பிரித்த
பிரிப்பில்லையெனில்.

पृथुत्वादिविकारान्तस्पर्शदिचापिमृत्तिकाम् ।

एकीकृत्यघटंप्राहुर्विचारविकलाजनाः ॥

வ்யூகவாழிவிகாராந்தஸ்பர்சதிசாபிமृதிகாம் ।

ஏகீகர்த்ய஘டம்ப்ராஹுர்விசாரவிகலாஜனாஃ ॥ ௩௩

வ்யூகவாழிவிகாராஜம் வயிறுபெரு
த்தும்வாய்குவிந்தும் உண்டாயிரு
க்கிறது முதல் விகாரம் வரையிலு
ள்ளதையும்
வ்யூகவாழி ஸ்பரிசகுணம் முதலான
தையுடைய
புதுதிகாம் உசுவி மண்ணையும்

விவாசவிகலாம் விசாரகுணியர்களாயி
ருக்கிற
ஜநாம் ஜனங்களானபேர்கள்
வணிகபுது வரண்டுகளையும் ஒன்று
படுத்தி
வடபு கடமென்று
புராணம் சொல்லுறார்கள்

அ-கை. கடமென்று சொல்லியிருக்கிறது அவிசாரமூலமென்று சொல்
லுவானேனெனில்.

कूलयव्यावृतेःपूर्वयोमृदंशस्सनोघटः ।

पश्चात्पृथुवृध्नादिमत्त्वेयुक्ताहिक्कुभता ॥

கூலாயவ்யாவ்ருதெஃபூவ்யோமயோஜ்ஜம்ஸனொ஘டஃ ।

பஷாதுபுதுவ்ருதநாதிமத்வேயுக்தாஹிகுஃபதா ॥ ௩௪

கூலாயவ்யாவ்ருதெஃ குயவனுடைய
விவகாரத்திற்கு
வருவது முன்னே
யம் யாதொரு
புதுமஃ மண்மொத்தையிருந்ததோ
வஃ அது
வடம் கடமென்று

மோ சொல்லப்படவில்லை
பஷாது பிற்பாடுதானே
வ்யூகவ்யாவ்ருதெஃ வயிறுபெருத்
துவாயகு விந்திருக்கிற வடிவத்தை
யுதூஉடைத்தானதாயிருக்கிறதே
கூலதா ஹி கடமெனப்படும்.

அ-கை. கடமும் ஜகந்தம் பிரித்தியசங்கித்தமா யிருக்கும்போது அதை
அவிசாரமூலமென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

सद्योनमृदोभिन्नोवियोगसत्यनीक्षणात् ।

नाप्यभिन्नःपुरापिण्डदशायामनवक्षणात् ॥

अतोनिवर्तनीयोयंशक्तिवत्तनशविनजः ।

புரா தோற்றுகிறதற்குமுன்னே
 மவுஜ்யுதே சக்தியென்று காணப்
 படாமையால்
 பழாச பின்னாலே
 மஸுவ-வெநாஜிர-குடுவண கந்தர்வ
 சேனையென்று சொல்லுவது முத
 லான ரூபத்தோடே
 வுத்த பிசகாசத்தை
 சூபுயாச அடைந்து

சு. ௨

பஞ்சதாபிரகரணம்.

அ-கை. அப்படி எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

एवंमायामयत्वेनविकारस्यानृतात्मताम् ।

विकाराधारमृद्वस्तुसत्यत्वाविवेच्यः ॥

வனவாஜாயாஜயசெவநவிகாரவஸ்துநததூதா? ।

விகாராயாநததுவஸ்துவஸ்துசுவஸ்துவஸ்துநததூதா? ॥ ௩௮

எனவா அப்படி	[தால்	விகாராயாநததுவஸ்துவஸ்து	விகாரத்தி
ஜாயாஜயசெவந	மாயாமயமாயிருப்ப	ற்காதாரமான மண்ணுக்கு	
விகாரவஸ்து	விகாரமானகடத்திற்கு	வஸ்துவஸ்து சத்தியத்துவத்தையும்	
சுநததூதா	மித்தியாத்துவத்தை	ஸ்துநததூதா சாந்தோக்கிய சுருதி	
யும்		வஸ்துவஸ்து சொல்லுகிறது	

அ-கை. அந்த உபநிஷத்தெப்படிச் சொல்லுகிறதெனில்.

वाङ्निष्पाद्यं नाममात्रं विकारो नास्य सत्यता ।

स्पर्शदिगुणयुक्ता तु सत्यकेवलमृत्तिका ॥

வாஜ்நிஷ்பாடியம்நாமமாத்திரம்விகாரோநாஸ்யஸத்யதா ।

ஸ்பர்ஸாதிமுணயுக்தாதுஸத்யகேவலமூர்திகா ॥ ௩௯

வாஜ்நிஷ்பாடியம்	வாக்காலே உண்டுபண்	ந இல்லை
னப்பட்டதான		
நாஜ்ஜிஷ்பா	தொல்லுமாத்திரமாயிரு	ஸ்பர்ஸாதிமுணயுக்தா
விகாரம் விகாரம்	[க்கிறதே	ஸ்பரிசம்முத
சுஸ்து	இந்த விகாரத்திற்கு	வானகுணங்களோடேகூடினதான
வஸ்துதா	சத்தியத்துவம்	கேவலமூர்திகா து தனிமைபான ம
		ண்மாத்திரமேமூன்று காலத்திலேயும்
		வஸ்து அழிவற்றதாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சத்தியம் உதன்காரியமான கடமும் பொய்யென்றும், மண்மாத்திரம் சத்தியமென்றும் சொல்லுவதில் காரணமெதெனில்.

व्यक्ताव्यक्तेतदाधारइतिनिष्पाद्योद्वयोः ।

प्रायःकालभेदेनृतीयस्त्वनुगच्छति ॥

வகுதாவுகுததாயாஸததிநிஷ்பாடியோவ்யோ?

வயபாயகோலெதெததூகீமஸ்துநததூதி ॥ ௪௦

வகுதாவுகு	வியத்தமான கடமும்	ததாயாஸ	அதுகளுக்காதாரமான
அவ்வயாதமான கடசத்தியம்		மண்ணும்	

ஐகி இப்படி (ளான
நிலாடி யொம் உண்டாயிருக்கிறவைக
உயொம் சக்தி கடங்களுக்கு
கூலெஹெடிந் உண்டாகுமுன்னே ச
க்தியென்றும் பிறகு கடமென்றும்
காலபேதத்தால்

வயபாயம் பரியாயபதங்கள். வேறாக
சொல்லப்படும்
திதீயம்ஊ மூன்றாவதான மண்ணோ
வென்றால்
சுமம்ஹி இரண்டுகாலத்தில் ஒரே
படித்தாய். அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. இந்தவிவகாரம் பொய்யென்பதற்கு காரணமேதெனில்.

निस्तत्त्वभासमानञ्चव्यक्तमुत्पत्तिनाशभाक् ।

तदुत्पत्तौतस्यनामवाचानिष्पाद्यतेनृभिः ॥

व्यक्तेनष्टेपिनामैतन्नृवक्त्रेष्वनुवर्तते ।

நிலாடி ஸ்வாஸாநா நனுவதுதூதுதிநாஸாநாஃ ।

ததுதுது தவதுநாஸாநாநிலாடிதெநுநிஃ ॥ சக

வதுதெநவெடிவிநாஸெததுதிநவதுதவதுதெ ॥ சக

நிலாடி ஒரு ஸ்வரூபமில்லாமலும்
ஸாஸாநாந் தோற்றிக்கொண்டும்
உதுதிநாஸாநாஃ உற்பத்திநாசம
டைந்துகொண்டும்

வதுதூ இருக்கிறதேகடம்

ததுதுது அந்த கடமுண்டான
மாத்திரத்தில்

நுநிஃ மனிதர்களினாலே

தவது அதற்கு

நாஸி கடமென்றசொல்

வாஸா வாக்கினால்

நிலாடிதெஉண்டுபண்ணப்படுகிறது

வதுதெகடம்தோன்றின காலத்திலும்

நவெடி சுவி நசித்தகாலத்திலும்

ஊதக இந்த

நாஸி நாமமானது

நுநிஃ மனிதர்களுடைய நா

விலேயே

சுமம்வதுதெ அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. அதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

तेननाम्नानिरूप्यत्वाद्यक्ततद्रूपमुच्यते ॥

தெநநாநாநிரூபுவதுதூதுதூதுவதுதெ ॥ சஉ

தெந அந்தகடமென்கிற

நாஸா பேரானது

சுநிரூபுவதுதூ நீரூபிக்கப்படாமை
யால்

ததுதுவம் அந்த ரூபமானது

வதுதூ கடமென்று

உதுதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இப்போ அனுமானத்தாலும் பொய்யென்று சாதிக்கிறார்.

निस्तत्त्वत्वादिनाशित्वाद्वाचारंभणनामतः ।

व्यक्तस्यनतुतद्रूपंसत्यंकिञ्चिन्मृदादिवत् ॥

நிலைகவகாஜி நாஸிகா அா வாரஹண நாஉதஃ ।

வுகூவு நது தஜ்ர உவஹ துஃகிணிநு ஜாஹிவக ॥ சக

நிலைகவகாஜி யாதொருவஸ்துரூபமி
ல்லாதிருப்பதாலும்
விநாஸிகாஜி நாசமாய் போவதாலும்
வாஅரஹணநாஉதஃ சொல்மாத்திர
மாயிருப்பதினாலும்
வுகூவு கடத்திற்கு

ஜோஹிவக மண்முதலானதுபோல
வதும் சத்தியமான
தஜ்ர உவஹ அந்த ரூபமம்
கிணிக து சிறிதும்
ந இல்லை

அ-கை. இப்படி விகாரத்திற்கு அசத்யத்துவம் சொல்லி இப்போது அ
திஷ்டானமான மண்ணுக்கு சத்தியத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்.

व्यक्तकालेततःपूर्वमूर्ध्वमप्येकरूपभाक् ।

सतत्वमविनाशसत्यंमृदस्तुक्यते ॥

வுகூகாலெததஃபுரவஹுஜ்ரவஹுஜ்ரவஹுஜ்ரவஹுஜ்ர !

வதகவஉவி நாஸணுவ துஜ்ர உவஹுகயுதெ ॥ சச

வுகூகாலெ கடமுண்டானகாலத்திலு
ததஃ அதற்கு
வஹுஜ்ர முன்னும்
உவஹுஜ்ர கவி பின்னும்
வனகாஹவகாஜி ஒருரூபத்தைஅடை

ந்ததாயும் (யும்
வதகவஹ ஸ்வரூபத்தோடேகூடியதா
கவிநாஸஹ நாசமற்றதாயுமிருக்கிற
ஜ்ரவஹுஜ்ர மிருத்வஸ்துவே (ன்று
வதகவஹ திருகாலத்திலுமிருக்கிறதெ
கயுதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. கடாதிகாரியமானது விகாரத்தால் பொய்யென்றால் கிளிஞ்சியில்
ஆரோபிக்கப்பட்ட ரஜிநமானது சுப்பினானத்தால் பொய்யாவதுபோல பொ
ய்யாகவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

व्यक्तंघटोविकारश्चस्यैतैर्नामभिरिरितः ।

अर्थश्चेदनृतःकस्मान्नमृदोभेनिवर्तते ॥

வுகூஹஹவிகாரஹுஜ்ரவஹுஜ்ரவஹுஜ்ரவஹுஜ்ரவஹுஜ்ர !

கயுஜ்ரவஹுஜ்ர துஃகவஹுஜ்ரவஹுஜ்ரவஹுஜ்ரவஹுஜ்ரவஹுஜ்ர ॥ சந

வஞ்சு வியத்தமென்றும்
வடும் கடமென்றும்
விகாரம் வ விகாரமென்றும்
உதி இப்படிப்பட்ட
வெடுதல் இந்த
நாசினி நாமங்களினாலே
என்றிக் சொல்லப்படுகிற

கூடும் அர்த்தமானது [கூத்தில்
கூடும் உலகம் பொய்யாய்போகும் ப
கலாச என்னகாரணத்தினாலே
கூட மண்ணென்று
வெடுதல் ஞானம்வந்தமாத் திரத்தில்
ந.நிவதும் கடமேன் லிவர்த்தியா
கவிலை

निवृत्तएवयस्मात्तेतस्यत्वमतिर्गता ।

ईदृङ्निवृत्तिरेवात्रबोधजानत्वभासनम् ॥

நிவ்ருத்தவையவஸுதெ தது ததுகூடதிமதா ।

என்றிவ்ருத்திரெவா து வெயஜா நகவலாவம் ॥ ௬௬

தது ததுகூடதில் அதில் சத்தியத்துவமெ
ன்கிற ஞானமானது
யலாச யாதொருகாரணத்தினாலே
தெ உனக்கு
மதா போயிறீறே
நிவ்ருத்தம் எனவ அந்தஞானமே கட
ம்போனதுதான்

கூட இந்தவிஷயத்தில்
வெயஜா ஞானத்தினாலுண்டாகிற
என்றிவ்ருத்தில் எனவ இப்படிநிவ
ர்த்திதானே நிவர்த்தியேதவிர
கவலாவம் து தோன்றாமல் போகிற
து ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகிறது
ந, அன்று

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

पुमानधोमुखोनीरेभातोप्यस्तिनवस्तुतः ।

तदस्थमस्यवत्तस्मिन्नैवास्याकस्यचित्कचित् ॥

புமானதமுகுமுகுநீரெவாதொவ்ருவா நவவஸுதம் ।

தடஸ்தமஸ்யவத்தஸ்மிந்நைவாஸ்யாகஸ்யசித்தகித ॥ ௬௭

புமான புருஷன்
நீரெ ஜலத்தில்தன் நிழலை
கடபாசுவம் தலைகிழாக
வாகம், சுவி தோன்றப்பட்டாலும்
தடஸ்தமஸ்ய கசையிலிருக்கிற ம
னிதனான நன்வடிவம்போல

வஸுதம் யதார்த்தமாய்
ந.கூலி இல்லை
தலிவ அந்த நிழலில்
கலுவிச யாருக்கும்
கூலிச ஒரிடத்திலும்
கூலிச ஆஸ்தையானது
ந, எனவ இல்லவேயில்லை.

मैवंचूर्णोऽस्तिमृद्रूपंस्वर्णरूपंत्वतिस्फुटम् ॥

அ-கை. மண் தங்கங்களை ஆரோபத்தில் பரிணாமமாயும் அபவாதத்தில் விதர்த்தமாயும் அங்கிகரிக்கப் படவில்லையெனில்.

आरंभादिनः कार्यमृदोद्वैगुण्यमापतेत् ।

रूपस्पर्शादयः प्रोक्ताः कार्यकारणयोः पृथक् ॥

சூராவவாதி நக்காயெபுஜொொொொொணுலாவதெசு ।

ரூபவஸ்பாடிதயம்வொகூரூகாயபுகாரணயொவ்யூயக் ॥ ௫௨

சூராவவாதி நம் ஆரம்பவாதிகளும்

பேடி மண்ணினுடைய

காயெ- காரியத்தில்

வெயு- இரண்டு குணத்தையு

டையதானது

சூவதெசு உண்டாகிறது

காய-காரணயொ காரிய காரணங்க

ளுக்கு

வ்யூயக் வேறுவேறு

ரூபவஸ்பாடியம் ரூபஸ்பரிசம்முத

லான குணங்கள்

வொகூரூகாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற

அ-கை. ஸ்வர்த்தத்திற்கு மண்ணையும் தங்கத்தையும் தவிர வேறே திரு
ஷ்டாந்தம் சொல்லவில்லையா வெனில்.

मृत्सुवर्णमयश्चेतिदृष्टान्तत्रयमारुणिः ।

प्राहातोवासयेत्कार्यानृतत्वंसर्ववस्तुषु ॥

பூவணபூயவெதுதிடிஷ்டானுதூயலாருணிஃ!

பூவாஹாதாவாவயெதூயபூநுதகூவவபூவலூஷு ॥ ௫௩

சூரூணிஃஉதாலகமஹ ரிஷியானவர்

பேடி மண்

லாவண- தங்கம்

பூயம் இரும்பு

ஐதி என்றிப்படி

(த்தை

பேடிஷ்டானுதூயம் மூன்று திருஷ்டாந்த

அ-கை. காரியத்தை பொய்யென்று அனுசந்தானம் பண்ணேன் நெத
ற்காக சொன்னாரெனில்.

பூவாஹ சொன்னார்

சுதம் ஆகையால்

லவ-பூவலூஷு-சகலவஸ்துக்களிலும்

காய-பூநுதகூவ காரியமானநாமரூப

த்திற்கு மித்தியாபாவத்தை.

வாவயெசு பழகவேண்டியது

कारणज्ञानतः कार्यविज्ञानंचापिसोऽवदत् ।

காரணஜ்ஞாததூகாயபூவிஜ்ஞாநஞாவிலொஃவடிசு ॥ ௫௪

காரணஜ்ஞாததூகாரணஞானத்தினால்

காயபூவிஜ்ஞாநம் உகூவி காரியஞான

மும் வருமென்று

லம் அந்த ரிஷியானவர்

சுவடிசு சொன்னார்.

ந புருஷார்த்தமாகாது.

அ-கை. காரணஞானத்தினால் காரியஞானமுண்டாகுமெனில்.

तर्हि कारणविज्ञानात्कार्यज्ञानमतीर्यते ।

मृत्तुहोधान्मृत्तिकाबुद्धेत्युक्तं स्यात्कोत्रविस्मयः ॥

தஹி புகாரண விஜயா நாதூய பஜா நதி தீய படுத ।

உண்டாயாநுதிக்காஸுபெதுகம்ஸூசுகொகுவிவ்யம் ||௫௭

தணி- அப்போ

காரணவிஞ்ஞாநாசு காரணமானமண்

ணின் ஞானத்தினால்

காய்ச்சலும் காரியங்களுடைய ஞா

னம் உண்டாகிறதென்று

உதி இப்படி

ராய்க்கெத சொல்லப்படுகிறது(தால்

ஜெபாபாசு மன்னொன்கிறஞானத்

பேர்திகா மண்ணானது

வெடிகா அறியப்பட்டது

உதி என்று இப்படி இவ்வளவு வி

சாரத்தாலும்

உதூ சொல்லப்பட்டது

சுரு இர்தஞானத்தில்

കു: എന്ന്

விஷயம் ஆச்சரியம்

வயாஷ இருக்கிறது.

அ-கை. விவேகமற்றவர்களுக்கு ஆச்சரியமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

सत्यं कार्ये पुनस्त्वं शः कारणात्मेति जानतः ।

विस्मयोमास्तिवहाज्ञस्यविस्मयःकेनवार्यते ॥

வலத்ஞ்சாக்யே.பூஷுவவஸம்ஸர்காரணாபெத்திஜாநதம் ।

விஷயொழாவி ஹாஜா விஷயங்கெநவாயுதெ || ௫௮

ஸத்யா நீர் சொன்னது சத்தியந்தான்

காயெய்ஷா கடாதிகாரியங்களில்

வஸுதூதர் உண்மையான மன்னாதினம்

தீம்

காரணாத்விதி காரணவடிவமென்று

சா.ந.த.: அறிந்திருக்கிறவனுக்கு

விஷயம் ஆச்சரியம்

சோஷல் வேண்டாம்

உஹ இந்தஞானத்தில்

சுதேவன் அஞ்ஞானிக்கு

விவாய் உண்டாகிற ஆச்சரியம்

கெந் யாராலே

வாயுதே தடுக்கமுடியும்.

அ-கை. அஞ்ஞானிக்கு ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தத்தையும் அறியப்படு
மென்கிற ஞானத்தைக் கேட்டு அதிசயமுண்டாகுமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

आरंभपरिणामीचलैकिकश्चैककारणे ।

ज्ञाते सर्वमतिं श्रुत्वा प्राप्नुवन्त्येव विस्मयम् ॥

அத் துவைதானந்தம்.

சுருத

சூரஸ்ரீவரிணாஜீவனுளசிக்ஷெககாரணே ।

ஜோதெவஸவபுஜிதாஸூசுவாபூவபுஜுவவிஷயடி ॥ ருக்

சூரஸ்ரீ ஆரம்பவாதியும்
வரிணாஜீவ பரிணாமவாதியும்
உளகிக்ஷி உலகஞானமுடையவரும்
வணக்காரணே ஒருபதார்த்தத்திலிருக்
கிறகாரணத்தை
ஜோதெ அறிந்தமாத் திரத்தில்

வவபுஜித சதல காரியங்களுடைய
ஞானம்வருமென்பதை
ஸூசுவா கேட்டு
விஷயம் ஆச்சரியத்தை
பூபூவணிக்ஷி வணவ நிச்சயமாயடை
வார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியே ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தமும் அறிந்ததாக
ஆகுமென்று சொல்லுவதால் சுருதிக்கு துவைத அங்கீகாரமிருந்து தானே
சர்வமென்று சொல்லியிருக்கிறதெனில். இவனுக்கு அனாகிவாசனையால் வந்
திருக்கிற துவைதபுத்தியை மெள்ளமெள்ள எல்லாம் பிர்மமென்ற ஞானத்தா
லேயே போக்கவேண்டியிருப்பதால் அந்தக்கருத்தால் சுருதி கூறிற்றென்கிறார்.

अद्वैतेभिमुखीकर्तुमेवात्रैकस्यबोधतः ।

सर्वबोधश्चतुर्तानैवनानात्वस्यविवक्षया ॥

சுருதெவஸவபுஜிதாஸூசுவாபூவபுஜுவவிஷயடி ॥ ருக்

வவபுஜிதாஸூசுவாபூவபுஜுவவிஷயடி ॥ ருக்

சுருதியே அனாகியான துவைத வா
சனையில் மயங்கிவந்திருக்கிறதென
க்கு அந்தமயக்கம் நிவர்த்தியாகி
அத் துவைதத்தில்
சுருதிவே கிக்ஷி வணவ அபிமுகப்ப
டுத்துவதற்காகவே
வணக்கமுடைய காரணவஸ்துவனுடைய

வொயதிக் ஞானத்தினாலே
வவபுஜிதாஸூசுவாபூவபுஜுவவிஷயடி
சுருதி இந்த
ஸூசுவா சுருதியில்சொல்லியிருக்கிற
நாநாசுவபூ நானாதிதமான துவை
தத்தைசொல்லிச்சையால்
விவக்ஷயா ந.வணவ சொல்லவில்லை யெ
ன்றறி.

அ-கை. சுருதியின் அந்தரங்க தாத்பரியந் தானேதெனில்.

एकमृत्पिण्डविज्ञानात्सर्वमृत्तयधीर्यथा॥

तथैकब्रह्मबोधेनजगद्बुद्धिर्विभाव्यताम् ॥

வணக்கமுடைய காரணவஸ்துவனுடைய காரணவஸ்துவனுடைய

தடுக்கமுடைய காரணவஸ்துவனுடைய காரணவஸ்துவனுடைய ॥ ருக்

சுருதம்

பஞ்சதாசப் பிரகரணம்.

வனகரீரதிணவிசூரநாச ஒருமன்பா
ண்டத்தைமன்னென்றிந்ததினில
வவபுரணயயீ சகலபாண்டமும்
மண்ணென்கிற ஞானம்
யபா எப்படி உண்டாகுமோ
உபா அப்படி

வனகரீரதிணவிசூரநாச நாமரூபமான
ஒருவஸ்துவில் பிர்மமென்கிற ஞா
னத்தால்
ஜமபுலி சகலஜகத்தும் பிர்மமென்
கிறபுத்தி (தக்கது.)
விலாவூதா விசேஷமாக பாவிக்கந்

அ-கை. ஜெகத்தையும் பிர்மத்தையும் எப்படி பார்க்கிறதெனில்.

सच्चित्सुखात्मकं ब्रह्म नाम रूपात्मकं जगत् ।

வலி துவா துகுஹு நாஜா உவா துகுஜமகி

வலி துவா துகு சச்சிதானந்தமே | நாஜா உவா துகு நாமரூபவடிவமே
வூஹு பிர்மமென்றும் | ஜமகி ஜகத்தென்றுமறி.

அ-கை இதற்கு எந்தசுருதி பிரமானமெனில்,

तापनीयेश्रुतं ब्रह्म सच्चिदानन्दलक्षणम् ॥

सदृपमारुणिः प्राह प्रज्ञानं ब्रह्म ब्रह्मवृचः ।

सन्तकुमार आनन्दमेव मन्यत्र गम्यताम् ॥

தாவநீயேசுரூதம்வூஹவலிஜாமதுகஷணம் || கூஉ

வூஉஉவாராணிஃபுராஹபுஜாநாவூஹவஹுயவஃ |

வநதூஜாரகுமதுஜெவஉநுதூமதுதா || கூக

தாவநீயே தாபநீயமென்கிற உபாதி

உத்தில்

வலிஜாமதுகஷணம் சச்சிதானந்த வ

ட்சணமுடையது

வூஹு பிர்மமென்றும்

ரூதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

ஞானம் உத்தாலகர்

வூஉஉவா சத்ரூபத்தை

புராஹ சொன்னார்

வஹுயவஃ ருக்குவேதமறிந்தவர்கள்

புஜாநம் வூஹுபிரஞ்ஞானமேபிர்

மமென்று சொன்னார்கள்.

வநதூஜாரம் சனத்குமாரர்

சுமது ஆனந்தத்தைச்சொன்னார்

வனவா இப்படி.

கூதுசு மற்றஉபநிஷத்துக்களிலும்

மதுதா சத்தாதிலகஷனங்கள் சொ

ல்லியதையும் அறியத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்தும் ஜீவாரும் கற்பனைமென்பதில் பிரமானமெனினில்.

विचित्य सर्वरूपाणि कृत्वानामानितिष्ठति ।

अहं व्याकरवाणीमिनामरूपे इति श्रुते ॥

अव्याकृतं पुरा सृष्टे रूपाः क्रियते हि वा ।

அத் துவைதானந்தம்.

சுரு

விலி துவைதானந்தம் உபாணிக்ஞகநாநாநி கிஷ்ணி |
 சுஹாவாகரவாணீநெநாநாநிவெஹித்யுதெ ||சுச
 சுஹாவாகரவாணீநெநாநாநிவெஹித்யுதெ ||சுச

வெஹித்யுதெ சகலமான ரூபங்க
 னையும்
 விலித்யு உண்டுபண்ணி
 நாநாநி அவைகளுக்கு நாமங்களையும்
 க்ஞகநா பண்ணி
 கிஷ்ணி இருக்கிறார்
 சுஹா நான்ஜீவரூபனாய்பிரவேசித்து
 உரு இந்து
 நாநாநிவெ நாமரூபங்களை

வாகரவாணீ உண்டுபண்ணுகிறேன்
 உகி இப்படி
 ரூபகருதியில் கேள்கப்படுவதால்
 வுதெஹி கிருஷ்ணி
 வாகர முன்னே
 சுஹாக்ஞகநா நாமரூபமற்றிருந்தது
 உளவாக பின்னாலேயே
 தியா நாமரூபவிகாரமாக
 வாக்ஞகநா உண்டுபண்ணப்படுகிறது

அ-கை அவ்யாக்ருதமென்று சொன்ன சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்

அவின்த்யசாகிதமாயீபாஹ்நயவ்யாக்ருதாபிதா ||

அவின்த்யசாகிதமாயீபாஹ்நயவ்யாக்ருதாபிதா ||

சுவின்த்யசாகிதமாயீபாஹ்நயவ்யாக்ருதாபிதா ||

சுவின்த்யசாகிதமாயீபாஹ்நயவ்யாக்ருதாபிதா ||

சுவின்த்யசாகிதமாயீபாஹ்நயவ்யாக்ருதாபிதா ||
 அவ்யாக்ருதமென்கிற பெயரையு
 டையதாயும்
 சுவின்த்யசாகிதமாயீபாஹ்நயவ்யாக்ருதாபிதா ||
 த்திலேயிருப்பதாயும்
 சுவின்த்யசாகிதமாயீபாஹ்நயவ்யாக்ருதாபிதா ||
 ர்தித்யமாயிருக்கிற

வெஹித்யுதெ
 தியா மாயையானது
 வுதெஹி பிர்மத்தினிடத்தில்
 சுவின்த்யசாகிதமாயீபாஹ்நயவ்யாக்ருதாபிதா ||
 விதமான
 விகாரா நாமரூபவிகாரத்தையும்
 யாகி அடைகிறது

அ-கை. இந்த மாயாசக்தி ஐகததை எவ்விதமாய் கற்பனைபண்ணுகிறதெனில்.

மாயாநுபுத்திவித்யாநாயினநுமஹேசுவரம் ||

மாயாநுபுத்திவித்யாநாயினநுமஹேசுவரம் ||

மாயாநுபுத்திவித்யாநாயினநுமஹேசுவரம் ||

மாயாநுபுத்திவித்யாநாயினநுமஹேசுவரம் ||

மாயாநுபுத்திவித்யாநாயினநுமஹேசுவரம் ||
 மாயாநுபுத்திவித்யாநாயினநுமஹேசுவரம் ||

வித்யாநுபுத்திவித்யாநாயினநுமஹேசுவரம் ||
 மாயாநுபுத்திவித்யாநாயினநுமஹேசுவரம் ||

அ-கை. ஆகாசத்தில் மாயாருபத்தையும் பிரம்ருபத்தையும் காட்டுமெ
யில்.

ஒட்டிப் பிரியமென்றும் காணப்படும்

ந,த- பொய்யில்லை

அ-கை. ஆதாசம்பொய் பிர்ம்மமே மெய்யென்று எதினாலே சொன்னீரே
னில்.

கடா அப்படியேயிருக்குமென்றறி

「திலும்

அதிதவைதானந்தம்

௬௩௪

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தில் கிருஷ்ணபகவான் வாக்கியத்தை மெற்கோளாய்ச்சொல்லுகிறார்.

சுவபூதீநி கிருஷ்டிக்குமுன்னமே
தோற்றமையுடையதான (கள்
வகுதாநி ஜீவஜகத்துக்களான பூதங்
சுவபூதநியநாநி பிரளயத்திலும்தோ
ற்றமையை யுடையனவே

வபூதபூநி.வனவ மத்தியில்மட்டும்
தோற்றுவது மாத்திரமே
வாரத.உகி அர்ஜுனாவென்று
கூண கிருஷ்ணபகவான் (து
சுஜ-உ.மா.வ.கி அர்ச்சுனனைக்குறித்
து ம சொன் னார்.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் மூன்றுகாலத்திலும் கெடாதிருக்கும் என்பதில் பிரமாணத்தை காட்டவேண்டுமெனில்.

मृदत्तसच्चिदानन्दा अनु अनुगच्छन्ति सर्वदा ।

निराकाशे सदा दीनामनुभूतिर्निजात्मनि ॥

ஜெ.அ.தெ.வ.வ.வி.ஜா.ந.ஜா.சு.ந.ம.ஹ.ஹி.வ.வ.பு.ஜா. ।

நிராகாசெஸவஜாஜீ.நா.சு.ந.வ.உ.தி.நி.பு.ஜா.தூ.நி. ॥ ௪௦

ஜெ.அ.சு. மண்முதலானகாரனவஸ்து
தெ. அந்த [போல்
வ.வி.ஜா.ந.ஜா. சச்சிதானந்தங்கள்
வ.வ.பு.ஜா. சதாசகாலமும்
சு.ந.ம.ஹ.ஹி. அனுசரித்திருக்கின்றன

நிராகாசெ ஆகாசரஹிதமாய்
நிஜாதூ.நி.தானாயிருக்கிறஆத்துமாவில்
வ.ஜா.ஜீ.நா. சச்சிதானந்தாதிகளு
டைய
சு.ந.வ.உ.தி. அனுபவமாயிருக்கிறது

அ-கை. அதுஎப்படி காணப்படுமெனில்.

अवकाशे विस्मृते यतत्र किं भाति तेवद ।

शून्यमेवेति चेदस्तु नाम तादृग्विभाति हि ॥

तादृक्तादेव तत्स्वमौदासीन्येन तत्सुखम् ।

சுவகாசெவிஸூ.தெ.ய.த.சூ.கி.ஹ.தி.தெ.வ.பு. ।

ஸூ.ந.ய.வெ.தி.வெ.பு.வ.நா.சு.தா.பு.வி.வா.கி.ஹி. ॥ ௪௧

தா.பு.சூ.ப.பெ.வ.த.சூ.த.உ.ள.பா.வீ.நெ.ந.த.சூ.வ.பு. ।

சுவகாசெ ஆகாசத்திலிருக்கிறஇடை
வெளியில்

சூ. பிற்பாடு
சூ. அதில்

விஸூ.தெ. மறைக்கப்படுகின்றதில்

தெ. உ.னக்கு

ந.தா,துவிசு ஒருமிடத்திலும் காணா

நிஜாநநெ ல்லிரொ ஹஷ்டுரொகயொவ்ஷுத்யுபேக்ஷணாசு ।

உநவஸேக்ஷணிகசெவநதயொஉர நவஸ்தெஷுதாடி ॥ எசு

நிஜாநநெ நிஜானந்தமானது

லுலிரொ ஸ்திரமாயிருந்தாலும்

ஹஷ்டுரொகயொம் சந்திராஷணின

ங்களுக்கு

க்ஷணாசு க்ஷணந்தோரும்

வ்யுத்யுபே மாறுதலானது வந்துகொ

ண்டயிருக்கும்

உநவஸே மனசு

க்ஷணிகஸெவ க்ஷணகாமிருப்பதால்

தயொம் அந்த சுகதுக்கங்கள்

நிாமவஸ்தா மனோதர்மமென்றே

உஷ்டுதா அங்கிகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிராகிருதத்திலேதாயிற்றெனில்.

आकशेयवमानन्दस्सत्ताभानेतुसम्भवे ।

वाय्वादिदेहपर्यन्तवस्तुष्वेवंविभाव्यताम् ॥

சூகாஸொவெவ்வொநநவஸ்துலாமெத துவஸஜதெ ।

வாயுவிஜெஹவயபுஜ்வஸ்துவெவ்வாவிலாவதுதாடி ॥ எரு

சூகாஸொஃஸவி ஆகாசத்திலும்

வனவா இப்படி.

சூநந் ஆனந்தமும்

வஸ்துலாமெத.சு சத்தும்சித்தம்

வஜுதெ சம்மதங்கள்

வாயுவிஜெஹவயபுஜ்வஸ்துவெவ்வா

வாயு தீ நீர் மண் தேகம்வளையிலுள்

ள வஸ்துக்களில்

வனவா இப்படியே.

விலாவதுதாம் சச்சிதானந்தம்பாவிக்க

தக்கது.

அ-கை. வாய்வாதிகளின் தர்மமென்ன அவைகளில் பிரமத்தை யெப்படி பாவிக்கிறதெனில்.

गतिस्पर्शैवायुरूपं वन्हेर्दाहप्रकाशने ।

जलस्यद्रवताभूमेः काठिन्यञ्चेति निर्णयः ॥

असाधारणआकाशोपध्यन्नवपुष्यपि ।

एवंविभाव्यं मनसा तत्तद्रूपं योचितम् ॥

अनेकधाविभिन्नेषु नामरूपेषु चैकधा ।

तिष्ठतिसच्चिदानन्दविस्वादेन कस्यचित् ॥

௧௬௪௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

மதிவ்வுள்ளவாயுநாடுவென டொஹவாகாஸநெ |
 ஜயவ்வுடையதாலுமென்காநி நொவெதிநிணடய || எசு
 சவாயாரணசுகாஸஷஷயுவவவாஷவி |
 வனவாவிலாவும்நவாத்தூயுவையொலி த || எள
 சநெகபாவிலிவெஷ நானுவெவஷவெவகயா |
 கிஷனிவவ்விதாநாவிவாவொநகவ்விச || எஅ

மதிவ்வுள்ள ஒடுகிறதும் ஸ்பரிசமும்
 வாயுநாடுவ வாயுவினுடையருபம்
 வெனும் அக்கினிக்கு
 டொஹவாகாஸநெ தகிப்பதும் பிரகா
 சமும்
 ஜயவ்வு ஜலத்திற்கு
 டுவதா நிகழ்ச்சியும்
 வநென பூமிக்கு
 காநிநொவ கடின பாவமாயிருக்கிற
 தென்று
 மதி இப்படி
 நிணடயம் நிருணயமானது
 சவாயாரணம் விசேஷதர்மமென்றறி
 சுகாஸஷஷயுநவவாஷிசுவி ஆகா
 சத்திலும் ஓஷதிகளிலும் அன்னங்
 களிலும் தேகங்களிலும்
 யொ சச்சிதானந்த திருஷ்டிதெரிவ

தற்கு எப்படி
 உவிதா யோக்கியமோ
 தத்தூயுவ அந்த ஸ்வரூபத்தை
 நவாமன தினுலேசச்சிதானந்தமாக
 வனவ இப்படி (வே
 விலாவா பாவிக்கத்தக்கது
 நானுவெவஷ நாம் ரூபங்களான
 வைகள்
 ஸநெகபாவ அனேகப் பிரகாரமாக
 விலிநெஷ பேதங்களா யிருந்துள்
 ளளவில்
 வவ்விதாநொ சச்சிதானந்தங்கள்
 வகயா ஒரேவிதமாக
 கிஷனி இருக்கின்றன
 கவ்விச யாருக்குமிதில்
 விவ்வாடி, ந சம்வாதம்இல்லை.

அ-கை. அப்படி பார்தாலும் நாமரூபந்தானே முன்னமே தோன்றுகிற
 தெனில்.

निस्तत्त्वेनामरूपेदे जन्मनाशयुतेचते ।

बुद्ध्याब्रह्मणिवीक्षस्वसमुद्बुद् बुदादिवत् ॥

நிஸ்த்வெநாமரூபெவெஜநநாஸயுதெவதெ |

வவ்விதாநொ சச்சிதானந்தம்நொவவ்வாடி, ந சம்வாதம்இல்லை || எசு

நிஸ்த்வெ தனக்கென்று ஒருவடிவம் | ஜநநாஸயுதெ உற்பத்தி நாசங்
 க்ளாததாயும் | னோடெகயுதாயும்

தடிஷாஸெநவிஷாயாயாஸுஸி தாயாஜயம்வாஜாநு |

ஜீவநெவலவெநுகொவவாஸுஸயாதயா || ௮௨

தடிஷாஸெந அந்தபிர்மாப்பியாசத்
விஷாயாபிர்மஞானமானது(தினிலே
ஸுஸிதாயாஸ நன்றாய் ஸ்திரப்பட்டி
ருந்துள்ளளவில்

சுயம் இந்த

ஸுஸித புருஷனானவன்

ஜீவநெவ ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும்
போதே

சுயம் சம்சார பந்தத்திலிருந்துவிடுப
ட்டு முக்தனாக

ஹெசு பவிப்பன் அதின்பிறகு

வஸு தேசமானது

யயா எப்படி வேண்டுமோ

தயா அப்படி

சுயம் இருக்கட்டும்

அ-கை. பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறவிதத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

तच्चिन्तनं तत्कथनमन्योन्यं तत्प्रबोधनम् ।

एतदेकपरत्वञ्च ब्रह्माभ्यासां विदुर्बुधाः ॥

தலிணநாத துயநஜெநாநுதது ஸெயயநடி |

வநதஜெகவரகவணுஸுஸாஸுஸாஸாவிஷுஸயுயா || ௮௩

தலிணநாத இந்தப்பிர்மத்தையே சிந்
திக்கிறதும்

ததுயநாத அதையேவாயால் சொல்லு
கிறதும்

சுஜெநாநு ஒருவருக்கொருவர்

தசுஸுஸெயயநாத அதையே போதி

த்துக்கொண்டிருக்கிறதும்

வநதஜெகவரகவணு இதுவேமுக்கிய

மானவேலையாயிருப்பதே [து

ஸுஸாஸுஸாஸு பிர்மாப்பியாசமென்

ஸுயாஃ பெரியோர்

விஷுஃ அறிகிறார்கள்.

அ-கை. அஸுதியாய்வந்த துவைதப் பிராந்தி இப்போது ஒருக்கால்செப்
கிற ஞானாப்பியாசத்தால் எப்படிப்போமெனில்.

वासनानेककालीनादीर्विकालं निरन्तरम् ।

सादरञ्चाभ्यस्यमाने सर्ववैवानिवर्तते ॥

வாஸநாநெககாலீநாடிர்விகாலம்நிரந்ரம் |

ஸாடரஞ்சாஸ்யமானெஸர்வவீவானிவர்ததே || ௮௪

வாஸநா துவைதவாசனையானது

சுநெககாலீநா அனேககாலமாய் வ

ந்திருந்தாலும்

ஜீவகாலம் வெருகாலம்வாழியும்

நிரந்ரம் இடைவிடாமல்

வாடினார். அது எவ்வாறு

சுயஸு, தோமே பிரமாப்பியாசம் பண்
 னாப்படும் பசுத்தில்
 வவ-உடா. வனவ சர்வனிதத்தினாலும்

நிவத-உதே நிச்சயமாகத் துவைதவா
 சனை நிவிர்த்தியாய்விடும்

அ-கை. ஒன்றாயிருக்கிற பிரம்சக்தி அனேகனிதமாயிருக்கிற ஜெகத்தை
 யெப்படி யுண்டுபண் னுமெனில்.

सृच्छक्तिवद्ब्रह्मशक्तिरनेकाननृतान्सृजेत् ।

சூ ஸ்ரீ கிவ ட் ஹஸ்திராநெகர் ந நூதா ஸ்ர ஜெஸு || அசும

சூ ஸ்ரீ கிவ. மண்ணிலிருக்கிற சக்தி க
 டாதி களான பொய்களையுண்டுபண்
 னுவதுபோல

யாசக்தியானது (ற
 சுமெகாங் அனேகனிதங்களாயிருக்கி
 சுநூதாங் தேவமனுஷியதிர்யக்காதி
 களான பொய்களை

ஸ்ர ஹஸ்திராந் பிரமத்திலிருக்கிற மா

ஸு ஜெஸு உண்டுபண்ணும்

அ-கை. மண்ணிலிருக்கிற சக்தி அனேகமானதால் அனேகத்திற்கு காரண
 மாகலாம். பிரம்சக்தி ஒன்றாயிருப்பதால் அனேக நாமரூபங்களுக்கெப்படி
 காரணமாகலாமெனில். அது உனக்கேற்காத பசுத்தில் வேறே திருஷ்டாந்த
 ம்சொல்லுகிறோம்.

यद्वाजीवगतानिद्रास्वप्नश्चात्रनिदर्शनम् ॥

निद्राशक्तिर्यथाजीवेदुर्घटस्वप्नकारिणी ।

ब्रह्मण्येपास्थितामायासृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥

ய அஜீவ ம தா நி ட்ரா ஸ்வப்னா சூ நி ட்ர ஸு பந் ।

நி ட்ரா ஸு கிய பு யா ஜீ வெ டு வ டு ஸ்வப்னா ரிணீ ।

ஸ்ர ஹ்ரணோஷா ஸ்ரி தா ரா யா ஸ்ர ஷ்ரி ஸ்ரி சூ ஹ்ர கா ரிணீ || அசு

ய அ அல்லாவிடில்

ஜீவமதா ஜீவனிடத்திலிருக்கிற
 நி ட்ரா ஒரு நித்திராசக்தியாலுண்டு
 பண்ணப்படுகிற

ஸ்வப்னம். அ அனேகனிதரூபமான ஸ்வ
 ப்பனமும் (தமாக

சுநூ இந்த ஜாக் கிரத்தில் திருஷ்டாந்
 நி ட்ர ஸு பந் பார்த்துக்கொள்

நி ட்ரா ஸு க்ஷி நித்திராசக்தியானது

ஜீவெ ஜீவனிடத்தில்

ய அ எப்படி

டு வ டு ஸ்வப்னா ரிணீ கூடாததான
 ஸ்வப்பனத்தைப் பண்ணுகிறதோ
 ஸ்ர ஹ்ரணி அப்படிபிரமத்தில்

ஸ்ரிகா இருக்கிறதான
 வனஷா இந்த

ரோயா மாயாசக்தியானது

ஸு ஷ்ரி ஸ்ரி சூ ஹ்ர கா ரிணீ இந்த ஜெகத்
 தையுண்டுபண்ணவும் ரகஷிக்கவும்
 சம் ஹ நித்திரும் வல்லமையுள்ளது

உயாஸகெநவீஞ்சுயாஹிதெதிகிழைத் || அக

उपेक्ष्य नामरूपे द्वे सच्चिदानन्दधीभिर्वेत् ॥

கூசக

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வெதநாவெதநெஷ்வஷுஸவ்விதாநதமுக்ஷணம் |

வஸாநாஸுஷ்ணவிஷெதநாஸாதிவெவ்யுத்யுக் || கூஉ

ஸுஷ்ணெஷெதநாஸாதிவெவபெவித்ருவிவ்யுதெ |

உவெக்ஷுநாஸாதிவெவஸவ்விதாநதயீஸுவெசு || கூங

வெதநாவெதநெஷு சேதனமாயும்

அசேதனமாயிருக்கிறவைகளான
தெஷு இந்த ஜீவஜகத்துக்களில்
வஸுவிதாநதமுக்ஷணம் சச்சிதானந்தல
க்ஷணமான

ஸுஷ்ண பிரம்மானது

வஸாநா சமானந்தானே

நாஸாதிவெ நாமரூபங்களானவை
ளன்றோ

வ்யுத்யுக் வேறு வேறுக (ன
விஷெதெ பேதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற
ஸுஷ்ண பிரம்மத்தில்

அ-கை. ஜகத்துத் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும்போது கற்பனையென்று
எப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

जलस्यधोमुखेस्वस्यदेहेदृष्ट्युपेक्ष्यतम् ।

तीरस्थएवदेहेस्वेतात्पर्यस्याद्यथातथा ॥

ஜலஸ்யத்யோமுகேஸ்வஸ்யதேஹேத்யுபேக்ஷ்யதம் |

தீரஸ்தயேவதேஹேஸ்வேதாத்தர்ப்யஸ்யாத்யதா || கூச

ஸுஸு தன்னுடைய

தேஹே தேகமானது

ஜலஸ்ய ஜலத்திற்குள்ளே

சுயோமாவெ தலைமூய்

த்யுபேக்ஷ்ய தோன்றிக்கொண்டிரு
ந்தாலும்

தம் அந்த பாழான நிழலை [து

உவெக்ஷு பொப்பென்று உபேக்ஷித

ணதெ இந்த

நாஸாதிவெ நாமரூபங்களானவை

வெடெ வஸ்திரத்தில்

வித்ரு.ஐவ சித்திரம்போல

ஸுஷ்ண கற்பிதங்களாயிருக்கின்றன

நாஸாதிவெ நாமரூபங்கள்

தெ இரண்டையும்

உவெக்ஷு உபேக்ஷித்து

வஸுவிதாநதயீ. சச்சிதானந்தமே நா

னென்கிறஞானமானது

உவெசு பரிக்கத்தக்கது

தீரஸ்ய தீரத்திலிருக்கிற

ஸு தன்னுடைய

தேஹே.வனவ தேஹத்திலேயே

தா.த்ய-ம் ஆஸ்தையானது

யயா.ஸ்யாசு யெப்படியிருக்கிறதோ

தயா அப்படி தேஹாதி ஜகத்து

தோன்றினாலும் சாக்ஷியே நானெ
ன்று நிச்சயம்பண்ணி முத்தனாகக்

கடலாய்

அ-கன. நாமருபத்தை உபேக்ஷிக்கிறதற்கு இப்போது சர்வஜனப்பிரசுத்தமான திருவந்தாரந்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सहस्रशोमनोराज्यवर्तमानेसदैवतत् ।

सर्वैरुपेक्ष्यतेयद्वदुपेक्षानामरूपयोः ॥

क्षणेक्षणेमनोराज्यंभवत्येवान्यथान्यथा ।

गतं गतं पुनर्नास्तिव्यवहारोवहिरितथा ॥

ஸஹஸ்ரோஜமநாராஜ்யவததூரமஸரெஷதஸு ।

ஸரெஷேயுரூபேக்ஷ்யதேய உஷுரூபேக்ஷாநரூபயொஃ ॥ கூரு

க்ஷணெக்ஷணெமநாராஜ்யம்ஹவதேவாந்யூந்யூநா ।

மதாமதம்புநநபூலிவஹரொஸஹிஸ்யூ ॥ கூசு

ஸஹஸ்ரோஜம் தன்னிடத்தில் அனேக

னத்தக்கது

விதமான

க்ஷணெ. க்ஷணெ க்ஷணந்தோரும் க்ஷ

ரெநாராஜ்ய மனோராஜ்யங்கள்

னந்தோரும்

ஸூர எப்போதும்

ரெநாராஜ்யம் மனோராஜ்யமானது

வததூரம உண்டாய்க்கொண்டிருந்

து ந்யூந. ந்யூந வேறு வேறுக

த போதிலும்

ஹி விவ உண்டாகிக்கொண்டே யி

கூசு அது

ருக்கிறது

யசு எப்படி

மகா. மகா போனதுபோனதே அது

ஸரெஷேஃ எல்லாராலும்

புறம் திரும்ப

உபேக்ஷ்யெகவனவஉபேசைக்ஷபண்ண

நாஷி இருக்கிறதில்லை

ப்படுகிறதோ

ஸஹிஃ வெளியில் செய்யப்படுகிற

நாரூபயொஃ அப்படி இந்த நாமரு

வ்யவஹாரஃ விவகாரமும்

பங்களிலும்

தூ அப்படி போவ்வென்றறி

உபேக்ஷா உபேசைப்பானது பண்

அ-கன. மனோராஜ்யம்போல பாற்றயவிவகாரம் காணாமற்போகவில்லையே யெனில்.

नबाल्यं यौननेलब्धं यौवनं स्थाविरेतथा ।

मृतः पिता पुनर्नास्ति नायात्येव गतं दिनम् ॥

मनोराज्याद्विशेषः कः क्षणध्वंसि निलौकिके ।

अनोस्मिन् भासमाने पितस्सत्यत्वाधियन्यजेत् ॥

சுசுஅ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

நஸாந்யுயளவநெநயஸ்யுயளவநெநஸூவிரெதயா |

ஜுதவிதாவுநநபூஷிநாயாதெவதாஜிநச || கூள

உமொராஜ்யாவிஸெஷ்டகக்ஷணஜ்ஜுவிநியுளகிகெ ||

சுதொவிநூஸாஉமெவிததுதூசவயியஞ்ஜெச || கூஅ ||

யளவநெ யெளவனவஸ்தையில்

யோஷா வாலிபம்

ந.வஸ்ய வேண்டிமென்றாலும் லபிக்

கயா அப்படியே (காது

ஸூவிரெ விருத்தாப்பியத்தில் முன்

போல

யளவநெ யெளவனமானதுபிரார்த்தி

த்தாலும் லபிக்காது

ஜுதம் இறந்த

விதா வுநம் நூலிதகப்பன்புத்தி

ரனாலே ஒருக்கால் மறுபடிப்பார்க்

க ஆசைப்பட்டாலும் வாரான்

மதம் உம் போனநான் ஒருக்காலும்

நயாதினவ மறுபடிவரமாட்டாதே

க்ஷணஜ்ஜுவிநி சுணதத்தில் அழிந்து

போவதாயிருக்கிற

ளகிகெ உலகவாழ்வில்

உமொராஜ்யா மனோ ராஜ்யத்தைக்

காட்டிலும்

கம் என்ன

விஸெஷ்டம் விசேஷமிருக்கிறது

சுதம் ஆகையினாலே

சுஷ்டம் இந்த ஜகத்தானது

உமொராஜ்யாவிதோன்றிக்கொண்

டிருந்தாலும்

ததுதூசவயியம் அந்தஜகத்தில்சத்தி

யமென்கிற புத்தியைமட்டும்

சுஜெச தியஜிக்கவேண்டியது

அகை. இப்படி உலகத்தைப் பொய்யென்று உபேக்ஷிப்பதால் என்னலா பமெனில்.

उपेक्षितलौकिकेधीनिर्विघ्नप्रवृत्तिने ।

உவெக்ஷிதெதுளகிகெயீகிபூவிபூஷாஸூஷிநெ || கூஅம ||

ளகிகெ இந்தஉலகசம்பந்தமானபுத்

உவெக்ஷிதெ உபேக்ஷிக்கப்பட்ட (நி

யீசு அந்த புத்தியானது (தானால்

ஸூஷிநெ அகண்டாகாரபிரம்சி

ந்தனையில்

நிவிபூஷா தடையன்றியிலிருக்கும்

அகை. அப்போது ஞானிக்கு விவகாரம் எப்படிக்கூடுமெனில்.

नटवत्कृतिमास्थायनिर्वहस्येवलौकिकम् ॥

நடவதூதிமோஸூயநிவஹதெதுவதுளகிகொ || கூக ||

நடவச நாடகமாடுகிறவன்போலே

சூதி ஞானி அகந்தையானபரபரப்

சூஷ்ய அடைந்து (பை

ளகிகொ ஒரு விதலோக விவகாரத்தி

லும் தடையில்லாமலே

நிவஹதி னவ நிர்வாஹம் பண்ணி

க்கொண்டே இருப்பன்

அ-கை. ஞானிக்கு விவகாரத்தை ஒப்பினால் விவகாரத்வம் வருமேயெனில்.

प्रवह्यपिनीरेधःस्थिराप्रौढशिलायथा ।

नामरूपान्यथात्वेपिकूटस्थं ब्रह्मनान्यथा ॥

புவஹத்யபிநீரெய்ஷிராபுளவஸிதூயயா ।

நாஸரூபாந்யாஸெவபிகூட்டஸ்துஸ்துநாந்யா ॥ ௧௦௦ ॥

நீரெ நதியில் ஜலமானது

புவஹதி. சுவி பெருகிக் கொண்டி

ருந்தாலும்

சுயம் கீழேயிருக்கிற

புளவஸிதா பெரியபாராங்கல்லு

யயா. ஸ்ரீரா எப்படி ஸ்திரமா யிருக்கி

றதோ அப்படி

நாஸரூபாந்யாஸெவபிகூட்ட தேகாதி

ஜகத்து முதலான நாமரூபங்கள்

அடிக்கடிவேறுவேறுவிவகாரப்ப

ட்டபோதிலும்

கூட்டஸ்தா நிர்விசாரமாயிருக்கிற

ஸ்துஸ்து பிர்மம்

சுந்யா ஒருக்காலும் ஸ்வபாவத்தை

கிட்டு

ந வேறுபடிகிறதில்லை

தா.ம். ஆகையால் ஞானி பிர்மமாகையால் இவனுக்கு ஒருவிவகாரமு மில்
லையென்றறி.

அ-கை. அகண்டபிர்மத்தில் அதற்கு விலகலுமான ஜகத்து யெப்படித்
தோன்றுமெனில்.

निश्चिद्वदपिणेभातिवस्तुगर्भवृहद्वियत् ।

सच्चिद्वदनेतथानानाजगद्भीमिदं वियत् ॥

நிஷ்டிஜெஹபுணைவாதிவஸ்துமஹபுஸ்துஹவியசு ।

ஸநிஜெ. நெதயாநாநாஜமஜலபூமிஹவியசு ॥ ௧௦௧ ॥

நிஷ்டிஜெ இடைவெளியில்லாத

ஹபுணை கண்ணடியில்

வஸ்துமஹம் அனேகவஸ்த்துக்களையு

ள்ளே அடக்கிவைத்திருக்கிற

ஸ்துஹசு பெரிதான

வியசு ஆகாசமானது

வாதி எப்படி விளங்குகிறதோ

தயா அப்படி

ஸநிஜெ. சச்சிதானந்தத்தில்

நாநாஜமஜலபூ நாநாவிதமானஜகத்

கூடத்தையுடையதான

ஹம் இந்த

வியசு ஆகாசமானது தோன்றுகிற

தென்றறி

அ-கை. முதல் முதலில் நாமரூபமல்லவோ தோற்றுகிறது. சச்சிதானந்த
ம் தோற்றவில்லையே அப்படியிருக்க அநிசயமான பிர்மத்தில் ஜகத்தெப்படி
தோன்றுமெனில்.

கூ 10

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

अद्वैतार्पणनैवतदन्तस्थेक्षणं तथा ।

अमत्वासच्चिदानन्दनामरूपमतिकृतः ॥

சுபூஷா உபபுணம் மெனவ துணு மென கூணா தயா ।

சுசுக்வாவ லிதா நநா நாலா உவபதிஃகூ தஃ ॥ ௧௦௨ ॥

உபபுணம் முதலில் கண்ணாடியை

சுபூஷா பாராமல்

ததுணுமெனகூணாநனவ அதற்குள்

ளேயிருக்கிற வஸ்த்துக்களின் தோ
ற்றமானதுயெப்படி காணப்படாதோ
தயா அப்படி

வலிதாநநா சச்சிதானந்தத்தை

சுசுக்வா பெண்ணிப்பாராமல்

நாலா உவபதிஃ நாமரூபஞானம்

கூதஃ எப்படி யுண்டாகும் ஆகை
யால் சச்சிதானந்தம் தோன்றியே
நாமரூபம்தோற்றுக்கின்றனவென்றறி.

அ-க. ஐயா, நாமரூபமல்லவா முதலில் தோன்றுகின்றன. அப்படித்
தோன்றும்போது நிர்விஷயமானபிரம்ம் எப்படி அனுபவத்திற்கு வருமெனில்.

प्रथमसच्चिदानन्देभासमानेयतावता ।

बुद्धिनियम्यनैवोर्ध्वारयेन्नामरूपयोः ॥

प्रथमोवा लीता ननु लोवा लीता ननु तवा तवा ।

வாஸாநியயுமெனவொஃபுயாரயெனாலா உவபயாஃ ॥ ௧௦௩ ॥

புயோ முதலில்

வலிதாநநா சச்சிதானந்தமானது
லாவலாநனினங்காநின்றனள்ளவில
கூ பிற்பாடு

தாவதா அவ்வளவுக்குள்ளே

வாஸா புத்தியை

நியயு ஒடிக்கி

உலுபுட மேலே தோன்றுகிற

நாலா உவபயாஃ நாமரூபங்களில்

நனவயாரயென புத்தியைச்சிறிது

ம்செலுத்தக்கூடாது.

அ-க. இதனென்ன ஆயிற்றெனில்.

एवञ्चनिर्जदह्रसमच्चिदानन्दलक्षणम् ।

अद्वैतानन्दएतामिन्विश्राम्यन्तुजनास्थिरम् ॥

வனவஹநிஜஃமஃ ஹவலிதாநநா ககூணா ।

சுமெனதாநநவா தவலிநுவிஸுரகூணாஜ நாலுர ॥ ௧௦௪ ॥

வனவா உ இப்படி. அனுசந்தானம் ப
ண்ணிக்கொண்டிருந்துள்ளவளில்
நிஜஃமஃ நி ஜகத்தாயும்

வலிதாநநாககூணம் சச்சிதானந்த ல

சுஷமாபுமிருக்கிற

வித்தியானந்தம்.

சுருக

ஐஹி பிரம்மானது அவனுக்கு சதா
தானாகவே விளங்கிக் கொண்டேயி
ருக்கும்
வனசுஷி இந்த
சுமெதாநதே அத்துவைதா நந்த

த்தில்
ஜநாஃ உலகத்திலுள்ள சகல ஜனங்க
ஸிரா ஸ்திரமாக (ளும்
விஸ்யாஜிஹுஃ சிரமபரிகாரம் பண்ணி
க்கொள்ளக்கடவர்கள்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தைச் சங்கிரகம்பண்ணி முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेयन्वेतृतीयोऽध्याय ईरितः ।

अद्वैतानन्दएवस्याज्जगन्मिथ्यात्वचिन्तया॥

ஐஹி நதாஹியெமுஸுத்ரி கீயொஹாயொரிதஃ ।

சுமெதாநதவனவஸ்யாஜமுநியாசுவவிஹ்யா|| கரு

ஐஹி நதாஹியெ பிர்மானந்தமென்
சுற பெய்ரையுடையதான
முஸு கிரந்தத்தில்
த்ரித்யம் மூன்றாவது
சுஹாயம் அத்தியாயமானது
ஐரிதஃ சொல்லப்பட்டது

ஜமுநியாசுவவிஹ்யா ஜகத்துப்பொய்
யென்று இடைவிடாமல் சொன்ன
யுத்திகளுடன் சிந்திப்பதினால்
சுமெதாநதஃ வனவ அத்துவைதான
ந்தமே
ஸ்யாசு நிச்சயமாகவே யிருக்கிறது.

வி-ம். எந்தபுருஷன் குருமுகமாயிந்த அத்துவைதானந்தத்தை சதா
பரிசயம் பண்ணுகிறானே அவன் அத்துவைதானந்தமாகவே ஆவன். இதற்
சந்தேகமில்லை சத்தியம்.

அத்துவைதானந்தம் முற்றிற்று.

(கசு)வது வித்தியானந்தசாரார்த்தபிரகாசிகை.

யோகானந்த ஆத்துமானந்த அத்துவைதானந்த ஞானத்தாலுண்டான
ஞானியின் ஸ்வானந்தானுபவமே வித்தியானந்தமென்று பிரகதாரண்ணிய
சுருதி கூறுகின்றது. விஷயானந்தம் புத்திவிருத்தியில் தோன்றுவதுபோல்
நிர்விகற்பசமாதிபில் அடைந்த சுகம் ஞானிமனதில் தோன்றுவதே வித்தியா
னந்தம், துக்காபவமென்றும், சர்வசாமா வார்த்தியென்றும், சிருகநிருத்தியமெ

ன்றும், பிராப்த பிராப்தியமென்றும் நான்காய்ப்பிரகாசிக்கின்றது. இகலோகத்தில் மனைவி மக்கள் முதலியவஸ்துக்களி லுண்டாயிருக்கிற துக்கமும், பாலோக சுவர்க்காதிபாகத்தினு லுண்டாகிற துக்கமும், நிவர்த்தியடைந்ததே துக்கநிவர்த்தியான முதற்பிரயோஜனம் மனுவியானந்தமுதல் ஹிரண்ணியகற்பானந்த மீறியுள்ள (11) பேர்கள் ஆனந்தம் ஒருவருக்கொருவர் நூறுபங்கு ஜாஸ்தியான ஆனந்தத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற மேற்கூறியவர்களுடைய ஆனந்தம் இந்தஞானியின் பிரமானந்த சமுத்திரத்தில் நுரையாயிருப்பதென்றறிவதே சர்வகாமாவாப்தியென்று தைத்தீரீயசுருதியில் ஆனந்தவல்லியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே இரண்டாம் பிரயோஜனம். அஞ்ஞானதிசையில் கர்மோபாசனை, பக்தி, யோகம், முதலியன செய்யவேண்டியதாயிருந்த சகலகாரியமும் இந்தஞானமடைந்த பின்னர் இஞ்ஞானிக்கு அற்றுப்போனதே மூன்றாவதான கிருதகிருத்திய பிரயோஜனம் எல்லாம் தானாய்க்கண்ட பிற்பாடு அன்னியமான அடையவேண்டிய பதமற்றவனாயிருப்பதே அடையவேண்டியதை அடைந்ததான நான்காம் பிரயோஜனம். நானேதன்னியன், நானேகிருதார்த்தன், அஞ்ஞானம் முதலிய சகல சத்துருக்களும், ஞானபோதனை என்னால் சங்கரிக்கப்பட்டு, என்னிடத்தில் நானாகவே திருப்தியாயிருக்கிறேனென்று அறிந்தவனென ஹாமுகத்தன். இவ்விதம் என்னைச் செய்துவைத்த சாஸ்திரத்தைப்புகழுவேனோ இத்திட்டமவரும்படி செய்த எனதாசானை புகழுவேனோ அன்றி அதிசயமான இப்பிரம் ஞானத்தைப்புகழுவேனோ வென்று இவ்வாறு சுகத்திருப்பவனே வித்தியானந்த முடையவனென்றறி.

வித்தியானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஹ.

ஸ்ரீமணையாநமஃ.

ஸ்ரீராமவிமலஹநமஃ.

ஸ்ரீராமநமஃ விஷ்ணுநமஃ.

இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களுக்கும் இனிசொல்லப்பெற அர்த்தங்களுக்கும் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

योगेनात्मविवेकेनैतमिथ्यात्वचिन्तया ।

ब्रह्मानन्दं पश्यतोऽथ विद्यानन्दो निरूप्यते ॥

யொமெநா தூவிவெகெநெதெதலியோகுவலிதூயா ।

ஸ்ரஹாநதாவஸ்யுதெதாயவிஷ்நாநதெநாநிராவ்யுதெ || ௧

யொமெந முதலில் சொன்ன சமாதி

யோகத்தாலும்

சூக்தவிவெகெந முக்கியாத்துமாவே

தானென்ற விவேகத்தாலும்

நெதெதலியோகுவலிதூயா சச்சிதானந்த

மேதான் தன்னிடத்தில் தோன்று

கிற துவைதம் பொய்யென்ற சந்

தையாலும்

ஸ்ரஹாநதேபிரமானந்தத்தைசாக்ஷா

த்காரமாக

வஸ்யுதஃ கண்டவனுக்கு

சுப பிற்பாடு உண்டாகிற

விஷ்நுநதஃ வித்தியானந்தமானது

நிராவ்யுதெ நிரூபிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. வித்தியானந்தத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதின்வகுப்பையும் காட்டவேண்டுமெனில்.

विषयानन्दवद्विद्यानन्दोधीवृत्तिरूपकः ।

दुःखाभावादिरूपेण प्रोक्त एष चतुर्विधः ॥

வியாநதவலிஷ்நாநதெநாயீவ்ருதூராவகஃ ।

ஊஃவாலாவாஹிராவெண்ணெவ்ராசூனஷவதாவியுயஃ || ௨

வனஷஃ இந்த

விஷ்நுநதஃ ஞானானந்தமானது

விஷயாநதவச விஷயானந்தம்போல

யீவ்ருதூராவகஃ புத்திவிருத்திருப

கமாயிருக்கிறது

ஊஃவாலாவாஹிராவெந துக்கபா

வம் முதலான ரூபத்தினாலே

வசுவியுயஃ நாலுவிதமென்று

வெராக்ஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. அந்த நான்கு விதத்திற்கும் நாமமேரெனில்.

दुःखाभावश्चकामासिःकृतकृत्योहमित्यसौ ।

प्राप्तप्राप्त्योहमित्येवंचातुर्विध्यमृदाहृतम् ॥

ஊஃவாலாவஸ்காஸாஹிஃகூதகூதெதூஹிதூஸள ।

பூஃவாலாவஸ்காஸாஹிதெதூவ்வாதாவியுயஃஊஃவாஹிதம் || ௩

ஊஃவாலாவ்வ துக்கநாசமென்றும்

காஸாஹிஃ சர்வகாமாவாப்தியென்றும்

கூஹாஹிதூஸள கூதகூதகூதஃ நான்

செய்ய வேண்டியதை ஞானியான

தான் செய்தெனென்ற கிருத கிரு

த்திபமென்றும்

வெளவறி கனூரமூயி கடுனூதி தெது வண்டி ஸ்லாபியோரி து|| நம

வெண்கலிகா உ இகலாகத்தலிருக்கிற துக்கமென்றும் சூரூஷ்குங் பரலாகத்தலிருக்கிற துக்கமென்றும்	உதி ணவ என்றிப்படி ஈஹ துக்கமானது அபா இரண்டுவிதங்களாக ஈஹிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
---	---

அ-கை. இதில் இக்வேலாக துக்கத்திற்கு நிவர்த்தி யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

निवृत्तिमैहिकस्याहवृहदारण्यकं वचः ॥

आत्मानं चेद्विजानीयादयमस्मीति पुरुषः ।

किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

நிவ்ருத்திநெஹிசுஷ்யாஹஸ்யஹதாரணக்ருவஹ|| ச

சுதா நன்னாபிஜாநீபாடியேஸ் திவாமிரஹம் |

கிளிஹநுகஸு)காஜாயஸர்நாஜநுஸாஜரெசு|| ௫

வெண்ணிக் கவியு இகலோகத்திற்கு
 நிவ்ருத்தி நிவர்த்தியை
 வஞ்ருஷ்டி புருஷனாவன்
 சூதாநம் அத்துமாவை
 சுயம் இவரே
 சுலூ.இ.நி நானென்று (ல்
 விஜாநியாச வெச அறிந்தானே யானா
 கிப ஐஹவ யெந்த போகத்தை யிச்
 சிக்கப்போகிறான்

அ-கை. ஆத்துமாவில் துக்கம்சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலல்லவோ துக்கநிவர்த்தியைச் சொல்லவேண்டும் பரபயில்லா நவனுக்கு பிரயாச்சித்தமேது. அப்படியிருக்கும் பச்சித்தில் அந்த துக்கம் ஆத்துமாவுக்கு அப்படியோடுமேனில்.

जीवात्मापरमात्माचेत्यात्माद्विविधीरेतः ।

चित्तादात्म्यात्तीर्भेदहैर्जावस्सन्भोक्तांत्रजेत् ॥

परात्मासच्चिदानन्दस्तादात्म्यं नामरूपयोः ।

गत्वाभोग्यत्वमापन्नस्तद्विवेकेतुनोभयम् ॥

भोग्यमिच्छन्भोक्तुरर्थेशरीरमनुसंज्वरेत् ।

ஜீவாத்மாவரமாத்மாவேத்யாத்மாவிவிதிர்ஏதஃ ।

வித்தாதாம்யாத்மீர்மேதஃஜீவஸ்துலொக்யகாவ்யஜேசு ॥

வராத்மாஸச்சிதானந்தஸ்தாத்மய்நாமரூபயோஃ ।

மகவாபொக்யத்வமாபந்ஸ்தத்வீவேகேதுனோபயம் ॥ எ

ஹொமுகிஷ்ணுஹொக்யாத்மாயெபுஸாநீரஜமஸுஸாஜ்ஜேசு ॥ எ

சூதா அஞ்ஞானகாலத்தில் ஒரு ஆத்
துமாவே

ஜீவாத்மா ஜீவாத்துமாவென்றும் (அம்
வரஜாத்மாவைத் பரமாத்மாவென்
அவியல் இரண்டுவிதங்களாக

பாணிசுஃ சொல்லப்படுகிறார்

விசு அறிவாயிருக்கிறஆத்துமா

சூலிஃமெஹை மூன்று தேகங்க

னோடே

தாஜாத்மாசு தாதாத்மியாசத்தால்

ஜீவஃ ஸந ஜீவகை ஆகி

ஹொக்யகாஃ போக்தாவாயிருத்தலை

வஜேசு அடைகிறார்

ஸஹிதாநதஃ சச்சிதானந்தமாயிருக்கி

வராத்மா பரமாத்மாவானவர்

நாஜிஸூபயொம் நாமநுபங்களுடைய

தாஜாத்மா தாதாத்மியாத்மியாசத்

மகவா அடைந்து (தை

ஹொமுகா விஷமாயிருத்தலை

சூவநம் அடைந்தார்

தவிவெகை து அவைகளுடையவி

வேகம்செய்யும்பகூத்தில் (மில்லை

ந உணம் ஜீவனும் விஷயமுமிரண்டு

ஹொக்யஃ கூடிய புணிக்கிறவன்நிமித்

தத்தில் (க்கொண்டு

ஹொமுகை விஷயத்தைபிச்சித்து

ஸநீரம் சரிதத்தைக்குறித்து

கநஸுஸாஜ்ஜேசு தாபப்படுவான்

அ-கை. சரிதத்தியங்கனின் ஸ்வரூபமெனினி.

ज्वराक्षिपुशरीरेषुस्थितानत्वात्मनोज्वराः ॥

व्याधयोवातुवैषम्येस्थूलदेहेस्थिताज्वराः ॥

कामक्रोधादयस्सूक्ष्मेद्वयोर्वाजंतुकारणे ॥

ஜ்வராஹிஷுசரீரேஸுஸ்திதானத்வாத்மனோஜ்வராஃ ॥ அ

சுருக

பஞ்சதாபிபிகரணம்.

வ்யாயபாயா துமெவஷ்டெஸ்துமெஷ்டெஸ்து தாஜாரா: |

காஜெக்யாயா டயஸ்துமெஷ்ட அயொஸீ புஜணுகாரணொ || சு

சுஷுமஸரீரெஷும மூன்றுசரீரங்க

ஸிதும்

ஜாரா ஜ்வரங்கர்

ஸூரிசாரா இருக்கின்றன (ல்)

சூதூசீக்து ஆக்துமாவுக்கொவென்ற

ஜாரா ஜ்வரங்களும்

ந இல்லையதெப்படியென்றால்

ஸூரிசாரா இரண்டு சரீரத்தில்

யாதுமெவஷ்டெஸ்து வாதபித்தசிலேஷ்

மங்களாகியதாதுக்களின் வித்தியா

சகாலத்தில்

அ-தை. இப்போ ஞானிக்கு போக்தாவும் போக்கியமுமில்லை யென்ப தெப்படியெனில்.

ஜாரா ஜ்வரங்கர் முதலாகிய

வ்யாயபா: விபாதிகள்

ஸூரிசாரா இருக்கின்றன

ஸூரிசாரா குக்குமசரீரத்தில்

காஜெக்யாயா டயா: காமக்குரோத முத

லான ஜ்வரங்களுண்டாகின்றன

காரணொ. து காரணசரீரத்திலேயோ

வென்றால்

அயொ: இரண்டு சரீரங்களுக்கும்

ஸூரிசாரா விதையான ஜ்வரமிருக்கிறது

अद्वैतानन्दमार्गेणपरात्मनिविवेचिते ।

अपश्यन्वास्तवंभोग्यंकिन्नामेच्छत्परात्मवित् ॥

आत्मानन्दोक्तरीत्यास्मिन्मुख्यात्मन्यवधारिते ।

भोक्तानैवास्तिकोप्यत्रशरीरेषुज्वरःकृतः ॥

சுஷுமஸரீரெஷும மூன்றுசரீரங்க

ஸூரிசாரா இருக்கின்றன (ல்)

சூதூசீக்து ஆக்துமாவுக்கொவென்ற

ஜாரா ஜ்வரங்களும்

ந இல்லையதெப்படியென்றால்

ஸூரிசாரா இரண்டு சரீரத்தில்

யாதுமெவஷ்டெஸ்து வாதபித்தசிலேஷ்

மங்களாகியதாதுக்களின்

வித்தியா

சகாலத்தில்

அ-தை. இப்போ ஞானிக்கு

போக்தாவும் போக்கியமுமில்லை

யென்ப தெப்படியெனில்.

சுஷுமஸரீரெஷும மூன்றுசரீரங்க

ஸூரிசாரா இருக்கின்றன (ல்)

சூதூசீக்து ஆக்துமாவுக்கொவென்ற

ஜாரா ஜ்வரங்களும்

ந இல்லையதெப்படியென்றால்

ஸூரிசாரா இரண்டு சரீரத்தில்

யாதுமெவஷ்டெஸ்து வாதபித்தசிலேஷ்

மங்களாகியதாதுக்களின்

வித்தியா

சுத இந்த
ஸ்ரீரெ.சு. சீரத்தில்
ஜரஃ தாபமானது
கஃசுவி பெதற்காக
கூதஃ பண்ணப்படப்போகிறது

प्रथमाध्यायेवोक्तंचिन्तानैनंतपेदिति ॥

புதுயோசனையொன்றை விரைவில் வெளியிடும் ந.ந.தவெளிதி || க2

ஹவெஸ் பவிக்கும் (யத்திஸ்)
 பூட்டோடியெ முதலாவது அத்தியா
 லினா பாலோகசிந்தையானது
 ஷந்ஷநவ இந்த ஞானியைமட்டுந்
 தானே
 ந.தவெஸ் தபிக்கப்பண்ணமாட்டா
 தென்று
 ஐதி இப்படி.
 உகூ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிராப்தகர்ம மிகுப்பதால் ஆகாமியகர்மம் யெப்படியில்லாமல்போகும் அதைக்குறித்து வருகிற பரலோகசிந்தை தானெப்படியவராமல் போகுமெனில்.

यथापुष्करपर्णेस्मिन्नपामश्लेषणंतथा ।

वेदनादूधवमागामिकर्मणोऽश्लेषणं बुधे ॥

யயா உஷா உபெண ஸ்ரீ ஹவா உஸெஷண ஸ்தயா |

வெடிநாடி உயிர் மூலமாக உயிர் கொண்டு வருவது உண்மையாகியது || கரு

யலா எப்படியோ
தலா அப்படி.
வெடிநாடி உளவு-ஓ ஞானம் வந்த பி
ற்பாடு

கூடுஅ

பஞ்சதரப்பிரகரணம்.

வாயெ ஞானியினிடத்தில் (டைய | சுஜெஷணம் சம்பந்தமின்மையானது
சூழார்க்கெண்ணு ஆகாமிய கர்மத்தினு | அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஆகாமியகர்மம் ஒட்டாமல்போனாலும் சஞ்சிதகர்மம் அவனுக்
கெப்படி போயிற்று ஞானிக்கு சஞ்சிதகர்மம் நிற்சேஷமாப் போய்விட்டதெ
ன்பதற்கு பிரமாணங்க ளோதெனில்.

इषीकातृणतूलस्यवहिदाहःक्षणाद्यथा ।

तथासंचितकर्मास्यदग्धम्भवतिवेदनात् ॥

यथैधांसिसमिद्धोग्निर्भस्मसात्कुरुतेजुर्न ।

ज्ञानाग्निस्सर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेतथा ॥

यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ।

हत्वापिसइमान्लोकान्नहन्तिनानिबध्यते ॥

ஐஷீகா துணதலுவலுவஹிதாஹஃக்ஷணடியா |

தயாவஸுனிதகர்பூஷுஜ்ஜஹவ திவெதநாசு ||

யவெயயாஹிவஸிவொழிவபூஷஸா தூராதெஜும |

ஜூநாநிவஸவகர்பூணிவஸஸா தூராதெதயா ||

யவலுநாஹாகுதொலாவொஸுலியபூஷுநலிவுதெ |

ஹசவாலிவஹாஹொகாஹஹனிநநிவயுதெ || ககூ

ஐஷீகாதுணதலுவலு நாணல்புல்லி

னுடைய பஞ்சானது

க்ஷணாசு சக்ஷணாகலத்திற்குள்

வஹிதாஹம் தியாலெரிக்கப்படுவது

யயா எப்படியோ

தயா அப்படி.

சுலு இந்த ஞானியினுடைய

வஸுநிகரெ சஞ்சிதக்கர்மமானது

வெதநாசு ஞானத்தினாலே

ஜுஹம் தகிக்கப்பட்டதாக

ஹகி ஆகிறது.

அ-கை. மேற்சொன்ன அர்த்தத்திற்கு மேற்கோளாக பகவான் வாக்கிய

சுருதியையும் காண்பிவிக்கிறார்.

வஸிஹம் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற

சுஜிஹம் அக்கினியானது

னயாவலி கட்டைகளை

யயா எப்படி.

ஹஸஸாச சாம்பலாக

கூராதெ பண்ணுகிறதொ

சுஜுஹம் ஏ அர்ச்சுனா

தயா அப்படி.

ஜூநாநிஹம் நிர்மஞ்னமாகிற அக்கி

னியும்

வலவுகூறாணி சகலமான சஞ்சித க
ர்மங்கடையும்.

ஹ்ருவாச சாம்பலாக

காரணிக பண்ணுகிறது

யவ்யு எவனுக்கு

சுஷம்கூடக் ஹவ் ந தேகத்தில் நா

னென்று பண்ணப்பட்டிருக்கிற அ

கம்பாவமானது இல்லையோ

யவ்யு யாதொரு ஞானியினுடைய

வஸூ புத்தியானது

ந விவ்யுத விஷயத்தில் சத்தியமே

அ-கை. இந்த ஞானிக்குப் பிராரப்தகர்ம மெப்போது அங்கீகரிக்கப்பட்
டதோ அது இவனை யெப்படி சம்பந்திக்கமாட்டாது. அதற்குப் பிரமாணம்
எங்கே யிருக்கிறதென்றால் இந்த அர்த்தத்தை கௌஜீதகீ உபநிஷத்திலும்
சாந்தோக்யத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்.

मातापित्रोर्वधस्त्येयंभूणहत्यान्यदीदृशम् ।

नमुक्तनाशयेत्पापंमुखकान्तिर्नश्यति ॥

தாதாவித்ரா வயுயவெய்யம் ஹ்ருணஹத்ரா நுஜீஜ்ஜஸா ।

நமுகூ நாஸயெத்ரா வஸூவகாணி நமஸூகி ॥ கௌ

தாதாவித்ரா தாய் தகப்பனுடைய

வயுவதையினால் வருகிற பாபமென்ன

வெய்யம் தங்கத்தை திருடுகிறதினால்

வருகிற பாபமென்ன

ஹ்ருணஹத்ரா சிசுக்களுடையவதை

யினால் வருகிற பாபமென்ன

நமுகூ இன்னுமிதற்குச் சமான

மான

சுத்யுசுபாவம் வேறேபாபங்களும்

முகூ ந.நாஸயெசு இந்த ஞானியினு

டைய முக்தியை கெடுக்கமாட்டா

முகூகாணி இவன் முகத்திலிருக்கிற

கார்தியானது

ந.நஸூகி நாசமாகமாட்டாது.

அ-கை. துக்கநிவர்த்தியாகுமென்பது தெரிந்தது. இரண்டாவது பிரயோ
ஜனமான சர்வகாமாவாப்தி ஞானிக்கெப்படியெனில்.

दुःखाभाववदेवास्यसर्वकामाप्तिरिति ।

सर्वान्कामानसावाप्त्वाह्यमृतोभवदित्यतः ॥

ஹ்வாவாவவவெவாவஸு வவகூதாஹ்ரீரிதா ।

வவகூ ந.நவஸாவாவாஹ்ரீரிதா ஹ்ரீரிதா ॥ கௌ

கூகூ0

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

உன்பொலாவவச துக்கநிவர்த்திசொ
ல்லப்பட்டதுபோல
சுவ்யனவ இந்த பிர்மஞானிக்கே
வவ-காஜாஷி சர்வ காமங்களுடை
யபிராப்தியும்
ஞானிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
சுவன இந்த ஞானியானவன்
வவ-காஜாஷி சகலமான காமங்க

னையும்

சுவா அடைந்து
சுரீதம் அநியாத ஸ்வரூபகை
சவவச ஆகிறான்
ஐகி இப்படியென்று
சுதம். ஹி சுருதிசொல்லியிருப்பதால்
அன்றோ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை
காண்பிவிக்கிறார்.

जक्षन्क्रोडनृतिप्राप्तःस्त्रीभिर्यानैस्तथेतरेः ।

शरीरं नस्मरेत्प्राणः कर्मणा जीवयेदमुम् ॥

ஜகஷ்நீபநுதின்ப்ராப்தஃஸ்த்ரீவியபூநெஹஸ்யதரெஃ ।

ஸரீரம் நஸ்மரெத் ப்ராணஃ கர்மணா ஜீவயெதமும் ॥ ககூ

ஜகஷநு ஷட்ரசத்தோடே அன்னம்பு
ஜித்தாலும்
சூபநு குழந்தைகளோடேவிளையா
டிக்கொண்டிருந்தாலும்
ஹ்ரீஸி ஸ்திரீகளோடே
ரகி சம்போகத்தை
ப்ராஹ் அடைந்து கொண்டிருந்த
போதிலும்
யாமெஃ ஆணைபல்லாக்கு முதலான
வாகனங்களோடே

கூடியிருந்தாலும் இன்னும்
கயா அப்படி
ஐகரெஃ இதரங்கலோடேஞானிகு
டியிருந்தாலும்
ஸரீரம் தேகத்தை நானென்று
நஃரெச எண்ணன்
ப்ராணஃ பிராணவாயுவானது
கடுணா கர்மத்தினாலே
சுரீம் இந்தஞானியை
ஜீவயெச ஜீவிக்கச்செய்கிறது

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை தைத்திரியசுருதியும் சொல்லுகிறது.

सर्वान्कामान्सहामोतिनान्यवज्जन्मकर्मभिः ।

वर्तते श्रोत्रिये भोगायुगपत्कर्मवर्जितः ॥

வவ-நாநாந ஹாஹோதிநாநவஜ்ஜநகர்மபிஃ ।

வத-ஹெஸ்யோதிபெஹோநாயுமவத-வஜ்ஜி-கர்ம ॥ ௨௦

வவ-காஜா ஞானியானவன் சகலமான
காஜா காமங்களையும்

வஹ ஒருமித்து
சுவோகி அடைகிறான்

சுதவசு அஞ்ஞானியைப்போல
ஜ்ஜகூடலி. சன்மார்க்கங்கனாலே
த. அடைகறதில்லை
ஞ்ஞாதியெ வேதசாஸ்திரசம்பன்ன
னன ஞானியினிடத்தில்
அ-கை. அந்த சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற மேல்வாக்கியத்தைச் சொ
ல்லுகிறார்.

ஹோமா? போகத்தான்னை
யுதவசு ஒரே காலத்தில்
சூவஜிதக? கிரமமன்றியில்
வதகுதே இருக்கின்றன

युवारूपीचविद्यावान्निर्गोददचित्तवान् ।

सैन्योपेतस्सर्वपृथ्वीवित्तर्णाप्रपालयन् ॥

सर्वैर्मानुष्यैर्कर्मैर्गैस्संपन्नस्तृप्तभूमिपः ।

यमानन्दमवाप्नोतिब्रह्मविच्चतमश्रुते ॥

யுவாரூபீ வவிஜ்யாவாந்நிரோமொடிஜஜிதவாநு ।

ஸெனெந்யாவெதஸ்யவபுஜ்யீஹிதவதிணயாவாபாலயநு ॥

ஸஸெவபுஜ்யாநுஷ்யகெஸெயாமெஸ்யஸ்வஹ்ஃஸூகஸலதிவஃ ।

யமானந்நமவாபந்நிப்ரஹ்விததஸுநுதே ॥ ௨௨

யுவாரூபீ யௌவ்வனத்தோடே
கடினவனாயும் மன்மதன் போலே
ரூபவானாயும் (யும்

விஜ்யாவாந் சகலவித்தையுங்கற்றவனா

ந்நிரோமஃ விபாதியில்லாதவனாயும்

டிஜஜிதவாநு திடமானசிறந்ததையு
டையவனாயும்

ஸெனெந்யாவெதஃ சதுரங்க சைன்

யங்கனோடே கடினவனுய் மிருக்
கிற ராஜா

விஜ்வதிணயாவ பணத்தால் பூரிக்கப்
பட்டதான

ஸவபுஜ்யாநு சகலமான பூமியையும்

ரூபாவயநு பரிபாலனம் பண்ணிக்
கொண்டு

ரோநுஷ்யகெஃ மனுஷியாளாலே அ
டையத்தக்கனவான

ஸஸெவபுஜ்யாவெதஃ சகலமான போ
கங்கனோடே

ஸவநுஃ கடினவனாகிய

தஜஜ்வதிணயாவ திருப்பதியடைந்தி
ருக்கிற ராஜன்

ய.சூ.மஃ யாதொரு ஆனந்தத்தை
சுவாஸ்தோதி அடைகருவே

ஸவஸூவிக. உ பிர்ம ஞானியும்
தா அந்த

சுநுதே ஆனந்தத்தையடைகருன்.

அ-கை. ஞானியை சக்கிரவர்த்திக்குச் சமானமானவனென்று சொன்னது
சசனுக்கும் சசனுக்கும் முநகெழுந்து(சச)இருப்பதைப்பதைப்பற்றியும்“ன்”

भोगान्निष्कामतैकस्यपरस्यापिविवेकतः ॥

श्रोत्रियत्वाद्धेदशास्त्रैर्भोगदोषानवेक्ष्यते ।

ஹொமாநிஷாஜெதகஸ்யபாஸ்யாஸிவிவெசுத்: ||

[illegible]

க்டுடம்

விவெகசுஃ விவேகத்தினாலே நிராசை

யான திருப்தி வந்திருக்கிறது அது

எதினெலனில்

செனாதிபத்யாக்ஷ ஞானி வேத சாஸ்

திரசம்புன்ன ஞான தால் (ளிஞலே)

வெடிபூ வெடிப்பு : வேத சாஸ்திரங்க

ஹொமஷாஷாங் போகத்திலுள்ள

தோஷங்களையும்

சுவெகஷ்டெ பார்க்கிறான்.

அ-கை. அப்படித் தோஷங்களை யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

राजावृहद्रथोदोषांस्तान्गाधाभिरुदाहरन् ॥

देहदोषांश्चित्तदोषान्भोग्यदोषाननेकशः ।

शुनानान्तेपायसेनोकामस्तद्वद्विवेकिनः ॥

ராஜாஷ்யஹத்யோதொஷாநாநாபாவிநாபாஹாநா |

பெண்ணொருவர் துன்பம் தீர்த்துத் தந்த பெண்மணி நன்றி.

ஸ்ரீநாவாஞ்சலாயமெநாகாசுர_{க்}அழிவெகிநம் || ௨௫

ஸ்ரீமத்யு: மெத்திராயணி சாகை

நிகழை

யில் பிரகத்ரதனென்கிற

மாபாஹி கதைகளினால்

நாஜா ராஜாவானவர்

உதாஹரணம் சொன்னார் எப்படிச்சொ

சா.நா.பொ.பொ.நா. அந்த விஷயத்தோடும்

ன் னுடைய னில்

வித்தியாநத்தம்.

சாகுந

ஹெஹொஷாஹுதேகத்திலுள்ளதோ
ஷங்களையும்
வித்தொஷாஹு சித்தத்திலுள்ளகாமா
திதோஷங்களைமும்
ஹொஹொஷாஹு விஷபத்திலுள்ள
தோஷங்களையும்
சுமெகஸம் அனேகப்பிரகாரமாய் கா

வந்தித்து அனாவரில்
ஸுநாவாஹே நாய்நக்கினதாயிருக்கி
வாயஸை பாயசத்திலெப்படி (ற
கூரீஃ நொ ஆசையில்கையோ
சுசு அதுபோல
விவெகிநம் ஞானிக்ரு ஆசையில்லை
யென்று சொன்னார்.

அ-கை. ஞானியும் மகாராஜாவும் சமானமாயிருந்தால் ஞானிக்ரு என்ன
வீசேஷமிருக்கிறதெனில்.

निष्कामत्वेऽप्यत्राज्ञासाधनसञ्चये ।

दुःखमासीद्वाविनाशादितिभीरनुवर्तते ॥

नोभयंश्रोत्रियस्यातस्तदानन्दोऽधिकोन्यतः ।

நிஷாமத்வேஅப்யத்ராஜ்ஞாஸாஹனசஞ்சயே ।

ஹுஃஸமாஸீத்வாவிநாஸாதிதிபீரநுவர்ததே ॥

நொஹயம்ஸுத்ரியஸ்யாதஸ்ததானந்தோஹிகொந்யதஃ ॥ ௨௬௭

சுத்ரு இவ்வுலகத்திலுள்ள வஸ்த்துக்
களைத்தேடவேண்டுமென்பதில்
நிஷாஃ ஸ்வ நிர்வாசையாயிருந்தல்
ஸுஃஸுவி இருவருக்கும் சமான
மாயிருந்தாலும்
ராஜாஃ ராஜாவுக்கு
ஸாஹயஸுஹயெ சைன்னியாதிகளை
சேகரிப்பதில்
ஹுஃஸம் துக்கமானது
சுலீஃ சதா இருக்கிறது
ஹாவிநாஸாஃ ஐகி பின்னாலே அவை
கள் நசித்துப்போமென்று

ஹீ பயமும்
சுநுவதஃதே அனுசரித்திருக்கிறது
ஸுத்ருத்ரியஸ்ய ஞானிக்கோவென்றால்
உலயா ந அந்தசைன்னியத்தை சே
கரிக்கிற துக்கமும் பின்னால் கெட்
டுப்போமென்ற பயமும் இரண்டு
துக்கமுமில்லை
சுதஃ ஆகையால்
ததா மஃ அந்தஞானியினுநந்தம்
சுந்யதஃ சக்கரவர்த்தியின் ஆனந்தத்
தைக்காட்டிலும்
சுயிக் அதிகம்

அ-கை. இன்னும் ஞானியினுநந்தம் அதிகமென்று காண்பிக்கிறார்.

गन्धर्वानन्दआशास्तिराज्ञोनास्तिविवेकिनः ॥

ஹஸுவதாநந்ஸுஸாஹிநாஹொநாஹிவிவெகிநஃ ॥ ௨௭

காகுசு

பஞ்சதாபநிகாணம்.

மஸவக்ஷா நடுந் தன்னுனந்தத்திக்கு

சுஷி இருக்கிறது

மேலான கந்தர்வானந்தத்தில்

விலெகிற விவெகிக்கு

நாட்டி ராஜாவுக்கு

சுசா ஆகை

ந.சுஷி அதில் ஆசையில்லை

ஆகை. இப்போ கந்தர்வானந்தம் இரண்டிதமென்று காண்பிவிக்கிறார்.

तस्मिन्कल्पेमनुष्यस्सन्पुण्यपाकाविशेषतः ।

गन्धर्वत्वंसमापन्नोमर्त्यगन्धर्वउच्यते ॥

पूर्वकल्पेकृतात्पुण्यात्कल्पादாவேवैद्धवेत् ।

गन्धर्वत्वतादृशोऽत्रदेवगन्धर्वउच्यते ॥

சுஷி நடுந் தநுஷுஷி துணுவாகவிசெஷதஃ ।

மஸவக்ஷாவஸவாபநாநித்யமஸவக்ஷுதெ ॥

வடுவக்ஷுசுதாதுணுவாதுவாஹவெவெவெசு ।

மாயவக்ஷவாதாதுசொசுதெவமாயவக்ஷுதெ ॥ ௨௯

சுஷிந் இந்த

கடுஷு நற்பத்தில்

தநுஷுஷிவத் மனிதனுயிருந்து

வண்ணுவாகவிசெஷதஃ புண்ணிய

பரிபாகவிசெஷத்தால்

மஸவக்ஷவ கந்தர்வபதத்தை

வஜாவநு அடைந்திருக்கிறவன்

தத்யுமஸவக்ஷ மனிதகந்தர்வனென்

உஷுதெ சொல்லப்படுகிறான் (அ

வடுவக்ஷுசு தூவகல்பத்தில்

சுதாசு பண்ணப்பட்ட

வண்ணாசு புண்ணியத்தால்

கலாஜிளவனவ கற்பாதியில்தானே

மஸவக்ஷவ கந்தர்வபதத்தை

வெவெசு.வெசு அடைந்தானேயானால்

தாதுசு அப்பேர்ப்பட்டவன்

சுசு இவடத்தில்

தெவமநுஷு தேவகந்தர்வனென்று

உஷுதெ சொல்லப்படுகிறான்

ஆகை. பிதூர்க்களைக் காண்பிவிக்கிறார்.

आग्निष्वात्तादयोऽलोकेपितरश्चिरवासिनः ।

சுழிஷா தாதுமொயொகெவி தரஸ்ரவாவநிநஃ ॥ ௩௦

லொகெ பிதூர்லொகத்தில்

சுழிஷா தாதுயஃ அக்கினிஷ்வாத்நா

விரவாவநிநஃ வெதநாஸம் வசிக்கிற

திகள்

வர்கவான

விதரஸ் பிதூர்நெவதைகள்

ஆகை. தெவானந்தத்தின் பெதங்களைக் காண்பிவிக்கிறார்.

வித்தியானந்தம்.

காகு

कल्पादिवेदेवत्वंगताआजानदेवताः ॥

अस्मिन्कल्पेश्वमधादिकर्मकृत्वामहत्पदम् ।

अवाप्याजानदेवैर्याःपूज्यास्ताःकर्मदेवताः ॥

यमाग्निमुख्यादेवास्स्युर्जाताविद्रवृहस्पती ।

प्रजापतिर्विराट् प्रोक्तोब्रह्मासूत्रात्मनामकः ॥

सार्वभौमादिसूत्रान्ताउत्तरोत्तरकामिनः ।

கலூபாடிவெவெடிவகா மதாசுஜா நடிவதாஃ ।

சுவிநுனெய்யெயாழிகடகசுவாஹுதுடி ॥ ௩௦ ॥

சுவாவ்யாஜா நடிவெயபாஃவதிஜாஹாஃகடிவதாஃ ।

யமாநிமுக்யாடிவாஸ்யுஜா தாவிந்ருஸ்யஹஸ்தீ ॥

புஜாபதிவிபுராட்டா கோஸ்யஹாலதித்ரா துநாஃகஃ ।

ஸாஸ்யுலாஜாழிஸதித்ராநாஃ துரோ துரகாநிநஃ ॥ ௩௧ ॥

கலூபாடிவெவ இந்தக்கற்பத்துக்கா
தியிலேதானே

டிவகா தேவந்வத்தை

மதாஃ அடைந்தவர்கள்

சுஜாநடிவதாஃ ஆஜானதேவர்கள்

சுவிநுனெய்ய இந்தகற்பத்தில் மனி

தனயிருந்து

சுஹெயாழி அஸ்வமேதம் முதலான

கடி.கசுவா கர்மத்தைச்செய்து

ஹதுடிமகத்தானஉன்னதபதத்தை

சுவாவ்ய அடைந்து அந்த

சுஜாநடிவெவஃ ஆஜான தேவர்க

ளினாலே

யாஃ எவர்கள்

வருஜாஃ பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ

தாஃ அவர்கள்

கடி.டிவதாஃ கர்மதேவதைகள்

யமாநிமுக்யாஃ. டிவாஃ எமன் அக்

கினி முதலானவர்கள் முக்கியமான

தேவர்களாய்

ஸ்யுஃ இருக்கிறார்கள்

ஹதுஸ்யஹஸ்தீ இந்திரனும் பிரகஸ்

பதியும்

ஜோதள அதற்குமேல் ஒருவருக்கொ

ருவர் அதிகர்களாக அறியப்படுகி

றார்கள்

புஜாபதிஃ சுருதியில் பிரஜாபதியெ

ன்று சொன்னதை

விராட் இவ்விடத்தில் விராட்டென்

பெராதஃ சொல்லப்பட்டது (று

ஸ்யுஜா பர்மாவென்று சுருதியில் சொ

ல்லப்பட்டவரெயவரோ

ஸ்யுத்ரா துநாஃ அவர்குத்திராத்

துமாவென்று சொல்லப்படுகிறார்

ஐயெழுந்தவதற்குமுன்பு விலாபரதவெண்குத || ௩௫

வனஷா.வவ-காரோஷம் இந்த சர்வகா
மாவாப்தியானது
உகா சொல்லப்பட்டது
யதா அப்படியன்றி பின்போனால்
வாக்ஷீ சாக்ஷியாயிருக்கிறதான்
விஷா த-நா அறிவுவடிவமானதால்

வெடிவெடி தன்னுடைய தேகத்தி
ல் சாக்ஷியாயிருப்பதுபோல
வவ-வெடிவெடி சகலதேகங்
களிலும் தான் சாக்ஷியானதால்
வொழாநு சுவெக்சுதே போகங்களைப்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த சர்வகாமாவாப்தி அஞ்ஞானிக்கு மிருக்கிறதே பெனில்.

अज्ञम्याप्येतदस्येवनतुसिरबोधतः ।

योवेदसोश्नुतेसर्वान्कामानित्यब्रवीच्चृतिः ॥

சுருஷ்யாவெடுதடிவெடுவதது துஷி.ரவெய்யதஃ ।

யொவெடிவெடுவதது தவவடா-நாஜாதி துஷ்யவீயு-கிஃ ॥ கூகூ॥
சுருஷ்ய-சுவி அஞ்ஞானிக்கும் யம் யாதொருத்தன் சர்வபுத்தியாகி
வனதக இந்தசர்வகாமாவாப்தி ற குகைகளுக்கு சாக்ஷியாயிருக்கிற
சுஷ்வனவ இருக்கிறது உருசிதான் அ தன்னை
ப்படி யிருந்தாலும் வெடி அறிந்திருக்கிறானே
சுவெய்யதஃ சர்வபுத்தியிலும் சாக்ஷி வஃ அவனே
யாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்வரூப லவ-டாநு-காரோநு சகலகாமங்களையும்
த்தை அறியாததினாலே சுரு-தெ அடைகிறனென்று
துஷ்ய-க-நா-திருப்திமட்டுமில்லை ஸ்ரு-கிஃ.சுருஷ்ய-சுருதியானதுசொ
ல்லுகிறது.

அ-கை. இன்னமொரு அனுசந்தானப் பிரகாரமாவது சொப்பனாவஸ்தை
யில்தானே யெல்லாமாயிருப்பதுபோலே காண்பிவிக்கிறார்.

यद्वासर्वात्मतांस्यसामानागायतिसर्वदा ।

अहमन्तथानादश्चितिसामह्यधीयते ॥

யதாவஸவடா-த-தா-ஸ-ஸு-ஸாஜா-மாய-திவவடா-டா ।

சுஹ-ஹ-தயா-நா-டி-ஸு-திவா-ஹ-யீய-தெ ॥ கூகூ ॥

யதா அப்படியன்றியில் போனால்
ஸு-ஸு தன்னுடைய (தை
வவ-டா-த-தா- சர்வபுத்திமஸ்வரூபத்
வவ-டா-த-தா-க-க-ம-ம்

ஸாஜா-மாய-தி சாம வேதத்தால் கா
ணம்பண்ணுகிறான்
சுஹ-ஹ-நா-னே அன்னமுமாயிரு
க்கிறான்

பதி இப்படி-

ஸாநி.கூடீயதெ.ஹி சாமகான மோத
ப்படுகிறதன்றோ.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिरुभेह्येवंनिरूपिते ।

ஐஃவா லாவஸகா₂வி₃ரூ₂ஹெ₂வ₂நிர₂வி₂தெ || ௩௭

உபுபுலாவம். உ துக்கநிலித்தியெ
ன்ன

வனவம் இப்படி
உலெ இந்த இரண்டும்
நிராவிதெ ஹி நிராபிக்கப்பட்டன
வன்றே.

அ-கை. கிருதகித்ருதியத்தையும் பிராரப்தப் பிராப்யத்தையும் திருப்திநீ
பிகையில் காண்க வென்று சொல்லுகிறார்.

कृतकृत्यत्वमन्यच्चप्राप्तप्राप्यत्वमीक्ष्यताम् ॥

उभयन्तृप्तिर्दापेहिसम्यगस्मारारितम् ।

तएवात्रानुसन्धेयाश्श्लोकावृद्धिविशुद्धये ॥

கருதகருதுகவிநுஜபுராவபுராவுகவிக்குதா || ௩௮ ||

உலயா துஷிஹீவெஹிஸஜ்ஜஸாஸிஸீதா |

தவளவா தூ.நுஸநெயாஸோகாஸுவிவிஸுஙயெ || ஈகூ ||

சுருஷகர-சுருஷா இதற்கு வே
றான செய்யவேண்டியதைச் செய்வ
தையும்

வலி, களாஸிதம் ஹி நன்றாய்ச்சொ
ல்வப்பட்டிருக்கிறது

பூபூபூபூபூ அடையவேண்
டி.யதை அடைவதையும்

எனக்குத் தான் அதைப்பார்க்கத்தக்கது
சுத இந்த இடங்களிலும்

உறியம் இரண்டையும்

ஸ்ரீராகாஹ்வ அந்தசலோகங்களையே
 ஸ-பிவிஸ-பய புத்திதெளிவடை

சுஸ்ராஜி: யெங்குளாலேயே

யும் பொருட்டு [னத்தக்கது.

தரவுகளைத் தருகின்றதில்

சுநஹெநயாஃ அனுசந்தானம்பண்

ऐहिकामुष्मिकत्रातसिद्धचैर्मूकैश्चसिद्धये ।

बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपूरस्त्रम् ।

अनुमन्दधेद्वायमेवन्तृप्यतित्यिनशः ॥

दुःखिनोऽज्ञात्संसरन्तुकामं पुत्राद्यपेक्षया ।
 परमानन्दपूर्णोऽहं संसरामि किमिच्छया ॥
 अनुतिष्ठतु कर्माणि परलोकयियासवः ।
 सर्वलोकात्मकः कस्मादनुतिष्ठामि किं कथम् ॥
 व्याचक्षतान्ते शास्त्राणि वेदानध्यापयन्तु वा ।
 येत्राधिकारिणो मे तु नाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥
 निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिन करोमि च ।
 द्रष्टारश्चेत्कल्पयान्ते किमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
 गुञ्जापुञ्जादिदह्येत नान्यारोपितवाहिना ।
 नान्यारोपितसंसारधर्मानेव महं भजे ॥
 शृण्वन्त्वज्ञाततत्त्वास्ते जानन्कस्माच्छृणाम्यहम् ।
 मन्यन्तां संशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥
 विपर्यस्तो निदिध्यासेत्किं ध्यानमविपर्यये ।
 देहात्मत्वविपर्यासं न कदाचिद्भ्रजाम्यहम् ॥
 अहं मनुष्य इत्यादिव्यवहारो विनाप्यमुम् ।
 विपर्यासं चिराम्यस्तवासनातो वकल्पते ॥
 आरब्धकर्मणि क्षिणे व्यवहारो निवर्तते ।
 कर्माक्षये त्वसौ नैव शाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥
 विरलत्वं व्यवहृतेरिष्टेद्ध्यानमस्तुते ।
 अत्राधिकां व्यवहृतिं पश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥
 विक्षेपो नास्तियस्मान्मेन समाधिस्ततो मम ।
 विक्षेपो वा समाधिर्वा मनसस्स्याद्विकारिणः ॥
 नित्यानुभवरूपस्य को मे त्रानुभवः पृथक् ।
 कृतं कृत्यं प्रापणीयं प्राप्तमित्येव निश्चयः ॥
 व्यवहारो लौकिको वा शास्त्रीयो वा न्यथापि वा ।
 ममाकर्तुरलेपस्य यथारब्धं प्रवर्तताम् ॥

அथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
 शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥
 देवाचनन्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
 तारंनपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
 विष्णुंन्यायतुर्धायद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
 साक्ष्यहंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥
 कृतकृत्यतयानृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
 तृप्यन्नेवंस्वमससामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥
 धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावोन्नि ।
 धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥
 धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवांसेद्य ।
 धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंकापि ॥
 धन्योहंधन्योहंकर्तव्यमेनाविद्यतेकिञ्चित् ।
 धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यमंपन्नम् ॥
 धन्योहंधन्योहंतृप्तमेकोपमाभवेल्लोके ।
 धन्योहंधन्योहंधन्योऽधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥
 अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंददम् ।
 अस्यपुण्यस्यमंपत्तरहोवयमहोवयम् ॥
 अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।
 अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

வெஹி^௧ர^௨ஷி^௩க^௪வ^௫ர^௬த^௭வ^௮கெ^௯கெ^{௧௦}சு^{௧௧}ஸ^{௧௨}வ^{௧௩}வ^{௧௪}யெ ।

வ^{௧௫}ஹ^{௧௬}சு^{௧௭}த^{௧௮}வ^{௧௯}ர^{௨௦}வ^{௨௧}ர^{௨௨}வ^{௨௩}த^{௨௪}வ^{௨௫}ய^{௨௬}ந^{௨௭}க^{௨௮}த^{௨௯}ம் ॥ ௪௦ ॥

த^{௩௦}த^{௩௧}த^{௩௨}த^{௩௩}த^{௩௪}த^{௩௫}ச^{௩௬}வ^{௩௭}வ^{௩௮}கீ^{௩௯}ம^{௪௦}ர^{௪௧}வ^{௪௨}ர^{௪௩}ஹ^{௪௪}ம் ।

க^{௪௫}ந^{௪௬}வ^{௪௭}ய^{௪௮}த^{௪௯}வ^{௫௦}ய^{௫௧}த^{௫௨}வ^{௫௩}த^{௫௪}த^{௫௫}த^{௫௬}ம் ॥ ௪௧ ॥

உ^{௫௭}ஹி^{௫௮}ந^{௫௯}க^{௬௦}சு^{௬௧}ர^{௬௨}வ^{௬௩}ர^{௬௪}க^{௬௫}க^{௬௬}வ^{௬௭}சு^{௬௮}த^{௬௯}வ^{௭௦}க^{௭௧}ய^{௭௨} ।

வ^{௭௩}ர^{௭௪}த^{௭௫}வ^{௭௬}த^{௭௭}ன^{௭௮}சு^{௭௯}வ^{௮௦}வ^{௮௧}வ^{௮௨}ர^{௮௩}தீ^{௮௪}தீ^{௮௫}ய^{௮௬}ம் ॥ ௪௨ ॥

சமந்திஷ்ணுகூடாணிவரமொகயியாவவஃ |
 வவபுமொகாதுக்கிலாடிநுதிஷ்டாதிசாகஸா || சுக ||
 வுபகூதாஃமெதஸா ஸ்ராணிவெடாநகூபயணுவா |
 யெதூயிகாநிணொடெதுநாயிகாரொகியசுவதஃ || சச ||
 நிஷ்டாவிசெஷஸாநாஸளவெநவாநிநகரொலிவ |
 டிஷ்டாரஸெதுயநிசெஷஸாடிநகூபுநாசு || சந ||
 மூஜாபூஜாடிடிஷெதுநாநூரொவிதவஸ்திநா |
 நாநூரொவிதவாவாரயடூநெவவஹாவஜெ || சசு ||
 முணுணுஜா ததகவாவிஷஜாநநகூபுபூமுணொபூஹா |
 உநுஜாஃவஸயா வஹாநெநுஹவஸயா || சள ||
 விவயுபுஷெநிநிஷ்டாவிஷ்டாநவவிவயுபுயெ |
 டெஹாதுசவவிஷ்டாஸாநகூடாவிஷ்டாபூஹா || சஅ ||
 சுஹாடிநுஷ்டாடிவவஹாரொவிநாவபூ ||
 விவயுபுஸாவிநாவஸவாவநாதொவகயுதெ || சக ||
 சூரஸகூடாணிசுஷ்டெணவவஹாரொநிவதகதெ |
 கூடாசுஷ்டெணவவஹாரொநவஸாஜெபூநவஹஸ்ததஃ || ரு ||
 விரஸகூடாவிஷ்டாவிஷ்டாநவஹாநிவதகதெ |
 சுவாடிகாஃவவஹாதிவஸுநுபூயாபூஹாசுதஃ || ருச ||
 விசெஷவொநாவியயஸாநெநவஸாவிஷ்டாநவஹா ||
 விசெஷவொவாஸாவிஷ்டாநவஸாவிஷ்டாநவஹா || ரு ||
 நிஷ்டாநவஹாவிஷ்டாநவஸாவிஷ்டாநவஹா || ரு ||
 கூதாநவஹாவிஷ்டாநவஸாவிஷ்டாநவஹா || ரு ||
 ஸ்வஹாரொயுகொவாஸாவிஷ்டாநவஹாவிஷ்டாநவஹா || ரு ||
 உகாதாநவஹாவிஷ்டாநவஸாவிஷ்டாநவஹா || ரு ||
 சுவாடிகாஃவவஹாதிவஸுநுபூயாபூஹாசுதஃ || ரு ||
 ஸாவிஷ்டாநவஹாவிஷ்டாநவஸாவிஷ்டாநவஹா || ரு ||
 டெவாவிஷ்டாநவஹாவிஷ்டாநவஸாவிஷ்டாநவஹா || ரு ||
 தாராஜவதவாதுதகவாநாயவஸா || ரு ||

அ-வக. இந்த விதியானந்தத்தின் அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

ब्रह्मनन्दाभिधेग्रन्थेचतुर्थोऽध्यायइरितः ।

विद्यानन्दस्तदुत्पत्तिपर्यन्तोभ्यासइष्यताम् ॥

ஸ்ரீ ஹா நநாஹியெழுநெய்தல்பொலுராஜராயன்ஸித் :

விஷ்ணு நமஸ்காரம் பத்தியம் ஐனாஸாஸனஷ்ரதாம் || கூரு

சு ஷாநாஷபெய்யுநு பிர்மான

ந.த.மென்கிற சூரநாதத்தில்

வதற்குக் கலாவிது

சுய்யாய அத்தியாயத்தில்

விடிநாநுடிஃ வித்தியானந்தம்

பாணித? சொல்லப்பட்டது

சமீப காலங்களில் அந்தவித்தியா

னந்தமுண்டாகிற பரியந்தம்

சுலூவாஃ ஞானப்பிரசம்

உஷுதா பண்ணத்தக்கது அப்படிப்

பண்ணினால் அவன் சித்தமாய் மு

க்தனான் சந்தேகமில்லை இது ச

த்தியம்.

வித்தியானந்தம் முற்றிற்று.

(கரு)வது விஷயானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை. சாஸந

பிரமானந்தத்தின் அம்சரூபத்தை யடைந்ததே விஷயானந்தம். பிரக
தாரண்ணிய உபநிஷத்தில் பிரமானந்தத்தி விலேகானே சகலப்பிராணிகளும்
புஜித்து உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.
சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும்,
மூன்று விருத்திகளிருக்கின்றன. விஷய வைராக்கியமும், தாபத்திரய துக்கத்
தில் பொருமையும், சந்தகாரியங்களில் உதாரமுண்டாவதே மனதின் சாந்தவிரு
த்தியின் தர்மம். விஷயத்திலாசையும் ஸ்திரீபுத்திராதி விஷயத்தில் ராகமும்ச்
தவிஷயத்திலோபமும், இவைமுதலியகுணங்கள் மனதின் கோரவிருத்தியின்
ஸ்வபாவம், மயக்கம், பயம், துக்கம் நித்திரை கொட்டாவி. முதலியனமன
தின் மூடவிருத்தியின் தன்மை, சாந்தவிருத்தியில் அறிவுடன் சேர்ந்த சுக
மும், பிரதிபிம்பிக்கிறது, அதுவிஷயானந்தமென இங்ஙனம்கூறினர். இவ்வா
றுகடவல்லி சுருதியும் ரூபந்தோறும் ரூபந்தோறும், பிரதிபிம்ப ரூபமாகஇந்த
ஆத்துமா ஆகிறாரென்று சொல்லுகின்றது சூரியன் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிப்ப
துபோல அறிவான ஆத்துமா விருத்தியில் பிரதிபலிக்கிறாரென்று வேதவியா
சரும் சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றார். சந்திரன் ஒருவனை ஜலோபாதி
யால் பலவாயாவதுபோல, ஒருஆத்துமாவே ருத்தியுபாதிபால் பலவாயிரு
க்கின்றாரென்று அனேகசுருதிகள் கூறுகின்றன மூடவிருத்தியில் சத்து மா
த்திரமும் கோரவிருத்தியில் சத்தும், சித்தும் சாந்த விருத்தியில் சச்சிதா
னந்தமூன்றும் விளங்குகின்றன. விருத்திகோரமூட ஸ்வபாவத்தைவிட்டு, சா
ந்தவிருத்தி மாத்திரமாயிருக்கும் சாந்தவிருத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்
தமே விஷயானந்தமெனப்படும்.

விஷயானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம.

ஸ்ரீமணையாய நம:.

ஸ்ரீராமஜி மஹாநாத மஹாசுவே நம:.

ஸ்ரீமஹாநாதே விஷயாநம:.

இப்போது சொல்லவேண்டிய சகல அர்த்தத்தையும் சொல்லி கீழே
சொன்னபிரகாணார்த்தமும் மனதி லாவாகனமாகாதவனுக்கு பிரமானந்தத்
தினுடைய அமுசமாயிருக்கிற விஷயானந்தத்தை யடம்பிக்கிறார்.

கா. ௨

பஞ்சதாபிரகரணம்.

அ-கை. விஷயானந்தமானது ளைக்கமானதால் மேலாச்சாஸ்திரத்தின்கை நிருபிப்பது நியாயமல்லவே பெனில்.

अथात्रविषयानंदोब्रह्मानंदांशरूपभाक् ।

निरूप्यतेद्वारभूतस्तदंशत्ववृत्तिर्निगो ॥

சுயா துவிஷயா நநொஸுஹூ நநாஂஸா ஓவஹாக் ।

நிரஓபுதெ தாரஹுதவ்ஸஂஸகஂஸு . கிஜபுள ॥ க

சு. ௨ பிற்பாடு

சு. ௩ இந்தப் பிரகரணத்தில்

ஸுஹூநஂஸாஂஸாஓவஹாக் பிரமா

னந்தத்தின் அமுசருபத்தையடை
ந்ததாயும் (ற

அரஹுதக் அதற்குவழியாயும்ருக்கி

விஷயாநஓஃ விஷயானந்தமானது

நிரஓபுதெ நிருபிக்கப்படுகிறது

ஸுஂகிஃ சுருதியானது

தஂஸகஂ அந்தப்பிர்மத்தினுடைய

அமுசமென்று (றது.

ஜபுள விஷயானந்தத்தைச் சொல்லுகி

அ-கை. விஷயானந்தத்தைப் பிரமானந்தத்தின் அமுசமென்று யெந்த சுருதி சொல்லுகிறதெனில்.

एषोस्यपरमानन्दोयोखण्डैकरसात्मकः ।

अन्यानिभूतान्येतस्यमात्रमिवोपभुञ्जते ॥

ஊஷொஸுபரமஂநஂடொயொவஂணொகரஸா துகஃ ।

சுந்யாநிஹுதாநெது தஸுபொ துரஂவொவஂஜதெ ॥ ௨

ஊஂணொகரஸா துகஃ அகண்டைக

ரஂ வடிவமான

சுஹு இந்த ஆந்துமாவின்னுடைய

யஃ யாநொரு

ஂஸஃ. ஸாஸாஂஂஃ பரமானந்த மு

ஂடொ அந்த

ஂஸதஸு இந்தப் பிரமானந்தத்தின்

ஸா துரஂ ஂவ திவலைபைத்தானே

சுந்யாநி மற்றசகல்மான

ஹுதாநி பிராணிகளும்

ஊஂஜதெ புஜித்துஊபஜிவிக்கரு

ர்களைன்று பிரகதாரணப் உபதி

ஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. அந்த விஷயானந்தத்தைக் காண்பிக்கும் நிமித்தம் அதற்கு உபா திபூதமான அந்தக்கரண விருத்திகளைப் பிரித்துக் காண்பிவிக்கோர்.

शान्तवारास्तथानृदामनसोवृत्तयस्त्रीया ।

वैराग्यंक्षान्तिरोदार्यमित्याद्याःशान् वृत्तयः ॥

तृष्णास्नेहोरागलोभावित्याद्यावोरवृत्तयः ।

सम्भोहोभयमित्याद्याःकथितामृदवृत्तयः ॥

उपमासूर्यकेत्ये॥ असूत्रयामासमूत्रकृत् ॥

உவராவதியுட்குத் தாழிவதி துயாவாவதி துகுகு || கூ

விசுவாசம் அறிவான ஸ்வபாவமா
புத்தியைவிடத் தோற்றுவித்தது (எனது

௬௭௬

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஸாஜாவஸு சாந்தவிருத்திகளி

ஸுஸாத அறிவோடேசேர்ந்தசுகமும்
புதிவிவதி பிரதி பிம்பிக்கிறது

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

நகுபாநகுபா ரூபந்தோரும் ரூபந்
தோரும்

புதிருவஃ பிரதிபிம்பரூபமாக

கவளவவவ இந்த ஆத்துமா ஆகி

றுரென்று

உகி இப்படி

ஸூகிஃ சுருதி சொல்லுகிறது

உவரீ உபமானமானது

வ-ருயு-கா சூரியன் ஜலாதிகளில்

பிரதிபிம்பிப்பது போலவென்று

உதூஜி இவை முதலானவைகளே

வ-ருகுசு வேதவியாசர்

வ-ருது யாராவசுத்திரம்பண்ணினார்.

அ-கை. ஒரு ஆத்துமா தானே வெகுவாய்த் தோற்றுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில். அப்படிச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

एकएवाहिभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थितः ।

एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत् ॥

ஊகவனவஹிவதி தாதூலாதெலாதெவவவஸிதஃ ।

ஊகயாவஹுயாவெவவஜுஸுதஜவவஜுவசு ॥ ௭

ஊதாதா சர்வபூதவடிவமான ஆத்
துமா

வனகஃவனவ ஒருவர்தானே

ஊதெஃஊதெ பிராணிதோரும் பி

ராணிதோரும்

வவவஸிதஃ ஹி நன்றூப்பிரதி பிம்பி

த்துக்கொண்டிருந்து

ஊகயா ஒருவராயும்

வஹுயா.வ அனேகராயும்

ஜுஸுதெவனவ பார்க்கப் படுகிறார்

அன்றோ

கவவஜுவசு ஒரு சந்திரன் தானே

ஜலங்கள்தோரும் காணப்படுவது

போலவதி.

அ-கை. பழுதற்றபிரம்ம் ஓரிடத்தில் கனமாத்நிரமாய் விளங்குவதும் மற்றோரிடத்தில் சித்தும் ஆனந்தமுமாய்விளங்குவதும் நியாயமில்லையெனில்.

जलेप्रविष्टश्चंद्रोयमस्पष्टःकलुपेजले ।

विस्पष्टोनिर्मलेतद्वेधावसापिवृत्तिषु ॥

ஜலெபுரவிஷுஸுதொயமஸுஷுஃகலுபெஜலெ ।

விஸுஷுஷுதாநிர்மலெதவ்வேயாஸாபிவ்ருத்திஷு ॥ ௮

ஜெ.பு.விஷ்டிஜலத்தில் பிரவேசித்தி
ருக்கிற
சுயா.உ.உ. இந்த சந்திரனானவன்
கயு.மெ.ஜெ. கலங்கின ஜலத்தில்
சுயுஷ்டி அப்பிரகாசமாயும்
நி.உ.மெ. நிர்மலமான ஜலத்தில்

விஷ்டி பிரகாசமாகவும் தோன்று
கின்றது
கயு.அ.துபோல
சுயுஷ்டி பிரம்மம்
வருத்திஷ்டி விருத்திகளில்
உடா நிர்மலமானதாகத்தோன்றும்

அ.கை. அதை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

घोरमूढासुमालिन्यात्सुखांशश्चतिरोहितः।

ईषन्नैर्मल्यतस्तत्रचिदंशःप्रतिबिम्बनम् ॥

வொரமூடாஸுமாலின்யாதுசுவாஸாஸுதிரொஹிதஃ ।

ஈஷன்னெயதஸ்தத்சுவிதம்ஸாஸுதிவிம்பநம் ॥ கூ

வொரமூடாஸு ரஜோ குணதமோ
குணங்களில்

ஸாஸாஸு ஆனந்தத்தின் அமுசம்
மட்டும்

ஸாலிந்யாஸு மலினஸ்வபாவமானதால்

திரொஹிதஃ மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸாஸு சுறிது (து

மெநியுடாஸு நிர்மலமாயிருப்பதால்

தது அந்த விருத்தியில்

விஷ்டி சைதன்யாமுசமானது

புதிவிம்பநா பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ.கை. ஜலம் அனேகவிதமாயிருப்பதால் ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களாய் வி
ளங்கலாம். அந்தக்கரண மொன்றாயிருப்பதால் அப்படி பேதமாய்த் தோன்
றக் கூடாதேயெனில்.

यद्वापिनिर्मलेनीरेवहेरौणस्यसंक्रमः ।

नप्रकाशस्यतद्वत्स्याच्चिन्मात्रोद्भूतिरेवच ॥

யடாவநி.உ.மெ.நீரெவஹொளஸுஸுஸு.உ. ॥

நபு.காஸஸு தது.து.வி.நா.உ.சு.ஹி.தி.ரெவ.வ. ॥ க

ய.அ.சு.வி.அ.ப்படி.அ.ந்.நி.யில்.போ.னல்
நி.உ.மெ.நீரெ. நிர்மலமானஜலத்தில்

வெஹு. அக்கினியின்

ஹெஹு. ஸு.உ. உஷ்ணம் சம்பந்

தமானதுமட்டுமிருக்கிறது

பு.காஸஸு பிரகாசத்தினுடைய

ந சம்பந்தமில்லை

தது. அதுபோலே

வி.நா.உ.சு.ஹி.தி.ரெ.வ.ச.தாமசவிருத்

திகளில் அறிவுமாத்நிரத்தினுடைய

ஆவிர்பாவமட்டும்

ஸு.அ. இருக்கிறது

அ.கை. சாந்தவிருத்தியில் சித்தும் ஆனந்தமுமெப்படித் தோன்றலாமெனில்.

௯௪௮

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

काष्ठेवौण्यप्रकाशाद्वाबुद्धवंगच्छतोयथा ।

शान्तासुखचैतन्यतथैवोद्दिमाप्नुतः ॥

वस्तुत्वभावमाश्रित्यव्यवस्थातूमयोस्समा ।

अनुभूत्यनुसारेणकल्प्यतेहिनियामकम् ॥

காஷ்டௌகவளஸ்ஸ உபுக்ஷாஸள அரவஸ்ஸ வம்மஸ்ஸ தெதாயயா ।

ஸாந்நாஸுஸுக்ஷைதந்யததேவோத்திமாமுதஃ || ௧௧

வஸ்துவ்வாவமாஸரித்யவ்யவஸ்தாதுமயோஸ்ஸமா ।

அநுபூத்யநுசாரெணகல்ப்யதேஹினியாமகம் || ௧௨

காஷ்டௌக கட்டையில்

ஷாந்நாஸுஸுக்ஷைதந்யததேவோத்திமாமுதஃ

அளவனவ இரண்டுகளும்

உலவா ஆவிர்பாவத்தை

யயா எப்படி

மஹக் அடைகின்றனவோ

தயா அப்படி

ஸாந்நாஸுஸுக்ஷைதந்யததேவோத்திமாமுதஃ

வஸ்துவ்வாவமாஸரித்யவ்யவஸ்தாதுமயோஸ்ஸமா

நிலும்

உலகி கிணவ ஆவிர்பாவத்தையே

சூஷுமகி அடைந்திருக்கின்றன

அ-கை. இப்படித் தோற்றவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

வஸ்துவ்வாவா வஸ்த்துக்களின் இப

சூஷுமகி அடைந்து (நகையால்

உலயொம் து திருஷ்டாந்ததாஷ்டா

ந்தமான இரண்டிற்கும்

வ்யவஸ்தா விவஸ்தை

வஸ்தா சமானமாகவே

சுந்நாஸுஸுக்ஷைதந்யததேவோத்திமாமுதஃ

வஸ்தாவந்தால்

நியாசிகா நிபமமானது

கஷுமகி கற்பிக்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. அவ்வனுபுகி பேதெனில்.

नवोरासुनमृदासुखानुभवइक्ष्यते ।

शान्तास्वपिकचित्कश्चित्सुखातिशयइक्ष्यताम् ॥

நவோராஸுநமரூபாஸுஸுவாநுபவஃஸக்ஷுதே ।

ஸாந்நாஸுஸுக்ஷைதந்யததேவோத்திமாமுதஃ || ௧௩

வோராஸுந மரூபாஸுஸுவாநுபவஃஸக்ஷுதே

சுக்ஷானுபவமில்லை

மரூபாஸு தமோசுணங்ககளிலும்

வஸ்தாவநுபவம் நான் ககியென்ற அ

னுபவமானது

ந ஸக்ஷுதே பார்க்கப்படவில்லை

ஸாந்நாஸுஸுக்ஷைதந்யததேவோத்திமாமுதஃ

சூஷுமகி ஒருக்கால் ஒருநிதமான

வஸ்தாநியாயம் சகவிசேஷமானது

ஸக்ஷுதா பார்க்கப்படுகிறது

விஷயபாநந்தம்.

சு ௪ ௯

அ-கை. முன் சொல்லப்பட்ட கோர முடவிறுத்திகளில் சுகமிக்கையென்பதை யனுபவமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

गृहक्षेत्रादिविषयेयदाकामोभवेत्तदा ।

राजस्यस्यकामस्यैवात्वात्तत्रनो मुखः ॥

மு ஹக்ஷேத்ரா டிவிஷயேயதா காமோ ஹவெதுதா ।

ராஜஸ்யஸ்யகாமஸ்யைவா த்வாத் தநோ முகஃ ॥ கச

மு ஹக்ஷேத்ரா டிவிஷயே விநிதிநமு தலான் விஷயங்களில் யதா காமோ எப்போது ஆசை ஹவெசு உண்டாகிறதோ ததா அப்போது ராஜஸ்யஸ்ய ரஜோகுணமான	சுஸ்ய காமஸ்ய இந்த ஆசையானது யொரகூசு பயங்கரமானதால் தது அந்த ராஜஸ்யவிறுத்தியில் முகஃ சுகமானது தொகிடைபாது
---	--

அ-கை. பின் என்ன காணப்படுகிறதெனில்.

सिन्धेन्नवेत्यस्तिदु खमसिद्धौतद्विवर्धते ।

प्रतिवन्धेभवेत्क्रोधोद्वेपोवाप्रतिकूलतः ॥

अशक्यश्चेत्प्रतीकारोविनादस्यात्सतामसः ।

क्रोधादिपुमहृदुःखंसुखशङ्कापिदूरतः ॥

ஸிந்ஹேந்நவெத்யஸ்திது ஸமஸித்தௌதத்வீவர்ததே ।

ப்ரதீவந்நவெத்யஸ்திது யொவெஷ்வாவாப்ரதீககூலதஃ ॥ கரு

அஸக்யஸ்தேத்ப்ரதீகாரோவிநா தஸ்யாத்ஸதாமஸஃ ।

க்ரோடாடிபுமஹ்ருஃஸுஸுகாஸ்காபிதூரதஃ ॥ கசு

ஸிந்ஹேந்ந நாம் இப்போது யெத்தனி குகிற காரியம் சித்திக்கமுமோ நவா ஐதி சித்திக்கமாட்டாதேதாவெ ன்று ஹ்ருதஸு ஸிந்ஹே இப்படி சஞ்சலகுபமா னதுக்கமிருக்கிறது சுஸிஹ அந்தக்காரியம்சித்திக்காத பசுத்தில்	ததிவயதெத அந்த துக்கம் விறுத்தி யாகிறது [தத்தில் ப்ரதீவந்ந அப்படிக்கெடுத்தவனி ப்ரதீககூலதஃ விநா தம்மொய்ததின க்ரோயல் குவிராதமாவது (ஸே யெஷ்வா அல்லது துவேஷமாவது ஹவெசு உண்டாகும் (பானது ப்ரதீகாரஃ எதிரிக்குப்பிரதிகிசுசை
--	--

கூ.அ.௦

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

கூலக்யோவெசு செய்யமுடியாமல்போ
கும் பசுஷத்தில்
விஷாஷம் ஸ்யாசுஅழகையாக ஆகிறது
ஊம் அந்த அழகையே
சாஹம் தமோ குணமாகிறது (ளில்)
கெடாடாடிஷு குரோதாதிவிருத்திக

ஸுஹஸ்கா கவி சுகத்தினுடையபி
ணப்புக்கூட (தால்)
உராகம் வெகுதூரத்தில் போவ
ஹூம் மகத்தான துக்கம்மெ
ன்மேலும் உண்டாய்க்கொண்டேயி
ருக்கும்

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சுகம் வருமென்பதெப்படியெனில்.

काम्यलाभेर्हृत्तिशान्तातत्रमहत्सुखम् ।

भोगेमहत्तरं लाभसक्ताविषेदवहि ॥

காஜ்யலாபஹைஷுஷ்ய திஸ்தானா தகுஹதூவடி ।

வொமெஹதூரம்வாஹவஸதூவீஷுஷெவஹி ॥ கள்

காஜ்யலாபே சாந்துவிகனுக்கு இச்சி
த்தவிஷயம் லபித்தால்
ஹைஷுஷ்ய திஸ்தானா சந்தோஷ விருத்தி
ஸானா சாந்தமாயிருக்கும் (பானது
தகு அந்தசாந்தவிருத்தியில்
ஹதூவம் மகத்தான சுகங்காணப்
படும்

வொமெ அந்த விஷயபோகத்தில்வ
ருகிறசுகம்
ஹதூரம் அதிக மகுத்துவமாகும்ஆ
கையால் பெறக்கூடியதான
வாஹவஸதூ விஷயலாபத்தையுடை
ய ஆசுத்தியிருந்தாலும் [யிருக்கும்.
ஊஷுஷவஹி ஆசைசுஷத்தாகவே

அ-கை. அப்போது ஞானனத்திற்கும் இதற்கும் பேதமேனெனில்.

महत्तमं विरक्तौ तु विद्यान्देतदीरितम् ।

ஹதூவிரக்தா துவிஷ்யாந்ஹதேததீரிதடி ।

விாகுளது ஆசையன்றியிருக்கி
ரதாலுண்டான
கஹதூரம் அந்தஆனந்தம்அத்திய

ந்தம் மகத்துவம்பொருந்தியநென்று
வீஷ்யாந்ஹ விந்தியானந்தத்தில்
ஊபரிதா சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் யெப்படி பிரம்சுகம் பிரதிபலிக்குமெனில்.

एवंशान्तौ तथोदायैः क्रोधलोभनिवारणात् ॥

यद्यत्सुखं भवेत्तत्तद्वैष्वप्रतिविब्वनात् ।

वृत्तिष्वन्तमुखास्वस्य निविघ्नप्रतिविब्वनम् ॥

வாவஸ்தானா தாளதாமெஷுஷ்யாமெவாஹவஸதூவீஷுஷெவஹி ॥ கஅ ॥

வருத்தியை உபாஸவது நிவிஷ்யம்புதிஸிம்ஸந் || ௧௯

கூடாணா . சாந்தவிருத்தியிலும்

தமிழ் அப்படியே

ஒளையெய்த உதாரகுணத்திலும்

கெஞ்சியொலி நிவாரணாக ரஜோகு

ணமற்றதால் குரோதமும் ஆசைய

ற்றதால் லோபமும் இன்மையால்

யச.யச இந்த விருத்தியில் யாதொரு

யாதெதாரு

ஸா.பா.ஹெவசு சுகமான துண்டாகி

றதோ

அ-கை. பிர்மத்திற்கு எத்தனை ஸ்வபாவம் அவைகளுடைய யெந்த ஸ்வபாவம் எங்கே காணப்படுமெனில்,

தக.தக அந்தந்த சுகமாக

சூர்த், உவ பிர்மத்தான

புதிதாய் நான் பித்திரி பித்திரி

டியால்

சுனாமி-பாலை அந்தர்முகங்களாயி

ருக்கிற

வரதரிஷு- விருத்திகளில்

சுய, இந்த பிரமத்தினுடைய

புதிஸிங்ஷம் பிரதிபிம்பமானது

நிவி-ஊம் யாதொருதடையன்றியில்

விளங்கும்.

सत्ताचितिस्सुखंचेतिस्वभावाब्रह्मणस्त्रयः ।

मृच्छिलादिषु सत्तैव व्यज्यते नेतरद्वयम् ॥

सत्ताचितिर्द्वयव्यक्तधीवृत्त्योर्धोरमूढयोः ।

शान्तवृत्तौत्रयं व्यक्तं मिश्रं ब्रह्मेत्थमीरितम् ॥

अमिश्रंज्ञानयोगाभ्यान्तौचपूर्वमुदीरितौ ।

आद्येध्यायेयोगचिन्ताज्ञानमध्यायचोद्धियोः ॥

வதாதி திஸ்ஸுபெதிஸ்ஸவாஸுண்ணஸ்ஸய: |

உய்யுறா ழிஷுஸு வெ துவவுஜு தெந தாழயி || ௨௦

வதூர்தி அபயம் வதுகாய்வு தெரவெபுரஜகுமயொ:

பராஜதவர்துளத்ருயம்வகந்திராஸ்ரஹக்ஷீரிதம் || ௨௧

சுலிதரஹா நயொமா ஹாரதள வவசிவபூஹிரதள ।

சூரேஜ்யாயெயொமலிநாஜநாநஜ்யாயெயொய்யொஃ || ௨௨

ஸதா விதி: சத்து சத்து

உலுபுலு அனந்தமென்றும்

ஐ.தி.ஸ்ரீரங்கன் இப்படி பிர்மத்திற்கு

சுயம் ஸ்ரீ

ஸ்வபாவங்களுமுண்டு

பெரியவாழ்வு மன்கள்முடையவ
களியே

ஸ.நா.வனய சத்துமாத்திரம்

சு. 22

பஞ்சதாபிரகரணம்.

வஜ்ஜெத காணப்படும்

உதாச வேறான

அயம் சித்தம் சுகமும்

ந காணப்படமாட்டாது

வொரஜெதயொம் ரஜோகுணாதமோ

குணங்களான

யீயுதெயோ புத்தி விருத்திகளிலே

வதூ.விகிச் சத்தம் அறிவும்

அயம் இந்த இரண்டும்

வஜ்ஜெத பிரகாசமாகக்காணப்படும்

ஸாணவஜ்ஜெத சாந்தவிருத்தியில்

தூய சச்சிதானந்தம் மூன்றும்

வஜ்ஜெத விளங்கும்

விஜ்ஜெத இவ்விலகமின்மையா

ல் இந்த சச்சிதானந்தத்தைமிச்சி

பிரம்மமென்று

அ-கை. இனி மாயாநகரத்தைப் பிரித்துக் காட்டவேண்டுமெனில்.

असत्ताजाड्यदुःखद्वेमायारूपत्रयान्विवदम् ।

असत्तानरशृङ्गादजाड्यकाष्ठशिलादिषु ॥

घोरमूढधियोदुःखमेवंमायाविजृम्भिता ।

शान्तादिबुद्धिवृत्त्येक्यान्मिश्रब्रह्मतिकीर्तितम् ॥

சுவதூஜாபூஜைவெவெவையாநடுவதூயாக்கிதா ।

சுவதூநரஸூஜாஜாபூஜாஸூஜாபூஜா ॥ உக

வொரஜெதயொம் ரஜோகுணாதமோ

ஸாணவஜ்ஜெத சாந்தவிருத்தியில்

சுவதூதூ மாயையினுடைய அசத்

துதன்மை ஒன்றும்

ஜாபூஜைவெவெவையாநடுவதூயாக்கிதா

அ-கை. அந்த நகரத்தைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

ஸாணவஜ்ஜெத பரிசுக்கொம்பு முத

லானவைகளில்

உதாச வேறான

ஸாணவஜ்ஜெத சாந்தவிருத்தியில்

வொரஜெதயொம் ரஜோகுணாதமோ

குணங்களான

யீயுதெயோ புத்தி விருத்திகளிலே

வதூ.விகிச் சத்தம் அறிவும்

அயம் இந்த இரண்டும்

வஜ்ஜெத பிரகாசமாகக்காணப்படும்

ஸாணவஜ்ஜெத சாந்தவிருத்தியில்

தூய சச்சிதானந்தம் மூன்றும்

வஜ்ஜெத விளங்கும்

விஜ்ஜெத இவ்விலகமின்மையா

ல் இந்த சச்சிதானந்தத்தைமிச்சி

பிரம்மமென்று

அ-கை. இனி மாயாநகரத்தைப் பிரித்துக் காட்டவேண்டுமெனில்.

சுவதூஜாபூஜைவெவெவையாநடுவதூயாக்கிதா

சுவதூநரஸூஜாஜாபூஜாஸூஜாபூஜா ॥ உக

असत्ताजाड्यदुःखद्वेमायारूपत्रयान्विवदम् ।

असत्तानरशृङ्गादजाड्यकाष्ठशिलादिषु ॥

घोरमूढधियोदुःखमेवंमायाविजृम्भिता ।

शान्तादिबुद्धिवृत्त्येक्यान्मिश्रब्रह्मतिकीर्तितम् ॥

சுவதூஜாபூஜைவெவெவையாநடுவதூயாக்கிதா

சுவதூநரஸூஜாஜாபூஜாஸூஜாபூஜா ॥ உக

வொரஜெதயொம் ரஜோகுணாதமோ

ஸாணவஜ்ஜெத சாந்தவிருத்தியில்

சுவதூதூ மாயையினுடைய அசத்

துதன்மை ஒன்றும்

ஜாபூஜைவெவெவையாநடுவதூயாக்கிதா

அ-கை. அந்த நகரத்தைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

ஸாணவஜ்ஜெத பரிசுக்கொம்பு முத

லானவைகளில்

வீஷயானந்தம்.

௧௮௩

காஷ்மீராவீஷயானந்தம் கட்டைதல்முதலான
 னனைகளில்
 ஜாய் ஜாய் தன்மையும்
 மொரோ? குலமொரோ ரஜாகுணதமோ
 குணங்களில்
 டுஃபா துக்கத்தன்மையுமாக
 வனவா இப்படி
 ராயாவீஷயானந்தம் மாயையானதுவிஜி
 ரிம்பித்திருக்கிறது

மாயாவிஷயானந்தம் கட்டைதல்முதலான
 முதலான சற்குணங்களையுடையபு
 த்திவிருத்தியில் விசாரமின்மையா
 ல் பிரமத்தோடே பேதந்தெரியாம
 ல் ஒன்றாகத் தோற்றுவதால்
 விஷய கலப்பான
 ஐஹ பிர்மமென்று
 ஐகி இப்படி
 ஸாரிகா சொல்லப்படுகிறது

அகை. பிரமத்தை பெப்படி தியானம்பண்ணுகிறதெனில்.

एवंस्थिते त्रयो ब्रह्मध्यातुमिच्छेत्पुमानसौ ।
 नृशृङ्गादिमुपेक्षेत्तशिष्टं ध्यायेद्यथायथम् ॥
 शीलादौ नामरूपे द्वेत्यक्ता सन्मात्रचिन्तनम् ।
 त्यक्त्वा दुःखं घोरमूढाधियोऽस्सच्चिद्विचिन्तनम् ॥
 शान्तामुऽसच्चिदानन्दां स्त्रीनप्येवं विनितयेत् ।

வனவாஷிதெசூயொஸுஹயூதாவிஷயானந்தம் |

நுஸூமாவிஷயானந்தம் கெஷதஸிஷயானந்தம் || ௨௫

ஸிவாஜனநாஜனவிஷயானந்தம் கெஷதஸிஷயானந்தம் |

கெஷதஸிஷயானந்தம் கெஷதஸிஷயானந்தம் || ௨௬

ஸாண்டாவஸிஷயானந்தம் கெஷதஸிஷயானந்தம் || ௨௭

வனவா இப்படி இந்தமாயை

ஐக்கெசூயம் மூன்றுவிதமாக யிருந்
 துள்ளன வில்

கவனவா. வஸிஷயானந்தம் இந்தமுமுஷயானந்தம்
 யபுருஷன்

ஐஹ பிர்மத்தை

யூதாம் தியானம்செய்ய

ஐஹ இச்சித்தம்

நுஸூமாவி பனித்தகொம்பு முத

லானதை

உபெகெஷத உபெகெஷதத்தக்கது

ஸிஷயானந்தம் பிர்மமானஜடதுக்கங்களை

யூதாம் எப்படிபெப்படிதனக்கதி

காரயோக்கியமோ

யூதாம் அப்படியப்படி தியானம்

பண்ணுவண்டியது

ஸிவாஜன அதெப்படி யென்றால் கல்

முதலானதில்

நாஜனவிஷயானந்தம் நாமரூபங்கள்

கெ இரண்டையும்

கெஷத தள்ளி [நித்திரைவண்டும்

ஸுநு துவிஷயானந்தம் சந்தைமாத்திரம்

சு.அ. ௨

பஞ்ச தச ப் பிரகரணம்.

வொரபெய்யொஃ ரஜோகுணதமோ
குணங்களில்
உஃவம் இருக்கிற துக்கத்தை
உஃவம் தள்ளி
வஃவம் சத்தையும் சித்தையு
ம் சிந்திக்கவேண்டியது
அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்க வேண்டியதெனில்.

ஸாஜாவம் சாந்தவிருந்திகளில்
வஃவம் சச்சிதானந்தங்களான
சுஃவம் மூன்றையும்
வஃவம் இப்படி
வஃவம் சிந்திக்கவேண்டியது

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्रश्चिन्ताः क्रमादिमाः ॥

मंदस्यव्यवहारेपिमिश्रब्रह्मणिचिन्तनम् ।

उत्कृष्टंवक्तुमेवात्रविषयानंदईरितः ॥

கனிஷ்டமெய்யொத்தூஷ்டாஸ்திஸ்திந்தாஃ க்ரமாதிமாஃ ॥ ௨௭

மந்தஸ்யவ்யவஹாரேபிமிஷ்ரப்ரஹ்மணிசிந்தனம் ।

உத்தூஷ்டவக்துமேவாத்ரவிஷயானந்தைரீரீரீதஃ ॥ ௨௮

கனிஷ்டமெய்யொத்தூஷ்டஃ அத்தமமாயு
ம் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிரு
க்கிற

ஃவம் இந்த

கிஷ்டஃ மூன்றுவிதங்களான

விஷ்டஃ சிந்தனைகள்

மந்தஸ்ய மந்தாதிகாரிக்கும்

சுஃவம் கிரமமாக

வ்யவஹாரஸுவி வியவகாரத்திலும்
சுஃவம் மிகரப்பிரம்த்தில்
விஷ்டஃ சிந்தனைஞ்சொன்னது
உத்தூஷ்டஃ அவனுக்கும் மேன்மையை
வஃவம் சொல்லுவதற்கு
சுஃவம் இந்தப் பிரமானந்தத்தில்
விஷ்டஃ விஷயானந்தமானது
ஃவம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும்
மேலான தியான மிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेरैशैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।

चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥

नद्यानंज्ञानयोगाम्यां ब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஃவம் அஃவம் உத்தமமாயு உத்தமமாயு உத்தமமாயு ॥ ௨௯

விஷ்டஃவாஸனாநந்தேய்யானமுக்ஞ்சுதவீதம் ॥ ௨௯

நடியானஞ்ஞானயோகாம்யாப்ரஹ்மவித்யைவஸாக்ஸு ॥ ௨௯

விஷயானந்தம்.

சு அரு

ஷாஷாஸ்திரே நு உதாஸிநேவீனா
யிலோவென்றால்
யீபுபெதூ புத்தி விருத்தியினுடைய
மெய்யிலுள்ள அபாவமிருப்பதால் அ
ப்போது ஆந்தாம ஸ்வரூபத்தைப்
பாவிப்பது

உதாரணமாக உத்தமத்துக் கெல்லாம்
உத்தமமாயிருக்கிற

விஷயம் சிந்தனமாகிறது ஆகையால்
வாவாநா மனே வாசனாந்தமாகிற இ
ந்த விஷயானந்தத்தில்
உதாஸிநேவீனா நாலுவிதமாயிருக்கிறது
தமமத்திய உத்தம உத்தமோத்தம
ரூபமான

புராணம் தியானம்
உதூ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்த தியானத்தை கீழ்க்கிரந்தத்தில் சொன்ன அதிகாரிக்குச் சொ
ல்லக்கூடாதோவெனில்.

ஜோநயொமாலும ஞானந்தாலும்
யோகத்தாலு முண்டாகிறது
புராணம் தியானமென்று

ந சொல்லக்கூடாது
வா அது
ஹ் ஹவிஷ்யா. ஹவ பிரம்ஞஞானந்தா
னே அன்றோ

அ-கை. பிரம்ஞஞானமில்லாத இந்த தியானம் யென்னத்திற்காக சொ
ல்லவந்தீடு னில்.

ध्यानेनैकाग्र्यमापन्नचित्तेविद्यास्थிரीभवेत् ॥

புராணமென்கா முராவனெவீதேவிஷ்யாஸ்திரீஹவெசு ॥ ௩௦

யுராணம் இந்த தியானத்தினால்
விடே சித்தமானது
வென்கா முராவனெவீதேவிஷ்யாஸ்திரீஹவெசு
சுவரூப அடைந்த தேயானால் அந்

தசித்தத்திற்கு
விஷ்யா இந்த பிரம்ஞஞானமானது
ஸ்திரீஹவெசு ஸ்திரமாய்ப்பவிக்கும்

அ-கை. அதினால் யென்னகடைக்கு மெனில்.

विद्यायांसच्चिदानन्दाखण्डैकरसात्मताम् ।

प्राप्यभान्तिनभेदेनभेदकोपाधिवर्जनात् ॥

शान्ताघोराशिलाद्याश्चभेदकोपाधयोमताः ।

योगाद्विवेकतोवैषामुपाधीनामपाकृतिः ॥

விஷ்யாயாஸ்வஹிஷாநநாஸவனென்காஸாதூதா ॥

புராணலாஜிநவெநெநவெநகொலாயிவஜயநாசு ॥ ௩௧

विषयानन्द एतेन द्वारेणांतः प्रविश्यताम् ॥

விஷயம் நடிவன தெய்வம் அறணா ன்ரு விஸ்தாரம் || ௩௪

ஸ்ரீ ஸ்ரீ சீரானியெழுநூல் பிர்மான்
 தமென்கற பேருடன் கூடின இந்த
 கிரந்தத்தில்
 புனுகூர் ஐந்தாவது
 சுபாயம் அத்தியாயமாகிற
 விஷயம் நஹி விஷயானந்தமானது

ஊர்நிலைச் சொல்லப்பட்டது
எனவென்று இந்த -
அரண்மனை வழியாகத்தெரிந்தவன் தெ-
ரியாதவனுள் அனைவரும்
கூடிப் பிர்மத்திற்குள்ளே
புறப்புகாப் பிரவேசிக்கத்தக்கது

ஆ-கை. இந்த கிரந்தாப்பி பாசபலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रायाच्छ्रीसद्गुरुर्येनब्रह्मानन्देनसर्वदा ।

पायाच्चप्राणिनस्सर्वान्स्वाश्रितान्शुद्धमानसान् ॥

ஹிபாலி ஸதாநாமெய்யுந்நவாந்நெழ்நவாந்நெழா |

வாயா_வவ்_வபா_பணி_நவ_வவ்_வபா_பநா_நரி_{ரி}தா_தந_நஜ_ஜந_நவ_வந_ந || கந

யெந யாதொரு
ஓஹாநதெந் பிர்மானந்தத்தினால்
வவட்டா எப்போதும்
ஸ்ரீவத்யாஹம் ஸ்ரீசற்குருவானவர்
ஓயாது பிரதிபையடையட்டும்
வாஸுதாநு தன்னை அடைந்தபேர்

கனாயும்
ஸஹோபலாநு சத்தமானமனதையு
டையவர்களாயுமிருக்கிற
ஸஹோநு சகலமான
பிராணிநீ.உ பிராணிகளையும்
பாயாச ரக்ஷிக்கட்டும்

அ-கை. கிரந்த கர்த்தாவின் அந்தரங்க அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

विद्यारण्याद्वैद्याद्वयधेरिवभवस्यहिविनुत्यै ।

वक्ष्याम्यास्वाद्यन्तांपञ्चदशप्रकरणानिभक्ष्याणि ॥

விஜயாநந்தாஜெ அஜயா அய்யா யெரிவலவஸு வறிவி நுமெது |

பெய்த நாளிலாடிஞ் சுவஞ்சுழிப் புகாண நாநிலசுழி அணி ||

விஜயாநாயக வித்தியாநம்பலோன்ற
யெவடிசு மேலானவைத்தியரிடத்
தில் நின்று
வ்யாபு: ஸ்வஸியாதிக்குமருந்து சாப்
பிவெதுபோல

ஊவலு வமி ஜனனமரணாருடமான ச
ம்சாரம் (ட்டு
விந-லெகு நிவிர்த்தியாகும் பொரு
வனுடலுபுகாணாமி பதினைந்துபடி
ரகரணங்கொடும்

கூ அ அ

பஞ்சதாசப்பிரகரணம்.

வாயுநி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியக லக்ஷண பக்ஷணங்களானவைகள்
 ரங்களாயுமிருக்கிற | ஸ்வாஜ்ஞாநாலுவாக்கிலும் திரு-
 ப்திபாப் சாப்பிடத்தக்கது.

வி-ம். இப்பதினைந்து பிரகாணங்களையும் குருபதியுடன் எவர்கள் கேட்டு
 றார்களை படிக்கிறார்களோ அவர்கள் பிர்மகைவல்லிய மோஷத்தை அடை
 வார்களென்று குருபாதத்தில் சபதம்செய்து சாஸ்திரம் முடிக்கப்பட்டது.

விஷபானந்தம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ நிவாஸ்ராவவா வாயுகூ த ஸ்ரொடி நமஸ்காரம்.

உநாக்ஷா ஹொகலாஸுநயாநயாபுநீ வட்டநெஹீர
 ரதெவெஃ ஸ்ரஹஸ்ரீ ராஜயிம்மாவுஸுயஜாநிவநெஃ நிதிபுதா
 டிராவித்யா | விஜாரணுபுணீ தாஸுயவரவிநுதா வனு
 டுஸாவிபாயா தஸுஃவாஸுநாநிவா ஸுதிவடிவபிதா
 யொஜிநீலாவரஜா || க || வனுஸுநாபுநகரணெஷ்யபுஸாரா
 யுடிவிகா | ஸ்ரீஜகூநாநாநாவு வுசுதவயெபுண நிதிபுதா ||
 ஸ்ரீராஜயிம்மவிஜயம் ஸ்ரஹநநாவுயொமிநா | நிதிவெவ
 வயுதனுவிஸுயாநதஜுதா || க || வநதஜுநுசுயம்ஸஜு
 யுதாஜிவயுதா | வதாஸநெடிநாயெவ ஸ்ரஹ
 ஹுயபுஸஜதா || ச ||

பஞ்சதாசப்பிரகரணம் சம்பூர்ணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௩௨	சகலிற்ப	சலிகற்ப
௮	௩௩	ரஹ	ரஹ
௧௫	௧௮	ஹ	ஹ
௧௭	௧௭	இட்சை	இச்சை
௨௧	௫	பிம்ப	பிம்பி
”	௧௧	செற்படி	சொற்படி
”	௧௨	வராயிரு	வராயிரு
௨௨	௧௬	சூராதலீதீநி	சூராதீநி
௨௫	௯	பிராஜி	பிராஜி
௨௮	௩	உராமுதெ	உராமுதெ
”	௫	வராமுநி	வராமுநி
”	௧௨	பஞ்சகோச	பஞ்சகோச
”	௩௨	சுகளிச்சை	சுகங்களிச்சை
௨௯	௯	பூவூதீர	பூவூதீர
௩௧	௫	யாதிகா	யாதிகா
௩௨	௨	ஹாநாதம்	ஹாநாதம்
”	௧௨	நூவலா	நூநவலா
”	௧௪	நூவலா	நூநவலா
”	௧௮	நூவலா	நூநவலா
௩௩	௭	அனுவிருத்திரு	அனுவிருத்திரு
௪௫	௧௮	பண்ணுகிறது	பண்ணுகிறது
௪௮	௯	அச்சத்தான	அசத்தான
௪௯	௨௨	சந்திக்க	சந்திக்க
௫௫	௫	ஜநி	ஜநி
”	௨௨	ஹாதாகூலி	ஹாதாகூலி
௬௦	௭	வசுஷானாரா	வசுஷானாரா
”	௯	வசுஷானாரா	வசுஷானாரா
”	௧௩	வசுஷானாரா	வசுஷானாரா
”	௨௭	நிரவயமான	நிரவயமான

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிந்தம்.
கூக	2	சங்கித்த	சங்கிக்க
கூக	கக	ரூஉவொஹ வொவெஹ	ரூஉவொஹ வவெஹ
கூஉ	கரு	அந்தகட	அந்தகட
கூஉ	உக	வெதுது	வெதுது
கூந	ச	சவெஹெஹ	சவெஹெஹ
கூரு	ச	சவஹெஹ	சவஹெஹ
கூஎ	உரு	இரண்டு	இரண்டு
எக	உரு	வெநாது	வெநாது
,	உசு	வெநாது	வெநாது
எஉ	ரு	உவொஹெஹ	உவொஹெஹ
,	எ	வெத	வெத
,	கஉ	சங்கிது	சங்கிது
,	கந	சங்கிது	சங்கிது
,	நா	கவித	கவித
எகூ	ரு	ககூது	ககூது
,	எ	ககூது	ககூது
,	கசு	வெதுது	வெதுது
எஎ	க	பொருட்டு	பொருட்டு
எஅ	உ0	சுருவொஹிதி	சுருவொஹிதி
,	உஉ	சுருவொஹிதி	சுருவொஹிதி
எகூ	உஎ	அகாசத்த	அகாசத்த
அக	உந	யவதுத	யவதுத
அஅ	க	சவெஹெஹ	சவெஹெஹ
,	கரு	வெசவிவெக	வெசவிவெக
,	உ0	வெவெது	வெவெது
கூக	உரு	கூகூ	கூகூ
கூந	கஉ	உவொஹெஹ	உவொஹெஹ
கூசு	ந	அந்தத	அந்தத
கூசு	ககூ	வொஹ	வொஹ
கூரு	கரு	வெவெது	வெவெது

பிழைத்ருத்தம்

ந

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூகூ	கூகூ	சதா	சத்தா
கூகூ	கூகூ	தூலா இருந்ததி	தூலா இருந்ததி
கூகூ	கூகூ	மூராவெ	மூராவெ
கூகூ	கூகூ	புஜி	புஜி
கூகூ	கூகூ	எவகிறனா	எவகிறனா
கூகூ	கூகூ	அனாத்துமா	அனாத்துமா
கூகூ	கூகூ	மொவதெ	மொவதெ
கூகூ	கூகூ	தாவடிஷ்ஷி	தாவடிஷ்ஷி
கூகூ	கூகூ	சுமாதூ	சுமாதூ
கூகூ	கூகூ	நித்தியரென்	நித்தியரென்றும்
கூகூ	கூகூ	ராமஸகா	ராமஸகா
கூகூ	கூகூ	பரமாத்மான்	பரமாத்மாவான்
கூகூ	கூகூ	தாவஜெசு	தாவஜெசு
கூகூ	கூகூ	நிஷிதி	நிஷிதி
கூகூ	கூகூ	பிரபாசத்தனத	பிரபாசத்தனத
கூகூ	கூகூ	பிரஞான	பிரபஞ்ஞான
கூகூ	கூகூ	பூகூ	பூகூ
கூகூ	கூகூ	உஜீரிதா	உஜீரிதா
கூகூ	கூகூ	உஜீரிதா	உஜீரிதா
கூகூ	கூகூ	உஜீரிதா	உஜீரிதா
கூகூ	கூகூ	பூகூ	பூகூ
கூகூ	கூகூ	அப்பிராச	அத்திராச
கூகூ	கூகூ	பூகூ	பூகூ
கூகூ	கூகூ	உஜீரிதா	உஜீரிதா
கூகூ	கூகூ	உஜீரிதா	உஜீரிதா
கூகூ	கூகூ	நிஷிதி	நிஷிதி
கூகூ	கூகூ	மெனிம்	மெனிம்
கூகூ	கூகூ	முண்டெதில்ப	முண்டென்பதில்
கூகூ	கூகூ	பூகூ	பூகூ
கூகூ	கூகூ	பூகூ	பூகூ

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௦௭	௧௨	ஜலஜோ	ஜலஜோ
௨௧௦	௭	ஸஸாஸா	ஸஸாஸா
௨௧௧	௮	ஸாஸெயெஷெ	ஸாஸெயெஷெ
௨௧௫	௧௨	பெரியவாளால்	பெரியவாளான
௨௨௪	௯	சுவஸ்யுஜெஸவதி	சுவஸ்யுஜெஸவதி
"	௨௨	ஸிசாரி	ஸிசாரி
௨௨௬	௨௪	அர்த்தமென்று	அதர்மமென்று
௨௨௯	௨௨	தலுஷாலாவ	தலுஷாலாவ
௨௩௨	௨௦	விவாஸபெடா	விவாஸபெடா
௨௩௫	௨	ஸிஸியதி	ஸிஸியஸுதி
௨௩௭	௧௧	விஸாஸெயெ	விஸாஸெயெ
௨௪௩	௨௫	தத்தவம்பத	தத்தவம்பத
௨௫௮	௪	ஸியர்த்தார்த்தமில்லை	ஸியர்த்தமில்லை
௨௫௦	௧௩	ஸுஸெஸாஸவதி	ஸுஸெஸாஸவதி
௨௫௧	௨௩	போஸதம்	போஸவாம்
௨௫௮	௫	வடி	வடி
"	௨௫	ஸுஸசகருண்டோ	ஸுஸசகருண்டோ
௨௬௬	௯	தவதஸவ	தவதஸவ
௨௬௭	௩௦	ஸெஸாயஸு	ஸெஸாயஸு
௨௭௭	௮	சம்சாரி	சம்சாரி
௩௨௩	௨௨	திருஷ்டார்த்தங்களை	திருஷ்டார்த்தங்களை
௩௨௪	௨௪	மறதித்திரத்தில்	மறதிமாதிரத்தில்
"	௨௫	சம்சாராமானர்த்தம்	சம்சாராமானர்த்தம்
௪௧௩	௧	௩௧௪	௪௧௩
௪௪௪	௬	தயிஸாயஸவரி	தயிஸாயஸவரி

FAMILY PLANNING

ADVICE TO ALL MARRIED PERSONS

1. India's population is rapidly growing. The problem of regulating the population is of utmost importance in the context of national planning. The Government of India have, therefore, declared it to be their policy to promote the spread of Family Planning among the people. Regulation of birth is a matter of equal importance to the individual couples also. It is the surest way of protecting the health of the wife, promoting the welfare of the children and giving them the best start in life which may be in the means of the parents to provide.

2. *Permanent methods of Family Planning.*—This national and family duty can, no doubt, be discharged by the adoption of temporary methods of contraception. But, once you have already had sufficient number of children and are sure you do not want any more or your wife's health cannot afford another pregnancy and child-birth, you will do well to adopt the permanent method of Family Planning, viz., vasectomy for the husband or salpingectomy for the wife. Both can then be free from the fear and anxiety of another pregnancy.

3. *Intensive scheme for popularisation of surgical methods.*—In order to encourage people to come forward to undergo the operation in large numbers, the Government have sanctioned a scheme for the popularisation of surgical methods in Madras City. The benefit of the scheme is extended to men who have not attained the age of 50 and to women who have attained the age of 24 or above. The scheme is applicable only to persons who have not less than three living children. Every such eligible person who undergoes sterilisation operation (vasectomy for men and salpingectomy for women) will be paid a compensatory allowance of Rs. 30 after the operation to cover the loss of emoluments during the period of operation or conveyance charges for going to hospital and return home after the operation. Payment of the compensatory allowance is made at the hospital itself after operation on the same day.

4. *What is Vasectomy?*—Vasectomy is the operation of male sterilisation. It is a very simple operation by means of which a man is rendered permanently sterile and unable to beget children. The tubes called the Vas Deference conveying the spermatozoa from the testes to the seminal vesicles and thereby to the seminal fluid, are excised to the extent of about half inch and ligatured. In other words, a small portion of the tubes is cut out thus preventing the passage of spermatozoa or the male element responsible for fertilising the female element from reaching the seminal fluid.

Where is it performed?—Under the scheme, Vasectomy operation is done free in the following hospitals:—

- (1) Government General Hospital.
- (2) Government Stanley Hospital.
- (3) Government Royapetta Hospital, Madras.
- (4) Government Hospital and Kilpauk Medical College, Madras.

5. *How long will one have to stay in hospital?*—The operation is performed under local anæsthesia, i.e., a small amount of Novocaine solution is injected into the skin which renders the part insensitive to pain. The patient remains fully conscious, and the operation is performed within 15 to 20 minutes. Confinement to bed is not necessary even for a single day. The individual may return to work after a week's rest at home. But shortly after operation he should not lift heavy weight or drive a car.

6. *What is the physical effect of the operation?*—Vasectomy should not be mistaken for castration where the testes (or the ovaries in the female) are removed. Vasectomy does not unsex the individual for, it does not involve the removal of any of the sex glands. It does not diminish sexual desire or enjoyment. It does not impair potency or staying power. It does not produce hormonal imbalance. Only the seminal fluid is rendered free from sperms, one of which, out of the millions produced every time, is enough to fertilize the ovum.

7. *Is it a new experiment?*—Vasectomy is no new idea. It is being done in several countries. In all the States in the United States of America, and particularly in the States of California and North Carolina, vasectomy is

performed. Careful records have been kept and research undertaken on the after-effects of this operation. The considerable evidence that is available on this question demonstrates convincingly that there are no deleterious effects as a result of this operation on the male. On the contrary, due to the absence of fear and other psychological reasons, the health of those men who have undergone Vasectomy has, in many cases, actually improved.

8. *What is Salpingectomy?*—Salpingectomy in the female is similar to that of Vasectomy in the male. It prevents permanently the ovum or egg from passing into the uterus. It renders the women permanently sterile and unable to have any more children.

9. *How long will one have to stay in hospital?*—The operation is best performed within two to three days after delivery, when the woman is in hospital. It will be easier to perform the operation at this time, because the uterus and appendages are larger and have not descended into the pelvis and as such the incision will not be a big one. After 46-72 hours, the chances of organisms reaching the uterine cavity are also greater. It may be done under general spinal or local anæsthesia. A small portion of the tubes conveying the eggs from the ovaries into the uterus is ligatured and cut out. It does not entail prolonged hospitalization or rest at home.

10. *Where is it performed and what are the benefits?*—Under the scheme operations will be done at the Government Hospital for Women and Children, Egmore, Government Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children and Raja Sir Ramaswami Mudaliar Lying-in Hospital promptly.

The operation is done free of charge.

11. *How many persons have got these operations performed already?*—Within the last three years, no less than 2,946 persons have got themselves sterilized in the Government hospitals in the Madras City alone. The total number of such persons reported from all the districts in the State during this period is 3,834. The number for all the States of India is 41,391. These persons are thoroughly satisfied with the operations and many of them have expressed the view that they would recommend it to their friends.

12. *How to get free transport for Salpingectomy cases?*—As soon as the mother is willing to undergo Salpingectomy operation it should be expressed in writing by the party concerned giving the name of the hospital in which she desires to be admitted for confinement and Salpingectomy operation. On the basis of this undertaking, a letter will be issued to her by the Head of the Hospital concerned with a copy to the District Fire Officer, Madras-8, wherein it will be mentioned that the party is willing to undergo sterilization operation and she is authorized to send a requisition for admitting herself for confinement and Salpingectomy operation. As and when pain appears, the party may arrange to call for the service of the Madras Fire Service Ambulance directly. The persons in charge of the Madras Fire Service Ambulance will take the mother to the hospital concerned on receiving the letter of authorization referred to above. The authorities of the hospitals concerned will arrange for the Madras Fire Service Ambulance to take back the mothers who undergo the operation to their residences. In the event the mother does not undergo the sterilization operation after utilizing the services of the Madras Fire Service Ambulance, she will be asked to remit the charges incurred therefor at the hospital concerned before her discharge from the hospital.

13. *What is the physical effect of the operation?*—It leaves only a small thin scar on the abdomen. The woman may go home within a week of the operation. The ovaries or uterus are not removed. The woman will menstruate normally and will be able to lead a normal married life. She will be able to perform all her household duties as before. Her health will improve because the fear of unwanted pregnancy has been removed.

14. *Is it necessary to wait till a child birth to have this operation?*—It can also be done any time like say other operation, except during pregnancy, either abdominal or through the genital passage. Only, the incision will be longer if it is not done immediately after child birth.

15. *Is it necessary for both the husband and wife to undertake the operation?*—It is not necessary for both the husband and the wife to adopt these methods. It is enough if either the husband or the wife does it.

16. *How to get honorarium for doing propaganda on behalf of the scheme?*—A sterilized person who undertakes propaganda on behalf of the Scheme will be paid an honorarium of Rs. 10 in respect of each case sent by him/her to Government hospitals or approved surgeries in the City for sterilization operation. The payment will be made at the hospital after the operation is performed.

17. *What should be done to have the operation performed?*—Any person desirous of adopting Surgical Methods of Family Planning is advised—

(1) To contact the Medical Officer-in-charge of any one of these Surgical Centres—Vide Annexure.

Or

(2) To contact the Family Planning staff attached to Mothers information or Fathers Information Centres attached to Corporation Maternity and Child Welfare Centres and Birth and Death Registration Officers respectively—Vide Annexure.

Or

(3) To write to the State Family Planning Officer, Office of the Director of Medical Services, Madras-6.

ANNEXURE.

Sterilization operation under this scheme will be undertaken at the following hospitals :—

For men.

- 1 Government General Hospital, Madras.
- 2 Government Stanley Hospital, Madras.
- 3 Government Royapettah Hospital, Madras.
- 4 Government Hospital and Kilpauk Medical College.

For women.

- 1 Government Hospital for Women and Children, Madras.
- 2 Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras.
- 3 Raja Sir Ramaswamy Mudaliar Lying-in-Hospital, Madras.

ADDRESSES OF FATHERS' INFORMATION CENTRES (CORPORATION OF MADRAS).

- 1 Birth and Death Registration Office, 319, Pycrofts Road, Pudupakkam.
- 2 Birth and Death Registration Office, 25, Pycrofts Road, Triplicane.

- 3 Birth and Death Registration Office, 25, Barber's Bridge Road, Krishnampet, Madras.
4. Birth and Death Registration Office, 101, Cutcheri Road, Mylapore.
- 5 Birth and Death Registration Office, 63, Cutcheri Road, Mylapore.
- 6 Birth and Death Registration Office (22-A, Division), 65, Poonamalle High Road, Near Spur Tank Road, Madras.
- 7 Birth and Death Registration Office, Shenoy Nagar.
- 8 Birth and Death Registration Office, 3/61, Arunachala Naicken street, Chintadripet, Madras-2.
- 9 Birth and Death Registration Office, 34, Poosala Gangu Reddy street, Egmore.
- 10 Birth and Death Registration Office, 15, Noor Veerasamy Pillai street, Egmore.
- 11 Birth and Death Registration Office, 107, Arcot Road, Kodambakkam.
- 12 Birth and Death Registration Office (36th Division), 3, Sivagnanam Road, Theagarayanagar, Madras-17.
- 13 Birth and Death Registration Office (47th Division), 1, Theagaraya Road, Theagarayanagar, Madras-17.
- 14 Birth and Death Registration Office, 87, Suryanarayana Chetty street, Royapuram.
- 15 Birth and Death Registration Office, 546, Thiruvottiyur High Road, Washermanpet.
- 16 Birth and Death Registration Office, 244, Mint street, Madras.
- 17 Birth and Death Registration Office, 7, Linghi Chetty street, Madras.
- 18 Birth and Death Registration Office, 161, Govindappa Naicken street, Madras.
- 19 Birth and Death Registration Office, 17, Basin Water Works street, Madras.
- 20 Birth and Death Registration Office, Rotler street, Vepery, Madras.
- 21 Birth and Death Registration Office, 55, Pulianthope High Road, Madras.
- 22 Birth and Death Registration Office, 6, Gangadeeswarar Koil street, Madras.
- 23 Birth and Death Registration Office, 22, Gantz Road, Madhavaram.
- 24 Birth and Death Registration Office, 55, Madhavaram High Road, Perambur.
- 25 Birth and Death Registration Office, 23, Paper Mills Road, Sembium.
- 26 Birth and Death Registration Office, 127, Konnur High Road, Ayyanavaram.
- 27 Birth and Death Registration Office, Old Arbitrator's Office, near Zoo.

- 28 Birth and Death Registration Office, 23, Kolandai street, Park Town, Madras.
- 29 Birth and Death Registration Office, 2/104, Mount Road, Madras.
- 30 Birth and Death Registration Office, 1, Karaneswarer Koil street, Saidapet.
- 31 Birth and Death Registration Office, 32/5, Velachery Road, Guindy.
- 32 Birth and Death Registration Office, 13, Greenways Road, Adayar.

ADDRESSES OF THE MOTHERS' INFORMATION CENTRES
(CORPORATION OF MADRAS).

- 1 Royapettah Clinic, 84, Lloyds Road, Mylapore.
- 2 Mylapore Clinic, 48, Bazaar Road, Mylapore.
- 3 Triplicane Clinic, 8, Nyniappa Maistry street, Triplicane.
- 4 Meersahibpet Clinic, 65, Dr. Besent Road, Madras.
- 5 Mandavalli Clinic, 34, Brodies Road, Madras.
- 6 Zam Bazaar Clinic, 24/35, Soorappa Mudali street, Madras.
- 7 Child Welfare Centre, 19, Halls Road, Kilpauk.
- 8 Child Welfare Centre (29th Division), 1/61, Arunachala Naicken street, Chintadripet.
- 9 Child Welfare Centre, 37, Lloyds Garden, Pudupet.
- 10 Child Welfare Centre (33rd Division), 27, Jagannathapuram second street, Chetpet.
- 11 Child Welfare Centre (34th Division), Nungambakkam.
- 12 Child Welfare Centre (35th Division), 68, Arcot Road, Kodambakkam.
- 13 Child Welfare Centre, 3, Sivagnanam Road, Thiyagaraya Nagar.
- 14 Child Welfare Centre (1st Division), 383, Thiruvottiyur High Road, Tondiarpet.
- 15 Child Welfare Centre (2nd Division), Corporation Model Lines.
- 16 Child Welfare Centre, 26, Suryanarayana Chetti street, Royapuram.
- 17 Child Welfare Centre, 21/22, Kappal Polu Chetty street, Royapuram.
- 18 Child Welfare Centre (5th Division), 86, Thiruvottiyur High Road, Washermanpet.
- 19 Child Welfare Centre (8th Division), 15, Zinda Sahib street, Peddunaickenpet.
- 20 Child Welfare Centre (9th Division), 44, Amman Koil street, Georgetown, Madras.
- 21 Child Welfare Centre (10th Division), 1/27, Appu Maistri street, Georgetown, Madras.

- 22 Child Welfare Centre (11th Division), 175, Thambu Chetty street, Georgetown, Madras.
- 23 Child Welfare Centre (16th Division), 52, Trevelyan Basin street, Georgetown, Madras.
- 24 Child Welfare Centre (17th Division), 15, Vijaya Vigneswarar Koil street, Choolai.
- 25 Child Welfare Centre (18th Division), 1/33, Gantz Road, Pulianthope.
- 26 Child Welfare Centre (19th Division), 54, Perambur High Road Perambur.
- 27 Child Welfare Centre (25th Division), 14, Subbroya Chetti street, Nammalwarpet.
- 28 Child Welfare Centre (24th Division), 8, Chellappan Mudali street, Nammalwarpet.
- 29 Child Welfare Centre, 45, Paper Mills Road, Sembium.
- 30 Child Welfare Centre, Bharathi Road, Perambur.
- 31 Child Welfare Centre, United India Colony, Ayyanavaram.
- 32 Child Welfare Centre, 109, Purusawakkam High Road, Madras.
- 33 Child Welfare Centre, Ashok Vihar, Madras.
- 34 Child Welfare Centre, 4/8, Naval Hospital Road, Periamet.
- 35 Child Welfare Centre, Malayya Market, Waltax Road.
- 36 Child Welfare Centre, 2/3, Periera street, Park Town, Madras.
- 37 Child Welfare Centre, 16, Dr. Sadasivan Road, T. Nagar.
- 38 Child Welfare Centre, 104, Mount Road, Madras (Corporation Dispensary).
- 39 Child Welfare Centre, Aziz Mulk third street, Thousand Lights.
- 40 Child Welfare Centre, 2, Jeen's Road, Saidapet.
- 41 Child Welfare Centre, 24, Danapal Chetty street, Saidapet.
- 42 Child Welfare Centre, 6, Perumal Koil street, Guindy.
- 43 Child Welfare Centre, 44, Vasantha Press Road. Arunachalapuram (50th Division).

6154
R65 (213)